38 B 4775

OT--a

Bible. O. T. Pentateuch. Hebrew
[Leviticus, Numbers and Deutoronomy XXXII, 43]

ספר ויקרא

[illegible] וידבר יהוה אלין מאהל מועד לאמר : וקרא משה
[illegible] עמיה מן משכן זמנא למימר : דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם
[illegible] יקריב מכם קרבן ליהוה מן הבהמה מן הבקר ומן הצאן תקריבו [illegible]
[illegible] מלול עם בני ישראל ותימר להון אנש הוי יקריב מנכון קרבנה קדם [illegible]
[illegible] בעירא מן תורי ומן ענא תקרבון ית קרבנכון : אם עלה קרבנו מן הבקר [illegible]
[illegible] יקריבנו אל פתח אהל מועד יקריב אתו לרצנו לפני יהוה : אם עלתה
[illegible] מן תורי דכר שלים יקרבניה לתרע משכן זמנא יקריב יתיה לרעותה [illegible]
[illegible] וסמך ידו על ראש העלה ונרצה לו לכפר עליו : ויסמוך ידה על רישה [illegible]
[illegible] ליה לכפרה עלוהי : ושחט את בן הבקר לפני יהוה והקריבו בני אהרן [illegible]
[illegible] וזרקו את הדם על המזבח סביב אשר פתח אהל מועד :
[illegible] ויקרבון בני אהרן כהניה ית דמה ויזרקון ית דמה על מדבחה
[illegible] סחור דבתרע משכן זמנא : והפשיט את העלה ונתח אתה לנתחיה :
[illegible] תשלחא ויפליג יתה לאבריה : ונתנו בני אהרן הכהן אש על המזבח
[illegible] עצים על האש : ויתנון בני אהרן כהנה אישתה על מדבחה ויסדרון
[illegible] על אישתה : וערכו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת [illegible]
[illegible] על העצים אשר על האש אשר על המזבח : [illegible] בני אהרן כהניה [illegible]
[illegible] ית רישה וית תרבה על קיסיה דעל אישתה דעל מדבחה : [illegible]
[illegible] ירחץ במים והקטיר הכהן את הכל המזבחה עלה אשה ריח ניחח
[illegible] וגויה וכרעוהי יחליל במיא ויסיק כהנה ית כולה למדבחה עלה
[illegible] ומתקבל ברעוה קדם יהוה : ואם מן הצאן קרבנו
[illegible] הכשבים או מן העזים לעלה זכר תמים יקריבנו : ואם מן ענא קרבניה
[illegible] ומן בני עזיא לעלתה דכר שלים יקרבניה : ושחט אתו [illegible]
[illegible]
[illegible] ירך המזבח צפנה לפני יהוה וזרקו בני אהרן הכהנים [illegible]
[illegible] סביב : ויכוס יתיה על [illegible] מדבחה צפונה [illegible]
[illegible] על מדבחה [illegible] ומדבחה עלוהי [illegible]
[illegible] בני אהרן [illegible] על מדבחה [illegible]
[illegible] וערך הכהן אתם על העצים [illegible]

…יהו על מרכחא : ויעזיה העלאה ונחסה וק…
…יחב עלי אחטב אדי עלי אנחר אדי עלי אמדבח : והקרב והכ…
…ים והקריב הכהן את הכל והקטיר המזבחה עלה הוא אשה ריח ניחח ל…
…וה וכרעיה יחליל במיא ויקריב כהנה ית כולה ויסיק למדבחה עלתה הי…
קרבן דמתקבל כרעוה קיני : ואכארעה יגסלהא באמא ויקדם אהמאם
לכל ויקתרה עלי אמדבח הו צעידה קרבהן מקבול מרצי ללה : ואם
העוף עלה קרבנו ליהוה והקריב מן התרים או מן בני היונה את קרבנו . והסמוע
עלתה קרבניה קיני ויקריב מן שפנינא או מן בני יונה ית קרבניה : ואן כאן קרב
מן אטיור צעידה ללה פיקרבה מן אשפאנין או מן פרך אחמאם : והקריבו הכהן
המזבח ומלק את ראשו והקטיר המזבחה ונמצה דמו על קיר המזבח : ויקרבנה
כהנה למדבחה וימלוק ית רישיה ויסיק למדבחה ויתמצי דמיה על כותל מדבחה
ויקדמה אמאם אי אמדבח ויבתל ראסה תם יקתרה עלי אמדבח וימצי דמ…
חאיט אמדבח : והסיר את מראתו בנצתה והשליך אתה אצל המזבח קדמה אל מ…
הדשן : ויעדי ית זפקיה בהבליה וירמי יתיה בקטר מדבחה קדומה לאתר דמ…
קטמה : וינזע חוצלתה מע קאנצתה ויטרח לזק אמדבח שרקיא בי מוצע אר…
ארמאד : ושסע אתו בכנפיו לא יבדיל והקטיר אתו הכהן המזבחה על העצ…
אשר על האש עלה הוא אשה ריח ניחח ליהוה : ויבזיע יתיה בכנפוהי לא יפ…
ויסיק יתיה כהנה למדבחה על קיסיה דעל אשתה עלתה הוא קרבן דמתקבל ר…
קיני : ויגצלה מן אגנחתה ולא יפרזה תם יקתרה אמאם עלי אמדבח עלי א…
אדי עלי אנאר צעידה קרבאן מקבול מרצי ללה : ונפש כי
קרבן מנחה ליהוה סלת יהיה קרבנו ויצק עליה שמן ונתן עליה לבנה : ואנש
ויקרב קרבן מנחה קיני סלתה יהי קרבניה ויריק עלה משחה ויתן עלה לבונ…
ואי אנסאן קרב הדייה ללה יכון קרבאנה סמידה פאיצב עליה דהנא ויגעל על…
…ביאה אל בני אהרן הכהנים וקמץ משם מלא קמצו מסלתה ומש…
…והקטיר הכהן את אזכרתה המזבחה אשה ריח ניחח ליהוה : וי…
…יא ויקמוץ מתמן מלי קמציה מסלתה וממשחה על כל ל…
…תה למדבחה קרבן דמתקבל כרעוה קיני : ויאתי בהא
…ו הנאך מל קבצתה מן סמידהא ודהנהא מע גמי…
…רבאן מקבול מרצי ללה : והנותרת מן ה…
… ליהוה …

קרבניה דייי׃ ואלפצ'ל מנהא להרון ולבניה מן כואץ אלאקדאס מן קראבין אלל—
וכי תקריב קרבן מנחה מאפה תנור סלת חלות מצות בלולת בשמן
ורקיקי מצות משחים בשמן׃ וארי תקריב קרבן מנחתא מאפי תנורא סלת גריצן
פטירן דפילן במשחא ואספוגין פטירין דמשיחין במשח׃ ואן קרבת הדיה מן כבז אתון
פלתכון גראדק סמיד פטיר מלתותה בדהן ורקאק פטיר ממסוח בדהן׃ ואם
מנחה על המחבת קרבנך סלת בלולה בשמן מצה תהיה׃ ואם מנחתא על מסריתא
קרבנך סלתא דפילא במשח פטיר תהי׃ ואן כאן קרבאנך הדיה עלא טאגן פלתכון
פטיר ממסוח בדהן׃ פתות אתה פתים ויצקת עליה שמן מנחה הוא׃ בצע יתה
בצועין ותריק עלה משחא מנחתא היא׃ ואתרדהא הרדא וצב עליהא דהנא
מא הכון הדיה׃ ואם מנחת מרחשת קרבנך סלת בשמן תע[illegible]
ואם מנחתא דרדתא קרבנך סלת במשח תתעביד׃ ואן כאן קרבאנך הדיה
טגניר פלתעמל סמיד בדהן׃ והבאת את המנחה אשר יעשה מאלה ליהוה
אל הכהן והגישה אל המזבח׃ ותיתי ית מנחתא דתתעביד מאלין לקדם ייי ויקרב
לכהנא ויקרבנה למדבחא׃ בעד אלהדיה אלתי תעמל מן האדה הדה ללה ויקד
[illegible] מהא ויקדמהא אלי אלמדבח׃ והרים הכהן מן המנחה את אזכרתה והקטיר
המזבחה אשה ריח ניחח ליהוה׃ ויפריש כהנא מן מנחתא ית אדכרתה ויסיק למדבחא
קרבן דמתקבל ברעוא קדם ייי׃ וירפע מנהא כיהא ויקתרה עלי אלמדבח קרבאנא
מקבולא מרציא ללה׃ והנותרת מן המנחה לאהרן ולבניו קדש קדשים מאשי יהוה׃
ודישתאר מן מנחתא לאהרן ולבנוהי קדש קודשין מקורבניא דייי׃ ואלפצ'ל מנהא
להרון ולבניה מן כואץ לאקדאס מן קראבין אללה׃ כל המנחה אשר תקריבו ליהוה
לא תעשה חמץ כי כל שאר וכל דבש לא תקטירו ממנו אשה ליהוה׃ כל מנחתא
דתקרבון קדם ייי לא תתעביד חמיע ארי כל חמיר וכל דבש לא תסקון מניה קרבנא קדם
[illegible] אלהדיה אלתי תקרבונהא ללה לא תעמל כמירה לאן כל כמיר וכל עסל לא
[illegible] קרבאנא ללה׃ קרבן ראשית תקריבו אתם ליהוה ואל המזבח לא יעלו לריח
ניחח׃ קרבן קדמי תקרבון יתהון קדם ייי ולמדבחא לא יתסקון לאתקבלא ברעוא׃ לכן
[illegible] אול תקרבונה ללה ולא אלמדבח לא תצעד לקבול מרצי׃ וכל קרבן מנחתך במלח
תמלח ולא תשבית מלח ברית אלהיך מעל מנחתך על כל קרבנך תקריב מלח׃ וכל קרבן
מנחתך במלחא תמלח ולא תבטיל מלח קיים אלהך מעל מנחתך על כל קורבנך תקריב
מלחא׃ וגמיע קרבאן הדיתך תמלחהא במלח ולא תעטל אלמלח [illegible]
[illegible] מע כל קרבאנך תקרב מלחא׃

בכורים ליהוה אביב קלוי באש גרש כרמל תקריב את מנחת בכוריך: ואם תקריב
מנחת בכורין קדם יי אביב קלי בנור פירוכן רכיכן תקריב ית מנחת בכורך: ואן קרבת
הדייה בכור ללה פריך מקלי בנאר גריש דק מן אלדך קרבתה: ונתת עליה שמן ושמת
עליה לבנה מנחה הוא: ותתן עלה משחא ותשוי עלה לבונתא מנחתא היא:
ותגעל עליהא דהנא ותציר עליהא לבאנא בהא בורך מא תסון הדייה: והקטיר הכהן
את אזכרתה מגרשה ומשמנה על כל לבנתה אשה ליהוה: ויסיק כהנא ית
אדכרתה מפירוכה וממשחה על כל לבונתה קרבנא קדם יי: ויקתר אלאמאם גמיע
מן גרישהא ודהנהא מע גמיע לבאנהא קרבאנא ללה: ואם זבח
שלמים קרבנו אם מן הבקר הוא מקריב אם זכר אם נקבה תמים יקריבנו לפני
יהוה: ואם נכסת קודשיא קרבניה אם מן תורי הוא מקריב אם דכר אם נוקבא שלים
יקריבי׳: ואן כאן קרבאנה דבח סלאמה מן אלבקר דכר או אנתי צחיחא יקרבה
אלי באב אלג: וסמך ידו על ראש קרבנו ושחטו פתח אהל מועד וזרקו בני
הכהנים את הדם על המזבח סביב: ויסמוך ידיה על ריש קרבניה ויכסניה
בתרע משכן זמנא ויזרקון בני אהרן כהניא ית דמא על מדבחא סחור: ויסנד
ידה עלי ראס קרבאנה וידבחה עלי באב קבה אלמחצר וירשו בני הרון אלאימה אלדם
עלי אלמדבח מן חואליה: והקריב מזבח השלמים אשה ליהוה את החלב המכסה את
הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב: ויקריב מנכסת קודשיא קורבנא קדם יי ית תרבא
דחפי ית גווא וית כל תרבא דעל גווא: ויקרב מן דבח אלסלאמה קרבאנא ללה אלתרב
אלמגטי ללגוף וסאיר אלשחם אלדי עלי אלגוף: ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עלהן
אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירנה: וית תרתין כוליין וית
תרבא דעליהון דעל כסלי וית חצרא דעל כבדא על כוליתא יעדינה: ואלכליתין
ואלשחם אלדי עליהמא אלדי עלי אלכאצרתין וזיאדה אלכבד מע אלכלא ינזעהא: והקטירו
אתו בני אהרן המזבחה על העלה אשר על העצים אשר על האש אשה ריח ניחח ליהוה:
ויסקון יתיה בני אהרן למדבחא על עלתא דעל אעיא דעל אישתא קורבן דמתקבל
ברעוא קדם יי: ויקתר דלך בנו הרון עלי אלמדבח עלי אלצעידה אלתי עלי אלחטב אלדי עלי
אלנאר קרבאן מקבול מרצׄי ללה: ואם מן הצאן קרבנו לזבח
שלמים ליהוה זכר או נקבה תמים יקריבנו: ואם מן ענא קרבניה לנכסת קודשיא
קדם יי דכר או נוקבא שלים יקריביניה: ואן כאן קרבאנה מן אלגנם דבח סלאמה ללה
דכר או אנתי צחיחא יקרבה: אם כשב הוא מקריב את קרבנו והקריב אתו לפני
יהוה: אם אימר הוא מקריב ית קרבניה ויקריב יתיה קדם יי: ואן כאן קרבאנה חמל
[illegible] חמל הו מקרב [illegible]

ויקרבה בין ידי אללה: וסמך את ידו על ראש קרבנו ושחט אתו לפני אהל מועד וז[רקו]
בני אהרן את דמו על המזבח סביב: ויסמוך ית ידיה על ריש קרבניה ויכוס יתיה
קדם משכן זמנא וידרקון בני אהרן ית דמיה על מדבחא סחור סחור: ויסנד ידה על[י]
קרבאנה וידבחה בין ידי קבה אלחצר וירשו בני הרון דמה עלי אלמדבח מסתדירא:
והקריב מזבח השלמים אשה ליהוה חלבו האליה תמימה לעמת העצה יסירנה
ואת החלב המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב: ויקריב מנכסת קודשיא
קורבנא קדם יוי תרביה אליתא שלמתא לקביל שדרתא יעדינה וית תרבא דחפי ית גווא
וית כל תרבא דעל גווא: ויקרב מן דבח אלסלאמה קרבאנא ללה שחמה ואליה תאמה
מחאדי לעצעץ ינזעהא ואלשחם אלמגשי אלגוף וסאיר אלשחם אלדי עלי אלגוף:
ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על
הכלית יסירנה: וית תרתין כוליין וית תרבא דעליהון דעל גססיא וית חצרא דעל
כבדא על כוליתא יעדינה: ואלכליתין ואלשחם אלדי עליהמא אלדי עלי אלחקוין וזיאדה
אלכבד מע אלכלא ינזעהא: והקטירו הכהן המזבחה לחם אשה ליהוה: ויסקיניה
כהנא למדבחא לחים קורבנא קדם יוי: ויקתר דלך אלאמאם עלי אלמדבח קרבאנא מאכול
ללה: ואם עז קרבנו והקריבו לפני יהוה: ואם מן בני עזיא קורבניה
ויקרביניה קדם יוי: ואן כאן קרבאנה מן אלמעז פליקרבה בין ידי אללה: וסמך
ידו על ראשו ושחט אתו לפני אהל מועד וזרקו בני אהרן את דמו על המזבח
סביב: ויסמוך ית ידיה על רישיה ויכוס יתיה קדם משכן זמנא וידרקון בני אהרן
ית דמיה על מדבחא סחור סחור: ויסנד ידה עלי ראסה וידבחה בין ידי קבה אלחצר
וירשו בני הרון דמה עלי אלמדבח מסתדירא: והקריב ממנו קרבנו אשה ליהוה
את החלב המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב: ויקריב מניה קורבניה
קורבנא קדם יוי ית תרבא דחפי ית גווא וית כל תרבא דעל גווא: ויקרב מנה קרבאנא
ללה אלשחם אלמגשי אלגוף וסאיר אלשחם אלדי עלי אלגוף: ואת שתי הכלית ואת החלב
אשר עלהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכלית יסירנה: וית תרתין
כוליין וית תרבא דעליהון דעל גססיא וית חצרא דעל כבדא על כוליתא יעדינה:
ואלכליתין ואלשחם אלדי עליהמא אלדי עלי אלחקוין וזיאדה אלכבד מע אלכלא ינזעהא
והקטירם הכהן המזבחה לחם אשה לריח ניחח כל חלב ליהוה: ויסקינון כהנא
למדבחא לחים קורבנא לאתקבלא ברעוא כל תרבא קדם יוי: ויקתרהא אלאמאם עלי
אלמדבח קרבאנא מתקבלא מאכולא מקבול כל שחם ללה: חקת עולם לדרתיכם בכל
מושבתיכם כל חלב וכל דם לא תאכלו: קיים עלם לדריכון בכל מותבניכון
כל תרבא וכל דמא לא תיכלון: רסם דהר עלי מר אגיאלכם פי גמיע מסאכנכם כל

שחם

שחם וכל דם לה תהכלו: וידבר יהוה הל משה להמר: דבר
הל בני ישראל להמר נפש כי תחטה בשגגה מכל מצות יהוה השר לה תעשינה
ועשה מהחת מהנה: מליל עם בני ישראל למימר אנש ארי יחוב בשלו מכ
פקודיא דיוי דלה כשרין להתעבדה ויעביד מן חד מנהון: כלם בני אסראיל קאילא אי
אנסאן אכטא בסהו מן כל נואהי אללה אלתי לא תעמל פעמל ואחדה מנהא: אם הכהן
המשיח יחטה להשמת העם והקריב על חטאתו השר חטה פר בן בקר תמים ליהוה
לחטאת: אם כהנא רבא יחוב לחובי עמא ויקריב על חובתיה דחב תור בר תורי שלים
קדם יוי לחטאתא: אן אכטא אלאמאם אלממסוח עלי סביל פטה אלנאס פליקרב עלי כטיתה
אלתי אכטא בהא מן אלבקר צחיחא ללה דכוה: והביא את הפר אל פתח אהל מועד לפני
יהוה וסמך את ידו על ראש הפר ושחט את הפר לפני יהוה: ויעיל ית תורא לתרע משכן
זמנא לקדם יוי ויסמוך ית ידיה על ריש תורא ויכוס ית תורא קדם יוי: ויאתי באלתור אלי באב
קבה אלמחצר בין ידי אללה ויסנד ידה עלי ראסה וידבחה בין ידי אללה: ולקח הכהן
המשיח מדם הפר והביא אתו אל אהל מועד: ויסב כהנא רבא מדמא דתורא ויעיל
יתיה למשכן זמנא: ויאכד אלאמאם אלממסוח מן דמה וידכלה אלי קבה אלמחצר:
וטבל הכהן את אצבעו בדם והזה מן הדם שבע פעמים לפני יהוה את פני פרכת
הקדש: ויטבול כהנא ית אצבעיה בדמא וידי מן דמא שבע זמנין קדם יוי קדם פרכתא
דקדי: ויגמס אצבעה פיה וינצח מנה סבע מראר בין ידי אללה קבאלה סגף אלקדס:
ונתן הכהן מן הדם על קרנות מזבח קטרת הסמים לפני יהוה אשר באהל מועד ואת
כל דם הפר ישפך אל יסוד מזבח העלה אשר פתח אהל מועד: ויתן כהנא מן דמא
על קרנת מדבחא דקטרת בוסמיא דקדם יוי דבמשכן זמנא וית כל דמא דתורא ישוד ליסודא
דמדבחא דעלתא דבתרע משכן זמנא: תם יגעל אלאמאם מן אלדם עלי זואיא מדבח
אלבכור בין ידי אללה אלתי פי קבה אלמחצר ויהריק אלדם אגמע עלי אסאס מדבח אלצעידה
אלתי עלי באב קבה אלמחצר: ואת כל חלב פר החטאת ירים ממנו את החלב המכסה על
הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב: וית כל תרב תורא דחטאתא יפריש מניה ית תרבא דחפי
על גויא וית כל תרבא דעל גויא: וגמיע ית אלשחמה ינזעה מנה אלתרב אלמגטי אלגוף ואלגבר
אלשחם אלדי עלי אלגוף: ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים ואת
היתרת על הכבד על הכליות יסירנה: וית תרתין כולין וית תרבא דעליהן דעל כסלא
וית חצרא על כבדא על כוליתא יעדינה: ואלכלותין ואלשחם אלדי עליהמא אלדי עלי
אלחקו ואלזיאדה אלכבדיה מע אלכלא ינזעהא: כאשר יורם משור זבח השלמים והקטירם
הכהן על מזבח העלה: כמא דמתפרש מתורא דנכסת קודשיא ויסקינון כהנא על מדבחא
דעלתא: כמא ירפע מן תור דבח אלסלאמה ויקתרה עלי מדבח אלצעידה: ואת עור הפר
ואת

ואת כל בשרו על ראשו ועל כרעיו וקרבו ופרשו: וית משך תורא וית כל בסריה על
רישיה ועל כרעוהי וגויה ואוכליה: וגלד אלתור וג'מיע לחמה מע ראסה וכראעה
ובטנה ופרתה: והוציא את כל הפר אל מחוץ למחנה אל מקום טהור אל שפך הדשן ושרף
אתו על עצים באש על שפך הדשן ישרף: ויפיק ית כל תורא למברא למשריתא לאתר דכי
לאתר בית מישד קטמא ויוקיד יתיה על אעיא בנורא על אתר בית מישד קטמא
יתוקד: ויכרג'ה אלי כארג' אלעסכר אלי מוצע טאהר אלי מטרח אלרמאד ויחרקה עלי חטב
ואם כל עדת ישראל ישגו
בנאר פי מוצע מטרח אלרמאד יחרק:
ונעלם דבר מעיני הקהל ועשו אחת מכל מצות יהוה אשר לא תעשינה ואשמו:
ואם כל כנשתא דישראל ישתלון ויהי מכסא פתגמא מעיני קהלא ויעבדון חד
מכל פקודיא דיוי דלא כשרין לאתעבדא ויחובון: פאן סהי גמיע אהל אלגמאעה וכפי אמר
מן עיון אלג'מהור פעמלו ואחדה מן פראיץ אללה אלתי לא תעמל פאתמו: ונודעה
החטאת אשר חטאו עליה והקריבו הקהל פר בן בקר לחטאת והביאו אתו לפני
אהל מועד: ותתידע חובתא דחבו עלה ויקרבון קהלא תור בר תורי לחטאתא ויתון ויתון
יתיה לקדם משכן זמנא: תם עלמת אלכטיה אלתי אכטוהא פליקרב אלגמע רא
מן אלבקר לאלדכוה ויאתוה אלי באב קבה אלמחצר: וסמכו זקני העדה את ידיהם
על ראש הפר לפני יהוה ושחט את הפר לפני יהוה: ויסמכון סביבי כנשתא ית
ידיהון על ריש תורא קדם יוי ויכוס ית תורא קדם יוי: ויעתמד שיוך אלגמאעה אידיהם
עלי ראס אלתור בין ידי אללה וידבחה בין ידי אללה: והביא הכהן המשיח מדם הפר
אל אהל מועד: וייתי כהנא רבא מדמא דתורא למשכן זמנא: וידכל אלאמאם
אלממסוח מן דמה אלי קבה אלמחצר: וטבל הכהן אצבעו מן הדם והזה שבע פעמים
לפני יהוה את פני הפרכת: ויטבול כהנא אצבעיה מן דמא וידי שבע זמנין קדם יוי
קדם פרכתא: ויגמס אצבעה פיה וינצח מנה סבע מראר בין ידי אללה קבאלה אלסג'ף:
ומן הדם יתן על קרנת המזבח אשר לפני יהוה אשר באהל מועד ואת כל הדם ישפך
אל יסוד מזבח העלה אשר פתח אהל מועד: ומן דמא יתין על קרנת מדבחא דקדם יוי
דבמשכן זמנא וית כל דמא ישוד ליסודא דמדבחא דעלתא דבתרע משכן זמנא:
ומנה ינצח עלי קרון אלמדבח אלדי בין ידי אללה אלדי פי קבה אלמחצר ובאקיה יצבה ענד
אספל מדבח אלצעידה אלדי ענד באב קבה אלמחצר: ואת כל חלבו ירים ממנו והקטיר
המזבחה: וית כל תרביה יפריש מניה ויסיק למדבחא: וגמיע שחמה ירפע
מנה ויקתרה עלי אלמדבח: ועשה לפר כאשר עשה לפר החטאת כן יעשה לו וכפר
עליהם הכהן ונסלח להם: ויעבד לתורא כמא דעבד לתורא דחטאתא כין יעביד
ליה ויכפר עליהון כהנא וישתביק להון: ויעמל בה כמא עמל בתור אלדכוה כדלך
יעמל לה ויסתגפר ענהם אלאמאם ויגפר להם: והוציא את הפר אל מחוץ למחנה
ושרף

ושרף אתו כאשר שרף את הפר הראשון חטאת הקהל הוא: ויפיק ית תורא
למברא למשריתא ויוקיד יתיה כמא דאוקיד ית תורא קדמאה חטאת קהלא
הוא: ויכרג אלתור אלי כארג אלעסכר ויחרקה כמא אחרק אלתור אלאול הו
דכוה אלגמאעה: אשר נשיא יחטא ועשה אחת מכל מצות
יהוה אלהיו אשר לא תעשינה בשגגה ואשם: אם רבא יחוב ויעביד חד מכל
פקודיא דיי אלהיה דלא כשרין להתעבדא בשלו ויחוב: ואן אכטא שריף ויעמל
ואחדה מן פראיץ אלה רבה אלתי לא תעמל כהוא כאתם: או הודע אליו חטאתו
אשר חטא בה והביא את קרבנו שעיר עזים זכר תמים: או אתידע ליה חובתיה
[redacted] דחב בה וייתי ית קורבניה צפיר בר עזין דכר שלים:
תם עלם בכטייתה אלתי אכטא פליאת בקרבאנה עתוד מן אלמעז דכר
צחיחא: וסמך ידו על ראש השעיר ושחט אתו במקום אשר ישחט את העלה
לפני יהוה חטאת הוא: ויסמוך ידיה על ריש צפירא ויכוס יתיה באתרא דיכוס
ית עלתא קדם יי חטאתא הוא: ויסנד ידה עלי ראסה ויד׳בחה פי מוצע אלעויזה
בין ידי אלה כדאך מא יכון דכוה: ולקח הכהן מדם החטאת באצבעו ונתן
על קרנת מזבח העלה ואת דמו ישפך על יסוד מזבח העלה: ויסב כהנא
מדמא דחטאתא באצבעיה ויתן על קרנת מדבחא דעלתא וית דמיה ישוך
ליסודא דמדבחא דעלתא: ויאכד אלאמאם מן דמה באצבעה ויגעל עלי ארכאן
מדבח אלעויזה ויציר דמה יצבה טנד אקאקה: ואת כל חלבו יקטיר המזבחה
כחלב זבח השלמים וכפר עליו הכהן מחטאתו ונסלח לו: וית כל תרביה יסיק
למדבחא כתרב נכסת קודשיא ויכפר עלוהי כהנא מחובתיה וישתביק ליה: וגמיע
שחמה יקתרה עלי אלמדבח כשחם דבח אלסלאמה ויסתגפר ענה אלאמאם מן
כטיותה אלתי אכטא ויגפר לה: ואם נפש אחת תחטא בשגגה
מעם הארץ בעשתה אחת ממצות יהוה אשר לא תעשינה ואשם: ואם אנש
חד יחוב בשלו מעמא דארעא במעבדה חדא מפקודיא דיי דלא כשרין להתעבדא
ויחוב: ואן אכטא אנסאן ואחד מן עואם אלבלד באהמאל ואחדה מן פראיץ
אלה אלתי לא תעמל כאתם: או הודע אליו חטאתו אשר חטא והביא את קרבנו
שעירת עזים תמימה נקבה על חטאתו אשר חטא: או אתידע ליה חובתיה דחב
וייתי ית קורבניה צפירת עזי שלמא נקבא על חובתיה דחב: תם עלם בכטייתה
אלתי אכטא פליאת בקרבאנה שאה מן אלמעז צחיחה אנתי עלי כטייתה אלתי
אכטא: וסמך את ידו על ראש החטאת ושחט את החטאת במקום העלה:
ויסמוך ית ידיה על ריש חטאתא ויכוס ית חטאתא באתר דעלתא: ויסנד יד
עלי

עלי ראסהא וידבחהא פי מוצע לצעידה : ולקח הכהן מדמה באצבעו ונתן על
קרנת מזבח העלה ואת כל דמה ישפך אל יסוד המזבח : ויסב כהנא מדמה
באצבעיה ויתין על קרנת מדבחא דעלתא וית כל דמה ישוך ליסודא דמדבחא :
ויאכד אלאמאם מן דמהא באצבעה ויגעל עלי קרון מדבח לצעידה וסאיר דמהא
יצבה ענד אסאס אלמדבח : ואת כל חלבה יסיר כאשר הוסר חלב מעל זבח השלמים
והקטיר הכהן המזבחה לריח ניחח ליהוה וכפר עליו הכהן ונסלח לו : וית כל
תרבה יעדי כמא דאתעדא תרב מעל נכסת קודשיא ויסיק כהנא למדבחא לאתקבלא
ברעוא קדם יי ויכפר עלוהי כהנא וישתביק ליה : וגמיע שחמהא ינזעה כמא ינזע
שחם אלמתעד מן דבח אלסלאמה ויקתרה אלאמאם עלי קרבאן אללה ויסתגפר ענה
ואם כבש יביא קרבנו לחטאת נקבה
אלאמאם ויגפר לה :
תמימה יביאנה : ואם אמר ייתי קרבניה לחטתא נקבא שלמתא ייתינה : ויאתי
בה בקרבאנה מן אלצאן ללזכוה פליאתי בה אנתי צחיחה : וסמך את ידו על
ראש החטאת ושחט אתה לחטאת במקום אשר ישחט את העלה : ויסמוך ית
ידיה על ריש חטאתא ויכוס יתה לחטאתא באתרא דיכוס ית עלתא : ויסנד ידה עלי
ראסהא וידבחהא ללזכוה פי מוצע לצעידה : ולקח הכהן מדם החטאת באצבעו
ונתן על קרנת מזבח העלה ואת כל דמה ישפך אל יסוד המזבח : ויסב כהנא מדמא
דחטאתא באצבעיה ויתין על קרנת מדבחא דעלתא וית כל דמה ישוך ליסודא
דמדבחא : ויאכד מן דמהא באצבעה ויגעל עלי קרון מדבח לצעידה וסאיר דמהא
יצבה ענד אסאס : ואת כל חלבה יסיר כאשר יוסר חלב הכשב מזבח השלמים
והקטיר הכהן אתם המזבחה על אשי יהוה וכפר עליו הכהן על חטאתו אשר
חטא ונסלח לו : וית כל תרבה יעדי כמא דמתעדא תרב אמר מנכסת קודשיא ויסיק
כהנא יתהון למדבחא על קרבניא דיי ויכפר עלוהי כהנא על חוביה דחב
וישתביק ליה : וגמיע שחמהא ינזעה כמא ינזע שחם אלצאן מן דבח אלסלאמה
ויקתרהא אלאמאם עלי קראבין אללה ויסתגפר ענה אלאמאם מן
ונפש כי תחטא ושמעה
כטיתה אלתי אכטא ויגפר לה :
קול אלה והוא עד או ראה או ידע אם לוא יגיד ונשא עונו : ואנש ארי יחוב
וישמע קל מומי והוא סהיד או חזא או ידע אם לא יחוי ויקביל חוביה : ואי
אנסאן אכטא באן סמע צות חרב והו שאהד או ראה או עלם בה ולם יכבר
בה פקד אחתמל וזרה : או נפש אשר תגע בכל דבר טמא או בנבלת חיה טמאה
או בנבלת בהמה טמאה או בנבלת שרץ טמא ונעלם ממנו והוא טמא
ואשם : או אנש דיקרב בכל מדעם מסאב או בנבלת חיתא מסאבתא או
בנבלת בעירא מסאבא או בנבלת רחיש מסאב ויהי מכסי מניה והוא מסאב

וחב

דהב ׃ ואי אנסאן מסה בשי מן אלאמור אלנגסה או בנבילה וחש נגס או בנבילה
בהימה נגסה או בנבילה שי מן דביב אלגנס ונכפי דלך והו נגס כאתם ׃ או כי יגע
בטמאת אדם לכל טמאתו אשר יטמא בה ונעלם ממנו והוא ידע ואשם ׃ או
ארי יקרב בסואבת אנשא לכל סואבתיה דיסתאב בה ויהי מכסא מניה והוא
ידע וחב ׃ או דנא בנגאסה אנסאן בשי מן נגאסתה ממא סבילה אן ינגס בהא
ונכפי ענה כאתם והו עאלם במא פעל ׃ או נפש כי תשבע לבטא בשפתים להרע
או להיטיב לכל אשר יבטא האדם בשבעה ונעלם ממנו והוא ידע ואשם לאחת
מאלה ׃ או אנש ארי יקיים לפרשא בספון לאבאשא או לאוטבא לכל דיפרש אנשא
בקיום ויהי מכסא מניה והוא ידע וחב לחדא מאלין ׃ ואי אנסאן חלף בלפט
שפתיה לא סהוא או אחסאן עלי גמיע מא ילפט אלאנסאן ביימין ונכפי דלך ענה תם
עלם במא פעל ואתם בואחדה מן הדה ׃ והיה כי יאשם לאחת מאלה והתודה
אשר חטא עליה ׃ ויהי ארי יחוב לחדא מאלין ויודי דחב עלה ׃ פאדא אתם בואחדה
מנהא תם אקר במא אכטא ׃ והביא את אשמו ליהוה על חטאתו אשר חטא
נקבה מן הצאן כשבה או שעירת עזים לחטאת וכפר עליו הכהן מחטאתו ׃
וייתי ית אשמיה לקדם יי על חובתיה דחב נקבא מן ענא אמרתא או צפירת עזי
לחטאתא ויכפר עלוהי כהנא מחובתיה ׃ פליאת בקרבאנה ללה עלי כטאה אנתי
מן אלגנם נעגה או שאה מן אלמעז לדכוה ויסתגפר עליה אלאמאם מן כ
כטיה ׃ ואם לא תגיע ידו די שה והביא את אשמו אשר חטא שתי תרים או שני
בני יונה ליהוה אחד לחטאת ואחד לעלה ׃ ואם לא תמטי ידיה כמסת אמרא
וייתי ית חובתיה דחב תרין שפנינין או תרין בני יונה קדם יי חד לחטאתא וחד לעלתא ׃
ואן לם תנל ידה מקדאר שאה פליאת בקרבאנה עלי מא אכטא שפנינין או פרכי
חמאם ללה אחדהמא ללדכוה ואלאכר ללצעידה ׃ והביא אתם אל הכהן והקריב
את אשר לחטאת ראשונה ומלק את ראשו ממול ערפו ולא יבדיל ׃ וייתי יתהון
לות כהנא ויקריב ית דלחטאתא קדמיתא ויחזוק ית רישיה מקביל קדליה ולא
יפרש ׃ פאדא גא בהמא אלאמאם פליקרב אלדי ללדכוה אולא וינזל ראסה ממא
ילי קפאה גלא יפרזה ׃ והזה מדם החטאת על קיר המזבח והנשאר בדם ימצה אל
יסוד המזבח חטאת הוא ׃ ויודי מדמא דחטאתא על כותל מדבחא ודישתאר בדמא
יתמצי ליסודא דמדבחא חטאתא הוא ׃ וינצח מן דמהא עלי חאיט אלמדבח ואלבאקי
מן אלדם ימציה עלי אספקה בקדר מא יכון לדכוה ׃ ואת השני יעשה עלה כמשפט
וכפר עליו הכהן מחטאתו אשר חטא ונסלח לו ׃ וית תנינא יעביד עלתא כדחזי
ויכפר עלוהי כהנא מחובתיה דחב וישתביק ליה ׃ ואלאכרי יעמלהא צעידה כלסירה
ויסתגפר ענה אלאמאם מן כטיתה אלדי אכטא ויגפר לה ׃ ואם לא

ידו לשתי תרים או לשני בני יונה והביא את קרבנו אשר חטא עשירית האיפה
סלת לחטאת לא ישים עליה שמן ולא יתן עליה לבנה כי חטאת הוא. ואם לא
תדביק ידיה לתרין שפנינין או לתרין בני יונה וייתי ית קורבניה דחב חד מן עסריא בתלת
סאין סלתא לחטתא לא ישוי עלה משחא ולא יתין עלה לבונתא ארי חטתא היא. ואן
לם תבלג ידה תמן שפנינין או כרכי חמאם פליאת בקרבאנה עלי מא אכטא עשר
ויבה סמיד לדכוה לא יצב עליה דהנא ולא יגעל עליהא לבאנא לאנהא דכוה.
והביאה אל הכהן וקמץ הכהן ממנה מלוא קמצו את אזכרתה והקטיר המזבחה
על אשי יהוה חטאת הוא. וייתינה לות כהנא ויקמוץ כהנא מנה מלי קמציה ית
אדכרתה ויסיק למדבחא על קורבניא דיי חטתא היא. ויאתי בהא אלי אלאמאם פיקבץ
מנהא אלאמאם מל קבצתה מן פיהא ביקתה עלי אלמדבח מע קראבין אללה כונהא
מא תטהיר דכוה. וכפר עליו הכהן על חטאתו אשר חטא מאחת מאלה ונסלח לו והיתה
לכהן כמנחה. ויכפר עלוהי כהנא על חובתיה דחב מחדא מאלין וישתביק ליה ותהי
לכהנא כמנחתא. ויסתגפר עלה אלאמאם עלי כטייתה אלתי אכטא באחדה מן הדה פיגפר
לה ותציר ללאמאם כאמר אלהדיה. וידבר יהוה אל ד
משה לאמר. נפש כי תמעל מעל וחטאה בשגגה מקדשי יהוה והביא את
אשמו ליהוה איל תמים מן הצאן בערכך כסף שקלים בשקל הקדש לאשם.
אנש ארי ישקר שקר ויחוב בשלו מקודשיא דיי וייתי ית אשמיה לקדם יי דכר
שלים מן ענא בפורסניה כסף סלעין בסלעי קודשא לאשמא. אי אנסאן כאנת
כבתה ואכטא סהוא בשי מן אקדאס אללה פליאת בקרבאנה ללה כבש צחיח
מן אלגנם בקימה מתאקיל פצה במתקאל אלקדס ללאתם. ואת אשר חטא
מן הקדש ישלם ואת חמישתו יסף עליו ונתן אתו לכהן והכהן יכפר עליו
באיל האשם ונסלח לו. וית דחב מן קודשא ישלים וית חומשיה יוסיף עלוהי
ויתין יתיה לכהנא וכהנא יכפר עלוהי בדכרא דאשמא וישתביק ליה. ואלדי
אכטא פיה מן אלקדס יכלם תמאמה ויזיד עליה כמסה ויעטיה ללאמאם
ואלאמאם יסתגפר ענה בכבש אלקרבאן ויגפר לה. ואם נפש
כי תחטא ועשתה אחת מכל מצות יהוה אשר לא תעשינה ולא ידע ואשם
ונשא עונו. ואם אנש ארי יחוב ויעביד חד מכל פקודיא דיי דלא כשרין לאתעבדא
ולא ידע וחב ויקביל חוביה. ואי אנסאן אכטא פעמל ואחדה מן פראיץ
אללה אלתי לא תעמל ולא יעלם בהא תם אתם ותחמל וזרה. והביא איל תמים
מן הצאן בערכך לאשם אל הכהן וכפר עליו הכהן על שגגתו אשר שגג
והוא לא ידע ונסלח לו. וייתי דכר שלים מן ענא בפורסניה לאשמא לות
כהנא

כהנא ויכפר עלוהי כהנא על שלותיה דאשתלי והוא לא ידע וישתביק ליה: ויאתי
בכבש צחיח מן אלגנם בקימתה ללקרבאן אלי אלאמאם ויסתגפר ענה אלאמאם ען
סהוה אלדי סהא והו לם יעלם ויגפר לה: אשם הוא אשם אשם ליהוה: אשמא הוא
על חובתיה דחב אשמא יקריב קדם יי: והו קרבאן אלאתם ען אלאתם ללה:
וידבר יהוה אל משה לאמר: נפש כי תחטא ומעלה מעל ביהוה וכחש
בעמיתו בפקדון או בתשומת יד או בגזל או עשק את עמיתו: אנש ארי יחוב
וישקר שקר קדם יי ויכדיב בחבריה בפקדונא או בשותפות ידא או בגזילא: אי אנסאן
אכטא ובסט נפסה באלה בגחד ודיעה או מעאמלה או גצב או גשם
צאחבה: או מצא אבדה וכחש בה ונשבע על שקר על אחת מכל אשר יעשה
האדם לחטא בהנה: או אשכח אבידתא וכדיב בה ואשתבע על שקרא על חדא מכל
דיעביד אנשא למחטי בהון: או וגד צאלה פגחדהא וחלף עלי בטל עלי כלה מן
גמיע מא יעמל אלנאס מן אלמאתם פיהא: והיה כי יחטא ואשם והשיב את הגזלה אשר
גזל או את העשק אשר עשק או את הפקדון אשר הפקד אתו או את האבדה אשר מצא:
ויהי ארי יחטי ויחוב ויתיב ית גזילא דגזל או ית עשקא דעשק או ית פקדונא דאתפקד
לותיה או ית אבידתא דאשכח: פאדא אכטא ואתם פליירד אלגצב אלדי גצבה או
אלגשם אלדי גשמה או אלודיעה אלדי אודעת מעה או אלצאלה אלתי וגדהא: או מכל אשר
ישבע עליו לשקר ושלם אתו בראשו וחמשתיו יסף עליו לאשר הוא לו יתננו ביום
אשמתו: או מכולא דישתבע עלוהי לשקרא וישלם יתיה ברישיה וחומשוהי יוסיף
עלוהי לדהוא דיליה יתניניה ביומא דחובתיה: או מא סוי דלך ממא חלף אן
יחלף עליה באטלא פלירדה בראסה ויזיד עליה כמסה ויעטי אלדי הו לה פי יום
אתמה ורהבה בקרבה: ואת אשמו יביא ליהוה איל תמים מן הצאן בערכך לאשם אל
הכהן: וית אשמיה ייתי לקדם יי דכר שלים מן ענא בפורסניה לאשמא לות כהנא:
ויאתי בקרבאנה ללה כבש צחיח מן אלגנם בקימתה ללקרבאן אלי אלאמאם: וכפר
עליו הכהן לפני יהוה ונסלח לו על אחת מכל אשר יעשה לאשמה בה: ויכפר
עלוהי כהנא קדם יי וישתביק ליה על חדא מכל דיעביד למחב בה: ויסתגפר ענה
אלאמאם בין ידי אללה ויגפר לה עלי אי כלה מן גמיע מא יעמל פיתאתם בה:
וידבר יהוה אל משה לאמר: צו את אהרן
ואת בניו לאמר זאת תורת העלה הוא העלה על מוקדה על המזבח כל הלילה
עד הבקר ואש המזבח תוקד בו: פקיד ית אהרן וית בנוהי למימר דא אוריתא
דעלתא היא עלתא דמתוקדא על מדבחא כל ליליא עד צפרא ואשתא דמדבחא
תהי יקדא ביה: מר הרון ובניה קאילא הדה שריעה אלצעידה הי אלצעידה תגעל עלי
וקיד עלי אלמדבח טול אלליל ונאר אלמדבח תוקד עליה: ולבש הכהן מדו בד ומכנסי

בד ילבש על בשרו והרים את הדשן אשר תאכל האש את העלה על המזבח
ושמו אצל המזבח: וילבש כהנא לבושין דבוץ ומכנסין דבוץ ילבש על בסריה
ויפריש ית דשנא דתיכול אישתא ית עלתא על מדבחא וישויניה בסטר מדבחא:
וילבס אלאמאם קמיץ מן עשר וסראויל מן עשר ילבס עלי בדנה וירפע אלרמאד
אלדי תאכל אלנאר מן אלצעידה עלי אלמדבח ויגעלה לגאנב אלמדבח: ופשט את בגדיו ולבש
בגדים אחרים והוציא את הדשן אל מחוץ למחנה אל מקום טהור: וישלח ית
לבושוהי וילבש לבושין אחרנין ויפיק ית דשנא למברא למשריתא לאתר דכי:
תם ינזע תיאבה וילבס תיאבא אכר ויכרג אלרמאד אלי כארג אלעסכר אלי מוצע
טאהר: והאש על המזבח תוקד בו לא תכבה ובער עליה הכהן עצים בבקר
בבקר וערך עליה העלה והקטיר עליה חלבי השלמים: ואישתא על מדבחא
תהי יקדא ביה לא תטפי ויבער עלה כהנא אעין בצפר בצפר ויסדר עלה עלתא
ויסיק עלה תרבי נכסת קודשיא: ואלנאר עלי אלמדבח תתקד פיה לא תטפא
ויסעל עליהא אלאמאם חטבא פי כל גדאה וינצד עליהא אלצעידה ויקתר עליהא
שחום דבח אלסלאמה: אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה: אישתא תדירא
תהי יקדא על מדבחא לא תטפי: פנאר דאימה תתקד עלי אלמדבח לא תטפא:
וזאת תורת המנחה הקרב אתה בני אהרן לפני יהוה אל פני המזבח:
ודא אוריתא דמנחתא דיקרבון יתה בני אהרן קדם יי לקדם מדבחא: והדה שריעה
אלהדיה אן יקדמוהא בנו הרון בין ידי אללה בין ידי אלמדבח: והרים ממנו בקמצו
מסלת המנחה ומשמנה ואת כל הלבנה אשר על המנחה והקטיר המזבח ריח
ניחח אזכרתה ליהוה: ויפרש מניה בקמציה מסלתא דמנחתא ומשחה וית
כל לבונתא דעל מנחתא ויסיק למדבחא לאתקבלא ברעוא אדכרתה קדם יי:
ויקבץ מנה בקבצתה מן סמידהא ודהנהא וגמיע אללבאן אלדי עליהא ויקתר
כוהא עלי אלמדבח קבול מרצי ללה: והנותרת ממנה יאכלו אהרן ובניו מצות
תאכל במקום קדוש בחצר אהל מועד יאכלוה: ודישתאר מנה ייכלון אהרן
ובנוהי פטיר תתאכיל באתר קדיש בדרת משכן זמנא ייכלנה: ומא פצל מנהא
יאכלה הרון ובנוה פטירה תוכל פי מוצע מקדס פי צחן קבה אלמחצר יאכלונהא:
לא תאפה חמץ חלקם נתתי אתה מאשי קדש קדשים הוא כחטאת וכאשם:
לא תתאפי חמיע חולקהון יהבית יתה מקרבני קדש קודשין היא כחטאתא וכאשמא:
לא תכבז כמירה נציבהם קסמתהא מן קרבאני מן כולץ אלקדס הי כאלדכיה
וקרבאן אלאתם: כל זכר בבני אהרן יאכלנה חק עולם לדרתיכם מאשי יהוה
כל אשר יגע בהם יקדש: כל דכורא בבני אהרן ייכלונה קים עלם לדריכון מ

מקרבניא

מקדבניא דיהי כל דיקרב בהון יתקדש: כל זכר מן כני הרון יאכלנה דסם
אדהר לדריכם מן קרבנין דיהוה חק עולם כל אשר יגע בהם יקדש: וידבר
יהוה אל משה לאמר: זה קרבן אהרן ובניו אשר יקריבו ליהוה ביום המשח אתו
עשירית האפה סלת מנחה תמיד מחציתה בבקר ומחציתה בערב: דין קרבנא
דאהרן ודבנוהי דיקרבון קדם יוי ביומא דירבון יתיה חד מן עסרא בלת סלתא
מנחתא תדירא פלגותה בצפרא ופלגותה ברמשא: על מחבת בשמן תעשה
ובנוהי די יקרבון ללה ביום משח עשר איפה קמח
מרבכת תביאנה תפיני מנחת
פתים תקריב ריח ניחח ליהוה: על מסריתא במשח התעביד רביכא תיתינה
תופיני מנחת בצוען תקריב לאתקבלה ברעוה קדם יוי: עלו טהבק בירון תעמר
פתותיה החתי כהה דכבה תבון הקרבהה מקבולה מרציא ללה: והכהן המשיח
תחתיו מבניו יעשה אתה חק עולם ליהוה כליל תקטר: וכהנא דיתרבא תחותוהי
מבנוהי יעביד יתה קיים עלם קדם יוי גמיר תתסק: ובזחף לחמם למקבלף
כעדה מן בניה יעבדנה דסם אדהר ללה גמלה תקתר: וכל מנחת כהן כליל תהיה
לא תאכל: וכל מנחתא דכהנא גמיר תהי לא תתאכיל: וכחור הדחיה לחמם
תקתר גמלה ולא תאכל: וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל
אהרן ואל בניו לאמר זאת תורת החטאת במקום אשר תשחט העלה תשחט
החטאת לפני יהוה קדש קדשים הוא: מליל עם אהרן ועם בנוהי למימר דא אוריתא
דחטאתא באתרא דתתנכיס עלתא תתנכס חטאתא קדם יוי קדש קדשין היא: קל להרון
ובניה קאילה הדה שריעה לדבוח בימוצע הדבח לעוירה תדבח אלדבוח בין ידו
אלה מן פוחץ אלקדאס: הכהן המחטא אתה יאכלנה במקום קדש תאכל בחצר
אהל מועד: כהנא דמכפר בדמה ייכלנה באתר קדיש תתאכיל בדרת משכן זמנא:
אלאמאם אלדי כהה יאכלהא פי מוצע מקדס תוכל בידחן קבה אלמחצר: כל אשר יגע
בבשרה יקדש ואשר יזה מדמה על הבגד אשר יזה עליה תכבס במקום קדש: כל דיקרב
בבסרה יתקדש ודידי מדמה על לבושא דידי עלה תחור באתר קדיש: כל מן דנא
כל תמהא יתקדס ואן אנתצח מן דמהא אלדי ינצח מנה עלו תוב כליגסל פי מוצע מקדס:
וכלי חרש אשר תבשל בו ישבר ואם בכלי נחשת בשלה ומרק ושטף במים: ומן ואחכף
דתתבשל ביה יתבר ואם במאנה דנחשא יתבשל ויתמריק ויתשטיף במיא: ואנא
אלכזף אלדי תטבך ביה יכסר ואן טבכת פי אנא נחאס פלידלך ויגסל באלמא: כל זכר
בכהנים יאכל אתה קדש קדשים הוא: כל דכורא בכהניא ייכול יתה קדש קדשין היא:
כל דכר מן אלאימה יאכלהא אד הי מן פוחץ אלקדאס: וכל חטאת אשר יובא מדמה

אל אהל מועד לכפר בקדש לא תאכל באש תשרף: וכל חטאתא דאתעל מדמה למשכן
זמנא לכפרא בקודשא לא תתאכיל בנורא תתוקד: וכל דתוה יפל מן דמהא אלבנא
אמחדר ליפתנגר נו לאקדם. בלת תוכל כל דחרין בלבחד: וזאת תורת
האשם קדש קדשים הוא: ודא אורייתא דאשמא קדש קודשין הוא: ותהדה שויעה קרבנין
לאתם הוא הילא מן בוחץ לאקדאם: במקום אשר ישחטו את העלה ישחטו את האשם
ואת דמו יזרק על המזבח סביב: באתרא דיכסון ית עלתא יכסון ית אשמא וית דמיה
יזרוק על מדבחא סח סח: כי מולע תדבח לנעירה ילבה קרבנין לאתם ווימה ודש עלי
לדבח מסדירה: ואת כל חלבו יקריב ממנו את האליה ואת החלב המכסה את הקרב:
וית כל תרביה יקריב מניה ית אליתא וית תרבא דחפי ית גוא: ונמוע שחמא ורנעה
מנה לגוה ולתרב לאמנטו לגוף: ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עלהן אשר על
הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכלית יסירנה: וית תרתין כולין וית תרבא דעליהן
דעל כספיא וית חצרא דעל כבדא על כוליתא יעדינה: ולפלותין ולשחם אדי עליהמא
לדי עלו לאחשא ונדאירה לכבר מע אפלה ינזעתה: והקטיר אתם הכהן המזבחה אשה
ליהוה אשם הוא: ויסיק יתהון כהנא למדבחא קורבנא קדם יי אשמא הוא: ויקתדהא
לאמחס עלי למוכבר קרבהנא ללה בדחך שא יעיר קרבאן לאתם: כל זכר בכהנים
יאכלנו במקום קדש יאכל קדש קדשים הוא: כל דכורא בכהניא ויכלניה באתר קדיש
יתאכיל קדש קודשין הוא: כל דבר מן לאימה יתכלהא וכי מולע מקדס יוכל לחנה מן
בוחץ לאקדאם: כחטאת כאשם תורה אחת להם הכהן אשר יכפר בו לו יהיה: כחטאתא
כאשמא אורייתא חדא להון כהנא דיכפר ביה דיליה יהי: קרבאן לאתם כלאיבוה שויעה
ואחוה לקרא לאמחס לדי יכפר בה לה יכון: והכהן המקריב את עלת איש עור העלה
אשר הקריב לכהן לו יהיה: וכהנא דמקריב ית עלת גבר משך עלתא דיקריב לכהנא
דיליה יהי: ולאמחס לאמקרב נעירה ען אשר גלד לנעירה לדי קרבה יכון לה: וכל מנחה
אשר תאפה בתנור וכל נעשה במרחשת ועל מחבת לכהן המקריב אתה לו תהיה:
וכל מנחתא דתתאפי בתנורא וכל דתתעביד בדודא ועל מסריתא ופרנם דמקריב
יתה דיליה תהי: וכל הדייה ממא תנבז בו לתנור או ועל פי טגניר או עלי טאבק
לאמחס לאמקרבהא תכון לה: וכל מנחה בלולה בשמן וחרבה לכל בני אהרן תהיה איש
באחיו: וכל מנחתא דפילא במשח ודלא פילא לכל בני אהרן תהי גבר כאחוהי: וכל
הדייה מלהותה כדקן או נאפה לגמיע בני הדון תכון לאחד כחביה: וזאת
תורת זבח השלמים אשר יקריב ליהוה: ודא אורייתא דנכסת קדשיא דיקריב קיוין והדה
שויעה לזבח לסלמאה לדי יקרבה ללה: אם על תודה יקריבנו והקריב על זבח התודה
חלות מצות בלולת בשמן ורקיקי מצות משחים בשמן וסלת מרבכת חלת בלולת
בשמן: אם על תודתא יקרביניה ויקריב על נכסת תודתא גריצן פטירן דפילן במשח

ואספוגין

ואספוגין בטגנין דמשיחין במשח וסלת רבוכן גריצן דפילן במשח. אן יקרבה עלי
שכר פיקרב גראדק פטירא מלתותה בדהן ורקאק פטיר ממסוחה בדהן וסמיד מרבוך
מלתותה בדהן: על חלת לחם חמץ יקריב קרבנו על זבח תודת שלמיו: על גריצן דלחים
חמיע יקריב קרבניה על נכסת תודת קדשוהי: מע גראדק כבז כמיר יקרב קרבאנה
מע דבח שכר סלאמתה: והקריב ממנו אחד מכל קרבן תרומה ליהוה לכהן הזרק את
דם השלמים לו יהיה: ויקרב מניה חד מכל קרבניה אפרשותא קדם יי לכהנא דיזרוק ית דם
נכסת קודשיה דיליה יהי: פליקרב מ: לאך דגיטא, ואחדא מן כל קרבאן רפיעה ללה ללאמאם
אלדי ינצח דם דבח אלסלאמה לה יכון: ובשר זבח תודת שלמיו ביום קרבנו יאכל לא יניח
ממנו עד בקר: ובסר נכסת תודת קודשוהי ביום קרבניה יתאכיל לא יצנע מניה עד
צפרא: ולחם דבח שכר אלסלאמה ביום קרבאנה יוכל לא יבקי מנה אלי אלגדאה: ואם נדר
או נדבה זבח קרבנו ביום הקריבו את זבחו יאכל וממחרת והנותר ממנו יאכל: ואם נדרא
אן נדבתא נכסת קורבניה ביומא דיקריב ית נכסתיה יתאכיל וביומא דבתרוהי ודישתאר
מניה יתאכיל: ואן כאן דבח קרבאנה נדרא או תברעא פליוכל פי יום תקריבה לה ומן גד
פיוכל מנה יוכל: והנותר מבשר הזבח ביום השלישי באש ישרף: ודישתאר מבסר
נכסתא ביומא תליתאה בנורא יתוקד: ואלפאצל מן לחם אלדבאיח פי יום אלתאלת פליחרק
באלנאר: ואם האכל יאכל מבשר זבח שלמיו ביום השלישי לא ירצה המקריב אתו לא יחשב
לו פגול יהיה והנפש האכלת ממנו עונה תשא: ואם איתאכלא יתאכיל מבסר נכסת
קודשוהי ביומא תליתאה לא יהי לרעוא דמקריב יתיה לא יתחשב ליה מרחק יהי ואנש
דייכול מניה חוביה יקביל: ואן אכל אכלא מן דבח אלסלאמה פי יום אלתאלת פלא יתקבל
ואלמקרב לה לא יחסב לה בל יכון פאחשא ואי אנסאן אכל מנה פקד חמל וזרה: והבשר
אשר יגע בכל טמא לא יאכל באש ישרף והבשר כל טהור יאכל בשר: ובסר קודשין דיקרב
בכל מסאב לא יתאכיל בנורא יתוקד ובסר קודשא כל דידכי לקודשא ייכול בסר קודשין
ולחם אלקראבין אן ומס שי מן אלנגאסה פלא יוכל בל יחרק באלנאר ואלטאהר מנה פלי
יאכלה אלטאהר: והנפש אשר תאכל בשר מזבח השלמים אשר ליהוה וטמאתו עליו
ונכרתה הנפש ההוא מעמיה: ואנש דייכול בסרא מנכסת קודשיא דקודשין ומסואבותיה
עלוהי וישתיצי אנשא ההוא מעמיה: ואי אנסאן אכל לחמא מן דבח אלסלאמה
אלדי ללה ונגאסתה עליה פינקטע דלך אלאנסאן מן בין קומה: ונפש כי תגע בכל טמא
בטמאת אדם או בבהמה טמאה או בכל שקץ טמא ואכל מבשר זבח השלמים אשר
ליהוה ונכרתה הנפש ההוא מעמיה: ואנש ארי יקרב בכל מסאב בסואבת אנשא או
בעירא מסאבה או בכל רחש מסאב וייכול מבסר נכסת קודשיא דקודשין וישתיצי
אנשא ההוא מעמיה: ואי אנסאן לאמס שי מן אלנגאסאת כנגאסת אלאנסאן או בהימה
נגסה או בשיץ נגס ואכל מן לחם דבח אלסלאמה אלדי ללה פינקטע אולא
דלך אלאנסאן מן קומה: וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני
ישראל

ישראל לאמר כל חלב שור וכשב ועז לא תאכלו׃ מליל עם בני ישראל למימר כל תרב
תור ואמר ועז לא תיכלון׃ מר בני אסראיל קאילא כל שחם בקר וצאן ומאעז לא תאכלוה׃
וחלב נבלה וחלב טרפה יעשה לכל מלאכה ואכל לא תאכלהו׃ ותרב נבילא ותרב תבירא
יתעביד לכל עבידא ומיכל לא תיכלוניה׃ ושחם אלמיתה ואלפריסה תסתעמלוה פי כל
צנעה ואכלא לא תאכלוה׃ כי כל אכל חלב מן הבהמה אשר יקריב ממנה אשה ליהוה
ונכרתה הנפש האכלת מעמיה׃ ארי כל דייכול תרבא מן בעירא דיקרבון מנה קרבנא
קדם יי וישתיצי אנשא דייכול מעמיה׃ פאן כל מן יאכל שחמא מן אלבהאים אלד׳ יקרב מנהא
קרבאנא ללה יסתאצל דלך אלאנסאן מן בין קומה׃ וכל דם לא תאכלו בכל מושבתיכם
לעוף ולבהמה׃ וכל דמא לא תיכלון בכל מותבניכון דעופא ודבעירא׃ וכל דם לא
תאכלוה פי גמיע מסאכנכם מן אלטיור ואלבהאים׃ כל נפש אשר תאכל כל דם ונכרתה
הנפש ההוא מעמיה׃ כל אנש דייכול כל דם וישתיצי אנשא ההוא מעמיה׃ אי אנסאן
אכל שיא מן דם יסתאצל דלך אלאנסאן מן קומה׃ וידבר יהוה אל משה לאמר׃ דבר אל
בני ישראל לאמר המקריב את זבח שלמיו ליהוה יביא את קרבנו ליהוה מזבח שלמיו׃
מליל עם בני ישראל למימר דמקריב ית נכסת קודשוהי קדם יי מנכסת קדשוהי׃ כאטב
בני אסר וקל להם אלמקרב דבח אלסלאמה ללה אן יאתי בקרבאנה ללה מן דבח
סלאמתה׃ ידיו תביאנה את אשי יהוה את החלב על החזה יביאנו את החזה להניף
אתו תנופה לפני יהוה׃ ידוהי ייתון ית קורבניא דיי ית תרבא על חדיא ייתיניה ית
חדיא לארמא יתיה ארמא קדם יי׃ ידאה תחמל קראבין אללה אלשחם מע אלצדר יאתי בה
מעה ליחרכה תחריכא בין ידי אללה׃ והקטיר הכהן את החלב המזבחה והיה החזה לאהרן
ולבניו׃ ויסיק כהנא ית תרבא למדבחא ויהי חדיא לאהרן ולבנוהי׃ ויקטר אלאמאם
אלשחם עלי אלמדבח ויציר אלצדר להרון ובניה׃ ואת שוק הימין תתנו תרומה לכהן מזבחי
שלמיכם׃ וית שקא דימינא תתנון אפרשותא לכהנא מנכסת קודשיכון׃ ואלסאק אלימין
תעטוה רפיעה ללאמאם מן דבאיח סלאמתכם׃ המקריב את דם השלמים ואת
החלב מבני אהרן לו תהיה שוק הימין למנה׃ דמקריב ית דם נכסת קודשיא וית תרבא
מבני אהרן דיליה תהי שקא דימינא לחולק׃ אלמקרב דם אלסלאמה ואלשחם מן בני
הרון לה יכון סאק אלימין נציבה׃ כי את חזה התנופה ואת שוק התרומה לקחתי מאת
בני ישראל מזבחי שלמיהם ואתן אתם לאהרן הכהן ולבניו לחק עולם מאת בני
ישראל׃ ארי ית חדיא דארמותא וית שקא דאפרשותא נסיבית מן בני ישראל מנכסת
קודשיהון ויהבית יתהון לאהרן כהנא ולבנוהי לקים עלם מן בני ישראל׃ לאן צדר אלתחריך
וסאק אלרפיעה אכ׳דתהא מן בני אסראיל מן דבאיח סלאמתהם ואעטיתהא להרון אלאמאם
ובניה רסם אלדהר מן בני אסראיל׃ זאת משחת אהרן ומשחת בניו מאשי יהוה ביום
הקריב אתם לכהן ליהוה׃ דא רבות אהרן ורבות בנוהי מקורבניא דיי ביומא דיקרבון
יתהון לשמשא קדם יי׃ הדה חצת הרון ובניה מן קראבין אללה פי יום קרבוא ליתמו לה׃

אשר

אשר צוה יהוה לתת להם ביום משחו אתם מאת בני ישראל חקת עולם
לדרתם: דפקיד יוי למתן להון ביומא דרבון יתהון מן בני ישראל קיים עלם
לדריהון: ס אלי אמר אלה מן ישועתא ביום מפתהם מן בני אסף דכם
ביחד להגישם: זאת התורה לעלה למנחה ולחטאת ולאשם ולמלואים
ולזבח השלמים: דא אוריתה לעלתה למנחתה ולחטתה ולאשמא ולקרבניא
ולנכסת קדשיא: הדה אשריעה לאנשירה ואחרייה ואלדבוה וקרבאן לאתם
וללבמו ודבה אפלחמה: אשר צוה יהוה את משה בהר סיני ביום צותו את בני
ישראל להקריב את קרבניהם ליהוה במדבר סיני: דפקיד יוי ית משה בטוור
דסיני ביומה דפקיד ית בני ישראל לקרבא ית קרבניהון קדם יוי במדברא דסיני:
אתו אמר אלה בהה כי נבלב יני סי וקתמה אחר בני אסף אן יקרבו ויהוייתם
אלה בי בריוה סיני: וידבר יהוה אל משה לאמר: קח
את אהרן ואת בניו אתו ואת הבגדים ואת שמן המשחה ואת פר החטאת
ואת שני האילים ואת סל המצות: קריב ית אהרן וית בנוהי עמיה וית לבושיה
וית משח רבותה וית תורה דחטתה וית תרין דכרין וית סלא דפטיריא:
קדם הרון ובניה משה ולאיהב ודהו למקוחייה ודת אלפוה ולבגשין נסל
אפטיר: ואת כל העדה הקהל אל פתח אהל מועד: וית כל כנשתא כנש
לתרע משכן זמנה: ונגוך אגו איכהב כבה אמחלר: ויעש משה כאשר
צוה יהוה אתו ותקהל העדה אל פתח אהל מועד: ועבד משה כמה דפקיד
יוי ויהי ואתכנישת כנשתא לתרע משכן זמנה: בעול מוסי במיחמיה
אלה כהגנה אגוך אינהב כבה אמחלר: ויאמר משה אל העדה זה הדבר
אשר צוה יהוה לעשות: ואמר משה לכנשתא דין פתגמא דפקיד יוי למעבד:
בקל מוסו להם הדיא אמר אלי אמר אלה מן תעמלו: ויקרב משה את אהרן
ואת בניו וירחץ אתם במים: וקריב משה ית אהרן וית בנוהי ואסחי יתהון
במיא: בקדם מוסי הרון ובניה ונגלהם בלמא: ויתן עליו את הכתנת ויחגר
אתו באבנט וילבש אתו את המעיל ויתן עליו את האפד ויחגר אתו בחשב
האפד ויאפד לו בו: ויהב עלוהי ית כתונא ואזריה יתה בהמינא ואלביש יתיה
ית מעילה ויהב עלוהי ית אפודא ואזריה יתיה בהמין אפודה ואתקין ליה ביה:
נעל עליה אתוביה והליה בלזנאר ואפקה אמטור ונגעל עליה אבדרה ושדוה
במיאכהא נעדרה בהה: וישם עליו את החשן ויתן אל החשן את האורים ואת
התמים: ושוי עלוהי ית חשנא ויהב בחשנא ית אוריא וית תמיא: ונציר
עליה אבדרה ונעלביה אאניאר ואצחיה: וישם את המצנפת על ראשו וישם
על המצנפת אל מול פניו את ציץ הזהב נזר הקדש כאשר צוה יהוה את משה:

ושוי

ושוי ית מצנפתא על רישיה ושוי על מצנפתא לקביל אפוהי ית ציצא דדהבא
כלילא דקודשא כמא דפקיד יי ית משה ; וציר אלעמאמה עלי ראסה וגעל דונהא
חדא ילי וגהה עצאבה אלדהב תאג אלקדס כמא אמר אללה מוסי ; ויקח משה
את שמן המשחה וימשח את המשכן ואת כל אשר בו ויקדש אתם ; ונסיב משה
ית משחא דרבותא ורבי ית משכנא וית כל דביה וקדיש יתהון ; ואכד מוסי דהן
אלמסוחייה ומסח בה אלמסכן וגמיע מא פיה וקדסהם ; ויז ממנו על המזבח שבע
פעמים וימשח את המזבח ואת כל כליו ואת הכיור ואת כנו לקדשם ; ואדי
מניה על מדבחא שבע זמנין ורבי ית מדבחא וית כל מנוהי וית כיורא וית בסיסיה
לקדשותהון ; ונצח מנה עלי אלמדבח סבע מראר ומסח אלמדבח וגמיע אניה
ואלחוץ ומקעדה יקדסהם ; ויצק משמן המשחה על ראש אהרן וימשח אתו לקדשו ;
ואריק ממשחא דרבותא על ריש אהרן ורבי יתיה לקדשותיה ; וצב מן דהן
אלמסוחייה עלי ראס הרון ומסחה וקדסה ; ויקרב משה את בני אהרן וילבשם
כתנת ויחגר אתם אבנט ויחבש להם מגבעות כאשר צוה יהוה את משה ;
וקריב משה ית בני אהרן ואלבישנון כתונין וזריז יתהון המינין ואתקין להון כובעין
כמא דפקיד יי ית משה ; וקדם מוסי בני הרון ואלבסהם תואניא וקלדהם בזנאנר
ועממהם בקלאניס כמא אמר אללה מוסי ; ויגש את פר החטאת ויסמך אהרן ובניו
את ידיהם על ראש פר החטאת ; וקריב ית תורא דחטאתא וסמך אהרן ובנוהי ית
ידיהון על ריש תורא דחטאתא ; תם קדם תור אלדכוה ואסנד הרון ובנוה אידיהם עלי
ראסה ; וישחט ויקח משה את הדם ויתן על קרנות המזבח סביב באצבעו ויחטא
את המזבח ואת הדם יצק אל יסוד המזבח ויקדשהו לכפר עליו ; ונכס ונסיב משה
ית דמא ויהב על קרנת מדבחא סחור סחור באצבעיה ודכי ית מדבחא וית דמא אריק
ליסודא דמדבחא וקדשיה לכפרא עלוהי ; פדבחה מוסי ואכד מן דמה וגעל עלי
קרון אלמדבח מסתדירה באצבעה ודכאה וצב באקי אלדם ענד אסאסה וקדסה
ואסתגפר ענה ; ויקח את כל החלב אשר על הקרב ואת יתרת הכבד ואת שתי
הכלית ואת חלבהן ויקטר משה המזבחה ; ונסיב ית כל תרבא דעל גווא וית
חצר כבדא וית תרתין כוליין וית תרבהון ואסיק משה למדבחא ; ואכד גמיע
אלתרב אלדי עלי אלגוף וזאידה אלכבד ואלכלותין ושחמהמא וקתרה עלי אלמדבח ;
ואת הפר ואת ערו ואת בשרו ואת פרשו שרף באש מחוץ למחנה כאשר צוה יהוה
את משה ; וית תורא וית משכיה וית בסריה וית אוכליה אוקיד בנורא מברא
למשריתא כמא דפקיד יי ית משה ; ואחרק מע גלדה ולחמה ופרתה אחרקה
באלנאר כארג אלעסכר כמא אמר אללה מוסי ; ויקרב את איל העלה ויסמכו אהרן
ובניו את ידיהם על ראש האיל ; וקריב ית דכרא דעלתא וסמכו אהרן ובנוהי ית
ידיהון על ריש דכרא ; תם קדם כבש אלצעידה ואסנד הרון ובנוה אידיהם עלי ראסה

וישחט

וישחט ויזרק משה את הדם על המזבח סביב: ונכס וזרק משה ית דמא על
מדבחה בחזור: פד̇בחה ורש מוסי אלדם עלי אלמדבח מן כל נאחיה: ואת האיל נתח לנתחיו
ויקטר משה את הראש ואת הנתחים ואת הפדר: וית דכרא פליג לאברוהי ואסיק
משה ית רישה וית אברוהי וית תרבה: וקטע מוסי אלכבש אעצאא וקתר אלראס ואלאעצא
ואלשחם: ואת הקרב ואת הכרעים רחץ במים ויקטר משה את כל האיל המזבחה
עלה הוא לריח ניחח אשה הוא ליהוה כאשר צוה יהוה את משה: וית גווה וית כרעיה
חליל במיא ואסיק משה ית כל דכרא למדבחה עלתא הוא לאתקבלא ברעוא קרבנא
הוא קדם יי כמא דפקיד יי ית משה: ואלבטן ואלאכארע גסלהא באלמא וקתר מוסי
גמיע אלכבש עלי אלמדבח הו צעידה קרבאן מקבול מרצי קרבאן ללה כמא אמר אללה
מוסי: ויקרב את האיל השני איל המלאים ויסמכו אהרן ובניו את ידיהם על ראש
האיל: וקריב ית דכרא תנינא דכר קורבניא וסמכו אהרן ובנוהי ית ידיהון על ריש דכרא:
תם קדם אלכבש אלתאני כבש אלתמאם ואסנד הרון ובניה אידיהם על ראסה: וישחט
ויקח משה מדמו ויתן על תנוך אזן אהרן הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו
הימנית: ונכס ונסיב משה מדמיה ויהב על רום אודנא דאהרן דימינא ועל אליון ידיה
דימינא ועל אליון רגליה דימינא: פדבחה מוסי ואכד מן דמה וגעל עלי שחמה אדן
הרון אלימנא ועלי אבהאם ידה אלימנא ואבהאם רגלה אלימנא: ויקרב את בני אהרן ויתן
משה מן הדם על תנוך אזנם הימנית ועל בהן ידם הימנית ועל בהן רגלם הימנית
ויזרק משה את הדם על המזבח סביב: וקריב ית בני אהרן ויהב משה מן דמא על
רום אודנהון דימינא ועל אליון ידיהון דימינא ועל אליון רגליהון דימינא וזרק משה מן דמא
על מדבחה בחזור: תם קדם בני הרון וגעל מן אלדם עלי שחמה אדאנהם אליאמן ועלי
אבהאם אידיהם אליאמן ועלי אבהאם ארגלהם אליאמן ורש אלדם עלי אלמדבח מן כל נאחיה:
ויקח את החלב ואת האליה ואת כל החלב אשר על הקרב ואת יתרת הכבד ואת שתי הכליות
ואת חלבהן ואת שוק הימין: ונסיב ית תרבא וית אליתא וית כל תרבא דעל גווא וית חצר
כבדא וית תרתין כוליין וית תרביהון וית שקא דימינא: ואכד אלתרב וגמיע אלשחם אלדי עלי
אלגוף וזיאדה אלכבד מע אלכלותין ושחמהמא ואלסאק אליאמן: ומסל המצות אשר לפני יהוה
לקח חלת מצה אחת וחלת לחם שמן אחת ורקיק אחד וישם על החלבים ועל שוק הימין:
ומסלה דפטיריא דקדם יי נסיב גריצתא פטירתא חדא וגריצתא דלחים משח חדא ואספוג חד
ושוי על תרביא ועל שקא דימינא: ומן סל אלפטיר אלדי בין ידי אללה אכד גרדקה פטיר
ואחדה וגרדקה כבז מדהון ואחדה ורקאקה ואחדה וצירהא עלי אלשחום ואלסאק אליאמן: ויתן
את הכל על כפי אהרן ועל כפי בניו וינף אתם תנופה לפני יהוה: ויהב ית כולא על ידי
אהרן ועל ידי בנוהי וארים יתהון ארמא קדם יי: וגעל אלכל עלי ידי הרון ועלי ידי בניה
ותחריכה בין ידי אללה: ויקח משה אתם מעל כפיהם ויקטר על העלה המזבחה

מלחים

מלאים הם לריח ניחח אשה הוא ליהוה ׃ ונסיב משה יתהון מעל ידיהון ואסיק למדבחה
על עלתה קורבניה אנון לאתקבלה ברעוא קרבנה הוא קדם יי ׃ תם אכדהם מוסי מן
כפוף איידיהם וקתרהא עלי אלמדבח מע אלצעידה לאנהא קרבאן כמאל ללה קבול מנה ׃
ויקח משה את החזה ויניפהו תנופה לפני יהוה מאיל המלאים למשה היה למנה כאשר
צוה יהוה את משה ׃ ונסיב משה ית חדיה וארימיה ארמא קדם יי מדכר קרבניא למשה
הוה לחלק כמא דפקיד יי ית משה ׃ תם אכד מוסי אלקץ וארפעה תרפיעה בין ידי אללה
נציבא למוסי נציבה מן כבש אלכמאל כמא אמר אללה מוסי ׃ ויקח משה משמן המשחה
ומן הדם אשר על המזבח ויז על אהרן על בגדיו ועל בניו ועל בגדי בניו אתו ויקדש את
אהרן את בגדיו ואת בניו ואת בגדי בניו אתו ׃ ונסיב משה ממשחא דרבותה ומן דמא
דעל מדבחה ואדי על אהרן על לבושה ועל בנוהי ועל לבושי בנוהי עמיה וקדש
ית אהרן ית לבושוהי וית בנוהי וית לבושי בנוהי עמיה ׃ תם אכד מוסי מן דהן אלמסוחה
ומן אלדם אלדי עלי אלמדבח ונצחה עלי הרון ותיאבה ובניה ותיאב בניה מעה פקדס הרון
ותיאבה ובניה ותיאב בניה מעה ׃ ויאמר משה אל אהרן ואל בניו בשלו את הבשר
פתח אהל מועד ושם תאכלו אתו ואת הלחם אשר בסל המלאים כאשר צויתי לאמר
אהרן ובניו יאכלהו ׃ ואמר משה לאהרן ולבנוהי בשילו ית בסרה בתרע משכן זמנא
ותמן תיכלון יתה וית לחמה דבסל קרבניה כמה דפקיד יתי למימר אהרן ובנוהי ייכלוניה ׃
וקאל מוסי להרון ובניה אטבכו הדא אללחם ענד באב קבה אלמחצר ותם תאכלונה מע
אלכבז אלדי פי סל אלכמאל כמא תקלת הרון ובניה יאכלונה ׃ והנותר בבשר ובלחם באש
תשרפו ׃ ודישתאר בבסרה ובלחמה בנורה תוקדון ׃ ומא פצל מן אללחם ואלכבז אחרקוה
באלנאר ׃ ומפתח אהל מועד לא תצאו שבעת ימים עד יום מלאת ימי מלאיכם כי שבעת
ימים ימלא את ידכם ׃ ומתרע משכן זמנא לא תפקון שבעה יומין עד יום משלם יומי
קרבנכון הלא שבעה יומין יתקרב קרבנכון ׃ ומן באב אלמחצר לא תכרגו סבעה איאם אלי
יום כמאל איאם כמאלכם פאן סבעה איאם תכמל ואקבאלכם ׃ כאשר עשה ביום הזה צוה
יהוה לעשות לכפר עליכם ׃ כמא דעבד ביומא הדין פקיד יי למעבד לכפרה עליכון ׃
וכמא עמל בכם אליום כדלך אמר אללה אן יעמל ויכפר ענכם ׃ ופתח אהל מועד
תשבו יומם ולילה שבעת ימים ושמרתם את משמרת יהוה ולא תמותו כי כן צויתי ׃
ובתרע משכן זמנא תהבון יימם ולילי שבעה יומין ותטרון ית מטרת מימרה דיי ולא
תמותון הלא כן אתפקדית ׃ וענד באב קבה אלמחצר תגלסו ליל ונהאר סבעה איאם
ואחפצו חפץ אללה ולא תהלכו לאן כדא אמרת ׃ ויעש אהרן ובניו את כל הדברים אשר
צוה יהוה ביד משה ׃ ועבד אהרן ובנוהי ית כל פתגמיה דפקיד יי ביד משה ׃ ופעל
הרון ובניה גמיע אלדי אמר אללה בה מוסי ׃ צז ביפוקים קיתן עבליהו
ויהי ביום השמיני קרא משה לאהרן ולבניו ולזקני ישראל ׃ והוה ביומא תמינאה קרא
משה לאהרן ולבנוהי ולסבי ישראל ׃ פלמא כאן פי אליום אלתאמן דעא מוסי הרון ובניה

והשיוך

ואשיאך בני אסר : ויאמר אל אהרן קח לך עגל בן בקר לחטאת ואיל לעלה
תמימים והקרב לפני יהוה : ואמר לאהרן סב לך עיגל בר תורי לחטתא ודכר לעלתא
שלמין וקריב קדם יי : וקל להרון כד עגלא מן אלבקר לדכוה וכבשא ללצעידה צחיחין
וקרבהמא בין ידי אללה : ואל בני ישראל תדבר לאמר קחו שעיר עזים לחטאת ועגל
וכבש בני שנה תמימים לעלה : ועם בני ישראל תמליל למימר סבו צפיר בר עזי
לחטתא ועיגל ואמר בני שנא שלמין לעלתא : ומר בני אסראיל כדו עתודא מן
אלמעז ללדכוה ועגלא וכבשא אבני סנה צחיחין ללצעידה : ושור ואיל לשלמים לזבח
לפני יהוה ומנחה בלולה בשמן כי היום יהוה נראה אליכם : ותור ודכר לנכסת קודשיא
לדבחא קדם יי ומנחתא דפילא במשח ארי יומא דין יקרא דיי מתגלי לכון : ותורא וכבשאן
לסלאמה ידבחאן בין ידי אללה ואלדקיק מלתות בדהן לאן אליום אללה יתגלי לכם : ויקחו את
אשר צוה משה אל פני אהל מועד ויקרבו כל העדה ויעמדו לפני יהוה : ונסיבו ית דפקיד משה
לקדם משכן זמנא וקריבו כל כנשתא וקמו קדם יי : פקדמוא מא אמרהם מוסי אלי קבאלה קבא
אלמחצר ותקדם גמיע אלגמע ווקפו בין ידי אללה : ויאמר משה זה הדבר אשר צוה יהוה תעשו
וירא אליכם כבוד יהוה : ואמר משה דין פתגמא דפקיד יי תעבדון ויתגלי לכון יקרא דיי :
פקאל מוסי הדא אלאמר אלדי אמרכם אללה בה תעמלונה ויתגלי לכם נור אללה : ויאמר משה
אל אהרן קרב אל המזבח ועשה את חטאתך ואת עלתך וכפר בעדך ובעד העם ועשה את
קרבן העם וכפר בעדם כאשר צוה יהוה : ואמר משה לאהרן קרב למדבחא ועביד ית חטאתך
וית עלתך וכפר עלך ועל עמא ועביד ית קרבן עמא וכפר עליהון כמא דפקיד יי : וקאל מוסי
להרון תקדם אלי אלמדבח ואעמל דכותך וצעידתך ואסתגפר ענך ועין אלקום ואעמל קרבאנהם
ואסתגפר ענהם כמא אמר אללה : ויקרב אהרן אל המזבח וישחט את עגל החטאת אשר לו :
וקריב אהרן למדבחא ונכס ית עגלא דחטתא דיליה : פתקדם הרון אלי אלמדבח פדבח עגל
אלדכוה אלדי לה : ויקרבו בני אהרן את הדם אליו ויטבל אצבעו בדם ויתן על קרנות המזבח ואת
הדם יצק אל יסוד המזבח : וקריבו בני אהרן ית דמא ליה וטבל אצבעיה בדמא ויהב על קרנת
מדבחא וית דמא אריק ליסודא דמדבחא : פקדם בנו הרון אלדם אליה פגמס אצבעה פיה וגעל
עלי זואיא אלמדבח ובאקי אלדם צבה ענד אסאסה : ואת החלב ואת הכלית ואת היתרת
מן הכבד מן החטאת הקטיר המזבחה כאשר צוה יהוה את משה : וית תרבא וית כוליתא
וית חצרא מן כבדא מן חטתא אסיק למדבחא כמא דפקיד יי ית משה : ואלשחם ואלכלא
ואלזאידה מן אלכבד מן אלדכוה קתר דלך עלי אלמדבח כמא אמר אללה מוסי : ואת הבשר ואת העור
שרף באש מחוץ למחנה : וית בשרא וית משכא אוקיד בנורא מברא למשריתא : ואללחם
ואלגלד אחרקה באלנאר כארג אלעסכר : וישחט את העלה וימצאו בני אהרן אליו את הדם
ויזרקהו על המזבח סביב : ונכס ית עלתא ואמטיו בני אהרן ליה ית דמא וזרקיה על
מדבחא סחור סחור : ודבח אלצעידה וקדם בנו הרון אלדם אליה ורשה עלי אלמדבח מן חואליה :
ואת העלה המציאו אליו לנתחיה ואת הראש ויקטר על המזבח : וית עלתא אמטיו ליה
לאיברהא וית רישא ואסיק על מדבחא : וקדמו אליה אלצעידה מע אעצאהא וקתר דלך עלי
אלמדבח

למדבח: וירחץ את הקרב ואת הכרעים ויקטר על העלה המזבחה: וחליל ית
גווא וית כרעיא ואסיק על עלתא למדבחא: וגסל אלגוף ואלאכארע וקתרהא עלי
אלמדבח: ויקרב את קרבן העם ויקח את שעיר החטאת אשר לעם וישחטהו ויחטאהו
כראשון: וקריב ית קרבן עמא ונסיב ית צפירא דחטאתא דלעמא ונכסיה ודכייה וכבר—
כדמיה בקדמאה: תם קדם קרבאן אלקום פאכד' עתוד אלדכוה. אלדי להם פדבחה
ודבח בה כאלאול: ויקרב את העלה ויעשה כמשפט: וקריב ית עלתא ועבדה
כדחזי: תם קדם אלצעידה ועמלהא כאלסירה: ויקרב את המנחה וימלא כפו ממנה
ויקטר על המזבח מלבד עלת הבקר: וקריב ית מנחתא ומלא ידיה מנה ואסיק
על מדבחא בר מעלת צפרא: תם קדם אלהדיה ומלא כפה מנהא וקתר עלי אלמדבח
מא כלא צעידה אלגדאה: וישחט את השור ואת האיל זבח השלמים אשר לעם
וימציאו בני אהרן את הדם אליו ויזרקהו על המזבח סביב: ונכס ית תורא וית
דכרא נכסת קדשיא דלעמא ואמטיאו בני אהרן ית דמא ליה וזרקיה על מדבחא
סחור סחור: ודבח אלתור ואלכבש דבח אלסלאמה אלדי ללקום ובלג בני הרון אלדם אליה
ורשה עלי אלמדבח מסתדירא: ואת החלבים מן השור ומן האיל האליה והמכסה
והכלית ויתרת הכבד: וית תרביא מן תורא ומן דכרא אליתא וחפי גווא וכוליתא
וחצר כבדא: ואלשחום מן אלתור ומן אלכבש אלאליה ואלמגטי אלגוף ואלכלא וזיאדה אלכבד:
וישימו את החלבים על החזות ויקטר החלבים המזבחה: ושויאו ית תרביא על
חדותא ואסיק תרביא למדבחא: פגעלו אלשחום עלי אלצדור וקתר אלשחם עלי אלמדבח:
ואת החזות ואת שוק הימין הניף אהרן תנופה לפני יהוה כאשר צוה משה: וית
חדותא וית שקא דימינא ארים אהרן ארמא קדם יי כמא דפקיד משה: ואלצדור ואלסאק
אליימן חרכהא הרון תחריכא בין ידי אללה כמא אמר מוסי: וישא אהרן את ידיו
אל העם ויברכם וירד מעשת החטאת והעלה והשלמים: וארים אהרן ית ידוהי
לעמא ובריכנון ונחת מלמעבד חטאתא ועלתא ונכסת קודשיא: תם שאל הרון ידה
אלי אלקום ובארך עליהם בעד אן נזל מן עמל אלדכוה ואלצעידה ודבח אלסלאמה:
ויבא משה ואהרן אל אהל מועד ויצאו ויברכו את העם וירא כבוד יהוה אל כל
העם: ועל משה ואהרן למשכן זמנא ונפקו ובריכו ית עמא ואתגלי יקרא דיי
לכל עמא: תם דכל מוסי והרון אלי קבה אלמחצר וכרגא ובארכא עלי אלקום פתגלי
להם נור אללה: ותצא אש מלפני יהוה ותאכל על המזבח את העלה ואת החלבים
וירא כל העם וירנו ויפלו על פניהם: ונפקת אישתא מן קדם יי ואכלת על מדבחא
ית עלתא וית תרביא וחזא כל עמא ושבחו ונפלו על אפיהון: פכרגת נאר מן בין ידי
אללה פאכלת עלי אלמדבח אלצעידה ואלשחום פנטר דלך ורנו ווקעו עלי
וגוהם: ויקחו בני אהרן נדב ואביהוא איש מחתתו ויתנו בהן אש וישימו עליה
קטרת ויקריבו לפני יהוה אש זרה אשר לא צוה אתם: ונסיבו בני אהרן נדב
ואביהוא

נדב ואביהוא גבר מחתיתיה ויהבו בהון אישתא ושויאו עלה קטרת בסמין וקריבו קדם יי
אישתא נוכריתא דלא פקיד יתהון: תם אכדו בני הרון נדב ואביהוא כל ואחד מנהמא
מגמרתה וגעלא פיהמא נארא וצירא עליהמא בכורא וקרבא בין ידי אלה נארא גריבא מא לם
יאמרהם בהא: ותצא אש מלפני יהוה ותאכל אתם וימתו לפני יהוה: ונפקת אישתא
מן קדם יי ואכלת יתהון ומיתו קדם יי: פכרגת נאר מן ענד אלה פאכלתהמא ומאתא בין
ידי אלה: ויאמר משה אל אהרן הוא אשר דבר יהוה לאמר בקרבי אקדש ועל פני כל
העם אכבד וידם אהרן: ואמר משה לאהרן הוא דמליל יי למימר בקריבי אתקדש
ועל אפי כל עמא איתיקר ושתיק אהרן: פקאל מוסי להרון הו מא קאל אלה אני אתעטם
באלמקרבין אלי ואתוקר בחצרה גמיע אלקום פאבלס פסכת הרון: ויקרא משה אל מישאל
ואל אלצפן בני עזיאל דד אהרן ויאמר אלהם קרבו שאו את אחיכם מאת פני הקדש
אל מחוץ למחנה: וקרא משה למישאל ולאלצפן בני עזיאל אחבוהי דאהרן ואמר
להון קרובו טולו ית אחיכון מן קדם קודשא למברא למשריתא: פדעא מוסי
במישאל ואלצפן בני עזיאל עם הרון וקאל להמא תקדמא אחמלא אכותכמא מן בין ידי
אלקדס אלי כארג אלעסכר: ויקרבו וישאם בכתנתם אל מחוץ למחנה כאשר דבר משה:
וקריבו ונטלונון בכיתוניהון למברא למשריתא כמא דמליל משה: פתקדמא
ואחמלאהמא בתואביהמא אלי כארג אלעסכר כמא אמר מוסי: ויאמר משה אל אהרן
ולאלעזר ולאיתמר בניו ראשיכם אל תפרעו ובגדיכם לא תפרמו ולא תמתו ועל כל
העדה יקצף ואחיכם כל בית ישראל יבכו את השרפה אשר שרף יהוה: ואמר משה
לאהרן ולאלעזר ולאיתמר בנוהי רישיכון לא תרבון פרוע ולבושיכון לא תבזעון ולא
תמותון ועל כל כנשתא יהי רוגזא ואחיכון כל בית ישראל יבכון ית יקידתא דאוקיד יי:
וקאל מוסי להרון ולאלעזר ולאיתמר בניה רוסכם לא תשעתו ותיאבכם לא תמזקו ולא
תהלכו ועלי גמיע אלגמע יכון סכט ואכותכם גמיע בני אסראיל יבכון עלי אלחריק אלדי
אחרקה אלה: ומפתח אהל מועד לא תצאו פן תמתו כי שמן משחת יהוה עליכם
ויעשו כדבר משה: ומתרע משכן זמנא לא תפקון דלמא תמותון ארי משח
רבותא דיי עליכון ועבדו כפתגמא דמשה: ומן באב קבה אלמחצר לא תכרגו
לילא תהלכו לאן דהן מסחה אלה עליכם פעמלו במא אמר מוסי:

וידבר יהוה אל אהרן לאמר: ומליל יי עם אהרן למימר: תם כלם אלה
הרון קאילא: יין ושכר אל תשת אתה ובניך אתך בבאכם אל אהל מועד ולא
תמתו חקת עולם לדרתיכם: חמר ומרוי לא תשתי את ובנך עמך במיעלכון
למשכן זמנא ולא תמותון קיים עלם לדריכון: כמר ומסכר לא תשרב אנת ובניך
מעך פי דכולכם אלי קבה אלמחצר ולא תהלכו דסם אלדהר עלי מר אגיאלכם:
ולהבדיל בין הקדש ובין החל ובין הטמא ובין הטהור: ולאפרשא בין קודשא ובין
חולא ובין מסאבא ובין דכיא: ולתפצלו בין אלקדס ואלבדל ואלטאהר ואלנגס: ולהורת

את

את בני ישראל את כל החקים אשר דבר יהוה אליהם ביד משה: ולאלפא ית בני
ישראל ית כל קימיא דמליל יי להון בידא דמשה: ולתעלמו בני אסר׳ גמיע
ארסום אלתי אמר אללה בה עלי יד מוסי: וידבר משה אל אהרן
ואל אלעזר ואל איתמר בניו הנותרים קחו את המנחה הנותרת מאשי יהוה
ואכלוה מצות אצל המזבח כי קדש קדשים הוא: ומליל משה עם אהרן ועם אלעזר
ועם איתמר בנוהי דאשתארו סבו ית מנחתא דאשתארת מקרבניא דיי ואכלוהא
פטיר בסטר מדבחא ארי קדש קדשין היא: ת״ם קאל מוסי להרון ולאלעזר ולאיתמר
ולדיה אלבאקיין כֹדו אלהדיה אלפאצ׳לה מן קראבין אללה וכלוהא פטירא לזק אלמדבח
פאנהא מן כואץ׳ אלקדס: ואכלתם אתה במקום קדש כי חקך וחק בניך הוא מאשי
יהוה כי כן צויתי: ותיכלון יתה באתר קדיש ארי חולקך וחולק בנך הוא מקורבניא דיי
ארי כין אתפקדית: וכלוהא אן יאכלוהא פי מוצע מקדס אד הי רזקך ורזק בניך
מן קראבין אללה לאני בדא אמרת: ואת חזה התנופה ואת שוק התרומה תאכלו
במקום טהור אתה ובניך ובנתיך אתך כי חקך וחק בניך נתנו מזבחי שלמי בני
ישראל: וית חדיא דארמותא וית שקא דאפרשותא תיכלון באתר דכי את ובנך
ובנתך עמך ארי חולקך וחולק בנך אתיהיבו מנכסת קודשיא דבני ישראל: ואמא קץ׳
אלתחריך וסאק אלרפיעה פכלוהמא פי מוצע טאהר אנת ובניך ובנאתך מעך
פאנהמא רזקך ורזק ולדך קד אעטיתמוהא מן דבאיח סלאמה בני אסר׳: שוק
התרומה וחזה התנופה על אשי החלבים יביאו להניף תנופה לפני יהוה והיה לך
ולבניך אתך לחק עולם כאשר צוה יהוה: שקא דאפרשותא וחדיא דארמותא
על קרבני תרביא ייתון לארמא ארמא קדם יי ויהי לך ולבנך עמך לקים עלם
כמא דפקיד יי: פלאן סאק אלרפיעה וקץ׳ אלתחריך מע קראבין אלשחום יאתון
בהא ליחרכוהא תחריכא בין ידי אללה פתכון לך ולבניך מעך רסם אלדהר כמא אמר
אללה: ואת שעיר החטאת דרש דרש משה והנה שרף ויקצף על אלעזר ועל
איתמר בני אהרן הנותרים לאמר: וית צפירא דחטאתא מתבע תבעיה משה
והא אתוקד ורגיז על אלעזר ועל איתמר בני אהרן דאשתארו למימר: ואמא
מוסי שתיר אלזכוה פאלפאה קד אחרק פסכט עלי אלעזר ואיתמר בני הרון
אלבאקיין קאילא: מדוע לא אכלתם את החטאת במקום הקדש כי קדש קדשים
הוא ואתה נתן לכם לשאת את עון העדה לכפר עליהם לפני יהוה: מדין לא
אכלתון ית חטאתא באתר קדיש ארי קדש קודשין היא ויתה יהב לכון לסלחא על
חובי כנשתא לכפרא עליהון קדם יי: מא באלכם לם תאכלון אלזכוה פי מוצע
מקדס לאנהא מן כואץ׳ אלקדס ואללה קד אעטאכם איאהא להתחמלון וזר

חצי התורה בתיבות דרש מכאן ודרש מכאן

אגמע

אגמע ותסתגפרו ענהם בין ידי אללה : הן לא הובא את דמה אל הקדש פנימה
אכול תאכלו אתה בקדש כאשר צויתי : הא לא אתעל מדמה לבית קדשא
גואה מיכל תיכלון יתה בקודשא כמא דפקידית : ואיד̇א הו לם ידכ̇ל מן
דמהא אלי אלקדס אלגואני פקד כאן יג̇ב אן תאכלוהא פי אלקדס כמא אמרתכם :
וידבר אהרן אל משה הן היום הקריבו את חטאתם ואת עלתם לפני יהוה
ותקראנה אתי כאלה ואכלתי חטאת היום הייטב בעיני יהוה : ומליל אהרן
עם משה הא יומא דין קריבו ית חטאתהון וית עלותהון קדם יי וערעא יתי עקן
כאלין אלו כען אכלית חטאתא יומא הדין התקין קדם יי : פקאל לה הרון הודי אליום אד̇
קרבוא דכותהם וצעודתהם בין ידי אללה ואצאבני מתל הדה אלמצאיב
פלו אכלת אלזכוה אליום הל כאן דלך חסנא ענד אללה : וישמע משה וייטב בעיניו :
ושמע משה ושפר בעינוהי : פלמא סמע דלך מוסי חסן ענדה :
וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר אלהם : ומליל יי עם משה ה
ולאהרן למימר להון : וכלם אללה מוסי והרון וקאל להמא : דברו אל בני ישראל
לאמר זאת החיה אשר תאכלו מכל הבהמה אשר על הארץ : מלילו עם בני
ישראל למימר דא חיתא דתיכלון מכל בעירא דעל ארעא : כלמא בני אסראיל
וקולא להם הדי אלחיואן אלדי יגוז אן תאכלוה מן גמיע אלבהאים אלתי עלי אלארץ :
כל מפרסת פרסה ושסעת שסע פרסת מעלת גרה בבהמה אתה תאכלו :
כל דסדיקא פרסתא ומטלפן טלפין פרסתא מסקא פשרא בבעירא יתה תיכלון :
כל מט̇לפה בט̇לף ומפרק ט̇לפהא פרדיקא ומצעדה אלג̇תראר מן אלבהאים
פכלהא : אך את זה לא תאכלו ממעלי הגרה וממפריסי הפרסה את הגמל
כי מעלה גרה הוא ופרסה איננו מפריס טמא הוא לכם : ברם ית דין לא
תיכלון ממסקי פשרא וממסדיקי פרסתא ית גמלא ארי מסיק פשרא הוא
ופרסתיה לא סדיקא מסאב הוא לכון : ואמא הדה פלא תאכלו מן אלמצעדי
אלג̇תראר ואלמפרק אלט̇לף אלג̇מל פאנה מצעד אלג̇תראר גיר מט̇לף בט̇לף והו
נג̇ס לכם : ואת השפן כי מעלה גרה הוא ופרסה לא יפריס טמא הוא לכם :
וית טפזא ארי מסיק פשרא הוא ופרסתיה לא סדיקא מסאב הוא לכון : ואלובר
פאנה מצעד אלג̇תראר גיר מט̇לף בט̇לף והו נג̇ס לכם : ואת הארנבת כי מעלת
גרה הוא ופרסה לא הפריסה טמאה הוא לכם : וית ארנבא ארי מסקא פשרא היא
ופרסתה לא סדיקא מסאבא היא לכון : ואלארנב כאנהא מצעדה אלג̇תראר והי גיר
מט̇לפה והי נג̇סה לכם : ואת החזיר כי מפריס פרסה הוא ושסע שסע פרסה

והוא

והוא גרה לא יגר טמא הוא לכם: וית חזירא ארי סדיק פרסתא הוא ומטלפן טלפין
פרסתה והוא כשרא לא כשר מסאב הוא לכון: ואלכנזיר כאנה מטלף כטלף
וטלפה מפרק הפריקה והו מנהדחר לא יגתר והו נגס לכם: מבשרם לא תאכלו
ובנבלתם לא תגעו טמאים הם לכם: מבסרהון לא תיכלון ובנבילתהון לא תיכלון
לא תקרבון מסאבין הנון לכון: מן לחומהא לא תאכלו ונבאילהא לא תדנו
פאנהא הי נגסה לכם: את זה תאכלו מכל אשר במים כל אשר לו סנפיר וקשקשת
במים בימים ובנחלים אתם תאכלו: ית דין תיכלון מכל דבמיא כל דליה ציצין
וקלפין במיא בימיא ובנחליא יתהון תיכלון: הדא מא יגוז אן תאכלוה מן גמיע
מא פיה מא כל מא לה אגנחה ופלוס פי אלמא פי אלבחר ואלאודיה פכלוה: וכל אשר
אין לו סנפיר וקשקשת בימים ובנחלים מכל שרץ המים ומכל נפש החיה אשר
במים שקץ הם לכם: וכל דליה ליה ציצין וקלפין בימיא ובנחליא מכל רחשא
דמיא ומכל נפשתא חיתא דבמיא שקצא אנון לכון: וכל מא ליס לה אגנחה
ופלוס פי אלבחר ואלאודיה מן גמיע דביב אלמא וגמיע אלחיואן אלדי פי אלמא פהו רגז
לכם: ושקץ יהיו לכם מבשרם לא תאכלו ואת נבלתם תשקצו: ושקצא יהון
לכון מבסרהון לא תיכלון וית נבילתהון תשקצון: ופכונהא ארגאס לכם מן ל
לחומהא לא תאכלו ונבאילהא תרגסו: כל אשר אין לו סנפיר וקשקשת במים
שקץ הוא לכם: כל דליה ליה ציצין וקלפין במיא שקצא היא לכון:
כלמא ליס לה אגנחה ופלוס פי אלמא פהו רגז לכם: ואת אלה תשקצו מן
העוף לא יאכלו שקץ הם את הנשר ואת הפרס ואת העזניה: וית אלין
תשקצון מן עופא לא יתאכלון שקצא אנון נשרא ועד ועזיא: והדה מא
תרגסו מן אלטיר לא יוכלון אנהא ארגאס אלנסר ואלעקאב ואלענקא: ואת הדאה
ואת האיה למינה: ודיתא וטרפיתא לזנה: ואלחדאה ואלצקר באצנאפהא: את
כל ערב למינו: ית כל עורבא לזניה: וגמיע אלגרבאן באצנאפהא: ואת
בת היענה ואת התחמס ואת השחף ואת הנץ למינהו: וית בת נעמיתא וציצא
וצפר שחפא ונצא לזנוהי: ואלנעאמה ואלכטאף ואלסאף ואלבאז לאצנאפה:
ואת הכוס ואת השלך ואת הינשוף: וקדיא ושלינונא וקפופא: ואלבום ואלזמג
ואלבשק: ואת התנשמת ואת הקאת ואת הרחם: ובותא וקאתא וירקריקא:
ואלשאהין ואלקוק ואלרכם: ואת החסידה האנפה למינה ואת הדוכיפת ואת
העטלף: וחוריתא ואבו לזנה ונגר טורא ועטליפא: ואלצקר ואלבבגא ואצנאפהא
ואלהדהד ואלכפאש: וכל שרץ העוף ההלך על ארבע שקץ הוא לכם: וכל
רחשא דעופא דמהליך על ארבע שקצא הוא לכון: וגמיע דביב אלטיר

אלמאשי

17

דסאך עלי ארבע חגל רגב הו לכם׃ אך את זה תאכלו מכל שרץ העוף ההלך על ארבע
אשר לו כרעים ממעל לרגליו לנתר בהן על הארץ׃ ברם ית דין תיכלון מכל רחשא
דעופא דמהליך על ארבע דליה קרסולין מעלוי רגלוהי לקפצא בהון על ארעא׃
והדה מא יגוז אן תאכלוה מן גמיע דביב אלטאיר אלמאשי עלי ארבע מא לה כראעין
פוק רגליה ליתב בהמא עלי אלארץ׃ את אלה מהם תאכלו את הארבה למינו ואת
הסלעם למינהו ואת החרגל למינהו ואת החגב למינהו׃ ית אלין מנהון תיכלון ית
גובא לזנוה וית רשונא לזנוהי וית חרגלא לזנוהי וית חגבא לזנוהי׃ הדי מא
תאכלוה מנהא אלגראד וצנופה ולדבא וצנופה ולחרגל וצנופה ולגנדב וצנופה׃
וכל שרץ העוף אשר לו ארבע רגלים שקץ הוא לכם׃ וכל רחשא דעופא דליה
ארבע רגלין שקצא הוא לכון׃ וסאיר דביב אלטאיר אלדי לה ארבע ארגל פהו רגס
לכם׃ ולאלה תטמאו כל הנגע בנבלתם יטמא עד הערב׃ ולאלין תסתאבון כל
דיקרב בנבילתהון יהי מסאב עד רמשא׃ ומן הדה תתנגסון כל מן דני בגתאילהם
ינגס אלי אלמגיב׃ וכל הנשא מנבלתם יכבס בגדיו וטמא עד הערב׃ וכל דיטול
מנבילתהון יצבע לבושוהי ויהי מסאב עד רמשא׃ ומן חמל מן גתאילהם
יגסל תיאבה וינגס אלי אלמגיב׃ לכל הבהמה אשר הוא מפרסת פרסה ושסע
איננה שסעת וגרה איננה מעלה טמאים הם לכם כל הנגע בהם יטמא׃
לכל בעירא דהיא סדיקא פרסתא וטלפין ליתהא מטלפא ופשרא ליתהא מסקא
מסאבין אנון לכון כל דיקרב בהון יהי מסאב׃ מן גמיע אלבהאים אלתי הי מטלפה
בטלף ואנהא ליסת משקוקה ולא תגתר ליסת מצעדה פהי נגסה לכם כל מן דנא
בהא ינגס׃ וכל הולך על כפיו בכל החיה ההלכת על ארבע טמאים הם לכם
כל הנגע בנבלתם יטמא עד הערב׃ וכל דמהליך על ידוהי בכל חיתא דמהלכא
על ארבע מסאבין אנון לכון כל דיקרב בנבילתהון יהי מסאב עד רמשא׃ וכל
מא ידב עלי כפיה מן גמיע אלוחש אלמאשי עלי ארבעתה פנגס לכם כל מן דנא
בגתאילהם ינגס אלי אלמגיב׃ והנשא את נבלתם יכבס בגדיו וטמא עד הערב
טמאים המה לכם׃ ודיטול ית נבילתהון יצבע לבושוהי ויהי מסאב עד רמשא
מסאבין אנון לכון׃ ומן חמל מן גתאילהם יגסל תיאבה וינגס אלי אלמגיב כדאך
הי אנגאס לכם׃ וזה לכם הטמא בשרץ השרץ על הארץ
החלד והעכבר והצב למינהו׃ ודין לכון דמסאב ברחשא דרחיש על ארעא חלדא
ועכברא וצבא לזנוהי׃ והדא לכם אלנגס מן אלדביב אלדב עלי אלארץ אלכלד
ואלפאר ואלצב ואצנאפה׃ והאנקה והכח והלטאה והחמט והתנשמת׃ וילא
וכוחא

וכוחח והלטוהא והמטא והשוהא ׃ ואלוכ ואלחרדון ואלעטאיה ואלחובא ואלסמברץ ׃
אלה הטמאים לכם בכל השרץ כל הנגע בהם במתם יטמא עד הערב ׃ אולאין
אלמסתכין לכם בכל אלדביב כל דיקרב בהון במותהון יהוי מסאב עד רמשא ׃ הדא
אלנגסה לכם מן גמיע אלדביב כל מן דנא בהא פי חאל מותהא יתנגס אלי אלמגיב ׃ וכל אשר
יפל עליו מהם במתם יטמא מכל כלי עץ או בגד או עור או שק כל כלי אשר יעשה
מלאכה בהם במים יובא וטמא עד הערב וטהר ׃ וכל דיפול עלוהי מנהון במותהון
יהוי מסאב מכל מאן דאעא או לבוש או משך או שק כל מאן דיתעביד עבידא בהון במיא
יתעל ויהי מסאב עד רמשא וידכי ׃ וכל מן יקע עליה מנהא בעד מותהא יתנגס מן
גמיע אניה אלכשב או תוב או גלד או מסח וכל אניה יעמל בהא צנאעה ידכלהא
אלמא ויתנגס אלי אלמגיב ויטהר ׃ וכל כלי חרש אשר יפל מהם אל תוכו כל אשר
בתוכו יטמא ואתו תשברו ׃ וכל מאן דחסף דיפול מנהון לגויה כל דבגויה יהי
מסאב ויתיה תתברון ׃ וכל אניה כזף יקע מנהא שי אלי דאכלהא כל מא פי דאכלהא
יתנגס ואיאה תכסרו ׃ מכל האכל אשר יאכל אשר יבוא עליו מים יטמא וכל
משקה אשר ישתה בכל כלי יטמא ׃ מכל מיכל דמתאכיל די יעלון עלוהי מיא
יהי מסאב וכל משקיא דישתתי בכל מאן יהי מסאב ׃ מן גמיע אלטעאם אלדי לא
יוכל מא ידכלה אלמא יתנגס וגמיע אלשראב אלדי ישרב פי כל אנא יתנגס ׃ וכל
אשר יפל מנבלתם עליו יטמא תנור וכירים יתץ טמאים הם וטמאים יהיו לכם ׃
וכל דיפול מנבילתהון עלוהי יהי מסאב תנור וכירים יתרעון מסאבין אנון ומסאבין
יהון לכון ׃ וכל מא יקע מן נבאילהם עליה יתנגס מן תנור ומסתוקד יהדם לאנהמא
נגסה נגסה וכדאלך הי לכם מתנגסה ׃ אך מעין ובור מקוה מים יהיה טהור ונגע
בנבלתם יטמא ׃ ברם מעין וגוב בית כנישות מיא יהי דכי ודיקרב בנבלתהון יהי
מסאב ׃ אמא אלעין ואלביר ומגמע אלמא פיכון טאהרא ומן דנא בנבאילהא
פיהא יתנגס ׃ וכי יפל מנבלתם על כל זרע זרוע אשר יזרע טהור הוא ׃ וארי יפול
מנבילתהון על כל בר זרע זרוע דיזדרע דכי הוא ׃ ואן וקע מן נבאילהם עלי שי
מן אלבזר אלדי יזרע פהו טאהר ׃ וכי יתן מים על זרע ונפל מנבלתם עליו
טמא הוא לכם ׃ וארי יתיהבון מיא על בר זרעא ויפול מנבילתהון עלוהי מסאב
הוא לכון ׃ פאן געל אלמא עליה וקע מן נבאילהא עליה פהו נגס לכם ׃
וכי ימות מן הבהמה אשר היא לכם לאכלה הנגע בנבלתה יטמא עד
הערב ׃ וארי ימות מן בעירא דהיא לכון למיכל דיקרב בנבילתה יהי מסאב עד
רמשא ׃ ואדא מאת מן אלבהאים אלדי הו טלק לכם אן תאכלוה מן דנא בנבילתהא
יתנגס אלי אלמגיב ׃ והאכל מנבלתה יכבס בגדיו וטמא עד הערב והנשא את
נבלתה יכבס בגדיו וטמא עד הערב ׃ ודייכול מנבילתה יצבע לבושוהי ויהי מסאב

עד

עד רמשא ; ומן אכל מנהא יג'סל תיאבה וינגס אלי אלמגיב ומן חמל מנהא יג'סל
תיאבה וינגס אלי אלמגיב ; וכל השרץ השרץ על הארץ שקץ הוא לא יאכל ; וכל
רחשא דרחיש על ארעא שקצא הוא לא יתאכיל ; וגמיע אלדביב אלדאב עלי אלארץ
הו נגס לא יוכל ; כל הולך על גחון וכל הולך על ארבע עד כל מרבה רגלים לכל
השרץ השרץ על הארץ לא תאכלום כי שקץ הם ; כל דמהליך על מעוהי וכל
דמהליך על ארבע עד כל סגיאות רגלין בכל רחשא דרחיש על ארעא לא תיכלונון
ארי שקצא אנון ; וכל סאך עלי צדרה וכל סאך עלי ארבע אלי כתרת ארגלה מן
גמיע אלדביב אלדאב עלי אלארץ לא תאכלונהא לאנהא נגסה ; אל תשקצו את
נפשותיכם בכל השרץ השרץ ולא תטמאו בהם ונטמתם בם ; לא תשקצון ית נפשתכון
בכל רחשא דרחיש ולא תסתאבון בהון ותסתאבון בהון ; לא תנגסו אנפסכם בשי מן
אלדביב אלדאב ולא תתנגסו בהם פתנגסוא בדלך ; כי אני יהוה אלהיכם והתקדשתם
והייתם קדשים כי קדוש אני ולא תטמאו את נפשתיכם בכל השרץ הרומש על
הארץ ; ארי אנא יי' אלהכון ותתקדשון ותהון קדישין ארי קדיש אנא ולא תסתאבון ית
נפשתכון בכל רחשא דרחיש על ארעא ; לאני אללה רבכם פתקדסו ותכונו מקדסין
לאני קדוס ולא תנגסו אנפסכם בשי מן אלדביב אלדאב עלי אלארץ ; כי אני יהוה
המעלה אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים והייתם קדשים כי קדוש אני ;
ארי אנא יי' דאסיק יתכון מארעא דמצרים למהוי לכון לאלה ותהון קדישין ארי
קדיש אנא ; לאני אללה אלמצעדכם מן בלד מצר לאכון לכם אלאהא פכונו מקדסין
לאני קדוס ; זאת תורת הבהמה והעוף וכל נפש החיה הרמשת במים ולכל נפש
השרצת על הארץ ; דא אוריתא דבעירא ודעופא וכל נפשא חיתא דרחשא במיא
ולכל נפשא דרחשא על ארעא ; הדה שריעה אלבהאים ואלטאיר וגמיע נפוס
אלחיה אלדבה פי אלמא וסאיר אלנפוס אלדאבה עלי אלארץ ; להבדיל בין הטמא
ובין הטהר ובין החיה הנאכלת ובין החיה אשר לא תאכל ; לאפרשא בין מסאבא
ובין דכיא ובין חיתא דמתאכלא ובין חיתא דלא מתאכלא ; ללפרק בין אלנגס ואלטאהר
ובין אלחיואן אלדי יוכל ואלדי לא יוכל ; וידבר יהוה אל
משה לאמר ; דבר אל בני ישראל אשה כי תזריע וילדה זכר וטמאה שבעת ימים
כימי נדת דותה תטמא ; מלל עם בני ישראל למימר אתתא ארי תעדי ותליד דכר
ותהי מסאבא שבעא יומין כיומי ריחוק סאובתה תהי מסאבא ; מר בני אסר' קאילא
איה אמראה עלקת פולדת דכר פלתכן נגסה סבעה איאם כאיאם בעד חיצ'תהא יכון
אלחכם באנגאסהא ; וביום השמיני ימול בשר ערלתו ; וביומא תמינאה יתגזר בסרא
דעורלתיה ; ופי אליום אלת'אמן תכתן קלפה אלחליל ; ושלשים יום ושלשת ימים

תשב

תשב בדמי טהרה בכל קדש לא תגע ואל המקדש לא תבא עד מלאת ימי
טהרה׃ ותלתין ותלתה יומין תתיב בדם דכו בכל קודשא לא תקרב ולמקדשא
לא תיעול עד משלם יומי דכותה׃ ותלאתה ותלאתין יומא תקים פידם לטהר
לא תלאמס שיא מן אלקדס ולא תדכל אלי אלקדס אלי כמאל איאם טהרהא׃ ואם
נקבה תלד וטמאה שבועים כנדתה וששים יום וששת ימים תשב על דמי טהרה׃
ואם נקבא תליד ותהי מסאבא ארבעת עשר כריחוקה ושתין ושתא יומין תתיב
על דם דכו׃ ואן ולדת [illegible] תנגס אסבועין כחכם חיצהא וסתה וסתין
יומא תקים עלי דם לטהר׃ ובמלאת ימי טהרה לבן או לבת תביא כבש בן שנתו
לעלה ובן יונה או תר לחטאת אל פתח אהל מועד אל הכהן׃ ובמשלם יומי דכותה
לברא או לברתא תיתי אמר בר שתיה לעלתא ובר יונה או שפנינא לחטאתא לתרע
משכן זמנא לות כהנא׃ ועند תמאם איאם טהרהא לאבן כאן או אבנה תאתי
בפרוף אבן סנתה ללצעידה ובכרך חמאם או שפנינא לדכוה אלי באב כבא אלמחצר
אלי אלאמאם׃ והקריבו לפני יהוה וכפר עליה וטהרה ממקור דמיה זאת תורת
היולדת לזכר או לנקבה׃ ויקרביניה קדם יוי ויכפר עלה ותדכי מסואבת דמהא דא
אוריתא דילידתא לדכר או לנקבא׃ ויקרבה בין ידי אללה ויכפר ענהא ותטהר
מן כביע דמהא הדה שריעה אלואלדה דכרא או אנתי׃ ואם לא תמצא ידה די שה
ולקחה שתי תרים או שני בני יונה אחד לעלה ואחד לחטאת וכפר עליה הכהן
וטהרה׃ ואם לא תשכח ידיה כמסת אמרא ותיסב תרין שפנינין או תרין בני יונה
חד לעלתא וחד לחטתא ויכפר עלה כהנא ותדכי׃ ואן לם תנל ידהא מקדאר שאה
פלתאכד שפנינין או פרכי חמאם אחדהמא לצעידה ואלאכר לדכוה ויכפר
ענהא אלאמאם ותטהר׃ וידבר יהוה אל משה ואל אהרן
לאמר׃ ומליל יוי עם משה ולאהרן למימר׃ תם כלם אללה מוסי והרון תכלימא׃
אדם כי יהיה בעור בשרו שאת או ספחת או בהרת והיה בעור בשרו לנגע צרעת והובא
אל אהרן הכהן או אל אחד מבניו הכהנים׃ אנש ארי יהי במשך בסריה עמקא או
עדיתא או בהרא ויהי במשך בסריה למכתש סגירו ויתיתי לות אהרן כהנא או לות
חד מבנוהי כהניא׃ אי אנסאן כאן פי גלד בדנה שאמה או ערצה או בקעה או צאר
פי גלד בדנה בלא בריץ כאיותא בה אלי הרון אלאמאם או אלי ואחד מן בניה אלאימה׃
וראה הכהן את הנגע בעור הבשר ושער בנגע הפך לבן ומראה הנגע עמק מעור
בשרו נגע צרעת הוא וראהו הכהן וטמא אתו׃ ויחזי כהנא ית מכתשא במשך
בסרא ושערא במכתשא אתהפיך למחור ומחזי מכתשא עמיק ממשך בסרה מכתש
סגירותא הוא ויחזיניה כהנא ויסאיב יתיה׃ פינצר אלאמאם אלבלא פי גלד אלבדן פאן

כאן

כאן פיה שער קד אנקלב אביצא ומנט̇רה אכ̇לא עמיק מן גלד בדנה פהו בלוי
ברץ פ̇ארה ראה כ̇ואן כ̇ל̇ינגק ; ואם בהרת לבנה הוא בעור בשרו ועמק אין מראה
מן העור ושערה לא הפך לבן והסגיר הכהן את הנגע שבעת ימים ; ואם בהקא חורא
היה כמשך בסריה ועמיק לית מחזהא מן משכא ושערה לא אתהפיך למחור
ויסגר כהנא ית מכתשא שבעה יומין ; ואן כאנת למעה ביצא פי גלד בדנה ליס
מנט̇רהא עמיק מן אלגלד ושערהא לם ינקלב אביצא פליוקפה סבעה איאם ; וראהו
הכהן ביום השביעי והנה הנגע עמד בעיניו לא פשה הנגע בעור והסגירו הכהן
שבעת ימים שנית ; ויחזיניה כהנא ביומא שביעאה והא מכתשא קם כד הוה
לא אוסיף מכתשא במשכא ויסגרניה כהנא שבעא יומין תניינות ; תם ינט̇רה
פי אליום אלסאבע כאן ... ולם יתפשׁ פי אלגלד פליוקפה סבעה איאם
תאניה ; וראה הכהן אתו ביום השביעי שנית והנה כהה הנגע ולא פשה הנגע
בעור וטהרו הכהן מספחת הוא וכבס בגדיו וטהר ; ויחזי כהנא יתיה ביומא שביעאה
תניינות והא עמא מכתשא ולא אוסיף מכתשא במשכא וידכיניה כהנא עדיתא
היא ויצבע לבושוהי וידכי ; תם ינט̇רה פי אליום אלסאבע תאניה פאן כבי ולם יתפשׁ
פי אלגלד פליטהרה פאנהא עלאמה ויגסל תיאבה ויטהר ; ואם פשה תפשה המספחת
בעור אחרי הראתו אל הכהן לטהרתו ונראה שנית אל הכהן ; ואם אוספא תוסיף עדיתא
במשכא בתר דיתחזי לכהנא לדכותיה ויתחזי תנינות לכהנא ; ואן תפשת אלעלאמה
פי אלגלד בעד מא חורי ללאמאם פטהרה ליורא לה תאניה ; וראה הכהן והנה פשתה
המספחת בעור וטמאו הכהן צרעת הוא ; ויחזי כהנא והא אוסיפת עדיתא במשכא
ויסאבניה כהנא סגירותא היא ; פאדא ראהא אלאמאם קד תפשת פי גלדה פלינגסה
כאנהא ברץ ; נגע צרעת כי תהיה באדם והובא אל הכהן ; ומכתש
סגירו ארי יהי באנשא ויתיתי לות כהנא ; ואדא כאן באלאנסאן בלוי ברץ פאתי בה אלי
אלאמאם ; וראה הכהן והנה שאת לבנה בעור והיא הפכה שער לבן ומחית בשר
חי בשאת ; ויחזי כהנא והא עמקא חורא במשכא והיא הפכת סעלה לחור ורושם
בסר חי בעמיקתא ; פנט̇ר כאדא ראי שאמה ביצא פי גלדה וקד קלבת אלשער אביצא
הו גז מן אללחם בקי פי אלשאמה ; צרעת נושנת הוא בעור בשרו וטמאו הכהן לא יסגרנו
כי טמא הוא ; סגירות עתיקא היא במשך בסריה ויסאבניה כהנא לא יסגרניה ארי
מסאב הוא ; ברץ עתיק פי גלד בדנה פליגנסה אלאמאם ולא יוקפה אד הו נגס ; ואם
פרוח תפרח הצרעת בעור וכסתה הצרעת את כל עור הנגע מראשו ועד רגליו לכל
מראה עיני הכהן ; ואם מסגא תסגי סגירותא במשכא ותחפי סגירותא ית כל משך

מפתשא מדישוה ועד רגלוהי לכל חיזו עיני כהנא ; ואן אנתשר אלברץ פי אלבדן
חתי גטא גמיע גלד אלמבתלא מן ראסה אלי רגלה גמיע מנט'ר עיני אלאמאם ;
וראה הכהן והנה כסתה הצרעת את כל בשרו וטהר את הנגע כלו הפך לבן טהור
הוא ; ויחזי כהנא והא חפת סגירותא ית כל בסריה וידכי ית מכתשא כליה
אתהפיך לחיור דכי הוא ; פאנט'ר אלאמאם פאדא קד גטא אלברץ גמיע בדנה
פלא טהרה אלא קד אנקלב כלה אביצא פהו טאהר ; וביום הראות בו בשר חי יטמא ;
וביומא דיתחזי ביה בסרא חייא יהי מסאב ; ואי יום טהר פיה לחם נקי פאנה נג
סהו ; וראה הכהן את הבשר החי וטמאו הבשר החי טמא הוא צרעת הוא ; ויחזי
כהנא ית בסרא חייא ויסאבניה בסרא חייא מסאב הוא סגירותא הוא ; פאן ראה אלאמאם
אללחם אלנקי פינגסה לאן גנס דין אללחם אלנקי מע אלברץ נגס הו ; או כי ישוב הבשר
החי ונהפך ללבן ובא אל הכהן ; או ארי יתוב בסרא חייא ויתהפיך לחיור וייתי לות
כהנא ; ואן רגע אללחם אלנקי פאנקלב אביצא פליגי אלי אלאמאם ; וראהו הכהן והנה
נהפך הנגע ללבן וטהר הכהן את הנגע טהור הוא ; ויחזיניה כהנא והא אתהפיך
מכתשא לחיור וידכי כהנא ית מכתשא דכי הוא ; פאדי נט'ר אלאמאם אן אללחם
קד אנקלב אביצא פליטהרה אנה טאהר ; ובשר כי יהיה בו
בעורו שחין ונרפא ; ואנש ארי יהי ביה במשכיה שחנא ויתסי ; אי אנסאן כאן פי
גלד בדנה קרח פברא ; והיה במקום השחין שאת לבנה או בהרת לבנה אדמדמת
ונראה אל הכהן ; ויהי באתר שחנא עמקא חורא או בהרא חורא סמקא ויתחזי לכהנא ;
ובעד פי מוצע שאמה ביצא או בקעה ביצא מחמרה פליגי לי אלאמאם ; וראה
הכהן והנה מראה שפל מן העור ושערה הפך לבן וטמאו הכהן נגע צרעת הוא בשחין
פרחה ; ויחזי כהנא והא מחזהא מכיך מן משכא ושערה אתהפיך לחיור ויסאבניה
כהנא מכתש סגירותא היא בשחנא סגיאת ; פאדי ראי אלאמאם מנט'רהא מתספל
מן אלגלד ושערהא קד אנקלב אביצא פלינגסה לאנהא בלוי ברץ אנתשר פי אלקרח ;
ואם יראנה הכהן והנה אין בה שער לבן ושפלה איננה מן העור והוא כהה והסגירו הכהן
שבעת ימים ; ואם יחזינה כהנא והא לית בה סער חוור ומכיכא ליתהא מן משכא
והיא עמיא ויסגריניה כהנא שבעא יומין ; ואן הו נט'רהא ולם יכון פיהא שער
אביץ וליסת מתספלה מן אלגלד בל כאביה פליוקפה סבעה איאם ; ואם פשה
תפשה בעור וטמא הכהן אתו נגע הוא ; ואם אוספא תוסיף במשכא ויסאיב
כהנא יתיה מכתשא הוא ; ואן הי תפשת פי אלגלד פלינגסה מתנהא כלא ; ואם
תחתיה תעמד הבהרת לא פשתה צרבת השחין הוא וטהרו הכהן ; ואם באתרה
קמת בהרתא לא אוסיפת רושם שחנא היא וידכיניה כהנא ; ואן וקפת מכאנהא

ולם

ולא תתכש בהינן תהר לקדח כאוטהדה אחמם׃ ובשר כי יהיה
בעורו מכות אש והיתה מחית המכוה בהרת לבנה אדמדמת או לבנה׃ או אנש ארי יהי
במשכיה כואה דנור ויהי רושם כואה בהרא חורא סמקא או חורא׃ ואי אכסאן ביאן פי
גלדה בי יגחר הב צאר גז אכו כקעה ביצה מחמרה או ביצה פקט׃ וראה אתה הכהן
והנה נהפך שער לבן בבהרת ומראה עמק מן העור צרעת הוא במכוה פרחה וטמא
אתו הכהן נגע צרעת הוא׃ ויחזי יתה כהנא והא אתהפיך סערא לחוור בבהרתא
ומחזוהי עמיק מן משכא סגירותא היא בכואה סגיאת ויסאיב יתיה כהנא מכתש
סגירותא היא׃ פאן נצרהא אלאמאם כאן תנקלב שער אביצא וכאן מנצרהא עמיק מן
אגלד פהו ברץ תנתשר פי אלכי פאינגסה אלאמאם׃ ואם יראנה הכהן והנה אין בבהרת
שער לבן ושפלה איננה מן העור והוא כהה והסגירו הכהן שבעת ימים׃ ואם יחזינה
כהנא והא לית בבהרתא סער חיור ומכיכא ליתהא מן משכא והיא עמיא ויסגרני
כהנא שבעא יומין׃ פאן ראהא אלאמאם וליס פיהא שער אביץ וליסת מתספלה
אגלד בל כאביה פליעזלה סבעה איאם׃ וראהו הכהן ביום השביעי אם פשה תפשה
בעור וטמא הכהן אתו נגע צרעת הוא׃ ויחזיניה כהנא ביומא שביעאה אם אוספא
תוסיף במשכא ויסאיב כהנא יתיה מכתש סגירותא היא׃ תם ינצרהא פי אליום אלסאבע
פאן תבעת פי אגלד פלינגסה מהנה פאני ברץ׃ ואם תחתיה תעמד הבהרת לא פשתה
בעור והוא כהה שאת המכוה הוא וטהרו הכהן כי צרבת המכוה הוא׃ ואם באתרה
קמת בהרתא לא אוסיפת במשכא והיא עמיא שומק כואה הוא וידכיניה כהנא ארי רושם
כואה היא׃ ואן וקפת מכאנהא ולם תתכש פי אגלד והי כאביה פהי מן אתר אלכי פאטהרה
אלאמאם מא אנה הוא תשויט אלכי׃ ואיש או אשה כי יהיה בו נגע בראש או
בזקן׃ וגבר או אתתא ארי יהי ביה מכתשא ברישא או בדקן׃ ואי רגל או אמראה כאן בה
בלא לברץ פי ראסה או פי לחיתה׃ וראה הכהן את הנגע והנה מראהו עמק מן העור
ובו שער צהב דק וטמא אתו הכהן נתק הוא צרעת הראש או הזקן הוא׃ ויחזי כהנא
ית מכתשא והא מחזוהי עמיק מן משכא וביה סער סומק דעדק ויסאיב יתיה כהנא
נתקא הוא סגירות רישא או דקנא הוא׃ פלינצרה אלאמאם פאן כאן מנצרה עמיק מן
אגלד ופיה שער אצהב דקיק פלינגסה [redacted]
אלאמאם כאנה כלף והו ברץ אלראס או אללחיה׃ וכי יראה הכהן את נגע הנתק והנה אין
מראהו עמק מן העור ושער שחר אין בו והסגיר הכהן את נגע הנתק שבעת ימים׃
וארי יחזי כהנא ית מכתש נתקא והא לית מחזוהי עמיק מן משכא וסער אוכם לית ביה
ויסגר כהנא ית מכתש נתקא שבעה יומין׃ ואלידאה וליס מנצרה עמיק מן אגלד

וליס

וליספיה שער אסוד פליוקפה אלאמאם סבעה איאם׃ וראה הכהן את הנגע
ביום השביעי והנה לא פשה הנתק ולא היה בו שער צהב ומראה הנתק אין
עמק מן העור׃ ויחזי כהנא ית מכתשא ביומא שביעאה והא לא אוסיף
[נ]תקא ולא הוה ביה סער סומק ומחזי נתקא לית עמיק מן משכא׃ תם ינטרה
[פי] אליום אלסאבע פאן לם יתפש ולם יציר פיה שער אצהב ומנטרה ליס
[ע]מיק מן אלגלד׃ והתגלח ואת הנתק לא יגלח והסגיר הכהן את הנתק שבעת
ימים שנית׃ ויגלח סחרני נתקא ודעם נתקא לא יגלח ויסגר כהנא ית נתקא
[שבעא] יומין תניינות׃ פליחלק גמיע שעדה סוי מוצע אלקלף ויוקפה סבעה איאם
[תאני]ה׃ וראה הכהן את הנתק ביום השביעי והנה לא פשה הנתק בעור ומראהו
[אינו] עמק מן העור וטהר אתו הכהן וכבס בגדיו וטהר׃ ויחזי כהנא ית נתקא
[ביומא] שביעאה והא לא אוסיף נתקא במשכא ומחזוהי ליתוהי עמיק מן משכא
[וידכי] יתיה כהנא ויצבע לבושוהי וידכי׃ תם ינטרה פי אליום אלסאבע פאן הו לם
[יתפש] פי אלגלד ומנטרה מע דאך ליס עמיק מן אלגלד פליטהרה אלאמאם ויגסל
[ת]יאבה ויטהר׃ ואם פשה יפשה הנתק בעור אחרי טהרתו׃ ואם אוספא יוסיף נתקא
[ב]משכא בתר דכותיה׃ ואן תפשא אלקלף פי בדנה בעד טהרה׃ וראהו הכהן והנה פשה
[הנתק] בעור לא יבקר הכהן לשער הצהב טמא הוא׃ ויחזיניה כהנא והא אוסיף נתקא
במשכא לא יבקר כהנא לסער סומק מסאב הוא׃ פינטרה אלאמאם קד תפשא פי אלגלד
פלא יפחץ ען אלשער אלאצהב פבדאהן אנה נגס׃ ואם בעיניו עמד הנתק ושער שחר צמח
בו נרפא הנתק טהור הוא וטהרו הכהן׃ ואם כד הוה קם נתקא ושער אוכם צמח ביה
אתסי נתקא דכי הוא וידכיניה כהנא׃ ואן הו וקף בעינה ונבת פיה שער אסוד פקד ברא
והו טאהר פליטהרה אלאמאם׃ ואיש או אשה כי יהיה בעור
בשרם בהרת בהרת לבנת׃ וגבר או אתתא ארי יהי במשך בסרהון בהרן בהרן חורן׃
ואי רגל או אמראה כאן פי גלד בדנה בקע בקע ביץ׃ וראה הכהן והנה בעור בשרם בהרות
כהות לבנת בהק הוא פרח בעור טהור הוא׃ ויחזי כהנא והא במשך בסרהון בהרן עמין
חורן בהקא הוא סגי במשכא דכי הוא׃ פינטר אלאמאם פאדי פי גלוד אבדאנהם בקע כאביה
ביאצהא פהו בהק אנתשר פי אלגלד והו טאהר׃ ואיש כי ימרט ראשו
קרח הוא טהור הוא׃ וגבר ארי יתר סער רישיה קרח הוא דכי הוא׃ ואי אנסאן אנתתף
שערה פהו אקרע והו טאהר׃ ואם מפאת פניו ימרט ראשו גבח הוא טהור הוא׃ ואם
מקביל אפוהי יתר סער רישיה גלוש הוא דכי הוא׃ ואן אנתתף מן גבהתה פהו אגלח
והו טאהר׃ וכי יהיה בקרחת או בגבחת נגע לבן אדמדם צרעת פרחת הוא בקרחתו או
בגבחתו׃ וארי יהי בקרחותא או בגלישותא מכתש חיור סמוק סגירות סגיא היא
בקרחותיה או בגלישותיה׃ פאן כאן פי אלקרעה או פי אלגלחה בלא ביאץ מחמר פהו

אן

אן יכון כדנא קד אנתשר פי צלעתה או פי גלחתה : וראה אתו הכהן והנה שאת
הנגע לבנה אדמדמת בקרחתו או בגבחתו כמראה צרעת עור בשר : ויחזי יתיה
כהנא והא עמיר מכתשא חיור סמוק בקרחותיה או בגלושיה כמחזי סגירות
משך בסרה : פי גלחתה לאחמאם עלי קביל מכאזר ברץ כאיר גלד אבדן והתבקתיה
אן במנה שחמה בלא פיהא חמרה פי צלעתה או פי גלחתה : איש צרוע הוא טמא
הוא טמא יטמאנו הכהן בראשו נגעו : גבר סגיר הוא מסאב הוא סאבא יסאבניה
כהנא ברישיה מכתשיה : פהו רגל אברץ והו נגס פאינגסה לאחמאם תנגיסה כאן
בלהא פי ראסה : והצרוע אשר בו הנגע בגדיו יהיו פרמים וראשו יהיה פרוע ועל
שפם יעטה וטמא טמא יקרא : וסגירא דביה מכתשא לבושוהי יהון מבזעין
ורישיה יהי פריע ועל שפם כאבילא יתעטף ולא תסתאבו ולא תסאבון יקרי :
ואלאברץ אלדי בה אבלה יגב אן תכון תיאבה ממזקה וראסה יכון שעתא ויגטי
עלי שארבה ויבאדי אנגס אנגס : כל ימי אשר הנגע בו יטמא טמא הוא בדד
ישב מחוץ למחנה מושבו : כל יומין דמכתשא ביה יהי מסאב מסאב הו
בלחודוהי יתיב מברא למשריתא מותביה : כל מדה אקאם פיה אבלא ינגס
סאכנה כגס פליגלס ברא כארג אלעסכר יכון מקאמה : והבגד
כי יהיה בו נגע צרעת בבגד צמר או בבגד פשתים : ולבושא ארי יהי ביה מכתש
סגירו בלבוש עמר או בלבוש כתן : ואי תוב כאן פיה בלא ברץ מן תוב צוף אן
כתאן : או בשתי או בערב לפשתים ולצמר או בעור או בכל מלאכת עור : או
בשתיא או בערבא לכתנא ולעמרא או במשכא או בכל עבידת משך : או סדא
או לחמה מן כתאן וצוף או פי גלד או ממא צנע מנה : והיה הנגע ירקרק או אדמדם
בבגד או בעור או בשתי או בערב או בכל כלי עור נגע צרעת הוא והראה את הכהן :
ויהי מכתשא ירוק או סמוק בלבושא או במשכא או בשתיא או בערבא או בכל מן
דמשך מכתש סגירותא הוא ויתחזי לכהנא : וכאן אלבלא אכצרא או אחמרא פי אלתוב
או פי אלגלד או לסדא או אללחמה או פי שי מן אנה אלגלוד פהאך הו בלא ברץ פליורא
ללאמאם : וראה הכהן את הנגע והסגיר את הנגע שבעת ימים : ויחזי כהנא ית
מכתשא ויסגר ית מכתשא שבעה יומין : פאלי ראהא ויקנה סבעה איאם : וראה את
הנגע ביום השביעי כי פשה הנגע בבגד או בשתי או בערב או בעור לכל אשר יעשה
העור למלאכה צרעת ממארת הנגע טמא הוא : ויחזי ית מכתשא ביומא שביעאה
ארי אוסיף מכתשא בלבושא או בשתיא או בערבא או במשכא לכל דיתעביד משכא
לעבידה סגירות מחכרא מכתשא מסאב הוא : תם יבצרה פי אליום אלסאבע כאן הפשא
אלבלא פי אלתוב או אלסדא או אללחמה או פי אלגלד ופי מא יעמל מן אלגלוד מצנועה כאן
בלא ברץ מחחק והו נגס : ושרף את הבגד או את השתי או את הערב בצמר או בפשתים

או את כל כלי העור אשר יהיה בו הנגע כי צרעת ממארת הוא באש תשרף:
ויוקיד ית לבושא או ית שתיא או ית ערבא בעמרא או בכתנא או ית כל מן דמשך
דיהי ביה מכתשא ארי סגירות מחקיא היא בנורא תתוקד: פליחרק אלתוב או
אלסדא או אללחמה כאן מן צוף או כתאן או מן גמיע אניה אלגלוד אלדי יכון פיה אלבלא
לאנה ברץ מחקק לדלך יחרק באלנאר: ואם יראה הכהן והנה לא פשה הנגע בבגד
או בשתי או בערב או בכל כלי עור: ואם יחזי כהנא והא לא אוסיף מכתשא בלבושא
או בשתיא או בערבא או בכל מן דמשך: ואן ראה אלאמאם פאדא הו לם יתפשא פי אלתוב
או אלסדא או אללחמה או גמיע אניה אלגלוד: וצוה הכהן וכבסו את אשר בו הנגע
והסגירו שבעת ימים שנית: ויפקיד כהנא ויחוורון ית דביה מכתשא ויסגריניה שבעא
יומין תניינות: פליאמר בגסלה ויוקפה סבעה איאם תאניה: וראה הכהן אחרי הכבס
את הנגע והנה לא הפך הנגע את עינו והנגע לא פשה טמא הוא באש תשרפנו פחתת
היא בקרחתו או בגבחתו: ויחזי כהנא בתר דחוורו ית מכתשא והא לא שנא מכתשא
מן חזוה ומכתשא לא אוסיף מסאב הוא בנורא תוקדניה חלדא היא בשחיקותיה
או בחדתותיה: ואן ינטרה בעד מא גסל כאן כאן לם ינקלב לונה ולם יתפשא פהו
נגס פליחרק באלנאר והו מהלכה כאנת פי בטאנתה או פי טהארתה: ואם ראה הכהן
והנה כהה הנגע אחרי הכבס אתו וקרע אתו מן הבגד או מן העור או מן השתי או מן
הערב: ואם חזא כהנא והא עמא מכתשא בתר דחוורו יתיה ויבזע יתיה מן לבושא
או מן משכא או מן שתיא או מן ערבא: ואן ראה קד כבי בעד גסלה פליקטעה מן
אלתוב או אלגלד ויקטעה מן אלסדא או אללחמה: ואם תראה עוד בבגד או בשתי או בערב
או בכל כלי עור פרחת היא באש תשרפנו את אשר בו הנגע: ואם תתחזי עוד
בלבושא או בשתיא או בערבא או בכל מן דמשך סגיא היא בנורא תוקדניה
ית דביה מכתשא: ואן טהר איצא פי אלתוב או אלסדא או אללחמה או גמיע אניה
אלגלוד פהו אנתשאר פליחרק באלנאר אלתוב אלדי פיה אלבלא: והבגד או השתי או
הערב או כל כלי העור אשר תכבס וסר מהם הנגע וכבס שנית וטהר: ולבושא
או שתיא או ערבא או כל מן דמשך דיתחוור ויעדי מנהון מכתשא ויצטבע
תניינות וידכי: ואלתוב או אלסדא או אללחמה או גמיע אניה אלגלוד אן גסלת
פזאל ענהא אלבלא פלתגסל תאניה ותטהר: זאת תורת נגע צרעת בגד הצמר
או הפשתים או השתי או הערב או כל כלי עור לטהרו או לטמאו: דא אוריתא
דמכתש סגירו לבוש עמר או כתנא או שתיא או ערבא או כל מן דמשך לדכאה
או לסאבותיה: הדה שריעה בלוי אלברץ אלכאין פי תוב צוף או כתאן או פי אלסדא או
אללחמה או שי מן אניה אלגלוד ליטהר או ינגס: ס״ז פסוקים סימן בכיה
וידבר יהוה אל משה לאמר: זאת תהיה תורת המצרע ביום טהרתו והובא אל הכהן: דא

תהי

תהי אוריתה דסגירא ביומא דדכותיה ויתיתי לות כהנא: הדה תכון שריעה אלאברץ
פי יום טהרה אן יותא בה אלי אלאמאם: ויצא הכהן אל מחוץ למחנה וראה
הכהן והנה נרפא נגע הצרעת מן הצרוע: ויפוק כהנא למברא למשריתא ויחזי
כהנא והא אתסי מכתש סגירותא מן סגירא: ויכרג אלאמאם אלי כארג אלעסכר
פאן נטר אן אלברץ קד אשתפי מן כלו אלברץ תמר פיה כמא יגב: וצוה הכהן
ולקח למטהר שתי צפרים חיות טהורות ועץ ארז ושני תולעת ואזב: ויפקד
כהנא ויסב לדמדכי תרתין צפרין חיין דכין ואעא דארזא וצבע זהורי ואזובא:
ויאמר אלאמאם ויאכד ללמתטהר עצפורין טאהרין ועוד ארז ואחמר קרמז וצעתר:
וצוה הכהן ושחט את הצפור האחת אל כלי חרש על מים חיים: ויפקיד כהנא ויכוס
ית צפרא חדא למאן דחסף על מי מבוע: תם יאמר אלאמאם פיזכי אלואחדה פי
אנא כזף עלי מא מן נביע: את הצפר החיה יקח אתה ואת עץ הארז ואת שני
התולעת ואת האזב וטבל אתם ואת הצפור החיה בדם הצפור השחוטה על המים
החיים: ית צפרא חיתא יסב יתה וית אעא דארזא וית צבע זהורי וית איזובא
ויטבול יתהון וית צפרא חיתא בדמא דצפרא דנכיסא על מי מבוע: ואלאכר
לעצפור אלחי ולעוד לארז ותכיר לקרמז ויגמס דלך רוע לעצפור אלחי אלדי פי דם ואלצעתר
לעצפור למדבוח עלי למא אלדי מן נביע: והזה על המטהר מן הצרעת שבע פ
פעמים וטהרו ושלח את הצפר החיה על פני השדה: ויזי על דמדכי מן סגירותא
שבע זמנין וידכיניה וישלח ית צפרא חיתא על אפי חקלא: וינצח עלי
למתטהר מן לברץ סבע מראר ויטהרה ויטלק לעצפור אלחי עלי וגה לצחרא:
וכבס המטהר את בגדיו וגלח את כל שערו ורחץ במים וטהר ואחר יבא אל המחנה
וישב מחוץ לאהלו שבעת ימים: ויצבע דמדכי ית לבושוהי ויגלח ית כל שעריה
ויסחי במיא וידכי ובתר כין ייעול למשריתא ויתיב מברא למשכניה שבעה יומין:
תם יגסל למתטהר תיאבה ויחלק שערה ויגתסל במא ויטהר ובעד דלך ידכל
אלי לעסכר ויקים כארג כבאיה סבעה איאם: והיה ביום השביעי יגלח את כל
שערו את ראשו ואת זקנו ואת גבת עיניו ואת כל שערו יגלח וכבס את בגדיו
ורחץ את בשרו במים וטהר: ויהי ביומא שביעאה יגלח ית כל שעריה ית רישיה
וית דקניה וית גביני עינוהי וית כל שעריה יגלח ויצבע ית לבושוהי ויסחי ית
בסריה במיא וידכי: ואדא כאן פי אליום אלסאבע יחלק גמיע שערה ורא
ולחיתה וחואגב עיניה מע סאיר שערה ויגסל תיאבה וירחץ בדנה במא
ויטהר: וביום [illegible] את שני כבשים תמימים וכבשה אחת בת שנתה השמיני
תמימה ושלשה עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן ולג אחד שמן: וביומא [illegible]
יסב תרין אמרין שלמין ואמרתא חדא בת שתה שלמתא ותלתא עסרונין
סלתא

סלתא מנחתא דפילא במשח ולוגא חד דמשחא: ופי אליום אלת'אמן יאכ'ד' כ'
כ'רופין צחיחין ורכ'לה אבנה סנתהא צחיחה ות'לאת'ה עשור קמח הדייה מלתותה
בדהן ולג דהן: והעמיד הכהן המטהר את האיש המטהר ואתם לפני יהוה פתח
אהל מועד: ויקים כהנא דמדכי ית גברא דמדכי ויתהון קדם יי בתרע משכן
זמנא: ויוקף אלאמאם אלמטהר אלרג'ל אלמתטהר ואיאהם בין ידי אללה ענד באב קבה
אלמחצ'ר: ולקח הכהן את הכבש האחד והקריב אתו לאשם ואת לג השמן והניף
אתם תנופה לפני יהוה: ויסב כהנא ית אמרא חד ויקריב יתיה לאשמא וית לוגא
דמשחא וירים יתהון ארמא קדם יי: ויאכ'ד' אלאמאם אחד אלכ'רופין ליקרבה ען
אתם ואלג אלדהן ויחרך דלך תחריכא בין ידי אללה: ושחט את הכבש במקום
אשר ישחט את החטאת ואת העלה במקום הקדש כי כחטאת האשם הוא לכהן
קדש קדשים הוא: ויכוס ית אמרא באתרא דיכוס ית חטאתא וית עלתא באתר
קדישא ארי כחטאתא אשמא הוא לכהנא קודש קודשין הוא: תם יד'בחה פי אלמוצ'ע
אלדי ידבח אלדכוה ואלצעידה פי מוצ'ע אלקדס לאן קרבאן אלאתם הו כאלדכוה
אלאמאם מן כ'אלץ אלקדס: ולקח הכהן מדם האשם ונתן הכהן על תנוך
אזן המטהר הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית: ויסב כהנא
מדמא דאשמא ויתין כהנא על רום אודנא דמדכי דימינא ועל אליון ידיה דימינא
ועל אליון רגליה דימינא: תם יאכ'ד' מן דמה ויג'על עלי שחמה אד'ן אלמתטהר
אלימנא ועלי אבהאם ידה אלימנא ועלי אבהאם רג'לה אלימנא: ולקח הכהן מלג
השמן ויצק על כף הכהן השמאלית: ויסב כהנא מלוגא דמשחא ויריק על ידא
דכהנא דסמאלא: ויאכ'ד' אלאמאם מן לג אלדהן ויצב עלי כפה אליסרי: וטבל הכהן
את אצבעו הימנית מן השמן אשר על כפו השמאלית והזה מן השמן באצבעו
שבע פעמים לפני יהוה: ויטבול כהנא ית אצבעיה דימינא מן משחא דעל
ידיה דסמאלא וידי מן משחא באצבעיה שבע זמנין קדם יי: תם יגמס אצבעה
אלימני מן אלדהן אלדי עלי ידה אליסרי וינצח מנה באצבעה סבע מראר בין ידי אללה:
ומיתר השמן אשר על כפו יתן הכהן על תנוך אזן המטהר הימנית ועל בהן ידו
הימנית ועל בהן רגלו הימנית על דם האשם: ומשאר משחא דעל ידיה יתין כהנא
על רום אודנא דמדכי דימינא ועל אליון ידיה דימינא ועל אליון רגליה דימינא
על דמא דאשמא: תם יג'על מן באקיה עלי שחמה אד'ן אלמתטהר אלימנא ועלי
אבהאם ידה אלימנא ועלי אבהאם רג'לה אלימנא עלי דם קרבאן אלאתם: והנותר
בשמן אשר על כף הכהן יתן על ראש המטהר וכפר עליו הכהן לפני יהוה:
ודישתאר במשחא דעל ידא דכהנא יתין על רישא דמדכי ויכפר עלוהי כהנא קדם יי:
ומא פצ'ל מנה יג'עלה עלי ראס אלמתטהר ויסתגפר ענה בין ידי אללה: ועשה הכהן
את החטאת וכפר על המטהר מטמאתו ואחר ישחט את העלה: ויעביד כהנא ית

חטאתא

חטאתא ויכפר על דמדכי מסאובתיה ובתר כין יכוס ית עלתא : תם יעמל אלאמאם
אלדכוה ויסתגפר ען אלמתטהר מן נגאסתה ובעד דלך יד̇בח אלצעידה : והעלה
הכהן את העלה ואת המנחה המזבחה וכפר עליו הכהן וטהר : ויסק כהנא ית
עלתא וית מנחתא למדבחא ויכפר עלוהי כהנא וידכי : תם יצעד אלצעידה
ואלהדייה עלי אלמדבח ויסתגפר ענה אלאמאם ויטהר : ואם דל
הוא ואין ידו משגת ולקח כבש אחד אשם לתנופה לכפר עליו ועשרון סלת אחד
בלול בשמן למנחה ולג שמן : ואם מסכין הוא ולית ידיה מדבקא ויסב אמר
חד אשמא לארמא לכפרא עלוהי ועסרונא סלתא חד דפיל במשח למנחתא
ולוגא דמשחא : ואן כאן פקירא ולם תנל ידה דלך פליקרב כבשא ואחדא
לקרבאן אלאתם לאלתחריך ועשר סמיד מלתות בדהן הדייה ורטל דהן :
ושתי תרים או שני בני יונה אשר תשיג ידו והיה אחד חטאת והאחד עלה : ותרין
שפנינין או תרין בני יונה דתדביק ידיה ויהי חד חטאתא וחד עלתא : ושפנינין
אן נוכי חמאם עלי מא תנל ידה יכון אחדהמא דכוה ואלאכר צעידה : והביא
אתם ביום השמיני לטהרתו אל הכהן אל פתח אהל מועד לפני יהוה : וייתי יתהון
ביומא תמינאה לדכותיה לות כהנא לתרע משכן זמנא לקדם יי : וליאת בהמא
פי אליום אלתאמן מן טהרה אלי אלאמאם אלי באב קבה אלמחצר בין ידי אללה : ולקח הכהן
את כבש האשם ואת לג השמן והניף אתם הכהן תנופה לפני יהוה : ויסב כהנא ית
אמרא דאשמא וית לוגא דמשחא וירים יתהון כהנא ארמא קדם יי : ויאכד אלאמאם
כבש קרבאן אלאתם ואלרטל דהן ויחרכהא תחריכא בין ידי אללה : ושחט את כבש האשם
ולקח הכהן מדם האשם ונתן על תנוך אזן המטהר הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל
בהן רגלו הימנית : ויכוס ית אמרא דאשמא ויסב כהנא מדמא דאשמא ויתן על
רום אודנא דמדכי דימינא ועל אליון ידיה דימינא ועל אליון רגליה דימינא : תם
יד̇בח ויאכד מן דמה ויגעל עלי שחמה אדן אלמתטהר אלימנא ועלי אבהאם ידה
אלימנא ועלי אבהאם רגלה אלימנא : ומן השמן יצק הכהן על כף הכהן השמאלית :
ומן משחא יריק כהנא על ידא דכהנא דשמאלא : ויצב מן אלדהן פי כפה אליסרי : והזה
הכהן באצבעו הימנית מן השמן אשר על כפו השמאלית שבע פעמים לפני יהוה :
וידי כהנא באצבעיה דימינא מן משחא דעל ידיה דשמאלא שבע זמנין קדם יי : וינצח
באצבעה אליומנא מנה סבע מראר בין ידי אללה : ונתן הכהן מן השמן אשר על כפו על
תנוך אזן המטהר הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית על מקום דם
האשם : ויתן כהנא מן משחא דעל ידיה על רום אודנא דמדכי דימינא ועל אליון ידיה
דימינא ועל אליון רגליה דימינא על אתר דמא דאשמא : ויגעל מן באקי אלדהן אלדי עלי
כפה עלי שחמה אדן אלמתטהר אליומנא ועלי אבהאם ידה אליומנא ועלי אבהאם רגלה
אליומנא עלי מוצע דם קרבאן אלאתם : והנותר מן השמן אשר על כף הכהן יתן על ראש
המטהר לכפר עליו לפני יהוה : ודישתאר מן משחא דעל ידא דכהנא יתן על ריש
דמדכי ולכפרא עלוהי קדם יי : ואלבאקי יגעלה עלי ראס אלמתטהר ויסתגפר ענה בין ידי אללה :
ועשה את האחד מן התרים או מן בני היונה מאשר תשיג ידו : ויעביד ית חד מן שפניניא

אן מן בני יונה מה דתדביק ידיה ; תם יעמל אלואחד מן אלשפנין או מן פראך אלחמאם
עלי מא תנאלה ידה ; את אשר תשיג ידו את האחד חטאת ואת האחד עלה על
המנחה וכפר הכהן על המטהר לפני יהוה ; ית דתדביק ידיה ית חד חטאתא וית חד
עלתא על מנחתא ויכפר כהנא על דמדכי קדם יי ; מע מא תנאל ידה אלואחד דכוה
ואלאכר צעודה ויכפר אלכהן ענה בין ידי אללה ; זאת תורת אשר בו נגע צרעת אשר לא
תשיג ידו בטהרתו ; דא אוריתא דביה מכתש סגירו דלא תדביק ידיה בדכותיה ;
שריעה מן כאן פיה בלוי אלברץ ולם תנאל ידה פי תטהרה ; וידבר
אל משה ואל אהרן לאמר ; כי תבאו אל ארץ כנען אשר אני נתן לכם לאחזה
ונתתי נגע צרעת בבית ארץ אחזתכם ; ארי תיעלון לארעא דכנען דאנא יהיב לכון
לאחסנא ואתין מכתש סגירו בבית ארע אחסנתכון ; אדא דכלתם אלי בלד כנעאן
אלדי אנא מעטיכמוה חוזה כחללת בלוי ברץ פי בעץ ביות חוזכם ; ובא אשר לו הבית
והגיד לכהן לאמר כנגע נראה לי בבית ; וייתי דדיליה ביתא ויחוי לכהנא למימר
כמכתשא אתחזי לי בביתא ; פליאת אלדי לה אלבית ויכבר אלאמאם קאילא קד צהר פי
שבה בלוי ; וצוה הכהן ופנו את הבית בטרם יבא הכהן לראות את הנגע ולא
יטמא כל אשר בבית ואחר כן יבא הכהן לראות את הבית ; ויפקיד כהנא ויפנון ית
ביתא עד לא ייעול כהנא למחזי ית מכתשא ולא יסתאב כל דבביתא ובתר כין
ייעול כהנא למחזי ית ביתא ; ויאמר אלאמאם ויפרגון אלבית קבל אן ידכל לינצר
אלבלוי ולא יתנגס גמיע מא פי אלבית ובעד דאך ידכל לינצר אליה ; וראה את הנגע והנה
הנגע בקירת הבית שקערורת ירקרקת או אדמדמת ומראיהן שפל מן הקיר ; ויחזי
ית מכתשא והא מכתשא בכתלי ביתא פחתין יריקן או סמקן ומחזיהון מכיך מן כתלא ;
כאן דלך אלבלוי ואדא הו פי חיטאן אלבית כוות מכצרה או מחמרה ומנצרהן מתספל
מן אלחיט ; ויצא הכהן מן הבית אל פתח הבית והסגיר את הבית שבעת ימים ; ויפוק
כהנא מן ביתא לתרע ביתא ויסגר ית ביתא שבעא יומין ; פיכרג מן אלבית אלי באבה
ויוקפה סבעה איאם ; ושב הכהן ביום השביעי וראה והנה פשה הנגע בקירת הבית ;
ויתוב כהנא ביומא שביעאה ויחזי והא אוסיף מכתשא בכתלי ביתא ; תם ירגע פי
אליום אלסאבע פאן ראי אלבלוי קד תפשא פי חיטאן אלבית ; וצוה הכהן וחלצו את האבנים
אשר בהן הנגע והשליכו אתהן אל מחוץ לעיר אל מקום טמא ; ויפקיד כהנא וישלפון
ית אבניא דבהון מכתשא ויירמון יתהון למברא לקרתא לאתר מסאב ; ויאמר אלאמאם
באן תקלע אלחגארה אלתי פיהן אלבלוי ויטרחהא כארג אלקריה אלי מוצע נגס ; והבית
יקציע מבית סביב ושפכו את העפר אשר הקצו אל מחוץ לעיר אל מקום טמא ; וית
ביתא יקלפון מגיו סחור סחור וירמון ית עפרא דקליפו למברא לקרתא לאתר מסאב ; ויקשר
אלבית מן דאכל מסתדירא וירמון באלתראב אלדי קשרוה אלי כארג אלקריה אלי מוצע נגס ;
ולקחו אבנים אחרות והביאו אל תחת האבנים ועפר אחר יקח וטח את הבית ; ויסבון
אבנין אחרנין ויעלון באתר אבניא ועפר אחרן יסב וישוע ית ביתא ; ויאכדון חגאר אכר
פידכלוהא מוצע תלך אלחגארה ותראב אכר יאכד ויטיין אלבית ; ואם ישוב הנגע ופרח בבית
אחר חלץ את האבנים ואחרי הקצות את הבית ואחרי הטוח ; ואם יתוב מכתשא ויסגי
בביתא בתר דשלפו ית אבניא ובתר דקליפו ית ביתא ובתר דאתשע ; פאן עאוד אלבלוי

ואתפשר

ואנתשר פי אלבית בעד מא כלעת אלחגארה ובעד מא קשר אלבית וטיין׃ ובא הכהן
וראה והנה פשה הנגע בבית צרעת ממארת היא בבית טמא הוא׃ וייעול כהנא
ויחזי והא אוסיף מכתשא בביתא סגירות מחסרא היא בביתא מסאב הוא׃ פידכל
אלאמאם ונטר פאדא הי קד פשת אלבלה פי אלבית פהו ברץ מתאכל פי אלבית והו נגס׃ ונתץ
את הבית את אבניו ואת עציו ואת כל עפר הבית והוציא אל מחוץ לעיר אל מקום
טמא׃ ויתרע ית ביתא ית אבנוהי וית אעוהי וית כל עפר ביתא ויפיק למברא לקרתא
לאתר מסאב׃ פינקץ מן חגארה וכשבה וגמיע תרבתה וירמי דלך אלי כארג אלקריה
אלי מוצע נגס׃ והבא אל הבית כל ימי הסגיר אתו יטמא עד הערב׃ ודייעול לביתא
כל יומין דיסגר יתיה יהי מסאב עד רמשא׃ ומן דכל אלי אלבית טול אליאם
אלתי חגזה פיהא פאנה נגס אלי אלליל׃ והשכב בבית יכבס את בגדיו והאכל בבית יכבס
את בגדיו׃ ודישכוב בביתא יצבע ית לבושוהי ודייכול בביתא יצבע ית לבושוהי׃
ומן אצטגע פיה פליגסל תיאבה ומן אכל פיה פליגסל תיאבה׃ ואם בא יבא
הכהן וראה והנה לא פשה הנגע בבית אחרי הטח את הבית וטהר הכהן את הבית
כי נרפא הנגע׃ ואם מיעל ייעול כהנא ויחזי והא לא אוסיף מכתשא בביתא
בתר דאתטש ית ביתא וידכי כהנא ית ביתא ארי אתסי מכתשא׃ פאן דכל אלאמאם
ונטר לם יתפשא אלבלא פי אלבית בעד מא תטיינה פליטהרה כאן אלבלא קד ברא׃ ולקח
לחטא את הבית שתי צפרים ועץ ארז ושני תולעת ואזב׃ ויסב לדכאה ית ביתא
תרתין צפרין ואעא דארזא וצבע זהורי ואיזובא׃ ויאכד לתטהירה עצפורין ועוד
ארז וחריר קרמז וצעתר׃ ושחט את הצפר האחת אל כלי חרש על מים חיים׃ ויכוס
ית צפרא חדא למאן דחסף על מי מבוע׃ וידבח אלואחד פי אנא כזף עלי מא עין
נביע׃ ולקח את עץ הארז ואת האזב ואת שני התולעת ואת הצפר החיה וטבל אתם
בדם הצפר השחוטה ובמים החיים והזה אל הבית שבע פעמים׃ ויסב ית אעא דארזא
וית איזובא וית צבע זהורי וית צפרא חיתא ויטבול יתהון בדמא דצפרא דנכיסתא
ובמי מבוע וידי לביתא שבע זמנין׃ ויאכד עוד אלארז ואלצעתר וחריר אלקרמז
ואלעצפור אלחי ויגמסהא פי דם אלעצפור אלמדבוח ואלמא אלנביע וינצח עלי אלבית סבע
מראר׃ וחטא את הבית בדם הצפור ובמים החיים ובצפר החיה ובעץ הארז ובאזב
ובשני התולעת׃ וידכי ית ביתא בדמא דצפרא ובמי מבוע ובצפרא חיתא ובאעא
דארזא ובאיזובא ובצבע זהורי׃ ויזכיה בדם אלעצפור ואלמא אלנביע ואלעצפור אלחי ואלעוד
אלארז ואלצעתר וחריר אלקרמז׃ ושלח את הצפר החיה אל מחוץ לעיר אל פני השדה
וכפר על הבית וטהר׃ ויפטר ית צפרא חיתא למברא לקרתא על אפי חקלא ויכפר על
ביתא וידכי׃ ויטלק אלעצפור אלחי כארג אלקריה אלי וגה אלצחרא ויסתגפר ען אלבית ויטהר׃
זאת התורה לכל נגע הצרעת ולנתק׃ דא אוריתא לכל מכתש סגירותא ולנתקא׃
הדה שריעה גמיע בלוי אלברץ ואלקלח׃ ולצרעת הבגד ולבית׃ ולסגירות לבושא
ולביתא׃ ולברץ אלתיאב ואלמנאזל׃ ולשאת ולספחת ולבהרת׃ ולעמקא ולעדיא
ולבהרא׃ ולשרטה ואלשעירא ולבקעה׃ להורת ביום הטמא וביום הטהר זאת תורת
הצרעת׃ לאלפא ביום מסאבא וביום דכיא דא אוריתא דסגירותא׃ ללפתיא פי יום אלנג

ולטהר

ולטהר הדה גמלה' שראיע אחכאם אלברץ : וידבר יהוה אל
משה ואל אהרן לאמר : דברו אל בני ישראל ואמרתם אלהם איש איש כי יהיה
זב מבשרו זובו טמא הוא : מלילו עם בני ישראל ותימרון להון גבר גבר ארי יהי
דאיב מבשריה דוביה מסאב הוא : כלמא בני אסראיל וקולו להם אי רגל כאן דאיב
מן אחלילה פדובה דאך נגס : וזאת תהיה טמאתו בזובו רר בשרו את זובו
או החתים בשרו מזובו טמאתו היא : ודא תהי סאובתיה בדוביה ירר בסריה
ית דוביה או חתים בסריה מדוביה סאובתיה היא : והדה נגסה דובה אן כאן סאיל
נגאסתה אמא אן יכון דובה סאיל או ינחבס מנה פתלך נגאסתה : כל המשכב
אשר ישכב עליו הזב יטמא וכל הכלי אשר ישב עליו יטמא : כל משכבא דישכוב
עלוהי דובנא יהי מסאב וכל מנא דיתיב עלוהי יהי מסאב : ואלפראש אלדי ינאם
עליה ינגס וכל אנא יגלס עליה ינגס : ואיש אשר יגע במשכבו יכבס
בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב : וגבר דיקרב במשכביה יצבע לבושוהי
ויסחי במיא ויהי מסאב עד רמשא : ואי אנסאן דנא מן מצגעה פליגסל תיאבה
וירחץ באלמא וינגס אלי אלמגיב : והישב על הכלי אשר ישב עליו הזב יכבס בגדיו
ורחץ במים וטמא עד הערב : ודיתיב על מנא דיתיב עלוהי דובנא יצבע
לבושוהי ויסחי במיא ויהי מסאב עד רמשא : ומן גלס עלי אנא אלדי
יגלס עליה אלדאיב פליגסל תיאבה וירחץ באלמא וינגס אלי אלמגיב : והנגע
בבשר הזב יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב : ודיקרב בבסר דובנא
יצבע לבושוהי ויסחי במיא ויהי מסאב עד רמשא : ומן דנא מגסם אלדאיב
פליגסל תיאבה וירחץ באלמא וינגס אלי אלמגיב : וכי ירק הזב בטהור וכבס
בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב : וארי ירוק דובנא בדכיא ויצבע לבושוהי
ויסחי במיא ויהי מסאב עד רמשא : ואן בזק אלדאיב עלי אלטאהר פליגסל
תיאבה וירחץ באלמא וינגס אלי אלמגיב : וכל המרכב אשר ירכב עליו הזב יטמא :
וכל מרכבא דירכוב עלוהי דובנא יהי מסאב : וכל מרכב ירכב עליה אלדאיב
ינגס : וכל הנגע בכל אשר יהיה תחתיו יטמא עד הערב והנשא אותם יכבס בגדיו
ורחץ במים וטמא עד הערב : וכל דיקרב בכל דיהי תחותוהי יהי מסאב עד
רמשא ודיטול יתהון יצבע לבושוהי ויסחי במיא ויהי מסאב עד רמשא : ומן דני
שי מן מא יכון תחתה פהו נגס אלי אלמגיב ומן חמל שי מנהא יגסל תיאבה סג
וירחץ באלמא וינגס אלי אלמגיב : וכל אשר יגע בו הזב וידיו לא שטף במים וכבס ק׳
בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב : וכל דיקרב ביה דובנא וידוהי לא שטיף
במיא יצבע לבושוהי ויסחי במיא ויהי מסאב עד רמשא : וגמיע מא דנא בה
אלדאיב ולם יגסל ידיה באלמא פליגסל תיאבה וירחץ באלמא וינגס אלי אלמגיב :
וכלי חרש אשר יגע בו הזב ישבר וכל כלי עץ ישטף במים : ומן דחסף דיקרב
ביה דובנא יתבר וכל מן דאע ישתטיף במיא : ואי אנא כזף דנא לה אלדאיב

פליכסר

באיכסר ואניה כשב באיגסל באלמא: וכי יטהר הזב מזובו וספר לו שבעת
ימים לטהרתו וכבס בגדיו ורחץ בשרו במים חיים וטהר: וארי ידכי דובנא
מדוביה. וימני ליה. שבעה יומין לדכותיה. ויצבע לבושוהי. ויסחי בסריה. במי
מבוע וידכי: פאדא טהר מן זובה ואקר״בא מן נביע ויטהר: וביום השמיני
יקח לו שתי תרים או שני בני יונה ובא לפני יהוה אל פתח אהל מועד ונתנם אל הכהן:
וביומא תמינאה. יסב ליה תרין שפנינין או תרין בני יונה. וייתי לקדם יי׳ לתרע משכן
פאחץ סבעה איאם לטהרה ויגסל ת׳יאבה וירחץ בדנה במא
זמנא. ויתנינון לכהנא: ופי אליום אלתאמן יגי בשפנינין או פרכי חמאם וידפעהא
בין ידי אללה אלי באב קבה אלמחצ׳ר וידפעהא אלי אלאמאם: ועשה אתם הכהן אחד
חטאת והאחד עלה וכפר עליו הכהן לפני יהוה מזובו: ויעביד יתהון כהנא. חד
חטאתא. וחד עלתא. ויכפר עלוהי כהנא. קדם יי׳ מדוביה: ויעמל אלאמאם אחדהמא
דכוה ואלאכ׳ר צעידה ויסתגפר ענה בין ידי אללה מן זובה: ואיש
כי תצא ממנו שכבת זרע ורחץ במים את כל בשרו וטמא עד הערב: וגבר
ארי תפוק מניה שכבת זרעא. ויסחי במיא. ית כל בסריה. ויהי מסאב עד רמשא:
ואי רגל כרגת מנה נטפה אלמני פליגסל גמיע בדנה באלמא ויכנס אלי אלמגיב:
וכל בגד וכל עור אשר יהיה עליו שכבת זרע וכבס במים וטמא עד הערב:
וכל לבוש וכל משך. די יהי עלוהי שכבת. זרעא. ויצטבע במיא ויהי מסאב עד
רמשא: וכל תוב וכל גלד יקע עליה נטפה פליגסל באלמא ויכנס אלי אלמגיב:
ואשה אשר ישכב איש אתה שכבת זרע ורחצו במים וטמאו עד הערב: ואתתא
די ישכוב גבר יתה שכבת זרעא. ויסחון במיא. ויהון מסאבין עד רמשא: ואית אמראה
צ׳אגעהא רגל בנטפה פלירחצא באלמא ויכנסא אלי אלמגיב: ואשה
כי תהיה זבה דם יהיה זבה בבשרה שבעת ימים תהיה בנדתה וכל הנגע בה
יטמא עד הערב: ואתתא ארי תהי דיבא. דם. יהי דובה בבסרה. שבעא יומין תהי
בריחוקה. וכל דיקרב בה יהי מסאב עד רמשא: ואית אמראה דאיבה והו אן יכון
דם יכרג מן פרגהא פלתקים סבעה איאם פי חיצ׳תהא וכל מן דנא מנהא יכנס אלי
אלמגיב: וכל אשר תשכב עליו בנדתה יטמא וכל אשר תשב עליו יטמא: וכל
דתשכוב עלוהי בריחוקה יהי מסאב. וכל דתתיב עלוהי יהי מסאב: וכל מא
תצ׳טגע עליה פי חיצ׳תהא יכנס וגמיע אלאניה אלדי תגלס עליה יכנס: וכל הנגע
במשכבה יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב: וכל דיקרב במשכבה יצבע
לבושוהי. ויסחי במיא ויהי מסאב עד רמשא: וכל מן דנא מן מצ׳געהא יגסל ת׳יאבה
וירחץ באלמא ויכנס אלי אלמגיב: וכל הנגע בכל כלי אשר תשב עליו יכבס בגדיו
ורחץ במים וטמא עד הערב: וכל דיקרב בכל מנא דתתיב עלוהי יצבע לבושוהי
ויסחי במיא ויהי מסאב עד רמשא: וכל מן דנא בשי מן אלאניה אלתי תגלס עליה
יגסל ת׳יאבה וירחץ באלמא ויכנס אלי אלמגיב: ואם על המשכב הוא או על הכלי אשר
הוא ישבת עליו בנגעו בו יטמא עד הערב: ואם על משכבא הוא. או על מנא דהיא

יתבא

ן עלוהי במקרביה ביה יהי מסאב עד רמשא; ואן כאן עלי מצגעהא או עלי אנאה
הי גאלסה עליה ממסה לה פליתנגס אלי אלמגיב; ואם שכב ישכב איש אתה ותהי
עליו וטמא שבעת ימים וכל המשכב אשר ישכב עליו יטמא; ואם משכוב
יב גבר יתה. ותהי ריחוקה עלוהי. ויהי מסאב שבעה יומין. וכל משכבא דישכוב
הי יהי מסאב; ואן צאגעהא רגל פכאן צאר מן חיצתהא עליה ויתנגס סבעה
ם וכל מצגע יצגע עליה ינגס; ואשה כי יזוב זוב דמה
ן רבים בלא עת נדתה או כי תזוב על נדתה כל ימי זוב טמאתה כימי נדתה
ה טמאה הוא; ואתתא ארי ידוב דוב דמה יומין סגיאין בלא עדן ריחוקהא או
תדוב על ריחוקה. כל יומי דוב סאובתה. ביומי ריחוקה תהי מסאבא היא; ואית
יאה כאן דמהא איאמא כתירה כי גיר וקת חיצתהא או בעקבה חיצתהא כגמיע
ם כיץ נגאסתהא פלתכון להא כאיאם חיצתהא נגסה; כל המשכב אשר תשכב
ן כל ימי זובה כמשכב נדתה יהיה לה וכל הכלי אשר תשב עליו טמא יהיה
את נדתה; כל משכבא דתשכוב עלוהי כל יומי דובה. כמשכב ריחוקה יהי לה
מנא דתתיב עלוהי מסאב יהי. כסואבת ריחוקה; וגמיע אלמצגע אלדי תנצגע
ה טול איאם סילהא פליכון להא כמצגע חיצתהא וגמיע אלאנאה אלדי תגלס
יה יכון נגסא כנגאסתה פי חיצתהא; וכל הנוגע בם יטמא וכבס בגדיו ורחץ במים
א עד הערב; וכל דיקרב בהון יהי מסאב. ויצבע לבושוהי. ויסחי במיא ויהי מסאב
משא; וכלמן דנא בשי מנהא פליתנגס כאן יגסל תיאבה וירחץ במא ויתנגס אלי
ביב; ואם טהרה מזובה וספרה לה שבעת ימים ואחר תטהר; ואם דכיאת מדובהא
ני לה. שבעא יומין ובתר כין תדכי; ואן הי טהרת מן סילהא פלתחץ סבעה איאם
ד דלך תטהר; וביום השמיני תקח לה שתי תרים או שני בני יונה והביאה אתם
הכהן אל פתח אהל מועד; וביומא תמינאה. תסב לה תרין שפנינין. או תרין בני יונה
תי יתהון לות כהנא. לתרע משכן זמנא; ופי אליום אלתאמן תאכד שפנינין או פרכי
חם ותאתי בהמא אלי אלאמאם אלי באב קבה אלמחצר; ועשה הכהן את האחד חטאת
האחד עלה וכפר עליה הכהן לפני יהוה מזוב טמאתה; ויעביד כהנא ית חד חטאתא
חד עלתא. ויכפר עלה כהנא. קדם יי מדוב סאובתה; ויעמל אלאמאם אחדהמא
ה ואלאכר צעידה ויסתגפר ענהא אלאמאם בין ידי אללה מן כיץ נגאסתהא; והזרתם
בני ישראל מטמאתם ולא ימתו בטמאתם בטמאם את משכני אשר בתוכם;
שון ית בני ישראל מסואבתהון. ולא ימותון בסואבתהון. בסאוביהון ית משכני
ביניהון; פיגב אן תגאנבא בני אסראיל מן נגאסאתהם ולא יהלכו בנגאסאתהם אדא הם נגסו
כני אלדי הו בינהם; זאת תורת הזב ואשר תצא ממנו שכבת זרע לטמאה בה;
אוריתא דדובנא. ודתפוק מניה. שכבת זרעא לאסתאבא בה; הדה שריעה אלדי
תפרג מנה כטנה ללתנגס בהא; והדוה בנדתה והזב את זובו לזכר ולנקבה ולאיש
ישכב עם טמאה; ולדסאובתה בריחוקה. ולדדאיב ית דוביה. לדכר ולנקבא. ולגבר

דישכיב

דישכוב עם מסאבתה : ולאתיץ בי טמאתה ולמניץ דובה מן דכל ואנתי ודכל ישכב עם
בגסה : וידבר יהוה אל משה אחרי מות שני בני
אהרן בקרבתם לפני יהוה וימתו : ומליל יוי עם משה בתר דמיתו תרין בני אהרן :
בקרוביהון אישתה נכריתה קדם יוי ומיתו : תם כלם אלה מוקי בעד מות תרי בני הדין חוי
תקרמה ביזירה אלה עלי מה ביין מטהתה : ויאמר יהוה אל משה דבר אל אהרן אחיך
ואל יבא בכל עת אל הקדש מבית לפרכת אל פני הכפרת אשר על הארן ולא ימות כי
בענן אראה על הכפרת : ואמר יוי למשה מליל עם אהרן אחוך ולא יהי עליל בכל
עדן לקושה מגו לפרכתה לקדם כפרתה דעל ארונה ולא ימות אהי בעננא אנא
מתגלי על בית כפורי : נקל לה מר הדון אפחר בהן לה ידכל בי כהיר מן אחוך את
אי קדם לי ידהכל אסגף לי תורה אגשא אדי עלי אצדוק ללא ימות לאבי מרגלי
באלמהם בין אגשה : בזאת יבא אהרן אל הקדש בפר בן בקר לחטאת ואיל לעלה :
בדה יהי עליל אהרן לקדשה בתור בר תורו לחטאה ודכר לעלתא : בגדה לאמור
ידכל הדון לי אקדם בהן יחפר ראה מן אבקר לדכוה ובבשא לצעורה : כתנת
בד קדש ילבש ומכנסי בד יהיו על בשרו ובאבנט בד יחגר ובמצנפת בד יצנף בגדי
קדש הם ורחץ במים את בשרו ולבשם : כתונה דבוצה דקדשה ילבש ומכנסין
דבוץ יהון על בסריה ובמיזגה דבוצה ייסר ובמצנפה דבוצה יחית ברישיה לבושי
קדשה הנון ויסחי במיה ית בסריה וילבשנון : ואת וילבש תוניה מן עשר מקנסה
בער אן יכון עלי בזכה קדחו מן עשר ויתקלך בזנאר מן עשר מחש ויתעמם
בעמאמה מתלדך כהוה הי תיחב אקדם ינקל כרנה באמן וילבסהו : ומאת
עדת בני ישראל יקח שני שעירי עזים לחטאת ואיל אחד לעלה : ומן כנשתא
דבני ישראל יסב תרין צפירי עזי לחטאה ודכר חד לעלתא : וליחבר מן גמחעה
בני אסר עתודין מן אמען לדכוה ובבשא לצעורה : והקריב אהרן את פר
החטאת אשר לו וכפר בעדו ובעד ביתו : ויקריב אהרן ית תורה דחטתה דיליה
ויכפר עלוהי ועל אנש ביתיה : תם יבחדי אולה ויקדם רת אדכוה אדילה
ויהכפר עגה ועל אה : ולקח את שני השעירים והעמיד אתם לפני יהוה פתח
אהל מועד : ויסב ית תרין צפירין ויקים יתהון קדם יוי בתרע משכן זמנא : תם
יחבר אעתודין ויקרמהמא בין ידי אלה ענד בהב בבאב אמחצר ונתן אהרן על שני
השעירים גרלות גורל אחד ליהוה וגורל אחד לעזאזל : ויתין אהרן על תרין צפירין
עדבין עדבא חד לשמה דיוי ועדבא חד לעזזל : וילקי עליהמא פהמין אחדהמא
לבית אלה ואחר לנבל עזאזל : והקריב אהרן את השעיר אשר עלה עליו הגורל
ליהוה ועשהו חטאת : ויקריב אהרן ית צפירה דסליק עלוהי עדבא לשמה דיוי
ויעבדניה חטאתה : ויקרם לעתוד אדי וקע עליה אקהם לבית אלה ויצנעה דכוה :
והשעיר אשר עלה עליו הגורל לעזאזל יעמד חי לפני יהוה לכפר עליו לשלח אתו
לעזאזל

לעזאזל המדברה׃ וצפירא דסליק עלוהי עדבא לעזאזל יתקם כד חי קדם יי׳ לכפרא
עלוהי לשלחא יתיה לעזאזל למדברא׃ ואלעתוד אלדי וקע עליה אלסהם לעזא
עזאז יוקף חיא בין ידי אללה ליסתגפר בה תם יטלק פי כפר עזאז פי אלבר׃ והקריב
אהרן את פר החטאת אשר לו וכפר בעדו ובעד ביתו ושחט את פר החטאת אשר לו׃
ויקריב אהרן ית תורא דחטאתא דיליה ויכפר עלוהי ועל אנש ביתיה ויכוס ית
תורא דחטאתא דיליה׃ ויקרב הרון תאניה דת אלחטאה אלדי לה ויסתגפר בה וען אהלה
תם יד(ב)חה׃ ולקח מלא המחתה גחלי אש מעל המזבח מלפני יהוה ומלא חפניו
קטרת סמים דקה והביא מבית לפרכת׃ ויסב מלי מחתיתא גומרין דאשתא מעלוי
מדבחא מן קדם יי׳ ומלי חפנוהי קטרת בוסמין דקיקין ויעיל מגיו לפרכתא׃ ית
ויאכד מלא אלמגמרה גמר נאר מן פוק אלמדבח מן בין ידי אללה ומלא חפניה מן בכור
אלסמאג אלמדקוק וידכל אלגמיע אלי דאכל אלסגף׃ ונתן את הקטרת על האש לפני
יהוה וכסה ענן הקטרת את הכפרת אשר על העדות ולא ימות׃ ויתן ית קטורת
בוסמיא על אשתא קדם יי׳ ויחפי ענן קטרתא ית כפרתא דעל סהדותא ולא ימות׃
ויلקי אלבכור עלי אלנאר בין ידי אללה חתי יגטי סחאב אלבכור אלגשא אלדי עלי
אלשהאדה כילא ימות׃ ולקח מדם הפר והזה באצבעו על פני הכפרת קדמה ולפני
הכפרת יזה שבע פעמים מן הדם באצבעו׃ ויסב מדמא דתורא וידי באצבעיה על אפי
כפרתא קדומא וקדם כפרתא ידי שבע זמנין מן דמא באצבעיה׃ תם יאכד מן דם
אלתור וינצח מנה באצבעה קבאלת אלגשא שרקיה מרה ואחדה תם ינצח מנה בין
ידיה סבע מראר׃ ושחט את שעיר החטאת אשר לעם והביא את דמו אל מבית
לפרכת ועשה את דמו כאשר עשה לדם הפר והזה אתו על הכפרת ולפני הכפרת׃ ויכוס
ית צפירא דחטאתא דלעמא ויעיל ית דמיה מגיו לפרכתא ויעביד לדמיה כמא דעבד
לדמא דתורא וידי יתיה על כפרתא וקדם כפרתא׃ תם ידבח עתוד אלדכאה אלדי
ללקום וידכל מן דמה אלי דאכל אלסגף ויצנע בה כמא צנע בדם אלתור ינצח מנה
קבאלה אלגשא ובין ידיה׃ וכפר על הקדש מטמאת בני ישראל ומפשעיהם לכל חטאתם
וכן יעשה לאהל מועד השכן אתם בתוך טמאתם׃ ויכפר על קודשא מסואבת בני ישראל
וממרדיהון לכל חטאיהון וכין יעביד למשכן זמנא דשרי עמהון בגו סואבתהון׃
ויסתגפר פי אלקדס ען מעאצי בני אסר׳ וען כטאיאהם וען גרומהם וכדאך יצנע פי
ארמון פי קבה אלמחצר אלדי הו סאכן מעהם פימא בין מעאציהם׃ וכל אדם לא יהיה
באהל מועד בבאו לכפר בקדש עד צאתו וכפר בעדו ובעד ביתו ובעד כל קהל ישראל׃
וכל אנש לא יהי במשכן זמנא במיעליה לכפרא בקודשא עד מפקיה ויכפר עלוהי
ועל אנש ביתיה ועל כל קהלא דישראל׃ ולא יכון אחד מן אלנאס פי קבה אלמחצר ואת
ידכל ליסתגפר פי אלקדס אלי אן יכרג ויסתגפר ענה וען אהלה וען גמיע גוק אל
אסר׳׃ ויצא אל המזבח אשר לפני יהוה וכפר עליו ולקח מדם הפר ומדם השעיר

ונתן

ונתן על קרנות המזבח סביב: ויפוק למדבחא דקדמי ויכפר עלוהי ויסב
מדמא דתורא ומדמא דצפירא ויתין על קרנת מדבחא סחור סחור: תם יכרג
אלי אלמדבח אלדי בין ידי אללה פיסתגפר ענה באן יאכד מן דם אלתור ומן דם
אלעתוד מגמועין ויגעל עלי קרון אלמדבח מסתדירה: והזה עליו מן הדם באצבעו
שבע פעמים וטהרו וקדשו מטמאת בני ישראל: וידי עלוהי מן דמא באצבעיה
שבע זמנין וידכיניה ויקדשניה מסואבת בני ישראל: תם ינצח עליה מנה
סבע מראר ביטהרה ויקדסה מן מעאצי בני אסר: וכלה מכפר את הקדש ואת
אהל מועד ואת המזבח והקריב את השעיר החי: וישיצי מלכפרא על קודשא
ועל משכן זמנא ועל מדבחא ויקריב ית צפירא חיא: ואדא פרג מן אסתגפאר
פי אלקדס ופי כבא אלמחצר ועלי אלמדבח קדם אלעתוד אלחי: וסמך אהרן את שתי
ידיו על ראש השעיר החי והתודה עליו את כל עונות בני ישראל ואת כל
פשעיהם לכל חטאתם ונתן אתם על ראש השעיר ושלח ביד איש עתי המדברה:
ויסמוך אהרן ית תרתין ידוהי על ריש צפירא חיא ויודי עלוהי ית כל עוית בני
ישראל וית כל מרדיהון לכל חטאיהון ויתין יתהון על ריש צפירא וישלח ביד גבר
דזמין למהך למדברא: ויסנד ידיה עלי ראסה ויקר בדנוב בני אסר וגרומהם
וגמיע כטאיאהם באוזאר תלאחה ויגעל ראס אלעתוד ובעת בה מע רגל מעד בה
אלי אלבר: ונשא השעיר עליו את כל עונתם אל ארץ גזרה ושלח את השעיר
במדבר: ויטול צפירא עלוהי ית כל עויתהון לארע דלא יתבא וישלח ית
צפירא במדברא: פהו יחמל אלעתוד עלי עפה גן גמיע דנובהם אלי ארץ
מנקטעה תם יטלקה פי אלבר: ובא אהרן אל אהל מועד ופשט את בגדי הבד
אשר לבש בבאו אל הקדש והניחם שם: וייעול אהרן למשכן זמנא וישלח ית
לבושי בוצא דלבש במיעליה לקודשא ויצנעינון תמן: תם ידכל הרון אלי קבה
אלמחצר ויכלע אלמגמוה תם יכלע תיאב אלשר אלתי לבסהא פי דכולה אלי אלקדס
ויודעהא הנאך: ורחץ את בשרו במים במקום קדוש ולבש את בגדיו ויצא ועשה
את עלתו ואת עלת העם וכפר בעדו ובעד העם: ויסחי ית בסריה במיא באתר
קדיש וילבש ית לבושוהי ויפוק ויעביד ית עלתיה וית עלת עמא ויכפר עלוהי
ועל עמא: ויגסל בדנה במא פי מוצע מקדס ויلבס תיאבה אלמעלומה ויכרג
ויקרב צואעדה וצואעד אלקום ויסתגפר ענה וענהם: ואת חלב החטאת
יקטיר המזבחה: וית תרבי חטאתא יסיק למדבחא: ושחום אלדכואת יקתרהא
עלי אלמדבח: והמשלח את השעיר לעזאזל יכבס בגדיו ורחץ את בשרו במים
ואחרי כן יבוא אל המחנה: ודמשלח ית צפירא לעזאזל יצבע לבושוהי ויסחי
ית בסריה במיא ובתר כין ייעול למשריתא: ולמטלק לעתוד לגבל עזאזל יגסל
תיאבה ויגסל בדנה בלמא ובעד דלך ידכל אלי אלעסכר: ואת פר החטאת ואת

ושעיר החטאת אשר הובא את דמם לכפר בקדש יוציא אל מחוץ למחנה ושרפו
באש את עורתם ואת בשרם ואת פרשם: וית תורא דחטתא וית צפירא דחטתא
דאתעל מדמהון לכפרא בקודשא יתפקון למברא למשריתא ויקדון בנורא ית
משכהון וית בסרהון וית אכלהון: [illegible] מן דמהא [illegible]
כי לקדם [illegible]
והשרף אתם יכבס בגדיו ורחץ את בשרו במים ואחרי כן יבוא אל המחנה: ודמוקיד יתה
יצבע לבושוהי ויסחי ית בסריה במיא ובתר כן ייעול למשריתא: [illegible]
[illegible] והיתה לכם לחקת עולם בחדש
השביעי בעשור לחדש תענו את נפשתיכם וכל מלאכה לא תעשו האזרח והגר הגר
בתוככם: ותהי לכון לקים עלם בירחא שביעאה בעשרא לירחא תענון ית נפשתכון וכל
עבידא לא תעבדון יציבא וגיורא דיתגיירון ביניכון: [illegible] לכם רקם [illegible] ליום
[illegible] לא תעמלו [illegible]
[illegible] ביניכם: כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני
יהוה תטהרו: ארי ביומא הדין יכפר עליכון לדכאה יתכון מכל חוביכון קדם יי תדכון:
הדא ליום [illegible] במיא [illegible] בין ידיו [illegible]
תתטהרון: שבת שבתון היא לכם ועניתם את נפשתיכם חקת עולם: שבא שבתא היא
לכון ותענון ית נפשתכון קיים עלם: [illegible] תגיעו [illegible]
וכפר הכהן אשר ימשח אתו ואשר ימלא את ידו לכהן תחת אביו ולבש את בגדי הבד בגדי
הקדש: ויכפר כהנא דירבי יתיה ודיקריב ית קרבניה לשמשא תחות אבוהי וילבש ית
לבושי בוצא לבושי קודשא: [illegible]
[illegible] וכפר את מקדש הקדש ואת אהל מועד ואת המזבח
יכפר ועל הכהנים ועל כל עם הקהל יכפר: ויכפר ית מקדש קודשא וית משכן זמנא וית
מדבחא יכפר ועל כהניא ועל כל עמא דקהלא יכפר: [illegible]
[illegible]
[illegible] והיתה זאת לכם לחקת
עולם לכפר על בני ישראל מכל חטאתם אחת בשנה ויעש כאשר צוה יהוה את משה:
ותהי דא לכון לקים עלם לכפרא על בני ישראל מכל חוביהון חדא בשתא ועבד כמא
דפקיד יי ית משה: [illegible]
[illegible]
[illegible] וידבר
יהוה אל משה לאמר: דבר אל אהרן ואל בניו ואל כל בני ישראל ואמרת אלהם זה
הדבר אשר צוה יהוה לאמר: מליל עם אהרן ועם בנוהי ועם כל בני ישראל ותימר להון
דין פתגמא דפקיד יי למימר: [illegible]
[illegible] איש איש מבית ישראל אשר ישחט שור או כשב או עז במחנה או
אשר ישחט מחוץ למחנה: גבר גבר מבית ישראל דיכוס תור או אמר או עז במשריתא
או דיכוס מברא למשריתא: [illegible]

או כחרגה׃ ואל פתח אהל מועד לא הביאו להקריב קרבן ליהוה לפני משכן יהוה
דם יחשב לאיש ההוא דם שפך ונכרת האיש ההוא מקרב עמו׃ ולתרע משכן זמנא לא
אייתיה לקרבא קורבנא קדם יי קדם משכנא דיי דמא יתחשיב לגברא ההוא דמא אש־
וישתיצי אנשה ההוא מגו עמיה׃ ולם יאתי בה אלי באב קבה אלמחצר ליקרבה אלי
קרבאן ללה בין ידי מסכנה כאן יחסב עליה כמן ספך דם אנסאן ויקטע דלך אלאנסאן
מן בין קומה׃ למען אשר יביאו בני ישראל את זבחיהם אשר הם זבחים על פני השדה
והביאם ליהוה אל פתח אהל מועד אל הכהן וזבחו זבחי שלמים ליהוה אותם׃ בדיל דייתון
בני ישראל ית דבחיהון דאנון דבחין על אפי חקלא וייתונון קדם יי לתרע משכן זמנא לות
כהנא ויכסון נכסת קודשין קדם יי יתהון׃ לכי יאתון בני אסר בדבאיחהם אלתי לעלהם אן
ידבחוהא עלי וגה אלצחרי בין בוהא בין ידי אללה לי באב קבה אלמחצר לי אלאמאם וידבחונהא
דבאיח סלאמה ללה׃ וזרק הכהן את הדם על מזבח יהוה פתח אהל מועד והקטיר החלב
לריח ניחח ליהוה׃ ויזרוק כהנא ית דמא על מדבחא דיי בתרע משכן זמנא ויסיק תרבא
לאתקבלא ברעוא קדם יי׃ וירש אלאמאם אלדם עלי אלמדבח ללה אלדי ענד באב קבה אלמחצר
ויקתר שחמהא מקבולה מרציא ללה׃ ולא יזבחו עוד את זבחיהם לשעירם אשר הם זנים
אחריהם חקת עולם תהיה זאת להם לדרתם׃ ולא ידבחון עוד ית דבחיהון לשידין דאנון
טען בתריהון קיים עלם תהי דא להון לדריהון׃ ולא ידבחו איצא דבאיחהם לשיאטין אלדי
הם יטגון פי תבעהא פיכון דלך להם רסם דהר לאגיאלהם׃ ואלהם תאמר איש איש מבית
ישראל ומן הגר אשר יגור בתוכם אשר יעלה עלה או זבח׃ ולהון תימר גבר גבר מבית ישראל
ומן גיוריא דיתגיירון ביניהון דיסיק עלתא או נכסת קודשיא׃ וקל להם אי רגל מן בני אסר
ומן אלגריב אלדכיל פיהם כיפמא יצעד צעידה או דביחה׃ ואל פתח אהל מועד לא יביאנו
לעשות אתו ליהוה ונכרת האיש ההוא מעמיו׃ ולתרע משכן זמנא לא ייתיניה למעבד
יתיה קדם יי וישתיצי אנשא ההוא מעמיה׃ ולי באב קבה אלמחצר לם יאתי בה בלאן ליקרבה
ללה פיקטע דלך אלאנסאן מן קומה׃ ואיש איש מבית ישראל ומן הגר הגר בתוכם אשר
יאכל כל דם ונתתי פני בנפש האכלת את הדם והכרתי אתה מקרב עמה׃ וגבר גבר מבית
ישראל ומן גיוריא דיתגיירון ביניהון דייכול כל דם ואתין רוגזי באנשא דייכול ית דמא
ואשיצי יתיה מגו עמיה׃ ואי רגל מן בני אסר ומן אלגריב אלדכיל פימא בינהם יאכל שיא
מן אלדם אחלל גצבי פיה ואקטעה מן בין קומה׃ כי נפש הבשר בדם הוא ואני נתתיו לכם
על המזבח לכפר על נפשתיכם כי הדם הוא בנפש יכפר׃ ארי נפש בסרא בדמא היא ואנא
יהביתיה לכון על מדבחא לכפרא על נפשתכון ארי דמא הוא על נפשא מכפר׃ לאן נפס
אלבשריון אלדם מסבגה ולדלך געלתה לכם עלי אלמדבח ליסתגפר בה ען נפוסכם לאן
אלדם כדאך יכפר ען אלנפס׃ על כן אמרתי לבני ישראל כל נפש מכם לא תאכל דם והגר הגר
בתוככם לא יאכל דם׃ על כין אמרית לבני ישראל כל אנש מנכון לא ייכול דם וגיוריא
דיתגיירון ביניכון לא ייכלון דם׃ לדלך קלת לבני אסר כל אנסאן מנכם לא יאכל דמא

אתא לגויב דיכיל כירא בינכם לא יתכלון דם ; ואיש איש מבני ישראל ומן הגר הגר
בתוכם אשר יצוד ציד חיה או עוף אשר יאכל ושפך את דמו וכסהו בעפר ; וגבר גבר
מבני ישראל ומן גיוריא דיתגיירון ביניכון דיצוד צידא חיתא או עופא דמתאכיל ויושיד
ית דמיה ויכסיניה בעפרא ; ואורדל מן בני אסף ומן לגויב דפי פירא בינכם דיצטיד
צידא מן לוחש או לטהיר אדי תפלה חלב באיגב דמת יוהריה באתריב ; כי נפש כל
בשר דמו בנפשו הוא ואמר לבני ישראל דם כל בשר לא תאכלו כי נפש כל בשר דמו
הוא כל אכליו יכרת ; ארי נפש כל בסרא דמיה בנפשיה הוא ואמרית לבני ישראל דם כל
בסרא לא תיכלון ארי נפש כל בסרא דמיה היא כל דייכלניה ישתיצי ; ולאן כנוס
נכיע לבשרין כל ואחדה כי דריה ולא אר קלת לבני אסר דם כל בשרי לא תאכלון אב
נכם כל בשרו לדם מקכבה א וכלמן הכלה ינקטע ; וכל נפש אשר תאכל נבלה
וטרפה באזרח ובגר וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב וטהר ; וכל אנש
דייכול נבילא והבירה ביתיביא ובגיוריא ויצבע לבושוהי ויסחי במיא ויהי מסאב
עד רמשא וידכי ; ואי הכסחן תכל נבילה אנסקיא מן לצדיה ולגויב כליגבל
תיאנה וירחץ בלמח ויבנא ליאליל ויטהר ; ואם לא יכבס ובשרו לא ירחץ ונשא
עונו ; ואם לא יצבע ובסריה לא יסחי ויקביל חוביה ; כאן הולם יקלהא ולם
ירחץ בדבה בקדחמל וזרה ; וידבר יהוה אל משה לאמר ;
דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם אני יהוה אלהיכם ; מליל עם בני ישראל ותימר
להון אנא יוי אלהכון ; מר בני תסר יקל להם הנא ללה ונכם ; כמעשה ארץ
מצרים אשר ישבתם בה לא תעשו וכמעשה ארץ כנען אשר אני מביא
אתכם שמה לא תעשו ובחקתיהם לא תלכו ; כעובדי עמא דארעא דמצרים
דיתיבתון בה לא תעבדון וכעובדי עמא דארעא דכנען דאנא מעיל יתכון
לתמן לא תעבדון ובנמוסיהון לא תהכון ; כצניע אהל כלר מצר אדי אקאהם
ביה לא תצנעו וכצניע אהל כלר כנען אדי אנא מדכל הנאך לא תעמלו
ובנסואהם לא תסידו ; את משפטי תעשו ואת חקתי תשמרו ללכת בהם אני יהוה
אלהיכם ; ית דיני תעבדון וית קימי תטרון להלכא בהון אנא יוי אלהכון ; באצנעו
אחכאמי ורסומי באחכצו וסירן בהא הנא אלה רכנס אנאזיכם בירא ; ושמרתם
את חקתי ואת משפטי אשר יעשה אתם האדם וחי בהם אני יהוה ; ותטרון ית
קימי וית דיני דאם יעביד יתהון אנשא ייחי בהון בחיי עלמא אנא יוי ; נאחכצו
רסומי ואחכאמי ופאן גזא אי אכקאן עמל בהא אן יחיא לחיאה לדואימה אנא
אלה דאים לבקא ; איש איש אל כל שאר בשרו לא תקרבו לגלות
ערוה אני יהוה ; גבר גבר לכל קריב בסריה לא תקרבון לגלאה עריא אנא יוי ;
וכל רגל מנכם לא כקיב דאתה לא יבקרס ליכשף סואה אנא אלה נהיתכסען
לאר ; ערות אביך וערות אמך לא תגלה אמך הוא לא תגלה ערותה ;
ערית אבוך ועריית אמך לא תגלי אמך היא לא תגלי עריתה ; וקלת סואה

אביך ופווה אמך לא תכשף אמי פווה אמך נפקהא לא תכשפן פותהא:
ערות אשת אביך לא תגלה ערות אביך הוא: עירית אתת אבוך לא
תגלי עריתא דאבוך היא: ופוה זונה אביך לא תכשף לאנגא פקווה אביך:
ערות אחותך בת אביך או בת אמך מולדת בית או מולדת חוץ לא תגלה ערותן:
עריה אחתך בת אבוך או בת אמך דיליתא מן אבוך מן אתא אחריתא מן אמך מן
גבר אחרן לא תגלי עריתהון: ופוה אחתך הכנה אביך או הכנה אמך אמולודה
דאבלאה הובאריתה לא הכשפן פותהיא: ערות בת בנך או בת בתך
לא תגלה ערותן כי ערותך הנה: עירית בת ברך או בת ברתך לא תגלי עריתהון:
ארי עריתך הנין: ופוה הכנה הכנך או הכנה הכנתך פלה הכשפהיא לאנגתא
פותהן: ערות בת אשת אביך מולדת אביך אחותך היא לא תגלה ערותה:
עירית בת אתת אבוך דיליתא מן אבוך אחתך היא לא תגלי עריתה: ופוה אבכה
זונה אביך אמולודה מן אביר אתי ביונת אנגה אפתך פלה הכשפן פותהא:
ערות אחות אביך לא תגלה שאר אביך הוא: עירית אחת אבוך לא תגלי קריבת
אבוך היא: ופוה אפת אביך פלא הכשף לאנגה כקינה אביך: ערות
אחות אמך לא תגלה כי שאר אמך הוא: עירית אחת אמך לא תגלי ארי קריבת
אמך היא: ופוה אפת אמך פלה הכשף לאנגה כקיבה אמך: ערות
אחי אביך לא תגלה אל אשתו לא תקרב דודתך היא: עירית אחבוך לא תגלי לאתתיה
לא תקרב אתת אחבוך היא: ופוה עמך פלה הכשף ואלאן לא הנדדם לי זונתה
אד הי כשמהך: ערות כלתך לא תגלה אשת בנך היא לא תגלה
ערותה: עירית כלתך לא תגלי אתת ברך היא לא תגלי עריתה: ופווה כבתך פלה
תכשף ווי זנוי הכנך פלא תכשפן פותהא: ערות אשת אחיך לא תגלה
ערות אחיך הוא: עירית אתת אחוך לא תגלי עריתא דאחוך היא: ופווה זונת
אביך לא הכשף לאנגה כפווה אביך: ערות אשה ובתה
לא תגלה את בת בנה ואת בת בתה לא תקח לגלות ערותה שארה הנה זמה הוא:
עירית אתתא וברתה לא תגלי ית בת ברה וית בת ברתה לא תסב לגלאה עריתה
קריבן הנין עיצת חטין היא: ופווה אמורתה ונגהה לא הכשף ונזאן אבכה
הנ נהה ואבכה אבכתא לא התבר להכשף פותהריא אד הן כסאיב והי מחטה:
ואשה אל אחתה לא תקח לצרר לגלות ערותה עליה בחייה: ואתתא עם אחתה
לא תסב לעקא לה לגלאה עריתה עלה בחיהא: ואמואג מע אבכתא
פלה התבר להבון צארתין לתכשף פותהא מעאתני חויתהא: ואל אשה
בנדת טמאתה לא תקרב לגלות ערותה: ולאתתא בר יחוק סאובתה לא
תקרב לגלאה עריתה: ווי אמורתה פי חיצה נגאפתהא לא התקרם לתכשף
פותהא: ואל אשת עמיתך לא תתן שכבתך לזרע לטמאה בה: ולאתת חברך

לה הרין שבנרק לזועא לחסהתכא כה : ומע זונת תאחתך לה הגעל מצאנעיק
לחנסא ולה לזרעגס כהא : ומזרעך לה התן להעביר למלך ולה החלל את שם אלהיך
אני יהוה : ומזרעך לה התין לתעבדא למולך ולה החיל ית שמא דאלהך אנה יי :
ולה תעטעין כפלן לזרקיב לזנגס ולה תכול הכס רנך חנא אלה אמעאקב : ואת
זכר לה תשכב משכבי השה הועבה הוא : וית דכורא לא תשכוב משכבי אתה הועבה
היא : ואזכר לה הנגע עלי זדוב מצאגעה אנסא כאנהא דהדיה : ובכל בהמה לה
הרן שבנתך לטמאה בה והשה לה תעמוד לפני בהמה לרבעה תבל הוא : ובכל בעירא
לה תהין שכבתך להסתאבא בה ואתתא לא תקום קדם בעירא למשלט בה תבלא
הוא : ומע שימן אבהאים לה הגעל מצאנעהך ללתכגס בהא וכדלך אמראה
לה תקף בין ידי בהימה להנזוהה כאנהא זאהיה : אל תטמאו בכל אלה כי בכל
אלה נטמאו הגוים אשר אני משלח מפניכם : לה הגבהבון בכל אלין הרי בכל
אלין הסתאבון עממיא דאנה מגלי מן קדמיכון : לה העזוני בשי מן הדה לאן
במהלהה עזהני אהמם אלי אנא טרד מן בין ידיכם : והטמא הארץ ואפקד
עונה עליה והקא הארץ את ישביה : ואסתאבת ארעא ואסעזית חובה עלה
ודוקינת ארעא ית יתבהא : ולמא נגס אהל אבלד טעבתהם בזנובהם נשונהא
הלה : ושמרתם אתם את חקתי ואת משפטי ולא תעשו מכל התועבת האלה
האזרח והגר הגר בתוככם : ותטרון אתון ית קימי וית דיני ולא תעבדון מכל
תועיבתא האלין יציביא וגיוריא דיתגיירון ביניכון : ואחפצו הנתם רסומי
ואחכאמי ולה הצנעו שיא מן הדה אמבהרה אצייח ואגניב ארכיל פימא בינכם :
כי את כל התועבת האל עשו אנשי הארץ אשר לפניכם והטמא הארץ : ארי ית
כל הועיבתא האלין עבדו אנשי ארעא דקדמיכון ואסתאבת ארעא : אד גמיע
הדה אמבהרה צנעהא אהל אבלד אלדי מן קבלכם חתי נגס : ולה תקיא הארץ
התכם בטמאכם אתה כאשר קאה את הגוי אשר לפניכם : ולא תרוקין ארעא
יתכון בסחוביכון ית הכמא דרוקינת ית עממיא דקדמיכון : ולה ישתתכם אנד
הדה בנגהמוה כמא שהב אהמם אלדין מן קבלכם : כי כל אשר יעשה מכל
התועבת האלה ונכרתו הנפשות העשת מקרב עמם : ארי כל דיעביד מכל
הועיבתא האלין וישתיצין נפשתא דיעבדון מגו עמהון : ואעלמו אן כל מא
יצנע שיא מן גמיע הדה אמבהרה הנקטע תלך אנפוס אצהנעאת מן בין
קומהא : ושמרתם את משמרתי לבלתי עשות מחקות התועבת אשר נעשו
לפניכם ולא תטמאו בהם אני יהוה אלהיכם : ותטרון ית מטרת מימרי בדיל
דלא למעבד מנמוסי הועיבתא דאתעבידו קדמיכון ולא תסתאבון בהון אנא
יי

יי אלהכון: פאחתפטו מא אחפטכם לילא תצנעו מן רסום אלמכאזי אלדי צנעת
מן קבלכם ולא תתנגסו בהא אנא אלה רבכם אגאזיכם ביהא: פ׳ קדשים סימן
וידבר יהוה אל משה לאמר׃ דבר אל כל עדת בני ישראל
ואמרת אלהם קדשים תהיו כי קדוש אני יהוה אלהיכם׃ מליל עם כל כנשתא
דבני ישראל ותימר להון קדישין תהון ארי קדיש אנא יי אלהכון׃ מר גמאעת
בני אסראיל וקל להם כונו מקדסין לאני אלה רבכם קדוס: איש אמו ואביו תיראו
ואת שבתתי תשמרו אני יהוה אלהיכם׃ גבר מן אמיה ומן אבוהי תהון דחלין
וית יומי שביא דילי תטרון אנא יי אלהכון׃ ליכן כל אנסאן אמה ואביה
ואחפטו סבותי אנא אלה רבכם אגאזיכם ביה: אל תפנו אל האלילים ואלהי
מסכה לא תעשו לכם אני יהוה אלהיכם׃ לא תתפנון בתר טעון ודחלן דמתכא
לא תעבדון לכון אנא יי אלהכון: לא תתולו אלי אלאותאן ומעבודאת מסבוכה לא
תצנעו לכם אנא אלה רבכם אלואחד: וכי תזבחו זבח שלמים ליהוה לרצנכם
תזבחהו׃ וארי תכסון נכסת קודשין קדם יי לרעוא לכון תכסוניה׃ ואדי דבחתם
דבח סלאמה ללה פעלי מא יתקבל מנכם אדבחוה: ביום זבחכם יאכל
וממחרת והנותר עד יום השלישי באש ישרף׃ ביומא דיתנכיס יתאכיל
וביומא דבתרוהי ודישתאר עד יומא תליתאה בנורא יתוקד׃ אן יכון יוכל פי
יום דבחכם ומן גד ומא בקי אלי אליום אלתאלת פליחרק באלנאר: ואם האכל
יאכל ביום השלישי פגול הוא לא ירצה׃ ואם אתאכלא יתאכיל ביומא
תליתאה מרחק הוא לא יהי לרעוא׃ פאן אכל מנה פי אליום אלתאלת פהו
באטל לא יקבל: ואכליו עונו ישא כי את קדש יהוה חלל ונכרתה הנפש שני
ההוא מעמיה׃ ודייכלניה חוביה יקביל ארי ית קודשא דיי אחיל וישתיצי
אנשא ההוא מעמיה׃ ואכלה פקד אחל ודרה לאנה בדל קדס אלה ויקטע דאך
אלאנסאן מן קומה: ובקצרכם את קציר ארצכם לא תכלה פאת שדך לקצר
ולקט קצירך לא תלקט׃ ובמחצדכון ית חצדא דארעכון לא תשיצי פאתא דחקלך
למחצד ולקטא דחצדך לא תלקיט׃ ואדא חצדתם זרע בלאדכם פלא תסתקצי
טרף זרעך פי חצאדה ולקט זרעך פלא תלקטה: וכרמך לא תעולל ופרט
כרמך לא תלקט לעני ולגר תעזב אתם אני יהוה אלהיכם׃ וכרמך לא תעליל
ונתרא דכרמך לא תלקיט לעניי ולגיורי תשבוק יתהון אנא יי אלהכון׃ וכרמך
פלא תמשה ומנתות כרמך פלא תלקטה בל אתרכהא ללצעיף ולגריב אנא אלה
אגאזיכם ביהא: לא תגנבו ולא תכחשו ולא תשקרו איש בעמיתו׃ לא תגנבון
ולא תכדבון ולא תשקרון גבר בחבריה׃ לא תסרקו ולא יגחד ולא יכדב כל אמר
בצאחבה: ולא תשבעו בשמי לשקר וחללת את שם אלהיך אני יהוה׃ ולא תשתבעון

בשמי לשקרא ולא תחיל ית שמא דאלהך אנא יי׃ ולא תחללו באסמי כה טלאם
מחכך מן בולת הכס דכך אנא אלה למעקב׃ לא תעשק את רעך ולא תגזול לא
תלין פעלת שכיר אתך עד בקר׃ לא תטשוק ית חברך ולא תוניק לא תבית אגרא
דאגירא לותך עד צפרא׃ לא תגוש צחבך ולא תגצבה ולא תביה הגיה לאגיר
עפרך אי אגרתה׃ לא תקלל חרש ולפני עור לא תתן מכשול ותדחל מאלהיך אני
יהוה׃ לא תלוט דלא שמע וקדם דלא חזי לא תשים תקלא ותדחל מאלהך אנא יי׃
לא תשתם אצמאה ובין ידי אעמא לא תציר מעתרא ונכת דכך אנא אלה למעקב׃
לא תעשו עול במשפט לא תשא פני דל ולא תהדר פני גדול בצדק תשפט עמיתך׃ לא
תעבדון שקר בדין לא תסב אפי מסכינא ולא תהדר אפי רבא בקשטא תדיניה לחבריך
לא תגנבון כזה כי אחכם לא תחתבו פקידה ולתכתה גון גלילא פל תחכם פי מא
בין קומך באעדל׃ לא תלך רכיל בעמך לא תעמד על דם רעך אני יהוה׃ לא תיכול
קרצין בעמך לא תקום על דמא דחברך אנא יי׃ ולא תמץ מהלא בקומך ולא תקום
עלי דם צחבך אנא אלה למעקב׃ לא תשנא את אחיך בלבבך הוכח תוכיח את
עמיתך ולא תשא עליו חטא׃ לא תסני ית אחוך בלבך אוכחא תוכח ית חברך
ולא תקביל על דיליה חובא׃ לא תשנא צחבך פי קלבך כל עצה ועצה ולא תחמל
ענה וזרה׃ לא תקם ולא תטר את בני עמך ואהבת לרעך כמוך אני יהוה׃ לא תקום
ולא תטר דבבן לבני עמך ותרחמיה לחברך כותך אנא יי׃ לא תנתקם ולא תחקד
עלי קומך ותחבב צחבך מתל נפסך אנא אלה אנתקם ביה׃ את חקתי תשמרו
בהמתך לא תרביע כלאים שדך לא תזרע כלאים ובגד כלאים שעטנז לא יעלה
עליך׃ ית קימי תטרון בעירך לא תרכיב עירובין חקלך לא תזרע עירובין ולבוש
עירובין שעטנזא לא יסק עלך׃ ורסומי פרחפזוהא בהימך לא תגזוהא מן נוען
וזיעך לא תזרעה מן נועין והוב מן נועין מלחמין לא יעלו עליך׃ ואיש כי ישכב
את אשה שכבת זרע והוא שפחה נחרפת לאיש והפדה לא נפדתה או חפשה לא נתן לה
בקרת תהיה לא יומתו כי לא חפשה׃ וגבר ארי ישכוב ית אתתא שכבת זרעא והיא
אמה מחיודא לגבר ואתפרקא לא אתפריקת בכספא או חירותא לא אתיהיבת לה בשטר
ביקרתא תהיכה לא יתמותון ארי לא אתחררת׃ ואי רגל צאגע אמראה מזאגעה
אכפא והיא אמה מולכה לאי רגל כאן ונדאה לם תפדא ועתקהא לם ירגע איתא
פאתכון מחדורה ולא יקתלהן אד לם תעתק׃ והביא את אשמו ליהוה אל פתח אהל
מועד איל אשם׃ וייתי ית אשמיה לקדם יי לתרע משכן זמנא דכרא דאשמא׃
ואיתא בקרבאנה ללה אלי באב כבא אלמתזר כבשא לקרבאן אלאתם׃ וכפר עליו
הכהן באיל האשם לפני יהוה על חטאתו אשר חטא ונסלח לו מחטאתו אשר חטא׃
ויכפר עלוהי כהנא בדכרא דאשמא קדם יי על חובתיה דחב וישתביק ליה מחובתיה
דחב׃ ויגת גפר ענה אלאמאם ען כטייתה אלתי אכטא ויגתפר לה דאלך׃ וכי

תבאו אל הארץ ונטעתם כל עץ מאכל וערלתם ערלתו את פריו שלש שנים
יהיה לכם ערלים לא יאכל: וארי תיעלון לארעא ותצבון כל אילן דמיכל
ותרחקון רחקא ית אביה תלת שנין יהי לכון מרחק לאבדא לא יתאכיל: ומן-
תדכלון אלי אלבלד ותגרסון כל שגר מטעם פחרמו תמרה תחרימא תלאת סנין יכון
עליכם מחרמא לא יוכל: ובשנה הרביעית יהיה כל פריו קדש הלולים ליהוה:
ובשתא רביעיתא יהי כל אביה קדש תשבחן [illegible] קדם יי: ופי אלסנה אלראבעה
יכון גמיע תמרה מקדסא מוהלא ללה: ובשנה החמישית תאכלו את פריו להוסיף
לכם תבואתו אני יהוה אלהיכם: ובשתא חמישיתא תיכלון ית אביה לאוספא לכון
עללתיה אנא יי אלהכון: ופי אלסנה אלכאמסה תאכלו תמרה מאני אללה רבכם
אזיד לכם פי גלתה: לא תאכלו על הדם לא תנחשו ולא תעוננו: לא תיכלון
על דמא לא תנחשון ולא תעננון: לא תאכלו עלי דם לא תתטיירו ולא תתכהנו:
לא תקפו פאת ראשכם ולא תשחית את פאת זקנך: לא תקפון פאתא דרישכון ולא
תחבל ית פאתא דדקנך: ולא תחדקו בזואיא רוסכם ולא תסתאצלו זואיא לחאכם:
ושרט לנפש לא תתנו בבשרכם וכתבת קעקע לא תתנו בכם אני יהוה: וחבול
על מית לא תתנון בבשרכון ורושמין חריתין לא תתנון בכון אנא יי: וכדשא עלי
מיית לא תגעלו פי אבדאנכם וכתאבה ושם לא תגעלו פיכם אנא אללה אלמעבוד:
אל תחלל את בתך להזנותה ולא תזנה הארץ ומלאה הארץ זמה: לא תחיל ית
ברתך לאטעיותה ולא תטעי ארעא ותתמלי ארעא עיצת חטין: ולא תבדל בנתך
לתבגיר כילא ותבגי אהל אלארץ פתמתלי פאחשה: את שבתתי תשמרו ומקדשי
תיראו אני יהוה: ית יומי שביא דילי תטרון ולבית מקדשי תהון דחלין אנא יי:
סבותי פאחפטוהא ומקדסי פהאבוה אנא אללה שרעתהמא: אל תפנו אל האבת ואל
הידענים אל תבקשו לטמאה בהם אני יהוה אלהיכם: לא תתפנון בתר בדין וזכורו
לא תתבעון לאסתאבא בהון אנא יי אלהכון: לא תלו אלי אלמשעודין ואלעראפין
לא תטלבו אן תנגסו בהם אנא אללה רבכם עז וגל: מפני שיבה תקום והדרת פני
זקן ויראת מאלהיך אני יהוה: מן קדם דסביר באוריתא תקום ותהדר אפי סבא ותדחל
מאלהך אנא יי: מן בין ידי דוי אלשיבה פקם ואבגל וגה אלשיך ותק רבך אנא אללה:
וכי יגור אתך גר בארצכם לא תונו אתו: וארי יתגייר עמכון גיורא בארעכון
לא תונון יתיה: ואדא סכן מעכם גריב פי בלדכם פלא תצ'הדוה: כאזרח מכם יהיה
לכם הגר הגר אתכם ואהבת לו כמוך כי גרים הייתם בארץ מצרים אני יהוה אלהיכם:
כיציבא מנכון יהי לכון גיורא דיתגייר עמכון ותרחם ליה כותך ארי דיירין הויתון בארעא
דמצ' אנא יי אלהכון: וליכון מעכם כצריח מנכם אלגריב אלדכיל פימא בינכם ואחב
לה כנפסך לאנה כדא כנתם גרבא פי בלד מצר אנא אללה רבכם אלמעבוד: לא תעשו
עול במשפט במדה במשקל ובמשורה: לא תעבדון שקר בדין במשחתא במתקלא

ובמכילתא

ובמכילתא: לא תגבנו גורא פי אלחכם ולא פי אלמסאחה ואלוזן ואלמכיל: מאזני
צדק אבני צדק איפת צדק והין צדק יהיה לכם אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי
אתכם מארץ מצרים: מאזנון דקשוט מתקלין דקשוט מכילן דקשוט והינין
דקשוט יהון לכון אנא יי אלהכון דאפיקית יתכון מאר׳ דמצ׳: פלמואזין עאדלה
וצנגאת עאדלה ואכיאל עאדלה וקפזאן עאדלה תכון לכם אנא אללה רבכם
אלדי אכרגתכם מן בלד מצר: ושמרתם את כל חקתי ואת כל משפטי ועשיתם
אתם אני יהוה: ותטרון ית כל קימי וית כל דיני ותעבדון יתהון אנא יי: ואחפטו
גמיע רסומי ואחכאמי ואעמלו בהא אנא אללה אגאזיכם כירא: ששי
וידבר יהוה אל משה לאמר: ואל בני ישראל תאמר איש איש מבני ישראל ומן
הגר הגר בישראל אשר יתן מזרעו למלך מות יומת עם הארץ ירגמהו באבן:
ועם בני ישראל תימר גבר גבר מבני ישראל ומן גיוריא דיתגיירון בישראל דיתין מזרעיה
למולך אתקטלא יתקטיל עמא בית ישראל ירגמוניה באבנא: ומר בני אסר׳ וקל להם
אי אנסאן מן בני אסר׳ ומן אלגריב אלדכיל פי מא בינהם יעטי מן נסלה ללצנם
פליקתל קתלא ואן ירגמה אהל אלבלד באלחגארה: ואני אתן את פני באיש ההוא
והכרתי אתו מקרב עמו כי מזרעו נתן למלך למען טמא את מקדשי ולחלל את
שם קדשי: ואנא אתין ית רגזי בגברא ההוא ואשיצי יתיה מגו עמיה ארי מזרעיה
יהב למולך בדיל לסאבא ית מקדשי ולאחלא ית שמא דקודשי: ואנא אחל גצבי
בדלך אלאנסאן ואקטעה מן בין קומה אד אעטא מן נסלה ללצנם לכי ינגס מקדסי
ויבדל אסם קדסי: ואם העלם יעלימו עם הארץ את עיניהם מן האיש ההוא בתתו
מזרעו למלך לבלתי המית אתו: ואם מכבש יכבשון עמא בית ישראל ית עיניהון מן גברא
ההוא בדיהב מזרעיה למולך בדיל דלא למקטל יתיה: ואן תגאפל אהל אלבלד תגאפלא
ען דלך ארגל מע אעטאיה מן נסלה ללצנם פלם יקתלוה: ושמתי אני את פני באיש
ההוא ובמשפחתו והכרתי אתו ואת כל הזנים אחריו לזנות אחרי המלך מקרב עמם:
ואשוי אנא ית רגזי בגברא ההוא ובסעדוהי ואשיצי יתיה וית כל דטען בתרוהי למטעי
בתר מולך מגו עמהון: אחל אנא גצבי בדלך אלאנסאן ובעשירתה וקטעתה וגמיע
אלטאגיין ורא אלצנם מן בין קומהם: והנפש אשר תפנה אל האבת ואל הידענים לזנת
אחריהם ונתתי את פני בנפש ההוא והכרתי אתו מקרב עמו: ואנש דיתפני בתר
בדין וזכורו למטעי בתריהון ואתין ית רגזי באנשא ההוא ואשיצי יתיה מגו עמיה:
ואי אנסאן ולא אלי אלמשעודין ואלעראפין ליטגי בתבאעהם אחלל גצבי בדלך
אלאנסאן ואקטעה מן בין קומה: והתקדשתם והייתם קדשים כי אני יהוה אלהיכם:
ותתקדשון ותהון קדישין ארי אנא יי אלהכון: וכונו מקדסין לאני אללה רבכם אקדוס:
ושמרתם את חקתי ועשיתם אתם אני יהוה מקדשכם: ותטרון ית קימי ותעבדון שביעי
יתהון אנא יי מקדשכון: ואחפטו רסומי ואעמלו בהא לאני אללה מקדסכם:

כי איש איש אשר יקלל את אביו ואת אמו מות יומת אביו ואמו קלל דמיו בו : ארי
גבר גבר דילוט ית אבוהי וית אמיה אתקטלא יתקטיל אבוהי ואמיה לט קטולא
חייב : ואי אנסאן לען אבוה ואמה פליקתל קתלא למא לען אביה ואמה פקד חל
דמה : ואיש אשר ינאף את אשת איש אשר ינאף את אשת רעהו מות יומת
הנאף והנאפת : וגבר דיגוף ית אתת גבר דיגוף ית אתת חבריה אתקטלא יתקטיל
גיורא וגיורתא : ואי רגל זנא בזוגה רגל או זנא באמרה צאחבה פליקתל אלזאן ואלזאניה
קתלא : ואיש אשר ישכב את אשת אביו ערות אביו גלה מות יומתו שניהם דמיהם
בם : וגבר דישכוב ית אתת אבוהי עריתא דאבוהי גלי אתקטלא יתקטלון תרויהון
קטלא חייבין : ואי רגל צאגע זוגה אביה פקד כשף סוה' אביה פליקתלא גמיעא פקד
חלת דמאהמא : ואיש אשר ישכב את כלתו מות יומתו שניהם תבל עשו דמיהם
בם : וגבר דישכוב עם כלתיה אתקטלא יתקטלון תרויהון תבלא עבדו קטלא חייבין :
ואי רגל צאגע כנתה פליקתלא גמיעא ולמא צנעא דהיר פקד חלת דמאהמא :
ואיש אשר ישכב את זכר משכבי אשה תועבה עשו שניהם מות יומתו דמיהם
בם : וגבר דישכוב ית דכורא משכבי אתתא תועיבא עבדו תרויהון אתקטלא יתקטלון
קטלא חייבין : ואי רגל צאגע דכרא עלי מן מצאגעה לנסא פקד צנעא כניהה פליקתלא
קתלא פקד חל דמאהמא : ואיש אשר יקח את אשה ואת אמה זמה היא באש
ישרפו אתו ואתהן ולא תהיה זמה בתוככם : וגבר דיסב ית אתתא וית אמהא עיצת
חטין היא בנורא יוקדון יתיה ויתהון ולא תהי עיצת חטין ביניכון : ואי רגל אתכד
אמראה ואמהא כתלך פאחשה פליחרקא באלנאר הו והן עלי אלכל ולא תכון פ
פאחשה פימא בינכם : ואיש אשר יתן שכבתו בבהמה מות יומת ואת הבהמה
תהרגו : וגבר דיתין שכבתיה בבעירא אתקטלא יתקטיל וית בעירא תקטלון :
ואי רגל געל מצאגעתה מע בהימה פליקתל קתלא ואלבהימה איצא פאקתלוהא :
ואשה אשר תקרב אל כל בהמה לרבעה אתה והרגת את האשה ואת הבהמה
מות יומתו דמיהם בם : ואתתא דתקרב לות כל בעירא למשלט בה ותקטול
ית אתתא וית בעירא אתקטלא יתקטלון קטלא חייבין : ואיה אמראה תקדמת
אלי בהימה לתנזוהא פאקתל אלמראה ואלבהימה למא צנעא דאהיה פקד חל
דמהמא : ואיש אשר יקח את אחתו בת אביו או בת אמו וראה את ערותה
והיא תראה את ערותו חסד הוא ונכרתו לעיני בני עמם ערות אחתו גלה עונו
ישא : וגבר דיסב ית אחתיה בת אבוהי או בת אמיה ויחזי ית עריתה והיא תחזי
ית עריתיה קלנא הוא וישתיצון לעיני בני עמהון עריית אחתיה גלי חוביה
יקביל : ואי רגל אתכד אכתה אבנה אביה או אבנה אמה פנטר אלי פוותהא
פנטרת אלי פוותה פדלך עאר פינקטעאן מן חצרה קומהם למא כשף סווה
אכתה פקד חמל וזרה : ואיש אשר ישכב את אשה דוה וגלה את ערותה את
מקרה הערה והיא גלתה את מקור דמיה ונכרתו שניהם מקרב עמם : וגבר

דישכוב ית אתתא סאבתא ויגלי ית עריתה ית קלנה גלי והיא תגלי ית
סואבת דמהא וישתיצון תרויהון מגו עמהון: ואי רגל צׄאגע אמראה חאיץׄ
וכשף סואתהא ועריה כשף ינבועהא והי כשפת ינבוע דמהא פיקטעא גמיעא מן בין
קומהם: וערות אחות אמך ואחות אביך לא תגלה כי את שארו הערה עונם ישאו:
ועריית אחת אמך ואחת אבוך לא תגלי ארי ית קריבתיה גלי חובהון יקבלון: וסוואה
כׄאלתך ועמתך פלא תכשף כאן מן ערא כשיבה פקד חל דמה: ואיש אשר ישכב את
דדתו ערות דדו גלה חטאם ישאו ערירים ימתו: וגבר דישכוב ית איתת אחבוהי
ערית אחבוהי גלי חובהון יקבלון דלא ולד ימותון: ואי רגל צׄאגע זוגת עמה
פקד כשף סואה עמה ומא חמלא וזרהמא ימותאן עקימאן: ואיש אשר יקח את
אשת אחיו נדה הוא ערות אחיו גלה ערירים יהיו: וגבר דיסב ית איתת אחוהי
מרחקא היא עריתא דאחוהי גלי דלא ולד יהון: ואי רגל אתזוג זוגה אכיה אד
הי מבעודה מנה פלמא כשף סואה אכיה יכונאן עקימאן: ושמרתם את כל חקתי
ואת כל משפטי ועשיתם אתם ולא תקיא אתכם הארץ אשר אני מביא אתכם
שמה לשבת בה: ותטרון ית כל קימי וית כל דיני ותעבדון יתהון ולא תרוקין
יתכון ארעא דאנא מעיל יתכון לתמן למתב בה: ואחפׄטו גמיע רסומי ואחכאמי
ואעמלו בהא ולא ישתקכם אלבלד אלדי אנא מדכׄלכם הנאך לתחוזוה: ולא תלכו
בחקות הגוי אשר אני משלח מפניכם כי את כל אלה עשו ואקץ בם: ולא תהכון
בנימוסי עממיא דאנא מגלי מן קדמיכון ארי ית כל אלין עבדו ורחיק מימרי יתהון:
ולא תסירו בירסום אלאמם אלדי אנא טארדהם מן בין אידיכם כאנהם למא צנעו
גמיע הדה אקליתהם: ואמר לכם אתם תירשו את אדמתם ואני אתננה לכם
לרשת אתה ארץ זבת חלב ודבש אני יהוה אלהיכם אשר הבדלתי אתכם מן העמים:
ואמרית לכון אתון תירתון ית ארעהון ואנא אתננה לכון למירת יתה ארע
עבדא חלב ודבש אנא יי אלהכון דאפרישית יתכון מן עממיא: וקלת לכם אתם
אנתם תחוזו בלדהם ואנא אעטיה לכם פתחוזוה בלד יפיץ אללבן ואלעסל אני אלה
רבכם אלדי אפרדתכם מן גמיע אלאמם: והבדלתם בין הבהמה הטהרה לטמאה ובין
העוף הטמא לטהור ולא תשקצו את נפשתיכם בבהמה ובעוף ובכל אשר תרמש
האדמה אשר הבדלתי לכם לטמא: ותפרשון בין בעירא דכיא למסאבא ובין עופא
מסאבא לדכיא ולא תשקצון ית נפשתכון בבעירא ובעופא ובכל דתרחיש ארעא
דאפרישית לכון לסאבא: פמיזו אלבהימה אלטאהרה מן אלנגסה ואלטאיר אלנגס מן
אלטאהר ולא תרגסו אנפסכם באלבהאים ואלטיור וסאיר מא ידב עלי אלארץ אלדי אפרזתה
לכם ללתנגיס: והייתם לי קדשים כי קדוש אני יהוה ואבדל אתכם מן העמים להיות לי:
ותהון קדמי קדישין ארי קדיש אנא יי ואפרישית יתכון מן עממיא למהוי פלחין קדמי:

ותכונו לי מקדסין לאני אללה קדוס ואפרזתכם מן אלאמם לתכונו לי כאצה: ואיש או
אשה כי יהיה בהם אוב או ידעני מות יומתו באבן ירגמו אתם דמיהם בם: וגבר
או אתא ארי יהי בהון בדין או דכורו אתקטלא יתקטלון באבנא ירגמון יתהון קטלא
חייבין: ואי רגל או אמראה כאן מנהמא משעווד או עראף פליקתלא קתלא
ובאלחגארה ירגמוהמא בקד חלת דמאהמא: סד' כ' פסוקים סימן [illegible] ויאמר
יהוה אל משה אמר אל הכהנים בני אהרן ואמרת אלהם לנפש לא יטמא בעמיו:
ואמר יי למשה אימר לכהניא בני אהרן ותימר להון על מית לא יסתאב בעמיה:
תם קאל אללה למוסי מר אלאימה בני הרון וקל להם לא ינגס כל ואחד מנהם במיית מן
קומה: כי אם לשארו הקרב אליו לאמו ולאביו ולבנו ולבתו ולאחיו: אלהין לקריביה
דקריב ליה לאמיה ולאבוהי ולבריה ולברתיה ולאחוהי: אלא בנסיבה אלמקרב אליה
אמה ואביה ואבנה ואבנתה ואכיה: ולאחתו הבתולה הקרובה אליו אשר לא היתה
לאיש לה יטמא: ולאחתיה בתולתא דקריבא ליה דלא הות לגבר לה יסתאב: ואכתה
אלבכר אלקריבה אליה ואלתי לם תציר לרגל כדא ינגס: לא יטמא בעל בעמיו להחלו:
לא יסתאב רבא בעמיה לאחלותיה: ולא ינגס כביר מן קומה כאנה תנגלה: לא
יקרחה קרחה בראשם ופאת זקנם לא יגלחו ובבשרם לא ישרטו שרטת: לא ימרטון מרט
ברישיהון ופאתא דדקנהון לא יגלחון ובבסרהון לא יחבלון חיבול: לא ימרטו מרטא מן שער
רוסהם וזואיא לחאהם לא יחלקוהא ופי אבדאנהם לא יבזעון בזעא: קדשים יהיו
לאלהיהם ולא יחללו שם אלהיהם כי את אשי יהוה לחם אלהיהם הם מקריבם והיו
קדש: קדישין יהון קדם אלההון ולא יחלון שמא דאלההון ארי ית קורבניא דיי קרבן אלההון
אנון מקרבין ויהון קדישין: וליכונו הם מקדסין לרבהם ולא יבדלו אסם רבהם לאנהם
למא הם מקרבין קרבאנין אללה לרבהם יכונו מקדסין: אשה זנה וחללה לא יקחו
ואשה גרושה מאישה לא יקחו כי קדש הוא לאלהיו: איתתא מטעיא ומחללא לא יסבון
ואתתא דמתרכא מבעלה לא יסבון ארי קדיש הוא קדם אלהיה: ואמראה פאגרה ומבדלה
לא יתזוגו ומטלקה מן בעלהא לא יתזוגו כאן כל ואחד מנהם מקדס לרבה:
וקדשתו כי את לחם אלהיך הוא מקריב קדש יהיה לך כי קדוש אני יהוה מקדשכם:
ותקדשיניה ארי ית קורבן אלהך הוא מקריב קדיש יהי לך ארי קדיש אנא יי מקדשכון:
פקדסה בלאנה מקרב קרבאן רבך אלאהים פליכן לך מקדסא כמא אני אללה
אלקדוס מקדסכם: ובת איש כהן כי תחל לזנות את אביה היא מחללת באש תשרף:
וברת גבר כהין ארי תתחל למטעי מקדושת אבוהא היא מתחלא בנורא תתוקד: ואי אבנה
רגל אמאם תבדלת בזנאת פקד נזלת מנזלה אבאהא פלתחרק באלנאר: והכהן
הגדול מאחיו אשר יוצק על ראשו שמן המשחה ומלא את ידו ללבש את הבגדים את ראשו

לא

לא יפרע ובגדיו לא יפרם: וכהנא דרבא מאחוהי דיתרק על רישיה משחא דרבותא
ודיקריב ית קורבניה למלבש ית לבושיא ית רישיה לא ירבי פירוע ולבושוהי לא יבזע:
ואלאמאם אלכביר מן אכותה אלדי יצב עלי ראסה דהן אלמסח ויכמל ונהגא כלבס אלת'יאב
פלא ישעת ראסה ות'יאבה לא ימזקהא: ועל כל נפשת מת לא יבא לאביו ולאמו
לא יטמא: ועל כל נפשת מיתא לא ייעול לאבוהי ולאמיה לא יסתאב: ועלי אי
אנפס מית פלא ידכל חתי באביה ואמה לא ינגס: ומן המקדש לא יצא ולא יחלל
את מקדש אלהיו כי נזר שמן משחת אלהיו עליו אני יהוה: ומן מקדשא לא יפוק ולא
יחיל ית מקדשא דאלהיה ארי כליל משח רבותא דאלהיה עלוהי אנא יי: ומן אלמקדס
לא יכרג ולא יהתכה ולא יבדל קדס רבה לאן תאג דהן מסח רבה עליה אנא אלה
מעבודה: והוא אשה בבתוליה יקח: והוא איתתא בבתולהא יסב: והו פלא יתזוג
אלא באמראה בכר: אלמנה וגרושה וחללה זונה את אלה לא יקח כי אם בתולה
מעמיו יקח אשה: ארמלא ומתרכא וחלילא מטעיא ית אלין לא יסב אלהין בתולתא
מעמיה יסב איתא: ואמא אלארמלה או מטלקה ומבדולה ופאג'רה לא יתזוג
באחדי מן האולי אלא באמראה בכר מן קומה יתזוג: ולא יחלל זרעו בעמיו כי אני
יהוה מקדשו: ולא יחיל זרעיה בעמיה ארי אנא יי מקדשיה: ולא יבדל נסלה
פי אמתה מן קומה לאני אללה מקדסה: וידבר יהוה אל משה
לאמר: דבר אל אהרן לאמר איש מזרעך לדרתם אשר יהיה בו מום לא יקרב
להקריב לחם אלהיו: מליל עם אהרן למימר גבר מבנך לדריהון דיהי ביה מומא
לא יקרב לקרבא קורבנא קדם אלהיה: מר הרון וקל לה אי רגל מן נסלך עלי מר
אלאג'יאל יכון פיה עיב לא יתקדם ליקרב קרבאן רבה: כי כל איש אשר בו מום
לא יקרב איש עור או פסח או חרם או שרוע: ארי כל גבר דביה מומא לא יקרב
גבר עויר או חגיר או חרים או שריע: לאן כל רגל פיה עיב לא יתקדם מן
ד'אך אלאעמי ואלאעז מן ואלאכרם ואלאפטס: או איש אשר יהיה בו שבר רגל
או שבר יד: או גבר דיהי ביה תבר רגלא או תבר ידא: או רגל יכון פיה כסר
רגל או כסר יד: או גבן או דק או תבלל בעינו או גרב או ילפת או מרוח אשך
או גבין או דקא או חליז בעינוהי או גרבן או חזזן או מריס פחדין: או אחדב
או אפטס או פתי באעינה או גרב או חזאז או אדר: כל איש אשר בו מום
מזרע אהרן הכהן לא יגש להקריב את אשי יהוה מום בו את לחם אלהיו לא
יגש להקריב: כל גבר דביה מומא מזרעא דאהרן כהנא לא יקרב לקרבא
ית קורבניא דיי מומא ביה ית קורבן אלהיה לא יקרב לקרבא: פד'אך כל רגל
פיה עיב מן נסל הרון אלאמאם לא יתקדם ליקרב קרבאין אללה ומהמא בה
ד'לך אלעיב פקרבאן רבה לא יתקדם ליקרבה: לחם אלהיו מקדשי הקדשים ומן

הקדשים יאכל: קרבן אלהה מקדשי קדשיא ומן קדשיא ייכול: לכן קרבאן
רבה מן כואץ אקדאסה ועואמהא יאכל: אך אל הפרכת לא יבא ואל המזבח
לא יגש כי מום בו ולא יחלל את מקדשי כי אני יהוה מקדשם: ברם לפרכתא
לא ייעול ולמדבחא לא יקרב ארי מומא ביה ולא יחיל ית מקדשי ארי אנא
יוי מקדשהון: ואמא אלי אלסגף פלא ידכל ואלי אלמדבח פלא יתקדם אד כאן עיב
ולא יבדל מקאדסי לאני אללה מקדסהא: וידבר משה אל אהרן ואל בניו ואל
כל בני ישראל: ומליל משה עם אהרן ועם בנוהי ועם כל בני ישראל: פאמר
מוסי בדלך הרון ובניה וסאיר בני אסר': וידבר יהוה אל
משה לאמר: דבר אל אהרן ואל בניו וינזרו מקדשי בני ישראל ולא יחללו
את שם קדשי אשר הם מקדשים לי אני יהוה: מליל עם אהרן ועם בנוהי
ויפרשון מקדשיא דבני ישראל ולא יחלון ית שמא דקדשי דאנון מקדשין קדמי
אנא יוי: מר הרון ובניה באן יתנזהו ען אקדאס בני אסר' ולא יבדלו אסם סמיתה
קדסא מא הם מקדסונה לי אנא אללה שכנתה: אמר אלהם לדורתיכם כל איש
אשר יקרב מכל זרעכם אל הקדשים אשר יקדישו בני ישראל ליהוה וטמאתו
עליו ונכרתה הנפש ההוא מלפני אני יהוה: אימר להון לדריכון כל גבר
די יקרב מכל זרעכון לקדשיא דיקדשון בני ישראל קדם יוי וסאובתיה עלוהי
וישתיצי הנפשא ההוא מן קדמוי אנא יוי: קל להם אי רגל מן נסלכם
על מר אלאיאם תקדם אלי אלאקדאס אלתי יקדסונהא בני אסר' ללה בנגאסה
ונגאסתה עליה פינקטע דלך אלאנסאן מן בין ידיאנא אללה אלמעאקב: איש
איש מזרע אהרן והוא צרוע או זב בקדשים לא יאכל עד אשר יטהר והנגע
והנגע בכל טמא נפש או איש אשר תצא ממנו שכבת זרע: גבר גבר מזרעא
דאהרן והוא סגיר או דאיב בקדשיא לא ייכול עד דידכי ודיקרב בכל טמאו נפשא
או גבר דתפוק מנה שכבת זרעא: אי רגל מן נסל הרון פי מא הו אברץ
או דאיב פלא יאכל מן אלאקדאס אלי אן יטהר ומן מתנגס במיתה או פרגת
מנה נטפה אנסאן: או איש אשר יגע בכל שרץ אשר יטמא לו או באדם
אשר יטמא לו לכל טמאתו: או גבר דיקרב בכל רחשא דיסתאב ליה או
באנשא דיסתאב ליה לכל סאובתיה: ואי רגל דנא בכל דביב סבילה אן ינגס
מנה או באנסאן סבילה אן ינגס מנה עלי צרוב נגאסתה: נפש אשר תגע בו
וטמאה עד הערב ולא יאכל מן הקדשים כי אם רחץ בשרו במים: אנש דיקרב
ביה ויהי מסאב עד רמשא ולא ייכול מן קדשיא אלהין אסחי בסריה במיא:
פאי אנסאן דנא בשי מן דלך פליכנס אלי אלליל ולא יאכל מן אלאקדאס אלי אן
יגסל

לחמו הוא:
ויסחי בשריה במיא: ובא השמש וטהר ואחר יאכל מן הקדשים כי אם רחץ
בשרו במים: ויטמוע שמשא וידכי ובתר כין ייכול מן קודשיא ארי לחמיה
הוא: ואדא גאבת אלשמס פקד טהר ובעד דלך יאכל מן אלאקדאס לאנה טעאמה:
נבלה וטרפה לא יאכל לטמאה בה אני יהוה: נבילא ותבירא לא ייכול לאסתאבא
בה אנא יי: ואלמיתה ואלפריסה לא יאכלהמא ליתנגס בהא אנא אללה
אלמעהקב: ושמרו את משמרתי ולא ישאו עליו חטא ומתו בו כי יחללהו
אני יהוה מקדשם: ויטרון ית מטרת מימרי ולא יקבלון עלוהי חובא וימותון
ביה ארי יחלוניה אנא יי מקדשהון: פליחפטו מא אסתחפטתהם ולא יחמלו
ענה וזרא פיה לכון אדא הם תבדלוה לאני אללה מקדסהם: וכל זר לא יאכל
קדש תושב כהן ושכיר לא יאכל קדש: וכל חילוני לא ייכול קודשא תותבא
דכהנא ואגירא לא ייכול קודשא: וכל אגנבי לא יאכל קדסא חתא נזיל
אלאמאם ואגירה לא יאכל קדסא: וכהן כי יקנה נפש קנין כספו הוא יאכל בו
ויליד ביתו הם יאכלו בלחמו: וכהין ארי יקני נפש קנין כספיה הוא ייכול ביה
ויליד ביתיה אנון ייכלון בלחמיה: ואי אלאמאם אשתרא אנסאן שראא במאלה
פהו יאכל מנה כדלך תליד ביתה הם יאכלון מן טעאמה: ובת כהן כי תהיה
לאיש זר היא בתרומת הקדשים לא תאכל: וברת כהין ארי תהי לגבר חילוני היא
באפרשות קודשיא לא תיכול: ואי אבנה אלאמאם תזוגת רגלא אגנביא פהי לא
תאכל מן רפאיע אלאקדאס: ובת כהן כי תהיה אלמנה וגרושה וזרע אין לה ושבה
אל בית אביה כנעוריה מלחם אביה תאכל וכל זר לא יאכל בו: וברת כהין ארי
תהי ארמלא ומתרכא ובר לית לה ותתוב לבית אבוהא כרביותה מלחמא דאבוהא
תיכול וכל חילוני לא ייכול ביה: ואי אבנה אלאמאם צארת ארמלה או מטלקה
לא נסל להא פלתעוד אלי בית אביהא כחכם צבאיהא ומן טעאמה תאכל ואלגריב
אלאגנבין לא יאכלון מנה: ואיש כי יאכל קדש בשגגה ויסף חמישיתו עליו ונתן
לכהן את הקדש: וגבר ארי ייכול קודשא בשלו ויוסיף חומשיה עלוהי ויתין לכהנא
ית קודשא: ואי אנסאן אכל שיא מן אלאקדאס סהוא פליזיד עליה מתל כמסה
וידפעה אלי אלאמאם ען אלקדס: ולא יחללו את קדשי בני ישראל את אשר ירימו
ליהוה: ולא יחלון ית קודשיא דבני ישראל ית דיפרשון קדם יי: ולא יבדלון אקדאס
בני אסראיל ומא ידפעונה ללה: והשיאו אותם עון אשמה באכלם את קדשיהם
כי אני יהוה מקדשם: ויקבלון עליהון עוין וחובין במיכלהון בסואבא ית
קודשיהון ארי אנא יי מקדשהון: פיחמלו ענהא דנובא ואתמא אדא אכל
כלאהן אקדאסהם לאני אללה מקדסהם: וידבר יהוה אל
משה לאמר: דבר אל אהרן ואל בניו ואל כל בני ישראל ואמרת אלהם איש איש

מבית

מבית ישראל ומן הגר בישראל אשר יקריב קרבנו לכל נדריהם ולכל
נדבותם אשר יקריבו ליהוה לעלה: מליל עם אהרן ועם בנוהי ועם כל בני
ישראל ותימר להון גבר גבר מבית ישראל ומן גיוריא בישראל דיקריב קרבניה
לכל נדריהון ולכל נדבתהון דיקרבון קדם יי לעלתא: מר הרון ובניה וסאיר
אל אסראיל וקל להם אי רגל מן אל אסראיל ומן אלגרבא אלדאכלין פיהם שאן יקרב
קרבאנה עלי צרוב מן נדורהם או תברעהם אלדי יקרבונהא ללה צעידה:
לרצנכם תמים זכר בבקר בכשבים ובעזים: לרעוא לכון שלים דכר
בתוריא באמריא ובעזיא: פאלמרתצא מנכם אן יכון צחיחא דכרא מן אלבקר
ואלצאן ואלמאעז: כל אשר בו מום לא תקריבו כי לא לרצון יהיה לכם: כל
דביה מומא לא תקרבון ארי לא לרעוא יהון לכון: וכל מא פיה עיב פלא
תקרבוה פאנה לא ירתצא מנכם: ואיש כי יקריב זבח שלמים ליהוה לפלא
נדר או לנדבה בבקר או בצאן תמים יהיה לרצון כל מום לא יהיה בו: וגבר
ארי יקריב נכסת קודשיא קדם יי לפרשא נדרא או לנדבתא בתורי או בענא
שלים יהי לרעוא כל מומא לא יהי ביה: וכדאך אי אנסאן שאן יקרב דבח
סלאמה ללה תסויג נדרה או תברעא מן אלבקר או מן אלגנם פאלצחיח הו אלמרתצא
מנה לא יכון פיה שי מן אלעיב: עורת או שבור או חרוץ או יבלת או גרב או ילפת
לא תקריבו אלה ליהוה ואשה לא תתנו מהם על המזבח ליהוה: עויר או תביר או
פסיק או יבלן או גרבן או חזזן לא תקרבון אלין קדם יי וקרבנא לא תתנון מנהון על
מדבחא קדם יי: מן עורא או מכסורא או מבתורא או דאת תאלול או בה גרב או חזאז
פלא תקרבוהא ללה ולא תגעלו מנהא קרבאנא עלי מדבח אללה: ושור ושה שרוע
וקלוט נדבה תעשה אתו ולנדר לא ירצה: ותור ואמר יתיר וחסיר בנדבתא תעביד
יתיה ולנדרא לא יתרעי: ואי תור או שאה כאנת נאקצה או זאידה פאצנעוהא
עלי גהת אלתברע ואמא עלי גהת אלנדר פלא ירתצא: ומעוך וכתות ונתוק וכרות
לא תקריבו ליהוה ובארצכם לא תעשו: ודמריס ודרסיס ודשליף ודגזיר לא תקרבון
קדם יי ובארעכון לא תעבדון: ואלממרוס ואלמדקוק ואלמגדול ואלמקטוע לא תקרבוהא
ללה ופי בלדאנכם לא תצנעוהא: ומיד בן נכר לא תקריבו את לחם אלהיכם מכל
אלה כי משחתם בהם מום בם לא ירצו לכם: ומיד בר עממין לא תקרבון ית קרבן
[illegible] מכל אלין ארי חבולהון בהון מומא בהון לא לרעוא יהון לכון: ומן יד אלאמם
לא תקרבו קרבאן רבכם אלואחד ופיה שי מן הדה אלעיוב לאן פסאדהא מעהא והו אלעיב
אלדי פיהא פלא תרתצא מנכם: וידבר יהוה אל משה
לאמר: שור או כשב או עז כי יולד והיה שבעת ימים תחת אמו ומיום השמיני

והלאה

והלאה ירצה לקרבן אשה ליהוה: תור או אמר או עז ארי יתיליד ויהי שבעא
יומין בתר אמיה ומיומא תמינאה ולהלאה יתרעי לקרבא קרבנא קדם יי: אי עגל
או חמל או גדי ולד פליכן סבעה איאם מע אמה ומן יום אלתאמן פצאעדא ירתצא
אן יקרב קרבאנא ללה: ושור או שה אתו ואת בנו לא תשחטו ביום אחד: ותורתא או
שיתא לה ולברה לא תכסון ביומא חד: ואלבקרה ואלשאה הי וולדהא לא תדבחוהמא
פי יום ואחד: וכי תזבחו זבח תודה ליהוה לרצנכם תזבחו: וארי תכסון נכסת תודתא
קדם יי לרעוא לכון תכסון: ואדי דבחתם דבח שכר ללה פעלי מא ירתצא מנכם אדבחוה:
ביום ההוא יאכל לא תותירו ממנו עד בקר אני יהוה: ביומא ההוא יתאכיל לא תשארון
מניה עד צפרא אנא יי: אן יכון יוכל פי דלך אליום בעינה לא תבקו מנה שי אלי אלגדאה
אנא אללה אמרה בדלך: ושמרתם מצותי ועשיתם אתם אני יהוה: ותטרון פקודי
ותעבדון יתהון אנא יי: פאחפטו וצאיאי ואעמלו בהא אנא אללה אגאזיכם בהא:
ולא תחללו את שם קדשי ונקדשתי בתוך בני ישראל אני יהוה מקדשכם: ולא
תחלון ית שמא דקודשי ואתקדש בגו בני ישראל אנא יי מקדשכון: ולא תבדלון
אסם קדסי בל אתקדס פי מא בין בני אסראיל אנא אללה מקדסכם: המוציא אתכם
מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני יהוה: דאפיק יתכון מארעא דמצרים למהוי
לכון לאלה אנא יי: אלמכרגכם מן בלד מצר ליכון לכם אלאהא אנא אללה אלמעאקב:
וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם
מועדי יהוה אשר תקראו אתם מקראי קדש אלה הם מועדי: מליל עם בני ישראל
ותימר להון מועדיא דיי דתערעון יתהון מערעי קדיש אלין אנון מועדי: קל לבני
אסר וקל להם מעיאד אללה אלתי יגב אן תסמוהא באסמא באצה הדה הי מעיאדי:
ששת ימים תעשה מלאכה וביום השביעי שבת שבתון מקרא קדש כל מלאכה
לא תעשו שבת הוא ליהוה בכל מושבתיכם: שתא יומין תתעביד עבידתא
וביומא שביעאה שבא שבתא מערע קדיש כל עבידא לא תעבדון שבתא היא
קדם יי בכל מותבניכון: סתה איאם תצנע אלצנאיע ופי אליום אלסאבע עטלה הי
סבת ואגמא מקדסא כל צנאעה לא תעמלו פאנה הי סבת ללה פי גמיע מסאכנכם:
אלה מועדי יהוה מקראי קדש אשר תקראו אתם במועדם: אלין מועדיא
דיי מערעי קדיש דתערעון יתהון בזמניהון: הדה מעיאד אללה אלתי אסמאהא
באצה אלתי יגב אן תסמוהא פי אוקאתהא: בחדש הראשון בארבעה עשר לחדש
בין הערבים פסח ליהוה: בירחא קדמאה בארבעת עסר לירחא בין שמשיא
פסחא קדם יי: פי שהר אלאול פי יום אלראבע עשר מנה בין אלגרובין פסחא
ללה: ובחמשה עשר יום לחדש הזה חג המצות ליהוה שבעת ימים מצות
תאכלו: ובחמשת עסר יומא לירחא הדין חגא דפטיריא קדם יי שבעא יומין

פטירא תיכלון: ופי אליום אלכאמס עשר מן הדא אלשהר חג אלפטיר ללה סבעה
איאם תאכלון פטירא: ביום הראשון מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבדה
לא תעשו: ביומא קדמאה מערע קדיש יהי לכון כל עבידת פלחן לא תעבדון:
פי אליום אלאול חשד מקדס יכון לכם כל צנעה מכסב לא תעמלו: והקרבתם
אשה ליהוה שבעת ימים ביום השביעי מקרא קדש כל מלאכת עבדה לא תעשו:
ותקרבון קרבנא קדם יוי שבעא יומין ביומא שביעאה מערע קדיש כל עבידת
פלחן לא תעבדון: ותקרבו קרבאנא ללה בידוה אלסבעה אלאיאם ופי אליום אלסאבע
חשד מקדס כל צנאעה מכסב לא תעמלו:
וידבר יהוה אל משה
לאמר: דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם כי תבאו אל הארץ אשר אני נתן לכם
וקצרתם את קצירה והבאתם את עמר ראשית קצירכם אל הכהן: מליל עם בני
ישראל ותימר להון ארי תיעלון לארעא דאנא יהיב לכון ותחצדון ית חצדה
ותיתון ית עומר ריש חצדכון לות כהנא: מר בני אסראיל וקל להם אד תדכלון
אלבלד אלדי אנא מעטיכם פתחצדון מן זרעה ואיתו בעמר אול חצאדכם
אלי אלאמאם: והניף את העמר לפני יהוה לרצנכם ממחרת השבת יניפנו הכהן:
וירים ית עומרא קדם יוי לרעוא לכון מבתר יומא טבא ירימניה כהנא: פיחרכה בין
ידי אללה עלי מא ירתצא מנכם וליכן תחריכה לה מן גד אלעטלה: ועשיתם
ביום הניפכם את העמר כבש תמים בן שנתו לעלה ליהוה: ותעבדון ביום
ארמותכון ית עומרא אמר שלים בר שתיה לעלתא קדם יוי: ותקרבון פי יום תחריככם
לה חמלא צחיחא אבן סנתה צעידה ללה: ומנחתו שני עשרנים סלת בלולה
בשמן אשה ליהוה ריח ניחח ונסכה יין רביעת ההין: ומנחתיה תרין עשרונין
סלתא דפילא במשח קרבנא קדם יוי לאתקבלא ברעוא ונסכיה חמרא רבעות הינא:
ותקדמה מן אלבר עשרין סמיד מלתותא בדהן קרבאנא מרציא מקבולא ללה ומזאגה
מן אלכמר רבע קסט: ולחם וקלי וכרמל לא תאכלו עד עצם היום הזה עד הביאכם
את קרבן אלהיכם חקת עולם לדרתיכם בכל מושבתיכם: ולחים וקלי ופירוכן
לא תיכלון עד כרן יומא הדין עד איתוחיכון ית קרבנא דאלהכון קים עלם לדריכון
בכל מותבניכון: וכבזא וסויקא ופריכא לא תאכלון אלי דאת הדא אליום אלי אן תאתו
בקרבאן רבכם אלאיאם רסם אלדהר עלי דור אגיאלכם פי גמיע מסאכנכם:
וספרתם לכם ממחרת השבת מיום הביאכם את עמר התנופה שבע
שבתות תמימת תהיינה: ותמנון לכון מבתר יומא טבא מיום איתוחיכון ית עומרא
דארמותא שבע שבען שלמן יהוין: ותחצו לכם מן גד אלעטלה מן יום גיתכם בעמר
אלתחריך סבעה אסאביע תאמה תכון: עד ממחרת השבת השביעית תספרו
חמשים יום והקרבתם מנחה חדשה ליהוה: עד מבתר שבועתא שביעיתא תמנון
חמשין יומין ותקרבון מנחתא חדתא קדם יוי: ואלי גד אלאסבוע אלסאבע תעדון כמסין

מא תחצונה כמסין יומא וקרבון קרבאנא גדידא ללה : ממושבתיכם תביאו
לחם תנופה שתים שני עשרנים סלת תהיינה חמץ תאפינה בכורים ליהוה :
ממותבניכון תיתון לחים ארמותא. תרתין גריצן תרין עסרונין. סלתא יהויין,
חמיע יתאפין. בכורין קדם יי : מן תאתו מן מסאכנכם בכבז אלתחריך רגיפין מן
עשרין סמיד יכונא ובמיר יכבזאן המא בכור ללה : והקרבתם על הלחם
שבעת כבשים תמימים בני שנה ופר בן בקר אחד ואילם שנים יהיו עלה
ליהוה ומנחתם ונסכיהם אשה ריח ניחח ליהוה : ותקרבון על לחמא. שבעא
אמרין שלמין בני שנה. ותור בר תורי. חד ודכרין תרין, יהון עלתא קדם יי ומנחתהון
ונסכיהון קרבן דמתקבל ברעוא קדם יי : ותקרבו מע ארגפה סבעה חמלאן צחאח
בני סנה ותורא מן אלבקר וכבשין יכונאן צעידה ללה ובהדאיא ומזאגהמא
קרבאנא מקבולא מרציא ללה : ועשיתם שעיר עזים אחד לחטאת ושני כבשים
בני שנה לזבח שלמים : ותעבדון צפיר בר עזין חד לחטאתא. ותרין אמרין בני
שנה לנכסת קודשיא : ותקרבו איצא עתודא מן אלמעז לדכוה וחמלין אבני
סנה לדבח אלסלאמה : והניף הכהן אתם על לחם הבכורים תנופה לפני יהוה
על שני כבשים קדש יהיו ליהוה לכהן : וירים כהנא יתהון על לחמא דבכוריא
ארמא קדם יי. על תרין אמרין. קודשא יהון קדם יי לכהנא : ויהזהא מא יגב מע
אלחמלין מע רגיפי אלבכור הזה חריכה בין ידי אללה עלי אלחמלין ולתכון קדסא
ללה תרגע אלי אלאמאם : וקראתם בעצם היום הזה מקרא קדש יהיה לכם כל
מלאכת עבדה לא תעשו חקת עולם בכל מושבתיכם לדרתיכם : ותערעון בכרן
יומא הדין. מערע קדיש יהי לכון. כל עבידת פלחן לא תעבדון. קיים עלם. בכל
מותבניכון לדריכון : ותסמון דלך אליום אסמא מקדסא יכון לכם וכל צנאעה
מכתסב לא תצנעון פיה דהר פי גמיע מסאכנכם עלי מר אגיאלכם : ובקצרכם
את קציר ארצכם לא תכלה פאת שדך בקצרך ולקט קצירך לא תלקט לעני ולגר
תעזב אתם אני יהוה אלהיכם : ובמחצדכון ית חצדא דארעכון. לא תשיצון פאתא
דחקלך במחצדך. ולקטא דחצדך לא תלקיט. לעניי ולגיורי תשבוק יתהון. אנא יי
אלהכון : ואדא חצדתם זרע דיארכם פלא תסתאצל טרף זרעך פי חצאדך ולתירי
זרעך לא תלקטה בל ללצעיף ולגריב אתרכהמא אנא אללה רבכם אגאזיכם ביה :
וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל בני ישראל לאמר בחדש
השביעי באחד לחדש יהיה לכם שבתון זכרון תרועה מקרא קדש : מליל עם בני
ישראל למימר. בירחא שביעאה בחד לירחא. יהי לכון ניחא. דכרן יבבא מערע
קדיש : מר בני אסראיל קאילא פי אליום אלאול מן אלשהר אלסאבע יכון לכם עטלה
ותבויק גלבה ואסמא מקדסא : כל מלאכת עבדה לא תעשו והקרבתם אשה ליהוה :
כל עבידת פלחן לא תעבדון. ותקרבון קורבנא קדם יי : וכל צנאעה מכתסב לא תעמלו
וקרבו קרבאנא נאריא ללה : וידבר יהוה אל משה לאמר :

אך בעשור לחדש השביעי הזה יום הכפורים הוא מקרא קדש יהיה לכ
ועניתם את נפשתיכם והקרבתם אשה ליהוה: ברם בעשרא לירחא
שביעאה הדין יומא דכפוריא הוא מערע קדיש יהי לכון ותענון ית
נפשתכון ותקרבון קרבנא קדם יי: אמא פי אלעאשר מן הדא אלשהר אלסאבע
והו יום אלגפראן מחפל מקדס יכון לכם ואגיעו אנפסכם וקרבו
קרבאנא זאידא ללה: וכל מלאכה לא תעשו בעצם היום הזה כי יום
כפורים הוא לכפר עליכם לפני יהוה אלהיכם: וכל עבידא לא תעבדון
בכרן יומא הדין ארי יומא דכפוריא הוא לכפרא עליכון קדם יי אלהכון:
ולא תעמלו פי דאת הדא אליום לאנה יום אלגפראן לכי יסתגפר
ענכם בין ידי אללה רבכם: כי כל הנפש אשר לא תענה בעצם היום
הזה ונכרתה מעמיה: ארי כל אנש דלא יתעני בכרן יומא הדין וישתיצי
מעמיה: וכל אנסאן באג לם יצום פי דאת הדא אליום ינקטע מן קומה:
וכל הנפש אשר תעשה כל מלאכה בעצם היום הזה והאבדתי את
הנפש ההוא מקרב עמה: וכל אנש דיעביד כל עבידא בכרן יומא הדין
ואוביד ית אנשא ההוא מגו עמיה: וכל אנסאן צנע שיא מן אלצנאיע
פי דאת אליום ואביד דאך אלאנסאן מן בין קומה: כל מלאכה לא
תעשו חקת עולם לדרתיכם בכל משבתיכם: כל עבידא לא תעבדון
קיים עלם לדריכון בכל מותבניכון: וכל צנאעה לא תעמלו רסם
דהר עלי מר אגיאלכם פי גמיע מסאכנכם: שבת שבתון הוא לכם
ועניתם את נפשתיכם בתשעה לחדש בערב מערב עד ערב תשבתו
שבתכם: שבא שבתא הוא לכון ותענון ית נפשתכון בתשעא
לירחא ברמשא מרמשא עד רמשא תנוחון ניחכון: עטלה היסבת
לכם תגיעון אנפסכם מן עשייה אלתאסע פי הדא אלשהר אלי עשיה
אלתאני תעטלון עטלכם: וידבר יהוה אל משה
לאמר: דבר אל בני ישראל לאמר בחמשה עשר יום לחדש השביעי
הזה חג הסכות שבעת ימים ליהוה: מליל עם בני ישראל למימר
בחמישת עסרא יומא לירחא שביעאה הדין חגא דמטליא שבעא
יומין קדם יי: מר בני אסראיל קאילא פי אליום אלכאמס עשר מן אלשהר
אלסאבע חג אלמטאל סבעה איאם ללה: ביום הראשון מקרא קדש כל
מלאכת עבדה לא תעשו: ביומא קדמאה מערע קדיש כל עבידת פלחן
לא תעבדון: פי אליום אלאול מחפל מקדס כל צנאעה מכסב לא תעמלו:
שבעת ימים תקריבו אשה ליהוה כל מלאכת עבדה לא תעשו: שבעא
יומין תקרבון קרבנא קדם יי כל עבידת פלחן לא תעבדון: ומי הוא לסבעה
לכם והקרבתם אשה ליהוה עצרת היא: ביומא תמינאה מערע אלאיאם
קדיש יהי לכון ותקרבון קרבנא קדם יי כנישין תהון

לאיאם תקרבון קרבאנא ללה. פי אליום אלתאמן חקם מקדס יכון לכם
וקרבון קרבאנא לאידא ללה ואמסכוהו פי קוסה וכל צנאעה מבדל לא
תעמלו׃ אלה מועדי יהוה אשר תקראו אתם מקראי קדש להקריב אשה
ליהוה עלה ומנחה זבח ונסכים דבר יום ביומו׃ אלין מועדיא דיוי. דתערעון
יתהון מערעי קדיש. לקרבא קרבנא קדם יוי. עלתא ומנחתא. נכסת קודשין
ונסכין פתגם יום ביומיה׃ הדה מעיאד אללה אלתי יגב אן תסמוהא באסמא
מחצה ותקרבו פיהא קרבאנא ללה מן צעידה ובר ודבח ומזאג אמר יום
ביום׃ מלבד שבתת יהוה ומלבד מתנותיכם ומלבד כל נדריכם ומלבד
כל נדבתיכם אשר תתנו ליהוה׃ בר משביא דיוי. ובר ממתנתכון. ובר
מכל נדריכון ובר מכל נדבתכון. דתתנון קדם יוי׃ מא כלא סבות אללה ומא
כלה עטאיאכם ונדורכם ותברעכם אלדי תעטונהא ללה׃ אך בחמשה
עשר יום לחדש השביעי באספכם את תבואת הארץ תחגו את חג יהוה
שבעת ימים ביום הראשון שבתון וביום השמיני שבתון׃ ברם בחמיסת
עסרא יומא לירחא שביעאה במכנשכון ית עללת ארעא תחגון ית
חגא קדם יוי שבעא יומין ביומא קדמאה ניחא וביומא תמינאה ניחא׃
לכן פי אליום אלכאמס עשר מן אלשהר אלסאבע פי אואן גמעכם גלת אלארץ
תחגון חג ללה. סבעה איאם פי אליום אלאול עטלה ופי אליום אלתאמן עטלה׃
ולקחתם לכם ביום הראשון פרי עץ הדר כפת תמרים וענף עץ עבת וערבי
נחל ושמחתם לפני יהוה אלהיכם שבעת ימים׃ ותסבון לכון ביומא
קדמאה פירי אילנא אתרוגין לולבין והדסין וערבין דנחל ותחדון קדם יוי
אלהכון שבעא יומין׃ ותכדו לכם פי אליום אלאול מן תמר אוחר מפרחון בה
בין ידי אללה רבכם מן תמר אשגר מן אתרנג ומן לב אנכל ועוד אס. עלי
צבעה אלגדר ומן גרב אנהר אפרחו בה בין ידי אללה רבכם סבעה איאם׃
וחגתם אתו חג ליהוה שבעת ימים בשנה חקת עולם לדרתיכם בחדש
השביעי תחגו אתו׃ ותחגון יתיה חגא קדם יוי שבעא יומין בשתא. קיים עלם
לדריכון בירחא שביעאה תחגון יתיה׃ ותחגו פיה חג ללה סבעת איאם פי אלסנה
רסם אלדהר עלי מר אגיאלכם פי אלשהר אלסאבע תחגונה׃ בסכת תשבו שבעת
ימים כל האזרח בישראל ישבו בסכת׃ במטליא תתבון שבעא יומין. כל
יציבא בישראל יתבון במטליא׃ ותקימון פי אלמצאל סבעת איאם לאחרי
ובאלערב לצריח פי אסר יגלסו פי אלמצאל׃ למען ידעו דרתיכם כי בסכות הושבתי

את בני ישראל בהוציאי אתם מארץ מצרים אני יהוה אלהיכם:
בדיל דידעון דריכון ארי במטלת ענני אותיבית ית בני ישראל באפקותי
יתהון מארעא דמצרים אנא יי אלהכון: ליעלם אחקאבכם אני אללה רבכם
אנזלת בני אסר פי טלאל אלגמאם חין אכרגתהם מן בלד מצר אנא
אללה רבכם צאחב אלעהד: וידבר משה את מעדי יהוה אל בני ישראל:
ומליל משה ית סדר מועדיא דיי ואלפינון לבני ישראל: פכאטב מוסי
באעיאד אללה בני אסר: וידבר יהוה אל משה כ
לאמר: צו את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך כתית למאור
להעלות נר תמיד: פקיד ית בני ישראל ויסבון לך משח זיתא דכיא כתישא
לאנהרא לאדלקא בוציניא תדירא: מר בני אסר אן יאתוך בדהן זיתון
צאף מן אלמדקוק ללאנארה לתסרג בה אלסרג דאימא: מחוץ לפרכת
העדת באהל מועד יערך אתו אהרן מערב עד בקר לפני יהוה תמיד חקת
עולם לדרתיכם: מברא לפרכתא דסהדותא במשכן זמנא יסדר יתיה
אהרן מרמשא עד צפרא קדם יי תדירא קים עלם לדריכון: פכארג סגף
אלשהאדה פי קבה אלמחצר יכנזה הרון מן אלליל אלי אלצבאח בין ידי אללה
דאימא פרצא אלדהר לאגיאלכם: על המנרה הטהרה יערך את הנרות לפני
יהוה תמיד: על מנרתא דכיתא יסדר ית בוציניא קדם יי תדירא: עלי
אלמנארה אלטאהרה ויכנעה בין ידי אללה דאימא: ולקחת
סלת ואפית אתה שתים עשרה חלות שני עשרנים יהיה החלה האחת: ותסב
סלתא ותיפי יתה תרתא עסרי גריצן תרין עסרונין תהי גריצתא חדא:
ותאכד סמידא ותכבזה אתני עשר גרדקה ולתכן כל גרדקה מן עשרין: ושמת
אותם שתים מערכות שש המערכת על השלחן הטהר לפני יהוה: ותשוי יתהון
תרתין סדרין שית סדרא על פתורא דכיא קדם יי: ותצירהא צפין סתה כל צף
עלי אלמאידה אלטאהרה בין ידי אללה: ונתת על המערכת לבנה זכה והיתה
ללחם לאזכרה אשה ליהוה: ותתן על סדרא לבונתא דכיתא ותהי ללחמא
לאדכרא קורבנא קדם יי: ואגעל עלי כל צף לבאנא זכיא וליכון עלי אלכבז
ביאן מקרבא ללה: ביום השבת ביום השבת יערכנו לפני יהוה תמיד מאת
בני ישראל ברית עולם: ביומא דשבתא ביומא דשבתא יסדרניה קדם יי תדירא
מן בני ישראל קים עלם: פי כל יום סבת יצפה בין ידי אללה דאימא מן ענד
בני אסר עהד אלדהר: והיתה לאהרן ולבניו ואכלהו במקום קדש כי קדש קדשים
הוא לו מאשי יהוה חק עולם: ותהי לאהרן ולבנוהי וייכלוניה באתר קדיש ארי

קודש

קודש קודשין הוא ליה מקורבניא דייי קיים עלם : תם ירגע אלי הרון ובניה
יתנאולונה פי מוצ'ע מקדס לאנה להם מן קראבין אללה
פרץ אלדהר : ויצא בן אשה ישראלית והוא בן איש מצרי בתוך
בני ישראל וינצו במחנה בן הישראלית ואיש הישראלי : ונפק בר אתתא
בת ישרא' והוא בר גבר מצראי ואתנציאו במשריתא בר אתתא בת ישראל בגו בני ישראל
וגברא בר ישרא' : וכרג' אבן אמראה אסראיליה והו אבן רג'ל מצרי
פימא בין בני אסראיל פתנאזע פי אלעסכר הוא אבן אלאסראיליה ואלרג'ל
אלאסראילי : ויקב בן האשה הישראלית את השם ויקלל ויביאו אתו אל
משה ושם אמו שלמית בת דברי למטה דן : ופריש בר אתתא בת ישרא'
ית שמא וארגיז ואיתיאו יתיה לות משה ושום אמיה שלומית בת דברי
לשבטא דדן : פסב אבן אלאסראיליה אלאסם ושתמה פאתו בה אלי מוסי
וכאן אסם אמה שלומית אבנה דברי מן סבט דן : ויניחהו במשמר לפרש
להם על פי יהוה : ואסרוהי בבית מטרא עד דיתפרש להון על גזירת מימרא
דייי : פוצ'עוה פי אלחבס ליבין להם אמרה ען קול אללה : וידבר
יהוה אל משה לאמר : הוצא את המקלל אל מחוץ למחנה וסמכו כל
השמעים את ידיהם על ראשו ורגמו אתו כל העדה : אפיק ית דארגיז למברא
למשריתא ויסמכון כל דשמעו ית ידיהון על רישיה וירגמון יתיה כל כנשתא :
אכרג אלשאתם אלי כארג אלעסכר ויסנד כל מן סמעה אידיהם עלי ראסה
וירג'מוה אהל אלמחצ'ר : ואל בני ישראל תדבר לאמר איש איש כי יקלל אלהיו
ונשא חטאו : ועם בני ישראל תמליל למימר גבר גבר ארי ירגיז קדם אלהיה
ויקביל חוביה : ומר בני אסראיל וקל להם אי אנסאן שתם רבה פקד חמל וזרה
עצ'יתה : ונקב שם יהוה מות יומת רגום ירגמו בו כל העדה כגר כאזרח
בנקבו שם יומת : ודיפרש שמא דייי אתקטלא יתקטיל מרגם ירגמון ביה
כל כנשתא גיורא כיציבא בפרשותיה שמא יתקטיל : ומן סבה פלאחד אן יקתל
קתלא וליקרגמה גמיע אלמחצ'ר רבמא אלדכיל כאלצריח פוקתא יגמע סב אלאסם
פליקתל : ואיש כי יכה כל נפש אדם מות יומת : וגבר ארי יקטול כל נפשא
דאנשא אתקטלא יתקטיל : ואי אנסאן קתל ואחד מן כל אלנאס פליקתל קתלא :
ומכה נפש בהמה ישלמנה נפש תחת נפש : ודיקטול נפש בעירא ישלמנה נפשא
חלף נפשא : ומן קתל בהימה פליסלם מתלהא אלנפס באלנפס : ואיש כי יתן מום
בעמיתו כאשר עשה כן יעשה לו : וגבר ארי יתין מומא בחבריה כמה דעבד כין
יתעביד ליה : ואי אנסאן געל עיבא פי אחד מן אמתה פליגעל בה כמא צנע :
שבר תחת שבר עין תחת עין שן תחת שן כאשר יתן מום באדם כן ינתן בו : תברא

חלף

חלף תבר עינא חלף עינא שנא חלף שנא כמא דיהב מומא באנשא כין
יתיהיב ביה׃ ליכסר בדל אכסר וללעין בדל אלעין וללסן בדל אלסן כמא יגעל עיבא
פי אנסאן כדאך יגעל עליה׃ ומכה בהמה ישלמנה ומכה אדם יומת׃ ודיקטול
בעירא ישלמנה ודיקטול אנשא יתקטיל׃ ומן צרב בהימה פליגרם ומן צרב
אנסאן פליקתל׃ משפט אחד יהיה לכם כגר כאזרח יהיה כי אני יהוה
אלהיכם׃ דינא חד יהי לכון גיורא כיציבא יהי ארי אנא יי אלהכון׃ וליכון לכם
חכמא ואחדא יסתוי פיה אלדכיל ואלצריח לאני אללה רבכם אלואחד׃ וידבר משה
אל בני ישראל ויוציאו את המקלל אל מחוץ למחנה וירגמו אתו אבן ובני
ישראל עשו כאשר צוה יהוה את משה׃ ומליל משה עם בני ישראל ואפיקו ית
דארגיז למברא למשריתא ורגמו יתיה באבנא ובני ישראל עבדו כמא דפקיד
יי ית משה׃ פכלם מוסי בני אסראיל ואכרגו אלשאתם כארג אלעסכר ורגמוה ב
באלחגארה חתי מאת וצנעו בנו אסראיל כדלך כמא אמר אללה מוסי׃

קכד פסוקים סימן מעדיהדה
[illegible]

וידבר יהוה אל משה בהר סיני לאמר׃
ומליל יי עם משה בטורא דסיני למימר׃ תם כלם אללה מוסי פי טור סינא קאילא׃
דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם כי תבאו אל הארץ אשר אני נתן לכם ושבתה
הארץ שבת ליהוה׃ מליל עם בני ישראל ותימר להון ארי תיעלון לארעא דאנא יהיב
לכון ותשמיט ארעא שמטתא קדם יי׃ מר בני אסראיל וקל להם אדא דכלתם אלבלד
אלדי אנא מעטיכם פעטלו אלארץ עטלה ללה׃ שש שנים תזרע שדך ושש שנים
תזמר כרמך ואספת את תבואתה׃ שית שנין תזרע חקלך ושית שנין תכסח כרמך
ותכנוש ית עללתה׃ סת סנין תזרע ציעתך וסת סנין תזבר כרמך ותגמע
גלתהא׃ ובשנה השביעית שבת שבתון יהיה לארץ שבת ליהוה שדך לא תזרע
וכרמך לא תזמר׃ ובשתא שביעיתא נייח שמטתא יהי לארעא דתשמיט קדם יי
חקלך לא תזרע וכרמך לא תכסח׃ ופי אלסנה אלסאבעה עטלה תכון ללארץ הי סבת
ללה לא תזרע ציעתך ולא תזבר כרמך׃ את ספיח קצירך לא תקצור ואת ענבי נזירך
לא תבצר שנת שבתון יהיה לארץ׃ ית כתי חצדך לא תחצוד וית ענבי שבקך לא
תקטוף שנת שמטתא יהי לארעא׃ וכלף זרעך לא תחצדה ולא פראך מן ענבך
לא תקטפה לאנהא סנה עטלה ללארץ׃ והיתה שבת הארץ לכם לאכלה לך
ולעבדך ולאמתך ולשכירך ולתושבך הגרים עמך׃ ותהי שמטת ארעא לכון למיכל
לך ולעבדך ולאמתך ולאגירך ולתותבך דדיירין עמך׃ וליכון מא יכבת פי אלארץ ב
מעטלה לכם מאכלא לך ולעבדך ולאמתך ואגירך ונזילך אלמקימין מעך׃ ולבהמתך ב
ולחיה אשר בארצך תהיה כל תבואתה לאכל׃ ולבעירך ולחיותא דבארעך תהי כל

עללתהא למאכל׃ ולבהאימך וללוחוש אלדי פי ארצך תכון גמיע גלתהא מאכלא׃
וספרת לך שבע שבתת שנים שבע שנים שבע פעמים והיו
לך ימי שבע שבתת השנים תשע וארבעים שנה׃ ותמני לך שבע שמטין דשנין
שבע שנין שבע זמנין ויהון לך יומי שבע שמטין דשנין ארבעין ותשע שנין׃
תם אחץ סבע סנין עטלה ולדלך סבע סנין סבע מראר מתציר גמלה דלך תסעה
וארבעין סנה׃ והעברת שופר תרועה בחדש השבעי בעשור לחדש ביום הכפורים
תעבירו שופר בכל ארצכם׃ ותעבר שופר יבבא בירחא שביעאה בעסרא לירחא
ביומא דכפוריא תעברון שופרא בכל ארעכון׃ ואזעק בבוק מגלב פי אליום אלעאשר
מן אלשהר אלסאבע והו יום אלגפראן אזעקו בה באלבוק פי גמיע בלדכם׃ וקדשתם
את שנת החמשים שנה וקראתם דרור בארץ לכל ישביה יובל הוא תהיה לכם
ושבתם איש אל אחזתו ואיש אל משפחתו תשבו׃ ותקדשון ית שנת חמשין
שנין ותקרון חירותא בארעא לכל יתבהא יובלא היא תהי לכון ותתובון גבר
לאחסנתיה וגבר לזרעיתיה תתובון׃ וקדסו הדה סנה אלכמסין נאדו בעתק פי
אלבלד לגמיע אהלהא פתכון לכם אטלאקא ירגע פיהא כל אמרי אלי עשירתה ואלי
חוזה׃ יובל הוא שנת החמשים שנה תהיה לכם לא תזרעו ולא תקצרו את ספיחיה
ולא תבצרו את נזריה׃ יובלא היא שנת חמשין תהי לכון לא תזרעון ולא תחצדון שצין
ית כתהא ולא תקטפון ית שבקהא׃ ויק ערוט הדה סנה אטלאק סנה אלכמסין אן
לא תזרעו פיהא ולא תחצדו כלפהא ולא תקטפו פראדהא׃ כי יובל הוא קדש תהיה
לכם מן השדה תאכלו את תבואתה׃ ארי יובלא היא קודשא תהי לכון מן חקלא
תיכלון ית עללתה׃ לאנהא סנה אטלאק תכון לכם מקדסה ומן אלצחרא תאכלון
גלתהא מבאחה׃ בשנת היובל הזאת תשבו איש אל אחזתו׃ בשתא דיובלא
הדא תתובון גבר לאחסנתיה׃ ופי הדה סנה אטלאק ירגע כל אמרי אלי חוזה׃
וכי תמכרו ממכר לעמיתך או קנה מיד עמיתך אל תונו איש את אחיו׃ וארי
תזבנון זבינין לחברך או תזבנון מיד חברך לא תונון גבר ית אחוהי׃ ואדא בעת ביעא
לצאחבך או תבתעת מנה פלא יגבן כל ואחד אכיה׃ במספר שנים אחר היובל
תקנה מאת עמיתך במספר שני תבואות ימכר לך׃ במנין שניא בתר יובלא תזבנון
מן חברך במנין שני עללתא יזבנין לך׃ באחצא סנין מן בעד סנה אלאטלאק
תשתרי מן צאחבך ובאחצא גלתהא יביעך הו׃ לפי רב השנים תרבה מקנתו ולפי
מעט השנים תמעיט מקנתו כי מספר תבואת הוא מכר לך׃ לפום סגיאות
שניא תסגי זבינוהי ולפום זעירות שניא תזער זבינוהי ארי מנין עללתא
מזבין לך׃ פעלי קדר כתרה אלסנין יגב אן תכתר לה אלתמן ועלי קדר קלתהא
תקלל לה לאנה אכתר יביעך גלאת מחצאה׃ ולא תונו איש את עמיתו

ויראת

ויראת מאלהיך כי אני יהוה אלהיכם׃ ולא תונון גבר ית חבריה ותדחל מאלהך
ארי אנא יי אלהכון׃ ולא יגבן כל ואחד צאחבה ולכן זכן לאנו אלה רבכם ומעתקב׃
ועשיתם את חקתי ואת משפטי תשמרו ועשיתם אתם וישבתם על הארץ לבטח׃
ותעבדון ית קימי וית דיני תטרון ותעבדון יתהון ותיתבון על ארעא לרחצן׃ ואעמלו
ברסומי ואחפטו אחכאמי ואעמלו בהא ואסכנו אלבלד אמנין בי׃ ונתנה הארץ
פריה ואכלתם לשבע וישבתם לבטח עליה׃ ותתן ארעא אבה ותיכלון לשבע
ותתבון לרחצן עלה׃ תגלב אלארץ תמרהא פתאכלון חתיא ותקימון בהא ואמנין׃
וכי תאמרו מה נאכל בשנה השביעית הן לא נזרע ולא נאסף את תבואתנו׃
וארי תימרון מא ניכול בשתא שביעיתא הא לא נזרע ולא נכנוש ית עללתנא׃
פאן קלתם מא נאכל פי אלסנה אלסאבעה אד לא נזרע ולא נגמע גלתנא׃ וצויתי
את ברכתי לכם בשנה הששית ועשת את התבואה לשלש השנים׃ ואפקיד ית
ברכתי לכון בשתא שתיתיתא ותעביד ית עללתא לתלת שנין׃ פאני אמר בברכתי
לכם פי אלסנה אלסאדסה פתצניכם גלתהא לתלאת סנין׃ וזרעתם את השנה
השמינית ואכלתם מן התבואה ישן עד השנה התשיעית עד בוא תבואתה תאכלו
ישן׃ ותזרעון ית שתא תמינתא ותיכלון מן עללתא עתיקא עד שתא תשיעתא
עד מיעל עללתה תיכלון עתיקא׃ פתזרעון אלסנה אלתאמנה ואנתם תאכלו מן
גלתהא עתיקא ואלי אלסנה אלתאסעה אימני גלתהא תאכלון עתיקא׃ והארץ לא תמכר
לצמיתת כי לי הארץ כי גרים ותושבים אתם עמדי׃ וארעא לא תזדבן לחלוטין
ארי דילי ארעא ארי דיירין ותותבין אתון קדמי׃ ואלארץ פלא תבאע בתאתא
לאנהא לי ואנתם מנתם סכאן ונזלא לי׃ ובכל ארץ אחזתכם גאלה תתנו
לארץ׃ ובכל ארע אחסנתכון פורקנא תתנון לארעא׃ ופי גמיע בלד חוזכם אגעלו
ולאיה ללארץ׃ כי ימוך אחיך ומכר מאחזתו ובא גאלו
הקרב אליו וגאל את ממכר אחיו׃ ארי יתמסכן אחוך ויזבין מאחסנתיה וייתי
פריקיה דקריב ליה ויפרוק ית זביני דאחוהי׃ ואדא תמסכן אכוך פבאע שיא מן
חוזה פליאת וליה אלמקרב אליה ויפך מביע אכיה׃ ואיש כי לא יהיה לו גאל
והשיגה ידו ומצא כדי גאלתו׃ וגבר ארי לא יהי ליה פריק ותדביק ידיה וישכח
כמסת פורקניה׃ ואי רגל לם יכון לה ולי פנאלת ידה ואצאב כמקדאר פכאכה׃
וחשב את שני ממכרו והשיב את העדף לאיש אשר מכר לו ושב לאחזתו׃ ויחשב
ית שני זביניה ויתיב ית מותרא לגברא דזבין ליה ויתוב לאחסנתיה׃ פליחסב סני
ביעה וירד אלפאצל אלי אלרגל אלדי באעה ויבגע אלי חוזה׃ ואם לא מצאה ידו די השיב
לו והיה ממכרו ביד הקנה אתו עד שנת היובל ויצא ביובל ושב לאחזתו׃ ואם לא

אשכחת ידיה כמסת דיתיב ליה ויהי זבינוהי ביד דזבן יתיה עד שתא
דיובילא ויפוק ביובילא ויתוב לאחסנתיה: ואן לם תנל ידה מקדאר מא ירד
עליה פליבק ביעה פי יד אלמשתרי לה אלי סנה אלעטלה ויכרג פיהא וירגע אלי
חוזה: ואיש כי ימכר בית מושב עיר חומה והיתה גאלתו
עד תם שנת ממכרו ימים תהיה גאלתו: וגבר ארי יזבן בית מותב קרתא
מקפא שור ויהי פורקניה עד משלם שתא דזבינוהי עדן בעדן יהי פורקניה: ואי רגל
באע ביתא מסכונא פי קריה להא סור פליפכה באלכיאר אלי אנקצא סנה מן יום ביעה
פליכון פכאכה חולא: ואם לא יגאל עד מלאת לו שנה תמימה וקם הבית אשר
בעיר אשר לו חמה לצמיתת לקנה אתו לדרתיו לא יצא ביבל: ואם לא יתפריק
עד משלם ליה שתא שלמתא ויקום ביתא דבקרתא דליה שורא לחלוטין לדזבן
יתיה לדרוהי לא יפוק ביובילא: ואן לם יפתכה אלי אן תמת לה סנה תאמה כקר
תבת אלבית אלדי פי אלקריה אלתי להא סור בתאתא ללמשתרי ולאעקאבה ולא יכרג פי סנה
אלעטלה: ובתי החצרים אשר אין להם חמה סביב על שדה הארץ יחשב גאלה תהיה
לו וביבל יצא: ובתי פציחיא דלית להון שור מקף סחור סחור על חקל ארעא יתחשבון
פורקנא יהי ליה וביובילא יפוק: ובות אלחצאר אלתי ליס להא סור יחיט בהא
פמתל זרע אלארץ תחסב אן יכון להא ולאיה תכרג פי סנת אלעטלה: וערי
הלוים בתי ערי אחזתם גאלת עולם תהיה ללוים: וקרוי ליואי בתי קרוי אחסנתהון
פורקן עלם תהי לליואי: ואמא קרי אללויין ובות קרי חוזהם פלהם אן יפתכוהא
אבדא: ואשר יגאל מן הלוים ויצא ממכר בית ועיר אחזתו ביבל כי בתי
ערי הלוים הוא אחזתם בתוך בני ישראל: ודיפרוק מן ליואי ויפוק זבין
ביתא וקרוי אחסנתיה ביובילא ארי בתי קרוי ליואי אנון אחסנתהון בגו בני
ישראל: פמן ישתרי דלך מנהם פליכרג כל בית מביע וקרי חוזהם פי אלעטלה
לאן ביותהם וקראהם הי חוזהם פימא בין בני אסראיל: ושדה מגרש עריהם לא
ימכר כי אחזת עולם הוא להם: וחקל רוח קרויהון לא יזדבן ארי אחסנת עלם
הוא להון: וזרע פנא קראהם לא תבאע פאנהא חוז אבד להם:
וכי ימוך אחיך ומטה ידו עמך והחזקת בו גר ותושב וחי עמך:
וארי יתמסכן אחוך ותמוט ידיה עמך ותתקיף ביה גיור ותותב ויחי עמך:
ואדי תמסכן אכיך ומאלת ידה מעך פאעצדה כאן יכון לך סאכנא ונזילא ויעיש
מעך: אל תקח מאתו נשך ותרבית ויראת מאלהיך וחי אחיך עמך: לא תסב
מניה חיבוליא ורביתא ותדחל מאלהך וייחי אחוך עמך: ולא תאכד מנה
עיינה ולא רבא ולכן דכר תקי יעיש מעך: את כספך לא תתן לו בנשך
ובמרבית לא תתן אכלך: ית כספך לא תתין ליה בחיבוליא וברביתא לא תתין

מיכלך

מיכלך׃ ולא תדפע אליה ורקך וטעאמך בעיינה ולא ברבא׃ אני יהוה אלהיכם אשר
הוצאתי אתכם מארץ מצרים לתת לכם את ארץ כנען להיות לכם לאלהים׃ אנא
יי אלהכון דאפיקית יתכון מארעא דמצרים למתן לכון ית ארעא דכנען למהוי לכון לאלה׃
לאני אלה רבכם אלמכרגכם מן בלד מצר לאעטיכם בלד כנען ואכון לכם אלהא׃
וכי ימוך אחיך עמך ונמכר לך לא תעבד בו עבדת עבד׃ וארי
יתמסכן אחוך עמך ויזדבן לך לא תפלח ביה פלחן עבדין׃ ואדא תמסכן אכיך מעך
פבאע נפסה לך פלא תסתכדמה כדמה אלעביד׃ כשכיר כתושב יהיה עמך עד שנת
היבל יעבד עמך׃ כאגירא כתותבא יהי עמך עד שתא דיובלא יפלח עמך׃ כ—
כאגיר או נזיל יכון מעך ואלי סנה אלאטלאק יכדמך׃ ויצא מעמך הוא ובניו עמו ושב
אל משפחתו ואל אחזת אבתיו ישוב׃ ויפוק מעמך הוא ובנוהי עמיה ויתוב לזרעיתיה
ולאחסנת אבהתוהי יתוב׃ תם יכרג מן ענדך הו ובניה מעה וירגע אלי עשירתה וחוז
אבאיה׃ כי עבדי הם אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים לא ימכרו ממכרת עבד׃
ארי עבדי אנון דאפיקית יתהון מארעא דמצרים לא יזדבנון זבין עבדין׃ לאנהם עבידי אלדין
אכרגתהם מן בלד מצר פלא יבאעו ביע אלעביד׃ לא תרדה בו בפרך ויראת מאלהיך׃
לא תפלח ביה בקשיו ותדחל מאלהך׃ לא תתהולי עליה באלקהר וכף רבך׃ ועבדך
ואמתך אשר יהיו לך מאת הגוים אשר סביבתיכם מהם תקנו עבד ואמה׃ ועבדך—
ואמתך דיהון לך מן עממיא דבסחרניכון מנהון תקנון עבדין ואמהן׃ ועבדך ואמתך
אלדין יכונאן לך כמן אלאמם אלדין חואליכם מנהם תקתנון אלעביד ואלאמא׃ וגם מבני
התושבים הגרים עמכם מהם תקנו וממשפחתם אשר עמכם אשר הולידו בארצכם
והיו לכם לאחזה׃ ואף מבני תותביא ערליא דדיירין עמכון מנהון תקנון ומזרעיתהון
דעמכון דאתילידו בארעכון ויהון לכון לאחסנא׃ ואיצא מן בני אלסכאן אלקאימין מעכם
תשתרון ומן עשאירהם אלמולודין בבלדכם יכונון לכם חוזא׃ והתנחלתם אתם לבניכם
אחריכם לרשת אחזה לעלם בהם תעבדו ובאחיכם בני ישראל איש באחיו לא תרדה בו בפרך
ותחסנון יתהון לבניכון בתריכון למירת אחסנא לעלם בהון תפלחון ובאחיכון בני ישראל
גבר באחוהי לא תפלח ביה בקשיו׃ תורתונהם לבניכם בעדכם כמיראת אחוז ——
ותסתעבדונהם אבדא ואמא אכותכם בני אסראיל כל ואחד לא יסתולי עלי אכיה באלקהר׃
וכי תשיג יד גר ותושב עמך ומך אחיך עמו ונמכר לגר תושב עמך
או לעקר משפחת גר׃ וארי תדביק יד ערל ותותב עמך ויתמסכן אחוך עמיה ויזדבן
לערל תותב עמך או לארמאי מזרעית גיורא׃ ואן נאלת יד גריב או סאכן מעך ותמאגן
אכיך ענדה פבאע נפסה לגריב או סאכן מעך או לאצל עשירה אלגריב׃ אחרי נמכר
גאלה תהיה לו אחד מאחיו יגאלנו׃ בתר דיזדבן פורקנא יהי ליה חד מאחוהי יפרקניה׃
פבעד מא אנבאע יכון לה פכאך ואחד מן אכותה יפכה׃ או דדו או בן דדו יגאלנו או

משאר בשרו ממשפחתו יגאלנו או השיגה ידו ונגאל׃ או אחבוהי או בר אחבוהי יפרקניה
או מקריב בסריה מזרעיתיה יפרקניה או דתדביק ידיה ויתפריק׃ או עמה או אבן עמה
יפתכה או מן נסיב ... מן עשירתה יפתכה או נאלת ידה פפך נפסה׃ וחשב עם
קנהו משנת המכרו לו עד שנת היבל והיה כסף ממכרו במספר שנים כימי שכיר
יהיה עמו׃ ויחשיב עם זבניה משתא דאזדבן ליה עד שתא דיובלא ויהי כסף זבינוהי
במנין שניא כיומי אגירא יהי עמיה׃ פליחתסב משתריה מן סנה אנבאע לה
אלי סנה לאטלאק פיסקט תמן ביעה עלי לאחצא לסנין וליכון מעה פיהא כאיאם
אלאגיר׃ אם עוד רבות בשנים לפיהן ישיב גאלתו מכסף מקנתו׃ אם עוד סגיין
בשניא לפומהון יתיב פורקניה מכסף זבינוהי׃ פאן כאן בקי מן לסנין כתיר פעלי קדרהא
ירד פכאכה מחסובא מן תמן שראה׃ ואם מעט נשאר בשנים עד שנת היבל
וחשב לו כפי שניו ישיב את גאלתו׃ ואם זעיר אשתאר בשניא עד שתא דיובלא
ויחשיב ליה כפום שנוהי יתיב ית פורקניה׃ ואן כאן מנהא קליל אלי סנה לאטלאק
פליחאסבה ועלי קדרהא ירד פכאכה׃ כשכיר שנה בשנה יהיה עמו לא ירדנו בפרך
לעיניך׃ כאגיר שנא בשנא יהי עמיה לא יפלח ביה בקשיו לעינך׃ ובלג מלה כאגיר
סנה בסנה יכון מעה ולא יתתולי עליה באלקהר בחצרתך׃ ואם לא יגאל באלה ויצא
בשנת היבל הוא ובניו עמו׃ ואם לא יתפריק באלין ויפוק בשתא דיובלא הוא ובנוהי
עמיה׃ ואן לם ינפך בהדה לאמור פיכרג פי סנה לאטלאק הו ובנוה מעה׃ כי לי
בני ישראל עבדים עבדי הם אשר הוצאתי אותם מארץ מצרים אני יהוה אלהיכם׃
ארי דילי בני ישראל עבדין עבדי הנון דאפיקית יתהון מארעא דמצרים אנא יוי אלהכון׃ לאן
בני אסראיל עביד לי והם עבידי אלדי אכרגתהם מן בלד מצר אנא אללה רבכם אלמעבוד׃
לא תעשו לכם אלילם ופסל ומצבה לא תקימו לכם ואבן משכית לא תתנו בארצכם
להשתחות עליה כי אני יהוה אלהיכם׃ לא תעבדון לכון טעון וצלם וקמא לא תקימון
לכון ואבן סגדא לא תתנון בארעכון למסגד עלה ארי אנא יוי אלהכון׃ לא תצנעו לכם
אותאנא ולא תמאתילא ונצבא לא תקימו לכם וחגרא מזכרפא לא תגעלו פי בלדכם לתסגדו
עליהא אנא אללה רבכם לואחד׃ את שבתתי תשמרו ומקדשי תיראו אני יהוה׃ ית יומי
שביא דילי תטרון ולבית מקדשי תהון דחלין אנא יוי׃ סבותי באחפטוהא ומקדסי
פהאבוה אנא אללה אגאזיכם ביהא׃ כך פיסוקים סימן חטיל אם בחקתי
תלכו ואת מצותי תשמרו ועשיתם אתם׃ אם בקימי תהכון וית פקודי תטרון ותעבדון
יתהון׃ פאן סרתם עלי רסומי וחפטתם וצאיאי ועמלתם בהא׃ ונתתי גשמיכם בעתם
ונתנה הארץ יבולה ועץ השדה יתן פריו׃ ואתין מטריכון בעדנהון ותתין ארעא עללתה
ואילן חקלא יתין אבוה׃ ינזל חיאתכם פי אוקאתהא ואכרגת לארץ אזהרהא
ושגר לצחרא יברג תמרה׃ והשיג לכם דיש את בציר ובציר ישיג את זרע ואכלתם
לחמכם לשבע וישבתם לבטח בארצכם׃ ויערע לכון דישא לקטפא וקטפא יערע

לאנוקי

לאפוקי בר זרעא ותיכלון לחמכון לשבע ותתבון לרחצן בארעכון: אתי ידרך לכם
אלדרס אלקטאף ואלקטאף ידרך אלבדאר ותאכלון טעאמכם הניא ותקימון אמנין פי
בלדכם: ונתתי שלום בארץ ושכבתם ואין מחריד והשבתי חיה רעה מן הארץ וחרב
לא תעבר בארצכם: ואתין שלמא בארעא ותשרון ולית דמניד ואבטיל חיתא בישתא
מן ארעא ודקטלין בחרבא לא יעדון בארעכון: ואגעל לכם אלסלאמה פי אלארץ פתנאמון
ולים מזעג ואעטל שר אלחיואן אלמפסד מן אלארץ וסיף לא ימר פי בלדכם: ורדפתם
את איביכם ונפלו לפניכם לחרב: ותרדפון ית בעלי דבביכון ויפלון קדמיכון לחרבא:
ואתי כלבתם אעדאיכם ויקעון בין אידיכם תחת סיופכם: ורדפו מכם חמשה מאה
ומאה מכם רבבה ירדפו ונפלו איביכם לפניכם לחרב: וירדפון מנכון חמשא למאה
ומאה מנכון לרבותא יעריקון ויפלון בעלי דבביכון קדמיכון לחרבא: אתי יטלב מנכם
אלכמסה מאיה ואלמאיה תטלב רבוה ויקע אעדאיכם בין ידיכם תחת סיופכם: ופניתי
אליכם והפריתי אתכם והרביתי אתכם והקימתי את בריתי אתכם: ואתפני במימרי
לאיטבא לכון ואפיש יתכון ואסגי יתכון ואקים ית קימי עמכון: ואקבל אליכם ואתמרכם
ואכתרכם ואפי בעהדי לכם: ואכלתם ישן נושן מפני חדש תוציאו: ותיכלון וישן
עתיקא דעתיק ועתיקא מן קדם עללתא תפנון: ותאכלון אלעתיק אלמעתק ותכרגון אלעתיק
מן אגל אלגדיד: ונתתי משכני בתוככם ולא תגעל נפשי אתכם: ואתין משכני
ביניכון ולא ירחק מימרי יתכון: ואגעל מסכני פימא בינכם ולא אקלאכם: והתהלכתי
בתוככם והייתי לכם לאלהים ואתם תהיו לי לעם: ואשרי שכינתי ביניכון ואהוי לכון
לאלה ואתון תהון קדמי לעם: ואסיר בנורי פימא בינכם ואכון לכם אלאהא ואנתם תכונון
לי שעבא כאצה: אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים מהיות להם
עבדים ואשבר מטת עלכם ואולך אתכם קוממיות: אנא יי אלהכון דאפיקית יתכון
מארעא דמצרים מלמהוי להון עבדין ותברית ניר עממיא מנכון ודברית יתכון בחירותא:
אנא אללה רבכם אלדי אכרגתכם מן בלד מצר מן אן תכונו להם עבידא וכסרת קראמיס
אנירכם וסירתכם אחראר: ואם לא תשמעו לי ולא תעשו
את כל המצות האלה: ואם לא תקבלון למימרי ולא תעבדון ית כל פקודיא האלין:
ואן לם תסמעו לי ותטיעו ולא תעמלו בגמיע הדה אלוצאיא: ואם בחקתי תמאסו ואם
את משפטי תגעל נפשכם לבלתי עשות את כל מצותי להפרכם את בריתי: ואם בקימי
תקוצון ואם ית דיני תרחיק נפשכון בדיל דלא למעבד ית כל פקודי לאשניותכון ית
קימי: ואן זהדתם פי רסומי ואסתקלת נפוסכם אחכאמי ללא תעמלון וצאיאי ותפסכו
עהדי: אף אני אעשה זאת לכם והפקדתי עליכם בהלה את השחפת ואת הקדחת מכלות
עינים ומדיבת נפש וזרעתם לריק זרעכם ואכלהו איביכם: אף אנא אעביד דא לכון
ואסער עליכון בהלתא שחפתא וקדחתא מחשכן עינין ומפחן נפש ותזרעון לריקנו
זרעכון וייכלוניה בעלי דבביכון: אנא איצא אצנע בכם הדה ואוכל בכם עלי סרעה

מן

מן חמא וסל אחארה מא תשבע עיונכם והו כל אנכקכם ותזרעון זרעא
לאנכאג ויאכלה אעדאיכם ׃ ונתתי פני בכם ונגפתם לפני איביכם ורדו בכם
שנאיכם ונסתם ואין רדף אתכם ׃ ואתין רוגזי בכון ותתברון קדם בעלי
דבביכון וירדון בכון סנאיכון ותערקון וליה דרדיף יתכון ׃ ואחל גצבי בכם
ותנכסרון בין ידי אעדאיכם ויסתולי עליכם שאניכם פתהרבון ולא טאלב לכם ׃
ואם עד אלה לא תשמעו לי ויספתי ליסרה אתכם שבע על חטאתיכם ׃ ואם
עד אילין לא תקבלון למימרי ואוסיף למרדי יתכון שבע על חוביכון ׃ פאן לם תקבלו
מני מע הדה דדתכם מן אתאדיב סבע עלי כטאיאכם ׃ ושברתי את גאון עזכם
ונתתי את שמיכם כברזל ואת ארצכם כנחשה ׃ ואתבר ית יקר תקפכון ואתין
ית שמיא דעלויכון תקיפין כפרזלא מלאחתא מטרא וארעא דתחותיכון חסינא
כנחשא מלמעבד פירין ׃ ואכסר אקתדאר עזכם ואגעל סמאכם כאלחדיד
וארצכם כאלנחאס ׃ ותם לריק כחכם ולא תתן ארצכם את יבולה ועץ הארץ
לא יתן פריו ׃ ויסוף לריקנו חילכון ולא תתין ארעכון ית עללתה ואילן חקלא
לא תתין אביה ׃ פיכמל קותכם ללבאטל ולא תכרג ארצכם אדהא ושגר
אלצחרי לא יכרג תמרה ׃ ואם תלכו עמי קרי ולא תאבו לשמע לי ויספתי עליכם
מכה שבע כחטאתיכם ׃ ואם תהכון קדמי בקשיו ולא תיבון לקבלא למימרי
ואוסיף לאיתאה עליכון מחא שבע כחוביכון ׃ ואן סלכתם מעי לגאגא
ולא תשאו אן תסמעו ליזדתכם צרבה היקבע עלי כטאיאכם ׃ והשלחתי
בכם את חית השדה ושכלה אתכם והכריתה את בהמתכם והמעיטה
אתכם ונשמו דרכיכם ׃ ואגרי בכון ית חית ברא ותתכול יתכון ותשיצי ית
בעירכון ותזער יתכון ויצדיין אורחתכון ׃ ואטלק פיכם חיואן אלצחרי ויהכל
מנכם ויקטע מן בהאימכם ויקלל עדדכם ותתוחש טרקאתכם ׃ ואם באלה
לא תוסרו לי והלכתם עמי קרי ׃ ואם באלין לא תתרדון למימרי ותהכון
קדמי בקשיו ׃ ואן לם תתאדבו לי בהדה אלעקובאת וסלכתם מעי לגאגא ׃
והלכתי אף אני עמכם בקרי והכיתי אתכם גם אני שבע על חטאתיכם ׃
ואהך אף אנא עמכון בקשיו ואלקי יתכון אף אנא שבע על חוביכון ׃ סלכת
אנא איצא מעכם עלי אלגאג ואצרבכם בסבע עלי כטאיאכם ׃ והבאתי
עליכם חרב נקמת נקם ברית ונאספתם אל עריכם ושלחתי דבר בתוככם
ונתתם ביד אויב ׃ ואיתי עליכון דקטלין בחרבא ויתפרעון מנכון פורענותא
על דעברתון על אוריתא ותתכנשון לקרויכון ואגרי מותנא ביניכון ותתמסרון
ביד סנאה ׃ ואגזיכם סיפא מנתקמא נקמה אלעהד פתנקבצון אלי קראכם ואבעת
אלובא פימא בינכם ותסלמון פי ידי אלעדו ׃ בשברי לכם מטה לחם ואפו עשר
נשים לחמכם בתנור אחד והשיבו לחמכם במשקל ואכלתם ולא תשבעו ׃

בדיתבר

כד איתבר לכון סעיד מיכלא ויפין עסר נשין לחמכון בתנורא חד ויתיבון
לחמכון במתקלא ותיכלון ולא תסבעון: ואכסר לכם מעין אלטעאם ויכבז כתיר
מן אהלה טעאמכם פי תנור ואחד ויורדונה אליכם מוזונא ותאכלון ולא תשבעון:
ואם בזאת לא תשמעו לי והלכתם עמי בקרי: ואם בדא לא תקבלון
למימרי ותהכון קדמי בקשיו: ואן לם תסמעו לי ותטיעון בהדה לעקובאת
וסלכתם מעי לגלבה: והלכתי עמכם בחמת קרי ויסרתי אתכם אף אני שבע
על חטאתיכם: ואהך עמכון בתקוף רגז ואחדי יתכון אף אנא שבע על
חוביכון: וסרת אנא איצא בכם בעקובה אלגאג ואדבנכם כסבע עלי כטאיאכם:
ואכלתם בשר בניכם ובשר בנתיכם תאכלו: ותיכלון בסר בניכון ובסר בנתכון
תיכלון: פתאכלון לחם בניכם ובנאתכם: והשמדתי את במתיכם והכרתי את
חמניכם ונתתי את פגריכם על פגרי גלוליכם וגעלה נפשי אתכם: ואשיצי
ית במתכון ואקציץ ית חנסניכון ואתין ית פגריכון על פגור טעותכון
וירחיק מימרי יתכון: ואכפר כיעכם ואקטע אנזארכם ואלקי אגסאדכם
עלי אגסאד טואגיתכם ואקלאכם: ונתתי את עריכם חרבה והשמותי
את מקדשיכם ולא אריח בריח ניחחכם: ואתין ית קרויכון חרבא ואצדי
ית מקדשיכון ולא אקביל ברעוא קרבן כנישתכון: ואגעל קראכם כראבא
ואוחש מקאדסכם ולא אקבל ולא ארצא קראביניכם: והשמתי אני את
הארץ ושממו עליה איביכם הישבים בה: ואצדי אנא ית ארעא ויצדון
עלה בעלי דבביכון דיתבין בה: ואוחש אלבלד מנכם ויסתוחש מנה
אעדאיכם אלמקימין בה: ואתכם אזרה בגוים והריקתי אחריכם חרב
והיתה ארצכם שממה ועריכם יהיו חרבה: ויתכון אבדר בינ עממיא
ואגרי בתריכון דקטלין בחרבא ותהי ארעכון צדיא וקרויכון יהוין חרבא:
ואדריכם פימא בין אלאמם ואגרד וראכם אלסיף בתציר ארצכם וחשה
וקראכם כראבא: אז תרצה הארץ את שבתתיה כל ימי השמה ואתם בארץ
איביכם אז תשבת הארץ והרצת את שבתתיה: בכן תרעי ארעא ית שמטהא
כל יומין דצדיאת ואתון בארע בעלי דבביכון בכין תשמוט ארעא ותרעי ית
שמטהא: חיניד תקתופי אלארץ עטלהא טול איאם וחשתהא ואנתם פי
בלד אעדאיכם חיניד תתקייב אלארץ ותסתופי עטלהא: כל ימי השמה
תשבת את אשר לא שבתה בשבתתיכם בשבתכם עליה: כל יומין דצדיאת
תשמיט ית דלא שמטת בשמטיכון כד הויתון יתבין עלה: וסבב טול איאם
וחשתהא אן תתעטל מא לם תעטלוהא פי עטלכם פי חאל מקאמכם בהא:
והנשארים בכם והבאתי מרך בלבבם בארצת איביהם ורדף אתם קול עלה

נדף ונסו מנסת חרב ונפלו ואין רדף ׃ ודישתארון בכון ואעיל תברא בלבהון בארעתא
דסנאיהון ויערוק יתהון קל טרפא דשקיף ויעירקון מערק כד מן קדם דקטלין בחרבא
ויפלון ולית דרדיף ׃ ואלבאקיין מנכם אדכל אלגבן פי קלובהם פי בלדאן אעדאיהם
חתי אנה לו לחקהם צות ורקה מנדפעה להרבו כאלהרב מן קבל אלסיף ויקעו מן
גיר טאלב ׃ וכשלו איש באחיו כמפני חרב ורדף אין ולא תהיה לכם תקומה
לפני איביכם ׃ ויתקלון גבר באחוהי כד מן קדם דקטלין בחרבא ודרדיף לית ולא
תהי לכון תקומא קדם בעלי דבביכון ׃ ויעתר בעצהם בבעץ כמא יכון מן קבל
אלסיף וליס טאלב ולא יכון לכם קיאם בין ידי אעדאיכם ׃ ואבדתם בגוים ואכלה
אתכם ארץ איביכם ׃ ותיבדון ביני עממיא ותגמר יתכון ארע בעלי דבביכון ׃
ויביד מנכם פי מא בין אלאמם ויפניכם בלד אעדאיכם ׃ והנשארים בכם ימקו
בעונם בארצת איביהם ואף בעונת אבתם אתם ימקו ׃ ודישתארון בכון
יתמסון בחוביהון בארעתא דסנאיהון ואף בחובי אבהתהון בישיא דאחידין בידיהון
יתמסון ׃ ואלבאקיין מנכם יפסעון בדנובהם פי בלדאן אעדאיכם ואיצא בדנוב
אבאיהם אלתי מעהם יפסעון ׃ והתודו את עונם ואת עון אבתם במעלם אשר
מעלו בי ואף אשר הלכו עמי בקרי ׃ ויודון ית חוביהון וית חובי אבהתהון
בשקריהון דשקרו במימרי ואף דהליכו קדמי בקשיו ׃ פאן אקרו בדנובהם ודנוב
אבאיהם בכפרהם אלדי כפרו בי ואיצא פאני סלכו מעי לגהגא ולם יתובו ׃
אף אני אלך עמם בקרי והבאתי אתם בארץ איביהם או אז יכנע לבבם
הערל ואז ירצו את עונם ׃ ואף אנא אהך עמהון בקשיו ואעיל יתהון בארע
בעלי דבביהון או בכין יתבר לבהון טפשא ובכין ירעון ית חוביהון ׃ אנא איצא
אסיר מעהם עלי אלגהג ואדכלהם פי בלדאן אעדאיהם אפרין חתי אן ינהזם
קלבהם אלגאש חתי אן יסתופו דנובהם ׃ וזכרתי את בריתי יעקוב ואף את
בריתי יצחק ואף את בריתי אברהם אזכר והארץ אזכר ׃ ודכרנא ית קימי דעם
יעקב ואף ית קימי דעם יצחק ואף ית קימי דעם אברהם אנא דכיר וארעא
אנא דכיר ׃ ואדכר עהדי אלדי מע יעקוב ואיצא עהדי אלדי מע יצחק ואיצא
עהדי אלדי מע אברהים אדכרה להם ולארצהם ׃ והארץ תעזב מהם ותרץ
את שבתתיה בהשמה מהם והם ירצו את עונם יען וביען במשפטי מאסו
ואת חקתי געלה נפשם ׃ וארעא תתרטיש מנהון ותרעי ית שמטהא כד צדיאת
מנהון ואנון ירעון ית חוביהון לוטין חלף ברכן איתי עליהון דבדיני קצו וית
קימי רחיקת נפשהון ׃ ואלארץ אלתי תרכת מנהם אקתופת עטלהא באסתוחשהא
מנהם והם מסתופון דנובהם גזאהם ומן גזאהם אד זהדו פי אחכאמי ופרוצי
אסתקדרתה נפוסהם ׃ ואף גם זאת בהיותם בארץ איביהם לא מאסתים ולא
געלתים לכלתם להפר בריתי אתם כי אני יהוה אלהיהם ׃ ואף כדו לא במהויהון

בארע בעלי דבביהון לא ארטישנון ולא ארחיקנון לשיציותהון לאשנאה קיימי
עמהון ארי אנא יי אלההון ׃ ואיצא מע הדה אדמור מע כונהם ניבלד אעדאיהם
לא אזהד פיהם ולא אקלאהם לאפנאהם ולא אפסך עהדי מעהם לאני אללה
רבהם ׃ וזכרתי להם ברית ראשנים אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים לעיני
הגוים להיות להם לאלהים אני יהוה ׃ ודכירנה להון קים קדמאי דאפיקית יתהון
מארעא דמצרים לעיני עממיא למהוי להון לאלה אנא יי ׃ ואדכר להם
עהד אלאולין אלדי אכרגתהם מן בלד מצר בחצרה אלאמם לאכון להם אלאהא
אנא אללה צאדק אלועד ׃ אלה החקים והמשפטים והתורת אשר נתן יהוה בינו
ובין בני ישראל בהר סיני ביד משה ׃ אלין קימיא ודיניא ואוריתא דיהב יי בין
מימריה ובין בני ישראל בטורא דסיני בידא דמשה ׃ הדה אלרסום ואלאחכאם
ואלשראיע אלתי כאנת בין אללה ובין בני אסראיל עלי טור סיני עלי ידי מוסי ׃
וידבר יהוה אל משה לאמר ׃ דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם
איש כי יפלא נדר בערכך נפשת ליהוה ׃ מליל עם בני ישראל ותימר להון
גבר ארי יפריש נדר בפרסן נפשתא קדם יי ׃ מר בני אסר׳ וקל להם אי אנסאן
סוג נדרא מן אלנפוס ללה פליקום ׃ והיה ערכך הזכר מבן עשרים שנה
ועד בן ששים שנה והיה ערכך חמשים שקל כסף בשקל הקדש ׃ ויהי פורסניה
דדכרא מבר עסרין שנין ועד בר שתין שנין יהי פורסניה חמשין סלעין דכסף
בסלעי קודשא ׃ פתכון קימה אלדכר מן אבן עשרין סנה אלי סתין סנה כמסין
מתקאלא פצה במתקאל אלקדס ׃ ואם נקבה הוא והיה ערכך שלשים שקל ׃ ואם
נקבתא היא ויהי פורסניה תלתין סלעין ׃ ואן כאנת אנתי פקימתהא תלאתין ׃
ואם מבן חמש שנים ועד בן עשרים שנה והיה ערכך הזכר עשרים שקלים
ולנקבה עשרת שקלים ׃ ואם מבר חמש שנין ועד בר עסרין שנין ויהי פורסניה
דדכרא עסרין סלעין ולנוקבתא עסר סלעין ׃ ואן כאן מן אבן כמס סנין ואלי
עשרין סנה פקימה אלדכר עשרין מתקאלא ואלאנתי עשרה ׃ ואם מבן חדש ועד
בן חמש שנים והיה ערכך הזכר חמשה שקלים כסף ולנקבה ערכך שלשת
שקלים כסף ׃ ואם מבר ירחא ועד בר חמש שנין ויהי פורסניה דדכרא חמש
סלעין דכסף ולנוקבתא פורסנה תלת סלעין דכסף ׃ ואן כאן מן אבן שהר ואלי כמס
סנין פקימה אלדכר כמסה מתאקיל פצה ואלאנתי תלאתה ׃ ואם מבן ששים שנה
ומעלה אם זכר והיה ערכך חמשה עשר שקל ולנקבה עשרה שקלים ׃ ואם
מבר שתין שנין ולעילא אם דכורא ויהי פורסניה חמיש עסר סלעין ולנוקבתא
עסר סלעין ׃ ואן כאן מן אבן סתין סנה פצאעדא פקימה אלדכר כמסה עשר
מתקאלא ואלאנתי עשרה ׃ ואם מך הוא מערכך והעמידו לפני הכהן והעריך אתו

הכהן על פי אשר תשיג יד הנדר יעריכנו הכהן: ואן מסכין הוא מן פרסניה
ויקימוה קדם כהנא ויפרוק יתיה כהנא על מומר דתדביר יד נדרא ופרסניה
לכהנא: ואם כאן מהינא מן אקימה פליוקף בין ידי אלאמאם לקימה חסב מא
תנאל יד אלנאדר בדלך יקימה אלאמאם: ואם בהמה אשר
יקריבו ממנה קרבן ליהוה כל אשר יתן ממנו ליהוה יהיה קדש: ואם בעירא
דיקרבון מנה קרבנא קדם יי כל דיתין מניה קדם יי יהי קדשא: ואן כאנת בהימה
ללה אן יקרב מנהא קרבאנא ללה פכל מא יגעל מן דאך ללה יכון קדסא:
לא יחליפנו ולא ימיר אתו טוב ברע או רע בטוב ואם המר ימיר בהמה בבהמה
והיה הוא ותמורתו יהיה קדש: לא יחלפניה ולא יעבר יתיה טב בביש או ביש
בטב ואם חלפא יחליף בעירא בבעירא ויהי הוא ותחלופיה יהי קדשא: לא יבדלה
ולא יגיירה גייר בכדי או רדי בגייד פאן גייר בהימה בבהימה יכון צאר הו
ובדילה קדסא: ואם כל בהמה טמאה אשר לא יקריבו ממנה קרבן ליהוה
והעמיד את הבהמה לפני הכהן: ואם כל בעירא מסאבא דלא יקרבון מנה
קרבנא קדם יי ויקים ית בעירא קדם כהנא: ואן כאנת בהימה נגסה או מא לא
יקרב מנהא קרבאן ללה פלתוקף בין ידי אלאמאם: והעריך הכהן אתה בין טוב
ובין רע כערכך הכהן כן יהיה: ויפרוק כהנא יתיה בין טב ובין ביש כפורסן כהנא
כן יהי: פליקימהא אלאמאם עלי קדר גודתהא או רדאהא ויכון אלתגב כמא
קוום אלאמאם: ואם גאל יגאלנה ויסף חמישתו על ערכך: ואם מפרק יפרקנה
ויוסיף חומשיה על פורסניה: פאן שא פכאכהא פליזיד עלי אקימה כמסהא:
ואיש כי יקדיש את ביתו קדש ליהוה והעריכו הכהן בין טוב ובין רע כאשר
יעריך אתו הכהן כן יקום: וגבר ארי יקדיש ית ביתיה קודשא קדם יי ויפלסניה
כהנא בין טב ובין ביש כמא דיפרוק יתיה כהנא כן יקום: ואי רגל אקדס
ביתה קדסא ללה פליקוומה אלאמאם עלי גודתה או רדאתה וכמא קוומה כדאך
יגב: ואם המקדיש יגאל את ביתו ויסף חמישית כסף ערכך עליו והיה לו:
ואם דאקדיש יפרוק ית ביתיה ויוסיף חומש כסף פרסניה עלוהי ויהי ליה: פאן
שא אלמקדס פכאכה מנזלה פליזיד עלי קימתה כמסהא ויכון לה: ואם משדה
אחזתו יקדיש איש ליהוה והיה ערכך לפי זרעו זרע חמר שעורים בחמשים שקל
כסף: ואם מחקל אחסנתיה יקדיש גבר קדם יי ויהי פורסניה לפום דרעיה בר זרע
כור סעורין בחמשין סלעין דכסף: ואן אקדס אנסאן ללה שיא מן ציעה חוזה
פלתכון אקימה עלי קדר בדרה כל מבדר כרמן שעיר בכמסין מתקאל פצה:
אם משנת היבל יקדיש שדהו כערכך יקום: אם משתא דיובלא יקדיש חקליה
כפורסניה יקום: פאן אקדס ציעה מן סנה אלאטלאק פאקימה תאבתה בחאלהא:
ואם אחר היבל יקדיש שדהו וחשב לו הכהן את הכסף על פי השנים הנותרת עד

שנת היבל ונגרע מערכך: ואם בתר יובלא יקדיש חקליה ויחשיב ליה כהנא ית
כספא על פום שניא דאשתארא עד שתא דיובלא ויתמנע מפורסניה: ואן
אקדסהא בעד סנה אלאטלאק פליחסב לה אלאמאם אלדראהם עלי קדר אלסנין
אלבאקיאת אלי סנה אלאטלאק וינקץ מן אלקימה: ואם גאל יגאל את השדה
המקדיש אתו ויסף חמישית כסף ערכך עליו וקם לו: ואם מפרק יפרוק
ית חקלא דאקדיש יתיה ויוסיף חומש כסף פורסניה עלוהי ויקום ליה:
ואן שא מקדסה אלציעה אן יפתכהא פליזיד עלי אלקימה כמסהא ותגב לה:
ואם לא יגאל את השדה ואם מכר את השדה לאיש אחר לא יגאל עוד:
ואם לא יפרוק ית חקלא ואם זבין ית חקלא לגבר אחרן לא יתפריק עוד:
ואן לם יפתכהא או יביעהא לרגל אכר פלא תפתך אבדא: והיה השדה בצאתו
ביבל קדש ליהוה כשדה החרם לכהן תהיה אחזתו: ויהי חקלא במפקיה ביובלא
קודשא קדם יי כחקל חרמא לכהנא תהי אחסנתיה: ותכון ענד כרוגהא מן יד
אלמשתרי פי סנה אלאטלאק קדסא ללה כאלחרם אלמוהוב ותציר לאמאם: ואם
את שדה מקנתו אשר לא משדה אחזתו יקדיש ליהוה: ואם ית חקל זבינוהי
דלא מחקל אחסנתיה יקדיש קדם יי: ואן אקדס ללה מן ציעה משתראה ליסת
פתוח: וחשב לו הכהן את מכסת הערכך עד שנת היבל ונתן את הערכך ביום
ההוא קדש ליהוה: ויחשיב ליה כהנא ית כסוג פורסניה עד שתא דיובלא
ויתין ית פורסניה ביומא ההוא קודשא קדם יי: פליחסב לה אלאמאם תחוט אלקימה
מן סנתה אלי סנה אלאטלאק פידפעהא פי דלך אליום קדסא ללה: בשנת היובל
ישוב השדה לאשר קנהו מאתו לאשר לו אחזת הארץ: בשתא דיובלא יתוב
חקלא לדזבניה מניה לדדיליה אחסנת ארעא: ותרגע אלציעה פי סנה אלאטלאק
ללבאיע אלדי אשתראהא מנה אלדי לה רקבה אלארץ: וכל ערכך יהיה בשקל
הקדש עשרים גרה יהיה השקל: וכל פורסניה יהי בסלעי קודשא עשרין מעין הויא
סלעא: וגמיע קימתך תכון במתקאל אלקדס כל מתקאל עשרין דאנק: אך בכור
אשר יבכר ליהוה בבהמה לא יקדיש איש אתו אם שור אם שה ליהוה הוא: ברם
בכרא דיתבכר קדם יי בבעירא לא יקדיש גבר יתיה אם תור אם אמר דיי הוא:
ואמא בכר יבכר ללה מן אלבהאים פלא יחתאג אן יקדסה אנסאנא ואן כאן מן
אלבקר או מן אלגנם פהו ללה: ואם בבהמה הטמאה ופדה בערכך ויסף חמשתו
עליו ואם לא יגאל ונמכר בערכך: ואם בבעירא מסאבא ויפרוק בפורסניה
ויוסיף חומשיה עלוהי ואם לא יתפריק יזדבן בפורסניה: ואן אקדסיה מן
אלבהאים אלבקר פליפכה בקימתה ויזיד עליהא כמסהא ואן לם יפתכהא אן
פליבאע בקימתה: אך כל חרם אשר יחרם איש ליהוה מכל אשר לו מאדם
ובהמה ומשדה אחזתו לא ימכר ולא יגאל כל חרם קדש קדשים הוא ליהוה:

ברם כל חרמא דיחרם גבר קדם יי מכל דליה מאנשא ובעירא ומחקל
אחסנתיה לא יזדבן ולא יתפריק כל חרמא קדש קודשין הוא קדם יי׃ ואמא
כל מחרם יחרמה אנסאן ללה מן גמיע מאלה מן עביד ובהאים וציעה
חוזה פלא יבאע ולא יפתך כל יכון מן כואץ אתקדאס ללה׃ כל חרם אשר
יחרם מן האדם לא יפדה מות יומת׃ כל חרמא דיתחרם מן אנשא לא
יתפריק אתקטלא יתקטיל׃ וכל מתלוף יסתחק אתלאף מן אנאס פלא יפדא
בל יקתל קתלא׃ וכל מעשר הארץ מזרע הארץ מפרי העץ ליהוה הוא
קדש ליהוה׃ וכל מעסר ארעא מזרעא דארעא מפירי אילנא דיי הוא
קודשא קדם יי׃ וגמיע עשור אלארץ מן חבהא ומן תמר אלשגר כהו ללה קדס׃
ואם גאל יגאל איש ממעשרו חמישיתו יסף עליו׃ ואם מפרק יפרוק גבר
ממעסריה חמשיה יוסיף עלוהי׃ ואן אנתך אלאנסאן שיא מן עשרה פליזיד
עליה כמס קימתה׃ וכל מעשר בקר וצאן כל אשר יעבר תחת השבט
העשירי יהיה קדש ליהוה׃ וכל מעסר תורין ועאן כל דיעבר תחות חוטרא
עסיראה יהי קודשא קדם יי׃ וגמיע עשר אלבקר ואלגנם מא יגוז תחת אלעצא
פאלעאשר יכון קדסא ללה׃ לא יבקר בין טוב לרע ולא ימירנו ואם המר
ימירנו והיה הוא ותמורתו יהיה קדש לא יגאל׃ לא יבקר בין טב לביש ולא
יחלפניה ואם חלפא יחלפניה ויהי הוא וחלופיה יהי קודשא לא יתפריק׃
ולא יפחץ ענה בין גייד לרדי ולא יבדלה פאן בדלה כאן הו ובדילה
קדסא לא יפך׃ אלה המצות אשר צוה יהוה את משה אל בני ישראל
בהר סיני׃ אלין פקודיא דפקיד יי ית משה לות בני ישראל בטורא דסיני׃
הדה אלוצאיא אלתי אמר אללה בהא מוסי לבני אסראיל פי גבל סיני׃

חזק ונתחזק

הדר למנחה

סכום הפסוקים של זה הספר שמונה מאות וחמשים ותשעה סימן נטף

ח״א תושלבע ח״א יחלציהו ח״א כבלך ואעי ח״א

ספר במדבר

וידבר יהוה אל משה במדבר סיני באהל מועד באחד לחדש השני
בשנה השנית לצאתם מארץ מצרים לאמר׃ ומליל יי׳
עם משה במדברא דסיני במשכן זמנא בחד לירחא תנינא בשתא
תניתא למפקהון מארעא דמצרים למימר׃ תם כלם אללה מוסי פי
סיני פי כבא אלמחצ׳ר פי אליום אלאול מן אלשהר אלתאני מן אלסנה אלתאניה
לכ׳רוג׳הם מן בלד מצר קאילא׃ שאו את ראש כל עדת בני ישראל
למשפחתם לבית אבתם במספר שמות כל זכר לגלגלתם׃ קבילו ית
חשבן כל כנשתא דבני ישראל לזרעיתהון לבית אבהתהון במנין שמהן
כל דכורא לגלגלתהון׃ ארפעו ג׳מלה ג׳מאעה בני אסראיל לעשאירהם ובית
אבאיהם באחצא אסמא כל דכר לג׳מאג׳מהם׃ מבן עשרים שנה ומעלה
כל יצא צבא בישראל תפקדו אתם לצבאתם אתה ואהרן׃ מבר עסרין
שנין ולעילא כל נפיק חילא בישראל תמנון יתהון לחיליהון את ואהרן׃ מן
אבן עשרין סנה פצאעדא כל מן יכרג לג׳יש בני אסראיל אחציהם אנת והרון׃
ואתכם יהיו איש איש למטה איש ראש לבית אבתיו הוא׃ ועמכון יהון גברא
גברא לשבטא גבר ריש לבית אבהתוהי הוא׃ וליכון מעכם מן כל סבט רג׳ל
ואחד רג׳ל הו רייס בית אביה׃ ואלה שמות האנשים אשר יעמדו אתכם
לראובן אליצור בן שדיאור׃ אלין שמהת גבריא דיקומון עמכון לראובן
אליצור בר שדיאור׃ והדה אסמא אלרג׳אל אלד׳י יקומון מעכם מן כל ראובן אליצור
בן שדיאור׃ לשמעון שלמיאל בן צורישדי׃ ליהודה נחשון בן עמינדב׃
ליששכר נתנאל בן צוער׃ לזבולן אליאב בן חלן׃ לבני יוסף לאפרים
אלישמע בן עמיהוד למנשה גמליאל בן פדהצור׃ לבנימן אבידן בן גדעני׃
לדן אחיעזר בן עמישדי׃ לאשר פגעיאל בן עכרן׃ לגד אליסף בן דעואל׃
לנפתלי אחירע בן עינן׃ אלה קריאי העדה נשיאי מטות אבותם ראשי
אלפי ישראל הם׃ אלין מערעי כנשתא רברבי שבטי אבהתהון רישי אלפיא
דישראל אנון׃ הולי דעאה אלג׳מאעה אשראף אסבאט אבאיהם רוסא
אלוף בני אסר׳׃ ויקח משה ואהרן את האנשים האלה אשר נקבו בשמות׃
ודבר משה ואהרן ית גבריא האלין דאתפרשו בשמהן׃ פאכד׳ מוסי והרון
הולי אלרג׳אל אלד׳י שרחת אסמאיהם׃ ואת כל העדה הקהילו באחד לחדש
השני ויתילדו על משפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה
ומעלה לגלגלתם׃ וית כל כנשתא כנשו בחד לירחא תנינא ואתיחסו
על דרעיתהון לבית אבהתהון במנין שמהן מבר עסרין שנין ולעילא לגלגלתהון
וג׳מעו סאיר אלג׳מאעה פי אליום אלאול מן אלשהר אלתאני פתנאסבו לעשאירהם

וביות

44

ובינת אבאיהם בעדד אסמא מן אבן עשרין סנה פצאעדא לגמאגמהם
כאשר צוה יהוה את משה ויפקדם במדבר סיני: כמא דפקיד יי ית משה
ומננון במדברא דסיני: כמא אמר אללה מוסי כדאך עדהם פי בריה
סיני: ויהיו בני ראובן בכר ישראל תולדתם למשפחתם לבית
אבתם במספר שמות לגלגלתם כל זכר מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא
צבא: והוו בני ראובן בוכרא דישראל תולדתהון לזרעיתהון לבית אבהתהון
במנין שמהן לגלגלתהון כל דכורא מבר עסרין שנין ולעילא כל נפיק חילא:
פכאן בני ראובן בכר אסראיל תואלידהם לעשאירהם לבינת אבאיהם בעדד
אסמא לגמאגמהם כל דכר מן אבן עשרין סנה פצאעדא כל מן יכרג פי
גיושהם: פקדיהם למטה ראובן ששה וארבעים אלף וחמש מאות:
מניניהון לשבטא דראובן ארבעין ושתא אלפין וחמיש מאה: ואלמעדודין
כלאך מנהם סתה וארבעין אלפא וכמס מאיה: לבני שמעון
תולדתם למשפחתם לבית אבתם פקדיו במספר שמות לגלגלתם כל זכר
מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: לבני שמעון תואלידהם לעשאירהם
ובינת אבאיהם עדדהם בעדד אסמא לגמאגמהם כל דכר מן אבן
עשרין סנה פצאעדא כל מן יכרג פי גיושהם: פקדיהם למטה שמעון תשעה
וחמשים אלף ושלש מאות: מניניהון לשבטא דשמעון חמשין ותשעה
אלפין ותלת מאה: ואלמעדודין כדאך מנהם תסעה וכמסין אלפא ותלת מאיה:
לבני גד תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן
עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: פקדיהם למטה גד חמשה וארבעים אלף
ושש מאות וחמשים: מניניהון לשבטא דגד ארבעין וחמשא אלפין ושית
מאה וחמשין: ואלמעדודין כדאך מן בני גד כמסה וארבעין אלפא וסת מאיה
וכמסין: לבני יהודה תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר
שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: פקדיהם למטה יהודה
ארבעה ושבעים אלף ושש מאות: מניניהון לשבטא דיהודה שבעין וארבעא
אלפין ושית מאה: ואלמעדודין כדאך מן בני יהודה ארבעה וסבעין אלפא וסת מאיה:
לבני יששכר תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן
עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: פקדיהם למטה יששכר ארבעה וחמשים
אלף וארבע מאות: מניניהון לשבטא דיששכר חמשין וארבעה אלפין וארבע
מאה: ואלמעדודין כדאך מן בני יששכר ארבעה וכמסין אלפא וארבע מאיה:
לבני זבולן תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן
עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: פקדיהם למטה זבולן שבעה וחמשים אלף
וארבע מאות: מניניהון לשבטא דזבולן חמשין ושבעא אלפין וארבע מאה:

ואלמעדודין

למעדודין מן בני זבולון סבעה וכמסין אלפא וארבע מאיה ; לבני
יוסף לבני אפרים תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים
שנה ומעלה כל יצא צבא ; פקדיהם למטה אפרים ארבעים אלף וחמש מאות ;
מנינהון לשבטא דאפרים ארבעין אלפין וחמיש מאה ; לבני מנשה
תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה
כל יצא צבא ; פקדיהם למטה מנשה שנים ושלשים אלף ומאתים ; מניניהון
לשבטא דמנשה תלתין ותרין אלפין ומאתן ; לבני בנימן תולדתם
למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא
צבא ; פקדיהם למטה בנימן חמשה ושלשים אלף וארבע מאות ; מניניהון לשבטא דבנימן תלתין וחמשא אלפין וארבע מאה ;
לבני דן תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה
ומעלה כל יצא צבא ; פקדיהם למטה דן שנים וששים אלף ושבע מאות ;
מניניהון לשבטא דדן שתין ותרין אלפין ושבע מאה ; ולמעדודין כדלך מן
בני דן אתנין וסתין אלפא וסבע מאיה ; לבני אשר תולדתם
למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא
צבא ; פקדיהם למטה אשר אחד וארבעים אלף וחמש מאות ; מניניהון
לשבטא דאשר ארבעין וחד אלפין וחמיש מאה ; ולמעדודין כדלך מן בני
אשר ואחד וארבעין אלפא וכמס מאיה ; בני נפתלי תולדתם
למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא
צבא ; פקדיהם למטה נפתלי שלשה וחמשים אלף וארבע מאות ; מניניהון
לשבטא דנפתלי חמשין ותלתא אלפין וארבע מאה ; ולמעדודין כדלך מן בני
נפתלי תלאתה וכמסין אלפא וארבע מאיה ; אלה הפקדים
אשר פקד משה ואהרן ונשיאי ישראל שנים עשר איש איש אחד לבית אבתיו
היו ; אלין מנינא דמנא משה ואהרן ורברבי ישראל תרי עסר גברין גברא חד
לבית אבהתוהי הוו ; כל אלמעדודין אלדי עדהם מוסי והרון ואשראף אסראיל
אתני עשר ארגל כל ואחד מנהם שריף בית אביה ; ויהיו כל פקודי בני ישראל
לבית אבתם מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא בישראל ; והוו כל מניני
בני ישראל לבית אבהתהון מבר עסרין שנין ולעילא כל נפיק חילא בישראל ;
וכאן מן עדה מנהם מנסובא לבית אביה מן דבן עשרין סנה כצאעדא כל
מן יכרג פי גיושהם ; ויהיו כל הפקדים שש מאות אלף ושלשת אלפים וחמש
מאות וחמשים ; והוו כל מניניא שית מאה ותלתא אלפין וחמיש מאה וחמשין ;
וכאן גמלתהם סת מאיה אלף ותלתה אלף וכמס מאיה וכמסין ; והלוים
למטה אבתם לא התפקדו בתוכם ; וליואי לשבטא דאבהתהון לא אתמניאו
ביניהון ; ואמא אללאויין פלם יעדו מעהם לסבט אבאיהם ; וידבר

יהוה

יהוה אל משה לאמר: אך את מטה לוי לא תפקד ואת ראשם לא תשא
בתוך בני ישראל: ברם ית שבטא דלוי לא תמני וית חושבנהון לא תקביל
בגו בני ישראל: אמא סבט אללואניין לא תעדה ולא תרפע גמלתהם פי
מא בין בני אסר': ואתה הפקד את הלוים על משכן העדת ועל כל כליו
ועל כל אשר לו המה ישאו את המשכן ואת כל כליו והם ישרתהו וסביב
למשכן יחנו: ואת מני ית ליואי על משכנא דסהדותא ועל כל מנוהי ועל
כל דליה אנון יטלון ית משכנא וית כל מנוהי ואנון ישמשניה וסחור סחור
למשכנא ישרון: ואנת וכל אללואניין עלי מסכן אלשהאדה ואניתה וגמיע
מא להם והם יחמלון אלמסכן וגמיע אניתה והם יכדמונה וחואליה ינזלון: ובנסע
המשכן יורידו אתו הלוים ובחנת המשכן יקימו אתו הלוים והזר הקרב
יומת: ובמיטל משכנא יפרקון יתיה ליואי ובמשרי משכנא יקימון יתיה
ליואי וחילוני דיקרב יתקטיל: ופי רחילה הם יפצלונה ופי נזולה ה
ינצבונה ואי אגנבי תקדם אליה פליקתל: וחנו בני ישראל איש על
ודשרן מחנהו ואיש על דגלו לצבאתם: [illegible] בני ישראל גבר על משרוהי וגבר
על טקסיה לחיליהון: ויכזל בני אסר' כל סבט פי עסכרה ופי מרכזה עלי
גיושהם: והלוים יחנו סביב למשכן העדת ולא יהיה קצף על עדת בני
ישראל ושמרו הלוים את משמרת משכן העדות: וליואי ישרון סחור סחור
למשכנא דסהדותא ולא יהי רגזא על כנשתא דבני ישראל ויטרון ליואי ית
מטרת משכנא דסהדותא: ואללואניין ינזלון חול מסכן אלשהאדה ולא יכון
סכט עלי גמאעה בני אסר' ויחפטון חפט מסכן אלשהאדה: ויעשו בני ישראל
ככל אשר צוה יהוה את משה כן עשו: ועבדו בני ישראל ככל דפקיד יי ית
משה כין עבדו: וצנעו בני אסר' כגמיע מא אמר אללה מוסי כדאך צנעו:
וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: איש על דגלו
באתת לבית אבתם יחנו בני ישראל מנגד סביב לאהל מועד יחנו: גבר
על טקסיה באתון לבית אבהתהון ישרון בני ישראל מקביל סחור למשכן
זמנא ישרון: כל סבט פי מרכזה בעלאמאת לביות אבאיהם ינזל בני
אסר' חדא בבא אלמחצר וחואליה ינזלון: והחנים קדמה מזרחה דגל מחנה
יהודה לצבאתם ונשיא לבני יהודה נחשון בן עמינדב: ודשרן קדומא
מדנחא טיקס משרית יהודה לחיליהון ורבא לבני יהודה נחשון בר עמינדב:
ואלנאזלין פי אלמשרק מרכז עסכר יהודה לגיושהם ושריפהם נחשון [illegible] עמינדב:
וצבאו ופקדיהם ארבעה ושבעים אלף ושש מאות: וחיליה ומניניהון שבעין
וארבעה אלפין ושית מאה: ועדד גישה ארבעה וסבעין אלפא וסת מאיה:
והחנים עליו מטה יששכר ונשיא לבני יששכר נתנאל בן צוער: ודשרן
סמיכין עלוהי שבטא דיששכר ורבא לבני יששכר נתנאל בר צוער: ואלנאזלין

ואי גאנבה סבט יששכר ושריפהם נתנאל ן צוער: וצבאו ופקדיו ארבעה
וחמשים אלף וארבע מאות: וחיליה ומנינוהי חמשין וארבעה אלפין
וארבע מאה: ועדד גישה ארבעה וכמסין אלפא וארבע מאיה: מטה
זבולן ונשיא לבני זבולן אליאב בן חלן: שבטא דזבולן ורבא לבני זבולן
אליאב בר חלן: ואי גאנבה סבט זבולן ושריפהם אליאב ן חלון: וצבאו ופקדיו
שבעה וחמשים אלף וארבע מאות: וחיליה ומנינוהי חמשין ושבעה אלפין
וארבע מאה: ועדד גישה סבעה וכמסין אלפא וארבע מאיה: כל הפקדים
למחנה יהודה מאת אלף ושמנים אלף וששת אלפים וארבע מאות לצבאתם
ראשנה יסעו: כל מניניא למשרית יהודה מאה ותמנן ושתא אלפין וארבע
מאה לחיליהון בקדמיתא נטלין: כדאך גמיע עדד עסכר יהודה מאיה
ותמאנין אלפא וסתה אלף וארבע מאיה לגיושהם ירחלון אולא:
דגל מחנה ראובן תימנה לצבאתם ונשיא לבני ראובן אליצור בן שדיאור:
טיקס משרית ראובן לדרומא לחיליהון ורבא לבני ראובן אליצור בר שדיאור:
מרכז עסכר ראובן פי אלגנוב לגיושהם ושריפהם אליצור ן שדיאור: וצבאו
ופקדיו ששה וארבעים אלף וחמש מאות: וחיליה ומנינוהי ארבעין ושתא
אלפין וחמש מאה: ועדד גישה סתה וארבעין אלפא וכמס מאיה: והחונם
עליו מטה שמעון ונשיא לבני שמעון שלומיאל בן צורישדי: ודשרן
סמיכין עלוהי שבטא דשמעון ורבא לבני שמעון שלומיאל בר צורישדי:
ואלנאזלין אלי גאנבה סבט שמעון ושריפהם שלומיאל ן צורי שדי: וצבאו
ופקדיהם תשעה וחמשים אלף ושלש מאות: וחיליה ומניניהון חמשין ותשעה
אלפין ותלת מאה: ועדד גישה תסעה וכמסין אלפא ותלאת מאיה: ומטה גד
ונשיא לבני גד אליסף בן רעואל: ושבטא דגד ורבא לבני גד אליסף בר
רעואל: ואלי גאנבה סבט גד ושריפהם אליאסף אבן רעואל: וצבאו ופקדיהם חמשה
וארבעים אלף ושש מאות וחמשים: וחיליה ומניניהון ארבעין וחמשא
אלפין ושית מאה וחמשין: ועדד גישה כמסה וארבעין אלפא וסת מאיה
וכמסין: כל הפקדים למחנה ראובן מאת אלף ואחד וחמשים אלף וארבע
מאות וחמשים לצבאתם ושנים יסעו: כל מניניא למשרית ראובן מאה וחמשין
וחד אלפין וארבע מאה וחמשין לחיליהון בתנייתא נטלין: פכדאך גמיע עדד
עסכר ראובן מאיה אלף וואחד וכמסין אלפא וארבע מאיה וכמסין לגיושהם
והם ירחלון תאניהם: ונסע אהל מועד מחנה הלוים בתוך
המחנת כאשר יחנו כן יסעו איש על ידו לדגליהם: ויטול משכן זמנא
משרית ליואי בגו משריתא כמא דשרן כין נטלין גבר על אתריה לטקסיהון:
ויערחל קבה אלמחצר עקב אליואניין פי וסט אלעסאכר וכמא הם נאזלין כדאך
ירחלון

ירחלון כל רגל מן מנזלה ומרכזה : דגל מחנה אפרים לצבאתם
ימה ונשיא לבני אפרים אלישמע בן עמיהוד : טיקס משרית אפרים
לחיליהון מערבא ורבא לבני אפרים אלישמע בר עמיהוד : ומרכז עסכר
אפרים לגיושהם פי אלמגרב ושריפהם אלישמע אבן עמיהוד : וצבאו ופקדיהם
ארבעים אלף וחמש מאות : וחיליה ומניניהון ארבעין אלפין וחמש מאה :
ועדד גישה ארבעין אלפא וכמס מאיה : ועליו מטה מנשה ונשיא לבני
מנשה גמליאל בן פדהצור : ודסמיכין עלוהי שבטא דמנשה ורבא לבני
מנשה גמליאל בר פדהצור : ולי גאנבה סבט מנשה ושריפהם גמליאל
אבן פדהצור : וצבאו ופקדיהם שנים ושלשים אלף ומאתים : וחיליה
ומניניהון תלתין ותרין אלפין ומאתן : ועדד גישה אתנין ותלאתין אלפא
ומאיתין : ומטה בנימן ונשיא לבני בנימן אבידן בן גדעני : ולי גאנבה
סבט בנימין ושריפהם אבידן אבן גדעוני : וצבאו ופקדיהם חמשה ושלשים
אלף וארבע מאות : וחיליה ומניניהון תלתין וחמשא אלפין וארבע מאה :
ועדד גישה כמסה ותלאתין אלפא וארבע מאיה : כל הפקדים למחנה
אפרים מאת אלף ושמנת אלפים ומאה לצבאתם ושלשים יסעו : כל מניניא
למשרית אפרים מאה ותמניא אלפין ומאה לחיליהון בתליתיתא נטלין :
גמיע עדד עסכר אפרים מאיה אלף ותמאניה אלף ומאיה לגיושהם ירחלון
תאלתהם : דגל מחנה דן צפנה לצבאתם ונשיא לבני דן
אחיעזר בן עמישדי : טיקס משרית דן צפונא לחיליהון ורבא לבני דן
אחיעזר בר עמישדי : ומרכז עסכר דן פי אלשמאל לגיושהם ושריפהם אחיעזר
אבן עמישדי : וצבאו ופקדיהם שנים וששים אלף ושבע מאות : וחיליה
ומניניהון שתין ותרין אלפין ושבע מאה : ועדד גישה אתנין וסתין אלפא
וסבע מאיה : והחנים עליו מטה אשר ונשיא לבני אשר פגעיאל בן עכרן :
ודשרן סמיכין עלוהי שבטא דאשר ורבא לבני אשר פגעיאל בר עכרן :
ואלנאזלין אלי גאנבה סבט אשר ושריפהם פגעיאל אבן עכרן : וצבאו ופקדיהם אחד
וארבעים אלף וחמש מאות : וחיליה ומניניהון ארבעין וחד אלפין וחמש
מאה : ועדד גישה ואחד וארבעין אלפא וכמס מאיה : ומטה נפתלי ונשיא
לבני נפתלי אחירע בן עינן : ושבטא דנפתלי ורבא לבני נפתלי אחירע בר
עינן : ולי גאנבה סבט נפתלי ושריפהם אחירע אבן עינן : וצבאו ופקדיהם
שלשה וחמשים אלף וארבע מאות : וחיליה ומניניהון חמשין ותלתא
אלפין וארבע מאה : ועדד גישה תלאתה וכמסין אלפא וארבע מאיה : כל
הפקדים למחנה דן מאת אלף ושבעה וחמשים אלף ושש מאות לאחרנה
יסעו לדגליהם : כל מניניא למשרית דן מאה וחמשין ושבעא אלפין

ושבטא דבנימין
ורבא לבני בנימין
אבידן בר
גדעוני

ושית

ושית מאה בבתרייתא נטלין לטקסיהון׃ פגמיע עדד עסכר דן מאיה
וסבעה וכמסין אלפא וסת מאיה וירחלון אכ'ירא לנואשהם׃ אלה
פקודי בני ישראל לבית אבתם כל פקודי המחנת לצבאתם שש מאות אלף
ושלשת אלפים וחמש מאות וחמשים׃ אלין מנייני בני ישראל לבית אבהתהון
כל מנייני משריתא לחיליהון שית מאה ותלתא אלפין וחמש מאה וחמשין׃
האולי מעדודי בני אסראיל לביות אבאיהם גמלה עדד אלעסאכר לנואשהא סת
מאיה אלף ותלתה אלאף וכמס מאיה וכמסין׃ והלוים לא התפקדו בתוך בני
ישראל כאשר צוה יהוה את משה׃ וליואי לא אתמניאו בגו בני ישראל כמא
דפקיד יי ית משה׃ ואמא אללאויין פלם יחצו פי גמלה בני אסראיל כמא אמר
אללה מוסי׃ ויעשו בני ישראל ככל אשר צוה יהוה את משה כן חנו לדגליהם
וכן נסעו איש למשפחתיו על בית אבתיו׃ ועבדו בני ישראל ככל דפקיד יי
ית משה כן שרן לטקסיהון וכן נטלין גבר לזרעייתיה על בית אבהתוהי׃
תם צנעו בנו אסראיל כמא אמר אללה מוסי כדאך נזלו מן פי מראכזהם
וכדאך רחלו כל סבט לעשאירה עלי ביות אבאיהם׃ ואלה
תולדת אהרן ומשה ביום דבר יהוה את משה בהר סיני׃ ואלין תולדת אהרן
ומשה ביומא דמליל יי עם משה בטורא דסיני׃ והדה נסבה הרון ומוסי
פי וקת כאטב אללה מוסי פי גבל סיני׃ ואלה שמות בני אהרן הבכר
נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר׃ ואלין שמהת בני אהרן בוכרא נדב
ואביהוא אלעזר ואיתמר׃ והדה אסמא בניהם אלבכר נדב ואביהוא
אלעזר ואיתמר׃ אלה שמות בני אהרן הכהנים המשחים אשר מלא ידם
לכהן׃ אלין שמהת בני אהרן כהניא דאתרביאו דאתקרב קורבנהון לשמשא׃
הדה אסמא בני הרון אלאימה אלממסוחין אלדי כמל ואנכהם לאלאמאמה׃
וימת נדב ואביהוא לפני יהוה בהקרבם אש זרה לפני יהוה במדבר סיני
ובנים לא היו להם ויכהן אלעזר ואיתמר על פני אהרן אביהם׃ ומית נדב
ואביהוא קדם יי בקרוביהון אישתא נוכריתא קדם יי במדברא דסיני ובנין לא הוו
להון ושמיש אלעזר ואיתמר על אפי אהרן אבוהון׃ ומאת נדב ואביהוא
בין ידי אללה למא קרבא נארא גריבא פי ברייה סיני ולם יכון להמא בנין ואס
אלעזר ואיתמר בחצרה הרון אביהמא׃ וידבר יהוה אל
משה לאמר׃ הקרב את מטה לוי והעמדת אתו לפני אהרן הכהן ושרתו
אתו׃ קריב ית שבטא דלוי ותקים יתיה קדם אהרן כהנא וישמשון יתיה׃
קדם סבט לוי ואקמהם בין ידי הרון אלאמאם ויכדמונה׃ ושמרו את משמרתו
ואת משמרת כל העדה לפני אהל מועד לעבד את עבדת המשכן׃ ויטרון ית
מטרתיה וית מטרת כל כנשתא לקדם משכן זמנא למפלח ית פולחן משכנא׃

ויחפטון

ויחפטון מחפטה ומא פיה אגמעה בין ידי בני אסראיל ויכדמון כדמה
אלמסכן : ושמרו את כל כלי אהל מועד ואת משמרת בני ישראל
לעבד את עבדת המשכן : ויטרון ית כל מני משכן זמנא וית מטרת
בני ישראל למפלח ית פולחן משכנא : ויחפטון גמיע אניה קבה אלמחצר
ומחפט בני אסר ויכדמון כדמה אלמסכן : ונתתה את הלוים לאהרן
ולבניו נתונים נתונים המה לו מאת בני ישראל : ותתן ית ליואי
לאהרן ולבנוהי מסירין יהיבין אנון ליה מן בני ישראל : ותדפע אללויאניין
להרון ובניה מעטיין מסלמין הם לה מן בני אסר : ואת אהרן ואת בניו
תפקד ושמרו את כהנתם והזר הקרב יומת : וית אהרן וית בנוהי תמני
ויטרון ית כהנתהון וחילוני דיקרב יתקטיל : והרון ובניה תוכל ויחפטו
אמאמתהם ואי חגנבי תקדם אלי דלך פאיקתל : וידבר
יהוה אל משה לאמר : ואני הנה לקחתי את הלוים מתוך בני ישראל
תחת כל בכור פטר רחם מבני ישראל והיו לי הלוים : ואנא הא קריבית
ית ליואי מגו בני ישראל חלף כל בוכרא פתח ולדא מבני ישראל ויהון כל
משמשין קדמי ליואי : פאני קד שרכת אללויאניין מן בני אסר בדל כל
בכר אול בטן מן בני אסר כי יציר לי אללויאניין : כי לי כל בכור ביום
הכתי כל בכור בארץ מצרים הקדשתי לי כל בכור בישראל מאדם
עד בהמה לי יהיו אני יהוה : ארי דילי כל בוכרא ביומא דקטלית כל
בוכרא בארעא דמצרים אקדישית קדמי כל בוכרא בישראל מאנשא
ועד בעירא דילי יהון אנא יוי : כמא כאן לי כל בכר יום אהלכת
כל בכר פי בלד מצר אקדסת לי כל בכר כימא בין בני אסר מן אנסאן
אלי בהימה כונהן יציר לי אלמולי אנא אללה שרפתהם :
וידבר יהוה אל משה במדבר סיני לאמר : פקד את בני לוי לבית
אבתם למשפחתם כל זכר מבן חדש ומעלה תפקדם : מני ית בני לוי
לבית אבהתהון לזרעיתהון כל דכורא מבר ירחא ולעילא תמנינון :
עד בני לוי לביות אבאיהם לעשאירהם כל דכר מן אבן שהר בצאעדא
תעדהם : ויפקד אתם משה על פי יהוה כאשר צוה : ומנא יתהון משה
על מימרא דיוי כמא דאתפקד : פעדהם מוסי עלי קול אללה כמא
אמר : ויהיו אלה בני לוי בשמתם גרשון וקהת ומררי : והוו אלין בני
לוי בשמהתהון גרשון וקהת ומררי : פהאולי כאנו בני לוי באסמאיהם
גרשון וקהת ומררי : ואלה שמות בני גרשון למשפחתם לבני ושמעי :
ואלין שמהת בני גרשון לזרעיתהון לבני ושמעי : והדה אסמא בני

גרשון לעשאירהם לבני ושמעי: ובני קהת למשפחתם עמרם ויצהר
וחברון ועזיאל: ובני קהת לזרעיתהון עמרם ויצהר וחברון ועזיאל:
ובני קהת לעשאירהם עמ' יצ' חב' ועזיא: ובני מררי למשפחתם מחלי
ומושי אלה הם משפחת הלוי לבית אבתם: ובני מררי לזרעיתהון מחלי
ומושי אלין אנון זרעית לוי לבית אבהתהון: ובני מררי לעשאירהם
מחלי ומושי הדה עשאיר אללואניין לביות אבאיהם: לגרשון משפחת
הלבני ומשפחת השמעי אלה הם משפחת הגרשני: לגרשון זרעית לבני
שמעי אלין אנון זרעית גרשון: לגרשון עשירה לבני ועשירה שמעי
הדה עשאירה: פקדיהם במספר כל זכר מבן חדש ומעלה פקדיהם שבעת
אלפים וחמש מאות: מניניהון במנין כל דכורא מבר ירחא ולעילא
מניניהון שבעא אלפין וחמש מאה: עדדהם כחסאב כל דכר מן אבן
שהר פצאעדא סבעה אלאף וכמס מאיה: משפחת הגרשני אחרי המשכן
יחנו ימה: זרעית גרשון אחורי משכנא ישרון מערבא: ועשאירהם
ינזלון ורא אלמסכן פי אלמגרב: ונשיא בית אב לגרשני אליסף בן לאל:
ורב בית אבא לבית גרשון אליסף בר לאל: ושריפהם איסף אבן לאל: ומשמרת
בני גרשון באהל מועד המשכן והאהל מכסהו ומסך פתח אהל מועד:
ומטרת בני גרשון במשכן זמנא משכנא ופרסא חופאה ופרסא דתרע
משכן זמנא: וחפטהם פי קבה אלמחצר אלמסכן ואלקבה וגשאה וסתר באב
קבה אלמחצר: וקלעי החצר ואת מסך פתח החצר אשר על המשכן ועל
המזבח סביב ואת מיתריו לכל עבדתו: וסרדי דרתא וית פרסא דתרע
דרתא דעל משכנא ועל מדבחא סחור סחור וית אטונוהי לכל פולחניה:
וקלוע אלמחצר וסתר באבה אלדי עלי אלמסכן ואלמדבח מסתדירא ואטנאבהא
וסאיר כדמתהא: ולקהת משפחת העמרמי ומשפחת
היצהרי ומשפחת החברני ומשפחת העזיאלי אלה הם משפחת הקהתי:
ולקהת זרעית עמ' וזר' יצ' וז' חב' וזר' עז' אלין אנון זרעית קהת: ולקהאת עשירה
עמרם ועשירה יצהר ועשירה חברון ועשירה עזיאל הדה עשאירה: במספר
כל זכר מבן חדש ומעלה שמנת אלפים ושש מאות שמרי משמרת הקדש:
במנין כל דכורא מבר ירחא ולעילא תמניא אלפין ושית מאה נטרי מטרת
קודשא: כחסאב כל דכר מן אבן שהר פצאעדא תמאניה אלאף וסת מאיה
חאפטי מחפט אלקדס: משפחת בני קהת יחנו על ירך המשכן תימנה:
זרעית בני קהת ישרון על שדא דמשכנא דרומא: ועשאירהם ינזלון
אלי גאנב אלמסכן אלגנוב: ונשיא בית אב למשפחת הקהתי אליצפן בן
עזיאל

עזיאל: ורב בית אבא לזרעית קהת אליצפן בר עזיאל: ושריפהם אליצפן
הבן עזיאל: ומשמרתם הארן והשלחן והמנרה והמזבחת וכלי הקדש אשר
ישרתו בהם והמסך וכל עבדתו: ומטרתהון ארונא ופתורא ומנרתא ומדבחיא
ומני קודשא דישמשון בהון ופרסא וכל פולחניה: ותכנהם אלצנדוק ואלמאידה
ואלמנארה ואלמדאבח ואניה אלקדס אלתי יכדמון בהא ואלסתר וסאיר כדמתה:
ונשיא נשיאי הלוי אלעזר בן אהרן הכהן פקדת שמרי משמרת הקדש:
ואמרכלא דממנא על רברבי ליואי אלעזר בר אהרן כהנא מנהון ידוהי
מתלכן בנטרי מטרתא דקודשא: ושריף אשראף אללואניין אלעזר אבן הרון
אלאמאם מוכל בחאפטי מחפט אלקדס: למררי משפחת המחלי ומשפחת
המושי אלה הם משפחת מררי: למררי זרעית מחלי וזרעית מושי אלין אנון
זרעית מררי: ולמררי עשירה מחלי ועשירה מושי הדה עשאירה: ופקדיהם
במספר כל זכר מבן חדש ומעלה ששת אלפים ומאתים: מניניהון במנין
כל דכורא מבר ירחא ולעילא שתא אלפין ומאתן: ועדדהם באחצא כל דכר
מן אבן שהר פצאעדא סת אלאף ומאיתין: ונשיא בית אב למשפחת מררי
צוריאל בן אביחיל על ירך המשכן יחנו צפנה: ורב בית אבא לזרעית מררי
ישרון צוריאל בר אביחיל על שדא דמשכנא צפונא: ושריפהם צוריאל אבן אביחיל
וינזלון אלי גאנב אלמסכן אלשמאלי: ופקדת משמרת בני מררי קרשי המשכן
ובריחיו ועמדיו ואדניו וכל כליו וכל עבדתו: ודמסיר למטר לבני מררי
דפי משכנא ועברוהי ועמודוהי וסמכוהי וכל מנוהי וכל פולחניה: וכל
תחפט בני מררי תכאתג אלמסכן ואלמאאנה ועמדה וקואעדה וכל אניתה
וכדמתה: ועמדי החצר סביב ואדניהם ויתדתם ומיתריהם: ועמודי
דרתא סחור סחור וסמכיהון וסכיהון ואטוניהון: ועמד אלדאר מסתדיר
וקואעדהא ואותאדהא ואטנאבהא: והחנים לפני המשכן קדמה לפני אהל
מועד מזרחה משה ואהרן ובניו שמרים משמרת המקדש למשמרת בני
ישראל והזר הקרב יומת: ודישרון קדם משכנא קידומא קדם משכן זמנא
מדנחא משה ואהרן ובנוהי נטרין מטרת מקדשא למטרת בני ישראל וחילוני
דיקרב יתקטיל: ואלנאזלין בין ידי אלמסכן בין ידי קבה אלמחצר פי אלמשרק מוסי
והרון ובניה חאפטי מחפט אלקדס ומחפט בני אסראיל ואי אגנבי תקדם אלי דלך
פאיקתל: כל פקודי הלוים אשר פקד משה ואהרן על פי יהוה למשפחתם כל
זכר מבן חדש ומעלה שנים ועשרים אלף: כל מניני ליואי דמנא משה ואהרן
על מימרא דיי לזרעיתהון כל דכורא מבר ירחא ולעילא עשרין ותרין אלפין
פגמיע עדד אללואניין אלדי עדדהם מוסי והרון עלי קול אללה לעשאירהם
כל דכר מן אבן שהר פצאעדא אתנין ועשרין אלפא: ויאמר יהוה
אל משה פקד כל בכר זכר לבני ישראל מבן חדש ומעלה ושא את מספר שמתם.
ואמר יי למשה מני כל בוכריא דכוריא לבני ישראל מבר ירחא ולעילא וקביל ית

חשבן שמהתהון: תם קאל אלה למוסי עד כל בכר דכר מן בני אסר' מן אבן
שהר פצאעדא וחצל עדד אסמאיהם: ולקחת את הלוים לי אני יהוה תחת
כל בכור בבני ישראל ואת בהמת הלוים תחת כל בכור בבהמת בני ישראל:
ותקריב ית ליואי קדמי אנא יי חלף כל בוכרא בבני ישראל וית בעירא דליואי
חלף כל בוכרא בבעירא דבני ישראל: וכד לי אלליואניין אנא אלה שרכתהם
בדל כל בכר מן בני אסר' ובהאים אלליואניין בדל כל בכר מן בהאים בני אסר':
ויפקד משה כאשר צוה יהוה אתו את כל בכור בבני ישראל: ומנא משה
כמא דפקיד יי יתיה ית כל בוכרא בבני ישראל: פעד מוסי כמא אמרה אלה
כל בכר מן בני אסר': ויהי כל בכור זכר במספר שמת מבן חדש ומעלה
לפקדיהם שנים ועשרים אלף שלשה ושבעים ומאתים: והון כל בוכריא
דכריא במנין שמהן מבר ירחא ולעילא למניניהון עסרין ותרין אלפין מאתן
ושבעין ותלתא: פכאן גמלה כל בכר דכר באחצא אסמאיהם מן אבן שהר
פצאעדא כ"ב אלף ומאיתין ותלאתה וסבעין:
וידבר יהוה אל משה לאמר: קח את הלוים תחת כל בכור בבני ישראל ואת
בהמת הלוים תחת בהמתם והיו לי הלוים אני יהוה: קריב ית ליואי חלף
כל בוכרא בבני ישראל וית בעירא דליואי חלף בעיריהון ויהון משמשין קדמי
ליואי אנא יי: כד אלליואניין בדל כל בכר מן בני אסר' ובהאים אלליואניין
בדל בהאימהם ליכונו לי אנא אלה שרפתהם: ואת פדויי השלשה והשבעים
והמאתים העדפים על הלוים מבכור בני ישראל: וית פרקן מאתן ושבעין
ותלתא דיתירין על ליואי מבוכריא דבני ישראל: ואמא פדא אלמאיתין ואלתלאתה
ואלסבעין אלזאידין עלי אלליואניין מן בכור בני אסר': ולקחת חמשת חמשת
שקלים לגלגלת בשקל הקדש תקח עשרים גרה השקל: ותסב חמיש חמיש
סלעין לגולגלתא בסלעי קודשא תסב עסרין מעין סלעא: פכד' כמסה מתאקיל
לכל גמגמה כצה במתקאל אלקדס כל מתקאל עשרין דאנק: ונתתה הכסף לאהרן
ולבניו פדויי העדפים בהם: ותתין כספא לאהרן ולבנוהי פרקן דיתירין דבהון:
ואדפע אלפצה להרון ובניה פדא אלפאצלין עליהם: ויקח משה את כסף הפדיום
מאת העדפים על פדויי הלוים: ונסיב משה ית כסף פורקנהון מן דיתירין
על פרקני ליואי: פאכד' מוסי פצה אלפדא מן אלזאידין עלי פדא אלליואניין:
מאת בכור בני ישראל לקח את הכסף חמשה וששים ושלש מאות ואלף
בשקל הקדש: מן בוכריא דבני ישראל נסיב ית כספא אלף ותלת מאה ושתין
וחמיש סלעין בסלעי קודשא: מן בכור בני אסר' אכד' תלך אלפצה אלף ותלאת
מאיה וכמסה וסתין מתקאל במתקאל אלקדס: ויתן משה את כסף הפדים לאהרן
ולבניו על פי יהוה כאשר צוה יהוה את משה: ויהב משה ית כסף פרקניא
לאהרן ולבנוהי על מימרא דיי כמא דפקיד יי ית משה: ודפעהא אלי הרון ובניה

עלי

עלי קול אללה במא אמרה ׃ וידבר יהוה אל משה ואל
אהרן לאמר ׃ נשא את ראש בני קהת מתוך בני לוי למשפחתם לבית
אבתם ׃ קבילו ית חושבן בני קהת מגו בני לוי לזרעיתהון לבית אבהתהון ׃
ארפעא גמלה בני קהת מן בני לוי לעשאירהם לביות אבאיהם ׃ מבן
שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה כל בא לצבא לעשות
מלאכה באהל מועד ׃ מבר תלתין שנין ולעילא ועד בר חמשין שנין
כל דאתי לחילא למעבד עבידתא במשכן זמנא ׃ מן אבן תלאתין
סנה פצאעדא אלי כמסין סנה כלמן ידכל לגיש ליעמל צנאעה פי
כבא אלמחצר ׃ זאת עבדת בני קהת באהל מועד קדש הקדשים ׃ דין
פלחן בני קהת במשכן זמנא קדש קודשיא ׃ הדה כדמה בני קהת פי
כבא אלמחצר באץ אלאקדאס ׃ ובא אהרן ובניו בנסע המחנה והורדו
את פרכת המסך וכסו בה את ארן העדת ׃ וייעול אהרן ובנוהי במיטל
משריתא ויפרקון ית פרכתא דפרסא ויכסון בה ית ארונא דסהדותא ׃
וידכל הרון ובניה ענד רחיל אלעסכר ויחטו אלסגאף אלמסתור ויגטו בה
צנדוק אלשהאדה ׃ ונתנו עליו כסוי עור תחש ופרשו בגד כליל תכלת
מלמעלה ושמו בדיו ׃ ויתנון עלוהי חופאה דמשך ססגונא ויפרסון
לבוש גמיר תכלא מלעילא וישוון אריחוהי ׃ ויגעלון עליה גשא מן גלוד
דארש ויבסטון תוב כמלתה אסמאנגון פוקה ויצלחון אדואתה ׃ ועל
שלחן הפנים יפרשו בגד תכלת ונתנו עליו את הקערת ואת הכפת ואת
המנקית ואת קשות הנסך ולחם התמיד עליו יהיה ׃ ועל פתורא דלחים
אפיא יפרסון לבוש תכלא ויתנון עלוהי ית מגסיא וית בזיכיא וית
מכילתא וית קסוות נסוכא ולחמא תדירא עלוהי יהי ׃ ועלי מאידה
אלוגה יבסטון תוב אסמאנגון ויגעלון עליה אלקצאע ואלרכוב ואלמלאעק
ומגאהן אלמזאג ואלכבז אלדאים יכון עליה ׃ ופרשו עליהם בגד תולעת
שני וכסו אתו במכסה עור תחש ושמו את בדיו ׃ ויפרסון עליהון לבוש
צבע זהורי ויכסון יתיה בחופאה דמשך ססגונא וישוון ית אריחוהי ׃
ויבסטו עליה תוב צבג קרמז ויגטוהא בגטא גלוד דארש ויצלחו אדואתה ׃
ולקחו בגד תכלת וכסו את מנרת המאור ואת נרתיה ואת מלקחיה ואת
מחתתיה ואת כל כלי שמנה אשר ישרתו לה בהם ׃ ויסבון לבוש תכלא
ויכסון ית מנרתא דאנהורא וית בוציניהא וית צביתהא וית מחתיתהא
וית כל מני משחה דישמשון לה בהון ׃ ויאכדו תוב אסמאנגון ויגטו
בה מנארה אלאצאה וסרגהא ומלאקטהא ומגאמרהא וגמיע אניה דהנהא
אלתי יכדמונהא בהא ׃ ונתנו אתה ואת כל כליה אל מכסה עור תחש ונתנו
על

על המוט: ויתנון יתה וית כל מנהא לחופאה דמשך ססגונא ויתנון
על אריחא: ויגעלוהא וגמיע אניתהא פי גטא גלוד דארש ויצנעון
פוק עלי אדהק: ועל מזבח הזהב יפרשו בגד תכלת וכסו אתו במכסה
עור תחש ושמו את בדיו: ועל מדבחא דדהבא יפרסון לבוש תכלא
ויכסון יתיה בחופאה דמשך ססגונא וישוון ית אריחוהי: ועלי מדבח
אלדהב יבסטון תוב אסמאנגון ויגטוה בגטא גלוד דארש ויצלחון קואמה:
ולקחו את כל כלי השרת אשר ישרתו בם בקדש ונתנו אל בגד תכלת
וכסו אותם במכסה עור תחש ונתנו על המוט: ויסבון ית כל מני
שמושא די ישמשון בהון בקודשא ויתנון ללבוש תכלא ויכסון יתהון ב
בחופאה דמשך ססגונא ויתנון על אריחא: ויאכדון גמיע אניה אלכדמה
אלתי יכדמון בהא פי אלקדס פיגעלונהא פי תוב אסמאנגון ויגטוהא
בגטא גלוד דארש ויצעונה עלי אדהק: ודשנו את המזבח ופרשו עליו
בגד ארגמן: ויסבון ית קטמא דמדבחא ויפרסון עלוהי לבוש ארגון:
ויכמדון אלמדבח ויבסטון עליה תוב ארגואן: ונתנו עליו את כל כליו אשר
ישרתו עליו בהם את המחתת את המזלגת ואת היעים ואת המזרקת
כל כלי המזבח ופרשו עליו כסוי עור תחש ושמו בדיו: ויתנון עלוהי ית
כל מנוהי דישמשון עלוהי בהון ית מחתיתא וית צנוריתא וית מגרופיתא
וית מזרקיא כל מני מדבחא ויפרסון עלוהי חופאה דמשך ססגונא וישוון
אריחוהי: ויגעלון עליה גמיע אניתה אלתי יכדמון בהא עליה אלמגאמר
ואלמנאשל ואלמגארף ואלמראכן וסאיר אניה אלמדבח ויבסטון עליה גטא
גלוד דארש ויצלח דהוקה: וכלה אהרן ובניו לכסת את הקדש ואת כל
כלי הקדש בנסע המחנה ואחרי כן יבאו בני קהת לשאת ולא יגעו אל
הקדש ומתו אלה משא בני קהת באהל מועד: ויסיף אהרן ובנוהי לכסאה
ית קודשא וית כל מני קודשא במטל משריתא ובתר כין ייעלון בני קהת
למטל ולא יקרבון לקודשא ולא ימותון אלין מטול בני קהת במשכן זמנא:
פאדא כמל הרון ובניה מן תגטייה אלקדס וגמיע אניתה ענד רחיל אלעסכר
ובעד דאך ידכל בני קהאת פיחמלונהא ולא ידנון מן אלקדס פיהלכון הדה צפה
חמל בני קהת לקבה אלמחצר: ופקדת אלעזר בן אהרן הכהן שמן המאור
וקטרת הסמים ומנחת התמיד ושמן המשחה פקדת כל המשכן וכל אשר
בו בקדש ובכליו: ודמסיר לאלעזר בר אהרן כהנא משחא דאנהרותא וקטרת
בוסמיא ומנחתא תדירא ומשחא דרבותא מסרת כל משכנא וכל דביה
בקודשא ובמנוהי: ווכאלה אלעזר אבן הרון אלאמאם עלי דהן אלצאה ובכור
אלצמוג

אלמזג ואלבר אלדהיס והו אלמסוחייה ובלא אלמסכן וגמיע מא פיה מן
קדס ואניתה ׃
וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר ׃
אל תכריתו את שבט משפחת הקהתי מתוך הלוים ׃ לא תשיצון ית
שיבט זרעית קהת מגו ליואי ׃ לא תקטעו עשאיר סבט קהת מן בין
אלליואניין ׃ וזאת עשו להם וחיו ולא ימתו בגשתם את קדש הקדשים
אהרן ובניו יבאו ושמו אותם איש איש על עבדתו ואל משאו ׃ ודא
עבידו להון ויחון ולא ימותון במקרבהון לקדש קדשיא אהרן ובנוהי
ייעלון וימנון יתהון גבר גבר על פולחניה ולמטוליה ׃ בל תצנעו להם
כלה חתי יחיון ולא יהלכון בדנוהם אלי כואץ אלאקדאס ידכל הרון
ויוליהם כל פריק עלי כדמתה וחמלה ׃ ולא יבאו לראות כבלע את
הקדש ומתו ׃ ולא ייעלון למחזי כד מכסן ית מני קודשא ולא ימותון ׃ ולא
ידכלון כי ינצרון ענד תגטייה לקדס ולא יהלכון ׃ קנ״ט כיס״ו סימן חלקיהו

וידבר יהוה אל משה לאמר ׃ נשא את ראש בני גרשון
גם הם לבית אבתם למשפחתם ׃ קביל ית חושבן בני גרשון אף אנון
לבית אבהתהון לזרעיתהון ׃ ארפע גמלה בני גרשון הם איצא לביות
אבאיהם לעשאירהם ׃ מבן שלשים שנה ומעלה עד בן חמשים שנה
תפקד אותם כל הבא לצבא צבא לעבד עבדה באהל מועד ׃ מבר תלתין
שנין ולעילא עד בר חמשין שנין תמני יתהון כל דאתי לחילא חילא למפלח
פולחנא במשכן זמנא ׃ מן אבן תלאתין סנה פצאעדא אלי אבן כמסין סנה
תעדהם כל מן ידכל ללגייש לכדמה כבא אלמחצר ׃ זאת עבדת משפחת
הגרשני לעבד ולמשא ׃ דין פולחן זרעית גרשון למפלח ולמטל ׃ והדה כדמתהם
עמלא וחמלא ׃ ונשאו את יריעת המשכן ואת אהל מועד מכסהו ומכסה
התחש אשר עליו מלמעלה ואת מסך פתח אהל מועד ׃ ויטלון ית יריעת
משכנא וית משכן זמנא חופאיה וחופאה דססגונא דעלוהי מלעילא וית
פרסא דתרע משכן זמנא ׃ ויחמלון שקק אלמסכן וכבא אלמחצר וגשאה ואלגשא
אלאחרש אלדי עליה מן פוק וסתר באב כבא אלמחצר ׃ ואת קלעי החצר ואת מסך
פתח שער החצר אשר על המשכן ועל המזבח סביב ואת מיתריהם ואת כל כלי
עבדתם ואת כל אשר יעשה להם ועבדו ׃ וית סרדי דרתא וית פרסא דמעלנא
דתרע דרתא דעל משכנא ועל מדבחא סחור סחור וית אטוניהון וית כל מאני פולחנהון
וית כל דיתמסר להון ויפלחון ׃ וקלוע אלצראדק וסתר באבהא אלדי עלי אלמסכן
ואלמדבח מסתדירא ואטנאבהא וסאיר אלאתהא בכדמתהא וכלמא יצלח להא הם

יכדמון

יכדמון : על פי אהרן ובניו תהיה כל עבדת בני הגרשני לכל משאם ולכל
עבדתם ופקדתם עלהם במשמרת את כל משאם : על מימר אהרן ובנוהי
תהי כל פולחן בני גרשון לכל מטולהון ולכל פולחנהון ותמנון עליהון במטרא
ית כל מטולהון : עלי קול הרון ובניה יכון גמיע כדמה בני גרשון מן חמלהם
וקאיר עמלהם ותוכלון עליהם בחפט גמיע חמלהם : זאת עבדת משפחת בני ב
הגרשני באהל מועד ומשמרתם ביד איתמר בן אהרן הכהן : דין פולחן זרעית
בני גרשון במשכן זמנא ומטרתהון בידא דאיתמר בר אהרן כהנא : הדה
עשאיר בני גרשון פי קבה אלמחצר וחפטהם עלי יד איתמאר אבן הרון אלאמאם :
בני מררי למשפחתם לבית אבתם תפקד אתם : בני מררי
לזרעיתהון לבית אבהתהון תמני יתהון : בני מררי לעשאירהם ובית
אבאיהם תעדהם : מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה תפקדם
כל הבא לצבא לעבד את עבדת אהל מועד : מבר תלתין שנין ולעילא ועד בר
חמשין שנין תמנינון כל דאתי לחילא למפלח ית פולחן משכן זמנא : מן אבן
תלתין סנה פצאעדא אלי כמסין סנה תעדהם כל מן ידכל לגיש לכדמה קבה
אלמחצר וקיאמה : וזאת משמרת משאם לכל עבדתם באהל מועד קרשי
המשכן ובריחיו ועמודיו ואדניו : ודא מטרת מטולהון לכל פולחנהון במשכן
זמנא דפי משכנא ועברוהי ועמודוהי וסמכוהי : והדה חפט חמלהם פי קבה
אלמחצר אלואח אלמסכן ואלואחהא ועמדה וקואעדה : ועמודי החצר סביב
ואדניהם ויתדתם ומיתריהם לכל כליהם ולכל עבדתם ובשמת תפקדו את כלי
משמרת משאם : ועמודי דרתא סחור וסמכיהון וסכיהון ואטוניהון לכל מניהון
ולכל פולחנהון ובשמהן תמנון ית מני מטרת מטולהון : ועמד אלדאר מסתדירה
וקואעדהא ואותאדהא ואטנאבהא וגמיע אניתהא וסאיר אסתעמאלהא ועדו באסמא
גמיע אניה חפט חמלהא : זאת עבדת משפחת בני מררי לכל עבדתם באהל
מועד ביד איתמר בן אהרן הכהן : דין פולחן זרעית בני מררי לכל פולחנהון במשכן
זמנא בידא דאיתמר בר אהרן כהנא : הדה כדמה עשירה בני מרארי פי קבה
אלמחצר עלי יד איתמאר אבן הרון אלאמאם : ויפקד משה ואהרן ונשיאי העדה
את בני הקהתי למשפחתם ולבית אבתם : ומנא משה ואהרן ורברבי כנשתא
ית בני קהת לזרעיתהון ולבית אבהתהון : פעד מוסי והרון ואשראף אלגמאעה
בני קהת לעשאירהם ובית אבאיהם : מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים
שנה כל הבא לצבא לעבדה באהל מועד : מבר תלתין שנין ולעילא ועד בר חמשין
שנין כל דאתי לחילא למפלח במשכן זמנא : מן אבן תלאתין סנה פצאעדא
אלי כמסין סנה כל מן ידכל לגיש לכדמה קבה אלמחצר : ויהיו פקדיהם למשפחתם
אלפים שבע מאות וחמשים : והוו מניניהון לזרעיתהון תרין אלפין שבע מאה

וחמשין

וחמשין : פצאר גמיע עדדהם לעשאירהם אלפין וסבע מאיה וכמסין : אלה
פקודי משפחת הקהתי כל העבד באהל מועד אשר פקד משה ואהרן על פי
יהוה ביד משה : אלין מנייני זרעית קהת כל דפלח במשכן זמנא דמנא משה
ואהרן על מימרא דיי' בידא דמשה : יהדה אעדאד עשאיר אלקהתיין סלמן פזם
פי כבא אלמחצר אלדי עד מוסי והרון באמר אלה : ופקודי בני
גרשון למשפחתם ולבית אבתם : ומנייני בני גרשון לזרעיתהון לבית אבהתהון :
ועדד בני גרשון לעשאירהם ולבית אבאיהם : מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן
חמשים שנה כל הבא לצבא לעבדה באהל מועד : מן בני תלאתין סנה פצאעדא
אלי אבן כמסין סנה כל מן ידכל לגיש לכדמה כבא אלמחצר : ויהיו [redacted]
למשפחתם לבית אבתם אלפים ושש מאות ושלשים : והוו מניניהון לזרעיתהון
לבית אבהתהון תרין אלפין ושית מאה ותלתין : פכאן עדדהם לעשאירהם ובית
אבאיהם אלפין וסת מאיה ותלאתין : אלה פקודי משפחת בני גרשון כל העבד
באהל מועד אשר פקד משה ואהרן על פי יהוה : אלין מנייני זרעית בני גרשון כל
דפלח במשכן זמנא דמנא משה ואהרן על מימרא דיי' : האולי מעדודי עשאיר
בני גרשון פלמן פזם פי כבא אלמחצר אלדי עד מוסי והרון עלי קול אלה : ופקודי
משפחת בני מררי למשפחתם לבית אבתם : ומנייני זרעית בני מררי
לזרעיתהון לבית אבהתהון : ועדד עשאיר בני מררי לעשאירהם ובית
אבאיהם : מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה כל הבא לצבא
לעבדה באהל מועד : מבר תלתין שנין ולעילא ועד בר חמשין שנין כל
דאתי לחילא לפלחנא במשכן זמנא : מן אבן תלאתין סנה פצאעדא
אלי אבן כמסין סנה כל מן ידכל לגיש לכדמה כבא אלמחצר : ויהיו פקודיהם
למשפחתם שלשת אלפים ומאתים : והוו מניניהון לזרעיתהון תלתא
אלפין ומאתן : ופאן עדדהם לעשאירהם תלאתה אלאף ומאיתין : אלה
פקודי משפחת בני מררי אשר פקד משה ואהרן על פי יהוה ביד משה :
אלין מנייני זרעית בני מררי דמנא משה ואהרן על מימרא דיי' בידא
דמשה : כל הפקדים אשר פקד משה ואהרן ונשיאי ישראל את הלוים
למשפחתם ולבית אבתם : כל מניניא דמנא משה ואהרן ורברבי ישראל
ית ליואי לזרעיתהון ולבית אבהתהון : גמיע אלמעדודין אלדי עד מוסי והרון
ואשראף אהל אללאויין לעשאירהם ולבית אבאיהם : מבן שלשים שנה
ומעלה ועד בן חמשים שנה כל הבא לעבד עבדת עבדה ועבדת משא
באהל מועד : מבר תלתין שנין ולעילא ועד בר חמשין שנין כל דאתי למפלח
פלחן פלחנא ופלחן מטול במשכן זמנא : מן אבן תלאתין סנה פצאעדא
אלי אבן כמסין סנה כל מן ידכל ליכדם כדמה עמל כדמה חמל פי כבא אלמחצר :
ויהיו פקדיהם שמנת אלפים וחמש מאות ושמנים : והוו מניניהון תמניא אלפין

וחמיש

מבר תלתין שנין
ולעילא ועד בר
חמשין שנין כ
דאתי לחילא
לפלחנא במשכ
דזמנא

האולי עשיר
בני מררי

וחמש מאה ותמנן: וכאן עדדהם תמאניה אלאף וכמס מאיה ותמאנין:
על פי יהוה פקד אותם ביד משה איש איש על עבדתו ועל משאו ופקדיו
אשר צוה יהוה את משה: על מימרא דיי מנא יתהון בידא דמשה גבר
גבר על פולחניה ועל מטוליה ומנינוהי דפקיד יי ית משה: עלי קול אללה
עדהם מוסי כל כדיקה עמלה וחמלה ועדדהם כמא אמר אללה מוסי:
וידבר יהוה אל משה לאמר: צו את בני ישראל וישלחו מן
המחנה כל צרוע וכל זב וכל טמא לנפש: פקיד ית בני ישראל וישלחון
מן משריתא כל דסגיר וכל דדאיב וכל דמסאב לטמי נפשא: מר בני אסר
אן ינפו מן אלעסכר כל אברץ וכל דאיב וכל אלנגס במיית: מזכר עד נקבה
תשלחו אל מחוץ למחנה תשלחום ולא יטמאו את מחניהם אשר אני שכן
בתוכם: מדכר עד נוקבא תשלחון למברא למשריתא תשלחונון ולא
יסאבון ית משריתהון דשכינתי שריא ביניהון: מן דכר אלי אנתי תנפוהם
אלי כארג אלעסכר ולא ינגסו עסאכרהם אלדי אנא סאכנה פימא בינהם:
ויעשו כן בני ישראל וישלחו אותם אל מחוץ למחנה כאשר דבר יהוה
אל משה כן עשו בני ישראל: ועבדו כין בני ישראל ושלחו יתהון למברא
למשריתא כמא דמליל יי עם משה כין עבדו בני ישראל: פצנעו כדאך
בני אסר ונפוהם אלי כארג אלעסכר כמא אמר אללה מוסי כדאך צנעו בני
אסר: וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל
איש או אשה כי יעשו מכל חטאת האדם למעל מעל ביהוה ואשמה
הנפש ההוא: מליל עם בני ישראל גבר או אתתא ארי יעבדון מכל חובי אנשא
לשקרא שקר קדם יי ויחוב אנשא ההוא: קל לבני אסר אי רגל או אמראה
צנע שיא מן כטאיא אלנאס פיכון כיאנה כאללה ויאתם: והתודו את
חטאתם אשר עשו והשיב את אשמו בראשו וחמישתו יוסף עליו ונתן
לאשר אשם לו: ויודון ית חוביהון דעבדו ויתיב ית חובתיה ברישיה
וחומשיה יוסף עלוהי ויתין לדחייב ליה: תם יקר בכטייתה אלתי צנעהא
פירד אלמאל בחקהא ויזיד עליה כמסהא וידפעהא אלי מן טלמה:
ואם אין לאיש גאל להשיב האשם אליו האשם המושב ליהוה לכהן
מלבד איל הכפרים אשר יכפר בו עליו: ואם לית לגבר פריק לאתבא
חובתא ליה חובתא דמתיב קדם יי לכהנא בר מדכר כפוריא דיכפר ביה
עלוהי: ואן לם יכן ללמטלום ולי לתרד אלטלאמה עליה פתכון אלטלאמה
אלמרדודה ללה ללאמאם סוי כבש אלגפראן אלדי יסתגפר ענה בה: וכל
תרומה לכל קדשי בני ישראל אשר יקריבו לכהן לו יהיה: וכל אפרשותא
לכל קודשיא דבני ישראל דיקרבון לכהנא דיליה יהי: וכל רפיעה מן גמיע
אקדאס בני אסר אלתי יקדמוהא דפעוהא באחכת לה: ואיש את קדשיו לו יהיו
איש

איש אשר יתן לכהן לו יהיה: וגבר ית מעשר קודשוהי דיליה יהון גבר
דיתין לכהנא דיליה יהי: וכל אמר יכון לה מא יקדסה ואי אמאם
דפעה פאלה לה: וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר
אל בני ישראל ואמרת אלהם איש איש כי תשטה אשתו ומעלה בו
מעל: מליל עם בני ישראל ותימר להון גבר גבר ארי תסטי אתתיה
ותשקר ביה שקר: מר בני אסראיל וקל להם אי רגל חאדת זוגתה פכאנת
כיאנה: ושכב איש אתה שכבת זרע ונעלם מעיני אישה ונסתרה
והיא נטמאה ועד אין בה והוא לא נתפשה: וישכוב גבר יתה שכבת זרעא
ויהי מכסא מעיני בעלה ומסתאבא והיא מסאבא וסהיד לית בה והיא לא
אתאחדת: כאן צאגעהא רגל מצ'אגעה אכסאל וכפי דלך ען זוגהא
ואנכתמת והי נגסה ושאהד ליס עליהא והי לם תקהר: ועבר עליו רוח
קנאה וקנא את אשתו והוא נטמאה או עבר עליו רוח קנאה וקנא את
אשתו והיא לא נטמאה: ויעבר עלוהי רוח קנאה ויקני ית אתתיה והיא
מסאבא או עבר עלוהי רוח קנאה ויקני ית אתתיה והיא לא מסאבא:
ופטר בבאלה ריח גירה פגאר עלי זוגתה והי נגסה או גיר נגסה: והביא
האיש את אשתו אל הכהן והביא את קרבנה עליה עשירת האיפה קמח
שעורים לא יצק עליו שמן ולא יתן עליו לבנה כי מנחת קנאת היא
מנחת זכרון מזכרת עון: וייתי גברא ית אתתיה לות כהנא וייתי ית
קרבנה עלה חד מן עסרא בתלת סאין קמח סעורין לא יריק עלוהי משחא
ולא יתין עלוהי לבונתא ארי מנחת קנאתא הוא מנחת דכרנא מדכרת
חובין: פליאת דלך אלרגל בזוגתה אלי אלאמאם ויאתי בקרבאנהא מעהא
עשר איבה מן דקיק אלשעיר לא יצב עליה דהנא ולא יגעל פוקה לבאנא
לאנה קרבאן אלגירה קרבאן אלדכר ידכר באלדנוב: והקריב אתה הכהן
והעמדה לפני יהוה: ויקריב יתה כהנא ויקימנה קדם יי: ויקדמהא אלאמאם
ויוקפהא בין ידי אללה: ולקח הכהן מים קדשים בכלי חרש ומן העפר
אשר יהיה בקרקע המשכן יקח הכהן ונתן אל המים: ויסב כהנא
מי כיור במאן דחסף ומן עפרא דיהי בשיפולי משכנא יסב כהנא ויתין למיא:
ויאכד אלאמאם מן מא אלמקדס פי אניה כזף ומן אלתראב אלדי יכון פי ערצה
אלמסכן יאכד אלאמאם ויגעלה פי אלמא: והעמיד הכהן את האשה לפני יהוה
ופרע את ראש האשה ונתן על כפיה את מנחת הזכרון מנחת קנאת הוא
וביד הכהן יהיו מי המרים המאררים: ויקים כהנא ית אתתא קדם יי ויפרע ית
רישא דאתתא ויתין על ידהא ית מנחת דכרנא מנחת קנאתא היא ובידא
דכהנא יהון מיא מרירא מלטטיא: ויוקפהא בין ידי אללה ויכשף ראסהא

ויגעל

ויגעל עליה ודיעה קרבאן ארבע קפיזן שעיר ולא יסכב פיה זית לאן
אלעין : והשביע אתה הכהן ואמר אל האשה אם לא שכב איש אתך אלמר
ואם לא שטית טמאה תחת אישך הנקי ממי המרים המאררים האלה :
ויומי יתה כהנא ויימר לאתתא אם לא שכיב גבר יתיך ואם לא סטית
לאסתאבא בר מבעליך הוי זכאה ממיא מריריא מלטטיא האלין : ויחלפהא
ויקול להא אלכאהן לם יצאגעך רגל ולם תחידי אלי נגאסה גיר זוגך פאברי
מן הדא אלמא אלמלעון : ואת כי שטית תחת אישך וכי נטמאת ויתן איש אלמר
בך את שכבתו מבלעדי אישך : ואת ארי סטית בר מבעליך וארי אסתאבת
ויהב גבר ביך ית שכבתיה בר מבעליך : ואן כנת קד חדת אלי גיר זוגך
ותנגסת בה וגעל גירה מצאגעתה ביך : והשביע הכהן את האשה בשבעת
האלה ואמר הכהן לאשה יתן יהוה אותך לאלה ולשבעה בתוך עמך בתת
יהוה את ירכך נפלת ואת בטנך צבה : ויומי כהנא ית אתתא במומתא
דלוטא ויימר כהנא לאתתא יתין יי יתיך ללוט ולמומי בגו עמיך
בדיתין יי ית ירכיך מסיא וית מעכי נפיחין : ויחלפהא עלי דאך אלימין אלחג
ויקול להא יגעלך אללה מסבא ומיוכא בין קומך באן יגעל פכדך סאקטא
ובטנך וארמא : ובאו המים המאררים האלה במעיך לצבות בטן
ולנפל ירך ואמרה האשה אמן אמן : ויעלון מיא מלטטיא האלין במעכי
לאנפחא מעין ולאמסאה ירך ותימר אתתא אמן אמן : ויאך חדא אלמא הדא
אלמלעון פי מעאך ירם בטנך ויסקט פכדך ותקול אלמרה אמין אמין :
וכתב את האלת האלה הכהן בספר ומחה אל מי המרים : ויכתוב ית לוטיא
האלין כהנא בספרא וימחוק למיא מריריא : ויכתב אלכאהן הדה אללענאת
פי כתאב וימחאהא באלמא אלמר : והשקה את האשה את מי המרים המאררים
ובאו בה המים המאררים למרים : וישקי ית אתתא ית מיא מריריא מ
מלטטיא ויעלון בה מיא מלטטיא ללוט : ויסקיהא אלמא אלמר אלעין
ויסתחיל פיהא מרהא : ולקח הכהן מיד האשה את מנחת הקנאת והניף את
המנחה לפני יהוה והקריב אתה אל המזבח : ויסב כהנא מידא דאתתא
ית מנחתא דקנאתא וירים ית מנחתא קדם יי ויקריב יתה למדבחא : ויאכד
מן יד אלמרה הדיה אלגירה ויחרכהא בין ידי אללה ויקדמהא אלי אלמדבח : וקמץ הכהן
מן המנחה את אזכרתה והקטיר המזבחה ואחר ישקה את האשה את המים :
ויקמוץ כהנא מן מנחתא ית אדכרתה ויסיק למדבחא ובתר כין ישקי ית
אתתא ית מיא : ויקבץ מנהא דכראהא כפהא ויצעדהא עלי אלמדבח ובעד
דלך יסקיהא אלמא : והשקה את המים והיתה אם נטמאה ותמעל מעל
באישה

ובאו בה המים המאררים למרים וצבתה בטנה ונפלה ירכה והיתה
האשה לאלה בקרב עמה: וישקינה ית מיא ותהי אם אסתאבת ושקרת שקר
בבעלה ויעלון בה מיא מלטטיא ללוט ויפחון מעהא ותתמסי ירכה
ותהי אתתא ללוטא בגו עמה: פאדא סקאהא כאן אן כאנת קד תנגסת וגדרת
וגדרת בזוגהא תדכלהא הדה אלמא אלמלעון פיתנפך בטנהא ותסקט פכדהא ותציר אלמראה
לענה פי קומהא: ואם לא נטמאה האשה וטהרה הוא ונקתה ונזרעה זרע:
ואם לא אסתאבת אתתא ודכיא היא ותפוק זכאה ותעדי עדוי: ואן לם תכן
תתנגס בל הי טאהרה בריית ונחמלת חמלא: זאת תורת הקנאת אשר
תשטה אשה תחת אישה ונטמאה: דא אוריתא דקנאתא דתסטי אתתא
בר מבעלה ותסתאב: הדה שריעה אלגירה פי אן תחיד אמראה ען זוגהא
ותנגס: או איש אשר תעבר עליו רוח קנאה וקנא את אשתו והעמיד את
האשה לפני יהוה ועשה לה הכהן את כל התורה הזאת: או גבר דתעבר
עלוהי רוח קנאה ויקני ית אתתיה ויקים ית אתתא קדם יי ויעביד לה
כהנא ית כל אוריתא הדא: או רגל יכטר בבאלה רוח גירה פיגאר על
זוגתה פליוקפהא בין ידי אללה ויצנע בהא אלאמאם גמיע מא פי הדה אלשריעה:
ונקה האיש מעון והאשה ההיא תשא את עונה: ויהי זכאה גברא מחובין
ואתתא ההיא תקביל ית חובה: חתי יכון אלרגל מן אלוזר ותלך אלמראה
תחמל וזרהא: וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני
ישראל ואמרת אליהם איש או אשה כי יפליא לנדר נדר נזיר להזיר ליהוה:
מליל עם בני ישראל ותימר להון גבר או אתתא ארי יפריש למדר נדר נזירו
למזר קדם יי: ימר בני אסראיל וקל להם אי רגל או אמראה קנג פנדר נסך
ליתנסך ללה: מיין ושכר יזיר חמץ יין וחמץ שכר לא ישתה וכל משרת
ענבים לא ישתה וענבים לחים ויבשים לא יאכל: מחמר חדת ועתיק
יזר חל דחמר חדת וחל דחמר עתיק לא ישתי וכל מתרות ענבין לא ישתי
וענבין רטיבין ויבישין לא ייכול: פמן אלכמר ואלמסכר מנה יתנסך
כל כמר וכל מסכר לא ישרב וכל נקיע עגב לא ישרב ועגבא רטבא
ויאבסה לא יאכל: כל ימי נזרו מכל אשר יעשה מגפן היין מחרצנים
ועד זג לא יאכל: כל יומי נזריה מכל דמתעביד מגפנא דחמרא
מפורצנין ועד עצורין לא ייכול: וטול איאם נסכה קבל מא יעמל
מן גפן אלכמר מן אלעגם אלי אלזג לא יאכל: כל ימי נדר נזרו תער לא יעבר
על ראשו עד מלאת הימים אשר יזיר ליהוה קדש יהיה גדל פרע שער ראשו:
כל יומי נדר נזריה מספר לא יעבר על רישיה עד משלם יומיא דיזר קדם יי
קדיש יהי מרבי פרוע שער רישיה: וטול איאם נדר נסכה לא ירחק עלי

ראסה אלי אן תתם איאם זהדה ללה וליכון מקדסא וירכי פרע
שער ראסה: כל ימי נזרו ליהוה על נפש מת לא יבא: כל יומין
דנזיר קדם יי על נפשא דמיתא לא ייעול: כלאך טול איאם נסכה ללה
לא ידנו מן מיית ולא ידכל: לאביו ולאמו לאחיו ולאחתו לא יטמא להם
במתם כי נזר אלהיו על ראשו: לאבוהי ולאמיה לאחוהי ולאחתיה לא
יסתאב להון במותהון ארי כלילא דאלהיה על רישיה: חתי לאביה ולאמה
ולאכיה ולאכתה לא יתנגס בהם פי חאל מותהם לאן נסך רבה עליה: כל
ימי נזרו קדש הוא ליהוה: כל יומי נזריה קדיש הוא קדם יי: כלאך טול איאם
נסכה מקדס הו ללה: וכי ימות מת עליו בפתע פתאם וטמא ראש נזרו
וגלח ראשו ביום טהרתו ביום השביעי יגלחנו: וארי ימות מיתא עלוהי
בתכיף שלו ויסתאב ריש נזריה ויגלח רישיה ביומא דדכותיה ביומא שביעאה
יגלחניה: ואן מאת מיית מעה בגתה או גפלה פקד קטע חבל נסכה פליחלק
ראסה פי יום טהרה ולאן פי אליום אלסאבע: וביום השמיני יבא שתי תרים
או שני בני יונה אל הכהן אל פתח אהל מועד: וביומא תמינאה ייתי
תרין שפנינין או תרין בני יונה לות כהנא לתרע משכן זמנא: ופי אליום
אלתאמן יאתי בשפנינין או פרכי חמאם אלי אלאמאם אלי באב קבה אלמחצר:
ועשה הכהן אחד לחטאת ואחד לעלה וכפר עליו מאשר חטא על הנפש
וקדש את ראשו ביום ההוא: ויעביד כהנא חד לחטאתא וחד לעלתא ויכפר
עלוהי מדחב על מיתא ויקדש ית רישיה ביומא ההוא: ויעמל אלאמאם אחדהמא
דכוה ואלאכר צעידה ויכפר ענה ממא אכטא פי אמר מיית ויקדס ראסה
פי דלך אליום: והזיר ליהוה את ימי נזרו והביא כבש בן שנתו לאשם
והימים הראשנים יפלו כי טמא נזרו: ויזר קדם יי ית יומי נזריה וייתי אמר
בר שתיה לאשמא ויומיא קדמאי יבטלון ארי אסתאב נזריה: ויתנסך ללה
איאם נסכה ויאתי בחמל אבן סנתה לקרבאן אתאם ואלאיאם אלמתקדמה
תבטל לאנה אנגס נסכה: וזאת תורת הנזיר ביום מלאת ימי נזרו יביא
אתו אל פתח אהל מועד: ודא אוריתא דנזירא ביום משלם יומי נזריה
ייתי יתיה לתרע משכן זמנא: והדה שריעה אלנאסך פי יום כמאל איאם
נסכה יאתי בה אלי באב קבה אלמחצר: והקריב את קרבנו ליהוה כבש בן
שנתו תמים אחד לעלה וכבשה אחת בת שנתה תמימה לחטאת ואיל
אחד תמים לשלמים: ויקריב ית קורבניה קדם יי אמר בר שתיה שלים חד
לעלתא ואמרתא חדא בת שתה שלמתא לחטאתא ודכר חד שלים לנכסת ק
ודשיא: ויקרב קרבאנה ללה חמלא אבן סנתה צחיחא לצעידה ורכלה
אבנה

אבנא סנתהא צחיחה ללזכוה וכבשא צחיחא לדבח אסלאמה ׃ וסל מצות
סלת חלת בלולת בשמן ורקיקי מצות משחים בשמן ומנחתם ונסכיהם ׃
וסל פטיר סולת גריצן דפילן במשח ואספוגין פטירין דמשיחין במשח
ומנחתהון ונסכיהון ׃ וסלה פטיר גיהדק מלתותה בדהן ורקאק פטיר
ממסוחה בדהן ואבר ומזאג אדי מעהם ׃ והקריב הכהן לפני יהוה ועשה
את חטאתו ואת עלתו ׃ ויקריב כהנא קדם יי ויעביד ית חטאתיה וית עלתיה ׃
ויקדמהא אלאמאם בין ידי אלה ויצנע דכותה וצעידתה ׃ ואת האיל יעשה
זבח שלמים ליהוה על סל המצות ועשה הכהן את מנחתו ואת נסכו ׃
וית דכרא יעביד נכסת קודשיא קדם יי על סלא דפטיריא ויעביד כהנא ית
מנחתיה וית נסכיה ׃ ואלכבש יצנעה דבח סלאמה ללה מע סלה אלפטיר
תם יצנע אבר ומזאג אדי מעהא ׃ וגלח הנזיר פתח אהל מועד את
ראש נזרו ולקח את שער ראש נזרו ונתן על האש אשר תחת זבח
השלמים ׃ ויגלח נזירא בתרע משכן זמנא ית ריש נזריה ויסב ית שער
ריש נזריה ויתין על אישתא דתחות דודא דנכסת קודשיא ׃ ויחלק אלנאסך
עבד באב כבא אלמחצר שער ראסה ויאכדה ויבקיה עלי אלנאר אלדי תחת דבח
אלסלאמה ׃ ולקח הכהן את הזרע בשלה מן האיל וחלת מצה אחת מן הסל
ורקיק מצה אחד ונתן על כפי הנזיר אחר התגלחו את נזרו ׃ ויסב כהנא
ית דרעא בשילא מן דיכרא וגריצתא פטירתא חדא מן סלא ואספוג פטיר
חד ויתין על ידי נזירא בתר דיגלח ית נזריה ׃ ויאכד אלאמאם אלדראע
מטבוכה מן דלך אלכבש וגרדקה ואחדה מן אלסל ורקאקה ואחדה מן
אלפטיר ויקדמהא ויצע דלך עלי כפי אלנאסך בעד חלק שער ׃ והניף
אותם הכהן תנופה לפני יהוה קדש הוא לכהן על חזה התנופה ועל שוק
התרומה ואחר ישתה הנזיר יין ׃ וירים יתהון כהנא ארמא קדם יי קודשא
הוא לכהנא על חדיא דארמותא ועל שקא דאפרשותא ובתר כן ישתי נזירא
חמרא ׃ ויחרך אלגמיע תחריכה בין ידי אלה וליכון קדסא ללאמאם מע קץ
אלתחריך וסאק אלרפיעה ובעד דלך ישרב אלנאסך כמרא ׃ זאת תורת הנזיר
אשר ידר קרבנו ליהוה על נזרו מלבד אשר תשיג ידו כפי נדרו אשר ידר כן
יעשה על תורת נזרו ׃ דא אוריתא דנזירא די ידר קורבניה קדם יי על נזריה בר
מדתדביק ידיה כמסת נדריה דידר כן יעביד על אוריתא דנזריה ׃ הדה שריעה
מן נדר אן יכון נאסכא קרבאנה ללה ען נסכה סוי מא תנאל ידה וליכון לאכר
כמקדאר נדרה כדלך יצנע עלי שריעה נסכה ׃
וידבר יהוה אל משה לאמר ׃ דבר אל אהרן ואל בניו לאמר כה תברכו את בני
ישראל אמור להם ׃ מלול עם אהרן ועם בנוהי למימר כדין תברכון ית

בני ישראל כד תימרון להון : מר הרון ובניה יקול להם כדא תבארכון בני אסר
קאילין להם : יברכך יהוה וישמרך : יברכנך יי ויטרנך : יבארכך אללה ויחפצך :
יאר יהוה פניו אליך ויחנך : חדי נגהה אליך וירחמך : ישא יהוה פניו אליך וישם
לך שלום : ויקבל בקבלה אליך ויציר לך אלסלאם : ושמו את שמי על בני ישראל
ואני אברכם : וישוון ית ברכת שמי על בני ישראל ואנא אבריכנון : ויגעלו אסמי
עלי בני אסר ואנא אבארך עליהם : ויהי ביום כלות
משה להקים את המשכן וימשח אתו ויקדש אתו ואת כל כליו ואת המזבח
ואת כל כליו וימשחם ויקדש אתם : והוה ביומא דשיצי משה לאקמא ית
משכנא ורבי יתיה וקדיש יתיה וית כל מנוהי וית מדבחא וית כל מנוהי
ורבינון וקדיש יתהון : ולמא כאן יום פרג מוסי מן נצב אלמסכן מסחה
וקדסה וגמיע אניתה ואלמדבח וגמיע אניתה מסחהא וקדסהא : ויקריבו
נשיאי ישראל ראשי בית אבתם הם נשיאי המטות הם העמדים על הפקדים
וקריבו רברבי ישראל רישי בית אבהתהון אנון רברבי שבטיא אנון דקימין
על מניניא : קדם אשראף בני אסר רויסא בית אבאיהם אליהם רויסא
אלאסבאט אלקאימין עלי עדדהם : ויביאו את קרבנם לפני יהוה שש עגלת
צב ושני עשר בקר עגלה על שני הנשאים ושור לאחד ויקריבו אותם
לפני המשכן : ואיתיאו ית קורבנהון לקדם יי שית עגלן כד מחפין ותרי עסר
תורין עגלתא על תרין רברביא ותורא לחד וקריבו יתהון לקדם משכנא :
פאתו בקרבאנהם ללה סת עגל מגננה ואתני עשר תורא עגלה לכל
שריכין ותור לכל ואחד פקדמוהא בין ידי אלמסכן : ויאמר יהוה אל משה
לאמר : קח מאתם והיו לעבד את עבדת אהל מועד ונתתה אותם אל
הלוים איש כפי עבדתו : קביל מנהון ויהון למפלח ית פולחן משכן זמנא
ותתין יתהון לליואי גבר כמיסת פולחניה : כד מנהם תכון לכדמה קבה
אלמחצר ואדפעהא אלי כל פריק מן אלליואניין חסב כדמתהם : ויקח משה
את העגלת ואת הבקר ויתן אותם אל הלוים : ונסיב משה ית עגלתא
וית תורי ויהב יתהון לליואי : פאכד מוסי אלעגל ואלבקר ודפעהא אלי
אלליואניין : את שתי העגלות ואת ארבעת הבקר נתן לבני גרשון כפי
עבדתם : ית תרתין עגלן וית ארבעה תורין יהב לבני גרשון כמסת
פולחנהון : עגלתין ואלארבע בקראת דפעהא לבני גרשון חסב כדמתהם :
ואת ארבע העגלת ואת שמנת הבקר נתן לבני מררי כפי עבדתם
ביד איתמר בן אהרן הכהן : וית ארבע עגלן וית תמניא תורין יהב לבני
מררי כמסת פולחנהון בידא דאיתמר בר אהרן כהנא : ואלארבע עגל

ותמאן

ותמאן כקדמה. דנע לבני מררי חסב כרמתהם ולנמיע על ידי איתמר הכן
הכהן לאמהם. ולבני קהת לא נתן כי עבדת הקדש עליהם בכתף ישאו: ולבנו
קהת לא יהב ארי פלחן קודשא עליהון בכתפא נטלין: ולבני קהת לם יר נעשיא
להן כרמה לקדק עליהם ואכתא וחתלוצה עלי חבתאכהם: ויקריבו הנשאים
את חנכת המזבח ביום המשח אתו ויקריבו הנשיאם את קרבנם לפני המזבח:
וקריבו רברביא ית חנכת מדבחא ביומא דרבו יתיה וקריבו רברביא ית
קרבנהון לקדם מדבחא: ולמה קרב אשרדתו דשן מזבח כי יום משח יקרען
קרבניהם בין ידי אירנה. ויאמר יהוה אל משה נשיא אחד ליום נשיא אחד
ליום יקריבו את קרבנם לחנכת המזבח: ואמר יי למשה רבא חד ליומא
רבא חד ליומא יקרבון ית קרבנהון לחנכת מדבחא: קלאלה למיסי שויה
ואחר כי כל יום יקרב קרבאנה דשנא למזבח: ויהי המקריב
ביום הראשון את קרבנו נחשון בן עמינדב למטה יהודה: והוה דמקריב
ביומא קדמאה ית קורבניה נחשון בר עמינדב לשבטא דיהודה: כפתן
אמיקרב כי אל יום אול קרבאנה נחשון בן עמינדב אז שבט יהודה:
וקרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים
שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: וקורבניה
מגסתא דכסף חדא מאה ותלתין סלעין הוי מתקלה מזרקא חד דכסף
מתקליה שבעין סלעין בסלעי קודשא תרויהון מלן סלתא דפילא במשח
למנחתא: וכאן קרבאנה קצעה מן כסה וזנהא מאיה וסיזדה מתקאל
במתקאל קדס ופרגיב כסה וזנהא ספעין מתקאל פליתא מאלוין פמנה
מלתיתה בהון ללהדייה: כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: בזיכא חדא
מתקלה עסר סלעין הוי דדהב מליא קטרת בסמין: ודגנה מן זהב וזנה
עשרה מתקאל מאליה בכורה: פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו
לעלה: תור חד בר תורי דכר חד אמר חד בר שתיה לעלתא: ותורה מן אנפר
ופבשא וחמלאן תבן סנתה ללעירה: שעיר עזים אחד לחטאת: צפיר בר
עזי חד לחטאתא: ושעורה מן אמאעז ללירנה: ולזבח השלמים בקר שנים
אילם חמשה עתודים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן נחשון בן
עמינדב: ולנכסת קודשיא תורין תרין דכרין חמשא ברחי חמשא אמרין בני שנא
חמשא דין קורבנא דנחשון בר עמינדב: ולזבח אפלאמה בדרין ופמוכרת
פבחש ופמקה עתודן ופמסה חמלאן בני סנה דוא קרבאני נחשון בן עמינדב:
ביום השני הקריב נתנאל בן צוער נשיא יששכר: ביומא תנינא
קריב נתנאל בר צוער רבא דיששכר: נבי איום אתאני קריב נתנאל בן צוער
שריף בני ישכר: הקרב את קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה

מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה
בשמן למנחה: קריב ית קרבניה: קרב קרבנה קצעה מן כסא וזנה א
מאה ותלתין מתקלא כמתקל קדיש ומזרק כסא וזכה סבעין מתקאל
כליתהא ממלויין קמחא מלתותא ברקן ללהדייה: כף אחת עשרה
זהב מלאה קטרת: פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה:
שעיר עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתודים
חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן נתנאל בן צוער: ביום
השלישי נשיא לבני זבלן אליאב בן חלן: ביומא תליתאה רבא לבני זבולן
אליאב בר חלון: וני איום אלתאלת קרב איאב ן חלן שריה בני זבולן מתלדאך:
קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים
שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: כף אחת
עשרה זהב מלאה קטרת: פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה:
שעיר עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתודים
חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אליאב בן חלן: ביום
הרביעי נשיא לבני ראובן אליצור בן שדיאור: ביומא רביעאה: וני איום
אלראבע קרב איצור חבן שדיאור שריה בני ראובן מתל דאך: קרבנו קערת
כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל
הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה זהב
מלאה קטרת: פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: שעיר
עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתודים
חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אליצור בן שדיאור:
ביום החמישי נשיא לבני שמעון שלמיאל בן צורי שדי: ומי איום אלכאמס
קרב שלמיאל ן צורישדי שריה בני שמעון מתל דאך: קרבנו קערת כסף אחת
שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם
מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: פר
אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת:
ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתודים חמשה כבשים בני שנה
חמשה זה קרבן שלמיאל בן צורי שדי: ביום הששי נשיא
לבני גד אליסף בן דעואל: וני איום אלסאדס קרב אליסף ן דעואל שריה בני גד
מתל דאך: קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד
כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה:
כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן

שנתו

שנתו לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילם
חמשה עתודים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אליסף בן דעואל:
ביום השביעי נשיא לבני אפרים אלישמע בן עמיהוד: ופי אליום
אלסאבע קרב אלישמע אבן עמיהוד שריף בני אפרים מתל דאך: קרבנה קערת
פצה אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש
שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת:
פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת:
ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה
חמשה זה קרבן אלישמע בן עמיהוד: ביום השמיני נשיא
לבני מנשה גמליאל בן פדהצור: ופי אליום אלתאמן קרב גמליאל אבן פדהצור
שריף בני מנשה מתל דאך: קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה
מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בשמן למנחה:
כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו
לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה
עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן גמליאל בן פדהצור:
ביום התשיעי נשיא לבני בנימן אבידן בן גדעני: ופי אליום אלתאסע
קרב אבידן בן גדעוני שריף בני בנימן מתל דאך: קרבנו קערת כסף אחת שלשים
ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת
בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: פר אחד בן בקר
איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת: ולזבח ה
השלמים בקר שנים אילם חמשה עתודים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה
קרבן אבידן בן גדעני: ביום העשירי נשיא לבני דן אחיעזר
בן עמישדי: ופי אליום אלעאשר קרב אחיעזר בן עמישדי שריף בני דן מתל דאך:
קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל
בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה זהב
מלאה קטרת: פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: שעיר עזים
אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתודים חמשה כבשים
בני שנה חמשה זה קרבן אחיעזר בן עמישדי: ביום עשתי עשר
יום נשיא לבני אשר פגעיאל בן עכרן: ביום חד עשר יומין: ופי אליום אלחאדי
עשר קרב פגעיאל אבן עכרן שריף בני אשר מתל דאך: קרבנו קערת כסף אחת
שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם
מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: פר אחד
בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת: ולזבח
השלמים בקר שנים אילם חמשה עתודים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה

קרבן

קרבן פגעיאל בן עכרן: ביום שנים עשר יום נשיא לבני נפתלי
אחירע בן עינן: ביום תרי עשר יומין רבא לבני נפתלי אחירע בר עינן: ביני ביום
לתרי עשר קרב אחירע בן עינן שריה בני נפתלי מתלדאך: קרבנו קערת
כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל
הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה זהב
מלאה קטרת: פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: שעיר
עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתודים
חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אחירע בן עינן: זאת
חנכת המזבח ביום המשח אתו מאת נשיאי ישראל קערת כסף שתים
עשרה מזרקי כסף שנים עשר כפות זהב שתים עשרה: דא חנכת מדבחא
ביומא דרבויה יתיה מן רברבי ישראל מנסי לספא תרתא עשרי מזרקי
כספא תרי עשר בזכי דדהבא תרתא עשרי: הדא גמלה דשן אמזבח ביום
משח מן משרחף בני חסר מן פצחע אכלה אתני עשר ומן בבהכיב אסלה
אתני עשר ומן דרוג דהב אתני עשר: שלשים ומאה הקערה האחת כסף
ושבעים המזרק האחד כל כסף הכלים אלפים וארבע מאות בשקל הקדש:
מאה ותלתין סלעין הוי מתקל מגסתא חדא דכספא ושבעין למזרקא
חד כל כסף מניא תרין אלפין וארבע מאה בסלעי קודשא: כל קנעה מן
מאה ותלתין מתקל כצה וכל כרנוב מן סבעין כואך גמיע אניה כצה
אלפין וארבע מאה מתקל במתקל אלקדס: כפות זהב שתים עשרה מלאת
קטרת עשרה עשרה הכף בשקל הקדש כל זהב הכפות עשרים ומאה:
בזכיא דדהבא תרתא עשרי מליין קטרת כסליא מתקל עסר סלעין הוי
מתקלה דבזכא בסלעי קודשא כל דהב בזכיא מאה ועסרין: ובזוך אלדהב
אלתני עשר אממלייה בכורא כל דוג מן עשרה מתאקיל במתקל אלקדס
כואך גמיע דהב אלדוג מאיה ועשרין מתקל: כל הבקר לעלה שנים עשר
פרים אילם שנים עשר כבשים בני שנה שנים עשר ומנחתם ושעירי עזים
שנים עשר לחטאת: כל תורי לעלתא תרי עסר תורין דכרין תרי עסר אמרין
בני שנה תרי עסר ומנחתהון וצפירי בני עזי תרי עסר לחטאתא: וגמיע בקר
אלצעודה אתני עשר ואכבאש אתני עשר ואחמלאן בני סנה אתני עשר
ואזר מעהם ואעתודהן אתני עשר לאדבוה: וכל בקר זבח השלמים עשרים
וארבעה פרים אילם ששים עתדים ששים כבשים בני שנה ששים זאת
חנכת המזבח אחרי המשח אתו: וכל תורי דנכסת קודשיא עסרין וארבעא
תורין דכרין שתין צפירי שתין אמרין בני שנה שתין דא חנכת מדבחא
בתר דרבו יתיה: וגמיע בקר דבח אלסלאמה ארבעה ועשרין רת ופתין

כבש וסתין עתוד וסתין חמל בני סנה הדא דשן למדבח בעד מא מסח:
ובבא משה אל אהל מועד לדבר אתו וישמע את הקול מדבר אליו
מעל הכפרת אשר על ארן העדת מבין שני הכרבים וידבר אליו: וכד
עליל משה למשכן זמנא למללא עמיה ושמע ית קלא דמתמלל עמיה
מעלוי כפרתא דעל ארונא דסהדותא מבין תרין כרוביא ומתמלל עמיה:
וכאן מוסי אדא דכל ליכלם יסמע לצות מכאטבה מן פוק אגשא אלדי
עלי צנדוק אלשהאדה מן בין אלכרובין פיכאטבה: קע״ו פסוקים סימן עמו״ס
וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל אהרן ואמרת אליו כ
בהעלתך את הנרת אל מול פני המנורה יאירו שבעת הנרות: ומליל עם אהרן
ותימר ליה באדלקותך ית בוציניא לקביל אפי מנרתא יהון מנהרין שבעא
בוציניא: מר הרון וקל לה אדא אסרגת אלסרג פאלי מא ילי וגה אלמנארה
תצי סבעתהא: ויעש כן אהרן אל מול פני המנורה העלה נרתיה כאשר צוה
יהוה את משה: ועבד כין אהרן לקביל אפי מנרתא אדליק בוצינהא כמא
דפקיד יי ית משה: פצנע הרון כדלך ואסרג סרג אלמנארה אלי מא ילי וגההא
כמא אמר אלה מוסי: וזה מעשה המנרה מקשה זהב עד ירכה עד פרחה
מקשה הוא כמראה אשר הראה יהוה את משה כן עשה את המנרה: ודין
עובד מנרתא נגידא דדהב עד שידה עד שושנהא נגידא היא כחיזוא דאחזי יי
ית משה כין עבד ית מנרתא: והדה צנעה אלמנארה מצמתה מן דהב חתי
ארגלהא ודחאריהא מצמתה באלמנטר אלדי אראה אלה מוסי כדלך צנעהא:
וידבר יהוה אל משה לאמר: קח את הלוים מתוך בני ישראל
וטהרת אתם: קריב ית ליואי מגו בני ישראל ותדכי יתהון: קדם אללאויין
מן בין בני אסראיל וטהרהם: וכה תעשה להם לטהרם הזה עליהם מי חטאת
והעבירו תער על כל בשרם וכבסו בגדיהם והטהרו: וכדין תעביד להון לדכואיהון
אדי עליהון מיא דחטאתא ויעברון מספר על כל בסרהון ויחורון לבושיהון
וידכון: וכדא תצנע בהם פי תטהירהם הנצח עליהם מן מא אלזכוה וימרו
אלמוס עלי גמיע בדנהם ויגסלו תיאבהם ויטהרון: ולקחו פר בן בקר
ומנחתו סלת בלולה בשמן ופר שני בן בקר תקח לחטאת: ויסבון תור בר
תורי ומנחתיה סלתא דפילא במשח ותור תנין בר תורי תסב לחטאתא:
ויאכדון תורא מן אלבקר ומעה בר סמיד מלתות בזית וגיר מן אלבקר
כדה לזכוה: והקרבת את הלוים לפני אהל מועד והקהלת את כל עדת
בני ישראל: ותקריב ית ליואי קדם משכן זמנא ותכנוש ית כל כנשתא
דבני ישראל: ותקדמהם בין ידי קבה אלמחצר ותגמע גמאעה בני אסראיל:

והקרבת

והקרבת את הלוים לפני יהוה וסמכו בני ישראל את ידיהם על הלוים׃
ותקריב ית ליואי לקדם יי ויסמכון בני ישראל ית ידיהון על ליואי׃ ויקדמהם
בין ידי אללה ויסנדו בני אסראיל אידיהם עליהם׃ והניף אהרן את הלוים
תנופה לפני יהוה מאת בני ישראל והיו לעבד את עבדת יהוה׃ וירים
אהרן ית ליואי ארמא קדם יי מן בני ישראל ויהון למפלח ית פולחנא דיי׃
ויזפהם הרון זפה בין ידי אללה מן בני אסראיל ליכונון יפלחון כדמה אללה׃
והלוים יסמכו את ידיהם על ראש הפרים ועשה את האחד חטאת ואת
האחד עלה ליהוה לכפר על הלוים׃ וליואי יסמכון ית ידיהון על ריש תוריא
ועביד ית חד חטאתא וית חד עלתא קדם יי לכפרא על ליואי׃ ואללאויין
יסנדו אידיהם על רוס אלתיראן ואצנע אחדהמא דכוה ואלאכר צעידה
ללה ליכתגפר ענהם׃ והעמדת את הלוים לפני אהרן ולפני בניו והנפת
אתם תנופה ליהוה׃ ותקים ית ליואי קדם אהרן וקדם בנוהי ותרים יתהון
ארמא קדם יי׃ ותקים אללאויין הרון ובניה ותזפהם זפה ללה׃ והבדלת את
הלוים מתוך בני ישראל והיו לי הלוים׃ ותפריש ית ליואי מגו בני ישראל
ויהון משמשין קדמי ליואי׃ ותעזלהם מן בין בני אסראיל ויכונו לי׃ ואחרי
כן יבאו הלוים לעבד את אהל מועד וטהרת אתם והנפת אתם תנופה׃
ובתר כן ייעלון ליואי למפלח ית משכן זמנא ותדכי יתהון ותרים יתהון
ארמא׃ ובעד דלך ידכלו ליכדמו קבא אלמחצר ותטהרהם ותזפיהם זפה
כי נתנים נתנים המה לי מתוך בני ישראל תחת פטרת כל רחם בכור כל
מבני ישראל לקחתי אתם לי׃ ארי אפרשא מפרשין אנון קדמי מגו בני
ישראל חלף פתח כל וולדא בוכרא כולא מבני ישראל קריבית יתהון קדמי׃
לאנהם מנחולין לי מן בני אסראיל בדל כל בכר פאתח כל בטן מן בני אסר
אפרדתהם לי׃ כי לי כל בכור בבני ישראל באדם ובבהמה ביום הכתי כל בכור
בארץ מצרים הקדשתי אתם לי׃ ארי דילי כל בוכרא בבני ישראל באנשא ובבעירא
ביומא דקטלית כל בוכרא בארעא דמצרים אקדישית יתהון קדמי׃ בומא כאן לי כל
בכר פי מא בין בני אסר מן אלנאס [illegible] ודלך פי יום אהלכת כל בכר פי בלד
מצר אקדשתהם לי׃ ואקח את הלוים תחת כל בכור בבני ישראל׃ וקריבית ית
ליואי חלף כל בוכרא בבני ישראל׃ פאכד אלתכרמה אללאויין בדלהם׃ ואתנה את
הלוים נתנים לאהרן ולבניו מתוך בני ישראל לעבד את עבדת בני ישראל
באהל מועד ולכפר על בני ישראל ולא יהיה בבני ישראל נגף בגשת בני ישראל
אל הקדש׃ ויהבית ית ליואי [illegible] לאהרן ולבנוהי מגו בני ישראל [illegible]

[illegible]

בלהן בני ישראל במשכן זמנא ולכפרא על בני ישראל ולא יהי בבני
ישראל מותא במקרב בני ישראל לקדשא. וגעלתהם להרון ולבניה מן בין
בני ישראל ליכדמו כדמתהם פי כבא אלמחצר ויסתגפרו ענהם ולא יחל בהם ובא
הדא הם תקדמו אלי אלקדס. ויעש משה ואהרן וכל עדת בני ישראל ללוים ככל
אשר צוה יהוה את משה ללוים כן עשו להם בני ישראל. ועבד משה ואהרן
וכל כנשתא דבני ישראל לליואי ככל דפקיד יי ית משה לליואי כין עבדו להון
בני ישראל. וצנע מוסי והרון וגמאעה בני אסראיל ללואניין בגמיע מא אמר אללה
מוסי פי סבבהם כדאך צנעו להם. ויתחטאו הלוים ויכבסו בגדיהם וינף אהרן
אתם תנופה לפני יהוה ויכפר עליהם אהרן לטהרם. ואדדכיאו ליואי וחורו לבושיהון
וארים אהרן יתהון ארמא קדם יי וכפר עליהון אהרן לדכואיהון. כתטהרו וגסלו תיאבהם
וזכאהם הרון זכאה בין ידי אללה ואסתגפר ענהם וטהרהם. ואחרי כן באו הלוים לעבד
את עבדתם באהל מועד לפני אהרן ולפני בניו כאשר צוה יהוה את משה על
הלוים כן עשו להם. ובתר כין עלו ליואי למפלח ית פולחנהון במשכן זמנא קדם
אהרן וקדם בנוהי כמא דפקיד יי ית משה על ליואי כין עבדו להון. ובעד דלך
דכלו ליכדמו כדמתהם פי כבא אלמחצר בין ידי הרון ובניה בגמיע מא אמר אללה
מוסי בסבבהם כדאך צנעו בהם. וידבר יהוה אל משה לאמר.
זאת אשר ללוים מבן חמש ועשרים שנה ומעלה יבא לצבא צבא בעבדת
אהל מועד. דא דלליואי מבר עסרין וחמיש שנין ולעלא ייתי לחילא חילא
בפולחן משכן זמנא. הדא רסם אללואניין מן אבן כמס ועשרין סנה פצאעדא
ידכל ללגיוש לכדמה כבא אלמחצר. ומבן חמשים שנה ישוב מצבא העבדה ולא
יעבד עוד. ומבר חמשין שנין יתוב מחיל פולחנא ולא יפלח עוד. ומן אבן כמסין
סנה ירגע ענה ולא יכדמה אבדא. ושרת את אחיו באהל מועד לשמר משמרת
ועבדה לא יעבד ככה תעשה ללוים במשמרתם. וישמש עם אחוהי במשכן
זמנא למטר מטרא ופולחנא לא יפלח כדין תעביד לליואי במטרתהון. לכן יכון
מע אכותה פי חפט כבא אלמחצר והמא כדמתה אלאולי פלא כדאך תצנע בהם
פי מחפטהם. וידבר יהוה אל משה במדבר סיני בשנה
השנית לצאתם מארץ מצרים בחדש הראשון לאמר. ומליל יי עם משה במדברא
דסיני בשתא תנייתא למפקהון מארעא דמצרים בירחא קדמאה למימר. וכלם אללה
אלה מוסי פי בריה סיני פי אלסנה אלתאניה לכרוגהם מן בלד מצר פי אלשהר
אלאול קאילא. ויעשו בני ישראל את הפסח במועדו. ויעבדון בני ישראל ית פסחא
בזמניה. ויצנעו בנו אסראיל אלפסח פי וקתה. בארבעה עשר יום בחדש הזה בין
הערבים תעשו אתו במעדו ככל חקתיו וככל משפטיו תעשו אתו. בארבעת
עסרא יומא בירחא הדין בין שמשיא תעבדון יתיה בזמניה ככל גזירתיה וככל
דחזי ליה תעבדון יתיה. פי אליום אלראבע עשר מן הדא אלשהר בין אלעשאין תצנעוה

כי זכרה במוצע רסומה ואחכאמה יצנעוה: וידבר משה אל בני ישראל לעשות
הפסח: ומליל משה עם בני ישראל למעבד פסחא: פכלם מוסי בני אסר אי יעמל
אלפסח: ויעשו את הפסח בראשון בארבעה עשר יום לחדש בין הערבים במדבר סיני
ככל אשר צוה יהוה את משה כן עשו בני ישראל: ועבדו ית פסחא בניסן בארבעה
עסרא יומא לירחא בין שמשיא במדברא דסיני ככל דפקיד יי ית משה כן עבדו
בני ישראל: פעמלוה פי אלשהר אלאול פי אליום אלראבע עשר מנה בין אלגרובין פי ברית
סינא כגמיע מא אמר אללה מוסי כדאך צנעו: ויהי אנשים אשר היו טמאים לנפש
אדם ולא יכלו לעשות הפסח ביום ההוא ויקרבו לפני משה ולפני אהרן ביום ההוא:
והוו [illegible] דהוו מסאבין לטמי נפשא דאנשא ולא יכילו למעבד פסחא ביומא ההוא וברין
וקריבו קדם משה וקדם אהרן ביומא ההוא: פכאן קום כאנוא תנגסו במית מן אלנאס
פלם יגז להם אן יצנעו אלפסח פי דלך אליום פתקדמו אליה בין ידי מוסי והרון: ויאמרו
האנשים ההמה אליו אנחנו טמאים לנפש אדם למה נגרע לבלתי הקריב את קרבן יהוה
במעדו בתוך בני ישראל: ואמרו גבריא האנון ליה אנחנא מסאבין לטמי נפשא דאנשא
למא נתמנע בדיל דלא לקרבא ית קרבנא דיי בזמניה בגו בני ישראל: וקאלו לה נחן אנגאס
מן מית מן אלנאס פלם נמנע אן נקרב קרבאן אללה פי וקתה פי מא בין בני אסר: ויאמר
אלהם משה עמדו ואשמעה מה יצוה יהוה לכם: ואמר להון משה אוריכו עד דאשמע
מא דאתפקד מן קדם יי על דילכון: קאל להם מוסי קפו חתי אסמע מא יאמר אללה פיכם:
וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל לאמר איש איש
כי יהיה טמא לנפש או בדרך רחקה לכם או לדרתיכם ועשה פסח ליהוה: מליל עם
בני ישראל למימר גבר גבר ארי יהי מסאב לטמי נפשא דאנשא או באורח רחיקא לכון
או לדריכון ויעביד פסחא קדם יי: מר בני אסר וקל להם אי אנסאן כאן נגסא מן מית או
פי ספר או מן אגיאלכם ויצנע פסחא ללה: בחדש השני בארבעה עשר יום בין הערבים
יעשו אתו על מצות ומררים יאכלהו: בירחא תנינא בארבעת [illegible] בין שמשיא עסרא
יעבדון יתיה על פטיר ומררין ייכלוניה: פי אלשהר אלתאני פי אליום אלראבע עשר מנה בין
אלגרובין יצנעוה מע פטיר ומראר יאכלוה: לא ישאירו ממנו עד בקר ועצם לא ישברו
בו ככל חקת הפסח יעשו אתו: לא ישארון מניה עד צפרא וגרמא לא יתברון ביה ככל
גזירת פסחא יעבדון יתיה: ולא יבקו מנה לאלגדאה ולא יכסרו פיה עצמא ובסאיר רסום
אלפסח יצנעוה: והאיש אשר הוא טהור ובדרך לא היה וחדל לעשות הפסח ונכרתה
הנפש ההוא מעמיה כי קרבן יהוה לא הקריב במעדו חטאו ישא האיש ההוא: וגברא
דהוא דכי ובאורח לא הוה ויתמנע מלמעבד פסחא וישתיצי אנשא ההוא מעמיה
ארי קרבנא דיי לא קריב בזמניה חוביה יקביל גברא ההוא: ואי רגל כאן טאהר
ולם יכון עלי ספר ואמתנע אן יעמל אלפסח פיקטע דלך אלאנסאן מן בין קומה אד לם
יקרב קרבאן אללה פי וקתה חמל דנבה דלך אלרגל ויזרה: וכי יגור אתכם גר ועשה פסח
ליהוה

ליהוה כחקת הפסח וכמשפטו כן יעשה חקה אחת יהיה לכם ולגר
ולאזרח הארץ ׃ וארי יתגייר עמכון גיורא ויעביד פסחא קדם יוי כגזירת
פסחא וכדחזי ליה כין יעביד קימא חד יהי לכון ולגיורא ולתותב ארעא ׃
ואן דכל פיכם דכיל פליצנע פסחא ללה כרסם אלפסח וחכמה כדלך יצנע
אלד שריעה ואחדה תכון לכם וללדכיל ואלצריח אלבלד ׃ וביום
הקים את המשכן כסה הענן את המשכן לאהל העדת ובערב יהיה על
המשכן כמראה אש עד בקר ׃ וביומא דאתקם משכנא חפא ענגא ית משכנא
למשכנא דסהדותא וברמשא הוי על משכנא כחיזו אישתא עד צפרא ׃
ומן יום נצב אלמסכן גטאה אלגמאם עלי קבה אלשהאדה ובאלליל יכון עליה
כרויה נאר אלי אלגדאה ׃ כן יהיה תמיד הענן יכסנו ומראה אש לילה ׃ כין הוי
תדירא ענגא חפי ליה וחיזו אישתא בליליא ׃ כדלך יכון דאימא אלגמאם
יגטיה נהארא ורויה אלנאר לילא ׃ ולפי העלות הענן מעל האהל ואחרי כן
יסעו בני ישראל ובמקום אשר ישכן שם הענן שם יחנו בני ישראל ׃ ולפום
אסתלקות ענגא מעלוי משכנא ובתר כין נטלין בני ישראל ובאתר דשרי תמן
ענגא תמן שרן בני ישראל ׃ ועלי קדר ארתפאע אלגמאם ען אלקבה מן בעד
דאך ירחל בני אסר ופי מוצע יסכן פיה אלגמאם תם ינזל בני אסר ׃ על פי
יהוה יסעו בני ישראל ועל פי יהוה יחנו כל ימי אשר ישכן הענן על המשכן
יחנו ׃ על מימרא דיוי נטלין בני ישראל ועל מימרא דיוי שרן כל יומין דשרי
ענגא על משכנא שרן ׃ עלי קול אללה ירחל בני אסר ועלי קולה ינזלון כל
מדה אלגמאם עלי אלמסכן מקימין ׃ ובהאריך הענן על המשכן ימים
רבים ושמרו בני ישראל את משמרת יהוה ולא יסעו ׃ ובאורכות ענגא על
משכנא יומין סגיאין ויטרון בני ישראל ית מטרת מימרא דיוי ולא נטלין ׃
ואן טאל אלגמאם עלי אלמסכן איאמא כתירא ויחפט בני אסר חפט אללה ולא
ירחלון ׃ ויש אשר יהיה הענן ימים מספר על המשכן על פי יהוה יחנו ועל פי
יהוה יסעו ׃ ואית דהוי ענגא יומין דמנין על משכנא על מימרא דיוי שרן ועל
מימרא דיוי נטלין ׃ ורבמא כאן אלגמאם מן איאמא אלחציה עלי אלמסכן פהם
עלי קול אללה ינזלון ועלי קולה ירחלון ׃ ויש אשר יהיה הענן מערב עד בקר
ונעלה הענן בבקר ונסעו או יומם ולילה ונעלה הענן ונסעו ׃ ואית דהוי ענגא
מרמשא עד צפרא ומסתלק ענגא בצפרא ונטלין או יימם ולילי ומסתלק ענגא
ונטלין ׃ ורבמא כאן אלגמאם מן אלמסא אלי אלצבאח תם ירתפע באלגדאה וירחלון
נהארא ולילא תם ירתפע וירחלון ׃ או ימים או חדש או ימים בהאריך הענן
על המשכן לשכן עליו יחנו בני ישראל ולא יסעו ובהעלתו יסעו ׃ או תרין
יומין או ירחא או עדן בעדן באורכות ענגא על משכנא למשרי עלוהי שרן
בני ישראל ולא נטלין ובאסתלקותיה נטלין ׃ או יומין או שהרא או חולא אדא

טאל מדה אגמאתם עלי אלמסכן פי כל עליה כנו אסר מע ימין גיר רחלין
ופי אמר נאעה ירחלון: על פי יהוה יחנו ועל פי יהוה יסעו את משמרת יהוה
שמרו על פי יהוה ביד משה: על מימרא דיי' שרן ועל מימרא דיי' נטלין
ית מטרת מימרא דיי' נטרין על מימרא דיי' בידא דמשה: כאנו עלי קול
אללה ינזלון ועלי קול אללה ירחלון ויחפטון מא חפטהם מן קולה ביד מוסי:
וידבר יהוה אל משה לאמר: עשה לך שתי חצוצרות כסף
מקשה תעשה אתם והיו לך למקרא העדה ולמסע את המחנות: עביד לך
תרתין חצוצרן דכסף נגיד תעביד יתהון ויהון לך לערעא כנשתא ולאטלא
ית משריתא: ואצנע בוקין מן פצה מתמתין יכונאן לך לדעוה אלגמאעה
ולרחיל אלעסאכר: ותקעו בהן ונועדו אליך כל העדה אל פתח אהל מועד:
ויתקעון בהון ויזדמנון לותך כל כנשתא לתרע משכן זמנא: כאן צרב
בהמא ג'מיעא יגתמע אליך כל אלגמאעה אלי באב קבה אלמחצר: ואם באחת יתקעו
ונועדו אליך הנשיאים ראשי אלפי ישראל: ואם בחדא יתקעון ויזדמנון לותך
רברביא רישי אלפיא דישראל: ואן צרב בואחד מנהמא אגתמע אליך אלאשראף
רוסא אלוף בני אסראיל: ותקעתם תרועה ונסעו המחנות החנים קדמה:
ותתקעון יבבא ויטלון משריתא דשרן קדומא: ואן צרבתם צרבא מולולא
ירחל בהא אלעסאכר אלנאזלין פי אלמשרק: ותקעתם תרועה שנית ונסעו
המחנות החנים תימנה תרועה יתקעו למסעיהם: ותתקעון יבבא תניתא
ויטלון משריתא דשרן דרומא יבבא יתקעון למטלניהון: ואן צרבתם צרבא
מולולא תאניה ירחל בהא אלעסאכר אלנאזלה פי אלגנוב כדאך יצרבון מנה
לרחילהם: ובהקהיל את הקהל תתקעו ולא תריעו: ולמכנש ית [redacted] תתקעון
ולא תיבבון: וכדי תגמע אלגוק אצרבו צרבא ולא תולולו: ובני אהרן הכהנים [redacted]
יתקעו בחצצרות והיו לכם לחקת עולם לדרתיכם: ובני אהרן כהניא יתקעון
בחצוצרתא ויהון לכון לקים עלם לדריכון: ובנו הרון אלאימה יצרבון באלאבואק
ויכון לכם רסם אלדהר לאגיאלכם: וכי תבאו מלחמה בארצכם על הצר
הצרר אתכם והרעתם בחצצרת ונזכרתם לפני יהוה אלהיכם ונושעתם מאיביכם:
וארי תעלון לאגחא קרבא בארעכון על מעיקי דמעיקין לכון ותיבבון
בחצוצרתא ויעול דכרנכון לטבא קדם יי' אלהכון ותתפרקון מסנאיכון: ואדא
צרתם אלי חרב פי בלדכם מע עדו אלמעאדיכם פולולו באלאבואק פאדי כונתם
בין ידי אללה רבכם תגאתון מן אעדאיכם: וביום שמחתכם ובמועדיכם
ובראשי חדשיכם ותקעתם בחצצרת על עלתיכם ועל זבחי שלמיכם והיו לכם
לזכרון לפני אלהיכם אני יהוה אלהיכם: וביום חדותכון ובמועדיכון וברישי ירחיכון
ותתקעון בחצוצרתא על עלותכון ועל נכסת קודשיכון ויהון לכון לדכרנא קדם אלהכון:

סלסחכארה: אכא

יצחק בן

אנא יי אלהכון: ופי פרחכם ומואעדכם ורוס שהורכם תזעקון באלאבואק
עלי צואעדכם ודבאיח סלאמתכם פתכון לכם דכרא בין ידי אללה אנא אללה
רבכם תמאם כלאך: ויהי בשנה השנית בחדש השני
בעשרים בחדש נעלה הענן מעל משכן העדות: והוה בשתא תנייתא
בירחא תנינא בעשרין בירחא אסתלק ענגא מעלוי משכנא דסהדותא: ולמא
כאן פי אלשהר אלתאני מן אלסנה אלתאניה פי עשרין מנה ארתפע אלגמאם ען
מסכן אלשהאדה: ויסעו בני ישראל למסעיהם ממדבר סיני וישכן הענן במדבר
פארן: ונטלו בני ישראל למטלניהון ממדברא דסיני ושרא ענגא
במדברא דפארן: פרחל בני אסר עלי מראחלהם פי בריה סינא וסכן אלגמאם
פי ברייה פרן: ויסעו בראשנה על פי יהוה ביד משה: ונטלו בקדמיתא על
מימרא דיי בידא דמשה: פכאן אול רחילהם עלי קול אללה ביד מוסי: ויסע
דגל מחנה בני יהודה בראשנה לצבאתם ועל צבאו נחשון בן עמינדב:
ונטל טקס משרית בני יהודה בקדמיתא לחיליהון ועל חיליה נחשון בר
עמינדב: באן רחל מרכז עסכר בני יהודה עלי מקדמה לגיושהם ועלי
גישה נחשון אבן עמינדב: ועל צבא מטה בני יששכר נתנאל בן צוער:
ועל חילא דשבטא דבני יששכר נתנאל בר צוער: ועלי גיש סבט יששכר
נתנאל אבן צוער: ועל צבא מטה בני זבולן אליאב בן חלן: ועל חילא דשבטא
דבני זבולן אליאב בר חלון: ועלי גיש סבט בני זבולן אליאב ן חלון: והורד המשכן
ונסעו בני גרשון ובני מררי נשאי המשכן: ומתפרק משכנא ונטלין בני
גרשון ובני מררי נטלי משכנא: תם פצל אלמסכן פרחל בני גר ובני מררי
חאמלוה: ונסע דגל מחנה ראובן לצבאתם ועל צבאו אליצור בן שדיאור:
ונטיל טקס משרית ראובן לחיליהון ועל חיליה אליצור בר שדיאור: תם רחל
מרכז עסכר ראובן לגיושהם ועל גישה אליצור ן שדיאור: ועל צבא מטה בני
שמעון שלמיאל בן צורי שדי: ועל חילא דשבטא דבני שמעון שלומיאל ן צורישדי:
ועלי גיש סבט שמעון של ן צורישדי: ועל צבא מטה בני גד אליסף בן דעואל:
ועל חילא דשבטא דבני גד אליסף בר דעואל: ועלי גיש סבט גד אליסף ן דעואל:
ונסעו הקהתים נשאי המקדש והקימו את המשכן עד באם: ונטלין בני קהת
נטלי מקדשא ומקימין ית משכנא עד מיתיהון: תם רחל אלקהתיין חאמלו
אלמקדס וקד נצב אלמסכן אלי מגייהם: ונסע דגל מחנה בני אפרים לצבאתם
ועל צבאו אלישמע בן עמיהוד: ונטיל טקס משרית בני אפרים לחיליהון
ועל חיליה אלישמע בר עמיהוד: תם רחל מרכז עסכר בני אפרים לגיושהם
ועלי גישה אלישמע אבן עמיהוד: ועל צבא מטה בני מנשה גמליאל בן פדהצור:
ועל חילא דשבטא דבני מנשה גמליאל בר פדהצור: ועלי גיש סבט מנשה גמליאל
אבן פדה צור: ועל צבא מטה בני בנימן אבידן בן גדעני: ועל חילא דשבטא דבני

בג׳מיע אלעסאכר בג׳נודהם׳ וְנָסַע דֶּגֶל מַחֲנֵה בְנֵי דָן מְאַסֵּף לְכָל הַמַּחֲנֹת
לְצִבְאֹתָם וְעַל צְבָאוֹ אֲחִיעֶזֶר בֶּן עַמִּישַׁדָּי׃ ורחל טוקם עסאכר בני דאן סאקה
לג׳מיע אלעסאכר לג׳יושהם ועלי ג׳יושה אחיעזר בן עמישדי׃ תם רחל מרכז עסכר
בני דאן סאקה לעסאכרהם ועלי ג׳ישה אחיעזר בן עמישדי׃ וְעַל צְבָא
מַטֵּה בְּנֵי אָשֵׁר פַּגְעִיאֵל בֶּן עָכְרָן׃ ועלי ג׳יש סבט בני אשר פגעיאל בן
עכרן׃ ועלי ג׳יש סבט אשר פגעיאל בן עכרן׃ וְעַל צְבָא מַטֵּה בְּנֵי נַפְתָּלִי
אֲחִירַע בֶּן עֵינָן׃ ועלי ג׳יש סבט בני נפתלי אחירע בן עינן׃ ועלי ג׳יש
סבט נפתלי אחירע בן עינן׃ אֵלֶּה מַסְעֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל לְצִבְאֹתָם וַיִּסָּעוּ׃ אלין
מראחל בני ישראל לג׳יושהם ורחלו׃ הדה מראחל בני אסראיל בג׳יושהם סלמא
רחלו׃ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לְחֹבָב בֶּן רְעוּאֵל הַמִּדְיָנִי חֹתֵן
מֹשֶׁה נֹסְעִים אֲנַחְנוּ אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר יְהוָה אֹתוֹ אֶתֵּן לָכֶם לְכָה אִתָּנוּ
וְהֵטַבְנוּ לָךְ כִּי יְהוָה דִּבֶּר טוֹב עַל יִשְׂרָאֵל׃ ואמר משה לחובב בר רעואל
מדינאה חמוהי דמשה נטלין אנחנא לאתרא דאמר יי יתיה אתין לכון
איתא עמנא ונוטיב לך ארי יי מליל לאיתאה טבתא על ישראל׃ קאל מוסי
לחובב בן רעואל אלמדיאני חמו מוסי נחנא ראחלין אלי אלמוצע אלדי קאל אללה
איאה אעטיכם פתעאל מענא פנחסן אליך לאן אללה קד ועד באלחסן כתיר׃ וַיֹּאמֶר
אֵלָיו לֹא אֵלֵךְ כִּי אִם אֶל אַרְצִי וְאֶל מוֹלַדְתִּי אֵלֵךְ׃ ואמר ליה לא איזיל אלהין
לארעי ולילדותי איזיל׃ קאל לה לא אמצי אלא אלי ארצי ומולדי׃ וַיֹּאמֶר אַל נָא
תַּעֲזֹב אֹתָנוּ כִּי עַל כֵּן יָדַעְתָּ חֲנֹתֵנוּ בַּמִּדְבָּר וְהָיִיתָ לָּנוּ לְעֵינָיִם׃ ואמר לא כען
תשבוק יתנא ארי על כן ידעתא כד הוינא שרן במדברא וגבורן דאתעבידא
לנא חזיתא בעינך׃ קאל יא הדא לא תתרכנא פאנך תעלם אן פי טול מקאמנא
פי אלבר כנת לנא כאלבצירה׃ וְהָיָה כִּי תֵלֵךְ עִמָּנוּ וְהָיָה הַטּוֹב הַהוּא אֲשֶׁר יֵיטִיב
יְהוָה עִמָּנוּ וְהֵטַבְנוּ לָךְ׃ ויהי ארי תיזיל עמנא ויהי טבא ההוא דיוטיב יי עמנא
ונוטיב לך׃ ואן סרת מענא פאלכיר יחסן אללה אלינא נחסן אליך מנה׃ וַיִּסְעוּ
מֵהַר יְהוָה דֶּרֶךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים וַאֲרוֹן בְּרִית יְהוָה נֹסֵעַ לִפְנֵיהֶם דֶּרֶךְ שְׁלֹשֶׁת
יָמִים לָתוּר לָהֶם מְנוּחָה׃ ונטלו מטורא דאתגלי עלוהי יקרא דיי מהלך
תלתא יומין וארון קימא דיי נטיל קדמיהון מהלך תלתא יומין לאתקנא
להון אתר בית מישרי׃ פרחלו מן ג׳בל אללה מסאפה תלתה איאם ותאבות
עהד אללה יסיר בין ידיהם מסאפה תלך תלתה איאם ליכתאר להם מסתקרא׃
וַעֲנַן יְהוָה עֲלֵיהֶם יוֹמָם בְּנָסְעָם מִן הַמַּחֲנֶה׃ ועננא דיקרא דיי מטל עליהון
יממא במטלהון מן משריתא׃ וגמאם אללה עליהם באלנהאר חין רחלו מן אלעסכר׃
וַיְהִי בִּנְסֹעַ הָאָרֹן וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה קוּמָה יְהוָה וְיָפֻצוּ אֹיְבֶיךָ וְיָנֻסוּ
מְשַׂנְאֶיךָ מִפָּנֶיךָ׃ והוה במטל ארונא ואמר משה אתגלי יי ויתבדרון

סנאך ויערקון בעלי דבבך מן קדמך : ובחן אסביל עבר רחיל אצנדוק אן יקול
מוסי קם יא רב בנצרתך יתבדד אעדאיך ויהרב שאניך מן בין ידיך : ובנחה
יאמר שובה יהוה רבבות אלפי ישראל : ובמשרוהי אמר תוב יי שרי ביקרך
בגו רבות אלפיא דישראל : ועבד נזולה אן יקול כד יא רב בנורך אלי רבואת
אלוף אסראיל : ל ויהי העם כמתאוננים רע באזני יהוה
וישמע יהוה ויחר אפו ותבער בם אש יהוה ותאכל בקצה המחנה : והוה
עמא כד מסתקפין בוש קדם יי ושמיע קדם יי ותקיף רגזיה ודליקת בהון
אישתא מן קדם יי ושיציאת בסופי משריתא : ובאן אלקום כמתעני שר בין
ידי אללה פסמע אללה דאך ואשתד גצבה ואשתעלת פיהם נאר ואחרקת
פי טרף אלעסכר : ויצעק העם אל משה ויתפלל משה אל יהוה ותשקע
האש : וצוח עמא על משה וצלי משה קדם יי ואשתקעת אישתא : פצרך
אלקום אלי מוסי ודעי רבה פכמדת אלנאר : ויקרא שם המקום ההוא תבערה
כי בערה בם אש יהוה : וקרא שמיה דאתרא ההוא דליקתא ארי דליקת
בהון אישתא מן קדם יי : וסמי דאך אלמוצע אלמשתעלה למא אשתעלת
פיהם נאר אללה : והאספסף אשר בקרבו התאוו תאוה וישבו ויבכו גם בני
ישראל ויאמרו מי יאכלנו בשר : וערברבין דביניהון שאילו שאילתא
ותבו ובכו אף בני ישראל ואמרו מן יוכלננא בסרא : ואלפיף אלדי פיהם
בינהם תשהו שהוה פרגע בני אסראיל איצא מעהם פבכו וקאלו מן יטעמנא
לחמא : זכרנו את הדגה אשר נאכל במצרים חנם את הקשאים ואת
האבטחים ואת החציר ואת הבצלים ואת השומים : דכירין אנחנא ית נוניא
דהוינא אכלין במצרים מגן ית בוציניא וית אבטיחיא וכרתי ובצלי ותומי :
פלכרנא אלסמך אלדי כנא נאכלה במצר מגאנא ואלקתא ואלבטיך ואלכראת
ואלבצל ואלתום : ועתה נפשנו יבשה אין כל בלתי אל המן עינינו : וכען נפשנא
תאיבא לית כל מדעם אלהין למנא עיננא : ואלאן נפוסנא יאבסה ממא ליס
שי וחכמא עיוננא אלי אלמן מנתטרה : והמן כזרע גד הוא ועינו כעין הבדלח :
ומנא כבר זרע גדא הוא וחזויה כחיזו בדלחא : וכאן אלמן כבזר אלכזברה
ולונה כלון אללולו : שטו העם ולקטו וטחנו ברחים או דכו במדכה ובשלו
בפרור ועשו אתו עגות והיה טעמו כטעם לשד השמן : שיטין עמא ולקטין
ודצבי טחין ברחיא [redacted] להון במדוכתא ומבשלין ליה בקדרא ועבדין יתיה ודצבי
גריצן והוי טעמיה כטעים דליש במשחא : יטוף אלקום פילקטונה ויטחנון מנה
פי ארחא או ידקון באלמדק ויטבכון מנה פי אלברם ויצנעון מנה מלילא ויכון טעמה
חלאוה בדסם : וברדת הטל על המחנה לילה ירד המן עליו : וכד נחית טלא על
משריתא בליליא נחית מנא עלוהי : ועבד נזול אלטל עלי אלעסכר לילא ינזל אלמן

עליה עליה

עליה : וישמע משה את העם בכה למשפחתיו איש לפתח אהלו ויחר אף יהוה
מאד ובעיני משה רע : ושמע משה ית עמא בכן לזרעיתהון גבר בתרע משכניה
ותקיף רגזא דיי לחדא ובעיני משה ביש : פלמא סמע מוסי אלקום יבכון לעשאירהם
כל אמר על באב כבאיה פאשתד גצב אללה גדא וסא דלך ענד מוסי : ויאמר משה
אל יהוה למה הרעת לעבדך ולמה לא מצאתי חן בעיניך לשום את משא כל העם
הזה עלי : ואמר משה קדם יי למא אבאישתא לעבדך ולמא לא אשכחית רחמין
קדמך לשואה ית מטול כל עמא הדין עלי : קאל מוסי ללה לם אבתלית עבדך ולם
אגד חטאא ענדך חתי צירת גמיע כלפה האולי אלקום עליי : האנכי הריתי את
כל העם הזה אם אנכי ילדתיהו כי תאמר אלי שאהו בחיקך כאשר ישא האמן
את הינק על האדמה אשר נשבעת לאבתיו : האבא אנא לכל עמא הדין אם בני
אנון דאמרת לי סוברהי בתקפך כמא דמסובר תרביא ית ינקא על ארעא דקימתא
לאבהתוהי : הל אנא חמלתהם או ולדתהם אד קלת לי סוסהם פאחצך תחמלהם
פי חצנך כמא יחמל אלחאצן אלרציע אלי אלבלד אלדי אקסמת לאבאיהם : מאין
לי בשר לתת לכל העם הזה כי יבכו עלי לאמר תנה לנו בשר ונאכלה : מנן
לי בסרא למתן לכל עמא הדין ארי בכן עלי למימר הב לנא בסרא וניכול : מן
אין לי לחם אעטי גמיעהם אד יבכון עליה ויקולון אעטנא לחמא ונאכל :
לא אוכל אנכי לבדי לשאת את כל העם הזה כי כבד ממני : לית אנא יכול
בלחודי לסוברא ית כל עמא הדין ארי יקיר מני : ולא אטיק אנא וחדי אן אקום
כלהו תקיל עליא : ואם ככה את עשה לי הרגני נא הרג אם מצאתי חן בעיניך
ואל אראה ברעתי : ואם כדין את עביד לי קטולני כען מקטל אם אשכחית
רחמין קדמך ולא אחזי בבשתי : ואן כנת אנת מתניה עקובה פאקתלני אמאתתי
אן וגדת חטאא ענדך ולא ארי בליתי : ויאמר יהוה אל משה
אספה לי שבעים איש מזקני ישראל אשר ידעת כי הם זקני העם ושטריו ולקחת
אתם אל אהל מועד והתיצבו שם עמך : ואמר יי למשה כנוש קדמי שבעין
גברא מסבי ישראל דידעתא ארי אנון סבי עמא וסרכוהי ותדבר יתהון למשכן
זמנא ויתעתדון תמן עמך : פקאל אללה למוסי אגמע לי סבעין רגלא מן שיוך
בני אסראיל תעלם אן הם שיוכהם ועראפהם ונבזהם אלי קבה אלמחצר יקפון
תם מעך : וירדתי ודברתי עמך שם ואצלתי מן הרוח אשר עליך ושמתי
עליהם ונשאו אתך במשא העם ולא תשא אתה לבדך : ואתגלי ואמליל עמך
תמן וארבי מן רוחא דעלך ואשוי עליהון ויסוברון עמך במטול עמא ולא
תסובר את בלחודך : אתי אתגלי ואכאטבך הנאך ואגדהם מן אלנור אלדי עלי
ואגעלה עליהם פיעאונוך פי סיאסה אלקום ולא תסוסהם אנת וחדך :
ואל העם תאמר התקדשו למחר ואכלתם בשר כי בכיתם באזני יהוה לאמר
מי יאכלנו בשר כי טוב לנו במצרים ונתן יהוה לכם בשר ואכלתם : ולעמא

תימר אזדמנו למחר ותיכלון בסרא ארי בכיתון קדם יי למימר מן ייכלננא
בסרא ארי טב לנא במצרים ויתין יי לכון בסרא ותיכלון: וקל ללקום
אסתעדו אלי גד חתי תאכלון לחמא לאנכם בכיתם בין ידי אלל—
וקלתם מן יטעמנא לחמא וכאן אצלח לנא במצר פיעטיכם אללה לחמא
תאכלונה: לא יום אחד תאכלון ולא יומים ולא חמשה ימים ולא עשרה
ימים ולא עשרים יום: לא יומא חד תיכלון ולא תרין יומין ולא חמשא
יומין ולא עסרא יומין ולא עסרין יומין: לא יום ואחד תאכלונה ולא יום
אתנין ולא כמסה ולא עשרה ולא עשרין: עד חדש ימים עד אשר יצא
מאפכם והיה לכם לזרא יען כי מאסתם את יהוה אשר בקרבכם ותבכו
לפניו לאמר למה זה יצאנו ממצרים: עד ירח יומין עד דתקוצון ביה ויהי
לכון לתקלא חלף דקצתון במימרא דיי דשכינתיה שריא ביניכון ובכיתון
קדמוהי למימר למא דנן נפקנא ממצרים: אלי אן יתם שהר אלי אן יכרג
מן אנאפכם מתלה ויציר לכם הזא לאגל מא זהדתם פי נור אללה אלדי
פימא בינכם ובכיתם בין ידיה וקלתם לם כרגנא מן מצר: ויאמר משה
שש מאות אלף רגלי העם אשר אנכי בקרבו ואתה אמרת בשר אתן להם
ואכלו חדש ימים: ואמר משה שית מאה אלפין גברא רגלאה עמא
דאנא ביניהון ואת אמרת בסרא אתין להון וייכלון ירח יומין: קאל מוסי
סת מאיה אלף רגל רגל קום אלדי אנא פימא בינהם ואנת קלת אעטיהם
לחמא יאכלונה שהרא: הצאן ובקר ישחט להם ומצא להם אם את כל דגי
הים יאסף להם ומצא להם: הען ותורין יתנכסון להון היספקון להון אם ית
כל נוני ימא יתכנשון להון היספקון להון: פמן תנחתהם אגנם ובקר
תדבח להם פתכפיהם או גמיע סמך אלבחר יגמע להם פיכפיהם:

ויאמר יהוה אל משה היד יהוה תקצר עתה תראה היקרך דברי
אם לא: ואמר יי למשה המימרא דיי יתמנע כען תחזי היערעינך פתגמי אם
לא: פקאל אללה למוסי הל קדרה אללה תקצר אלאן תנצר אי וואפיכם כלאמי אם
לא: ויצא משה וידבר אל העם את דברי יהוה ויאסף שבעים איש מזקני
העם ויעמד אתם סביבות האהל: ונפק משה ומליל עם עמא ית פתגמיא
דיי וכנש שבעין גברא מסבי עמא ואקים יתהון סחור סחור למשכנא: פכרג
מוסי ואכבר אלקום בגמיע כלאם אללה וגמע סבעין רגלא מן שיוכהם ואוקף
חואלי אלכבא: וירד יהוה בענן וידבר אליו ויאצל מן הרוח אשר עליו ויתן על
שבעים איש הזקנים ויהי כנוח עליהם הרוח ויתנבאו ולא יספו: ואתגלי
יי בענן ומליל עמיה ורבי מן רוחא דעלוהי ויהב על שבעין גברא סביא
והוה כד שרת עליהון רוח נבואה ומתנבן ולא פסקין: פתגלי אללה פי אלגמאם
וכאטבה ואפאד מן אלנור אלדי עליה אלסבעין רגלא אלשיוך פלמא חל

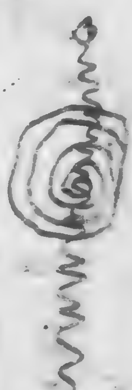
וגעל עלא אלסבעין

עליהם

עליהם ואלך אנזר תכבן ולם יחתאגו אלי עודה ׃ וישארו שני אנשים
במחנה שם האחד אלדד ושם השני מידד ותנח עליהם הרוח והמה
בכתובים ולא יצאו האהלה ויתנבאו במחנה ׃ ואשתארו תרין גוברין במשריתא
שום חד אלדד ושום [illegible] מידד ושרת עליהון רוח נבואה ואנון בכתיביא תנינא
ולא נפקו למשכנא ואתנביאו במשריתא ׃ ובקי רגלאן פי אלעסכר אסם
אחדהמא אלדד ואלאכר מידד ואסתקרת עליהם אלנבוה והם מן אלמכתובין
ולם יברזו אלי אלכבא בל תנבאו פי אלעסכר ׃ וירץ הנער ויגד למשה ויאמר
אלדד ומידד מתנבאים במחנה ׃ ורהט עולימא וחוי למשה ואמר אלדד
ומידד מתנבן במשריתא ׃ פאחצר אלגלאם ואכבר מוסי וקאל אן אלדד
ומידד מתנביין פי אלעסכר ׃ ויען יהושע בן נון משרת משה מבחריו
ויאמר אדני משה כלאם ׃ ואתיב יהושע בר נון משמשנה דמשה
מעולימוהי ואמר רבוני משה אסרנון ׃ פאגאבה יהושע אבן נון כאדם
מוסי מן תלאמידה וקאל יא סידי יא מוסי אחבסהמא ׃ ויאמר לו משה
המקנא אתה לי ומי יתן כל עם יהוה נביאים כי יתן יהוה את רוחו עליהם ׃
ואמר ליה משה הקנאתי את מקני לי רעינא פון דיהון כל עמיה דיוי נביין
ארי יתין יוי ית רוח נבואתיה עליהון ׃ קאל לה מוסי הל תגאר לי לית צאר
גמיע אמה אללה אנביא באן יגעל מן נורה ונבותה עליהם ׃ ויאסף משה
אל המחנה הוא וזקני ישראל ׃ ואתכניש משה למשריתא הוא וסבי ישראל ׃
סלמח חבצם מוסי אלי אלעסכר הו ושיוך בני אסר ׃ ורוח נסע מאת יהוה
ויגז שלוים מן הים ויטש על המחנה כדרך יום כה וכדרך יום כה סביבות
המחנה וכאמתים על פני הארץ ׃ ורוחא נטל מן קדם יוי ואפרח סלוין מן ימא
ורמא על משריתא כמהלך יומא לכא וכמהלך יומא לכא סחור סחור למשריתא
וכרום תרתין אמין על אפי ארעא ׃ והבת ריח מן ענד אללה וקטעת סלוי מן
אלבחר ואלקתה עלי אלעסכר שביה במסיר יומנה ויקדה חואליה וארתפאעה מן אלארץ
דראעין ׃ ויקם העם כל היום ההוא וכל הלילה וכל יום המחרת ויאספו את
השלו הממעיט אסף עשרה חמרים וישטחו להם שטוח סביבות המחנה ׃
וקם עמא כל יומא ההוא וכל ליליא וכל יומא דבתרוהי וכנשו ית סלוין
דאזער כנש עסרה דגורין ושטחו להון משטחין סחר סחר למשריתא ׃ פקאם
אלקום באקי יומהם ולילהם וטול נהאר גדהם פגמעו אלסלוי אקלהם גמע
עשרה אנאביר פבסטו להם בסוטא חואלי אלעסכר ׃ הבשר עודנו בין שניהם
טרם יכרת ואף יהוה חרה בעם ויך יהוה בעם מכה רבה מאד ׃ בסרא עד
כען בין שניהון עד לא פסק ורוגזא דיוי תקיף בעמא וקטל יוי בעמא
קטול סגי לחדא ׃ ואללחם בעד בין אסנאנהם קבל אן ימצגה חתי אשתד
גצב אללה עליהם פצרבהם צרבה עזימה גדא ׃ ויקרא את שם המקום ההוא

קברות התאוה כי שם קברו את העם המתאוים׃ וקרא ית שמיה דאתרא
ההוא קברי דמשאלי ארי תמן קברו ית עמא דשאילו׃ וסמי דלך אלמוצע קבור
אלשהוה לאנהם דפנו הנאך אקום אלמתשהיין׃ מקברות התאוה נסעו העם
חצרות ויהיו בחצרות׃ מקברי דמשאלי נטלו עמא לחצרות והוו בחצרות׃
וארחלו מנה אלי חצרות פלמא אקאמו בהא׃ ותדבר מרים
ואהרן במשה על אדות האשה הכשית אשר לקח כי אשה כשית לקח׃ ומללת
מרים ואהרן במשה על עיסק אתתא שפירתא דנסיב ארי אתתא שפירתא
דנסיב רחיק׃ ותכלמת מרים והרון במוסי בסבב אלמראה אלחבשיה אלתי
תזוגהא לאנה קד תזוגהא׃ ויאמרו הרק אך במשה דבר יהוה הלא גם בנו
דבר וישמע יהוה׃ ואמרו הלחוד ברם עם משה מליל יוי הלא אף עמנא
מליל ושמיע קדם יוי׃ פקאלו אן כאן מן אגל נבווה מוסי וחדה פקט כאטבה
אללה אליס קד כאטבנא איצא פסמע אללה דלך׃ והאיש משה ענו מאד
מכל האדם אשר על פני האדמה׃ וגברא משה ענותן לחדא מכל אנשא
דעל אפי ארעא׃ וכאן מוסי רגלא כתיר אלתואצע אכתר מן גמיע אלנאס
אלדי עלי וגה אלארץ׃ ויאמר יהוה פתאם אל משה ואל
אהרן ואל מרים צאו שלשתכם אל אהל מועד ויצאו שלשתם׃ ואמר יוי
בתכיף למשה ולאהרן ולמרים פוקו תלתיכון למשכן זמנא ונפקו תלתיהון׃
פקאל אללה גפלה למוסי והרון ומרים אכרגו תלתתכם אלי קבה אלמחצר
פכרגו תלתתהם׃ וירד יהוה בעמוד ענן ויעמד פתח האהל ויקרא אהרן
ומרים ויצאו שניהם׃ ואתגלי יוי בעמודא דעננא וקם בתרע משכנא
וקרא אהרן ומרים ונפקו תרויהון׃ פתגלי אללה בעמוד גמאם קאם עלי
באב קבה אלמחצר ונאדי הרון ומרים פכרגא כלאהמא׃ ויאמר שמעו
נא דברי אם יהיה נביאכם יהוה במראה אליו אתודע בחלום אדבר בו׃ ואמר
שמעו כען פתגמי אם יהון לכון נביין אנא יוי בחזוון אנא מתגלי להון בחלמין
אנא ממליל עמהון׃ וקאל אסמעו כלאמי אן יכון פיכם נבי פאנא אללה תערפת
בה פי רויא או כאטבתה פי חלם׃ לא כן עבדי משה בכל ביתי נאמן הוא׃
לא כין עבדי משה בכל עמי מהימן הוא׃ ליס כדאך עבדי מוסי בל פי גמיע
אמתי מחקק הו׃ פה אל פה אדבר בו ומראה ולא בחידת ותמנת יהוה יביט
ומדוע לא יראתם לדבר בעבדי במשה׃ ממלל עם ממלל מליל אנא עמיה
בחיזו ולא באחודן ודמות יקרא דיוי מסתכל ומדין לא דחילתון למללא בעבדי
במשה׃ אן שפאהא אכאטבה גהרא ולא באלאחאדית ותאויל אללה אלמכלוקה
לה אן יראהא פלם לם תפזעו אן תתכלמא פי עבדי מוסי׃ ויחר אף
יהוה בם וילך׃ ותקיף רוגזא דיוי בהון ואסתלק׃ פאשתד גצב אללה עליהמא
ואנצרף עניהמא׃ והענן סר מעל האהל והנה מרים מצרעת כשלג ויפן אהרן
אל מרים והנה מצרעת׃ ועננא אסתלק מעלוי משכנא והא מרים חלגא

כתלגא ואתפני אהרן לות מרים והא סגירא : פלמא זאל אלגמאם ען אלכבא
כאנת מרים ביצא כאלתלג פלמא אלתפת הרון אלי מרים פאדא בהא ברצא :
ויאמר אהרן אל משה בי אדני אל נא תשת עלינו חטאת אשר נואלנו
ואשר חטאנו : ואמר אהרן למשה בבעו רבוני לא כען תשוי עלנא חובא
דאטפשנא ודסרחנא : פקאל למוסי יא סידי לא תגעל עלינא כטיה פי מא
גהלנא ואכטאנאה : אל נא תהי כמת אשר בצאתו מרחם אמו ויאכל
חצי בשרו : לא כען תתרחק דא מבינגנא ארי אחתנא היא צלי כען על בסרא
מיתא הדין דכה ויתסי : ולא תכן הדה כסקט כרג מן בטן אמה וקד תהדי
בעץ נפסה : ויצעק משה אל יהוה לאמר אל נא רפא נא לה : וצלי משה
קדם יי למימר אלהא בבעו אסי כען לה : ודעי מוסי רבה קאילא אלה [redacted]
פאשפהא : ויאמר יהוה אל משה ואביה ירק ירק
בפניה הלא תכלם שבעת ימים תסגר שבעת ימים מחוץ למחנה ואחר
תאסף : ואמר יי למשה ואלו אבוהא מנזף נזיף בה הלא תתכלים שבעא
יומין תסתגר שבעא יומין מברא למשריתא ובתר כין תתכניש : פקאל אללה
למוסי לו אן אבוהא בצק פי וגההא אלם יכן אן תסתחי מנה סבעה איאם פלתחבס
כארג אלעסכר ובעד דאך תנצם אליה : ותסגר מרים מחוץ למחנה שבעת
ימים והעם לא נסע עד האסף מרים : ואסתגרת מרים מברא למשריתא שבעא
יומין ועמא לא נטל עד דאתכנישת מרים : פחבסת מרים כארג אלעסכר סבעה
איאם ולם ירחל אלקום אלי אן נצמתהא : ואחר נסעו העם מחצרות ויחנו במדבר
פארן : ובתר כין נטלו עמא מחצרות ושרו במדברא דפארן : ובעד דאך ארתחלו מן
חצרות ונזלו פי בריה פארן : אלו פסוקים קימן וידבר יהוה אל משה

לאמר : שלח לך אנשים ויתרו את ארץ כנען אשר אני נתן לבני ישראל איש
אחד איש אחד למטה אבתיו תשלחו כל נשיא בהם : שלח לך גברין ויאללון
ית ארעא דכנען דאנא יהיב לבני ישראל גברא חד גברא חד לשבטא דאבהתוהי
תשלחון כל רבא דבהון : אבעת לך רגאל ירודון בלד כנעאן אלדי אנא מעטיה
לבני אסראיל ואחד מן סבט אבאיה תבעתון כל בל שריף מנהם : וישלח אתם
משה ממדבר פארן על פי יהוה כלם אנשים ראשי בני ישראל המה : ושלח יתהון
משה ממדברא דפארן על מימרא דיי כלהון גברין רישי בני ישראל אנון : פבעת
בהם מוסי מן בריה פארן עלי קול אללה כלהם רגאל רוסא בני אסראיל : ואלה שמותם
למטה ראובן שמוע בן זכור : ואלין שמהתהון לשבטא דראובן שמוע בר זכור :
והדה אסמאיהם מן סבט ראובן שמוע בן זכור : למטה שמעון שפט בן חורי :
למטה יהודה כלב בן יפנה : למטה יששכר יגאל בן יוסף : למטה אפרים הושע
בן נון : למטה בנימן פלטי בן רפוא : למטה זבולן גדיאל בן סודי : למטה יוסף
למטה מנשה גדי בן סוסי : למטה דן עמיאל בן גמלי : למטה אשר סתור בן
מיכאל

מיכאל: למטה נפתלי נחבי בן ופסי: למטה גד גאואל בן מכי: אלה שמות
האנשים אשר שלח משה לתור את הארץ ויקרא משה להושע בן נון יהושע:
אלין שמהת גבריא דשלח משה לאללא ית ארעא וקרא משה להושע בר נון
יהושע: והדה אסמא אלקום אלדי בעת בהם מוסי ליזורון אלבלד פסמי מוסי הושע
בן נון יהושע: וישלח אתם משה לתור את ארץ כנען ויאמר אלהם עלו זה
ב בנגב ועליתם את ההר: ושלח יתהון משה לאללא ית ארעא דכנען ואמר להון
סקו הא בדרומא ותסקון לטורא: פבעת בהם ליזורו בלד כנען וקאל להם אצעדו
הולא אלתיה ואצעדו אלגבל: וראיתם את הארץ מה הוא ואת העם הישב
עליה החזק הוא הרפה המעט הוא אם רב: ותחזון ית ארעא מא היא וית עמא
דיתיב עלה התקיף הוא אם חלש הזעיר הוא אם סגי: ותבצרון אלבלד מא הי ואלקום
אלמקימין פיה אהם שדיד אם מסתרכי אקליל הו אם כתיר: ומה הארץ אשר הוא
ישב בה הטובה הוא אם רעה ומה הערים אשר הוא יושב בהנה הבמחנים אם
במבצרים: ומא ארעא דהוא יתיב בה הטבא היא אם בישא ומא קרויא דהוא יתיב
בהון הבפצחין אם בכרכין: ומא אלארץ אלתי הו סאכנהא אהי גיידה אם רדייה ומא
אלקרא אלתי הו סאכנהא אפי ארבאץ או פי חצון: ומה הארץ השמנה הוא אם רזה
היש בה עץ אם אין והתחזקתם ולקחתם מפרי הארץ והימים ימי בכורי ענבים:
ומא ארעא העתירא היא אם מסכינא האית בה אילנין אם לא ותתקפון ותסבון
מאבא דארעא ויומיא יומי בכורי עבנין: ומא היא אלארץ אהי סמינה אם הזילה
והל פיהא שגר מגרוס אם לא ותשדדו ופדו מן תמרהא והדא אפצל איאם בכור
עבב: ויעלו ויתרו את הארץ ממדבר צן עד רחב לבא חמת: וסליקו ואלילו ית
ארעא ממדברא דצין עד רחוב למעלי חמת: פצעדו ודאסו אלבלד מן ברית צין
אלי רחוב אלי חמאת: ויעלו בנגב ויבא עד חברון ושם אחימן ששי ותלמי ילידי הענק
וחברון שבע שנים נבנתה לפני צען מצרים: וסליקו בדרומא ואתו עד חברון
ותמן אחימן ששי ותלמי בני גבלא וחברון שבע שנין אתבניאת קדם טאנוס
דמצרים: פצעדו אלקבלה ואלדרום וגאו אלי חברא ותם אחימן ששי ותלמי בני
אלגבאבר ובנית חברא קבל צען מצר בסבע סנין: ויבאו עד נחל
אשכל ויכרתו משם זמורה ואשכול ענבים אחד וישאהו במוט בשנים ומן הרמנים
ומן התאנים: ואתו עד נחלא דאתכלא וקצו מתמן עוברתא ואתכל דעבנין חד
ונטלוהי באריחא ובתרין ומן רמוניא ומן תיניא: וגאו אלי ואדי עקוד פקטעו מן תם קצבה
ועקוד עבב ואחד וחמלוה פאדהק פי מא בין אתנין ומן אלרמאן ומן אלתין: למקום
ההוא קרא נחל אשכול על אדות האשכל אשר כרתו משם בני ישראל: לאתרא ההוא
קרו נחלא דאתכלא על עיסק אתכלא דקצו מתמן בני ישראל: פלדלך סמי אלואדי
ואדי עקוד בסבב אלעקוד אלדי קטעו מנה בנו יסראל: וישבו מתור הארץ מקץ
ארבעים יום: ותבו מלאללא ארעא מסוף ארבעין יומין: ורגעו מן ג'יאם אלבלד

אלפא בינוי גמבר דעה הסבל ועז זהירת חסד כעך
טהרת יופי הת ב

בעד ארבעין יום׃ וילכו ויבאו אל משה ואל אהרן ואל כל עדת בני ישראל
אל מדבר פארן קדשה וישיבו אתם דבר ואת כל העדה ויראום את פרי הארץ׃
ואזלו ואתו לות משה ולות אהרן ולות כל כנשתא דבני ישראל למדברא דפארן
לרקם ואתיבו להון פתגמא ולות כל כנשתא ואחזיאונון ית אבא דארעא׃ פסארו
חתי גאו אלי מוסי והרון וגמיע גמאעה בני אסראיל אלי בריה פארן אלי רקים פאגאבוהם
באלכבר וסאיר אלגמאעה ואוראהם תמר אלארץ׃ ויספרו לו ויאמרו באנו אל הארץ
אשר שלחתנו וגם זבת חלב ודבש הוא וזה פריה׃ ואשתעיאו ליה ואמרו אתינא
לארעא דשלחתנא ואף עבדא חלב ודבש היא ודין אבה׃ וקצו עליה וקאלו צרנא
אלי אלבלד אלדי בעתת בנא אליה והי איצא תפיץ אללבן ואלעסל והדה תמרה׃ אפס
כי עז העם הישב בארץ והערים בצרות גדלת מאד וגם ילדי הענק ראינו שם׃
לחוד ארי תקיף עמא דיתיב בארעא וקרויא כריכן רברבן לחדא ואף בני גבלא
חזינא תמן׃ כלא אן אלקום אלמקימין פיה עזיזין ואלקרי חצינה עטימה גדא חתי
אולאד אלגבאבר ראינאהם תם׃ עמלק יושב בארץ הנגב והחתי והיבוסי והאמרי
יושב בהר והכנעני יושב על הים ועל יד הירדן׃ עמלקאה יתיב בארע דרומא
וחתאה ויבוסאה ואמוראה יתיב בטורא וכנענאה יתיב על ימא ועל [illegible] ירדנא׃
ואלעמאלקה מקימין פי בלד אלתימן ואלחתיון ואליבוסיון ואלאמוריון מקימין באלגבל
ואלכנעאניון מקימין עלי אלבחר ועלי שט אלארדן׃ ויהס כלב את העם אל משה
ויאמר עלה נעלה וירשנו אתה כי יכול נוכל לה׃ ואציית כלב ית עמא למשה
ואמר מסק ניסק ונירת יתה ארי מיכל נכול לה׃ פאסכת כלב אלקום אלי קול מוסי
וקאל בל נצעד פנרתהא ונחוזהא לאננא נטיקהא׃ והאנשים אשר עלו עמו אמרו
לא נוכל לעלות אל העם כי חזק הוא ממנו׃ וגבריא דסליקו עמיה אמרו לא
נכול למיסק לות עמא ארי תקיף הוא מננא׃ ואלקום אלדי מצו מעה קאלו לא נטיק
אן נצעד אלי אלקום לאנהם אקוי מנא׃ ויציאו דבת הארץ אשר תרו אתה אל בני ישראל
לאמר הארץ אשר עברנו בה לתור אתה ארץ אכלת יושביה היא וכל העם אשר
ראינו בתוכה אנשי מדות׃ ואפיקו שום ביש על ארעא דאלילו יתה לבני ישראל
למימר ארעא דעברנא בה לאללא יתה ארע מקטלא יתבהא היא וכל עמא דחזינא
בגוה אנשין דמשחן׃ ואכרגו שנאעה דריה עלי אלבלד אלדי גסוה לבני אסראיל וקאלו
אלבלד אלדי מררנא פיה לנרודה הו בלד יהלך אהלה וגמיע אלקום אלדי ראינאהם פיה
דוי מסאחה׃ ושם ראינו את הנפילים בני ענק מן הנפלים ונהי בעינינו כחגבים
וכן היינו בעיניהם׃ ותמן חזינא ית גבריא בני ענק מן גבריא והוינא בעיני נפשנא
כקמצין וכין הוינא בעיניהון׃ וראינא תם אלעמלוק בני אלגבאברה מן עלוקהם כגראד
פי עיוננא כאלגראד וכדאך כנא פי עיונהם׃ ותשא כל העדה ויתנו את קולם ויבכו
העם בלילה ההוא׃ וארימת כל כנשתא ויהבו ית קלהון ובכו עמא בליליא ההוא׃ פרפעת

אלגמאעה

לגמאעה אצואתהם ובכו פי תלך ללילה: וילנו על משה ועל אהרן כל בני ישראל
ויאמרו אלהם כל העדה לו מתנו בארץ מצרים או במדבר הזה לו מתנו:
ואתרעמו על משה ועל אהרן כל בני ישראל ואמרו להון כל כנשתא לוי דמתנא
בארעא דמצרים או במדברא הדין לוי דמיתנא: ותדמר עלי מוסי והרון גמאעה
בני אסר' וקאלו להם יא ליתנא מתנא פי בלד מצר או יא ליתנא מתנא פי הדא
אלבר: ולמה יהוה מביא אתנו אל הארץ הזאת לנפל בחרב נשינו וטפנו יהיו
לבז הלא טוב לנו שוב מצרימה: ולמא יי מעיל יתנא לארעא הדא למפל
בחרבא נשנא וטפלנא יהון לבזא הלא טב לנא דנתוב למצרים: לם ידכלנא
אלה תלך אלבלד פנקע בסיף פי ציר נסאנא ואטפאלנא גנימה אליס אלאצלח לנא
ארגוע אלי מצר: ויאמרו איש אל אחיו נתנה ראש ונשובה מצרימה: ואמרו
גבר לאחוהי נמני רישא ונתוב למצרים: תם קאלו בעצהם לבעץ נולי
רייסא ונרגע אלי מצר: ויפל משה ואהרן על פניהם לפני כל קהל עדת
בני ישראל: ונפל משה ואהרן על אפיהון קדם כל קהלא כנשתא דבני
ישראל: פוקע מוסי והרון עלי וגוההמא בחצרה גוק גמאעה בני אסר':
ויהושע בן נון וכלב בן יפנה מן התרים את הארץ קרעו בגדיהם: ויהושע
בר נון וכלב בר יפנה מן מאללי ארעא בזעו לבושיהון: ויהושע אבן נון
וכלב אבן יפנה מן כאשפי אלבלד כרקא תיאבהמא: ויאמרו אל כל עדת
בני ישראל לאמר הארץ אשר עברנו בה לתור אתה טובה הארץ מאד
מאד: ואמרו לכל כנשתא דבני ישראל למימר ארעא דעברנא בה לאללא
יתה טבא ארעא לחדא לחדא: וקאלא לגמאעה בני אסר' קאילין אלבלד
אלדי מדרנאה לנגדומה בלד גייד גדא גדא: אם חפץ בנו יהוה והביא אתנו
אל הארץ הזאת ונתנה לנו ארץ אשר היא זבת חלב ודבש: אם רעוא בנא
מן קדם יי ויעיל יתנא לארעא הדא ויתננה לנא ארעא דהיא עבדא חלב ודבש:
אן כאן אללה מריד פינא אדכלנאה ווהבה לנא בלד יפיץ אלבן ואלעסל: אך
ביהוה אל תמרדו ואתם אל תיראו את עם הארץ כי לחמנו הם סר צלם מעליהם
ויהוה אתנו אל תיראם: ברם במימרא דיי לא תמרדון ואתון לא תדחלון
מן עמא דארעא ארי בידנא מסירין אינון עדא תקפהון מנהון ומימרא דיי
בסעדנא לא תדחלון מנהון: לכן עלי אללה לא תתמרדו ולא תכאפון אהל בא
אלבלד פאנהם טעאמנא ושיא יזול טלהם ענהם ואללה מענא פלא תכאפוהם:
ויאמרו כל העדה לרגום אתם באבנים וכבוד יהוה נראה באהל מועד אל כל בני
ישראל: ואמרו כל כנשתא למרגם יתהון באבניא ויקרא דיי אתגלי במשכן
זמנא לכל בני ישראל: פבאדר גמיע אלשעב באן ירגמוהמא באלחגארה תם טהר
נור אללה פי קבה אלמחצר לגמיע בני אסר': ויאמר יהוה אל משה
עד אנה ינאצני העם הזה ועד אנה לא יאמינו בי בכל האתות אשר עשיתי

בקרבו׃ ואמר יי למשה עד אמתי יהון מרגזין קדמי עמא הדין ועד אמתי
לא יהימנון במימרי בכל אתיא דעבדית ביניהון׃ פקאל אללה למוסי אלי כם
יעצוני האולי אלקום ואלי כם לם יומנון בי מע גמיע אלאיאת אלתי צנעתהא
פי מא בינהם׃ אכנו בדבר ואורשנו ואעשה אתך לגוי גדול ועצום ממנו׃
אמחינון במותא ואשיצינון ואעביד יתך לעם רב ותקיף מנהון׃ יקתחין
אן אצרבהם באלובא ואקרצהם ואגעל מנך אמה אכתר ואעטם מנהם׃ ויאמר
משה אל יהוה ושמעו מצרים כי העלית בכחך את העם הזה מקרבו׃ ואמר
משה קדם יי וישמעון מצראי דאסיקתא בחילך ית עמא הדין מביניהון׃ קאל
מוסי ללה ויסמע אלמצריון אלדי אנעשת האולי אלקום מן בינהם בקדרתך׃
ואמרו אל יושב הארץ הזאת שמעו כי אתה יהוה בקרב העם הזה אשר עין
בעין נראה אתה יהוה ועננך עומד עליהם ובעמוד ענן אתה הולך לפניהם יומם
ובעמוד אש לילה׃ ויימרון ליתיב ארעא הדא דשמעו ארי את יי דשכינתך
שריא בגו עמא הדין דבעיניהון חזן שכינת יקרך יי ועננך מטל עליהון
ובעמודא דעננא את מדבר קדמיהון ביממא ובעמודא דאשתא בליליא׃
ויקולון מע אהל הדה אלבלד אלדי סמעו אנך אללה נורך פי מא בין האולי אלקום
עין בעין ידונה וגמאמך מקים עליהם ובעמוד גמאם תסיר בין ידיהם נהארא
ובעמוד נאר לילא׃ והמתה את העם הזה כאיש אחד ואמרו הגוים אשר שמעו
את שמעך לאמר׃ ותקטיל ית עמא הדין כגברא חד ויימרון עממיא דשמעו
ית שמע גבורתך למימר׃ פאדא קתלתהם אגמעין כרגל ואחד קאל גמיע אלאמם
אלדין סמעו אכבארך הדה קאילין׃ מבלתי יכלת יהוה להביא את העם הזה אל
הארץ אשר נשבע להם וישחטם במדבר׃ מדלית יכולא קדם יי לאעלא ית עמא
הדין לארעא דקיים להון וקטלינון במדברא׃ ממא לם יטיק אללה אן ידכל
האולי אלקום אלי אלבלד אלדי קסם בה להם קתלהם פי אלבר׃ ועתה יגדל נא כח
אדני כאשר דברת לאמר׃ וכען סגי כען חילא קדמך יי כמא דמלילתא למימר׃
ואלאן יתביין עטם קדרתך יא רב כמא קלת לי׃ יהוה ארך אפים ורב חסד נשא
עון ופשע ונקה לא ינקה פקד עון אבות על בנים על שלשים ועל רבעים׃
יי מרחיק רגז ומסגי למעבד טבון שביק לעוין ולמרוד ולחובין סלח לדתיבין
לאוריתיה ודלא תיבין לא מזכי מסער חובי אבהן על בנין מרדין על דר תליתי
ועל דר רביעי׃ אנך אללה טויל אמהל כתיר אלפצל גאפר אלדנב ואלגרם ויברי
ולא יברי מטאלב בדנוב אלאבא מע אלבנין ואלתואלי ואלרואבע׃ סלח נא לעון
העם הזה כגדל חסדך וכאשר נשאתה לעם הזה ממצרים ועד הנה׃ שבוק
כען לחובי עמא הדין כסגיאות טבותך וכמא דשבקתא לעמא הדין ממצר
ועד כען׃ אצפח לדנב האולי אלקום בעטם פצלך וכמא אחתמלת להם מן מצר
ואלי אלאן׃ ויאמר יהוה סלחתי כדברך׃ ואמר יי שבקית כפתגמך׃ קאל אללה קד

גפרת ענהם למקאלתך כמא קלת: ואולם חי אני וימלא כבוד יהוה את כל
הארץ: וברם קיים אנא ומליא יקרא דיי ית כל ארעא: ולכן יבקא אלאחיא
יקול אללה ונור אללה ימלא גמיע אלעאלם: כי כל האנשים הראים את כבדי
ואת אתתי אשר עשיתי במצרים ובמדבר וינסו אתי זה עשר פעמים ולא שמעו
בקלי: ארי כל גבריא דחזו ית יקרי וית אתותי דעבדית במצרים ובמדברא
ונסיאו קדמי דנן עשר זמנין ולא קבילו למימרי: אן גמיע אלקום אלדי ראו
נורי ואיאתי אלתי צנעתהא פי מצר ופי אלבר ואמתחנוני הדה עשרה דפעאת
ולם יקבלו אמרי: אם יראו את הארץ אשר נשבעתי לאבתם וכל מנאציי לא
יראוה: אם יחזון ית ארעא דקיימית לאבהתהון וכל דארגיזו קדמי לא יחזונה:
אנהם לא ירון אלבלד אלדי אקסמת לאבאיהם ואלדין כל מן יגיצני לא יראה: ועבדי כלב
עקב היתה רוח אחרת עמו וימלא אחרי והביאתיו אל הארץ אשר בא שמה
וזרעו יורשנה: ועבדי כלב חלף דהות רוח אחרי עמיה ואשלים בתר דחלתי
ואעליניה לארעא דעל לתמן ובנוהי יתרכונה: ואמא עבדי כלב פלאנה כאן
לה ראי אכר ותבע בהט טאעתי לאדכלה אלבלד אלדי צאר אליה ולנסלה יורתהא:
והעמלקי והכנעני יושב בעמק מחר פנו וסעו לכם המדבר דרך ים סוף:
ועמלקאה וכנענאה יתיב במישרא מחר אתפנו וטולו לכון למדברא אורח
ימא דסוף: ואד אן אלעמאלקיין ואלכנעאניין מקימין פי אלמרג כולו פי גד וארחלו
אלי אלבר טריק בחר אלקלזם: וידבר יהוה אל משה ואל
אהרן לאמר: עד מתי לעדה הרעה הזאת אשר המה מלינים עלי את תלנות
בני ישראל אשר המה מלינים עלי שמעתי: עד אמתי לכנשתא בישתא הדא
דאנון מתרעמין עלוהי ית תרעמת בני ישראל דאנון מתרעמין עלוהי שמיע קדמי:
אלי כם אבקי הדה אלגמאעה אלרדייה אלתי דאמת אלי לגט קד סמעת תדמר
בני אסראיל אלדי תדמרו עליה: אמר אלהם חי אני נאם יהוה אם לא כאשר
דברתם באזני כן אעשה לכם: אימר להון קיים אנא אמר יי אם לא כמא
דמלילתון קדמי כין אעביד לכון: קל להם ובקאי אחיא יקול אללה אן לם
אצנע בכם כמא קלתם באדני: במדבר הזה יפלו פגריכם וכל פקדיכם לכל
מספרכם מבן עשרים שנה ומעלה אשר הלינתם עלי: במדברא הדין יפלון
פגריכון וכל מניינכון לכל חושבנכון מבר עשרין שנין ולעילא דאתרעמתון עלי:
ופי הדא אלבר תקע גתתכם מן כל מעדוד ואחצא מנכם מן אבן עשרין סנה
פצאעדא כמא תדמרתם עלי: אם אתם תבאו אל הארץ אשר נשאתי את ידי
לשכן אתכם בה כי אם כלב בן יפנה ויהושע בן נון: אם אתון תיעלון לארעא
דקיימית במימרי לאשראה יתכון בה אלהין כלב בר יפנה ויהושע בר נון: אן
אנתם תדכלון אלבלד אלדי אקסמת פי אמרי אן אסכנכם פיה אלא כלב בן יפנה ויהושע
אבן נון: וטפכם אשר אמרתם לבז יהיה והביאתי אתם וידעו את הארץ אשר
מאסתם בה: וטפלכון דאמרתון לביזא יהון ואעיל יתהון וידעון ית ארעא דקצתון

דקצתון בה ׃ ואטפאלכם אלדי קלתם אנהם יצירון גנימה פאני אדכלהם חתי
יערפו אלבלד אלדי זהדתם פיה ׃ ופגריכם אתם יפלו במדבר הזה ׃ ופגריכון ע
דילכון יפלון במדברא הדין ׃ ואמא אנתם פאגסאמכם תסקט פי הדה אלבר ׃ ובניכם
יהיו רעים במדבר ארבעים שנה ונשאו את זנותיכם עד תם פגריכם במדבר ׃
ובניכון יהון טען במדברא ארבעין שנין ויקבלון ית חוביכון עד דיסופון
פגריכון במדברא ׃ ובניכם יכונו תאיהין פי הדה אלבר ארבעין סנה ויחמלון עקוביאתכם
אלי פנא אגסאמכם פיה ׃ במספר הימים אשר תרתם את הארץ ארבעים יום
יום לשנה יום לשנה תשאו את עונותיכם ארבעים שנה וידעתם את תנואתי ׃
כמנין יומיא דאללילתון ית ארעא ארבעין יומין יומא לשתא יומא לשתא תקבלון
ית חוביכון ארבעין שנין ותדעון ית דאתרעמתון עלי ׃ כעדד אלאיאם אלדי גסתם
פיהא אלבלד ארבעין יום לכל יום תחמלון דנובכם אלתמאם ארבעין סנה
ותערפון מא נקצתם מן עהדי ׃ אני יהוה דברתי אם לא זאת אעשה לכל העדה הרעה
הזאת הנועדים עלי במדבר הזה יתמו ושם ימתו ׃ אנא יי גזרית במימרי
אם לא דא אעביד לכל כנשתא בישתא הדא דאזדמנו עלי במדברא הדין יסופון
ותמן ימותון ׃ אנא אללה קלת לאן ... ולנצנע בגמיע הדה אלגמאעה אלרדיה
אלמגתמעה עלי פי הדה אלבר יפנון ופיה ימותון ׃ והאנשים אשר שלח משה לתור
את הארץ וישבו וילינו עליו את כל העדה להוציא דבה על הארץ ׃ וגבריא
דשלח משה לאללא ית ארעא ותבו וארעימו עלוהי ית כל כנשתא לאפקא
שום ביש על ארעא ׃ ואלרגאל אלדי בעת בהם מוסי ליגוסו אלבלד ורגעו ותדמרו עליה
אלגמאעה ואפסדו שמאעה עלי אלבלד ׃ וימתו האנשים מוציאי דבת הארץ
רעה במגפה לפני יהוה ׃ ומיתו גבריא דאפיקו שום ביש על ארעא במותנא
קדם יי ׃ במאתת אולאך אלרגאל באלצירים מן ידי אללה ׃ ויהושע בן נון וכלב
בן יפנה חיו מן האנשים ההם ההלכים לתור את הארץ ׃ ויהושע בר נון
וכלב בר יפנה אתקיימו מן גבריא האנון דאזלו לאללא ית ארעא ׃ ויושע
אבן נון וכלב אבן יפנה עאשו מן גמלה אלרגאל אלדי מצו ליגוסו אלבלד ׃ וידבר
משה את הדברים האלה אל כל בני ישראל ויתאבלו העם מאד ׃ ומליל משה
ית פתגמיא האלין עם כל בני ישראל ואתאבלו עמא לחדא ׃ ולמא כלם מוסי
בהדא אלכלאם גמיע בני אסראייל חזן אלקום גדא ׃ וישכמו בבקר ויעלו אל ראש
ההר לאמר הננו ועלינו אל המקום אשר אמר יהוה כי חטאנו ׃ ואקדימו ב
בצפרא וסליקו לריש טורא למימר הא אנחנא סלקין לאתרא דאמר יי ארי
חבנא ׃ ואדלגו באלגדאה וצעדו אלי ראס אלגבל וקאלו הא נחן צאעדין אלי אלמוצע
אלדי אמרנא אללה בה לאנא כטאנא ׃ ויאמר משה למה זה אתם עברים את פי
יהוה והוא לא תצלח ׃ ואמר משה למא דנן אתון עברין על גזירת מימרא
דיי והיא לא תצלח ׃ קאל להם מוסי לם לא תתגאוזון אמר אללה פאנה לא
תנגח ׃ אל תעלו כי אין יהוה בקרבכם ולא תנגפו לפני איביכם ׃ לא תסקון

ארי לית שכינתא דיוי בינכון ולא תתברון קדם בעלי דבביכון : כי
תנעזמו אן כאן אללה ליס הו מעכם ולא תנכסרו בין ידי אעדאיכם : כי העמלקי
והכנעני שם לפניכם ונפלתם בחרב כי על כן שבתם מאחרי יהוה ולא יהיה
יהוה עמכם : ארי עמלקאה וכנענאה תמן קדמיכון ותפלון בחרבא ארי על
כין תבתון מבתר פלחנא דיוי ולא יהי מימרא דיוי בסעדכון : פאן אלעמאלקה
ואלכנעאניין תם בין אידיכם פתקעון באלסיף להאכדא רגעתם ען טאעה אללה
פלא יכון אללה מעכם : ויעפלו לעלות אל ראש ההר וארון ברית יהוה ומשה
לא משו מקרב המחנה : וארשעו למסק לריש טורא וארון קימא דיוי ומשה
לא עדו מגו משריתא : פאעתדו וצעדו אלי ראס אלגבל וצנדוק עהד אללה ומוסי לם יזולא
מן וסט אלעסכר : וירד העמלקי והכנעני הישב בהר ההוא ויכום ויכתום עד
החרמה : ונחת עמלקאה וכנענאה דיתיב בטורא ההוא ומחינון וטרדונון
עד חרמה : פנזל אלעמלקיין ואלכנעאניין אלמקימין תם פי דלך אלגבל פצרבוהם
וחטמוהם אלי חרמה : וידבר יהוה אל משה לאמר :
דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם כי תבאו אל ארץ מושבתיכם אשר אני
נתן לכם : מליל עם בני ישראל ותימר להון ארי תיעלון לארע מותבניכון
דאנא יהיב לכון : מר בני אסראיל וקל להם אדא דכלתם אלי בלד מסכנכם אלדי אנא
מעטיכם איאה : ועשיתם אשה ליהוה עלה או זבח לפלא נדר או בנדבה או
במעדיכם לעשות ריח ניחח ליהוה מן הבקר או מן הצאן : ותעבדון קורבנא
קדם יוי עלתא או נכסת קודשיא לפרשא נדרא או בנדבתא או במועדיכון לאתעבדא
לאתקבלא ברעוא קדם יוי מן תורי או מן ענא : פקרבתם קרבאנא ללה צעידה
או דביחה תסויג נדרא או תברעא או פי אעיאדכם וארדתם אן יכון מקבולא
מרציא ללה מן אלבקר או מן אלגנם : והקריב המקריב קרבנו ליהוה מנחה סלת
עשרון בלול ברבעית ההין שמן : ויקריב דמקריב קורבניה קדם יוי מנחתא סולתא
עסרונא דפיל ברבעות הינא משחא : פיקרב צאחב דלך אלקרבאן ללה מעה
מן אלבר עשיר סמיד מלתותא ברבע קסט דהן : ויין לנסך רביעית ההין
תעשה על העלה או לזבח לכבש האחד : וחמרא לנסכא רבעות הינא תעביד
על עלתא או לנכסת קודשיא לאמרא חד : וכמר ללמזאג רבע קסט תצנעה
מע אלצעידה או מע אלדביחה ללחמל אלואחד : או לאיל תעשה מנחה סלת שני
עשרנים בלולה בשמן שלשית ההין : או לדכרא תעביד מנחתא סולתא תרין
עסרונין דפילא במשח תלתות הינא : וללכבש תקרב מן אלבר עשרין סמיד
מלתותה בתלת קסט דהן : ויין לנסך שלשית ההין תקריב ריח ניחח ליהוה :
וחמרא לנסכא תלתות הינא תקריב לאתקבלא ברעוא קדם יוי : ומן אלכמר ללמזאג
תלת קסט תקרבה מרצי מקבול ללה : וכי תעשה בן בקר עלה או זבח לפלא
נדר או שלמים ליהוה : וארי תעביד בר תורי עלתא או נכסת קודשיא לפרשא

נדרא או נכסת קודשיא קדם יי׳ ׃ ואן צנעת מן אלבקר צעידה או דבחא או תפריג
נדר או סלאמה ללה ׃ והקריב על בן הבקר מנחה סלת שלשה עשרנים בלול
בשמן חצי ההין ׃ ויקריב על בר תורי מנחתא סולתא תלתא עשרונין דפיל במשח
פלגות הינא ׃ יקרב מעה מן אלבר תלאתה עשור סמיד מלתות בנצף קסט דהן ׃
ויין תקריב לנסך חצי ההין אשה ריח ניחח ליהוה ׃ וחמרא תקריב לנסכא פלגות
הינא קורבן דמתקבל ברעוא קדם יי׳ ׃ ונסכיר קרבה ללמזג נצף קסט קרבאן מקבול
מרצי ללה ׃ ככה יעשה לשור האחד או לאיל האחד או לשה בכבשים או בעזים ׃
כדין יתעביד לתורא חד או לדכרא חד או לאמר בשמריא או בעזיא ׃ כדאך יצנע
מע כל תור ומע כל כבש ומע כל ראס מן אלצאן ואלמעז ׃ כמספר אשר
תעשו ככה תעשו לאחד כמספרם ׃ כמנין דתעבדון כדין תעבדון לחד כמניהון ׃
בחסב אחצא מא תקרבון מנהא כדאך אצנעו מע כל ואחד מן אלחציין ׃ כל
האזרח יעשה ככה את אלה להקריב אשה ריח ניחח ליהוה ׃ כל יציבא יעביד
כדין ית אלין לקרבא קרבן דמתקבל ברעוא קדם יי׳ ׃ כדי יצנע כל צריח אדי קרב
קרבאנא מקבולא מרצייא ללה ׃ וכי יגור אתכם גר או אשר בתוככם לדרתיכם
ועשה אשה ריח ניחח ליהוה כאשר תעשו כן יעשה ׃ וארי יתגייר עמכון גיורא
או דביניכון לדריכון ויעביד קרבן דמתקבל ברעוא קדם יי׳ כמא דתעבדון כין יעביד ׃
ואי דכיל דכל מעכם או סכן פימא בינכם עלי מר דהורכם פעמל קרבאנא
ואחד אן יכון מקבול מרצי ללה כמא תצנעון כדאך יצנע ׃ הקהל חקה אחת
לכם ולגר הגר חקת עולם לדרתיכם ככם כגר יהיה לפני יהוה ׃ קהלא קימא
חד לכון ולגיורא דיתגייר קים עלם לדריכון כותכון כגיורא יהי קדם יי׳ ׃ יא איהא
אלגמע רסם ואחד לכם ולדכיל ג דכיל רסם אלדהר עלי מר אגיאלכם כמא אן יכון
אלדכיל מתלכם בין ידי אללה ׃ תורה אחת ומשפט אחד יהיה לכם ולגר הגר אתכם ׃
אורייתא חדא ודינא חד יהי לכון ולגיורא דיתגייר עמכון ׃ כדלך שריעה ואחדה
וחכם ואחד יכון לכם ולדכיל אלדכיל פימא בינכם ׃ וידבר
יהוה אל משה לאמר ׃ דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם בבאכם אל הארץ
אשר אני מביא אתכם שמה ׃ מליל עם בני ישראל ותימר להון במיעלכון לארעא
דאנא מעיל יתכון לתמן ׃ מר בני אסראיל וקל להם אדא דכלתם אלי אלבלד אלדי אנא
מדכלכם אליה ׃ והיה באכלכם מלחם הארץ תרימו תרומה ליהוה ׃ ויהי במיכלכון
מלחמא דארעא תפרשון אפרשותא קדם יי׳ ׃ פמתי מא אכלתם מן טעאם
אלבלד פארפעו רפיעה ללה ׃ ראשית ערסתכם חלה תרימו תרומה כתרומת גרן
כן תרימו אתה ׃ ריש עצותכון חלתא תפרשון אפרשותא כמא דמפרשין מן
אדרא כין תפרשון יתה ׃ אול עגינכם גרדקה תרפעונהא רפיעה כרפיעה
אלביאדר כדאך תרפעונהא ׃ מראשית ערסתיכם תתנו ליהוה תרומה לדרתיכם ׃

מריש עצותכון תתנון קדם יי אפרשותא לדריכון ׃ ומן אול עגינכם
תעטון ללה רפיעה עלי מר אגיאלכם ׃ וכי תשגו ולא תעשו
את כל המצות האלה אשר דבר יהוה אל משה ׃ וארי תשתלון ולא תעבדון
ית כל פקודיא האלין דמליל יי עם משה ׃ ואן סהותם ולם תעמלו גמיע
הדה אלוצאיא אלתי אמר אללה בהא מוסי ׃ את כל אשר צוה יהוה אליכם ביד
משה מן היום אשר צוה יהוה והלאה לדרתיכם ׃ ית כל דפקיד יי לכון בידא
דמשה מן יומא דפקיד יי ולהלאה לדריכון ׃ מתל גמיע מא אמרכם אללה
בה עלי יד מוסי [illegible] יום תקדמה ונאלם פי אגיאלכם ׃ והיה אם מעיני העדה
נעשתה לשגגה ועשו כל העדה פר בן בקר אחד לעלה לריח ניחח ליהוה ומנחתו
ונסכו כמשפט ושעיר עזים אחד לחטת ׃ ויהי אם מעיני כנשתא אתעבידת
בשלו ויעבדון כל כנשתא תור בר תורי חד לעלתא לאתקבלא ברעוא קדם יי ומנחתיה
ונסכיה כדחזי וצפיר בר עזין חד לחטאתא ׃ פאן כאן דלך ען עין אלגמאעה
פליעמלו כלהא תורא מן אלבקר צעידה מקבולה ללה ותקדמה בה וימזג כמא יגב
ותיס מן אלמעז ללכפארה ׃ וכפר הכהן על כל עדת בני ישראל ונסלח להם
כי שגגה הוא והם הביאו את קרבנם אשה ליהוה וחטאתם לפני יהוה על
שגגתם ׃ ויכפר כהנא על כל כנשתא דבני ישראל וישתביק להון ארי שלותא
היא ואנון איתיאו ית קרבנהון קרבנא קדם יי וחטאתהון קדם יי על שלותהון ׃
ויסתגפר אלאמאם ען גמאעה בני אסר פיגפר להם אד דלך סהו והם קד אתו
בקרבאנהם קרבאנא ללה וכפאראתהם עלי סהותהם ׃ ונסלח לכל עדת בני ישראל
ולגר הגר בתוכם כי לכל העם בשגגה ׃ וישתביק לכל כנשתא דבני ישראל
ולגיוריא דיתגיירון בינהון ארי לכל עמא בשלותא ׃ ויגפר לגמאעה בני אסר
וללגריב אלדכיל פי מא בינהם אד גמיע אלקום עליה ׃ ואם נפש
אחת תחטא בשגגה והקריבה עז בת שנתה לחטאת ׃ ואם אנש חד יחוב בשלו
ויקריב עזא בת שתה לחטאתא ׃ ואן כאנת נפס ואחדה כאטיה בסהו פליקרב
עזה בנת סנתהא ללכפארה ׃ וכפר הכהן על הנפש השגגת בחטאה בשגגה
לפני יהוה לכפר עליו ונסלח לו ׃ ויכפר כהנא על אנשא דאשתלי בחוביה בשלו
קדם יי לכפרא עלוהי וישתביק ליה ׃ ויסתגפר אלאמאם ען אלנפס אלכאטיה אלסאהיה
עלי כטאה בסהו בין ידי אללה ויגפר לה ויצפח עגה ׃ האזרח בבני ישראל
ולגר הגר בתוכם תורה אחת יהיה לכם לעשה בשגגה ׃ יציבא בבני ישראל
ולגיוריא דיתגיירון בינהון אוריתא חדא יהי לכון לדיעביד בשלו ׃ אלצריח מן
בני אסר ואלגריב אלדכיל פי מא בינכם שריעה ואחדה תכון לכם למן יפעל
סהוא ׃ והנפש אשר תעשה ביד רמה מן האזרח ומן הגר את יהוה הוא מגדף
ונכרתה הנפש ההוא מקרב עמה ׃ ואנש דיעביד ברישׁ גלי מן יציביא ומן
גיוריא קדם יי הוא מרגיז וישתיצי אנשא ההוא מגו עמיה ׃ ואי אלנפס נפע

ו׳רבי רבישה מן בין קומה ויפיד להם מן הקהל ...
קומה: כי דבר יהוה בזה ואת מצותו הפר הכרת תכרת הנפש ההוא עונה
בה: ארי על פתגמא דיי בסר וית פקודוהי אשני אשתיצאה תשתיצי אנשא ההוא חובה
ביה: לאנה אסתכף בכלאם אללה ונקץ׳ פרצ׳ה פליקטע
... קטעא ... ענה:
ויהיו בני ישראל במדבר וימצאו איש
מקשש עצים ביום השבת: והוו בני ישראל במדברא ואשכחו גברא
דגבר קיסין ביומא דשבתא: ולמא כאן בנו אסראיל פי אלבריה וג׳דוא רג׳לא
יחתטב חטבא פי יום אלסבת: ויקריבו אתו המוצאים אתו מקשש עצים אל
משה ואל אהרן ואל כל העדה: וקריבו יתיה דאשכחו יתיה כד מגבב
קיסין לות משה ולות אהרן ולות כל כנשתא: פקדמה אלדי וג׳דוה יחתטב
אלי מוסי והרון וג׳מאעה אלג׳מאעה: ויניחו אתו במשמר כי לא פרש מה
יעשה לו: ואצנעו יתיה בבית מטרא ארי לא מפרש הוא דינא מא יעבדון ליה:
וג׳עלוה פי אלחבס לאנה לם יכן פסר להם מא יצנע בה:
ויאמר יהוה אל משה מות יומת האיש רגום אתו באבנים כל העדה מחוץ למחנה:
ואמר יי למשה אתקטלא יתקטיל גברא רגמו יתיה באבנא כל כנשתא
מברא למשריתא: וקאל אללה למוסי אקתל יקתל אלרג׳ל וירג׳מה
באלחג׳ארה ג׳מיע אלג׳מאעה כארג׳ אלעסכר: ויציאו אתו כל העדה אל מחוץ
למחנה וירגמו אתו באבנים וימת כאשר צוה יהוה את משה: ואפיקו
יתיה כל כנשתא למברא למשריתא ורגמו יתיה באבנא ומית כמא דפקיד
יי ית משה: פאכרג׳וה ... כארג׳ אלעסכר ורג׳מוה באלחג׳ארה חתי מאת כמא אמר
אללה מוסי:
ויאמר יהוה אל משה לאמר: דבר אל
בני ישראל ואמרת אלהם ועשו להם ציצת על כנפי בגדיהם לדרתם ונתנו על
ציצת הכנף פתיל תכלת: מליל עם בני ישראל ותימר להון ויעבדון להון כרוספדין
על כנפי כסותהון לדריהון ויתנון על כרוספד כנפא חוטא דתכלתא: מר בני אסראיל
וקל להם אן יצנעו להם ... עלי ... אזרהם עלי מר אג׳יאלהם ויג׳עלו
עלי ... ... : והיה לכם לציצת וראיתם אתו וזכרתם
את כל מצות יהוה ועשיתם אתם ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר
אתם זנים אחריהם: ויהון לכון לכרוספדין ותחזון יתיה ותדכרון ית כל פקודיא
דיי ותעבדון יתהון ולא תטעון בתר הרהור לבכון ובתר חיזו עיניכון דאתון
טען בתריהון: ... לכם ... ... פתדכרון ג׳מיע ...
אללה ותעמלוהא ולא תתבעו קלובכם ועיונכם אלתי אנתם טאגון ורהא:
למען תזכרו ועשיתם את כל מצותי והייתם קדשים לאלהיכם: בדיל דתדכרון
ותעבדון ית כל פקודי ותהון קדישין קדם אלהכון: לכי תדכרו ... ותעמלו

ג׳מיע

גמיע וצאיאי ותכונו מקדסין לרבכם ׃ אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי
אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני יהוה אלהיכם ׃ אנא יוי אלהכון
דאפיקית יתכון מארעא דמצרים למהוי לכון לאלה אנא יוי אלהכון ׃ אנא אללה
רבכם אלדי אכרגתכם מן בלד מצר לאכון לכם אלהא אנא אללה רבכם ארחים
אבקא ׃ קו״ט פסוקים סימן כל״ט ויקח קרח בן יצהר בן קהת
בן לוי ודתן ואבירם בני אליאב ואון בן פלת בני ראובן ׃ ואתפליג קרח בר
יצהר בר קהת בר לוי ודתן ואבירם בני אליאב ואון בר פלת בני ראובן ׃ ופארק
קרח בן יצהר בן קהת בן לוי ודתן ואבירם בני אליאב ואון בן פלת בני
ראובן ׃ ויקמו לפני משה ואנשים מבני ישראל חמשים ומאתים נשיאי
עדה קראי מועד אנשי שם ׃ וקמו לאפי משה וגבריא מבני ישראל מאתן
וחמשין רברבי כנשתא מערעי זמן אנשין דשמא ׃ וקאמו אמאם מוסי
ואנאס מן בני אסראיל מאיתין וכמסין אשראף אלגמאעה דעאה אלמחפל דוי
אסמא ׃ ויקהלו על משה ועל אהרן ויאמרו אלהם רב לכם כי כל העדה כלם
קדשים ובתוכם יהוה ומדוע תתנשאו על קהל יהוה ׃ ואתכנשו על משה ועל
אהרן ואמרו להון סגי לכון ארי כל כנשתא כלהון קדישין וביניהון שריא
שכינתא דיוי ומא דין אתון מתרברבין על קהלא דיוי ׃ פתואפו עלי מוסי והרון
וקאלו להמא חסבכמא דיאנה אן אלגמאעה כלהם מקדסין ומא בינהם נור אללה
פמא באלכמא תתערפאן עלי גוק אללה ׃ וישמע משה ויפל על פניו ׃ ושמע
משה ונפל על אפוהי ׃ פסמע מוסי דלך ווקע עלי וגהה יתצרע אליה ׃ וידבר
אל קרח ואל כל עדתו לאמר בקר וידע יהוה את אשר לו ואת הקדוש והקריב
אליו ואת אשר יבחר בו יקריב אליו ׃ ומליל עם קרח ועם כל כנשתיה למימר
בצפרא ויהודע יוי ית דכשר ליה וית דקדיש ויקריב לקדמוהי וית דיתרעי ביה
יקריב לשמושיה ׃ וכלם קרח וכל גמאעתה וקאל להם גדא יערף אללה אלדי הו לה
ואלמקדס פיקרבה אליה ומן יכתארה יקרבה אליה ׃ זאת עשו קחו לכם מחתות
קרח וכל עדתו ׃ דא עבידו סבו לכון מחתין קרח וכל כנשתיה ׃ אצנעו הדה כדו
מגאמיר קרח וכל גמאעתה ׃ ותנו בהן אש ושימו עליהן קטרת לפני יהוה מחר
והיה האיש אשר יבחר יהוה הוא הקדוש רב לכם בני לוי ׃ והבו בהון אישתא ושוו
עליהון קטורת בוסמין קדם יוי מחר ויהי גברא דיתרעי ביה יוי הוא קדיש סגי לכון בני לוי ׃
ואגעלו עליהא נארא וגעלו עליהא בכורא בין ידי אללה גדא פאי רגל אכתארה אללה
הו אלמקדס חסבכם דלך יא בני לוי ׃ ויאמר משה אל קרח שמעו נא בני לוי ׃
ואמר משה לקרח שמעו כען בני לוי ׃ תם קאל להם מוסי אסמעו דלך יא בני לוי ׃
המעט מכם כי הבדיל אלהי ישראל אתכם מעדת ישראל להקריב אתכם אליו
לעבד את עבדת משכן יהוה ולעמד לפני העדה לשרתם ׃ הזעיר

אלהא דישראל יתכון מכנשתא דישראל לקרבא יתכון לקדמוהי למפלח ית
פולחן משכנא דיי ולמקם קדם כנשתא לשמשותהון ׃ אקליל עליכם אן
אפרדכם אלה אלה יסר מן גמאעתהם ליקרבכם אליה לתכדמו מסכנה
ותקפו בין ידי אלגמאעה תכדמוהם ׃ ויקרב אתך ואת כל אחיך בני לוי
אתך ובקשתם גם כהנה ׃ וקריב יתך וית כל אחך בני לוי עמך ובעין
אתון אף כהונתא רבתא ׃ פקרבך קבלך וסאיר אכותך בני לוי מעך חתי
טלבתם אלאמאמה איצא ׃ לכן אתה וכל עדתך הנעדים על יהוה ואהרן מה
הוא כי תלונו עליו ׃ בכין את וכל כנשתך דאזדמנתון על יי ואהרן מה הוא
ארי אתרעמתון עלוהי ׃ לדלך אנת וכל גמעך אלמתמעין עלי אלה והרון
מן הו חתי תתמרדון עליה ׃ וישלח משה לקרא לדתן ולאבירם בני אליאב ויאמרו
לא נעלה ׃ ושלח משה למקרי לדתן ולאבירם בני אליאב ואמרו לא נסק ׃ תם בעת
פי נסיל לדתן ואבירם בני אליאב פקאלא לא נציר אליך ׃ המעט כי העליתנו
מארץ זבת חלב ודבש להמיתנו במדבר כי תשתרר עלינו גם השתרר ׃ הזעיר
ארי אסקתנא מארעא עבדא חלב ודבש לקטלותנא במדברא ארי מתרברבת
עלנא אף אתרברבא ׃ אקליל מא אצעדתנא מן בלד יפיץ אלבן ואלעסל לתקתלנא
פי אלבר חתי תתרווס עלינא איצא תרוסא ׃ אף לא אל ארץ זבת חלב ודבש
הביאתנו ותתן לנו נחלת שדה וכרם העיני האנשים ההם תנקר לא נעלה ׃
אף לא לארעא עבדא חלב ודבש אעילתנא ויהבת לנא אחסנת חקלין וכרמין
העיני גבריא האנון תשלח לעוורא לא נסק ׃ ואיצא לם תדכלנא אלי בלד יפיץ לבנא
ועסלא ולא אעטיתנא מלכא מזרעה וכרם כלו תהדדת אולאך לקום נקלע
עיונהם לם נציר אליך ׃ ויחר למשה מאד ויאמר אל יהוה אל תפן אל מנחתם
לא חמור אחד מהם נשאתי ולא הרעתי את אחד מהם ׃ ותקיף למשה לחדא
ואמר קדם יי לא תקביל ברעוא קורבנהון לא חמרא דחד מנהון שחרית ולא
אבאישית לחד מנהון ׃ פאשתד דלך עלי מוסי גדא פקאל אללהם לא תקבל
כבורהם ולו כאן עלי אלנילם אסבק לאחדהם חמארא מא אכרא עליהן לא אסי אלי
אחדהם ׃ ויאמר משה אל קרח אתה וכל עדתך היו לפני יהוה אתה והם ואהרן
מחר ׃ ואמר משה לקרח את וכל כנשתך הוו זמינין לקדם יי את ואנון ואהרן מחר ׃
תם קאל מוסי לקרח אנת וכל גמעך תחצרו בין ידי אלה מע הרון גדא ׃ וקחו איש
מחתתו ונתתם עליהם קטרת והקרבתם לפני יהוה איש מחתתו חמשים ומאתים
מחתת ואתה ואהרן איש מחתתו ׃ וסבו גבר מחתיתיה ותתנון עליהון קטרת בוסמין
ותקרבון קדם יי גבר מחתיתיה מאתן וחמשין מחתיין ואת ואהרן גבר מחתיתיה ׃
וליאכד כל ואחד מגמרתה ויגעל עליהא בכורא ויקדמוהא בין ידי אלה מאיתין וכמסין
מגמרה ואנת והרון כל ואחד מגמרתה ׃ ויקחו איש מחתתו ויתנו עליהם אש וישימו

עליהם

עליהם קטרת ויעמדו פתח אהל מועד ומשה ואהרן: [redacted] ונסיבו
גבר מחתיתה ויהבו עליהון אישתא ושויאו עליהון קטורת
בסמין וקמו בתרע משכן זמנא ומשה ואהרן: פאכד כל ואחד
מנהם מגמרתה ונעלו פיהא נארא וזקו עליהא בכורא ווקפו עליבאב
כבא אלמחצר ומוסי והרון: ויקהל עליהם קרח את כל העדה אל
פתח אהל מועד וירא כבוד יהוה אל כל העדה: ואכנש עליהון
קרח ית כל כנשתא לתרע משכן זמנא ואתגלי יקרא דיי לכל
כנשתא: וגווק עליהם קרח גמיע אלגמאעה אלא באב כבא אלמחצר
פטהר נור אלה לגמיעהם: וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר:
הבדלו מתוך העדה הזאת ואכלה אתם כרגע: אתפרשו
מגו כנשתא הדא ואשיצי יתהון כשעא: אן אפרזתם מן בין הדה
אלגמאעה אפניתהם כטרפה: ויפלו על פניהם ויאמרו אל אלהי ה
הרוחות לכל בשר האיש אחד יחטא ועל כל העדה תקצף: ופ
ונפלו על אפיהון ואמרו אל אלהא [redacted] לכל בשרא גברא חד יחוב ועל כל רוחיא
כנשתא יהי רגזא: פוקעא עלי וגוההמא וקלא יא פאיק יא אלה ארואח כל בשרי
אכנל ואחד יכטי ועלי סאיר אלגמאעה תסכט: וידבר יהוה אל
משה לאמר: דבר אל העדה לאמר העלו מסביב למשכן קרח דתן
ואבירם: מליל עם כנשתא למימר אסתלקו מסחור למשכנא דקרח
דתן ואבירם: מר אלגמאעה וקל להם ארתפעו ען חואלי מסכן קרח דתן
ואבירם: ויקם משה וילך אל דתן ואבירם וילכו אחריו זקני ישראל: וקם
משה ואזל לות דתן ואבירם ואזלו בתרוהי סבי ישראל: פקאם מוסי ומצי אלי
דתן ואבירם ומצו מעה שיוך בני אסר: וידבר אל העדה לאמר סורו
נא מעל אהלי האנשים הרשעים האלה ואל תגעו בכל אשר להם פן
תספו בכל חטאתם: ומליל עם כנשתא למימר סורו כען מעלוי [redacted] משכני
גבריא חייביא האלין ולא תקרבון בכל דילהון דלמא תלקון בכל חוביהון:
פכלם אלגמאעה וקל להם אעתזלו ען אכביה האולי אקום אלט[ל]מין ולא תדנו בשי
מן מאלהם כילא תנספו בגמיע כטאיאהם: ויעלו מעל משכן קרח דתן

ואבירם מסביב ודתן ו' יצאו נצבים פתח אהליהם ונשיהם ובניהם וטפם: ואסתלקו
מעלוי משכנא דקרח דתן ואבירם מסחור סחור ודתן ואבירם נפקו קימין בתרע משכניהון
ונשיהון ובניהון וטפלהון: פארתפעו ען חואלי מסכן קרח דתן ואבירם ודתן ואבירם כרגא
פאנתצבו עלי באב כבאיהמא ונסאהם ובניהם ואטפאלהם לירומא יכון: ויאמר משה
בזאת תדעון כי יהוה שלחני לעשות את כל המעשים האלה כי לא מלבי: ואמר
משה בדא תדעון ארי יי שלחני למעבד ית כל עובדיא האלין ארי לא מרעותי: פקאל
מוסי בהדה תעלמון אן אללה בעתני לאעמל גמיע הדה אלאעמאל ליס מן תלקא נפסי
אם כמות כל האדם ימתון אלה ופקדת כל האדם יפקד עליהם לא יהוה שלחני: אם
כמותא דכל אנשא ימותון אלין וסעורא דכל אנשא יסתער עליהון לא יי שלחני: אן
מאת האולי אקום כמות כל אלנאס ותוכלו כמא וכלתהם פליס אללה בעתני: ואם בריאה
יברא יהוה ופצתה האדמה את פיה ובלעה אתם ואת כל אשר להם וירדו חיים שאלה
וידעתם כי נאצו האנשים האלה את יהוה: ואם בריאה יברא יי ותפתח ארעא ית
פומה ותבלע יתהון וית כל דילהון ויחתון כד חיין לשאול ותדעון ארי ארגיזו גבריא
האלין קדם יי: ואן כלק אללה כלקא באן תפתח אלארץ פאהא פתבתלעהם וגמיע מא להם
וינזלו אחיא אלי אלתרא עלמתם אן האולי אלקום קד עצו אללה: ויהי ככלותו לדבר
את כל הדברים האלה ותבקע האדמה אשר תחתיהם: והוה כד שיצי למללא ית כל-
פתגמיא האלין ואתבזעת ארעא דתחותיהון פכאן ענד פראגה מן קול הדא אלכלאם
ותפתח הארץ את פיה ותבלע אתם ואת בתיהם ואת כל האדם אשר לקרח ואת כל הרכוש אנשקת אלארץ אלדי תחתהם:
ופתחת ארעא ית פומה ובלעת יתהון וית בתיהון וית כל אנשא בתיהון וית כל אנשא דלקרח וית
כל קנינא: פפתחת אלארץ פאהא ואבתלעתהם וביותהם וכל אלנאס לקרח וגמיע אלמאל:
וירדו הם וכל אשר להם חיים שאלה ותכס עליהם הארץ ויאבדו מתוך הקהל: ונחתו
אנון וכל דילהון כד חיין לשאול וחפת עליהון ארעא ואבדו מגו קהלא: פנזלו הם
וגמיע מא להם אחיא אלי אלתרא ונטבקת עליהם אלארץ ובארו מן בין אלגוק: וכל ישראל
אשר סביבתיהם נסו לקלם כי אמרו פן תבלענו הארץ: וכל ישראל דבסחרניהון
ערקו לקלהון ארי אמרו דלמא תבלע נא ארעא: וגמיע אסראיל אלדין
חואליהם הרבו שדה אצואתהם וקאלו כילא תבתלענא אלארץ: ואש יצאה
מאת יהוה ותאכל את החמשים ומאתים איש מקריבי הקטרת: ואשתא
נפקת מן קדם יי ואכלת ית מאתן וחמשין גבריא מקרבי קטרת בסמיא: ונאר
כרגת מן ענד אללה פאחרקת אלמיתין ואלכמסין אלרגל מקרבי אלבכור:

וידבר יהוה אל משה לאמר: אמר אל אלעזר בן אהרן הכהן וירם את
המחתת מבין השרפה ואת האש זרה הלאה כי קדשו: אמר לאלעזר בר

בר אהרון כהנא ויפריש ית [מח]תיתא מבין יקידיא וית אישתא ידחיק להלאה
ארי אתקדשא : מר לעזר אבן הארון לאמאם באן ירפע למנאמר מין בין
למחרקין וידרי לה נאר לאנהא קד תקדסת : את מחתות החטאים האלה
בנפשתם ועשו אתם רקעי פחים צפוי למזבח כי הקריבם לפני יהוה ויקדשו ויהיו
לאות לבני ישראל : ית מחתות חייביא האלין דאתחייבו בנפשתהון ויעבדון יתהון
פסין רדידין חופאה למדבחא ארי קריבונון קדם יי ואתקדשא ויהוין לבני ישראל : אמא לאת
מנאמר האולי למכטיין עלא נפוסהא פיצנעוהא צפאיחא לקאר נשא למדבח
פאנהא למא קדמוהא בין ידי ללה קד תקדסת ותדיד עלאמה לבני אסר : ויקח אלעזר
הכהן את מחתות הנחשת אשר הקריבו השרפים וירקעום צפוי למזבח : ונסיב
לעזר כהנא ית מחתות נחשא דקריבו יקידיא ורדידונון חופאה למדבחא : פא
פאכד לעזר לאמאם מנאמר לנחאס ללדי קדמוהא למחתרקין פארקוהא צ
צפאיחא למדבח : זכרון לבני ישראל למען אשר לא יקרב איש זר אשר
לא מזרע אהרן הוא להקטיר קטרת לפני יהוה ולא יהיה כקרח וכעדתו כאשר
דבר יהוה ביד משה לו : דכרנא לבני ישראל בדיל דלא יקרב גבר חילוני דלא
מזרעא דאהרן הוא לאסקא קטורת בסמין קדם יי ולא יהי כקרח וככנשתיה
כמא דמליל יי ביד משה ליה : ד כרא לבני אסר לכי לא יתקדם רגל א
אגנבי מן ליס האלן ליבכר בכורא בין ידי ללה ולא יכון כקרח וכגמועה ב
כמא נזל ללה עלא יד מוסי לה : ס וילנו כל עדת בני ישראל
ממחרת על משה ועל אהרן לאמר אתם המתם את עם יהוה : ואתרעמו
כל כנשתא דבני ישראל ביומא דבתרוהי על משה ועל אהרן למימר אתון
גרמתון דמית עמא דיי : פתדמר גמיעת בני אסר מן גד עלי מוסי והרון קאילין
אנתמא קלתמא מן אמה ללה : ויהי בהקהל העדה על משה ועל אהרן ויפנו
אל אהל מועד והנה כסהו הענן וירא כבוד יהוה : והוה באתכנשות כנשתא על
משה ועל אהרן ואתפניאו למשכן זמנא והא חפהי ענגא ואתגלי יקרא דיי :
פלמא תגווקו עליהמא אלתפתו לי לכבא פאדא בנור קד טהר פי לגמאם : ויבא
משה ואהרן אל פני אהל מועד : ועל משה ואהרן לקדם משכן זמנא :

פתקדם מוסי והרון בין ידי כבא למחצר : ס . וידבר יהוה אל משה לאמר : הרמו
מתוך העדה הזאת ואכלה אתם כרגע ויפלו על פניהם : אתפרשו מגו כנשתא
הדא ואשיצי יתהון כשעא ונפלו על אפיהון : אן ארתפעתם בין הדא לגמאעה אפניהם
כטרפה פוקעא עלי ונוהמא : ויאמר משה אל אהרן קח את המחתה ותן עליה
אש מעל המזבח ושים קטרת והולך מהרה אל העדה וכפר עליהם כי יצא הקצף
מלפני יהוה החל הנגף : ואמר משה לאהרן סב ית מחתיתא והב עלה אישתא מעלוי
מדבחא ושוי קטרת בסמין ואוביל בפריע לכנשתא וכפר עליהון ארי נפק רוגזא
מן קדם יי שרי מותנא : פקל מוסי להרון כד למגמרה ואגעל עליהא נארא מן פוק ל
למדבח וצר בכורא ואדהב בה מסרעא לי לגמאעה ואסתגפר ענהם פאן לסכט
קד כרג מן בין ידי אללה וקד בדא בהם לצראם : ויקח אהרן כאשר דבר משה
וירץ אל תוך הקהל והנה החל הנגף בעם ויתן את הקטרת ויכפר על העם : ונסיב
אהרן כמא דמליל משה ורהט לגו קהלא והא שרי מותנא בעמא ויהב ית קטרת
בסמיא וכפר על עמא : פאכד דלך הרון כמא קאל מוסי פחצר לי וסט לגוק פאדא
בלובא קד אבתדא בהם פבכר לבכור ואסתגפר ענהם : ויעמד בין המתים ובין
החיים ותעצר המגפה : וקם בין מיתיא ובין חייא ואתכליאת מותנא : פוקף בין למותי
ולאחיא וארתפע לובא : ויהיו המתים במגפה ארבעה עשר אלף ושבע מאות
מלבד המתים על דבר קרח : והוו דמיתו במותנא ארבעת עשר אלפין ושבע מאה
בר מדמיתו על פלוגתא דקרח : פכאן ערד מן מאת בדלך לובא ארבעה
עשר אלף וסבע מאיה סוי מן בסבב קרח : וישב אהרן אל משה אל פתח
אהל מועד והמגפה נעצרה : ותב אהרן לות משה לתרע משכן זמנא ומותנא
אתכליאת : פרגע מוסי להרון לי באב כבא למחצר וקד אנחבס לובא :
וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל בני ישראל וקח מאתם מטה מטה לבית
אב מאת כל נשיאהם לבית אבתם שנים עשר מטות איש את שמו תכתב על
מטהו : מליל עם בני ישראל וסב מנהון חוטרא חוטרא לבית אבא מן כל
רברביהון לבית אבהתהון תרי עשר חוטרין גבר ית שמיה תכתוב על חוטריה
מל בני אסר וכד מנהם עצא עצא לכל בית אב מן אשראפהם לבוית אבאיהם
אתני עשר עצא ואכתב אסם כל רגל עצאה : ואת שם אהרן תכתב על מטה לוי
כי .

כי מטה אחד לראש בית אבתם : וית שמא דאהרן תכתוב על חטרא דלוי ארי חטרא אחד לריש בית אבהתהון : ואסם הרון אכתב עלי עצא לוי אנך אכמא תאכד עצא ואחדה לגמלת בית אבאיהם : והנחתם באהל מועד לפני העדות אשר אועד לכם שמה : ותצנענון במשכן זמנא קדם סהדותא דאזמין מימרי לכון תמן : ותצעהא פי כבא למחצר בין ידי אשהדה לדי אחצרך הנאך : והיה האיש אשר אבחר בו מטהו יפרח והשכתי מעלי את תלנות בני ישראל אשר הם מלינים עליכם : ויהי גברא דאתרעי ביה חטריה ינעי ואניח מן קדמי ית תרעמת בני ישראל דאנון מתרעמין עליכון : וידבר משה אל בני ישראל ויתנו אליו כל נשיאיהם מטה לנשיא אחד מטה לנשיא אחד לבית אבתם שנים עשר מטות ומטה אהרן בתוך מטותם : ומליל משה עם בני ישראל ויהבו לה כל רברבניהון חטרא לרבא חד חטרא לרבא חד לבית אבהתהון תרי עשר חטרין וחטרא דאהרן בגו חטריהון : פכלם מוסי בני אסר פדפע אליה כל אשראפהם עצא מן כל שריף לבית אבאיהם אתני עשר עצא ועצא הרון פימא בין עציהם : וינח משה את המטות לפני יהוה באהל העדת : ואצנע משה ית חטריא קדם יי במשכנא דסהדותא : פוצעהא מוסי בין ידי אללה פי כבא אלשהאדה : ויהי ממחרת ויבא משה אל אהל העדות והנה פרח מטה אהרן לבית לוי ויצא פרח ויצץ ציץ ויגמל שקדים : והוה ביומא דבתרוהי ועל משה למשכנא דסהדותא והא ינעא חטרא דאהרון לבית לוי ואפיק לבלבין ואניץ נץ וכפית שגדין : ולמא כאן מן גד דכל מוסי אלי כבא אלשהאדה פאדא קד פרעת עצא הרון אלתי לבית לוי פאכרגת פרעא ונורת נוארא ועקדת לוזא : ויוצא משה את כל המטות מלפני יהוה אל כל בני ישראל ויראו ויקחו איש מטהו : ואפק משה ית כל חטריא מן קדם יי לכל בני ישראל ואשתמודעו ונסיבו גבר חטריה : פאכרג מוסי גמיע אלעצא מן בין ידי אללה אלי סאיר בני אסר פנצר כל ואחד עצאה פאכדהא :

ס

ויאמר יהוה אל משה השב את מטה אהרן לפני העדת למשמרת לאות לבני מרי ותכל תלונתם מעלי ולא ימתו : ואמר יי למשה אתיב ית חטרא דאהרן קדם סהדותא למטרא לאת לעמא סרבנא ויסופון תרעמתהון מן קדמי ולא ימותון : תם קאל אללה למוסי רד עצא הרון בין ידי אלשהדה תכון חפץ

פתרגל אדי זכתארה חרפעצאה חתי אזדיעלי תדמרבניאסל ארין הם מחד מדין עליכם

דאהרן

דסהדותא :

עלאמה לדוי לכלף פינא תרמרהם עליי ולא יהלכון: ויעש משה
כאשר צוה יהוה אתו כן עשה: ועבד משה כמה דפקיד יי יתיה כן עבד:
פצנע מוסי כמא אמרה אללה מן דלך : ויאמרו בני ישראל אל
משה לאמר הן גוענו אבדנו כלנו אבדנו: ואמרו בני ישראל למשה למימר
הא מננא קטילת חרבא הא מננא בלעת ארעא הא מננא מיתו במותנא:
תם קאל בנו אסראיל למוסי הודי קד תופימנא וב ארמנא פבלנא הלכין:
כל הקרב הקרב אל משכן יהוה ימות האם תמנו לגוע: כל דקריב
מקרב למשכנא דיי מאית הא אנחנא סיפין לממת: ואדי כאן כל מן
תקדם אלי מסכן אללה יהלך טהא נחן פאנון ומתופון:
ויאמר יהוה אל אהרן אתה ובניך ובית אביך אתך תשאו את עון המקדש
ואתה ובניך אתך תשאו את עון כהנתכם: ואמר יי לאהרן את ובנך ובית
אבוך עמך תקבלון חובי מקדשא ואת ובנך עמך תקבלון חובי
כהנתכון: פקאל אללה להרון אנת ובנך ובית אביך מעך תחמלון וזר אקדם
ואנת ובניך מעך תחמלון וזר אמא אמתכם: וגם את אחיך מטה לוי שבט
אביך הקרב אתך וילוו עליך וישרתוך ואתה ובניך אתך לפני אהל העדת
ואף ית אחך שבטא דלוי שבטא דאבוך קריב לותך ויתוספון עלך וישמשונך
ואת ובנך עמך קדם משכנא דסהדותא: ואיצא אכותך בני לוי סבט אביך
קדמהם אליך וינצאפון אליך ויכרמונך ואנת ובניך מעך פקט בין ידי כבא אל
שהאדה: ושמרו משמרתך ומשמרת כל האהל אך אל כלי הקדש
המזבח לא יקרבו ולא ימתו גם הם גם אתם: ויטרון מטרתך ומטרת כל משכנא
ברם למני קדשא ולמדבחא לא יקרבון ולא ימותון אף אינון אף אתון:
ויחפצו מחפצך וחפץ גמיע אלכבא מא כלא אנה אלקדס ואלמרבח ולא יתקדמו
ללא יהלכון ואנתם והם אנמעין: ונלוו עליך ושמרו את משמרת אהל מועד
לכל עבדת האהל וזר לא יקרב אליכם: ויתוספון עלך ויטרון ית מטרת משכן
לכל פלחן משכנא וחילוני לא יקרב: ולמנצאפון אליך ויחפצו חפץ כבא אלמה
לותבון: זמנא
וגמיע כרמתה ואגנבי לא יתקדם אליכם: ושמרתם את משמרת הקדש ואת
משמרת המזבח ולא יהיה עוד קצף על בני ישראל: ויטרון ית מטרת קדשא וית
מטרת מדבחא ולא יהי עוד רוגזא על בני ישראל: ותחפצו חפץ אלקדס וחפץ אלמרבח

על
על

ולא יכון דיארה סבט עלא בני אסראיל : ואני הנה לקחתי את אחיכם הלוים
מתוך בני ישראל לכם מתנה נתנים ליהוה לעבד את עבדת אהל מועד : ואנא
הא קריבית ית אחוכון ליואי מגו בני ישראל לכון מתנא יהיבין קדם יי למפלח ית
פלחן משכן זמנא : פאני קד אכ׳רת אכ׳ותכם אללואניין מן בין בני אסראיל ו
ונעלתהם הבה לכם ללה ליכ׳דמו כ׳דמת כ׳בא אלמחצ׳ר : ואתה ובניך אתך
תשמרו את כהנתכם לכל דבר המזבח ולמבית לפרכת ועבדתם עבדת מתנה
אתן את כהנתכם והזר הקרב יומת : ואת ובנך עמך תיטרון ית כהונתכון לכל
פתגם מדבחא ולמגיו לפרכתא ותפלחון פלחן מתנא אתן ית כהונתכון וחילוני ד
דיקרב יתקטיל : ואנת ובניך מעך תחפט׳ון אמאמתכם לגמיע אמור אלמדבח
ומא דאכ׳ל אלסגף ותכ׳דמוה פקד נעלת כהנתכם כ׳דמה מהובה ואי אגנבי יתקדם
אליהא פליקתל : ס וידבר יהוה אל אהרן ואני הנה נתתי לך את
משמרת תרומתי לכל קדשי בני ישראל לך נתתים למשחה ולבניך לחק עולם :
ומליל יי עם אהרן ואנא הא יהבית לך ית מטרת אפרשותי לכל קודשיא דבני
ישראל לך יהבתינון לרבו ולבנך לקים עלם : תם כלם אללה הרון וקאל אני קד
אעטיתך חפט׳ רפאיעי מן גמיע אקדאס בני אסראיל אעטיתהא לך מסחא ולבניך
רסם אלדהר : זה יהיה לך מקדש הקדשים מן האש כל קרבנם לכל מנחתם ולכל
חטאתם ולכל אשמם אשר ישיבו לי קדש קדשים לך הוא ולבניך : דין יהי לך
מקודש קודשיא מותר אישתא כל קרבנהון לכל מנחתהון ולכל חטוותהון מו
ולכל אשמהון דיתיבון קדמי קדש קודשין דילך הוא ולבנך : הדא יכון לך מן כואץ
אלאקדאס לך ולבניך מן בעד אלמחרק מן קראבינהם וברהם ודכותהם וקרבאן
אתאמהם אלדי יאתוני בה פהו מן כואץ אלאקדאס לך ולבניך : בקדש הקדשים
תאכלנו כל זכר יאכל אתו קדש יהיה לך : בקודש קודשיא תיכלניה כל
דכורא ייכול יתיה קודשא יהי לך : ופי כואץ אלטהר תאכלה כל דכר יאכל
מנה כראך יכון לך קדסא : וזה לך תרומת מתנם לכל תנופת בני ישראל לך
נתתים ולבניך ולבנתיך אתך לחק עולם כל טהור בביתך יאכל אתו : ודין לך
אפרשות מתנתהון לכל ארמות בני ישראל לך יהבתינון ולבנך ולבנתך עמך לקים

עלם כל דידכי בביתך ייכול יתיה : והדא לך רפאיע עטאיאהם מן נמיע מחרכאת
בני אסראיל לך אעטיתהא ולבניך ולבנאתך מעך רסם דהר כל טאהר פי מנזלך יאכל
כל חלב יצהר וכל חלב תירוש ודגן ראשיתם אשר יתנו ליהוה לך נתתים : כל טוב
משח וכל טוב חמר ועבור רישיתהון דיתנון קדם יי לך יהבתינון : ונמיע אגוד אדהן ולעצר
ולבר או אילהא אלדי יעטונהא ללה קד נעלתהא לך : בכורי כל אשר בארצם אשר
יביאו ליהוה לך יהיה כל טהור בביתך יאכלנו : בכורי כל דבארעהון דייתון לקדם יי
דילך יהי כל דידכי בביתך ייכלוניה : ובכור נמיע מא פי ריאעהם אלדי יאתון בה ללה
יכון לך וכל טאהר פי מנזלך יאכלה : כל חרם בישראל לך יהיה : כל חרמא בישראל דילך
יהי וכל עואף פי אסראיל יכון לך : כל פטר רחם לכל בשר אשר יקריבו ליהוה באדם
ובבהמה יהיה לך אך פדה תפדה את בכור האדם ואת בכור הבהמה הטמאה תפדה : כל
פתח ולדא לכל בסרא דיקרבון קדם יי באנשא ובבעירא יהון לך ברם מפרק תפרוק ית
בכרא דאנשא וית בכרא דבעירא מסאבא תפרוק : וכל אול בטן מן כל בשרי אלדי י
יקרבונה ללה מן אנאסן ובהימה יכון לך לכן יגב אן תפדי בכור אלנאס ובכור אלבהימה
אלננסה : ופדויו מבן חדש תפדה בערכך כסף חמשת שקלים בשקל הקדש עשרים
גרה הוא : ופורקניה מבר ירחא תפרוק בפורקניה כסף חמש סלעין בסלעי קודשא
עסרין מעין הוא : ופדא אלנאס מן אבן שהר בקימתה כמס מתאקיל פצה במתקאל
אלקדס והו עשרין דאנק : אך בכור שור או בכור כשב או בכור עז לא תפדה קדש
הם את דמם תזרק על המזבח ואת חלבם תקטיר אשה לריח ניחח ליהוה : ברם
בכרא דתורא או בכרא דאימרא או בכרא דעיזא לא תפרוק קודשא אינון ית ד
דמהון תזרוק על מדבחא וית תרבהון תסיק קרבן דמתקבל ברעוא קדם יי : פאמא
בכר אלבקר ואלצאן ואלמאעז פלא תפדהא לאנהא מקדסה רש דמהא עלי אלמדבח
וקתר שחמהא קרבאן מקבול מרצי ללה : ובשרם יהיה לך כחזה התנופה וכשוק
הימין לך יהיה : ובסרהון יהי לך כחדיא דארמותא וכשקא דימינא דילך יהי : ולחמהא
יכון לך כקץ אלתחריך וכסאק אלימני יכון לך : כל תרומת הקדשים אשר ירימו בני
ישראל ליהוה נתתי לך ולבניך ולבנתיך אתך לחק עולם ברית מלח עולם הוא לפני
יהוה לך ולזרעך אתך : כל אפרשות קודשיא דיפרשון בני ישראל קדם יי יהבית
לך ולבנך ולבנתך עמך לקים עלם קים מלח עלמא היא קדם יי לך ולבנך עמך :
וסאיר רפאיע אלאקדאס אלתי ירפעהא בני אסראיל ללה נעלתהא לך ולבניך ולבנאתך

מען רסם אלדהר עהד תבאת אלעלם הו ללה לך ולנסלך מן בעדך : וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל
אַהֲרֹן בְּאַרְצָם לֹא תִנְחָל וְחֵלֶק לֹא יִהְיֶה לְךָ בְּתוֹכָם אֲנִי חֶלְקְךָ וְנַחֲלָתְךָ בְּתוֹךְ בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל : ואמר יי לאהרן בארעהון לא תחסין וחולק לא יהי לך ביניהון מתנן ד
יהבית לך אינון חולקך ואחסנתך בגו בני ישראל : תם קאל אללה להרון פי ארצהם לא
תנחל ולא יכון לך קסם פימא בינהם פאני אנא קסמך ונחלתך פימא בין בני
אסראיל : ס וְלִבְנֵי לֵוִי הִנֵּה נָתַתִּי כָּל מַעֲשֵׂר בְּיִשְׂרָאֵל לְנַחֲלָה חֵלֶף ו׳
עֲבֹדָתָם אֲשֶׁר הֵם עֹבְדִים אֶת עֲבֹדַת אֹהֶל מוֹעֵד : ולבני לוי הא יהבית כל מעשרא
בישראל לאחסנא חלף פלחנהון דאינון פלחין ית פלחן משכן זמנא : ולבני לוי קד
נעלת כל עשר מן אל אסראיל נחלה בדל כדמתהם אלדי יכדמון פי כבא אלמחצר : וְלֹא
יִקְרְבוּ עוֹד בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל אֹהֶל מוֹעֵד לָשֵׂאת חֵטְא לָמוּת : ולא יקרבון עוד בני ישר׳
למשכן זמנא לקבלא חובא לממת : ולא יתקדם בני אסר׳ איצא אלי כבא אלמחצר פיחמ
וזרא ויהלכון : וְעָבַד הַלֵּוִי הוּא אֶת עֲבֹדַת אֹהֶל מוֹעֵד וְהֵם יִשְׂאוּ עֲוֹנָם חֻקַּת עוֹלָם
לְדֹרֹתֵיכֶם וּבְתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא יִנְחֲלוּ נַחֲלָה : ויפלחון ליואי אינון ית פלחן משכן זמ׳
ואינון יקבלון חוביהון קיים עלם לדריכון ובגו בני ישראל לא יחסנון אחסנא : ויכדם
אללואניין וחדהם כדמה כבא אלמחצר והם יחמלון וזרהם רסם אלדהר עלי מר אגיאלכם
ופימא בין בני אסראיל לא ינחלו נחלה : כִּי אֶת מַעְשַׂר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יָרִימוּ לַיהוָה
תְּרוּמָה נָתַתִּי לַלְוִיִּם לְנַחֲלָה עַל כֵּן אָמַרְתִּי לָהֶם בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא יִנְחֲלוּ נַחֲלָה : ארי
ית מעשר בני ישראל דיפרשון קדם יי אפרשותא יהבית לליואי לאחסנא על כין אמרית
להון בגו בני ישראל לא יחסנון אחסנא : פאן עשור בני אסראיל אלתי ירפעונהא ללה
רפיעה נעלתהא ללואניין נחלה פלדלך קלת להם פימא בין בני אסראיל לא ינחלו
נחלה : פ וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר : וְאֶל הַלְוִיִּם תְּדַבֵּר וְאָמַרְתָּ ז׳
אֲלֵהֶם כִּי תִקְחוּ מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַמַּעֲשֵׂר אֲשֶׁר נָתַתִּי לָכֶם מֵאִתָּם בְּנַחֲלַתְכֶם
וַהֲרֵמֹתֶם מִמֶּנּוּ תְּרוּמַת יְהוָה מַעֲשֵׂר מִן הַמַּעֲשֵׂר : ועם ליואי תמליל ותימר להון ארי
תיסבון מן בני ישראל ית מעשרא דיהבית לכון מנהון באחסנתכון ותפרשון מניה
אפרשותא קדם יי מעשרא מן מעשרא : ומר אללואניין וקל להם אדא תאכדון מן בני
אסראיל אלעשור אלתי נעלתהא לכם מנהם בנחלתכם פארפעו מנה רפיעה ללה
עשרא מן אלעשר : וְנֶחְשַׁב לָכֶם תְּרוּמַתְכֶם כַּדָּגָן מִן הַגֹּרֶן וְכַמְלֵאָה מִן הַיָּקֶב :
ויתחשיב לכון אפרשותכון כעבורא מן אדרא וכמלאתא מן מעצרתא : ודאך
אן תחסב לכם רפאיעכם אלבר לבני אסר׳ מן אלבידר וכאלסלאפה מן אלמעצר : כֵּן
תָּרִימוּ גַם אַתֶּם תְּרוּמַת יְהוָה מִכֹּל מַעְשְׂרֹתֵיכֶם אֲשֶׁר תִּקְחוּ מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּנְתַתֶּם

ממנו את תרומת יהוה לאהרן הכהן : כן תפרשון אף אתון אפרשותא קדם יי מכל א
מעשריכון דתסבון מן בני ישראל ותתנון מנה ית אפרשותא קדם יי לאהרן כהנא : כדאך
תרפעו אנתם איצא רפיעה ללה מן גמיע עשורכם אלתי תאכדוהא מן בני אסראיל
ואעטו אך רפיעה ללה מנהא להרון אלאמאם : מכל מתנתיכם תרימו את כל תרומת יהוה
מכל חלבו את מקדשו ממנו : מכל מתנתכון תפרשון ית כל אפרשותא קדם יי מכל
שפרה ית מקדשה מנה : וליכון מא תרפעוה ללה מן גמיע עטאיכם אגודהא ואכצוא
מנהא : ואמרת אלהם בהרימכם את חלבו ממנו ונחשב ללוים כתבואת גרן וכתבואת
יקב : ותימר להון באפרשותכון ית שופריה מניה ויתחשיב לליואי כעללת אידרא וכעללת
מעצרתא : וקל להם ארא רפעתם אגודה מנה צאר לבאקי לכם יא אלליואניין כגלה בני
אסראיל מן אלבידר ואלתנאר : ואכלתם אתו בכל מקום אתם וביתכם כי שכר הוא לכם
חלף עבדתכם באהל מועד : ותיכלון יתיה בכל אתר אתון ואנש בתיכון ארי אגרא הוא
לכון חלף פלחנכון במשכן זמנא : וגאיז אן תאכלוה פי כל מוצע אנתם ואלכם לאנה
אגרתכם בדל כדמתכם פי כבא אלמחצר : ולא תשאו עליו חטא בהרימכם את חלבו מ
ממנו ואת קדשי בני ישראל לא תחללו ולא תמותו : ולא תקבלון עלוהי חובא באפרשו
ית שופריה מניה וית קודשיא דבני ישראל לא תחלון ולא תמותון : ולא תחמלו ענה
וזרא ענד רפעכם אגודה מנה ואקדאס בני אסראיל לא תבדלוהא ולא תהלכון :

צה פסוקים סימן דניאל רנג

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר : זאת חקת התורה אשר צוה יהוה לאמר
דבר אל בני ישראל ויקחו אליך פרה אדמה תמימה אשר אין בה מום אשר לא עלה
עליה על : דא גזירת אוריתא דפקיד יי למימר מליל עם בני ישראל ויסבון לך תורתא ס
סמוקתא שלמתא דלית בה מומא דלא סליק עלה נירא : הדא רסם אלשריעה אלתי אמר
בהא אללה קאילא מר בני אסראיל באן יאתוך בבקרה צפרא צחיחא מא ליס פיהא עיב
מא לם יקע עליהא ניר : ונתתם אתה אל אלעזר הכהן והוציא אתה אל מחוץ למחנה ושחט
אתה לפניו : ותתנון יתה לאלעזר כהנא ויפיק יתה למברא למשריתא ויכוס יתה קדמוהי :
ואדפעוהא אלי אלעזר אלאמאם יכרגהא אלי כארג אלעסכר וידבחהא בחצרתה : ולקח אלעזר
הכהן מדמה באצבעו והזה אל נכח פני אהל מועד מדמה שבע פעמים : ויסב אלעזר כהנא
מדמה באצבעיה וידי לקביל אפי משכן זמנא מדמה שבע זמנין : ויאכד מן דמהא באצבע
וינצח מקאבל וגה כבא אלמחצר מנה סבע מראר : ושרף את הפרה לעיניו את ערה ואת
בשרה ואת דמה על פרשה ישרף : ויוקיד ית תורתא לעינוהי ית משכה וית בסרה וית
דמה על אכלה יוקד : ויאמר באחראקהא בחצרתה גלדהא מע לחמהא ודמהא ופרתהא :
ולקח הכהן עץ ארז ואזוב ושני תולעת והשליך אל תוך שרפת הפרה : ויסב כהנא אעא
דארזא

דארזא ואיזובא וצבע זהורי וירמי לגו יקידת תורתא : ויאכד עוד ארז וצעתר וצבג
קרמז וילקיד דלך פי וסט חריקהא : וכבס בגדיו הכהן ורחץ בשרו במים ואחר יבא אל
המחנה וטמא הכהן עד הערב : ויצבע לבושוהי כהנא ויסחי בסריה במיא ובתר כין ייעול
למשריתא ויהי מסאב כהנא עד רמשא : ויגסל אתואבה וירחץ בדנה במא
ובעד דלך ידכל אלי אלעסכר ויכון נגסא אלי אלליל : והשרף אתה יכבס בגדיו במים ורחץ בשרו
במים וטמא עד הערב : ודמוקיד יתה יצבע לבושוהי במיא ויסחי בסריה במיא ויהי
מסאב עד רמשא : ואלמחרקהא יגסל תיאבה וירחץ בדנה באלמא ויכון נגסא אלי אלמגיב : ז
ואסף איש טהור את אפר הפרה והניח מחוץ למחנה במקום טהור והיתה לעדת בני
ישראל למשמרת למי נדה חטאת הוא : ויכנוש גבר דכי ית קטמא דתורתא ויצנע
מברא למשריתא באתר דכי ותהי לכנשתא דבני ישראל למטרא למי אדיותא חטתא
הוא : ויגמע רגל טאהר רמאד אלבקרה ויצעה כארג אלעסכר פי מוצע טאהר ותכון
למעשות בני אסראיל מחפוצה למא אלנצח והי רכוה : וכבס האסף את אפר הפרה את
בגדיו וטמא עד הערב והיתה לבני ישראל ולגר הגר בתוכם לחקת עולם : ויצבע דכניש
ית קטמא דתורתא ית לבושוהי ויהי מסאב עד רמשא ותהי לבני ישראל ולגיוריא ר
דיתגיירון ביניהון לקים עלם : ויגסל אלגאמע רמאדהא תיאבה ויכון אלי אלליל ותכון ל
לבני אסראיל וללגריב אלדכיל פימא בינהם רסם אלדהר : הנגע במת לכל נפש אדם
וטמא שבעת ימים : דיקרב במיתא לכל נפשא דאנשא ויהי מסאב שבעא יומין :
ומן דנא במית מן גמיע אנפס אלנאס פליכן נגס סבעה איאם : הוא יתחטא בו ביום ה
השלישי וביום השביעי יטהר ואם לא יתחטא ביום השלישי וביום השביעי לא
יטהר : הוא ידי עלוהי ביומא תליתאה וביומא שביעאה ידכי ואם לא ידי עלוהי ב
ביומא תליתאה וביומא שביעאה לא ידכי : והו יתרכא מנה פי אליום אלתאלת ואלסאבע
פיטהר ואן לם יתרכא מנה פיהומא לא יטהר : כל הנגע במת בנפש האדם אשר
ימות ולא יתחטא את משכן יהוה טמא ונכרתה הנפש ההוא מישראל כי מי נדה
לא זרק עליו טמא יהיה עוד טמאתו בו : [illegible] כל דיקרב במיתא בנפשא
דאנשא דימות ולא ידי עלוהי ית משכנא דיי סאיב וישתיצי אנשא ההוא מישראל
ארי מי אדיותא לא אזדריקו עלוהי מסאב יהי עוד סאובתיה ביה : פכל מן דני
במית מן נפוס אלנאס אלדי ימות ולא יתרכא פקד נגס מסכן אללה אן דכלה וינקטע דלך
אלאנסאן מן אל אסראיל אד מא אלנצח לם ירש עליה פהו נגס לד לך ונגאסתה עליה
אבדא : זאת התורה אדם כי ימות באהל כל הבא אל האהל וכל אשר באהל
וטמא שבעת ימים : דא אוריתא אנש ארי ימות במשכנא כל דעליל למשכנא
וכל דבמשכנא יהי מסאב שבעא יומין : והדה אלשריעה אי אנסאן מאת פי כבא
אלמחצר פכל מא פיה וכל מן דכל אליה ינגס סבעה איאם : וכל כלי פתוח אשר אין

צמיד פתיל עליו טמא הוא : וכל מן דחסך פתיח דלית מגופת שיע מקף עלוהי מסאב הוא :
וכל אנא מפתוח מא ליס עליה צמאם מקייד פהו נגס : וכל אשר יגע על פני השדה
בחלל חרב או במת או בעצם אדם או בקבר יטמא שבעת ימים : וכל די יקרב על
אפי חקלא בקטיל חרבא או במיתא או בגרמא דאנשא או בקברא יהי מסאב שבעה
יומין : וכל מן דני עלי וגה אלצחרי בקתיל סיף או מיית או עטם אנסאן או קבר ינגס סבעה
איאם : ולקחו לטמא מעפר שרפת החטאת ונתן עליו מים חיים אל כלי : ויסבון ל
לדמסאב מעפר יקידת חטתא ויתן עלוהי מי מבוע למן : ולי וכד לה מן רמאד
חריק אלבקרה ויצב עליה מא מן נבע פי אנא : ולקח אזוב וטבל במים איש
טהור והזה על האהל ועל כל הכלים ועל הנפשות אשר היו שם ועל הנגע
בעצם או בחלל או במת או בקבר : ויסב אזובא ויטבול במיא גבר דכי
וידי על משכנא ועל כל מניא ועל נפשתא דהוו תמן ועל דיקרב בגרמא או
בקטילא או במיתא או בקברא : ויאכד רגל טאהר שיא מן צעתר ויגמסה
פיה דלך אלמא וינצח מנה עלי אלכבא ועלי גמיע אלאניה ואלנפוס אלדי כאנת פיה
ועלי אלדני באלעטם או בקתיל או אלמית או אלקבר : והזה הטהר על הטמא ביום
השלישי וביום השביעי וחטאו ביום השביעי וכבס בגדיו ורחץ במים וטהר
בערב : וידי דכיא על מסאבא ביומא תליתאה וביומא שביעאה וידכינה ביומא
שביעאה ויצבע לבושוהי ויסחי במיא וידכי ברמשא : כדאך ינצח אלטאהר עלי
אלנגס פי אליום אלתאלת ואלסאבע פאד אדכאה פי אליום אלסאבע כל תיאבה ורחץ
באלמא וטהר פי אלעשא : ואיש אשר יטמא ולא יתחטא ונכרתה הנפש
ההוא מתוך הקהל כי את מקדש יהוה טמא מי נדה לא זרק עליו טמא
הוא : וגבר דיסתאב ולא ידי עלוהי וישתיצי אנשא ההוא מגו קהלא ארי
ית מקדשא דיי סאיב מי אדיותא לא אזדריקו עלוהי מסאב הוא : ואי
רגל תנגס בדלך ולם יתדכא פיבקטע דלך אלאנסאן מן בין אלגוק למא נגס
מקדס אללה אד רכלה ולם ינצח עליה מן מא אלנצח פהו נגס : והיתה להם ל
לחקת עולם ומזה מי הנדה יכבס בגדיו והנגע במי הנדה יטמא עד הערב : ותהי
להון לקים עלם ודמדי מי אדיותא יצבע לבושוהי ודיקרב במי אדיותא יהי
מסאב עד רמשא : ויכון להם הדא רסם לדהר ונאצח מא אלנצח יגסל תיאבה ומן
לאמס מא אלנצח ינגס אלי אלליל : וכל אשר יגע בו הטמא יטמא והנפש הנגעת תטמא
עד הערב : וכל דיקרב ביה מסאבא יהי מסאב ואנש דיקרב ביה יהי מסאב עד
רמשא : וכל מן לאמסה אלנגס פאן כאן אנסאנא דני בה ינגס אלי אלליל :

כ ויבאו בני ישראל כל העדה מדבר צן בחדש פ
הראשון וישב העם בקדש ותמת שם מרים ותקבר שם : ואתו בני ישראל כל
כנשתא למדברא דצן בירחא קדמאה ויתיב עמא ברקם ומיתת תמן מרים
ואתקברת תמן : תם גאו בנו אסראיל אגמעין אלי ברייה צן פי אלשהר אלאול

ואקאם דקום פי קדש ומאתת הנאך מרים ודפנת תם : ולא היה מים לעדה ויקהלו
על משה ועל אהרן : ולא הוה מיא לכנשתא ואתכנשו על משה ועל אהרן :
ולם יכן מא לגמאעה פתגווקו עלי מוסי והרון : וירב העם עם משה ויאמרו לאמר ולו
גוענו בגוע אחינו לפני יהוה : ונצא עמא עם משה ואמרו למימר לוי ויאמרו לאמר
דמתנא במותא דאחנא קדם יי : ולמא כאצמו קום מוסי קאלו יא ליתנא תופינא
בופאת אכותנא בין ידי אללה : ולמה הבאתם את קהל יהוה אל המדבר הזה
למות שם אנחנו ובעירנו : ולמא אתיתון ית קהלא דיי למדברא הדין לממת
תמן אנחנא ובעירנא : ולם גיתמא פי גוק אללה אלי הדא אלברנמות פיה נחן ובהאימנא
ולמה העליתנו ממצרים להביא אותנו אל המקום הרע הזה לא מקום זרע
ותאנה וגפן ורמון ומים אין לשתות : ולמא אסקתונא ממצרים לאיתאה יתנא
לאתרא בישא הדין לא אתר כשר לבית דרע ואף לא תינין וגפנין ורמונין ומיא
לית למשתי : ולם אצעדתמונא מן מצר פגיתם בנא אלי הדא אלמוצע אלרדי לא זרע
ולא גפן ולא תין ולא רמאן חתי מאא ליס ללשרב : ויבא משה ואהרן מפני הקהל אל
פתח אהל מועד ויפלו על פניהם וירא כבוד יהוה אליהם : ועל משה ואהרן מן ולא ולא
קדם קהלא לתרע משכן זמנא ונפלו על אפיהון ואתגלי יקרא דיי להון : פאקבל
מוסי והרון מן בין ידי אלגוק אלי באב כבא אלמחצר פוקעא עליו וגוההמא פ
פצהר נור אללה להמא : ס וידבר יהוה אל משה לאמר : קח את המטה
והקהל את העדה אתה ואהרן אחיך ודברתם אל הסלע לעיניהם ונתן מימיו והוצאת
להם מים מן הסלע והשקית את העדה ואת בעירם : סב ית חטרא וכנוש ית כנשתא
אתה ואהרן אחוך ותמללון עם כיפא לעיניהון ויתין מוהי ותפיק להון מיא מן כיפא
ותשקי ית כנשתא וית בעירהון : כד אלעצא וגווק אלגמאעה אנת והרון אכיך וקולא
עלי אלצכר בחצרתהם יכרג מאה פתכרג להם מאא מן אלצכר ותסקיהם ובהאימהם
ויקח משה את המטה מלפני יהוה כאשר צוהו : ונסיב משה ית חטרא מן קדם יי כמא
דפקדיה : פאכד מוסי אלעצא מן בין ידי אללה כמא אמרה : ויקהלו משה ואהרן את
הקהל אל פני הסלע ויאמר להם שמעו נא המרים המן הסלע הזה נוציא לכם מים :
וכנשו משה ואהרן ית קהלא לקדם כיפא ואמר להון שמעו כען סרבניא המן כיפא
הדין נפיק לכון מיא : וגווק מוסי והרון אלגוק אלי חצרת אלצכר פקאל להם אסמעו יא
עצאה אמן הדא אלצכר נכרג לכם מאא : וירם משה את ידו ויך את הסלע במטהו
פעמים ויצאו מים רבים ותשת העדה ובעירם : וארים משה ית ידיה ומחא ית
כיפא בחטריה תרתין זמנין ונפקו מיא סגיאי ושתיאת כנשתא ובעיריהון : ורפע
מוסי ידה וצרב אלצכר בעצאה מרתין פכרג מא כתיר פשרבת מנה אלגמאעה
ובהאימהם :
ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן
יען לא האמנתם בי להקדישני לעיני בני ישראל לכן לא תביאו את הקהל הזה

אל הארץ אשר נתתי להם : ואמר יי למשה ולאהרן חלף דלא הימנתון במימרי
לקדשותי לעיני בני ישראל בכין לא תעלון ית קהלא הדין לארעא דיהבית להון :
פקאל אללה למוסי והרון כמא לם תומנו בי ותקדסוני בחצרה בני אסראיל כדאך לא
תדכלא הדא אלגוק אלי אלבלד אלדי אעטיתהם : המה מי מריבה אשר רבו בני ישראל
את יהוה ויקדש בם : אינון מי מצותא דנצו בני ישראל קדם יי ואתקדש בהון : דלך
דלך מא אלכצומה אלדי כאצם בני אסראיל כפול אללה בסבבה פתעצם פיהם :

וישלח משה מלאכים מקדש אל מלך אדום כה אמר אחיך ג שלישי
ישראל אתה ידעת את כל התלאה אשר מצאתנו : ושלח משה אזגדין מרקם לות
מלכא דאדום כדנן אמר אחוך ישראל את ידעת ית כל עקתא דאשכחתנא : תם
בעת מוסי ברסול מן רקים אלי מלך ארום כדי יקול לה כד אכיך אסראיל אנת עלמת בגמיע
אלמצאיב אלתי נאלתנא : וירדו אבתינו מצרימה ונשב במצרים ימים רבים וירעו
לנו מצרים ולאבתינו : ונחתו אבהתנא למצרים ויתבנא במצרים יומין סגיאין
ואבאישו לנא מצראי ולאבהתנא : אן אבאינא נזלו מצרא פאקמנא במצר
מדה טוילה ואסי אלמצריון בנא ובאבאינא : ונצעק אל יהוה וישמע קלנו וישלח
מלאך ויצאנו ממצרים והנה אנחנו בקדש עיר קצה גבולך : וצלינא קדם יי וקביל
צלותנא ושלח מלאכא ואפקנא ממצרים והא אנחנא ברקם קרתא דבסטר תחומך :
פרעינא אלי אללה פסמע צותנא ובעת בלסול ואכרגנא מן מצר והודי נחן פי קריה
רקים פי טרף תכמך : נעברה נא בארצך לא נעבר בשדה ובכרם ולא נשתה
מי באר דרך המלך נלך לא נטה ימין ושמאול עד אשר נעבר גבלך :
נעבר כען בארעך לא נעבר בחקל ובכרם ולא נשתי מי גוב באורח מלכא ניזיל
לא נסטי לימינא ולסמלא עד דנעבר תחומך : נריד אן נגוז פי בלדך וליסנא
נמיל אלי צ׳יעה ולא כרם ולא נשרב מא צהריג לכנא נסיר פי אלטריק אלגראה ולא
נמיל ימנה ויסרה אלי אן נגוז תכמך : ויאמר אליו אדום לא תעבר בי פן בחרב
אצא לקראתך : ואמר ליה אדומאה לא תעבר בתחומי דלמא בדקטלין בחרבא
אפוק לקדמותך : קאל לה אלאדומי לא תגוז בי כלא בסיף אכרג תלקאך : ויאמרו
בני ישראל במסלה נעלה ואם מימיך נשתה אני ומקני ונתתי מכרם רק אין דבר
ברגלי אעברה : ואמרו ליה בני ישראל באורח כבישא ניסק ואם מייך נשתי אנא
ובעירי ואתין דמיהון לחוד לית פתגם ביש ברגלי אעבר : קאלו לה בני אסראיל נצעד
פי אלמחגה ואן שרבנא דלך מא נחן ומאשיתנא רפענא תמנה וליס אמר אלי נגוז פקט :
ויאמר לא תעבר ויצא אדום לקראתו בעם כבד וביד חזקה : ואמר לא תעבר ונפק
אדומאה לקדמותיה בחיל רב וביד תקיפא : קאל לא תגוז כדאך פכרג ארום תלקאהם
בשעב עצים ויד שדידה : וימאן אדום נתן את ישראל עבר בגבולו ויט ישראל
מעליו : וסריב אדומאה למשבק ית ישראל למעבר בתחומיה וסטא ישראל מלותיה :
פלמא אבא ארום אן יתרך לאסראיל אן יגוזו פי תכמה מאלו ענה :

ויסעו מקדש ויבאו בני ישראל כל העדה הר ההר : ונטלו
מרקם ואתו בני ישראל כל כנשתא להור טורא : פרחלו מן רקים ונאת גמאעתהם
אלי גבל הור : ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן בהר ההר על גבול ארץ אדום לאמר :

ויאמ

ואמר יי למשה ולאהרן בהור טורא על תחום ארעא דאדום למימר : פקאל אללה למוסי
ואהרן פי גבל הור ענד תכם בלד אדום קאילא : יאסף אהרן אל עמיו כי לא יבא אל
הארץ אשר נתתי לבני ישראל על אשר מריתם את פי למי מריבה : יתכנש אהרן
לעמיה ארי לא ייעול לארעא דיהבית לבני ישראל על דסרבתון על מימרי במי מצותא :
ינצם הרון אלי קומה פאנה לא ידכל אלי אלבלד אלדי אעטיתה לבני אסראיל כמא קלית
חין כאלפתמא אמרי פי מא אלכצומה : קח את אהרן ואת אלעזר בנו והעל אתם הר
ההר : דבר ית אהרן וית אלעזר בריה ואסיק יתהון להור טורא : כד הרון ואלעזר
אבנה ואצעדהמא אלי גבל הור : והפשט את אהרן את בגדיו והלבשתם את אלעזר
בנו ואהרן יאסף ומת שם : ותשלח ית אהרן ית לבושוהי ותלבישנון ית
אלעזר בריה ואהרן יתכניש וימות תמן : ואסלך הרון תיאבה ואלבסהא לעזר אבנה
והרון ינצם וימות הנאך : ויעש משה כאשר צוה יהוה ויעלו אל הר ההר לעיני כל
העדה : ועבד משה כמא דפקיד יי וסליקו להור טורא לעיני כל כנשתא : פצנע
מוסי כמא אמרה אללה וצעדא אלי גבל הור בחצרת אלגמאעה : ויפשט משה את
אהרן את בגדיו וילבש אתם את אלעזר בנו וימת אהרן שם בראש ההר וירד משה
ואלעזר מן ההר : ואשלח משה ית אהרן ית לבושוהי ואלביש יתהון ית אלעזר בריה
ומית אהרן תמן בריש טורא ונחת משה ואלעזר מן טורא : וסלך מוסי תיאב הרון ואלבס
לעזר אבנה ומאת הרון הנאך פי ראס אלגבל ונזל מוסי ואלעזר מן אלגבל : ויראו כל
העדה כי גוע אהרן ויבכו את אהרן שלשים יום כל בית ישראל : וחזו כל כנשתא
ארי מית אהרן ובכו ית אהרן תלתין יומין כל בית ישראל : פלמא ראת אלגמאעה
אן הרון קד מאת בכא עלה תלאתין יומא גמיע אלאסראיל :

פ וישמע הכנעני מלך ערד ישב הנגב כי בא ישראל דרך
האתרים וילחם בישראל וישב ממנו שבי : ושמע כנענאה מלכא דערד יתיב
דרומא ארי אתא ישראל אורח מאללייא ואגיח קרבא בישראל ושבא מניה שביא :
תם סמע אלכנעני מלך ערד אלמקים פי אלדארום כאן בני אסראיל קד גאזו טריק
אלאתרים פחארבהם וסבי מנהם סביא : וידר ישראל נדר ליהוה ויאמר אם נתן
תתן את העם הזה בידי והחרמתי את עריהם : וקיים ישראל קים קדם יי ואמר אם ממסר
תמסר ית עמא הדין בידי ואגמר ית קרויהון : פנדר אלאסראיל נדרא ללה וקאל אן אסלמת
הולא אלקום פי ידי געלת קראהם צואפי : וישמע יהוה בקול ישראל ויתן את הכנעני
ויחרם אתהם ואת עריהם ויקרא שם המקום חרמה : וקביל יי צלותיה דישראל ומסר
ית כנענאה וגמר יתהון וית קרויהון וקרא שמיה דאתרא חרמה : פסמע אללה דעא אלאסראיל
ד׳ לבי ואסלם פי אידיהם אלכנעני פגעלה וקראה צואפי וסמי דלך אלמוצע חרמה :

פ ויסעו מהר ההר דרך ים סוף לסבב את ארץ אדום
ותקצר נפש העם בדרך : ונטלו מהר טורא אורח ימא דסוף לאקפא ית ארעא דאדום
ועקת נפשא דעמא באורחא : תם רחלו מן גבל הור טריק בחר אלקלזם ליסתדירו בבלד
אדום פצגרת נפוסהם פי אלטריק : וידבר העם באלהים ובמשה למה העליתנו מ
ממצרים למות במדבר כי אין לחם ואין מים ונפשנו קצה בלחם הקלקל : ואתרעמו

עמא קדם יי ועם משה נצו למא אסקתונא ממצרים לממת במדברא ארי לית לחמא
ולית מיא ונפשנא עקת במננא הדין דמיכליה קליל : פתכלם אלקום פי אללה ופי מוסי וקאלו
לם אצעדתמונא מן מצר מן נמות פי אלבר ממא ליס כבז ולא מא וקד צגרת נפוסנא מן
אלטעאם אלכפיף : וישלח יהוה בעם את הנחשים השרפים וינשכו את העם וימת עם
רב מישראל : וגרי יי בעמא ית חיון קלן ונכיתו ית עמא ומית עם סגי מישראל : פבעת
אללה פי אלקום חיאת מחרקה לסעתהם פמאת מנהם כתירין : ויבא העם אל ויאמרו חטאנו משה
כי דברנו ביהוה ובך התפלל אל יהוה ויסר מעלינו את הנחש ויתפלל משה בעד העם :
ואתא עמא לות משה ואמרו חבנא ארי אתרעמנא קדם יי ועמך נצינא צלי קדם יי ויעדי
מננא ית חויא וצלי משה על עמא : פגאו אלקום וקאלו קד אכטאנא אד תכלמנא פי
אללה ופיך אדע אלי אללה אן יזיל ענא אלחיאת פדעא להם מוסי : ויאמר יהוה אל משה
עשה לך שרף ושים אותו על נס והיה כל הנשוך וראה אותו וחי : ואמר יי למשה עביד ואמר
לך קליא ושוי יתיה על את ויהי כל דיתנכית ויחזי יתיה ויתקיים : פקאל אללה למוסי א
אצנע מחרקא וארפעה עלי עלם פכל מלסוע ילתפת אליה תאיבא פיחיא : ויעש
משה נחש נחשת וישמהו על הנס והיה אם נשך הנחש את איש והביט אל
נחש הנחשת וחי : ועבד משה חויא דנחשא ושויה על את והוי כד נכית חויא ית
גברא ומסתכל בחויא דנחשא ומתקיים : פצנע מוסי תעבאנא מן נחאס ורפעה
עלי עלם פכאן אי אנסאן לדגה תעבאן לתפת אליה תאיבא בקי חיא : ויסעו בני ישראל
ויחנו באבת : ונטלו בני ישראל ושרו באבות : תם רחלו בני אסראיל ונזלו פי אבות
ויסעו מאבת ויחנו בעיי העברים במדבר אשר על פני מואב ממזרח השמש :
ונטלו מאבות ושרו במגזת עבראי במדברא דעל אפי מואב ממדנח שמשא :
ורחלו מן תם ונזלו פי בלקאע אלמנאזאת פי אלבריה אלתי עלי נחו מואב מן מטלע
אלשמש : משם נסעו ויחנו בנחל זרד : מתמן נטלו ושרו בנחלא דזרד : ורחלו מן
תם ונזלו פי ואד זרד : משם נסעו ויחנו מעבר ארנון אשר במדבר היצא מגבל
האמרי כי ארנון גבול מואב בין מואב ובין האמרי : מתמן נטלו ושרו מעברא
דארנון דבמדברא דנפיק מתחום אמוראה ארי ארנון תחום מואב בין מואב ובין
אמוראה : ורחלו מן תם ונזלו פי גאנב ארנון אלדי פי אלבריה אלכארג מן תכם אלאמוריין
לאן ארנון הו אלחד בין מואב ובין אלאמוריין : על כן יאמר בספר מלחמת יהוה את והב
בסופה ואת הנחלים ארנון : על כין יתאמר בספרא קרבין עבד יי על ימא דסוף
וגבורן על נחלי ארנון : ולדלך יקאל פי כתאב פתוח אללה מן אלדראדר אלקלזם ומן
אודיה ארנון : ואשד הנחלים אשר נטה לשבת ער ונשען לגבול מואב : ושפוך
נחליא דמידברין לקביל לחית ומסתמיך לתחום מואב : ומצב אלאודיה אלדי מ
מילא אלי עמארת ער ומסנדה אלי תכם מואב : ומשם בארה הוא הבאר אשר
אמר יהוה למשה אסף את העם ואתנה להם מים : ומתמן אתיהיבת להון בירא היא
בירא דאמר יי למשה כנוש ית עמא ואתין להון מיא : ורחלו מן תם אלי אלביר והי אלביר
אלתי קאל אללה למוסי יענה אגמע אלקום חתי אעטיהם מאא :
אז ישיר ישראל את השירה הזאת עלי באר ענו לה : ששי
בכן שבח ישראל ית תשבחתא הדא סקי בירא שבחו לה : חינד אנשא אסראיל הדא
אלנשא וקאלו אצעדי יא ביר תגאובו להא : באר חפרוה שרים כרוה נדיבי העם
במחקק

במשענתם וממדבר מתנה : בירא דחפרוהא רברביא כרוהא רישי עמא ספריא
בחטריהון וממדברא אתיהיבת להון : ביר חפרהא אלריסא וכראהא נבל אלקום רסמוהא
מכאיאתהם תם רחלו מן תלך אלברייה אלי מאת אלעטא : וממתנה נחליאל ומנחליאל במות :
ומד אתיהיבת להון נחתא עמהון לרמתא : ומן מאת אלעטא אלי אלואד אלי ומן דלך אלואדי
אלי אלכנאיס : ומבמות הגיא אשר בשדה מואב ראש הפסגה ונשקפה על פני הישימון
ומרמתא לחיליא דבחקלי מואב ריש רמתא ומסתכיא על אפי בית ישימון : ומן תם אלי
אלואד אלדי פי בלד מואב ענד ראס אלקלעה אלמטלעה עלי וגה אלמאוא :

לנחליא ומנחליא סלקא עמהון לרמתא

ז שביעי

וישלח ישראל מלאכים אל סיחון מלך האמרי לאמר :
ושלח ישראל אזגדין לות סיחון מלכא דאמוראה למימר : תם בעת אלאסראיל ברסול אלי
סיחון מלך אלאמוריין קאילין : אעברה בארצך לא נטה בשדה ובכרם לא נשתה מי
באר בדרך המלך נלך עד אשר נעבר גבלך : אעבר בארעך לא נסטי בחקל ובכרם לא
נשתי מי גוב באורח מלכא ניזל עד דנעבר תחומך : אליד אן אגוז פי בלדך ולא ימנא
נמיל אלי צ'יעה ולא כרום ולא נשרב מא צהאריג בל פי אלטריק אלגאדה נסיר אלי אן
נגוז תכמך : ולא נתן סיחון את ישראל עבר בגבלו ויאסף סיחון את כל עמו ויצא
לקראת ישראל המדברה ויבא יהצה וילחם בישראל : ולא שבק סיחון ית ישראל
למעבר בתחומה וכנש סיחון ית כל עמיה ונפק לקדמות ישראל למדברא ואתא
ליהץ ואגיח קרבא בישראל : ולם ידע סיחון בני אסראיל אן יגוזו פי תכמה פגמע גמיע
קומה וכרג תלקאהם אלי אלברייה חתי ואפא יהץ פחארבהם : ויכהו ישראל לפי חרב
ויירש את ארצו מארנן עד יבק עד בני עמון כי עז גבול בני עמון : ומחהי ישראל
לפתגם דחרב ויריתו ית ארעה מארנונא עד יובקא עד בני עמון ארי תקיף תחומא
דבני עמון : פקתלה בחד אלסיף וחאזו בלדה מן ארנון אלי יבק אלי בני עמון אד כאן תכמהם
עזיזא עליה : ויקח ישראל את כל הערים האלה וישב ישראל בכל ערי האמרי
בחשבון ובכל בנתיה : וכביש ישראל ית כל קרויא האילין ויתיב ישראל בכל קרוי אמוראה
בחשבון ובכל כפרנהא : פאכדו גמיע הדי אלקרי וסכנו פי גמיע קרי אלאמוריין פי חשבון
ורסאתיקהא : כי חשבון עיר סיחון מלך האמרי הוא והוא נלחם במלך מואב הראשון
ויקח את כל ארצו מידו עד ארנן : ארי חשבון קרתא דסיחון מלכא אמוראה היא והוא
אגיח קרבא במלכא דמואב קדמאה ונסיב ית כל ארעיה מנה עד ארנון : ודלך אן
חשבון הי מדינה סיחון מלך אלאמוריין והו כאן חארב מלך מואב אלאול פאכד גמיע
בלדה מן ידיה אלי ארנון : על כן יאמרו המשלים באו חשבון תבנה ותכונן עיר סיחון :
על כן יימרון מתליא עולו לחשבון תתבני ותשתכלל קרתא דסיחון : ולדלך יקולון
אלממתלין ארכלו אלי חשבון חתי תבני ותהיא קריה סיחון : כי אש יצאה מחשבון
להבה מקרית סיחון אכלה ער מואב בעלי במות ארנן : ארי קידום תקיף כאישא נפק
מחשבון עבדי קרבא כשלהוביתא מקרתא דסיחון קטילו עמא דשרו בלחיית
מואב כמריא דפלחין בית דחלת במתא דארנון : לאן נארא כרגת מן חשבון ולהיב
מן קרית סיחון אכלת ער מואב ואצחאב ביע ארנון : אוי לך מואב אבדת עם
כמוש נתן בניו פליטם ובנתיו בשבית למלך אמרי סיחון : ויי לכון מואבאי אבדתון
עמא דפלחין לכמוש מסר בנוהי צירין ובנתיה בשביא למלכא אמוראה סיחון :
פויל למואב כיף בדת יא עבדה כמוש לקד געל אסארא ובנאתה סביא לסיחון

מלך לאמוריין: ונירם אבד חשבון עד דיבן ונשים עד נפח אשר עד מידבא: פסקת
מלכו מחשבון עדא שלטן מדיבן וצדיאו עד נפח דסמיך עד מידבא: וזאל פימאהם
מן חשבון לידיבון ותוחש לינפח לי נפח שר מידבא: וישב ישראל בארץ ה
האמרי: ויתיב ישראל בארע אמוראה: ולמא אקאם לאסראיל פי בלד לאמוריין:
[illegible] לרגל את יעזר וילכדו בנתיה ויירש את האמרי אשר שם: וישלח
משה לאללא ית יעזר וכבשו כפרנהא ותריך ית אמוראה דתמן: פבעת מוסי בקום
ירומון יעזר פפתחו רסאתיקהא וקרצו לאמורי אלדי פיהא: ויפנו ויעלו דרך
הבשן ויצא עוג מלך הבשן לקראתם הוא וכל עמו למלחמה אדרעי: ואתפניאו וסליקו
לאורח מתנן ונפק עוג מלכא דמתנן לקדמותהון הוא וכל עמיה לאגחא קרבא לאדרעי:
תם ולו פצעדו טריק לבתניה כברג עוג מלך לבתנייה תלקאהם הו וגמיע קומה לכחרב
לי אדרעי את: ויאמר יהוה אל משה אל תירא אתו כי בידך נתתי אתו ואת כל עמו
ואת ארצו ועשית לו כאשר עשית לסיחן מלך האמרי אשר יושב בחשבון: ואמר
יי למשה לא תדחל מניה ארי בידך מסרית יתיה וית כל עמיה וית ארעיה ותעביד
ליה כמא דעבדתא לסיחון מלכא אמוראה דיתיב בחשבון: פקאל אלה למוסי לא
לא תכאפה פאני מסלמה פי ידך וגמיע קומה ובלדה פאצנע בה כמא צנעת בסיחון
מלך לאמוריין למקים פי חשבון: ויכו אתו ואת בניו ואת כל עמו עד בלתי השאיר
לו שריד ויירשו את ארצו: ומחו יתיה וית בנוהי וית כל עמיה עד דלא אשתאר
ליה משיזב ויריתו ית ארעיה: פקתלוה ובניה וגמיע קומה חתי לם יבק לה שרידא
וחאזו בלדה: ויסעו בני ישראל ויחנו בערבות מואב מעבר לירדן ירחו: ונטלו בני
ישראל ושרו במישריא דמואב מעברא לירדנא דיריחו: תם רחלו בני אסראיל
ונזלו פי בראת מואב אלתי עלי אדרן ירחא:

פז פיסוקים סימן עזי

וירא בלק בן צפור את כל אשר עשה ישראל לאמרי: וחזא בלק בר צפור [illegible]
דעבד ישראל לאמוראי: ולמא ראי בלק אבן צפור גמיע מא צנע אסראיל באמוריין:
ויגר מואב מפני העם מאד כי רב הוא ויקץ מואב מפני בני ישראל: ודחילו מואבאה
מן קדם עמא לחדא ארי סגי הוא ועקת למואבאי מן קדם בני ישראל: פחדר למואביין
מן קבל לקום גדא אד הם כתירין וצגרו מנהם: ויאמר מואב אל זקני מדין עתה
ילחכו הקהל את כל סביבתנו כלחך השור את ירק השדה ובלק בן צפור מלך
למואב בעת ההוא: ואמר מואבאה לסבי מדין כען ישיצון קהלא ית כל סחרננא
כמא דמלחיך תורא ית ירוקא דחקלא ובלק בר צפור מלכא למואב בעדנא ההוא:
פקאל לשיוך מדין סילחס הדא לגוק כל מא חולנא כמא ילחס לתור כער לצחרא
וכאן בלק אבן צפור מלכהם פי דלך לוקת: וישלח מלאכים אל בלעם בן בעור
[illegible] הנהר ארץ בני עמו לקרא לו לאמר הנה עם יצא ממצרים הנה כסה
[illegible] הוא ישב ממלי: ושלח אזגדין לות בלעם בר בעור לפתור ארם דעל
ית ארע בני עמיה למקרי ליה למימר הא עמא נפק ממצרים הא חפא ית עין שמשא
שא דארעא והוא שרי מלקבלי: פבעת ברסול לי בלעם אבן בעור אלפתורא אלדי
עלי פראת בלד קומה לידעבה וקאל להו הא קום כרג מן מצר קד גטא צאהר לארץ
והו גאלס מקאבלי: ועתה לכה נא ארה לי את העם הזה כי עצום הוא ממני אולי
אוכל

אוכל נכה בו ואגרשנו מן הארץ כי ידעתי את אשר תברך מבורך ואשר תאר יואר:
כען איתא כען לוטלי ית עמא הדין ארי תקיף הוא מני מא אם אכול לאגחא ביה קרב
ואתרכניה מן ארעא ארי ידענא ית דתברך מברך ודתלוט ליט: ולאן תעאל לעה לי האד
הו אעצם מני לעלי אסתטיע אן אחרבה ואטרדה ען אלבלד לאני אעלם אן מן תבארכה
מבארך ומן תלעשה ילען: וילכו זקני מואב וזקני מדין וקסמים בידם ויבאו אל בלעם
וידברו אליו דברי בלק: ואזלו סבי מואב וסבי מדין וקסמיא בידיהון ואתו לות בלעם
ומלילו עימיה פתגמי בלק: פמצו שיוך מואב ומדין בפאלאת מעהם חתי ואפו בלעם
פאכברוה בכלאם בלק: ויאמר אליהם לינו פה הלילה והשבתי אתכם דבר כאשר
ידבר יהוה אלי וישבו שרי מואב עם בלעם: ואמר להון ביתו הכא בליליא ואתיב יתכון
פתגמא כמא דימלל יי עמי ואוריכו רברבי מואב עם בלעם: קאל להם ביתו ההנא אל
לילה אחר עליכם גואבא כמא יקול אלה לי פאקאם רוסא מואב ענד בלעם: ויבא
אלהים אל בלעם ויאמר מי האנשים האלה עמך: ואתא מימר מן קדם יי לות בלעם
ואמר מן גבריא האלין דעימך: פואפא אמר אלה בלעם פקאל מסתפתחא מן האולי
אקום אלדי ענדך: ויאמר בלעם אל האלהים בלק בן צפור מלך מואב שלח אלי:
ואמר בלעם קדם יי בלק בר צפור מלכא דמואב שלח לותי: קאל אן בלק אבן צפור מלך
מואב בעתהם אלי: הנה העם היצא ממצרים ויכס את עין הארץ עתה לכה קבה
לי אתו אולי אוכל להלחם בו וגרשתיו: הא עמא דנפק ממצרים וחפא ית עין שמשא
דארעא כען איתא לוט לי יתיה מא אם אכול לאגחא ביה קרב ואתרכניה: יקול אן אקום
אלדי כרג מן מצר קד גטא צהר אלארץ ולאן תעאל סבה לי לעלי אסתטיע אן אחארבה
ואטרדה: ויאמר אלהים אל בלעם לא תלך עמהם לא תאר את העם כי ברוך הוא:
ואמר יי לבלעם לא תיזיל עמהון לא תלוט ית עמא ארי בריך הוא: קאל אלה לא תמץ
מעהם ולא תלען אלקום פאנה מבארך: ויקם בלעם בבקר ויאמר אל שרי בלק לכו
אל ארצכם כי מאן יהוה לתתי להלך עמכם: וקם בלעם בצפרא ואמר לרברבי
בלק איזילו לארעכון ארי רעוא קדם יי דלא למשבקי למיזל עמכון: פקאם בלעם גדאה
וקאל לרוסא בלק אמצו אלי בלדכם לאן אלה נהאני אן נמצי מעכם: ויקומו שרי מואב
ויבאו אל בלק ויאמרו מאן בלעם הלך עמנו: וקמו רברבי מואב ואתו לות בלק
ואמרו סריב בלעם למיתי עמנא: פקאם רוסא מואב וגאו אלי בלק וקאלו קד אבא
בלעם אן יגי מעגא: ויסף עוד בלק שלח שרים רבים ונכבדים מאלה: ואוסיף עוד
בלק למשלח רברבין סגיאין ויקירין מאילין: פעאוד בלק איצא בעתה רוסא אעטם
ואגל מן אולאיך: ויבאו אל בלעם ויאמרו לו כה אמר בלק בן צפור אל נא תמנע
מהלך אלי: ואתו לות בלעם ואמרו ליה כדנן אמר בלק בר צפור לא כען תתמנע
מלמיתי לותי: פגאו אלי בלעם וקאלו כדיך אלבלק אבן צפור לא תתמנע מן אלמציר אלי:
כי כבד אכבדך מאד וכל אשר תאמר אלי אעשה ולכה נא קבה לי את העם הזה:
ארי יקרא איקרינך לחדא וכל דתימר לי אעביד ואיתא כען לוט לי ית עמא הדין:
פאני סאכרמך גדא וכל מא תקול לי אצנעה ותעאל אלען לי האולי אלקום: ויען

בלעם ויאמר אל עבדי בלק אם יתן לי בלק מלא ביתו כסף וזהב לא אוכל לעבר את
פי יהוה אלהי לעשות קטנה או גדולה : ואתיב בלעם ואמר לעבדי בלק אם יתן לי בלק
מלי ביתיה כסף ודהב לית לי רשו למעבר על גזירת מימרא דיי אלהי למעבד זעירא
או רבתא : פאגאב בלעם קואד בלק וקאל להם לו אעטאני בלק מל ביתה פצה ודהב
לא אסתטיע אן אתגאוז אמר אללה רבי פאעמל צגירה או כבירה : ועתה שבו נא
בזה גם אתם הלילה ואדעה מה יסף יהוה דבר עמי : וכען אוריכו כען הכא אף אתון
בליליא ואדע מא יוסף יי למללא עמי : ואן אקימו אנתם איצא הדה אלליל חתי
אנטר מא יעאוד אללה אן יכאטבני בה : ויבא אלהים אל בלעם לילה ויאמר לו אם
לקרא לך באו האנשים קום לך אתם ואך את הדבר אשר אדבר אליך אתו ת
ג ב תעשה : ואתא מימר מן קדם יי לות בלעם ליליא ואמר ליה אם למקרי לך אתו
גבריא קום איזיל עמהון וברם ית פתגמא דאמליל עמך יתיה תעביד : פואפא א
אמר אללה בלעם לילא וקאל אן כאן האולי אקום גאוו לידעוך פקם אמץ מעהם
לכן לאמר אלדי אקולה לך אצנעה פקט : ויקם בלעם בבקר ויחבש את אתנו
וילך עם שרי מואב : וקם בלעם בצפרא וזריז ית אתניה ואזל עם רברבי מואב :
פקאם בלעם גדאה ואסרג אתאנה ומצא מע רוסא מואב : ויחר אף אלהים כי בלעם
הולך הוא ויתיצב מלאך יהוה בדרך לשטן לו והוא רכב על אתנו ושני נעריו עמו : ה'
ותקיף רוגזא דיי ארי אזיל הוא ואתעתד מלאכא דיי באורחא לשטן ליה והוא רכיב ליה
על אתניה ותרין עולימוהי עמיה : תם אשתד גצב אללה למציה ומעה גלאמיה :
ותרא האתון את מלאך יהוה נצב בדרך וחרבו שלופה בידו ותט האתון מן הדרך
ותלך בשדה ויך בלעם את האתון להטתה הדרך : וחזת אתנא ית מלאכא דיי מ
מעתד באורחא וחרביה שליפא בידיה וסטת אתנא מן ארחא ואזלת בחקלא ומחא
בלעם ית אתנא לאסטיותה לאורחא : פלמא ראת אלאתאן מלך אללה קאימא פי אלטריק
וסיפה מצלת בידה מאלת ען אלטריק וסארת פי אלציאע פצרבהא בלעם לירדהא אלי אלטריק :
ויעמד מלאך יהוה במשעול הכרמים גדר מזה וגדר מזה : וקם מלאכא דיי בשביל
כרמיא אתרא דגדירא מכא וגדירא מכא : תם וקף מלך אללה פי זקאק אלכרום והנאך
גדאר מנה ומנה : ותרא האתון את מלאך יהוה ותלחץ אל הקיר ותלחץ את רגל בלעם
אל הקיר ויסף להכתה : וחזת אתנא ית מלאכא דיי ואדחיקת לכותלא ודחקת ית
רגלא דבלעם לכותלא ואוסיף למחהא : פלמא ראתה אזדחמת מע אלחאיט פצגטת רגל
בלעם אלי אלחאיט פזאד פי צרבהא : ויוסף מלאך יהוה עבור ויעמד במקום צר אשר אין
דרך לנטות ימין ושמאול : ואוסיף מלאכא דיי למעבר וקם באתר עק דלית אורח
למסטי לימינא ולשמאלא : תם עאוד מלך אללה פגאז ווקף פי מוצע מציק מא ליס טריק
אן ימיל שה ומנה ויסרה : ותרא האתון את מלאך יהוה ותרבץ תחת בלעם ויחר אף ולא
בלעם ויך את האתון במקל : וחזת אתנא ית מלאכא דיי ורבעת תחות בלעם ותקיף
רגזא דבלעם ומחא ית אתנא בחטרא : פלמא ראתה רבצת תחת בלעם פשתד גצבה עליהא
פצרבהא בעצא : ויפתח יהוה את פי האתון ותאמר לבלעם מה עשיתי לך כי הכיתני זה
שלש רגלים : ופתח יי ית פומא דאתנא ואמרת מא עבדית לך ארי מחיתני דנן תלת לבלעם
זמנין : פפתח אללה פאהא פקאלת לבלעם מאדא צנעת בך אד צרבתני הדה תלאת מראת :

ויאמר

ויאמר בלעם לאתון כי התעללת בי לו יש חרב בידי כי עתה הרגתיך : ואמר בלעם
לאתנא ארי חייכת בי אלו פון אית חרבא בידי ארי כען קטלתיך : ק' לאנך תמרדתי
ולו כאן פי ידי סיף לקתלתך : ותאמר האתון אל בלעם הלא אנכי אתנך אשר רכבת
עלי מעודך עד היום הזה ההסכן הסכנתי לעשות לך כה ויאמר לא : ואמרת אתנא
לבלעם הלא אנא אתנך דרכבת עלי מדאיתך עד יומא הדין המילף אליפנא למעבד
לך כדין ואמר לא : וקאלת אליס אנא אתנך אלדי רכבת עלי מנד כנת אלי הדא אליום הל
עודתך אן אצנע בך כדא קאל לא : ויגל יהוה את עיני בלעם וירא את מלאך יהוה נצב
בדרך וחרבו שלופה בידו ויקד וישתחו לאפיו : וגלא יי ית עיני בלעם וחזא ית מלאכא
דיי מעתד באורחא וחרביה שליפא בידיה וכרע וסגיד לאפוהי : תם כשף אלה ען
בצר בלעם פראי מלך אלה ואקפא פי אטריק וסיפה מצלת בידה פכר בין ידיה סאגדא :
ויאמר אליו מלאך יהוה על מה הכית את אתנך זה שלוש רגלים הנה אנכי יצאתי
לשטן כי ירט הדרך לנגדי : ואמר ליה מלאכא דיי על מא מחיתא ית אתנך דנן
תלת זמנין הא אנא נפקית לשטן ארי גלי קדמי דאת רעי למיזל באורחא לקבלי :
קאל לה מלך אלה לם צרבת את אנך תלת צרבת ואנא כרגת און אחידך לאן תורטת
אטריק חדאי : ותראני האתון ותט לפני זה שלש רגלים אולי נטתה מפני כי עתה
גם אתכה הרגתי ואותה החייתי : וחזתני אתנא וסטת מן קדמי דנן תלת זמנין אלו
פון לא סטת מן קדמי ארי כען אף יתך קטלית ויתה קיימית : חתי ראתני פמאלת עני
הדה אמרה תלאתה ולו לם תמיל עני לקתלתך אאן ובקיתהא : ויאמר בלעם אל מלאך
יהוה חטאתי כי לא ידעתי כי אתה נצב לקראתי בדרך ועתה אם רע בעיניך אשובה
לי : ואמר מלכ בלעם למלאכא דיי חבית ארי לא ידעית ארי את מעתד לקדמותי ב
באורחא וכען אם ביש בעינך איתוב לי : קאל לה קד אכטית ולם אעלם אנך ואקף
תלקאי פי אטריק ואן כאן סאך מעצ' רגעת : ויאמר מלאך יהוה אל בלעם לך עם
האנשים ואפס את הדבר אשר אדבר אליך אותו תדבר וילך בלעם עם שרי בלק :
ואמר מלאכא דיי לבלעם איזיל עם גבריא וברם ית פתגמא דאמליל עמך יתיה
תמליל ואזל בלעם עם רברבי בלק : קאל אמץ מע אקום ואקול אלדי אקולה לך קולה
פקט פמצי מעהם : וישמע בלק כי בא בלעם ויצא לקראתו אל עיר מואב אשר
על גבול ארנן אשר בקצה הגבול : ושמע בלק ארי אתא בלעם ונפק לקדמותיה
לקרתא דמואב דעל תחום ארנון דבסטר תחומא : פלמא סמע בלק במגי בלעם
כרג תלקאה אלי קריה מואב עלי תכם ארנון אלתי פי טרפה : ויאמר בלק אל בלעם
הלא שלח שלחתי אליך לקרא לך למה לא הלכת אלי האמנם לא אוכל כבדך :
ואמר בלק לבלעם הלא משלח שלחית לותך למקרי לך למא לא אתיתא לותי
הבקשטא הויתא אמר לית אנא יכיל ליקרותך : קאל בלק לבלעם אלם ארסל אליך מרה
קבלהרה ארעוך לם תציר אלי אתרי ליס אקדר אן אכרמך : ויאמר בלעם אל בלק
הנה באתי אליך עתה היכול אוכל דבר מאומה הדבר אשר ישים אלהים בפי אתו
אדבר : ואמר בלעם לבלק הא אתיתי לותך כען המיכל יכילנא למללא מדעם
פתגמא דישוי יי בפמי יתיה אמליל : וקאל לה אן קד צרת אליך תראני אסתטיע אן א

ידעית

קלת

אקול שיא אלא מא ילקנניה אללה פקט ; וילך בלעם עם בלק ויבאו קרית חצות :
ואזל בלעם עם בלק ואעליה לקרית מחוזוהי ; ומצא מעה אלי אן גא אלי קרית
חוצות ; ויזבח בלק בקר וצאן וישלח לבלעם ולשרים אשר אתו ; ונכס בלק תורין
ועאן ושדר לבלעם ולרברביא דעמיה ; ודבח בלק בקרא וגנמא ובעת בדלך אלי
בלעם ואלי אלריסא אלדין מעה ; ויהי בבקר ויקח בלק את בלעם ויעלהו במות בעל וירא
משם קצה העם ; והוה בצפרא ודבר בלק ית בלעם ואסקיה לרמת דחלתיה וחזא
מתמן קצת מן עמא ; פלמא כאן באלגדאה אכד בלק בלעם ואצעדה אלי ביע מעבודה
פנצר מן תם בעץ אלקום ; ויאמר בלעם אל בלק בנה לי בזה שבעה מזבחת והכן לי
בזה שבעה פרים ושבעה אילים ; ואמר בלעם לבלק בני לי הכא שבעה מדבחין
ואתקין לי הכא שבעה תורין ושבעה דכרין ; קאל לה אבן לי ההנא סבעה מדאבח
ואעדד לי ההנא סבעה תיראן וסבעה כבאש ; ויעש בלק כאשר דבר בלעם ויעל בלק
ובלעם פר ואיל במזבח ; ועבד בלק כמא דמליל בלעם ואסיק בלק ובלעם תור
ודכר על כל מדבח ; פצנע דלך וקרבא תורא וכבשא עלי כל מדבח ; ויאמר בלעם
לבלק התיצב על עלתך ואלכה אולי יקרה יהוה לקראתי ודבר מה יראני והגדתי לך
וילך שפי ; ואמר בלעם לבלק אתעתד על עלתך ואהך מא אם יערע מימר מן
קדם יי לקדמותי ופתגמא דיחזינני ואחוי לך ואזל יחידי ; תם קאל לבלק קף ענד
קראבינך ואמצי אנא פלעל אן יואפיני אמר אללה ואי קול ילקנניה אכברתך בה
ומצא מפרדא ; ויקר אלהים אל בלעם ויאמר אליו את שבעת המזבחת ערכתי
ואעל פר ואיל במזבח ; וערע מימר מן קדם יי בבלעם ואמר קדמוהי ית שבעה מדבחין
סדרית ואסיקית תור ודכר על כל מדבח ; פלמא ואפא אמר אללה בלעם קאל לה
אני קד נצדת סבעה מדאבח וקרבת תורא וכבשא עלי כל מדבח ; וישם יהוה דבר
בפי בלעם ויאמר שוב אל בלק וכה תדבר ; ושוי יי פתגמא בפומא דבלעם ואמר תוב
לות בלק וכדין תמליל ; פלקנה אללה כלאמא וקאל ארגע אלי בלק וקל כדי ; וישב אליו
והנה נצב על עלתו הוא וכל שרי מואב ; ותב לותיה והא מעתד על עלתיה הוא וכל
רברבי מואב ; פרגע אליה ואדא הו ואקף ענד קרבאנה וגמיע ריסא מואב ; וישא
משלו ויאמר מן ארם ינחני בלק מלך מואב מהררי קדם לכה ארה לי יעקב
ולכה זעמה ישראל ; ונטל מתליה ואמר מן ארם דברני בלק מלכא דמואב מ
מטורי מדנחא איתא לוט לי יעקב ואיתא תריך לי ישראל ; פצרב מתלה וקאל מן
ארם סיירני בלק מלך מואב מן גבל אלמשרק קאילא תעאל סב לי יעקוב ותעאל אסכט :
מה אקב לא קבה אל ומה אזעם לא זעם יהוה ; מא אלוטיה דלא לטיה אל ומא
אתרכניה דלא תרכיה יי ; מא אסב מן לם יסבה אללה ומא אדם מן לם ידמה אללה :
כי מראש צרים אראנו ומגבעות אשורנו הן עם לבדד ישכן ובגוים לא יתחשב ;
ארי מריש טוריא חזיתיה ומרמתא אסכיתיה הא עמא בלחודיהון עתידין דיחסנון
עלמא ובעממיא לא יתדנון גמירא ; ואנא אראה מן כום אלגבאל ואלמחה מן [illegible] אלטלאע
אנה שעב פיסכן מפרדא ולא יחסב מע סאיר אלאמם ; מי מנה עפר יעקב ומספר את
רבע ישראל תמת נפשי מות ישרים ותהי אחריתי כמהו ; מן יכול למנוי דעדקיא
דבית

פלעלך תסת טיע אן תסבה: פאכרהא. אציעה

רבית יעקב דאמר עליהון יסגון כעפרא דארעא אוחרא מארבע משריתא דישראל מ משרפה ע
תמות נפשי מות אדקשיטוהי ויהי סופי כותהון : ואמון יעד נפל יעקוב ויחצי דלייה ראסט קלעה
לאסר לאס לר אן אמות מות למסתקימין ותכון אכרתי מתלהם : ויאמר בלק אל נא הנגדך זמלא
בלעם מה עשית לי לקב איבי לקחתיך והנה ברכת ברך : ואמר בלק לבלעם מא בחא וקבתור
עבדת לי למלט סנאי דברתך והא ברכא מברכת להון : פקאל לה מא דא צנעת כי וכבשא עלים
רעורך לתסכא ערואי טארא כן תבארך פיהם : ויען ויאמר הלא את אשר ישים מרבח
יהוה בפי אתו אשמר לדבר : ואתיב ואמר הלא ית דישוי יי בפומי יתיה אטר
ד למללא : טאגאבה וקאל לא און מא ילקניה אלה אתפצה ואקולה : ויאמר אליו
בלק לך נא אתי אל מקום אחר אשר תראנו משם אפס קצהו תראה וכלו לא
תראה וקבנו לי משם : ואמר ליה בלק איתא כען עמי לאתר אחרן דתחזיניה
מתמן לחור קצתיה תחזי וכוליה לא תחזי ותלוטיה לי מתמן : קאל תעאל מעי אלי
מוצע אכר תנטרה מנה לכנך תנצר בעצה ולא כלה ~~[illegible]~~ : ויקחהו תנצרה
שדה צפים אל ראש הפסגה ויבן שבעה מזבחת ויעל פר ואיל במזבח : ודבריה
לחקל סכותא לריש רמתא ובנא שבעה מדבחין ואסיק תור ודכר על כל מדבחא
ויאמר אל בלק התיצב כה על עלתך ואנכי אקרה כה : ואמר לבלק אתעתד
הכא על עלתך ואנא אתמטי עד כה : פקאל לה קף ההנא שד קראבינך ואנא אתלקא
מוהני : ויקר יהוה אל בלעם וישם דבר בפיו ויאמר שוב אל בלק וכה תדבר : וערע
מימר מן קדם יי בבלעם ושוי פתגמא בפומיה ואמר תוב לות בלק וכדין תמליל :
פואפא אמר אלה בלעם ולקנה כלאמא ארגע אלי בלק וקל כדי : ויבא אליו והנו נצב
על עלתו ושרי מואב אתו ויאמר לו בלק מה דבר יהוה : ואתא לותה והא על עלתיה והא מעתמד
ורברבי מואב עמיה ואמר ליה בלק מא מליל יי : פגא אליה והו ואקף שד קרבאנה בה
ודיסא מואב מעה קאל לה מא דא קאל אלה : וישא משלו ויאמר קום בלק ושמע
האזינה עדי בנו צפר : ונטל מתליה ואמר קום בלק ושמע אצית למימרי בר
צפור : פאכד במתלה וקאל קם יא בלק ואסמע אנצת להולי יא אבן צפור : לא איש
אל ויכזב ובן אדם ויתנחם ההוא אמר ולא יעשה ודבר ולא יקימנה : לא כמלי בני
אנשא מימר [illegible] בני אנשא אמרין ומכדבין ואף לא כעובדי בני בסרא דאינון
גזרין למעבד תובין ומתמלכין הוא אמר ועביד וכל מימריה מתקיים : ליס אלטאיק
כאנאס פיכדב ולא אבני אדם פינדם אתראה יקול ולא יפעל או יתכלם ולא יקומה
הנה ברך לקחתי וברך ולא אשיבנה : הא ברכן קבילית אברכנה לישראל ולא אתיב
ברכתי מניהון : אן כבאת קבלתהא פאבארך פיהם ולא אדדהא : לא הביט און
ביעקב ולא ראה עמל בישראל יהוה אלהיו עמו ותרועת מלך בו : אסתכלית ולית
פלחי גלגולין בבית יעקב ואף לא עבדי ליאות שקר בישראל מימרא דיי אלההון ב
בסעדהון ושכינת מלכהון ביניהון : ממא לם יבצר גלאפי אלי יעקוב ולא ירד גלא
פי אסראל פאלה רבהם מעהם ודצאחבה למלך להם : אל מוציאם ממצרים כתועפת
ראם לו : אלהא דאפיקנון ממצרים תקפא ורומא דיליה : אלטאיק אלמכרגהם מן מצר
כאדרך אלרים מאנע ענהם : כי לא נחש ביעקב ולא קסם בישראל כעת יאמר ליעקב
ולישראל מה פעל אל : ארי לא נחשיא צבן דייטב לדבית יעקב ואף לא קסמיא

רעון כרבות בית ישראל בעידן יתאמר ליעקב ולישראל מא עבד אלהא : ולא ט
פי הדה תחיך פי יעקוב ולא קפאמה תותר פי אסראל ואנמא יקאל להם מא צנע ל
אלטאיק פקט : הן עם כלביא יקום וכארי יתנשא לא ישכב עד יאכל טרף ודם
חללים ישתה : הא עמא כליתא שרי וכאריא יתנטל לא ישרי בארעיה עדי
קטול קטול ונכסי עממיא יירת : והו שעב כלבו יקום וכאסד ירתפע אדי לא
ינצגע אלי אן יאכל פריסה וישרב דם אצרעי : ויאמר בלק אל בלעם גם קב
לא תקבנו גם ברך לא תברכנו : ואמר בלק לבלעם אף מלטט לא תלוטינון אף ב
ברכא לא תברכינון : קאל לה בלק אן לם תסבה סבא פלא תבארכה ברכה : ויען
בלעם ויאמר אל בלק הלא דברתי אליך לאמר כל אשר ידבר יהוה אתו אעשה :
ואתיב בלעם ואמר לבלק הלא מלילית עמך למימר כל דימליל יי יתיה אעביד :
פאגאבה וקאל לם אקול לך אן כלמא יקולה אללה אצנעה : ויאמר בלק אל בלעם ה
לכה נא אקחך אל מקום אחר אולי יישר בעיני האלהים וקבתו לי משם : ואמר
בלק לבלעם איתא כען אדברינך לאתר אחרן מא אם תהי רעוא מן קדם יי ותלוטיה
לי מתמן : קאל תעאל אכדך אלי מוצע אכר פלעל אן יסהל ענד אללה פתסבה לי מן הנאך :
ויקח בלק את בלעם ראש הפעור הנשקף על פני הישימן : ודבר בלק ית בלעם לריש
רמתא דמסתכיא על אפי בית ישימון : פאכדה אלי ראס אלראביה אלמטלעה עלי וגה
אלסמאוא : ויאמר בלעם אל בלק בנה לי בזה שבעה מזבחת והכן לי בזה שבעה
פרים ושבעה אילים : ואמר בלעם לבלק בני לי הכא שבעה מדבחין ואתקין לי הכא
שבעה תורין ושבעה דכרין : וקאל אבן לי הנא סבעה מדאבח ואעד לי סבעה רתות
וסבעה כבאש : ויעש בלק כאשר אמר בלעם ויעל פר ואיל במזבח : ואסק בלק
כמא דאמר בלעם ואסיק תור ודכר על כל מדבח : פצנע בלק כמא קאל לה בלעם
ואקר תורא וכבשא עלי כל מדבח : וירא בלעם כי טוב בעיני יהוה לברך את ישראל
ולא הלך כפעם בפעם לקראת נחשים וישת אל המדבר פניו : וחזא בלעם ארי
תקין קדם יי לברכא ית ישראל ולא הליך כזמן בזמן אהין לקדמות נחשיא ושוי למדברא
אפוהי : ולמא ראי בלעם אן אלצלאח ענד אללה תבריך אסראל לם ימץ כאמרתין
אלאולתין פיטלב אלאתפאק בל וגהה אלי ברה : וישא בלעם את עיניו וירא את ישראל
שכן לשבטיו ותהי עליו רוח אלהים : וזקף בלעם ית עינוהי וחזא ית ישראל שרן
לשבטוהי ושרת עלוהי רוח נבואה מן קדם יי : פלמא מד בצרה ראהם נזלא עלי
אסבאטהם חלת עליה נבוה אללה : וישא משלו ויאמר נאם בלעם בנו בעור
ונאם הגבר שתם העין : ונטל מתליה ואמר אמר בלעם בר בעור ואמר גברא
דשפיר חזי : פצר במתלה וקאל יא אבן בלעם אבן בעור וקאל יא איהא אלרגל אלתריד
אלבצר : נאם שמע אמרי אל אשר מחזה שדי יחזה נפל וגלוי עינים : אימר דשמע
מימר מן קדם אל דחזו מן קדם שדי חזי שכיב ומתגלי ליה : וקול יא סאמע אקואל
אלטאיק ונאצר מנצר אלכאפי והו נאים והו מפתוח אלעין : מה טבו אהליך יעקב משכנתיך
ישראל : מא טבא ארעך יעקב בית משרך ישראל : מא אגוד אכביתך יא יעקוב ו
ומנאזלך יא אסראל : כנחלים נטיו כגנת עלי נהר כאהלים נטע יהוה כארזים עלי
מים : כנחלין דמדברין כגינת שקיא דעל פרת כבוסמיא דנציב יי כארזין דנציבין על מיא :

לקביל
עגלא
דעבדו
ישראל
למדברא

כאלאודיה ממדודה וכגנאן עלי נהר וכמעוד גרסהא אללה וארז עלי מא:
יזל מים מדליו וזרעו במים רבים וירם מאגג מלכו ותנשא מלכתו: יסגי מלכא
דיתרבא מבנוהי וישלוט בעממין סגיאין ויתקף מאגג מלכיה ותתנטל מלכותיה:
ויהטל אלמא מן דואליה וגרסה פימא גזיר ויתרפע מן אגג מלכה ותתסאמא מ
ממלכתה: אל מוציאו ממצרים כתועפת ראם לו יאכל גוים צריו ועצמתיהם
יגרם וחציו ימחץ: אלהא דאפיקנון ממצרים תקפא ורומא דיליה ייכלון בית ישראל
נכסי עממיא סנאיהון ובבזת מלכיהון יתפנקון וארע שתהון יחסנון: אלטאיק ל
אלמכרגהם מן מצר כארק לרים מאנע עטהם פהו יאכל אעדאיה מן אלאמם ועטאמהם
ינהש ומהאמה תרנטהם: כרע שכב כארי וכלביא מי יקימנו מברכיך ברוך
וארריך ארור: ינוח ישרי בתקוף כאריא וכליתא ולית דיקימיניה בריכך יהון
בריכין ולטיך יהון ליטין: ואדי נאי ורבץ פהו כאסד אולבו מורא יתירה מבארכך
מבארכא ולאענך מלעונא: ויחר אף בלק אל בלעם ויספק את כפיו ויאמר בלק
אל בלעם לקב איבי קראתיך והנה ברכת ברך זה שלש פעמים: ותקיף רוגזא
דבלק בבלעם ושקפינון לידוהי ואמר בלק לבלעם למלט סנאי קריתך והא ברכא
מברכת להון דנן תלת זמנין: פאשתד גצב בלק עלי בלעם פספק כפיה חדא וקאל לה
אנמא דעותך לתסב אעדאי פאדא בך קד באדכתהם הדה אלמרה אלתאלתה: ועתה
ברח לך אל מקומך אמרתי כבד אכבדך והנה מנעך יהוה מכבוד: וכען איזל לך
לאתרך אמרית יקרא איקרנך והא מנעך יי מן יקר: ואלאן פאנצרף אלי מוצעך
לקד עזמת אן אכרמך פמנעך אללה מן אלכראמה: ויאמר בלעם אל בלק הלא גם
אל מלאכיך אשר שלחת אלי דברתי לאמר: ואמר בלעם לבלק הלא אף עם
אזגדך דשלחתא לותי מלילית למימר: קאלה אלם אקול לרסלך אלדי בעתת בהם אלי
ביתו קאילא: אם יתן לי בלק מלא כסף וזהב לא אוכל לעבר את פי יהוה לעשות טובה
או רעה מלבי אשר ידבר יהוה אתו אדבר: אם יתן לי בלק מלי ביתיה כסף ודהב לית
לי רשו למעבר על גזירת מימרא דיי למעבד טבתא או בישתא מרעותי דימליל
יי יתיה אמליל: לו אעטאני בלק מל ביתה פצה ודהב לא אסתטיע אן אתגאוז אמר
אללה פאעמל גירה אן רדיה מן ראיי או מא אלדי יקולה אללה אקולה פקט: ועתה
הנני הולך לעמי לכה איעצך אשר יעשה העם הזה לעמך באחרית הימים: וכען
האנא אזיל לעמי איתא אמלכינך מא דתעביד ואחוי לך מא דיעבדון עמא הדין
לעמך בסוף יומיא: ואלאן האנא מנצרף אלי קומי תעאל חתי אשרך מא יצנע האולי
אלקום בקומך פי אכר אלאיאם: וישא משלו ויאמר נאם בלעם בנו בער ונאם הגבר
שתם העין: ונטל מתליה ואמר אימר בלעם בר בעור ואימר גברא דשפיר חזי:
פצרב מתלה וקאל קאל יאבלעם אבו בעור וקאל יא איהא אלרגל אלחיר אלבצר: נאם
שומע אמרי אל ויודע דעת עליון מחזה שדי יחזה נפל וגלוי עינים: אימר דשמע מימר
מן קדם אל וידע מדע מן קדם עילאה חיזו מן קדם שדי חזי שכיב ומתגלי ליה: וקאל
סאמע אקואל אלטאיק ועארף מערפה אלעלי ונאצר מנאצר אלכאפי והו נאים והו מ
מפתוח אלעין: אראנו ולא עתה אשורנו ולא קרוב דרך כוכב מיעקב וקם שבט מ
מישראל ומחץ פאתי מואב וקרקר כל בני שת: חזיתיה ולא כען סכיתיה וליתוהי
קריב כד יקום מלכא מיעקב ויתרבא משיחא מישראל ויקטול רברבי מואב

וישלוט בכל בני אנשא : אראה ולים הו לאן ואלמחה והו גיר קריב לא אן יטלע
כוכב מן יעקוב ויקום קציב מן אסראיל פיוהן נואחי מואב ויזלזל סאיר בני שת : והיה
אדום ירשה והיה ירשה שעיר איביו וישראל עשה חיל : ויהי אדום ירותא ויהי
ירותא שעיר לבעלי דבבוהי וישראל יצלח בנכסין : ויכון אדום מלך רצא וכד לך
סעיר וסאיר אעדאיה ואסראיל יזדאד תאיידא : וירד מיעקב והאביד שריד מעיר :
ויחות חד מדבית יעקב ויובד משיזיב מקרית עממיא : ואדי יפתולי מן אל יעקוב ויביר
אלשריד מן אלקרי : וירא את עמלק וישא משלו ויאמר ראשית גוים עמלק ואחריתו
עדי אבד : וחזא ית עמלקאה ונטל מתליה ואמר ריש קרבי דישראל הוה עמלק לא אמם
וסופיה לעלמא ייבד : תם ראי עמלק פצרב מתלה וקאל אול חרב עמלק ואכרתה אלי
אלאבארה : וירא את הקיני וישא משלו ויאמר איתן מושבך ושים בסלע קנך :
וחזא ית שלמאה ונטל מתליה ואמר תקיף בית מותבך ושוי בכרך תקיף מדורך : תם ראי ואמר
אלקינין פצרב מתלה וקאל מכון מסכנך צלבא ותציר פי אלצכר וכרך : כי אם יהיה
לבער קין עד מה אשור תשבך : ארי אם יהי לשיצאה שלמאה עד מא אתוראה
ישבינך : ואן איכון וקת אלקיניין פכם יבקי מנהם אלמוצליין : וישא משלו ויאמר לנפי
אוי מי יחיה משמו אל : ונטל מתליה ואמר ווי לחייביא דיחון כד יעביד אלהא ית
אלין : תם צרב מתלה וקאל אויל מן יחיא ארא צילה לטאיק : וצים מיד כתים ועני
אשור ועני עבר וגם הוא עדי אבד : וסיען יצטרחן מרומאי ויענון לאתור ויעבדון
לעבר פרת ואף אינון לעלמא ייבדון : ואדראמיין מן פרצה קברס לתעדב אלמוצליין
ואלעבריין והם איצא אלי אלאבארה : ויקם בלעם וילך וישב למקמו וגם בלק הלך לדרכו :
וקם בלעם ואזל ותב לאתריה ואף בלק אזל לאורחיה : תם קאם בלעם פמצי ורגע
אלי מוצעה ובלק איצא מצי לסבילה : פ פ פ

וישב ישראל בשטים ויחל העם לזנות אל בנות מואב : ויתיב ישראל בשטין ושרי
עמא למטעי בתר בנת מואב : תם אקאם אל אסראיל פי אלשטין ובדא אלקום אן יזנו
בנאת מואב : ותקראן לעם לזבחי אלהיהן ויאכל העם וישתחוו לאלהיהן : וקראה
לעמא לדבחי טעותהון ואכל עמא וסגידו לטעותהון : פדעין אלקום אלי דבאיח מעבודאתהן
פאכלו מנהא וסגדו להא : ויצמד ישראל לבעל פעור ויחר אף יהוה בישראל : ואתחבר
ישראל לבעלא פעור ותקיף רוגזא דיי בישראל : פלאזם אל אסראיל פעור אלצנם פאשתד גצב
אללה עליהם : ויאמר יהוה אל משה קח את כל ראשי העם והוקע אותם ליהוה נגד
השמש וישב חרון אף יהוה מישראל : ואמר יי למשה דבר ית כל רישי עמא ודון וקטול
דחייב קטול קדם יי על קביל שמשא ויתוב תקוף רוגזא דיי מישראל : פקאל אללה למוסי כד
גמיע רוסא אלקום ואצלבהם ללה חדא אלשמש וירגע שדה גצב אללה ען אסראיל :
ויאמר משה אל שפטי ישראל הרגו איש אנשיו הנצמדים לבעל פעור : ואמר משה
לדייני ישראל קטולו גבר גברוהי דאתחברו לבעלא פעור : קאל מוסי לחכאמהם יקתל
כל רגל מנכם נאחיתה מן מלאזמי פעור אלצנם : והנה איש מבני ישראל בא ויקרב אל
אחיו את המדינית לעיני משה ולעיני כל עדת בני ישראל והמה בכים פתח אהל מועד :
והא גברא מבני ישראל אתא וקריב לות אחוהי ית מדיניתא לעיני משה ולעיני כל
כנשתא דבני ישראל ואינון בכן בתרע משכן זמנא : ואדא ברגל מן בני אסראיל קד
אקבל וקדם אלי מא בינהם אמראה מדיאניה בחצרה מוסי וגמאעתהם והם יבכון ענד
באב קבא אלמחצר : וירא פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן ויקם מתוך העדה ויקח רמח בידו :
וחזא

וחזא פינחס בר אלעזר בר אהרן כהנא וקם מגו כנשתא ונסיב רמחא בידיה ופלמא ראי פ
פינחס אבן הרון אלאמאם קאם מן וסט אלגמאעה ואכד׳ רמחא בידה : ויבא אחר איש
ישראל אל הקבה וידקר את שניהם את איש ישראל ואת האשה אל קבתה ותעצר
המגפה מעל בני ישראל : ועל בתר גברא בר ישראל לקובתא ובזע ית תרויהון ית
גברא בר ישראל וית איתתא במשכנה ואתכליאת מותנא מעל בני ישראל : ודכל ורא אלי
אלקבה ופעל ענהמא ארגל ואלמראה פי בטנהא ואנחבס אלובא ען בני אסראיל ויהיו המתים
במגפה ארבעה ועשרים אלף והוו דמיתו במותנא עסרין וארבעה אלפין וכאן עדד
מן מאת פי אלובא ארבעה ועשרין אלפא :

קד׳ פיסוקים סימן מעוח גגד

וידבר יהוה אל משה לאמר : פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן השיב את חמתי
מעל בני ישראל בקנאו את קנאתי בתוכם ולא כליתי את בני ישראל בקנאתי :
פינחס בר אלעזר בר אהרן כהנא אתיב ית חמתי מעל בני ישראל בדקני ית קנאתי
ביניהון ולא שיציתי ית בני ישראל בקנאתי : אן פנחס אבן אלעזר אבן הרון אלאמאם
רד חמייתי ען בני אסראיל כמא גאר לי פי מא בינהם חתי לם אפניהם בעקאבי :
לכן אמר הנני נתן לו את בריתי שלום : בכין אימר הא אנא גזר ליה ית קיימי שלם :
לדלך קל לה האנא מעטיה טהרי סלאמא : והיתה לו ולזרעו אחריו ברית כהנת
עולם תחת אשר קנא לאלהיו ויכפר על בני ישראל : ותהי ליה ולבנוהי בתרוהי קים
כהנת עלם חלף דקני קדם אלהיה וכפר על בני ישראל : תכון לה ולנסלה בשרה עהד א
אמאמה אדהר בדל מא גאר לרבה וכפר ען בני אסראיל : ושם איש ישראל המכה
אשר הכה את המדינית זמרי בן סלוא נשיא בית אב לשמעני : ושום גברא בר ישראל
קטילא דאתקטיל עם מדיניתא זמרי בר סלוא רב בית בא לבית שמעון : וכאן אסם
ארגל אלאסראלי אלמקתול אלדי קתל מע אלמדיאניה זמרי אבן סלוא שריף בית אביה
לשמעוני : ושם האשה המכה המדינית כזבי בת צור ראש אמות בית אב במדין
הוא : ושום איתתא דאתקטילת מדיניתא כזבי בת צור רישׁ אומי בית אבא במדין
הוא : אסם אלמרה אלמקתולה אלמדיאניה כזבי בת צור והו רייס אהל בית אביה מן אמה במדין :
ס
וידבר יהוה : צרור את המדינים והכיתם אותם : אעיק
למדינאי ותקטיל יתהון : חאצר אלמדיניין ותקתלתם : כי צררים הם לכם בנכליהם
אשר נכלו לכם על דבר פעור ועל דבר כזבי בת נשיא מדין אחתם המכה ביום
המגפה על דבר פעור : ארי מעיקין אינון לכון בנכליהון דנכילו לכון על עיסק פעור
ועל עיסק כזבי בת רבא דמדין אחתהון דאתקטילת ביומא דמותנא על עיסק פעור :
לאנהם אעדא לכם באנתי להם אלדי אגתלוכם בסבב פעור ובסבב כזבי אבנה שריף
מדין אכתהם אלמקתולה פי יום אלובא בסבב פעור : ויהי אחרי המגפה
ויאמר יהוה אל משה ואל אלעזר בן אהרן הכהן לאמר : והוה בתר מותנא ואמר יי
למשה ולאלעזר בר אהרן כהנא למימר : פלמא כאן בעד אלובא קל אלה למוסי ולאלעזר
אבן הרון אלאמאם קאילא : שאו את ראש כל עדת בני ישראל מבן עשרים שנה

ומעלה לבית אבתם כל יצא צבא בישראל : קבילו ית חושבן כל כנשתא דבני ישראל מבר
עסרין שנין ולעילא לבית אבהתהון כל נפיק חילא בישראל : ארפעוא גמלה גמאעה בני
אסראיל מן אבן עשרין סנה פצאעדא לביות אבאיהם כל מן יכרג פי גיושהם : וידבר
משה ואלעזר הכהן אתם בערבת מואב על ירדן ירחו לאמר : ומליל משה ואלעזר
כהנא אמרו למימני יתהון במישרי דמואב על ירדנא דיריחו למימר : פאמר מוסי
ואלעזר אלאמאם באחצאיהם פי בידאת מואב עלי ארדן יריחא קאילא : מבן עשרים
שנה ומעלה כאשר צוה יהוה את משה ובני ישראל היצאים מארץ מצרים : מבר
עסרין שנין ולעילא כמא דפקיד יי׳ ית משה ובני ישראל דנפקו מארעא דמצרים :
מן אבן עשרין סנה פצאעדא כמא כאן אמר אללה מוסי ובני אסראיל אלכארגין מן בלד
מצר : ראובן בכור ישראל בני ראובן חנוך משפחת החנכי לפלוא משפחת הפלאי :
ראובן בוכרא דישראל בני ראובן חנוך זרעית חנוך לפלוא זרעית פלוא : פכאן בני
ראובן בכר אסראיל עשירה אלחנוכיין ועשירה אלפלואיין : לחצרן משפחת החצרוני
לכרמי משפחת הכרמי : לחצרון זרעית חצרון לכרמי זרעית כרמי : ועשירה ט
אלחצרוניין ועשירה אלכרמיין : אלה משפחת הראובני ויהיו פקדיהם שלשה וארבעים
אלף ושבע מאות ושלשים : אלין זרעית ראובן והוו מניניהון ארבעין ותלתא אלפין
ושבע מאה ותלתין : פכאן עדד עשאיר ראובן תלתה וארבעין אלפא וסבע מאיה
ותלתין : ובני פלוא אליאב : ובני ואבן פלוא אליאב : ובני אליאב נמואל ודתן ואבירם
הוא דתן ואבירם קרואי העדה אשר הצו על משה ועל אהרן בעדת קרח בהצתם קריאי ק׳
על יהוה : ובני אליאב נמואל ודתן ואבירם הוא דתן ואבירם מערעי כנשתא ד
דאתכנישו על משה ועל אהרן בכנשתא דקרח באתכנושיהון על יהוה : ובני אל
אליאב נמואל ודתן ואבירם הו דתן וא׳ רעאה אלגמאעה אלדי תלפפו עלי מוסי והרון פי ג
גמאעה קרח וכאן דלך בין ידי אללה : ותפתח הארץ את פיה ותבלע אתם ואת
קרח במות העדה באכל האש את חמשים ומאתים איש ויהיו לנס : ופתחת
ארעא ית פומה ובלעת יתהון וית קרח במותא דכנשתא כד אכלת אישתא ית
מאתן וחמשין גברא והוו לאת : פתחת אלארץ פאהא פאבתלעתהם מע קרח פי
וקת מות אלגמאעה ואכל אלנאר אלמיתין ואלכמסין רגל פצארו עלאמא : ובני
קרח לא מתו : ובני קרח לא מיתו : ובני קרח כסף בהם ולם ימותו :
בני שמעון למשפחתם לנמואל משפחת הנמואלי ליכין משפחת היכיני : בני
שמעון לזרעיתהון לנמואל זרעית נמואל ~~לימין זרעית ימין~~ ליכין זרעית יכין : ובני שמעון לע נ״י משפחת הימיני
לעשאירהם עשירה אלנמואליין ועשירה אליאמיניין ועשירה אליכיניין : לזרח משפחת
הזרחי לשאול משפחת השאולי : לזרח זרעית זרח לשאול זרעית שאול : ועשירה אלזרחיין
ועשירה אלשאוליין : אלה משפחת השמעני שנים ועשרים אלף ומאתים : אילין
זרעית שמעון עסרין ותרין אלפין ומאתן : פכאן עדד עשאיר שמעון הדה אתנין ועשרין
אלפא ומאיתין : בני גד למשפחתם לצפון משפחת הצפוני לחגי משפחת
החגי לשוני משפחת השוני : בני גד לזרעיתהון לצפון זרעית צפון לחגי זרעית חגי לשוני
זרעית שוני : בני גד לעשאירהם עשירה אלצפוניין ועשירת אלחגיין ועשירה אלשוניין : לאזני
משפחת האזני לערי משפחת הערי : לאזני זרעית אזני לערי זרעית ערי : ועשירה אלאזניין
ועשירה אלעריין : לארוד משפחת הארודי לאראלי משפחת האראלי : לארוד זרעית ארוד

לארלי דר ארלי : ועשירה לארודיין ועשירה לארליין : אלה משפחת בני גד לפקודיהם
ארבעים אלף וחמש מאות : אילין דר בני גד למניניהון ארבעין אלפין וחמש מאה :
כאן עדד עשאיר בני גד הדה ארבעין אלפא וכמוס מאיה : ס
בני יהודה ער ואונן וימת ער ואונן בארץ כנען : בני יהודה ער ואונן ומית ער ואונן
בארעא דכנען : בני יהודה אולא ער ואונן ומאתא פי בלד כנען : ויהיו בני יהודה
למשפחתם לשלה משפחת השלני לפרץ משפחת הפרצי לזרח משפחת הזרחי : והוו
בני יהודה לזרעיתהון לשלה דר שלה לפרץ דר פרץ לזרח דר זרח : כאן בני יהודה לעשאיר
עשירה לשלניין ועשירה לפרציין ועשירה לזרחיין : ויהיו בני פרץ לחצרן משפחת
משפחת החצרני לחמול משפחת החמולי : והוו בני פרץ לחצרון דר חצרון לחמול דר
חמול : ובני פרץ עשירה לחצרוניין ועשירה לחמוליין : אלה משפחת יהודה לפקדיהם
ששה ושבעים אלף וחמש מאות : אילין דרעית יהודה למניניהון שבעין ושיתה אלפין
וחמיש מאה : כאן עדד עשאיר יהודה הדה סתה וסבעין אלפא וכמוס מאיה :
ס בני יששכר למשפחתם תולע משפחת התולעי לפוה משפחת הפוני :
בני יששכר לזרעיתהון תולע דר תולע לפוה דר פוה : בני יששכר לעשאירהם עשירת
אתולעיין ועשירה לפוניין : לישוב משפחת הישובי לשמרן משפחת השמרני :
לישוב דר ישוב לשמרון דר שמרון : ועשירה לישוביין ועשירה לשמרוניין : אלה
משפחת יששכר לפקדיהם ארבעה וששים אלף ושלש מאות : אילין דרעית יששכר
למניניהון שתין וארבעה אלפין ותלת מאה : כאן עדד עשאיר יששכר הדה ארבעה
וסתין אלפא ותלת מאיה : ס בני זבול למשפחתם לסרד משפחת
הסרדי לאלון משפחת האלני ליחלאל משפחת היחלאלי : בני זבולון [illegible]
דר סרד לאלון דר אולון ליחלאל דר יחלאל : בני זבולון [illegible] ועש
לאלוניין ועשירה ליחלאליין : אלה משפחת [illegible] ששים אלף וחמש
מאות : אילין דרעית זבולון למני[illegible] מאה : כאן עדד עשאיר בני
זבולון הדה סתין אלפא וכמוס מאיה : ס בני יוסף למשפחתם
מנשה ואפרים : בני יוסף לדר[illegible] ובני יוסף לעשאירהם [illegible] : בני מנשה
למכיר משפחת המכירי ומכיר [illegible] גלעד לגלעד משפחת הגלעדי : בני מנשה
למכיר דר מכיר ומכיר אוליד [illegible] דר גלעד : פבני מנשה עשירה למכיריין
ועשירה לגלעדיין מן גלעד [illegible] : אלה בני גלעד איעזר משפחת האיעזרי
לחלק משפחת החלקי : אילין [illegible] גלעד איעזר דר איעזר לחלק דר חלק : ובני גלעד
עשירה לאיעזריין ועשירה לחלקיין : ואשריאל משפחת האשראלי ושכם
משפחת השכמי : ואשריאל דר אשריאל ושכם דר שכם : ועשירה לאסריאליין וע
לשכמיין : ושמידע משפחת השמידעי וחפר משפחת החפרי : ושמידע דר שמידע
וחפר דר חפר : ועשירה לשמידעיין ועשירה לחפריין : וצלפחד בן חפר לא היו לו
בנים כי אם בנות ושם בנות צלפחד מחלה ונעה חגלה מלכה ותרצה : וצלפחד בר חפר
לא הווליה בנין אלהין בנן ושום בנת צלפחד מחלה ונעה חגלה מלכה ותרצה : וצלפחד
אבן חפר לם יכון לה בנין אלא בנאת ואסמאהן מחלה ונועה חגלה מלכה ותרצה : אלה
משפחת מנשה ופקדיהם שנים וחמשים אלף ושבע מאות : אילין דרעית מנשה
ומניניהון חמשין ותרין אלפין ושבע מאה : כאן עדד עשאיר מנשה הדה אתנין וכמסין
אלפא וסבע מאיה : ס אלה בני אפרים למשפחתם לשותלח

משפחת השותלחי לבכר משפחת הבכרי לתחן משפחת התחני : אילין בני אפרים לז׳
לשותלח זר׳ שותלח לבכר זר׳ בכר לתחן זר׳ תחן : בני אפרים לעשאירהם עשירת
אשותלחיין ועשירה׳ אבכריין ועשירה׳ אתחניין : ואלה בני שותלח לערן משפחת
הערני : ואלין בני שותלח לערן זר׳ ערן : ועשירה׳ אערניין מן ערן אבן שותלח : אלה
משפחת בני אפרים לפקדיהם שנים ושלשים אלף וחמש מאות אלה בני יוסף ל
למשפחתם : אין זרעית בני אפרים למניניהון תלתין ותרין אפין וחמש מאה אין בני יוסף
לזרעיתהון : פכאן ערד עשאיר בני אפרים הרה אתנין ותלתין אפא וכמס מאיה האולי
בני יוסף לעשאירהם : ס בני בנימין למשפחתם לבלע משפחת
הבלעי לאשבל משפחת האשבלי לאחירם משפחת האחירמי : בני בנימן לזרעיתהון
לבלע זר׳ בלע לאשבל זר׳ אשבל לאחירם זר׳ אחירם : בני בנימין לעשאירהם עש׳
אבלעיין ועשירה׳ אאשבליין ועשירה׳ אאחירמיין : לשפופם משפחת השופמי לחופם
משפחת החופמי : לשפ׳ זר׳ שפ׳ לח׳ זר׳ חו׳ עשירת אשופמיין ועש׳ת אחופמיין : ויהיו
בני בלע ארד ונעמן משפחת הארדי לנעמן משפחת הנעמי : והוו בלע ארד ונעמן זר׳
ארד לנעמן זר׳ נעמן : ועשירה׳ אארדיין ועשירה׳ אנעמיין מן בלע : אלה בני בנימן
למשפחתם ופקדיהם חמשה וארבעים אלף ושש מאות : אין בנימן לזרעיתהן
ומניניהון ארבעין וחמשה אפין ושית מאה : פכאן ערד עשאיר בנימן הרה כמסה
וארבעין אפא ושת מאיה : פ אלה בני דן למשפחתם [redacted]
משפחת השוחמי אלה משפחת דן למשפחתם : אין בני דן לזרעיתהון לשוחם זר׳
שוחם אין זר׳ דן לזרעיתהון : ובני דן לעשאירהם עשירה׳ אשוחמיין ומאת עשר
[illegible] משפחת השוחמי לפקדיהם ארבעה וששים אלף וארבע מאות : כל
זר׳ שוחם למניניהון [illegible] וארבעה אפין וארבע מאה : פכאן ערדהם ארבעה וסתין
אפא וארבע מאיה : ס בני אשר למשפחתם לימנה
משפחת הימנה לישוי [illegible] ריעה משפחת הבריעי : בני אשר לזרע׳
לימנה זר׳ ימנה לישוי זר׳ ישוי [illegible] בריעה : ובני אשר לעשאירהם עשירת
אימניין ועשירה׳ אישויין ועשירה׳ אב[illegible] עיין : לבני בריעה לחבר משפחת החברי
למלכיאל משפחת המלכיאלי : לבני ברי[illegible] ר׳ חבר למלכיאל זר׳ מלכיאל :
ועשירה׳ אחבריין ועשירה׳ אמלכיאליין : [illegible] ושם בת אשר שרח : ושום ופכאן
אסם אבנת אשר סרח : אלה משפחת בני [illegible] ריהם שלשה וחמשים אלף
וארבע מאות : אין זר׳ בני אשר למניניהון [illegible] לתה אפין וארבע מאה : ופכאן
ערד עשאיר אשר הרה תלתה וכמסין אפ[illegible] מאיה : ס
בני נפתלי למשפחתם ליחצאל משפחת היחצאלי לגוני משפחת הגוני : בני נפתלי
לזרעיתהון ליחצאל זר׳ יחצאל לגוני זר׳ גוני : ובני נפתלי לעשאירהם עשירה׳
איחצאליין ועשירה׳ אגוניין : ליצר משפחת היצרי לשלם משפחת השלמי : ליצר
זר׳ יצר לשלם זר׳ שלם : ועשירת איצריין ועשירה׳ אשלמיין : אלה משפחת
נפתלי למשפחתם ופקדיהם חמשה וארבעים אלף וארבע מאות : אין זר׳ נפתלי
לזרעיתהון ומניניהון ארבעין וחמשה אפין וארבע מאה : פכאן ערד עשאיר
נפתלי הרה כמסה וארבעין אפא וארבע מאיה : אלה פקודי בני ישראל שש
מאות אלף ואלף שבע מאות ושלשים : אין מניני בני ישראל שית מאה וחד
אפין שבע מאה ותלתין : טרא׳ ערד בני אסראל סת מאיה אפא ואנא ואחדא וסבע
מאיה

הא תליתין ׃ פ וידבר יהוה אל משה לאמר ׃ לאלה
תחלק הארץ בנחלה במספר שמות ׃ לאילין תתפלג ארעא באחסנא במנין שמהן ׃
להאולי ינקסם אלארץ נחלא באחצא אסמאיהם ׃ לרב תרבה נחלתו ולמעט
תמעיט נחלתו איש לפי פקדיו יתן נחלתו ׃ לסגיאי תסגון אחסנתהון ולזעירי תזערון
אחסנתהון גבר לפום מנינוהי תתיהיב אחסנתיה ׃ ללכתיר תכתיר נחלתה וללקליל
תקללהא כל סבט עלי קדר עדדה יעטא נחלתה ׃ אך בגורל יחלק את הארץ לשמות
מטות אבתם ינחלו ׃ ברם בעדבא תתפלג ארעא לשמהת שבטי אבהתהון יחסנון
לכן באסמא אסבאט אבאהם ׃ על פי הגורל תחלק נחלתו
בין רב למעט ׃ על פום עדבא תתפלג אחסנתהון בין סגיאי לזעירי ׃ ועלי קדר אלסהם
תקסם נחלתהם בין כתיר וקליל ׃ ס ואלה פקודי הלוי למשפחתם
לגרשון משפחת הגרשני לקהת משפחת הקהתי למררי משפחת המררי ׃ ואילין מנ
מניני ליואי לזרעיתהון לגרשון זרעית גרשון לקהת זרעית קהת למררי זרעית מררי ׃
והדה אעדאד לוי לעשאירהם לגירשוניין ועשירת לקהתיין ועשירה למרריין ׃ אלה
משפחות לוי משפחת הלבני משפחת החברני משפחת המחלי משפחת המושי משפחת
הקרחי וקהת הוליד את עמרם ׃ אלין זרעית לוי זר׳ לבני זר׳ חברון זר׳ מחלי זר׳ מושי זר׳ קרח
וקהת אוליד ית עמרם ׃ וסאיר עשאירהם עשירה אלבניין ועשירה אלחברוניין ועשירה
אלמחליין ועשירה אלמושיין ועשירה אלקרחיין ואולד קהת עמרם ׃ ושם אשת עמרם
יוכבד בת לוי אשר ילדה אתה ללוי במצרים ותלד לעמרם את אהרן ואת משה ואת
מרים אחתם ׃ ושום אתת עמרם יוכבד בת לוי דילידת יתה ללוי במצרים וילידת לע׳
ית אהרן וית משה וית מרים אחתהון ׃ וכאן אסם זוגה עמרם יוכבד אבנה לוי אלדי
ולדת ללוי במצרים פולדת לעמרם הרון ומוסי ומרים אכתהם ׃ ויולד לאהרן את נדב
ואת אביהוא את אלעזר ואת איתמר ׃ ואיתיליד לאהרן ית נדב וית אביהוא ית אלעזר
וית איתמר ׃ וולד להרון נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר ׃ וימת נדב ואביהוא בהקריבם
אש זרה לפני יהוה ׃ ומית נדב ואביהוא בקרבוהון אישתא נוכריתא קדם יי ׃ ומאת
נדב ואביהוא חין קרבא נארא גריבא בין ידי אללה ׃ ויהיו פקדיהם שלשה ועשרים אלף כל
זכר מבן חדש ומעלה כי לא התפקדו בתוך בני ישראל כי לא נתן להם נחלה בתוך בני
ישראל ׃ והוו מנייניהון עשרין ותלתא אלפין כל דכורא מבר ירחא ולעילא ארי לא א
אתמניאו בגו בני ישראל ׃ פכאן עדדהם תלתה ועשרין אלפא כל דכר מן אבן שהר פצאעדא
אד לם יעדוא נחלה יעדוני גמלה בני אסראל אד לם יעטו נחלה פי וסטהם ׃ אלה פקודי משה
ואלעזר הכהן אשר פקדו את בני ישראל בערבת מואב על ירדן ירחו ׃ אלין מניני משה ואלעזר
כהנא דמנו בני ישראל במישריא דמואב על ירדנא דיריחו ׃ האולי משאורי מוסי ואלעזר
אלאמאם אלדי עדא בני אסראל פי בראת מואב עלי ארדן יריחא ׃ ובאלה לא היה איש
מפקודי משה ואהרן הכהן אשר פקדו את בני ישראל במדבר סיני ׃ ובאלין לא הוה גבר ממניני
משה ואהרן כהנא דמנו ית בני ישראל במדברא דסיני ׃ ולם יכן פיהם רגל מן משאורי מוסי
והרון אלאמאם אלדי עדא בני אסראל פי בריה סיני ׃ כי אמר יהוה להם מות ימתו במדבר
ולא נותר מהם איש כי אם כלב בן יפנה ויהושע בן נון ׃ ארי אמר יי להון ממת ימותון ב
במדברא ולא אשתאר מנהון אנש אלהין כלב בר יפונה ויהושע בר נון ׃ לאן אללה חכם
עליהם אן יתמאותו פי אלבריה ולם יבק מנהם רגל אלא כלב אבן יפונה ויהושע אבן נון ׃
פ ותקרבנה בנות צלפחד בן חפר בן גלעד בן מכיר בן מנשה

למשפחת מנשה בן יוסף ואלה שמות בנתיו מחלה נעה וחגלה ומלכה ותרצה: וקריבא
בנת צלפחד בר חפר בר גלעד בר מכיר בר מנשה לזרעית מנשה בר יוסף ואלין שמהת
בנתה מחלה נעה וחגלה ומלכה ותרצה: פתקדמן בנאת צלפחד אבן חפר אבן גלעד אבן
מכיר אבן מנשה מן עשאיר מנשה אבן יוסף אלתי אסמאהן מחלה נעה וחגלה ומלכה
ותרצה: ותעמדנה לפני משה ולפני אלעזר הכהן ולפני הנשיאם וכל העדה פתח אהל
מועד לאמר: וקמא קדם משה וקדם אלעזר כהנא וקדם רבריא וכל כנשתא בתרע
משכן זמנא למימר: פקמן בין ידי מוסי ואלעזר אלאמאם ואלאשראף וסאיר אלגמאעה
ענד באב קבה אלמחצר קאילאת: אבינו מת במדבר והוא לא היה בתוך העדה
הנועדים על יהוה בעדת קרח כי בחטאו מת ובנים לא היו לו: אבונא מית במדברא
והוא לא הוא בגו כנשתא דאזדמנו על יי בכנשתא דקרח ארי בחוביה מית ובנין
לא הוו ליה: אן אבונא מאת פי אלבריה והו פלם יכון פי גמלה אלגמאעה אלדי תגמעו עלי
אללה מע קרח לאנה מאת בכטייתה ולם יכלף בנין: למה יגרע שם אבינו מתוך
משפחתו כי אין לו בן תנה לנו אחזה בתוך אחי אבינו: למא יתמנע שמא דאבונא
מגו זרעיתיה ארי לית ליה בר הבלנא אחסנא בגו אחי אבונא: פלא ינקץ אסם אבונא
מן בין עשירתה אד ליס לה אבן אעטנא נחלה פימא בין אעמאמנא: ויקרב משה
את משפטן לפני יהוה: וקריב משה ית דינהון לקדם יי: פרפע מוסי חכמהן אלי אללה:

פ וידבר יהוה אל משה לאמר: ואמר יי למשה למימר: תם קאל: כן בנות
צלפחד דברת נתן תתן להם אחזת נחלה בתוך אחי אביהם והעברת את נחלת
אביהן להן: יאות בנת צלפחד ממללן מיתן תתין להון אחסנת אחסנא בגו אחי אב
הון ותעבר ית אחסנת אבוהון להון: נעמא קאל בנאת צלפחד אעטהן חוז נחלה פימא
בין אעמאמהן ואנקל נחלה אביהן להן: ואל בני ישראל תדבר לאמר איש כי ימות ובן
אין לו והעברתם את נחלתו לבתו: ועם בני ישראל תמלל למימר גבר ארי ימות וביר לית
ליה ותעברון ית אחסנתיה לברתיה: ומר בני אסראיל וקל להם אי רגל מאת וליס לה אבן
פאנקלו נחלתה לאבנתה: ואם אין לו בת ונתתם את נחלתו לאחיו: ואם לית ליה ברתא
ותתנון ית אחסנתיה לאחוהי: ואן לם תכון לה אבנה פאעטו נחלתה לאכותה: ואם אין לו
אחים ונתתם את נחלתו לאחי אביו: ואם לית ליה אחין ותתנון ית אחסנתיה לאחי אבוהי:
ואן לם יכון לה אכוה פאעטוהא לאעמאמה: ואם אין לו אחים לאביו ונתתם את נחלתו לשארו
ונתתם את נחלתו לשארו הקרב אליו ממשפחתו וירש אתה והיתה לבני ישראל
לחקת משפט כאשר צוה יהוה את משה: ואם לית אחין לאבוהי ותתנון ית אחסנתיה
לקריביה דקריב ליה מזרעיתיה ויירת יתה ותהי לבני ישראל לגזירת דין כמא דפקיד יי
ית משה: ואן לם יכון לה אעמאם פאעטוהא לנסיבה אלאקרב אליה מן עשירתה
יחוזהא ויכון דלך לבני אסראיל רסם אלחכם כמא אמר אללה מוסי:

פ ויאמר יהוה אל משה עלה אל הר העברים הזה וראה את הארץ אשר נתתי לבני ישראל
ואמר יי למשה סק לטורא דעבראי הדין וחזי ית ארעא דיהבית לבני ישראל: וקאל אללה
למוסי אצעד אלי גבל אלעבריין הדא ואנטר אלבלד אלדי אנא מעטיה לבני אסראיל: וראיתה
אתה ונאספת אל עמיך גם אתה כאשר נאסף אהרן אחיך: ותחזי יתה ותתכניש
לעמך אף את כמא דאתכניש אהרן אחוך: פאדא אבצרתהא אנצם אלי קומך אנת
איצא כמא אנצם הרון אכוך: כאשר מריתם פי במדבר צן במריבת העדה להקדישני
במים לעיניהם הם מי מריבת קדש מדבר צן: כמא דסריבתון על מימרי במדברא
דצן במצות כנשתא לקדשותי במיא לעיניהון אינון מי מצות רקם מדברא דצן: כמא
כאלפתמא אמרי פי בריה צין ענד כצומה אלגמאעה ולם תקדסאני בדלך אלמא בחצרתהם

ולדלך סמי מא לכצומה רקים פי בריה צין : פ וידבר יהוה אל משה לאמר :
יפקד יהוה אלהי הרוחת לכל בשר איש על העדה : ימני יי אלה רוחיא לכל בסרא גברא
על כנשתא : ואן שית יא רב יא אלאה ארואח כל בשרי פאסתכבל רגלא עלי אלגמ
אעה : אשר יצא לפניהם ואשר יבא לפניהם ואשר יוציאם ואשר יביאם ולא תהיה
עדת יהוה כצאן אשר אין להם רעה : די יפוק קדמיהון ודי יעול קדמיהון ודי יפקינון ודי יעלנון ולא תהי
כנשתא דיי כענא דלית להון רעי : יכרג בין ידיהם וידכל בין ידיהם ויכרגהם וידכ
להם ולא יבקו כגנם ליס להם ראעי : ויאמר יהוה אל משה קח לך את יהושע בן נון
איש אשר רוח בו וסמכת את ידך עליו : ואמר יי למשה סב לך ית יהושע בר נון
גבר דרוח נבואה ביה ותסמוך ית ידך עלוהי : פקאל אללה למוסי כד יהושע אבן נון
פאנה רגל פיה פצל ואסנד ידך עליה : והעמדת אתו לפני אלעזר הכהן ולפני כל
העדה וצויתה אתו לעיניהם : ותקים יתיה קדם אלעזר כהנא וקדם כל כנשתא ו
ותפקיד יתיה לעיניהון : ואוקפה בין ידי אלעזר אלאמאם וסאיר אלגמאעה ומרה ב
בחצרתהם : ונתתה מהודך עליו למען ישמעו כל עדת בני ישראל : ותתן מזיוך עלוהי
בדיל דיקבלון מניה כל כנשתא דבני ישראל : ואגעל עליה מן בהאיך לכי יתקבל מנה גמע
בני אסראיל : ולפני אלעזר הכהן יעמד ושאל לו במשפט האורים לפני יהוה על פיו י
יצאו ועל פיו יבאו הוא וכל בני ישראל אתו וכל העדה : וקדם אלעזר כהנא יקום וישאל
ליה בדין אוריא קדם יי על מימריה יהון נפקין ועל מימריה יהון עלין הוא וכל בני ישראל ע
עמיה וכל כנשתא : וליכון וקופה בין ידי אלעזר אלאמאם חתי יסאל פי חואיגה בהידאית
אלאנואר בין ידי אללה וען אמרה יכרגו ויכרגו הו ובני אסראיל וסאיר אלגמאעה : ויעש
משה כאשר צוה יהוה אתו ויקח את יהושע ויעמדהו לפני אלעזר הכהן ולפני כל העדה :
ועבד משה כמא דפקיד יי יתיה ודבר ית יהושע ואקימיה קדם אלעזר כהנא וקדם כל
כנשתא : פצנע מוסי כמא אמרה אללה אן אכד יהושע ואוקפה בין ידי אלעזר אלאמאם
וסאיר אלגמאעה : ויסמך את ידיו עליו ויצוהו כאשר דבר יהוה ביד משה : וסמך ית ידוהי
עלוהי ופקדיה כמא דמליל יי בידא דמשה : ואסנד ידיה עליה ואמרה כמא קאל אללה
פ וידבר יהוה אל משה לאמר צו את בני ישראל ואמרת אלהם
את קרבני לחמי לאשי ריח ניחחי תשמרו להקריב לי במועדו : פקיד ית בני ישראל ו
ותימר להון ית קרבני לחים סדור לקרבני לאתקבלא ברעוא תטרון לקרבא קדמי
בזמניה : מר בני אסראיל וקל להם קרבאני ראיסי מרצי מקבולי אחפצוהא אן תקרבוה
לי פי וקתה : ואמרת להם זה האשה אשר תקריבו ליהוה כבשים בני שנה תמימם שנים
ליום עלה תמיד : ותימר להון דין קרבנא דתקרבון קדם יי אמרין בני שנא שלמין ת
תרין ליומא עלתא תדירא : וביין להם אן אלמרצי אלדי תקרבונה ללה חמלין אבני סנה
צחאחא כל יום דאימא : את הכבש אחד תעשה בבקר ואת הכבש השני תעשה
בין הערבים : ית אימרא חד תעביד בצפרא וית אימרא תנינא תעביד בין שמשיא :
אחדהמא בלגדאה ואלאכר בין אלגרביין : ועשירית האיפה סלת למנחה בלולה בשמן
כתית רביעת ההין : וחד מן עשרא בתלת סאין סלתא למנחתא דפילא במשח כתישא
רביעות הינא : ועשר ויבה סמיד מן אכר מלתותה ברבע קסט : עלת תמיד העשויה
בהר סיני לריח ניחח אשה ליהוה : עלת תדירא דאתעבידת בטורא דסיני לאתקבלא
ברעוא קרבנא קדם יי : צעידה דאימא כמא צנעת פי בריה סיני מקבולה מרציה ללה :

ונסכו רביעת ההין לכבש האחד בקדש הסך נסך שכר ליהוה: ונסכיה רבעות הינא
לאמרא חד בקודשא יתנסך ניסוך חמר עתיק קדם יי: ומעה מן למדא גר בעקסט
לכל חמל ירש פי אקדס רישא מעתיקה ללה: ואת הכבש השני תעשה בין הערבים
כמנחת הבקר וכנסכו תעשה אשה ריח ניחח ליהוה: וית אימרא תנינא תעביד בין
שמשיא כמנחת צפרא וכנסכיה תעביד קרבן דמתקבל ברעוא קדם יי: ואדא צנעת
אחמל אתאני בין אגרובין פבהר יה אגראה ומזאגה איצא אצנעה קרבאנא
מקבולא מרציא ללה: פ וביום השבת שני כבשים בני שנה
תמימם ושני עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן ונסכו: וביומא דשבתא תרין אמרין
בני שנא שלמין ותרין עסרונין סלתא מנחתא דפילא במשח ונסכיה: ופי יום אלסבת
חמלאן אבני סנה צחיחין ומעהמא עשרין מן אבר מלתות בדהן ומזאגהמא: עלת שבת
בשבתו על עלת התמיד ונסכה: עלת שבא תת עביד על עלת תדירא ונסכה: ראך
קרבאן סבת בסבת מע אקראבן אראים גו ומזאגה: פ
ובראשי חדשיכם תקריבו עלה ליהוה פרים בני בקר שנים ואיל אחד כבשים
בני שנה שבעה תמימם: ובריש ירחיכון תקרבון עלתא קדם יי תורי בני תורי תרין
ודכר חד אמרין בני שנא שבעא שלמין: ופי רוס שהורכם תקרבון קרבאן צעידה
ללה תורין מן אבקר וכבשא וסבעה חמלאן אבני סנה צחאחא: ושלשה עשרנים
סלת מנחה בלולה בשמן לפר האחד ושני עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן לאיל
האחד: ותלתא עסרונין סלתא מנחתא דפילא במשח לתורא חד ותרין עשרונין ס
סלתא מנחתא דפילא במשח לדכרא חד: ותלתה עשור מן אבר סמיד מלתות בדהן לכל
קת ועשרין לכבש: ועשרן עשרון סלת מנחה בלולה בשמן לכבש האחד עולה
ריח ניחח אשה ליהוה: ועסרונא עשרונא סלתא מנחתא דפילא במשח לאמרא
חד עלתא לאתקבלא ברעוא קרבנא קדם יי: ועשר לכל חמל כדאך צעידה אמקבולה
אמרצייה ללה: ונסכיהם חצי ההין יהיה לפר ושלישת ההין לאיל ורביעת ההין לכבש
יין זאת עלת חדש בחדשו לחדשי השנה: ונסכיהון פלגות הינא יהי לתורא ותלתות הינא
לדכרא ורבעות הינא לאימר חמרא דא עלת ריש ירחא באתחדתותיה כין לכל רישי
ירחי שתא: ומזאגהם נצף קסט לכל תור ותלת קסט לכבש ורבע קסט לכל חמל מן
אשראב הדי קרבאן שהר בשהר לשהור אסנה: ושעיר עזים אחד לחטאת ליהוה
על עלת התמיד יעשה ונסכו: וצפיר בר עזין חד לחטאתא קדם יי על עלת תדירא י
יתעביד ונסכיה: ועתוד מן אמעז דכוה ללה מע קרבאן אראים יקרב אך ומזאגה:
פ פ ובחדש הראשון בארבעה עשר יום לחדש פסח ליהוה:
ובירחא קדמאה בארבעת עסרא יומא לירחא פסחא קדם יי: ופי אשהר אאול פי אליום
אראבע עשר מנה פסחא ללה: ובחמשה עשר יום לחדש הזה חג שבעת ימים מצות
יאכל: ובחמשת עסרא יומא לירחא הדין חגא שבעא יומין פטירא יתאכיל: ופי אליום
אכאמס עשר מנה חג סבעה איאם יוכל פטיר: ביום הראשון מקרא קדש כל מלאכת
עבדה לא תעשו: ביומא קדמאה מערע קדיש כל עבידת פלחן לא תעבדון: ופי אאול
מנהא אסם מקדס כל צנעה מכסב לא תעמלו: והקרבתם אשה עלה ליהוה פרים בני
בקר שנים ואיל אחד ושבעה כבשים בני שנה תמימם יהיו לכם: ותקרבון קרבנא
עלתא קדם יי תורי בני תורי תרין ודכר חד ושבעא אימרין בני שנא שלמין יהון לכון:
ויקרבו קרבאנא צעידה ללה תורין מן אבקר וכבשא וסבעה חמלאן בני סנה צחאחא
יכון לכם: ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר ושני עשרנים לאיל תעשו:
ומנ

ומנחתהון סלתא דפילא במשח תלתא עסרונין לתורא ותרין עסרונין לדכרא תעבדון:
מעהם מן אבר סמד מלתות בדהן תלתה עשור לכול רת וללכבש : ועשרון עשרון תעשה
לכבש האחד לשבעת הכבשים : עשרונא עשר לאימרא חד כן לשבעה אימרין :
ועשר לכל חמל מן אלסבעה : ושעיר חטאת אחד לכפר עליכם : וצפירא חטאתא חד
לכפרא עליכון : ועתוד לדכוה ליסתגפר ענכם : מלבד עלת הבקר אשר לעלת התמיד
תעשו את אלה : בר מעלת צפרא דהיא עלת תדירא תעבדון ית אלין : מא כלא קרבאן
אלגדאה והו כבאן אלדאים אלתאני תקרבונהרה : כאלה תעשו ליום שבעת ימים לחם אשה
ריח ניחח ליהוה על עלת התמיד יעשה ונסכו : כאילין תעבדון ליומא שבעא יומין לחים
קרבן דמתקבל ברעוא קדם יי על עלת תדירא יתעביד ונסכיה : ומתלהא קרבו פי כל יום מן
אלסבעה לאיאם קרבאן מקבול מרצי ללה : מע קרבאן אלדאים יקרב דלך ומזאגה :
וביום השביעי מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו : וביומא שביעאה
מערע קדיש יהי לכון כל עבידת פלחן לא תעבדון : ופי יום אלסאבע אסם מקדס יכון לכם
כל צנעה מכסב לא תעמלו : פ וביום הבכורים בהקריבכם מנחה
חדשה ליהוה בשבעתיכם מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו : וביומא
דבכוריא בקרובכון מנחתא חדתא קדם יי בעצרתכון מערע קדיש יהי לכון כל עבידת
פלחן לא תעבדון : ופי יום אלבכור כי תקריבכם ברא גדירא ללה בעד אסאביעכם אסם
מקדס יכון לכם כל צנעה מכסב לא תעמלו : והקרבתם עולה לריח ניחח ליהוה פרים
בני בקר שנים איל אחד שבעה כבשים בני שנה : ותקרבון עלתא לאתקבלא ברעוא
קדם יי תורי בני תורי תרין דכר חד שבעה אמרין בני שנא : ותקרבו צעידה מקבולה מרצי
ללה לתין מן אלבקר וכבשא וסבעה חמלאן בני סנה : ומנחתם סלת בלולה שלשה עשרנים בשמן
לפר האחד שני עשרנים לאיל האחד : ומנחתהון סלתא דפילא במשח תלתא עשרונין
לתורא חד תרין עשרונין לדכרא חד : ומעהם מן אבר סמד מלתות תלתה עשור לכל
רת ועשרין ללכבש : עשרון עשרון לכבש האחד לשבעת הכבשים : עשרונא עשר
לאמרא חד כין לשבעת אמרין : ועשר לכל חמל מן אלסבעה : שעיר עזים אחד לכפר
עליכם : צפיר בר עזין חד לכפרא עליכון : ועתוד מן אלמעז ליסתגפר ענכם : מלבד
עולת התמיד ומנחתו תעשו תמימם יהיו לכם ונסכיהם : בר מעלת תדירא ומנחתיה
תעבדון שלמין יהון לכון ונסכיהון : מא כלא קרבאן אלדאים וברה תקרבון דלך וצחאחא
תכון לכם ומזאגהא : פ ובחדש השביעי באחד לחדש מקרא קדש
יהיה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו יום תרועה יהיה לכם : ובירחא שביעאה בחד
לירחא מערע קדיש יהי לכון כל עבידת פלחן לא תעבדון יום יבבא יהי לכון : ופי יום אלאול
מן אלשהר אלסאבע אסם מקדס יכון לכם כל צנעה מכסב לא תעמלו ויום גלבה יכון לכם :
ועשיתם עולה לריח ניחח ליהוה פר בן בקר אחד איל אחד כבשים בני שנה שבעה
תמימם : ותעבדון עלתא לאתקבלא ברעוא קדם יי תור בר תורי חד דכר חד אמרין בני
שנא שבעא שלמין : ויקרבו צעידה מקבולה מרצייה ללה רתא ואחדא וכבשא וסבעה
חמלאן בני סנה צחאחא : ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר שני עשרנים
לאיל : ומנחתהון סלתא דפילא במשח תלתא עשרונין לתורא תרין עשרונין לדכרא :
ומעהם מן אבר סמד מלתות בדהן תלתה עשור ללרת ועשרין ללכבש : ועשרון אחד
לכבש האחד לשבעת הכבשים : ועשרונא חד לאמרא חד כין לשבעה אמרין ועשר

לכל חמל מן לסבעה : ושעיר עזים אחד חטאת לכפר עליכם וצפיר בר עזין חד חטאתא
לכפרא עליכון : ועתור מן למאעז לדרכוה ליסנטר עגבם : מלבד עלת החדש ומנחתה
ועלת התמיד ומנחתה ונסכיהם כמשפטם לריח ניחח אשה ליהוה : בר מי עלת ירחא
ומנחתה ועלת תדירא ומנחתה ועלת תדירא ומנחתה ונסכיהון כדחזי להון לאתקבלא
ברעוא קרבנא קדם ייי : מאכלא קראבן לשהר ובדה וקרבאן לראים ובדה ומזאנהם ס
בלסבל מקבול מר צי ללה : פ ובעשור לחדש השביעי הזה מקרא
קדש יהיה לכם ועניתם את נפשתיכם כל מלאכה לא תעשו : ובעסרא לירחא שביעאה
הדין מערע קדיש יהי לכון ותענון ית נפשתכון כל עבידה לא תעבדון : ופי דעאשר מנה
אסם מקרס יכון לכם ואניעו אנפסכם וכל עמל לא תעמלו : והקרבתם עלה ליהוה ריח
ניחח פר בן בקר אחד איל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימם יהיו לכם : ותקרבון עלתא
קדם ייי לאתקבלא ברעוא תור בר תורי חד דכר חד אמרין בני שנא שבעא שלמין יהון לכון :
והקרבו צעידה לכר מקבול מר צי רתא ואחרא וכבשא וסבעה חמלאן בני סנה צחאחא יכון
לכם : ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר שני עשרנים לאיל האחד :
ומנחתהון סלתא דפילא במשח תלתא עשרונין לתורא תרין עשרונין לדכרא חד : ומעדם
מן אבר סמד מלתות בדהן תלתה עשור לרת ועשרין לכבש : עשרון עשרון לכבש האחד
לשבעת הכבשים : עשרונא עשרונא לאמרא חד כין לשבעא אמרין : ועשר לכל
חמל מן לסבעה : שעיר עזים אחד חטאת מלבד חטאת הכפורים ועלת התמיד י
ומנחתה ונסכיהם : צפיר בר עזין חד חטאתא בר מחטאת כפוריא ועלת תדירא י
ומנחתה ונסכיהון : ושתור מן למאעז לדרכוה מא כלא דכוה לגפראן וקראבן לראים
ובדהא ומזאנהא : פ ובחמשה עשר יום לחדש השביעי מקרא
קדש יהיה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו וחגתם חג ליהוה שבעת ימים :
ובחמשת עסרא יומא לירחא שביעאה מערע קדיש יהי לכון כל עבידת פלחן לא תעב'
ותחגון חגא קדם ייי שבעא יומין : ופי ליום לבאמס עשר מנה אסם מקרס יכון לכם כל
צנעה מכסב לא תעמלו וחגו חג ללה סבעה איאם : והקרבתם עלה אשה ריח ניחח
ליהוה פרים בני בקר שלשה עשר אילם שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימם
יהיו : ותקרבון עלתא קרבן דמתקבל ברעוא קדם ייי תורי בני תורי תלת עשר דכרין תרין
אמרין בני שנא ארבעת עשר שלמין יהון : והקרבו צעדה קרבאן מקבול מר צי ללה
תלתה עשר רתמן לבקר וכבשין וארבעה עשר חמל בני סנה צחאחא : ומנחתם
סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר האחד לשלשה עשר פרים שני עשרנים
לאיל האחד לשני האילם : ומנחתהון סלתא דפילא במשח תלתא עשרונין לתורא
חד לתלת עשר תורין תרין עסרונין לדכרא חד לתרין דכרין : ומעדם מן אבר סמד
מלתות בדהן תלתה עשור לכל רת מן לתלתה עשר ועשרין לכל כבש מן לכבשין :
ועשרון עשרון לכבש האחד לארבעה עשר כבשים : ועשרונא עשרונא לאמרא
חד כין לארבעת עשר אמרין : ועשר לכל חמל מן לרבעה עשר : ושעיר עזים
אחד חטאת מלבד עלת התמיד מנחתה ונסכה : וצפיר בר עזין חד חטאתא בר
מעלת תדירא מנחתה ונסכה : ועתור מן למאעז לדרכוה סוי קרבאן לראים ובדה
ומזאנה : פ וביום השני פרים בני בקר שנים עשר אילים שנים כבשים
בני שנה ארבעה עשר תמימם : וביומא תנינא תורי בני תורי תרי עשר דכרין תרין
אמרין בני שנא ארבעת עשר שלמין : ופי ליום לתאני אתני עשר רת מן לבקר
וכבשין

וכבשין וארבעה עשר חמל בני סנה צחאחא : ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילם
ולכבשים במספרם כמשפט : ומנחתהון ונסכיהון לתורי לדכרי ולאמרי כמנינ
כדחזי : וברהם ומזאנהם ללרתות ולכבשין ולחמלאן באחצאיהם עלי אסביר :
ושעיר עזים אחד חטאת מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכיהם : וצפיר בר
עזין חד לחטאתא בר מעלת תדירא ומנחתה ונסכיהון : ועתור מן למאעז ללרכוה
סויקרבאן לראים ובקרה ומזאנה : פ וביום השלישי פרים עשתי
עשר אילם שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימם : וביומא תליתאה תורי
חד עשר דכרין תרין אמרין בני שנא ארבעת עשר שלמין : ופי ליום אלתאחרא
עשר רת וכבשין וארבעה עשר חמל בניסנה צחאחא : ומנחתם ונסכים לפרים
לאילם ולכבשים במספרם כמשפט : ומנחתהון וברהם : ושעיר חטאת אחד
מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכה : וצפיר : ועתור ללרכוה סוי קרבאן לראים ובקרה
ומזאנה : פ וביום הרביעי פרים עשרה אילם שנים כבשים בני
שנה ארבעה עשר תמימם : וביומא רביעאה תורי עסרה דכרין תרין ופי ליום
לראבע עשרה רתות וכ' : ומנחתם ונסכיהם לפ' לא' ול' במס' כמש' : מנחתהון : וברהם
ושעיר עז' א' חט' מל' ע' הת' מנ' ונ' : וצפיר : ועתור מן למע' ללר' סוי' ק' לר' וב' ומזאנה :
פ וביום החמישי פרים תשעה אלי' ש' כב' בני שנה אר' עשר
תמימם : וביומא חמישאה תורי תשעה דכ' תר' אמ' בני שנא אר' ע' שלמין : ופי ליום לבא
תסעה רתות וכ' ומנחתם ונ' לפ' לא' ול' במס' כמשפט : ומנחתהון : וברהם : ושעיר
חטאת אחד מל' עלת הת' ומ' ונסכה : וצפירא דחטתא חד : ועתור לרכוה סוי קר'
לר' וברה ומזאנה : פ וביום הששי פרים שמנה אלים שנ'
כב' בני שנה אר' עשר תמימם : וביומא שתיתאה תורי תמניא : ופי ליום לסאדס
תמאניה רת' וכב' ואר' עשר חמל בני סנה צחאחא : ומנחתם : ומנחתהון : וברהם :
ושעיר : ונסכיה : וצפירא : ונסכהא : ועתור : פ
וביום השביעי פרים שבעה אילי שנים כב' בני שנה אר' עשר תמימם : וביומא שבי'
תורי שבעה : ופי ליום לסאבע [illegible] רתות : ומנחתם : למשפטם : ומנחתהון : כדחזי
להון : וברהם ומזאנהם לרתות ולכבשין ולחמלאן באחצאיהם עלי סבילהא :
ושעיר : וצפירא : ועתיד לרבוה סוי קרבאן לראים ובקרה ומזאנה : פ
ביום השמיני עצרת תהיה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו : ביומא תמינאה
כנישין תהון לכון כל עבידת פלחן לא תעבדון : ופי ליום לתאמן מכת פי אקדם יכון
לכם כל צנעה מכסב לא תעמלו : והקרבתם עלה אשה ריח ניחח ליהוה פר אחד איל
אחד כבשים בני שנה שבעה תמימם : ותקרבון עלתא קרבן דמתקבל ברעוא קדם יי'
תור חד דכר חד אמרין בני שנא שבעא שלמין : וקרבו קרבאנא מקבולא מר ציירא
זרא וכבשא וסבעה חמלאן בניסנה צחאחא : מנחתם ונסכיהם לפר
ים במספרם כמשפטם : מנחתהון ונסכיהון לתורא לדכרי ולאמרי
חדי : וברהא ומזאנהא ללרת ולכבש ולחמלאן באחציאהם עלי
ר חטאת אחד מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכה : וצפירא דחטתא חד
רא ומנחתה ונסכה : ועתור ללרכוה סוי קרבאן לראים ובקרה ומזאנה :

אלה תעשו ליהוה במועדיכם לבד מנדריכם ונדבתיכם לעלתיכם ולמנחתיכם
ולנסכיכם ולשלמיכם: אלין תעבדון קדם יי במועדיכון בר מנדריכון ונדבתכון לעלותכון
ולמנחתכון ולנסכיכון ולנכסת קודשיכון: הדא מא תתקרבו ללה פי אעיאדכם מא כלא
נדורכם ותברעכם מן צאעד והדאיא ומזאג ודבח סלאמה: ויאמר משה אל בני
ישראל ככל אשר צוה יהוה את משה: ואמר משה לבני ישראל ככל דפקיד יי ית משה:
תם קץ מוסי לבני אסראיל גמיע מא אמרה אללה בה: פ פ פ

קסח פסוקים סימן מסלחים הד

מטה וידבר משה אל ראשי המטות לבני ישראל לאמר זה הדבר אשר צוה יהוה: ומליל
משה עם רישי שבטיא לבני ישראל למימר דין פתגמא דפקיד יי: תם כלם מוסי ריסא
אלאסבאט אלדי לבני אסראיל קאילא הדא אלאמר אלדי אמר אללה בה: איש כי ידר נדר
ליהוה או השבע שבעה לאסר אסר על נפשו לא יחל דברו ככל היצא מפיו יעשה:
גבר ארי ידר נדר קדם יי או יקים קיים למיסר איסר על נפשיה לא יבטיל פתגמיה ככל
כל דיפוק מפומיה יעביד: אי רגל נדר נדרא ללה או חלף ימינא ליעקד עקדא
עלי נפסה פלא יבדל קולה ככל מא יכרג מן פאה יעמל: ואשה כי תדר נדר ליהוה
ואסרה אסר בבית אביה בנעוריה: ואתתא ארי תידר נדר קדם יי ותיסר איסר
בבית אבוהא ברביותהא: ואית אמראה נדרת ללה או עקדת עקדא פי בית אבוהא
פי חאל צבאהא: ושמע אביה את נדרה ואסרה אשר אסרה על נפשה והחריש
לה אביה וקמו כל נדריה וכל אסר אשר אסרה על נפשה יקום: וישמע אבוהא
ית נדרה ואסרה דאסרת על נפשה וישתוק לה אבוהא ויקומון כל נדרהא וכל אסרי
דאסרת על נפשה יקומון: פסמע אבוהא נדרהא ועקדהא אלדי עקדתה עלי נפסהא
ואמסך ענהא פקד תבת גמיע נדורהא וכל עקד עקדתה עלי נפסהא: ואם הניא אביה
אתה ביום שמעו כל נדריה ואסריה אשר אסרה על נפשה לא יקום ויהוה יסלח לה
כי הניא אביה אתה: ואם אעדי אבוהא יתה ביומא דשמע כל נדרהא ואסרהא
דאסרת על נפשה לא יקומון ומן קדם יי ישתביק לה ארי אעדי אבוהא יתה: ואן
אנתהרהא אביהא פי יום סמעה לכל נדורהא ועקודהא אלדי עקדתה עלא נפסהא
ניך תאבת ואללה יגפר להא אד אנתהרהא אביהא: ואם היו תהיה לאיש ונדריה
עליה או מבטא שפתיה אשר אסרה על נפשה: ואם מהוה תהוי לגבר ונדרהא עלהא
או פירוש ספותהא דאסרת על נפשה: ואן צארת לרגל ונדורהא עליהא או לפט
שפתיהא אלדי עקדת עלי נפסהא: ושמע אישה ביום שמעו והחריש לה והקמו נדריה
ואסריה אשר אסרה על נפשה יקמו: וישמע בעלה ביומא דשמע וישתוק לה
ויקומון נדרהא ואסרהא דאסרת על נפשה יקומון: פסמע בעלהא פי יום סמעה ואמסך
ענהא פקד תבתת נדורהא ועקודהא אלדי עקדתה עלי נפסהא: ואם ביום שמע
אישה יניא אותה והפר את נדרה אשר עליה ואת מבטא שפתיה אשר אסרה על
נפשה ויהוה יסלח לה: ואם ביומא דשמע בעלה אעדי יתה ויבטיל ית נדרהא
דעלה וית פירוש ספותהא דאסרת על נפשה ומן קדם יי ישתביק לה: ואן אנתהרהא
בעלהא פי יום סמעה ובטל נדרהא אלדי עליהא ולפט שפתיהא אלדי עקדתה
עלי נפסהא ואללה יגפר להא: ונדר אלמנה וגרושה כל אשר אסרה על נפשה
יק

יָקוּם עָלֶיהָ ׃ ונדר ארמלה ומתרכא כל דאסרת על נפשה קים עלה ׃ ונדר אלארמלה
ואלמטלקה פגמיע מא עקדתה עלי נפסהא ואלה יגב להא תתבת עליהא ׃ וְאִם בֵּית
אִישָׁהּ נָדָרָה אוֹ אָסְרָה אִסָּר עַל נַפְשָׁהּ בִּשְׁבֻעָה ׃ ואם בית בעלה נדרת או אסרת אסר
על נפשה בקיום ׃ ואן כאנת קד נדרת פי בית בעלה או עקדת עקדא עלא נפסהא
בימין ׃ וְשָׁמַע אִישָׁהּ וְהֶחֱרִשׁ לָהּ לֹא הֵנִיא אֹתָהּ וְקָמוּ כָּל נְדָרֶיהָ וְכָל אִסָּר אֲשֶׁר
אָסְרָה עַל נַפְשָׁהּ יָקוּם ׃ וישמע בעלה וישתוק לה לא אעדי יתה ויקומון כל נדרהא
וכל אסרי דאסרת על נפשה יקומון ׃ וסמע בעלהא ואמסך ענהא ולם ינתהרהא
פקד תבת גמיע נדורהא וכל עקד עקדתה עלי נפסהא ׃ וְאִם הָפֵר יָפֵר אֹתָם אִישָׁהּ
בְּיוֹם שָׁמְעוֹ כָּל מוֹצָא שְׂפָתֶיהָ לִנְדָרֶיהָ וּלְאִסַּר נַפְשָׁהּ לֹא יָקוּם אִישָׁהּ הֲפֵרָם וַיהוָה
יִסְלַח לָהּ ׃ ואם בטלא יבטל יתהון בעלה ביומא דשמע כל אפקות ספותהא לנדרהא
ולאסר נפשה לא יקומון בעלה בטילינון ומן קדם יי ישתביק לה ׃ ואן פסך דלך בעלהא
פי יום סמעה פכל מא כרג מן שפתיהא מן נדור ועקוד עלי נפסהא פגיר תאבת לאן
פסכהא בעלהא ואללה יגפר להא ׃ כָּל נֵדֶר וְכָל שְׁבֻעַת אִסָּר לְעַנֹּת נָפֶשׁ אִישָׁהּ יְקִימֶנּוּ
וְאִישָׁהּ יְפֵרֶנּוּ ׃ כל נדר וכל קיומת אסר לסגפא נפש בעלה יקיימינון ובעלה יבטילינון
וכדלך כל נדר וכל ימין בעקד לעדב אלנפס בעלהא יתבת דלך ובעלהא יבטלהא ׃
וְאִם הַחֲרֵשׁ יַחֲרִישׁ לָהּ אִישָׁהּ מִיּוֹם אֶל יוֹם וְהֵקִים אֶת כָּל נְדָרֶיהָ אוֹ אֶת כָּל אֱסָרֶיהָ
אֲשֶׁר עָלֶיהָ הֵקִים אֹתָם כִּי הֶחֱרִשׁ לָהּ בְּיוֹם שָׁמְעוֹ ׃ ואם משתק ישתוק לה בעלה
מיום ליום ויקיים ית כל נדרהא או ית כל אסרהא דעלה קיים יתהון ארי שתיק לה
ביומא דשמע ׃ ואן אמסך ענהא מן יום אלי יום פקד תבת גמיע נדורהא ועקודהא אלתי
עליהא תבתהם למא אמסך ענהא פי יום סמע דלך ׃ וְאִם הָפֵר יָפֵר אֹתָם אַחֲרֵי שָׁמְעוֹ
וְנָשָׂא אֶת עֲוֹנָהּ ׃ ואם בטלא יבטיל יתהון בתר דשמע ויקביל ית חובה ׃ ואן פסך דלך
בעד מא סמעה פקד חמל וזרהא ׃ אֵלֶּה הַחֻקִּים אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה בֵּין
אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ בֵּין אָב לְבִתּוֹ בִּנְעֻרֶיהָ בֵּית אָבִיהָ ׃ אלין קימיא דפקיד יי ית משה בין
גברא לאתתיה בין אבא לברתיה ברביותה בית אבוהא ׃ הדה אלרסום אלתי אמר
אללה בהא מוסי פימא בין אלרגל וזוגתה ופימא בין אלאב ואבנתה פי חאל צבאהא
והי פי מנזלה ׃ פ וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר ׃ נְקֹם ב
נִקְמַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֵת הַמִּדְיָנִים אַחַר תֵּאָסֵף אֶל עַמֶּיךָ ׃ אתפרע פורענות בני
ישראל מן מדינאי בתר כין תתכניש לעמך ׃ אנתקם נקמה בני אסראיל מן אלמדיאניין
ובעד דלך תנצם אלי קומך ׃ וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל הָעָם לֵאמֹר הֵחָלְצוּ מֵאִתְּכֶם אֲנָשִׁים
לַצָּבָא וְיִהְיוּ עַל מִדְיָן לָתֵת נִקְמַת יְהוָה בְּמִדְיָן ׃ ומליל משה עם עמא למימר
אזדרזו מנכון גברין לחילא ויהון על מדין למיתן פורענות דיי במדין ׃ פקאל מוסי
ללקום גרדו מנכם רגאלא ללגיש ינזו אלמדין ליחל נקמה אללה בהם ׃ אֶלֶף לַמַּטֶּה אֶלֶף
לַמַּטֶּה לְכֹל מַטּוֹת יִשְׂרָאֵל תִּשְׁלְחוּ לַצָּבָא ׃ אלפא לשבטא אלפא לשבטא לכל שבטיא
דישראל תשלחון לחילא ׃ אלף מן כל סבט מן גמיע אסבאט בני אסראיל תבעתו בהם
׃ וַיִּמָּסְרוּ מֵאַלְפֵי יִשְׂרָאֵל אֶלֶף לַמַּטֶּה שְׁנֵים עָשָׂר אֶלֶף חֲלוּצֵי צָבָא ׃ ואתבחרו
מאלפיא דישראל אלפא לשבטא תרי עשר אלפין מזרזי חילא ׃ פאנתכבוא מן אלוף בני אסראיל
וכל סבט פצארו אתני עשר אלף מגרדין ללגזו ׃ וַיִּשְׁלַח אֹתָם מֹשֶׁה אֶלֶף לַמַּטֶּה
לַצָּבָא

לצבא אתם ואת פינחס בן אלעזר הכהן לצבא וכלי הקדש וחצצרות התרועה בידו:
ושלח יתהון משה אלפא לשבטא לחילא יתהון וית פינחס בר אלעזר כהנא לחילא ומני
קודשא וחצצרת יבבתא בידיה: ובעתהם מוסי ומע פינחס אבן אלעזר אלאמאם ואניה
אלקדס ואבואק אלתגליב בידה: ויצבאו על מדין כאשר צוה יהוה את משה ויהרגו כל
זכר: ואתחילו על מדין כמא דפקיד יי ית משה וקטלו כל דכורא: פגזו אלמדין
כמא אמר אללה מוסי וקתלו כל דכר: ואת מלכי מדין הרגו על חלליהם את אוי ואת
רקם ואת צור ואת חור ואת רבע חמשת מלכי מדין ואת בלעם בן בעור הרגו בחרב: וית מלכי
מדין קטלו על קטיליהון ית אוי וית רקם וית צור וית חור וית רבע חמשא מלכי מדין
וית בלעם בר בעור קטלו בחרבא: וקתלו כמסה מלוך מדין מע קתלאהם אוי ורקם
וצור וחור ורבע ואיצא בלעם אבן בעור קתלוה באלסיף: וישבו בני ישראל את נשי
מדין ואת טפם ואת כל בהמתם ואת כל מקניהם ואת כל חילם בזזו: ושבו בני ישראל
ית נשי מדין וית טפלהון וית כל בעירהון וית כל גיתיהון וית כל נכסיהון בזזו: וסבו בני
אסראיל נסא מדין ואטפאלהם וגמיע בהאימהם ומואשיהם ואתאתהם גנמו: ואת כל
עריהם במושבתם ואת כל טירתם שרפו באש: וית כל קרויהון במותבניהון וית
כל בית סגדתהון אוקידו בנורא: וגמיע קראהם מן מסאכנהם וקצורהם אחרקו
בנאר: ויקחו את כל השלל ואת כל המלקוח באדם ובבהמה: ושבו ית כל
עדאה וית כל דברתא באנשא ובבעירא: ואכדו גמיע אלסלב ואלפי מן אלנאס
ואלבהאים: ויבאו אל משה ואל אלעזר הכהן ואל עדת בני ישראל את השבי ואת
המלקוח ואת השלל אל המחנה אל ערבת מואב אשר על ירדן ירחו: ואיתיו לות
משה ולות אלעזר כהנא ולות כנשתא דבני ישראל ית שביא וית דברתא וית עדאה ל
למשריתא למישריא דמואב דעל ירדנא דיריחו: וגאו אלי מוסי ואלי אלעזר אלאמאם
ומעשר בני אסראיל באלסבי ואלפי ואלנהב אלי עסכר אלי ביד מואב אלתי עלי ארדן יריחא:
ויצאו משה ואלעזר הכהן וכל נשיאי העדה לקראתם אל
פ
מחוץ למחנה: ונפקו משה ואלעזר כהנא וכל רברבי כנשתא לקדמותהון למברא
למשריתא: פכרג מוסי ואלעזר אלאמאם וסאיר אשראף אלגמאעה תלקאהם
אלי כארג אלעסכר: ויקצף משה על פקודי החיל שרי האלפים ושרי המאות הבאים
מצבא המלחמה: ורגיז משה על דממנן על חילא רבני אלפי ורבני מאותא דאתו
מחיל קרבא: פסכט מוסי עלי אלמוכלין בלגיש רויסא אלאלוף ורויסא אלמאיין אלגאיין
מן אלחרב: ויאמר אליהם משה החייתם כל נקבה: ואמר להון משה הקיימתון
כל נקבא: קאל להם מוסי הל אסתבקיתהם כל אנתי: הן הנה היו לבני ישראל בדבר
בלעם למסר מעל ביהוה על דבר פעור ותהי המגפה בעדת יהוה: הא אינון הואה
לבני ישראל בעצת בלעם לשקרא שקר קדם יי על עיסק פעור והות מחתא בכנשתא
דיי: איסהון כנן לבני אסראיל בקול בלעם חתי אוקען גבתא באללה בסבב פעור כאן
אלובא בגמאעה אללה: ועתה הרגו כל זכר בטף וכל אשה ידעת איש למשכב זכר
הרגו: וכען קטולו כל דכורא בטפלא וכל אתתא דידעת גבר למשכבי דכורא
קטולו: ואן אקתלו כל דכר מן אלאטפאל וכל אמראה קד ערפת מצאגעה אלרגל
אקתלוהא: וכל הטף בנשים אשר לא ידעו משכב זכר החיו לכם: וכל טפלא
בנשיא דלא ידעא משכבי דכורא קיימו לכון: וסאיר אלאטפאל מן אלנסא אלתי לם
יערפן מצאגעה אלרגל אסתבקוהן לכם: ואתם חנו מחוץ למחנה שבעת ימים כל

הרג

הרג נפש וכל נגע בחלל תתחטאו ביום השלישי וביום השביעי אתם ושביכם :
ואתון שרו מברא למשריתא שבעא יומין כל דקטל נפשא וכל דיקרב בקטילא
תדון עלוהי ביומא תליתאה וביומא שביעאה אתון ושביכון : ואנתם פאנזלו כארג
אלעסכר סבעה איאם כל מן קתל נפסא וכל מן דני מקתול תתדכו פי אליום אלתאלת ופי
אליום אלסאבע אנתם וסביכם : וכל בגד וכל כלי עור וכל מעשה עזים וכל כלי עץ ת
תתחטאו : וכל לבוש וכל מן דמשך וכל עובד דמעזי וכל מן דאע תדון עלוהי : וכל
תוב ואניה מן גלוד ומעמול מן מרעזי ואניה כשב תדכוה : ס
ויאמר אלעזר הכהן אל אנשי הצבא הבאים למלחמה זאת חקת התורה אשר
צוה יהוה את משה : ואמר אלעזר כהנא לגברי חילא דאתו לקרבא דא גזירת
אוריתא דפקיד יי׳ ית משה : תם קאל אלעזר אלאמאם ללרגאל אלגזאה אלגאיין מן
אלחרב הדה רסם אלשריעה אלתי אמר אללה בהא מוסי : אך את הזהב ואת הכסף את
הנחשת את הברזל את הבדיל ואת העפרת : ברם ית דהבא וית כספא ית נחשא ית
ברזלא ית עבצא וית אברא : אמא אלדהב ואלפצה ואלנחאס ואלחדיד ואלקלעי ואלאסרב
כל דבר אשר יבא באש תעבירו באש וטהר אך במי נדה יתחטא וכל אשר לא יבא
באש תעבירו במים : כל מדעם דמתעל בנורא תעברוניה בנורא וידכי ברם במי
אדיותא יתדי וכל דלא מיתעל בנורא תעברוניה במיא : פכל שי ימכן אן ידכל אלנאר
אמרה באלנאר ויטהר ואיצא ירכי במא אלנצח וכלמא לא ידכל אלנאר אמרוה באלמא :
וכבסתם בגדיכם ביום השביעי וטהרתם ואחר תבאו אל המחנה : ותחוורון לבושיכון
ביומא שביעאה ותדכון ובתר כין תיעלון למשריתא : ואגסלו תיאבכם פי אליום
אלסאבע ואטהרו ובעד דלך תדכלו אלי אלעסכר : ס
ויאמר יהוה אל משה לאמר : ואמר ׳ פק׳ : שא את ראש מלקוח השבי באדם
ובבהמה אתה ואלעזר הכהן וראשי אבות העדה : קביל ית חשבן דבלת שביא
באנשא ובבעירא את ואלעזר כהנא ורישי אבהת כנשתא : ארפע גמלה מא סבי
מן אלנאס ואלבהאים אנת ואלעזר אלאמאם ורוסא אבא אלגמאעה : וחצית את המלקוח
בין תפשי המלחמה היצאים לצבא ובין כל העדה : ותפליג ית דברתא בין גברי מגיחי
קרבא דנפקו לחילא ובין כל כנשתא : ואקסם דלך בין אהל אלחרב אלדי כרגו לגזו
ובין סאיר אלגמאעה : והרמת מכס ליהוה מאת אנשי המלחמה היצאים לצבא אחד
נפש מחמש המאות מן האדם ומן הבקר ומן החמרים ומן הצאן : ותפריש נסיבא קדם יי׳
מן גברי מגיחי קרבא דנפקו לחילא חד נפשא מחמש מאה מן אנשא מן תורי ומן
חמרי ומן ענא : וארפע מכסא ללה מן אהל אלחרב אלגארגין כלגזו ראס א ואחדא מן כל
כמס מאיה מן אלנאס ואלבקר ואלחמיר ואלגנם : ממחציתם תקחו ונתתה לאלעזר הכהן
תרומת יהוה : מפלגותהון תסבון ותתנון לאלעזר כהנא אפרשותא קדם יי׳ : כדו דלך מן
קסמהם ודפעה ללה וארפעו דלך אלי אלעזר אלאמאם : וממחצית בני ישראל תקח אחד
אחז מן החמשים מן האדם מן הבקר מן החמרים ומן הצאן מ
אתם ללוים שמרי משמרת משכן יהוה : ומפלגות בני יש
מן חמשין מן אנשא מן תורי מן חמרי ומן ענא מכל בעירא ות
מטרת משכנא דיי׳ : וכד מן קסם בני אסראל ואחדא מן כמסין מן א
וסאיר אלבהאים וארפע דלך אלי אללאויין חאפצי מחפץ מסכן אללה : וי

הכהן כאשר צוה יהוה את משה: ועבד משה ואלעזר כהנא כמא דפקיד יי ית משה: כמא דפקיד יי ית משה
ויהי המלקוח יתר הבז אשר בזזו עם הצבא צאן שש מאות אלף ושבעים אלף
וחמשת אלפים: והות דברתא שאר ביזא דבזזו עמא דנפקו לחילא ענא שית מאה
ושבעין וחמשא אלפין: וכאן אלפי נמלה אלגנימה אלתי גנמהא אלקום אלגזאה עדד אלגנם
סת מאיה' אלף וכמסה וסבעין אלפא: ובקר שנים ושבעים אלף: ותורי שבעין ותרין אלפין:
ועדד אלבקר ב' וסבעין אלפא: וחמרים אחד וששים אלף: וחמרי שתין וחד אלפין: ועדד אל
חמיר וא' וסתין אלפא: ונפש אדם מן הנשים אשר לא ידעו משכב זכר כל נפש שנים
ושלשים אלף: ונפשא דאנשא מן נשיא דלא ידעא משכבי דכורא כל נפשתא
תלתין ותרין אלפין: ומן אלנאס מן אלנסא אלתי לם יערפן מצאגעה' אלדכר ב' ותלתין אלפא:
ותהי המחצה חלק היצאים בצבא מספר הצאן שלש מאות אלף ושלשים אלף
ושבעת אלפים וחמש מאות: והות פלגותא חולק גבריא דנפקו לחילא מנין ענא תלת
מאה ותלתין ושבעה אלפין וחמש מאה: פכאן נציב אלדין והו נציב אלדין כרגו לגזו עדד
אלגנם תלת מאיה' אלף וסבעה ותלתין אלפא וכמס מאיה: ויהי המכס ליהוה מן הצאן
שש מאות חמש ושבעים: והוה נסיבא קדם יי מן ענא שית מאה ושבעין וחמיש:
פכאן עדד אלמכס ללה מן אלגנם סת מאיה כמסה וסבעין ראסא: והבקר ששה
ושלשים אלף ומכסם ליהוה שנים ושבעים: ותורי תלתין ושתא אלפין ונסיבהון קדם יי
שבעין ותרין: ועדד אלבקר סתה ותלתין אלפא במכסהם ללה אתנין וסבעין: וחמרים
שלשים אלף וחמש מאות ומכסם ליהוה אחד וששים: וחמרי תלתין אלפין וחמש
מאה ונסיבהון קדם יי שתין וחד: ועדד אלחמיר תלתין אלפא וכמס מאיה ומכסהם ללה
ואחד וסתין: ונפש אדם ששה עשר אלף ומכסם ליהוה שנים ושלשים נפש:
ונפשא דאנשא שתת עסר אלפין ונסיבהון קדם יי תלתין ותרתין נפשן: ועדד אלנאס סתה
עשר אלפא במכסהם ללה אתנין ותלתין נפסא: ויתן משה את מכס תרומת יהוה
לאלעזר הכהן כאשר צוה יהוה את משה: ויהב משה ית נסיב אפרשותא דיי
לאלעזר כהנא כמא דפקיד יי ית משה: תם דפע מוסי אלמכס אלמרפוע ללה אלי אלעזר
אלאמאם כמא אמרה אללה: וממחצית בני ישראל אשר חצה משה מן האנשים
הצבאים: ומפלגות בני ישראל דפלג משה מן גבריא דנפקו לחילא: ועדד קסם בני א
אסראיל אלדי קסם מוסי מן אלקום אלגזאה: ותהי מחצת העדה מן הצאן שלש מאות
אלף ושלשים אלף שבעת אלפים וחמש מאות: והות פלגות כנשתא מן ענא תלת
מאה ותלתין ושבעה אלפין וחמש מאה: פכאן דלך מן אלגנם תלת מאיה' אלף וסבעה ותלתי
אלפא וכמס מאיה: ובקר ששה ושלשים אלף: ותורי שתא ותלתין אלפין: ומן אלבקר
סתה ותלתין אלפא: וחמרים שלשים אלף וחמש מאות: וחמרי תלתין אלפין וחמש מאה
ומן אלחמיר תלתין אלפא וכמס מאיה: ונפש אדם ששה עשר אלף: ונפשא דאנשא
שתת עסר אלפין: ומן אלנאס סתה עשר אלפא: ויקח משה ממחצת בני ישראל את
האחז אחד מן [illegible]ים מן האדם ומן הבהמה ויתן אתם ללוים שמרי משמרת משכן
יהוה כאשר [illegible] ה את משה: ונסיב משה מפלגות בני ישראל ית דאיתחד חד מן חמשין
מן אנשא [illegible] לא ויהב יתהון לליואי נטרי מטרת משכנא דיי כמא דפקיד יי
ית משה: [illegible] מוסי מן דלך ואחד אמן כל כמסין מן אלנאס ואלבהאים ודפעהא אלי אללוי
נין חא[illegible] [illegible]ן מסכן אללה כמא אמרה: ויקרבו אל משה הפקדים אשר לאלפי
הצבא [illegible] אלפים ושרי המאות: וקריבו לות משה דממנן על אלפי חילא רבני אלפי
ורבני

ורבני מאותא: תם תקדם אלמוסי אלמוכלין בגוף אלגיש ריסא אלאלוף וריסא אלמאיין: ויאמרו
אל משה עבדיך נשאו את ראש אנשי המלחמה אשר בידינו ולא נפקד ממנו איש
ואמרו למשה עבדך קבילו ית חושבן גברי מגיחי קרבא דעמנא ולא שגא מננא אנש:
פקאלו לה אן עבידך רפעו גמלה אהל אלחרב אלדי מענא ולם יפתקד מנא אחד: ונקרב את
קרבן יהוה איש אשר מצא כלי זהב אצעדה וצמיד טבעת עגיל וכומז לכפר על נ
נפשתינו לפני יהוה: וקריבנא ית קרבנא דיי גבר דאשכח מן דדהב שירין ושבבין
עזקן קדשין ומחוך לכפרא על נפשתנא קדם יי: וקד קרבנא קרבאן אלה אידכל מנא
וגד אניה דהב מן דמלג וסואר וחלקה ותרכי וחקאב לנכפר ען נפוסנא בין ידי אלה:
ויקח משה ואלעזר הכהן את הזהב מאתם כל כלי מעשה: ונסיב משה ואלעזר כהנא
ית דהבא מנהון כל מן דעובדא: פקבץ מוסי ואלעזר אלאמאם אלדהב מנהם כל אניה
מצונה: ויהי כל זהב התרומה אשר הרימו ליהוה ששה עשר אלף שבע מאות
וחמשים שקל מאת שרי האלפים ומאת שרי המאות: והוה כל דהב אפרשותא
דאפרישו קדם יי שיתת עשר אלפין שבע מאה וחמשין סלעין מן רבני אלפי ומן רבני מאותא:
וכאן כל דהב ארפיעה אלתי רפעוה ללה סתה עשר אלפא וסבע מאיה וכמסין מתקאל מן ריסא
אלאלוף ומן ריסא אלמאיין: אנשי הצבא בזזו איש לו: גברין דחילא בזו גבר לנפשיה:
אמא פאיר אהל אלגזו פמא גנמוה כל ואחד כאן לה: ויקח משה ואלעזר הכהן את
הזהב מאת שרי האלפים והמאות ויבאו אתו אל אהל מועד זכרון לבני ישראל לפני
יהוה: ונסיב משה ואלעזר כהנא ית דהבא מן רבני אלפי ומאותא ואיתיו יתיה למשכן
זמנא דוכרנא לבני ישראל קדם יי: ולמא אכד מוסי ואלעזר אלאמאם אלדהב מן ריסא
אלאלוף ואלמאיין אתובה אלי כבא אלמחצר דכרא לבני אסראיל בין ידי אלה:

ומקנה רב היה לבני ראובן ולבני גד עצום מאד ויראו את
ארץ יעזר ואת ארץ גלעד והנה המקום מקום מקנה: ובעיר סגי הוה לבני ראובן ולבני גד
תקיף לחדא וחזו ית ארע יעזר וית ארע גלעד והא אתרא אתר כשר לבית בעיר: ויבאו
ומאשיה כתירה כאנת לבני גד ולבני ראובן עטימה גדא פנאו בלד יעזר ובלד גלעד וארא
בה מוצע מאשיה: ויבאו בני גד ובני ראובן ויאמרו אל משה ואל אלעזר הכהן ואל
נשיאי העדה לאמר: ואתו בני גד ובני ראובן ואמרו למשה ולאלעזר כהנא ולרברבי
כנשתא למימר: פגאו בנו גד ובנו ראובן וקאלו למוסי ולאלעזר אלאמאם ולאשראף אלגמאעה
קאילין: עטרות ודיבן ויעזר ונמרה וחשבון ואלעלה ושבם ונבו ובען: מכלילתא
ומלבישתא שופן ובית נמרי ובית חשבנא ובעלי רבבא וסיעת בית קבורתא דמשה ובען:
אן עטרות: הארץ אשר הכה יהוה לפני עדת ישראל ארץ מקנה הוא ולעבדיך מקנה:
ארעא דמחא יי ית יתבהא קדם כנשתא דישראל ארע כשרא לבית בעיר ולעבדך אית
בעיר: אלבלד אלדי פתחה אלה בין ידי בני אסראיל הו בלד יצלח ללמאשיה ולעבידך מואשי:
ויאמרו אם מצאנו חן בעיניך יתן את הארץ הזאת לעבדיך
לאחזה אל תעברנו את הירדן: ואמרו אם אשכחנא רחמין בעינך תתיהיב ארעא
הדא לעבדך לאחסנא לא תעברננא ית ירדנא: פקאלו אן וגדנא חטא ענדך ידפע אלינא
הדא אלבלד נחלה ולא תגיזנא אלארדן: ויאמר משה לבני גד ולבני ראובן האחיכם יבאו
למלחמה ואתם תשבו פה: ואמר משה לבני גד ולבני ראובן האחיכון ייעלון לקרבא
ואתון תיתבון הכא: פקאל להם מוסי אכואתכם ימצון אלי אלחרב ואנתם תגלסון ההנא:
את לב בני ישראל מעבר אל הארץ אשר נתן להם יהוה: ולמא תונוית

לבא רבני ישראל מן מדבר לארעא דיהב להון ייי : ולם תגבנון קלבי בני אסראל מן למצר
אלי אלבלד אלדי אעטאהם אללה : כה עשו אבתיכם בשלחי אתם מקדש ברנע לראות
את הארץ : כדין עבדו אבהתכון כד שלחית יתהון מרקם גיאה למחזי ית ארעא :
כדי צנעו אבאיכם חין בעתת בהם מן רקים ברנע לירוהו אלבלד : ויעלו עד נחל אשכל
ויראו את הארץ ויניאו את לב בני ישראל לבלתי בא אל הארץ אשר נתן להם יהוה :
וסליקו עד נחלא דאתכלא וחזו ית ארעא ואוניאו ית לבא דבני ישראל בדיל דלא
למיעל לארעא דיהב להון ייי : וצעדו אלי ואדי אלעקוד וראוה ונכבו קלוב בני אסראל מן
אן ידכלו אלבלד אלדי אעטאהם אללה : ויחר אף יהוה ביום ההוא וישבע לאמר : ותקיף
רגזא דייי ביומא ההוא וקיים למימר : ואשתד גצב אללה פי דלך אליום ואקסם קאילא :
אם יראו האנשים העלים ממצרים מבן עשרים שנה ומעלה את האדמה אשר
נשבעתי לאברהם ליצחק וליעקב כי לא מלאו אחרי : אם יחזון גבריא דסליקו ממצ
מבר עשרין שנין ולעילא ית ארעא דקיימית לאברהם ליצחק וליעקב ארי לא אשלימו
מן בתר דחלתי : אן יראו אלקום אלצאעדין מן מצר מן אבן עשרין סנה פצאעדא אלבלד אלדי
אקסמת לאבראהים ויצחק ויעקוב אד לם יתבעו טאעתי : בלתי כלב בן יפנה הקנזי קנזאה
ויהושע בן נון כי מלאו אחרי יהוה : אלהין כלב בר יפנה קנזאה ויהושע בר נון ארי אשלימו
בתר דחלתא דייי : לא כלב בן יפנה אלקנדי ויהושע אבן נון פאנהמא אתבעא טאעה
אללה : ויחר אף יהוה בישראל ויניעם במדבר ארבעים שנה עד תם כל הדור העשה
הרע בעיני יהוה : ותקיף רגזא דייי בישראל ואוחרינון במדברא ארבעין שנין עד
דסף כל דרא דעבד דביש קדם ייי : פלמא אשתד גצב אללה עליהם תיההם פי אלבריה
ארבעין סנה אלי אן פני גמיע אליל אלדי יפעל אלשר בין ידיה : והנה קמתם תחת אבתיכם
תרבות אנשים חטאים לספות עוד על חרון אף יהוה אל ישראל : והא קמתון בתר
אבהתכון תלמידי גבריא חייביא לאוספא עוד על תקוף רגזא דייי לישראל :
פהוד אנתם קד קמתם מכאן אבאיכם עלי תערים אנאס אלכאטיין לתזידו איצא
פי שדת גצב אללה עלי אסראל : כי תשובן מאחריו ויסף עוד להניחו במדבר ושחתם
לכל העם הזה : ארי תתובון מבתר דחלתיה ויוסיף עוד לארחתהון במדברא ותחבלון
לכל עמא הדין : לאנכם אן רגעתם ען טאעתה איצא זאד פי תרכהם פי אלבריה פתהלכו
האולי אלקום אגמע : ס ויגשו אליו ויאמרו גדרת צאן נבנה
למקננו פה וערים לטפנו : וקריבו לותיה ואמרו חטרין דען נבני לבעירנא הכא וקרוין
לטפלנא : פתקדמו אליה וקאלו אנא נבני חטאירא למואשינא האהנא וקרי לאטפאלנא :
ואנחנו נחלץ חשים לפני בני ישראל עד אשר אם הביאנם אל מקומם וישב טפנו
בערי המבצר מפני ישבי הארץ : ואנחנא נזדרז מבעין קדם בני ישראל עד דנעילנון
לאתרהון ויתיב טפלנא בקרוין כרכין מן קדם יתבי ארעא : ונחן נתגרד מסרעין בין ידי
בני אסראל אלי אן מעלהם אלי מואצעהם פיקים אטפאלנא פי קריאת ציגה מן קבל אהל אלבלד :
לא נשוב אל בתינו עד התנחל בני ישראל איש נחלתו : לא נתוב לבתנא עד דיחסנון
בני ישראל גבר אחסנתיה : לא נרגע אלי ביותנא אלי אן יחוז כל סבט מן בני אסרא
כי לא ננחל אתם מעבר לירדן והלאה כי באה נחלתנו אלינו מעבר
ארי לא נחסין עמהון מעברא לירדנא ולהלאה ארי קבילנא אח
לירדנא מדינחא : לאנא לא נחוז מעהם מן עבר אלארדן אלי חנא

מן עבר לארדן שרקיא : פ ויאמר אליהם משה אם תעשון
את הדבר הזה אם תחלצו לפני יהוה למלחמה : ואמר להון משה אם תעבדון ית
פתגמא הדין אם תזדרזון קדם עמא דיי לקרבא : קאל להם מוסי אן צנעתם הדא לאמר
ותגרדתם בין ידי אללה ללחרב : ועבר לכם כל חלוץ את הירדן לפני יהוה עד הורישו את
איביו מפניו : ויעבר לכון כל דמזרז ית ירדנא קדם עמא דיי עד יתריך ית בעלי דבבוהי
מן קדמוהי : ועבר כל מגרד מנכם אלארדן בין ידי אללה אלי אן יטרד אעדאיה מן בין ידיה :
ונכבשה הארץ לפני יהוה ואחר תשובו והייתם נקיים מיהוה ומישראל והיתה הארץ
הזאת לכם לאחזה לפני יהוה : ותתכביש ארעא קדם עמא דיי ובתר כין תתובון ו
תהון זכאין קדם יי ומישראל ותהי ארעא הדא לכון לאחסנא קדם יי : ותרא פתח אלבלד בין
ידיה פבעד דלך תרגעון ותכונון בראא ענד אללה וענד אלאסראיל ויכון הדא אלבלד לכם
חוזא בין ידיה : ואם לא תעשון כן הנה חטאתם ליהוה ודעו חטאתכם אשר תמצא
אתכם : ואם לא תעבדון כין הא חבתון קדם יי ודעו חובתכון דתשכח יתכון : ואן לם תצנעו
כדאך פקד אכטאתם ללה ואעתרפו בכטאיכם אדי נאלתכם עקובה : בנו לכם ערים
לטפכם וגדרת לצנאכם והיצא מפיכם תעשו : בנו לכון קרוין לטפלכון וחטרין ל
ענכון ודיפוק מפומכון תעבדון : ואבנו לכם קרי לטפלכם וחטאיר לגנמכם ומא
כרג מן פמכם תצנעון : ויאמר בני גד ובני ראובן אל משה לאמר עבדיך יעשו
כאשר אדני מצוה : ואמר שבט בני גד ובני ראובן למשה למימר עבדך
יעבדון כמא דרבוני מפקיד : קאלו לה אן עבידך יצנעון כמא יאמרהם סידנא : טפנו
נשינו מקננו וכל בהמתנו יהיו שם בערי הגלעד : טפלנא נשנא גיתנא וכל בעירנא
יהון תמן בקרוי גלעד : אטפאלנא ונסאנא ומואשינא וסאיר בהאימנא יקימון פי בלד
גרש : ועבדיך יעברו כל חלוץ צבא לפני יהוה למלחמה כאשר אדני דבר : ועבדך
יעברון כל מזרזי חילא קדם עמא דיי לקרבא כמא דרבוני ממליל : ועבידך יעבר
מנהם כל מגרד ללגיש בין ידי אללה ללחרב כמא קאל סידנא : ויצו להם משה את אלעזר
הכהן ואת יהושע בן נון ואת ראשי אבות המטות לבני ישראל : ופקיד להון משה ית אלעזר
כהנא וית יהושע בר נון וית אבהת שבטיא לבני ישראל : פאמר להם מוסי לעזר אלאמאם
ויהושע אבן נון ורוסא אבא גמאעת בני אסראיל : ויאמר משה אלהם אם יעברו בני גד
חלוץ ובני ראובן אתכם את הירדן כל חלוץ למלחמה לפני יהוה ונכבשה הארץ לפניכם ונתתם להם
את ארץ הגלעד לאחזה : ואמר משה להון אם יעברון בני גד ובני ראובן עמכון ית
ירדנא כל דמזרז לקרבא קדם עמא דיי ותתכביש ארעא קדמיכון ותתנון להון ית
ארע גלעד לאחסנא : וקאל אן עבר מעכם אלארדן כל מגרד ללחרב בין ידי אללה חתי
יפתח אלבלד בין ידיכם פאעטוהם בלד גרש חוזא : ואם לא יעברו חלוצים אתכם
ונאחזו בתככם בארץ כנען : ואם לא יעברון מזרזין עמכון ויחסנון ביניכון בארעא
דכנען : ואן לם יעברון מגרדין מעכם פליחתזו פימא בינכם פי בלד כנען : ויענו בני גד
ובני ראובן לאמר את אשר דבר יהוה אל עבדיך כן נעשה : ואתיבו בני גד ובני ראובן
למימר ית דמליל יי לעבדך כין נעביד : פאגאבוה וקאלו לה גמיע מא אמר אללה בה עבידך
אנא צאנעין : נחנו נעבר חלוצים לפני יהוה ארץ כנען ואתנו אחזת נחלתנו מעבר
לירדן : נחנא נעבר מזרזין קדם עמא דיי לארעא דכנען ועמנא אחסנת אחסנתנא
מעברא לירדנא : נחן נעבר מגרדין בין ידי אללה אלי בלד כנען חתי יחצל לנא חוז נחלתנא

להם מן עבר ארדן: ויתן להם משה לבני גד ולבני ראובן ולחצי שבט מנשה בן יוסף את ממלכת סיחון
מלך האמרי ואת ממלכת עוג מלך הבשן הארץ לעריה בגבלת ערי הארץ סביב:
ויהב להון משה לבני גד ולבני ראובן ולפלגות שבטא דמנשה בר יוסף ית מלכותא
דסיחון מלכא אמוראה וית מלכותיה דעוג מלכא דמתנן ארעא לקרוהא בתחומהא קרוי
ארעא סחור סחור: פאעטא מוסי בני גד ובני ראובן ונצף סבט מנשה אבן יוסף בלד מלכה
סיחון מלך אלאמריין ובלד מלכה עוג מלך אלבתניה כל ארץ מע קראהא אלתי עלי
תכמהא מסתדירא: ויבנו בני גד את דיבן ואת עטרת ואת ערער: ובנו בני גד ית דיבון
וית עטרות וית ערער: פבנו בנו גד דיבן ועטרות ועראער: ואת עטרת שופן ואת יעזר
ויגבהה: וית בית עטרות שופן וית יעזר ורמתא: ועטרות שופן ויעזר ויגבהה: ואת בית
נמרה ואת בית הרן ערי מבצר וגדרת צאן: וית בית נמרה וית בית הרן קרוין כריכן ו
חטרין דען: ובית נמרה ובית הרן קרי חציה וחטאיר גנם: ובני ראובן בנו את חשבון
ואת אלעלה ואת קריתים: ובני ראובן בנו ית חשבון וית אלעלא וית קריתים: ובני ראובן בנו
חשבון ואלעלא וקריתים: ואת נבו ואת בעל מעון מוסבת שם ואת שבמה ויקראו
בשמות את שמות הערים אשר בנו: וית נבו וית בעל מעון מקפן שמהן וית שבמה וקרו בשמהן
ית שמהת קרויא דבנו: ונבו ובעל מעון מנקולה אסמאהן וסבמה ודלך אנהם סמו אלקרי
אלתי בנוהא כמא שאו: וילכו בני מכיר בן מנשה גלעדה וילכדה ויורש את האמרי
אשר בה: ואזלו בני מכיר בר מנשה לגלעד וכבשוהא ותריך ית אמוראה דבה:
תם מצו בני מכיר אבן מנשה אלי גלעד פפתחוהא וקרצו אלאמורי אלתי פיהא: ויאיר בן
מנשה הלך וילכד את חותיהם ויקרא אתהן חות יאיר: ויאיר בר מנשה אזל וכבש
ית כפרניהון וקרא יתהון כפרני יאיר: ומצי יאיר אבן מנשה פפתח סוארהם וסמאהא
סואר יאיר: ונבח הלך וילכד את קנת ואת בנתיה ויקרא לה נבח בשמו: ונבח אזל
וכבש ית קנת וית כפרנהא וקרא לה נבח בשמיה: ומצי נבח פפתח קנת ורסאתיקהא
וסמאהא נובח עלי אסמה:

פ פ ס

קי"ב פיסוקים סימן עיבל

אלה מסעי בני ישראל אשר יצאו מארץ מצרים לצבאתם ביד משה ואהרן: אלין
מטלני בני ישראל דנפקו מארעא דמצרים לחיליהון בידא דמשה ואהרן: הדה מראחל
בני אסראיל אלדי כרגו מן בלד מצר עלי גיושהם ביד מוסי והרון: ויכתב משה את
מוצאיהם למסעיהם על פי יהוה ואלה מסעיהם למוצאיהם: וכתב משה ית
מפקניהון למטלניהון על מימרא דיי ואלין מטלניהון למפקניהון: פכתב מוסי כרוגהם
עלי מראחלהם עלי קול אללה והדה מראחלהם לכרוגהם: ויסעו מרעמסס בחדש הראשון
בחמשה עשר יום לחדש הראשון ממחרת הפסח יצאו בני ישראל ביד רמה לעיני
כל מצרים: ונטלו מרעמסס בירחא קדמאה בחמשת עסרא יומא לירחא קדמאה
מבתר פסחא נפקו בני ישראל בריש גלי לעיני כל מצראי: ורחלו מן עין שמס פי אלשהר
אלאול פי אליום אלכאמס עשר מנה ובעד מגד אלפסח כרגו בני אסראיל ביד רפיעה בחצרה
גמיע אלמצריין: ומצרים מקברים את אשר הכה יהוה בהם כל בכור ובאלהיהם עשה
יהוה שפטים: ומצראי מקברין ית דקטל יי בהון כל בכרא ובטעותהון עבד יי דינין:
והם ידפנון אלתי קתל אללה פיהם כל בכר וצנע אחכאמא במעבודאתהם: ויסעו בני
ישראל

ישראל מרעמסס ויחנו בסכת ׃ ונטלו בני ישראל מרעמסס ושרו בסכות ׃ ורחלו בני אסראיל
מן עין שמס ונזלו פי סכות ׃ ויסעו מסכות ויחנו באתם אשר בקצה המדבר ׃ ונטלו מסכות
ושרו באיתם דבסטר מדברא ׃ ורחלו מן תם ונזלו פי איתם טרף פי טרף אלבריה ׃ ויסעו
מאתם וישב על פי החירת אשר על פני בעל צפון ויחנו לפני מגדל ׃ ונטלו מאיתם
ותב על פום חירתא דקדם בעיל צפון ושרו קדם מגדול ׃ ורחלו מנהא ורגעו אלי פואה
אלחירות אלתי בחצרה בעל צפן ונזלו בזירי מגדל ׃ ויסעו מפני החירת ויעברו בתוך הים
המדברה וילכו דרך שלשת ימים במדבר אתם ויחנו במרה ׃ ונטלו מן קדם חירתא ועברו
בגו ימא במדברא וא[illegible]ר תלתא יומין במדבר איתם ושרו במרה ׃ ורחלו מן תם ועברו
[illegible] אלבחר פי אלבריה [illegible] מסאפה תלתה איאם מן בריה איתם ונזלו פי אלמרירה ׃
יסעו ממרה ויבאו אילמה [illegible] שתים עשרה עינת מים ושבעים תמרים ויחנו שם ׃
נטלו ממרה ואתו לאילים [illegible] תרי עשר מבוע דמיין ושבעין דקלין ושרו תמן ׃
חלו מנהא ונאו אלי אילים וכא[illegible] תני עשר עין מא וסבעין נכלה פנזלו הנאך ׃
סעו מאילם ויחנו על ים סוף ׃ ונ[illegible] ונזלו עלי בחר אלקלזם ׃ ויסעו מים סוף ויחנו
מדבר סין ׃ ונטלו מימא דסוף וש[illegible] סין ׃ ורח מנהא ונז פי ברית סין ׃ ויסעו
מדבר סין ויחנו בדפקה ׃ ונטלו [illegible] דפקה ׃ ויסעו מדפקה ויחנו באלוש ׃ ונטלו
לו מנ ונז פי אלוש ׃ ויסעו מאלוש ויחנו [illegible] ולא היה שם מים לעם לשתות ׃ ונטלו
שו ושרו ברפידים ולא הוה תמן מיא לעמא [illegible] ׃ ורחלו מנ ונז פי רפידים לם יכון תם מאא
ום ישרבונה ׃ ויסעו מרפידים ויחנו במדבר [illegible] טלו ׃ ורחלו מנ ונזלו פי בריה סיני ׃
עו ממדבר סיני ויחנו בקברת התאוה ׃ ונטלו מ[illegible] סיני ושרו בקברי דמשאלי ׃ ורחלו
א ונזלו פי קבור אלמשתהין ׃ ויסעו מקברת הת[illegible] ו בחצרת ׃ ונטלו מקברי דמש
ו בחצרת ׃ ורחלו מנהא ונזלו פי חצרות ׃ ויסעו מ[illegible] ו ברתמה ׃ ונטלו ׃ ורחלו
מנ ונז פי רתמה ׃ ויסעו מרתמה ויחנו ברמן פרץ ונט[illegible] מנ ונז פי רמון פרץ ׃ ויסעו
מרמן פרץ ויחנו בלבנה ׃ ונטלו ורחלו מנ ונז פי לבנה ׃ ויסעו [illegible] ויחנו ברסה ׃ ונטלו ׃ ורח
מנ ונז פי רסה ׃ ויסעו מרסה ויחנו בקהלתה ׃ ונטלו מר[illegible] ורח מנ ונז פי קהלית ׃
ויסעו מקהלתה ויחנו בהר שפר ׃ ונטלו מקהלת ושרו ב[illegible] שפר ׃ ורחלו מנהא ונזלו
פי גבל שפר ׃ ויסעו מהר שפר ויחנו בחרדה ׃ ונטלו מטור שפר ושרו בחרדה ׃ ורחלו
מנ ונז פי חרדה ׃ ויסעו מחרדה ויחנו במקהלת ׃ ונטלו ׃ ורחלו מנ ונז פי מקהלת ׃ ויסעו
ממקהלת ויחנו בתחת ׃ ורחלו מנ ונז פי תחת ׃ ויסעו מתחת ויחנו בתרח ׃ ונטלו ׃ ורחלו
מנ ונז פי תרח ׃ ויסעו מתרח ויחנו במתקה ׃ ורחלו מנ ונז פי מתקה ׃ ויסעו ממתקה
ויחנו בחשמנה ׃ ונטלו ׃ ורחלו מנ ונז פי חשמונה ׃ ויסעו מחשמנה ויחנו במסרות ׃ ונטלו ׃
ורחלו מנהא ונז פי מסרות ׃ ויסעו ממסרות ויחנו בבני יעקן ׃ ונטלו ממ ושרו ׃ ורחלו מנ
ונז פי בני יעקן ׃ ויסעו מבני יעקן ויחנו בחר הגדגד ׃ ונטלו ׃ ורחלו מנ ונז פי חר גדגד ׃
ויסעו מחר הגדגד ויחנו ביטבתה ׃ ונטלו ׃ ורחלו מנ ונז פי יטבת ׃ ויסעו מיטבתה ויחנו
בעברנה ׃ ונטלו ׃ ורחלו מנ ונז פי עברנה ׃ ויסעו מעברנה ויחנו בעצין גבר ׃ ונטלו ׃ ורחלו
מנ ונז פי עציון גבר ׃ ויסעו מעציון גבר ויחנו במדבר צן הוא קדש ׃ ונטלו מע גבר ושרו
במד רצין היא רקם ׃ ורחלו מנ ונז פי בריה צין הי רקים ׃ ויסעו מקדש ויחנו בהר ההר בקצה
ארץ אדום ׃ ונטלו מרקם ושרו בהור טורא בסיפי ארעא דאדום ׃ ורחלו מנ ונז פי גבל הור
פי טרף בלד אדום ׃ ויעל אהרן הכהן אל הר ההר על פי יהוה וימת שם בשנת הארבעים
לצאת בני ישראל מארץ מצרים בחדש החמשי באחד לחדש ׃ וסליק אהרן כהנא

להור טורא על מימרא דיי׳ ומית תמן בשנת ארבעין שנין למפק בני ישר׳ מארעא
דמצרים בירחא חמישאה בחד לירחא ׃ פצעד הרון אלאמאם אלי גבל הור ומאת
תם באמר אלה פי סנה אלארבעין לכרוג בני אסר׳ מן בלד מצר פי אליום אלאול מן
אלשהר אלכאמס ׃ ואהרן בן שלש ועשרים ומאת שנה במתו בהר ההר ׃ ואהרן בר
מאה ועשרין ותלת שנין כד מית בהור טורא ׃ וכאן הרון אבן מאיה ותלתה ומאת
ועשרין סנה למא מאת הנאך ׃ ס וישמע הכנעני מלך
ערד והוא ישב בנגב בארץ כנען בבא בני ישראל ׃ ושמע כנענאה מלכא
דערד והוא יתיב בדרומא בארעא דכנען במיתי בני ישר׳ ׃ [illegible] כרמא
פסמע אלכנעאני מלך ערד אלסאכן פי אלדרום פי בלד כנען [illegible] איל ׃
ויסעו מהר ההר ויחנו בצלמנה ׃ ונטלו ׃ תם רחלו [illegible] פי צלמון ׃ ויסעו
מצלמנה ויחנו בפונן ׃ ורחלו מנ׳ ונז׳ פי פונו ׃ [illegible] ויחנו באבת ׃ ונטלו רחלו מנהא
ורחלו מנ׳ ונז׳ פי אובות ׃ ויסעו מאבת ויחנו בעיי העברים בגבול מואב ׃ ונטלו ונזלו פי עיי
מאבות ושרו במגזת עבראי בתחום מואב ׃ ויסעו מעיים ויחנו בדיבן גד ׃ ונטלו אלמנאת פי
ממגזתא ושרו בדיבון גד ׃ ורחלו מנ׳ [illegible] ׃ ויסעו מדיבן גד ויחנו בעלמון בלד מואב
דבלתימה ׃ ונטלו מדי׳ גד ושרו בע׳ דבלתים ׃ ורחלו מנ׳ ונז׳ פי על דבלתים ׃ ויסעו
מעלמון דבלתימה ויחנו בהרי העברים לפני נבו ׃ ונטלו מע׳ דב׳ ושרו בטורי
דעבראי דקדם נבו ׃ ורחלו מנ׳ [illegible] גבאל עבראין בין ידי נבו ׃ ויסעו מהרי
העברים ויחנו בערבת מואב על ירדן ירחו ׃ ונטלו מטורי דעבראי ושרו ב
במישריא דמואב על ירדנא דיריחו ׃ ורחלו מנהא ונזלו פי בידאת מואב עלי
ארדן יריחא ׃ ויחנו על הירדן מבית הישמת עד אבל השטים בערבת מואב
ושרו על ירדנא מבית ישימות עד מישר שטין במישריא דמואב ׃ ונזלו עלי
אלארדן מן בית ישימות אלי מישר שטין וד׳ פי בידאת מואב ׃
וידבר יהוה אל משה בערבת מואב על ירדן ירחו לאמר ׃ ומליל יי׳ עם משה
במישריא דמואב על ירדנא דיריחו למימר ׃ פכלם אללה מוסי פי בידאת
מואב עלי ארדן יריחא תכלימא ׃ דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם כי אתם
עברים את הירדן אל ארץ כנען ׃ מליל עם בני ישר׳ ותימר להון ארי אתון עב
רין ית ירדנא לארעא דכנען ׃ מר בני אסר׳ וקל להם אנכם גאיזון אלארדן אלי
בלד כנען ׃ והורשתם את כל ישבי הארץ מפניכם ואבדתם את כל משכיתם
ואת כל צלמי מסכתם תאבדו ואת כל במותם תשמידו ׃ ותתרכון ית כל יתבי אר׳
מקדמיכון ותאבדון ית כל בית סגדתהון וית כל צלמי מתכתהון תאבדון וית
כל במתהון תשיצון ׃ פאקרצו גמיע אהל אלבלד מן בין ידיכם ואבידו גמיע מ
מסכלפאתהם ואצנאם מסבוכאתהם וביעהם תנפרון ׃ והורשתם את הארץ
וישבתם בה כי לכם נתתי את הארץ לרשת אתה ׃ ותתרכון ית יתבי אר׳ ותתבון
בה ארי לכון יהבית ית אר׳ למירת יתה ׃ ואדא קרצתמוהם אסכנו אלבלד פקד אעט
יתכם איאה ׃ והתנחלתם את הארץ בגורל למשפחתיכם לרב תרבו את נחלתו
ולמעט תמעיטו את נחלתו אל אשר יצא לו שמה הגורל לו יהיה למטות אבת
יכם תתנחלו ׃ ותחסנון ית ארעא בעדבא לזרעיתכון לסגיא תסגון ית אחסנת
הון ולזעירא תזעירון ית אחסנתהון לדיפוק ליה תמן עדבא דיליה יהי לשבטי א
אבהתכון תחסנון ׃ ותקסמונה באסהם לעשאירכם ללכתיר כתרו נחלתה וללקליל

קלו והאומכרג גֿהם פי אימוצע כאן לה ויעלי אסבאט אבאיכם תתוזעונה: ואם
לא תורישו את ישבי הארץ מפניכם והיה אשר תותירו מהם לשכים בעיניכם ו
ולצנינם בצדיכם וצררו אתכם על הארץ אשר אתם ישבים בה: ואם לא תתרכון
ית יתבי ארעא מן קדמיכון ויהי דתשארון מנהון לסיען שולטן דין לקבלכון ולמשרין
מקפן לכון ויעיקון לכון על ארעא דאתון יתבין בה: ואן לם תטרדו אהל אלבלד מן בין ידיכם
פיציר מא תבקונה מנהם כאבר פי עיונכם וכאלמסך פי גנובכם ויצאיקונכם פי אלבלד אלדי
אנתם מקימון בה: והיה כאשר דמיתי לעשות להם אעשה לכם: ויהי כמא דחשי
בית למעבד להון אעביד לכון: פאכון כמא קדרת אן אצנע בהם אצנעה בכם: ג

פ

וידבר יהוה אל משה לאמר: צו את בני ישראל ואמרת
אלהם כי אתם באים אל הארץ כנען זאת הארץ אשר תפל לכם בנחלה ארץ
כנען לגבלתיה: פקיד ית בני ישראל ותימר להון ארי אתון עלין לארעא דכנען דא דתתפליג דאארעא
לכון באחסנא ארעא דכנען לתחומהא: מר בני בני אסראיל וקל להם אנכם דאכלון אלי
בלד כנען פיהדה חדוד אלבלד אלדי תחצל לכם נחלה בלד כנען לחדודהא: והיה לכם
פאת נגב ממדבר צן על ידי אדום והיה לכם גבול נגב מקצה ים המלח קדמה: ויהי
לכון רוח דרומא ממדברא דצין על תחומי אדום ויהי לכון תחום דרומא מסיפי
ימא דמלחא קידומא: פיכון לכם אלחד אלגנובי מן בריה צין אלי גאנב אדום פיכון מן ט
טרף אלבחירה אלמויחה אלשרקי: ונסב לכם הגבול מנגב למעלה עקרבים ועבר צנה
והיו תוצאתיו מנגב לקדש ברנע ויצא חצר אדר ועבר עצמנה: ויסחר לכון והיו
תחומא מדרומא למסקנא דעקרבין ויעבר לצין ויהון מפקנוהי מדרומא לרקם גיאה ה
ויפוק לחצר אדר ויעבר לעצמון: תם יסתדיר לכם מן אלגנוב אלי עקבה עקרבין
ויעבר אלי צין ויכון כרוגה אלי גאנב רקים ברנע ויכרג אלי רפח ויעבר אלי מנאדל:
ונסב הגבול מעצמון נחלה מצרים והיו תוצאתיו הימה: ויסחר תחומא מעצמון
לנחלא דמצרים ויהון מפקנוהי לימא: ויסתדיר מן מנאדל אלי ואדי אלעריש ויכון כרוגה
אלי אלבחר: וגבול ים והיה לכם הים הגדול וגבול זה יהיה לכם גבול ים: ותחום מערבא תוצאות
ויהי לכון ימא רבא ותחומיה דין יהי לכון תחום מערבא: ואלחד אלגרבי יכון לכם אלבחר הגבול
אלכביר ותכמה: וזה יהיה לכם גבול צפון מן הים הגדל תתאו לכם הר ההר: ודין יהי צדדה
לכון תחום ציפונא מן ימא רבא תכוונון לכון לה לטורא: והדא יכון לכם אלחד אלשמאלי
מן אלבחר אלכביר תחדו אלי גבל הור: מהר ההר תתאו לבא חמת והיו תוצאתיו חצר עינן
זה יהיה לכם גבל צפון: ויפוק תחומא לזפרון ויהון מפקנוהי לחצר עינן דין יהי לכון
תחום ציפונא: ויכרג אלי זפרון ויגתהי אלי חצר עינן הדא יכון לכם אלחד אלשמאלי:
והתאויתם לכם לגבול קדמה מחצר עינן שפמה: ותכוונון לכון לתחום מדינחא מחצר
עינן לשפם: ותחדו לכם אלחד אלשרקי מן חצר עינן אלי פאמיה: וירד הגבול משפם ה
הרבלה מקדם לעין וירד הגבול ומחה על כתף ים כנרת קדמה: ויחות תחומא
משפם לרבלה ממדנח לעין ויחות תחומא וימטי על כיף ים גניסר קידומא: וינחדר
מן פאמיה אלי רבלה מן שרקי עין וינחדר פי צרב אלי גאנב בחירה גניסר שרקיא: וירד
הגבול הירדנה והיו תוצאתיו ים המלח זאת תהיה לכם הארץ לגבלתיה סביב: ויחות
תחומא לירדנא ויהון מפקנוהי לימא דמלחא דא תהי לכון ארעא לתחומהא סחור סחור:

וינזל אלארדן ויכון מנתהאה אלי בחירה אלמלח הדה תכון לכם חדוד אלבלד מסתדירא : ויצו משה את
בני ישראל לאמר זאת הארץ אשר תתנחלו אתה בגורל אשר צוה יהוה לתת לתשעת
המטות וחצי המטה : ופקיד משה ית בני ישראל למימר דא ארעא דתחסנון יתה בעדבא
דפקיד יי למיתן לתשעת שבטין ופלגות שבטא : פאמר מוסי בני אסראיל קאילא הדה
הי אלבלד אלדי תחוזונהא באסהם כמא אמר אללה אן יעטא לתסעה אסבאט
ונצף : כי לקחו מטה בני הראובני לבית אבתם ומטה בני הגדי לבית אבתם וחצי
מטה מנשה לקחו נחלתם : ארי קבילו שבטא דבני ראובן לבית אבהתהון ושבטא
דבני גד לבית אבהתהון ופלגות שבטא דמנשה קבילו אחסנתהון : אד
קד אכד' סבט ראובן וסבט גד ונצף סבט מנשה נחלתהם לבית אבאיהם : שני
המטות וחצי המטה לקחו נחלתם מעבר לירדן ירחו קדמה מזרחה : תרין שבטין
ופלגות שבטא קבילו אחסנתהון מעברא לירדנא דיריחו קדומא מדנחא : הדאן
אלסבטאן ואלנצף אכדו נחלתהם מן עבר אלארדן יריחא אלשרקי :

פ

וידבר יי אל משה לאמר : אלה שמות האנשים אשר ינחלו לכם את הארץ אלעזר
הכהן ויהושע בן נון : אלין שמהת גבריא דיחסנון לכון ית ארעא אלעזר כהנא ויהושע בר
נון : הדה אסמא אלרגאל אלדי יקסמון לכם אלבלד אלעזר אלאמאם ויהושע אבן נון :
ונשיא אחד נשיא אחד ממטה תקחו לנחל את הארץ : ורבא חד רבא חד משבטא
תדברון לאחסנא ית ארעא : ושריף ואחד מן כל סבט לדוה ליקסם אלבלד : ואלה שמות
האנשים למטה יהודה כלב בן יפנה : ואלין שמהת גבריא לשבטא דיהודה כלב בר
יפנה : והדה אסמאיהם מן סבט יהודה כלב אבן יפנה : ולמטה בני שמעון שמואל
בן עמיהוד : למטה בנימן אלידד בן כסלון : ולמטה בני דן נשיא בקי בן יגלי : ולשבטא
דבני דן רבא בקי בר יגלי : ומן סבט דן שריף בקי בן יגלי : לבני יוסף למטה בני מנשה
נשיא חניאל בן אפד : לבני יוסף לשבטא דבני מנשה רבא חניאל בר אפד : ומן סבט יוסף
מן סבט מנשה שריף חניאל אפוד : ולמטה בני אפרים נשיא קמואל בן שפטן : ולש אבן
ומן סבט אפרים שריף קמואל אבן שפטן : ולמטה בני זבולן נשיא אליצפן בן פרנך :
ולשבט דבני זבולן רבא אליצפן בר פרנך : ומן סבטו : ולמטה בני יששכר נשיא פלטיאל בן עזן :
ולמטה בני אשר נשיא אחיהוד בן שלמי : ולמטה בני נפתלי נשיא פדהאל בן עמיהוד
אלה אשר צוה יהוה לנחל את בני ישראל בארץ כנען : אלין דפקיד יי לאחסנא ית
בני ישראל בארעא דכנען : האולי אלדי אמר אללה אן יקסמו לבני אסראיל בלד כנען :

פ וידבר יהוה אל משה בערבת מואב על ירדן ירחו לאמר :

ומליל יי עם משה במישריא דמואב על ירדנא דיריחו למימר : תם כלם אללה מוסי
פי בידאת מואב עלי אלארדן יריחא תכלימא : צו את בני ישראל ונתנו ללוים מנחלת
אחזתם ערים לשבת ומגרש לערים סביבתיהם תתנו ללוים : פקיד ית בני ישראל
ויתתנון ללואי מאחסנת אחודתהון קרוין למיתב ורוח לקרויא סחרניהון תתנון ללואי
אי' מר בני אסראיל באן יעטון אללואיין מן נחלה חוזהם קרי יסכנוהא ואפניה להא
חואליהא

חיותא׃ והיו הערים להם לשבת ומגרשיהם יהיו לבהמתם ולרכושם ולכל
חיתם׃ ויהון קרויא להון למתב ורוחיהון יהון לבעיריהון ולקניניהון ולכל חיותהון׃
ותכון להם אלקרא סכנא ואפנייתהא לבהאימהם וקניתהם וגמיע חיואנהם׃ ס
ומגרשי הערים אשר תתנו ללוים מקיר העיר וחוצה אלף אמה סביב׃
ורוחי קרויא דתתנון לליואי מכותל קרתא ולברא אלף אמין סחור סחור׃ ואפניה
אלקרא אלדי תעטוהא ללאויין מן חאיט אלקריה אלף דראע מסתדירא׃
ומדתם מחוץ לעיר את פאת קדמה אלפים באמה ואת פאת נגב אלפים באמה
ואת פאת ים אלפים באמה ואת פאת צפון אלפים באמה והעיר בתוך זה יהיה להם לָהֶם
מגרשי הערים׃ ותמשחון מברא לקרתא ית רוח קידומא תרין אלפין אמין וית
רוח דרומא תרין אלפי אמין וית רוח מערבא תרין אלפין אמין וית רוח צפונא תרין
אלפי אמין וקרתא במציעא דין יהי להון רוחי קרויא׃ ואמסחו מן כארג אלקריה אלגהה להון
אלמשרק אלפי דראע ואלגהת אלגנוב אלפי דראע ואלגהת אלגרב אלפי דראע ואלגהת אל
שמאל אלפי דראע ואלקריה פי וסטהא כהדה תכון לכם מקדאר אפניה אלקרא׃ ואת
הערים אשר תתנו ללוים את שש ערי המקלט אשר תתנו לנס שמה הרצח ועליהם
תתנו ארבעים ושתים עיר׃ וית קרויא דתתנון לליואי ית שית קרוי שיזבותא דתתנון
למערק לתמן קטולא ועליהון תתנון ארבעין ותרתין קרוין׃ ואלקרי אלדי תעטונהא
ללאויין מנהא סת קרי אלמא אלתי תעדלונהא ליהרב אליהא אלקאתל ואצ׳יפו אליהא
מב קריה׃ כל הערים אשר תתנו ללוים ארבעים ושמנה עיר אתהן ואת מגרשיהן׃ כל
קרויא דתתנון לליואי ארבעין ותמני קרוין יתהון וית רוחיהון׃ פיציר גמיע אלקרא אלתי
תעטונהם תמאניה וארבעין קריה ואפנייתהא׃ והערים אשר תתנו מאחזת בני ישראל מאת
הרב תרבו ומאת המעט תמעיטו איש כפי נחלתו אשר ינחלו יתן מעריו ללוים׃ וקרויא
דתתנון מאחסנת בני ישראל מן סגיאי תסגון ומן זעיריא תזערון גבר כמיסת אחסנתיה דיחסנון יתן
מקרווהי לליואי׃ ואלקרא אלתי תעטונהם מן חוז בני אסראיל פמן אלכ׳ תכת׳רו ומן
אלקליל קללו וליעטו כל סבט עלי קדר נחלתה׃
וידבר יהוה אל משה לאמר׃ ומליל׳ תם כלם אללה מוסי תכלימא׃ דבר אל בני ישראל ואמרת
אלהם כי אתם עברים את הירדן ארצה כנען׃ מליל עם בני ישראל ותימר להון ארי אתון
עברין ית ירדנא לארעא דכנען׃ מר בני אסראיל וקל להם אדא אנתם גאזין אלארדן אלי בלד
כנעאן׃ והקריתם לכם ערים ערי מקלט תהיינה לכם ונס שמה רצח מכה נפש בשגגה׃
ותזמנון לכון קרוין קרוי שיזבותא יהוין לכון ויערוק לתמן קטולא דיקטול נפשא בשלו׃ כמו

לכם קרא חמא תך לכם יהרב אליהא אי קאתל קתל נפסא סהוא׃ והיו לכם הערים
למקלט מגאל ולא ימות הרצח עד עמדו לפני העדה למשפט׃ ויהון לכון קרויא
לשיזבא מגאיל ולא ימות קטולא עד דיקום קדם כנשתא לדינא׃ ותכון אלקרא
תחמייה מן אלולי ולא יקתל הדא יקום בין ידי אלגמאעה יחכמון עליה בדלך׃
והערים אשר תתנו שש ערי מקלט תהיינה לכם׃ וקרויא דתתנון שית קרוי שיזבותא
יהוין לכון׃ ואלקרא אלתי תעטונהא מנהא סת קרי תכון לכם׃ את שלש הערים
תתנו מעבר לירדן ואת שלש הערים תתנו בארץ כנען ערי מקלט תהיינה׃ ית
תלת קרויא תתנון מעברא לירדנא וית תלת קרויא תתנון בארעא דכנען קרוי שיזבותא
יהוין׃ תלאת מנהא פי עבר אלארדן ותלאת מנהא פי בלאד כנעאן תכון קרא חמא׃
לבני ישראל ולגר ולתושב בתוכם תהיינה שש הערים האלה למקלט לנוס שמה
כל מכה נפש בשגגה׃ לבני ישראל ולגיורא ולתותבא דביניהון יהוין שית קרויא האלין
לשיזבא למערק לתמן כל דיקטול נפשא בשלו׃ לבני אסראיל ולאגריב אלדכיל פימא
בינהם יהרב אליהא כל מן קתל נפסא סהוא׃ ואם בכלי ברזל הכהו וימת רצח הוא מות
יומת הרצח׃ ואם במן דברזל מחהי וקטליה קטולא הוא אתקטלא יתקטיל קטולא׃
ואן צרבה באניה חדיד פקתלה פהו קאתל יסתחק אלקתל׃ ואם באבן יד אשר ימות בה
הכהו וימת רצח הוא מות יומת הרצח׃ ואם באבנא דמתנסבא ביד דהיא כמסת דימות
בה מחהי וקטליה קטולא הוא אתקטלא יתקטיל קטולא׃ ואן צרבה בחגר מקבוץ
באלקדאר מא ימות בה פקתלה פהו קאתל יסתחק אלקתל׃ או בכלי עץ יד אשר ימות בו
הכהו וימת רצח הוא מות יומת הרצח׃ או במן דאע דמתנסיב ביד דהוא כמסת ביה
מחהי וקטליה קטולא הוא אתקטלא יתקטיל קטולא׃ או צרבה באנא כשב מקבוץ
אלקדאר מא ימות בה פקתלה פהו קאתל יסתחק אלקתל׃ גאל הדם הוא ימית את
הרצח בפגעו בו הוא ימיתנו׃ גאיל דמא הוא יקטול ית קטולא כד אתחייב ליה מן
דינא הוא יקטליניה׃ ולי אלדם הו יקתלה אדא צאדפה בחק׃ ואם בשנאה יהדפנו או
השליך עליו בצדיה וימת׃ ואם בסנאה דחהי או רמא עלוהי בכמנא וקטליה׃ או דפעה
בשנאה או טרח עליה שיא בתעמד פקתלה׃ או באיבה הכהו בידו וימת מות יומת
המכה רצח הוא גאל הדם ימית את הרצח בפגעו בו׃ או בדבבו מחהי בידיה וקטליה
אתקטלא יתקטיל מחיא קטולא הוא גאיל דמא יקטול ית קטולא כד אתחייב ליה׃
או צרבה בידה בעדאוה פקתלה פהו קאתל יסתחק אלקתל וולי אלדם הו יקתלה אדי
צאדפה בחק׃ ואם בפתע בלא איבה הדפו או השליך עליו כל כלי בלא צדיה׃ ואם

בתכוף

בתכיתבלא דבבו דהוי או רמא עלוהי כל מן בלא כמן ליה׃ ואן דפעה בגתה
בלא בגצה או טרח עליה איה אניה בלא תעמד׃ או בכל אבן אשר ימות בה
בלא ראות ויפל עליו וימת והוא לא אויב לו ולא מבקש רעתו׃ או בכל אבנא
רמית דהיא כמסת דימות בה בלא חזי ורמא עלוהי וקטליה והוא לא סני ליה ולא תבע
בשתיה׃ או וקע עליה איחגרה כאן בלא תעמד כמאת והו מו דאך ליס בעדו להולא
טלב שרה׃ ושפטו העדה בין המכה ובין גאל הדם על המשפטים האלה׃ וידינון כנשתא
בין מתיא ובין גאיל דמא על דיניא האלין׃ פלתחכם אגמאעה בין אלקאתל ובין ולי
בהדה אלאחכאם׃ והצילו העדה את הרצח מיד גאל הדם והשיבו אתו העדה אל עיר
מקלטו אשר נס שמה וישב בה עד מות הכהן הגדול אשר משח אתו בשמן הקדש׃
וישיזבון כנשתא ית קטולא מיד גאיל דמא ויתיבון יתיה כנשתא לקרית שיזבותיה דערק
לתמן ויתיב בה עד דימות כהנא רבא דרבי יתיה במשח קדשא׃ ותכלץ הדי אלקאתל מן
יד אלולי ותרדה אלי קריה חמאה אלדי הרב אליהא ויקים בהא אלי מות אלאמאם אלכביר אלדי מסח
בדהן אלקדס׃ ואם יצא יצא הרצח את גבול עיר מקלטו אשר ינוס שמה׃ ואם מפקיפוק
קטולא ית תחום קרית שיזבותיה דיערוק לתמן׃ ואן הו כרג ען חד קריה חמאה אלתי הרב
אליהא׃ ומצא אתו גאל הדם מחוץ לגבול עיר מקלטו ורצח גאל הדם את הרצח אין לו
דם׃ וישכח יתיה גאיל דמא מברא לתחום קרית שיזבותיה ויקטול גאיל דמא ית קטולא
לית ליה דם׃ פוגדה אלולי כארג ען חד קריה חמאה וקתלה פלא תאר לה׃ כי בעיר מקלטו
ישב עד מות הכהן הגדול ואחרי מות הכהן הגדול ישוב הרצח אל ארץ אחזתו׃ ארי בקרית
שיזבותיה יתיב עד דימות כהנא רבא ובתר דימות כהנא רבא יתוב קטולא לארע אחסנתיה׃
ארע בל יגלס פי קריה חמאה אלי מות אלאמאם אלכביר ובעד דאך ירגע אלי חוזה׃ והיו אלה לכם לחקת
משפט לדרתיכם בכל מושבתיכם׃ ויהון אלין לכון לגזירת דין לדריכון בכל מותבניכון׃ כתר
הדה לכם רסם חכם עלי מר אגיאלכם פי גמיע מסאכנכם׃ כל מכה נפש לפי עדים ירצח את הרצח
ועד אחד לא יענה בנפש למות׃ כל דיקטול נפשא על מימר סהדין יקטול ית קטולא וסהיד חד
לא יסהיד באנש למקטל׃ כל מן קתל נפסא עאמדא פבקול שאהדין אקתלוה ואמא שאהד
ואחד פלא ישהד עליה מיקתל׃ ולא תקחו כפר לנפש רצח אשר הוא רשע למות כי מות יומת׃
למקטל ולא תקבלון ממון על אנש קטול דהוא חייב לממת ארי אתקטלא יתקטיל׃ ולא תאכדו דייה
ען נפס קאתל יגב עליה אלקתל לא יקתל קתלא׃ ולא תקחו כפר לנוס אל עיר מקלטו לשוב
לשבת בארץ עד מות הכהן׃ ולא תקבלון ממון למערק לקרית שיזבותיה למתב למיתב
בארע עד דימות כהנא׃ ולא תאכדו מנה דייה איצא פתהרבוה אלי בעץ קרי חמאה ליעוד
פיסכן אלבלד בעד מות אלאמאם׃ ולא תחניפו את הארץ אשר אתם בה כי הדם הוא יחניף את
הארץ

הארץ ולארץ לא יכפר לדם אשר שפך בה כי אם בדם שפכו׃ ולא תחייבון ית ארעא
דאתון בה ארי דמא הוא מחייב ית ארעא ולארעא לא מתכפר על דם זכי דאתאשד בה
אלהן בדם אשדיה׃ ולא תדנסו אלבלד אלדי אנתם בה לאן אלדם ידנסה ולא יגפר לה ולדם אלדם
אלדי ספכה פיה אלא בדם סאפכה׃ ולא תטמא את הארץ אשר אתם ישבים בה אשר אני
שכן בתוכה כי אני יהוה שכן בתוך בני ישראל׃ ולא תסאבון ית ארעא דאתון יתבין בה
דשכינתי שריא בגוה ארי אנא יי שכינתי שריא בגו בני ישראל׃ ולא תנגסו אלבלד
אלדי אנתם פיה אלדי נורי סאכן פיה פאני אללה נורי סאכן פי מא בין בני אסראיל׃

ויקרבו ראשי האבות למשפחת בני גלעד בן מכיר בן מנשה
ממשפחות בני יוסף וידברו לפני משה ולפני הנשאים ראשי אבות לבני ישראל
רישי אבהתא לזרעית בני גלעד בר מכיר בר מנשה מזרעית בני יוסף ומלילו
קדם משה וקדם רברביא רישי אבהתא לבני ישראל׃ תם תקדם רייסא עשירה בני גלעד
בן מכיר בן מנשה מן עשאיר בני יוסף פקאלו בין ידי מוסי ואשראף רייסא אבא בני אסראיל׃
ויאמרו את אדני צוה יהוה לתת את הארץ בנחלה בגורל לבני ישראל ואדני צוה ביהוה
לתת את נחלת צלפחד אחינו לבנתיו׃ ואמרו ית רבוני פקיד יי למיתן ית ארעא באחסנא
בעדבא לבני ישראל ורבוני אתפקד במימרא דיי למיתן ית אחסנת צלפחד אחונא
לבנתיה׃ אן אללה אמר סיידנא אן יעטי אלבלד נחלה באסהם לבני אסראיל ואמרה איצא אן
יעטי נחלה צלפחד אכונא לבנאתה׃ והיו לאחד מבני שבטי בני ישראל לנשים ונגרעה
נחלתן מנחלת אבתינו ונוסף על נחלת המטה אשר תהיינה להם ומגרל נחלתנו יגרע׃
ויהוין לחד מבני שבטי בני ישראל לנשין ותתמנע אחסנתהון מאחסנת אבהתנא
ותתוסף על אחסנת שבטא דיהוין להון ומעדב אחסנתנא יתמנע׃ פנכאף אן צרן
נסא לואחד מן אסבאט בני אס׳ פתנקץ חצתהן מן נחלת אבאינא ותזאד עלי חצה
אלסבט אלדי יתזוגן מנה ויכון סהם נחלתנא מנקוצא׃ ואם יהיה היבל לבני ישראל
ונוספה נחלתן על נחלת המטה אשר תהיינה להם ומנחלת מטה אבתינו יגרע נחלתן׃
ואם יהי יובילא לבני ישראל ותתוסף אחסנתהון על אחסנת שבטא דיהוין להון ומאחסנת
שבטא דאבהתנא יתמנע אחסנתהון׃ ולו חתי ואפי אליובל בני אסר׳ לבקת חצתהן מזאדה
עלי חצה אלסבט אלדי יתזוגן מנה ונאקצה מן חצתנא׃ ויצו משה את בני ישראל על פי יהוה
לאמר כן מטה בני יוסף דברים׃ ופקיד משה ית בני ישראל על מימרא דיי למימר יאות
שבטא דבני יוסף ממללין׃ פאמר מוסי בני אסר׳ עלי קול אללה וקאל להם נעמא קאל סבט ולד
יוסף׃ זה הדבר אשר צוה יהוה לבנות צלפחד לאמר לטוב בעיניהם תהיינה לנשים אך
למשפחת מטה אביהם תהיינה לנשים׃ דין פתגמא דפקיד יי לבנת צלפחד למימר לדתקין

ן יהוין לנשין ברם לזרעית שבטא דאבוהון יהוין לנשין: הדא מא אמר אלה בה בי
נאת צלפחד אן יתזווגן במן חסן ענדהן לכן ימן עשירה סבט אביהן: ולא תסב נחלה
ישראל ממטה אל מטה כי איש בנחלת מטה אבתיו ידבקו בני ישראל: ולא תסחר
א לבני ישראל משבטא לשבטא ארי גבר באחסנת שבטא דאבהתוהי ידבקון בני ישראל
אחור הדה אנחלה לבני אסראיל מן סבט אלי סבט אלא כל סבט מנהם נחלת אבאיה: וכל בת
נחלה ממטות בני ישראל לאחד ממשפחת מטה אביה תהיה לאשה למען יירשו בני
ל איש נחלת אבתיו: וכל ברתא ירתת אחסנא משבטיא דבני ישראל לחד מזרעית
א דאבוהא תהי לאתו בדיל דיירתון בני ישראל גבר אחסנת אבהתוהי: וכדא חכם כל
רת נחלה מן בעץ אסבאט בני אסראיל כלואחד מן עשירה סבט אביהא תך זוגה לכי ירת
בנו מנהם נחלה אבאיה: ולא תסב נחלה ממטה למטה אחר כי איש בנחלתו ידבקו
ת בני ישראל: ולא תסחר אחסנא משבטא לשבטא אחרנא ארי גבר באחסנתיה ידבקון
שבטיא דבני ישראל: ולא תדור איצא נחלה מן סבט אלי סבט אכר בל ילזם כל סבט מן בני
אכר נחלתה: כאשר צוה יהוה את משה כן עשו בנות צלפחד: כמא דפקיד יי ית משה
כין עבדא בנת צלפחד: כמא צנע בנאת צלפחד כמא אמר אלה מוסא: ותהיינה מחלה
תרצה וחגלה ומלכה ונעה בנות צלפחד לבני דדיהן לנשים: והואה מחלה תרצה וחגלה
ומלכה ונעה בנת צלפחד לבני אחי אבוהן לנשין: פצארת מחלה ותרצה וחגלה ומלכה ונעה בנאת
צלפחד נסא לבני אעמאמהן: ממשפחת בני מנשה בן יוסף היו לנשים ותהי נחלתן
על מטה משפחת אביהן: מזרעית בני מנשה בר יוסף הואה לנשין והות אחסנתהון על
שבט דזרעית אבוהן: אלי מן עשירה מנשה בן יוסף ובקית נחלתהן מן עשירה סבט אביהן
אלה המצות והמשפטים אשר צוה יהוה ביד משה אל בני ישראל בערבת מואב על
ירדן ירחו: אלין פקודיא ודיניא דפקיד יי בידא דמשה לות בני ישראל במישרא דמואב
על ירדנא דיריחו: הדה אלוצאיא ואלאחכאם אלתי אמר אלה בהא מוסא אלי בני אסראיל
פי בידא מואב עלי אדרן יריחא: קל"ב פסוקי' סימ' בלק   וחסל ספר במדבר

סכום הפסוקי' שלספר במדבר אלף ומאתים ושמנים ושמנה פסוקים סימ' ארפ"ח להם יכנו לבשלים ושנה
תורה אחת. כי יהיה לכם. חלקנו טוב. שמו שכבה ויאמר בבית בן ישי יהודה

ספר הדברים

אלה הדברים אשר דבר משה אל כל ישראל בעבר הירדן במדבר
בערבה מול סוף בין פארן ובין תפל ולבן וחצרות ודי זהב: אלין
פתגמיא דמליל משה עם כל ישראל בעברא דירדנא אוכח יתהון על דחבו במדברא

ועל דארגיזו במישרא לקביל ים סוף בפארן איתפלו על מנא ובחצרות ארגיזו על
בסרא ועל דעבדו עגל דדהב · הדה אלכלמאת אלדי כלם בהא מוסי בני אסראיל [illegible]
ואלבריה מקאבל אלקלזם בין פרן ובין תפל ולבן וחצרות ודי דהב · אחד עשר יום מחרב
דרך הר שעיר עד קדש ברנע · מהלך חד עסר יומין מחורב אורח טורא דשעיר עד רקם
גיאה · עלי מסאפת אחדי עשר יומא מן חריב עלי טריק גבל שעיר אלי רקים ברנע · ויהי
בארבעים שנה בעשתי עשר חדש באחד לחדש דבר משה אל בני ישראל ככל
אשר צוה יהוה אתו אלהם · והוה בארבעין שנין בחד עסר ירחין בחד לירחא מליל משה
עם בני ישראל ככל דפקיד יי יתיה לותהון · ולמא כאן מן ארבעין סנה מן אליום אלאול [illegible]
מן דלך כלם מוסי בני אסראיל בגמיע מא אמרה אללה איהם · אחרי הכתו את סיחן מלך האמרי
אשר יושב בחשבון ואת עוג מלך הבשן אשר יושב בעשתרות באדרעי · בתר דמחאית
סיחון מלכא דאמוראה דיתיב בחשבון וית עוג מלכא דמתנן דיתיב בעשתרות באדרעי ·
בעד כתלה ללך סיחון מלך אלאמוריין אלמקים פי חשבון ועוג מלך אלבתניה אלמקים פי עשתרות פי
אדרעאת · בעבר הירדן בארץ מואב הואיל משה באר את התורה הזאת לאמר · בעיברא דירדנא
בארעא דמואב שרי משה למפרש ית אולפן אוריתא הדא למימר · פי עבר אלארדן פי בלד מואב
אמתן מוסי פי שרח הדה אלתורה קאילא · יהוה אלהינו דבר אלינו בחרב לאמר רב לכם
שבת בהר הזה · אי אללה יי אלהנא מליל עמנא בחרב למימר סגי לכון דיתיבתון בטורא
הדין · אן אללה רבנא כלמנא פי חריב יקול חסבכם אלמקאם מן הדא אלגבל · פנו וסעו לכם ובאו הר
האמרי ואל כל שכניו בערבה בהר ובשפלה ובנגב ובחוף הים ארץ הכנעני והלבנון עד הנהר
הגדול נהר פרת · אתפנו וטולו לכון ועולו לטורא דאמוראה ולכל מגירוהי במישרא בטורא
ובשפלתא ובדרומא ובספר ימא ארע כנענאה ולבנן עד נהרא רבא נהרא פרת · ולו וארחלו
וגאו אלי גבל אלאמורי וגמיע גיראנה מן אלגור ואלגבל ואלסהל ואלדארום בלד אלכנעאניין ואללבנאן אלי
אלנהר אלכביר נהר אלפראת · ראה נתתי לפניכם את הארץ באו ורשו את הארץ אשר נשבע
יהוה לאבתיכם לאברהם ליצחק וליעקב לתת להם ולזרעם אחריהם · חזו דיהבית קדמיכון
ית ארעא עולו ואחסינו ית ארעא דקיים יי לאבהתכון לאברהם ליצחק וליעקב למתן להון ולבניהון
בתריהון · אנט̇רו קד געלת אלבלד בין ידיכם אדכלו ואחוזוה כמא אקסם אללה לאבאיכם לאבראהים [illegible]
א[illegible] יעטיהם ולנסלהם בעדהם · ואמר אלכם בעת ההוא לאמר לא אוכל לבדי שאת אתכם
ואמרית לכון בעדנא ההוא למימר לית אנא יכיל בלחודי לסוברא יתכון · וקלת לכם פי
דאך אלוקת קאילא לא אטיק וחדי אן אחתמלכם · יהוה אלהיכם הרבה אתכם והנכם היום
ככוכבי השמים לרב · יי אלהכון אסגי יתכון והאיתיכון יומא דין ככוכבי שמיא לסגי · אללה
רבכם כת'רכם והוד'אכם אליום ככואכב אלסמא כת'רה · יהוה אלהי אבותיכם יסף עליכם ככם אלף

פי עברט
ארדן
בחל

ביאון
ושליעה

וסהל
טבחה

אסטיע

אר

כמכם

ויברך אתכם כאשר דבר לכם׃ יי אלהא דאבהתכון יוסיף עליכון כותכון
אלף זמנין ויברך יתכון כמא דמליל לכון׃ איכה אשא לבדי טרחכם ומשאכם
מתלכם אף מלהון ויבארך מכל כמא ושרשי איכה אשא לבדי טרחכם ומשאכם
וריבכם׃ איכדין אסובר בלחודי טורחכון ועסקיכון ודיניכון׃ ביה אחתמלו הבו
תקלכם וטפלכם וכעמתכם׃ הבו לכם אנשים חכמים ונבנים וידעים לשבטיכם ואשמם
בראשיכם׃ הבו לכון גברין חכימין וסוכלתנין ומדען לשבטיכון ואמנינון רישין עליכון׃
ותעניתון יתי ואמרתון תקין פתגמא דמלילתא למעבד׃ ותענו אתי
ותאמרו טוב הדבר אשר דברת לעשות׃ ואתיבתון יתי ואמרתון תקין פתגמא דמלילתא
למעבד׃ ואקח את ראשי שבטיכם ואמר להם מה אצלח אן יעמל הדא לאמר על
קלתאה׃ ואקח את ראשי שבטיכם אנשים חכמים וידעים ואתן אותם
ראשים עליכם שרי אלפים ושרי מאות ושרי חמשים ושרי עשרת
ושטרים לשבטיכם׃ ודברית ית רישי שבטיכון גברין חכימין ומדען
ומניתי יתהון רישין עליכון רבני אלפי ורבני מאוותא ורבני חמשין ורבני
עשורייתא וסרכין לשבטיכון׃ ואכרת מן אסבאטכם רגלא ומצמא
מערותין פגעלתם ריסא עליכם ריסא לו ורוסא מאיין ופמסין
ועשרת ועדתא לאסבאטכם׃ ואצוה את שפטיכם בעת ההוא לאמר
שמע בין אחיכם ושפטתם צדק בין איש ובין אחיו ובין גרו׃ ופקידית ית
דיניכון בעדנא ההוא למימר שמעו בין אחיכון ותדינון קושטא בין גברא
ובין אחוהי ובין גיורה׃ ואמר חכמיא אבם כירלך לענת וקלת להם אשמעו
מא בין אבותכם ואחמו בעדל בין רגל ואביה וצדה׃ לא תכירו
פנים במשפט כקטן כגדל תשמעון לא תגורו מפני איש כי המשפט
לאלהים הוא והדבר אשר יקשה מכם תקרבון אלי ושמעתיו׃ לא
תשתמודעון אפי ברין נאכלי עירא כרבא תשמעון לא תדחלון מן קדם
גברא ארי דינא דייי הוא ופתגמא דיקשי מנכון תקרבון לותי ואשמעניה׃
לא תתבתו לונה מלחכם ואקמיעו מנו צניד כבכביד ולא תחדרו
אחרא לאן טחכם ללה ואו אמר צעב עליכם אעדוה ליי התיא נגר
ב מיה׃ ואצוה אתכם בעת ההוא את כל הדברים אשר תעשון׃ ופקידית
יתכון בעידנא ההוא ית כל פתגמיא דתעבדון׃ ואוצית כם כירלן ליה ית

אב גההו

דברים

בגמ׳ע לאמור לתי רבאן לתעבדונא ׃ ונסע מחרב ונלך את כל
המדבר הגדול והנורא ההוא אשר ראיתם דרך הר האמרי כאשר
צוה יי׳ אלהינו אתנו ונבא עד קדש ברנע ׃ ונטלנא מחרב
והליכנא ית כל מדברא רבא ודחילא ההוא דחזיתון אורח טורא
דאמוראה כמא דפקיד יי׳ אלהנא יתנא ואתינא עד רקם גיאה ׃ תם
דחלנא מן חריב וסרנא במיעתיך אבריה לעצימה למביה לתי
ראיתמוהא עלי טריק גבל אלאמוריין כמא אמרנא אלה רבנא חתי
גרנא אלקדים ברנע ׃ ואמר אליכם באתם עד הר האמרי אשר יי׳
אלהינו נותן לנו ׃ ואמרית לכון אתיתון עד טורא דאמוראה דיי׳ אלהנא
יהב לנא ׃ פקלת לכם קד גיתם אלי גבל אלאמוריין אלדי אלה רבנא
מעטיה לנא ׃ ראה נתן יי׳ אלהיך לפניך את הארץ עלה רש כאשר
דבר יי׳ אלהי אבתיך לך אל תירא ואל תחת ׃ חזי יהב יי׳ אלהך קדמך
ית ארעא סק אחסין כמא דמליל יי׳ אלהא דאבהתך לך לא תדחל ולא
תתבר ׃ אנצר קד געל אלה רבך אלבלד בין ידיך אצעד פחוזהא
כמא ועדך אלה אלה אבאיך לא תכאף ולא תתחיר ׃ ותקרבון אלי
כלכם ותאמרו נשלחה אנשים לפנינו ויחפרו לנו את הארץ וישיבו
אתנו דבר את הדרך אשר נעלה בה ואת הערים אשר נבא
אליהן ׃ וקריבתון לותי כלכון ואמרתון נשלח גברין קדמנא
ויאללון לנא ית ארעא ויתיבון יתנא פתגמא ית אורחא דניסק בה וית
קרויא דניעול להון ׃ פתקדם אליי מנכם כתיר וקלתם נבעת רגאלא בין
ידינא ירומון לנא אלבלד ויררון עלינא גואבא ען אלטריק אלדי נצעד
פיה ואלקרי אלדי נרכל אליהא ׃ וייטב בעיני הדבר ואקח מכם שנים
עשר אנשים איש אחד לשבט ׃ ושפר בעיני פתגמא ודבריית
מנכון תרי עסר גברין גברא חד לשבטא ׃ פחסן ענדי דלך ואכדת
מנכם אתני עשר רגל ואחדא מן כל סבט ׃ ויפנו ויעלו ההרה רגלא
ויבאו עד נחל אשכל וירגלו אתה ׃ ואתפניאו וסליקו לטורא
ואתו עד נחלא דאתכלא ואלילו ׃ פולו וצעדו אלי אלגבל ונאו אלי ואד
אלענקוד ונבשוה ׃ ויקחו בידם מפרי הארץ ויורדו אלינו וישיבו אתנו
דבר ויאמרו טובה הארץ אשר יי׳ אלהינו נתן לנו ׃ ונסיבו בידיהון מי

דברים

מאיבא דארעא ואחיתו לנא ואתיבו יתנא פתגמא ואמרו טבא ארעא
דיי' אלהנא יהיב לנא ; ואכדו מעהם מן תמרה ואחדרוה אלינא ורדו
עלינא גואבא וקאלו אן אלבלד אלדי אללה רבנא מעטינא הו גייד ; ולא
אביתם לעלות ותמרו את פי יי' אלהיכם ; ולא אביתון למסק וסריבתון על
מימרא דיי' אלהכון ; פלם תשו אלצעוד אליה ובלפתם אמר אללה רבכם ;
ותרגנו באהליכם ותאמרו בשנאת יי' אתנו הוציאנו מארץ מצרים לתת
אתנו ביד האמרי להשמידנו ; ואתרעמתון במשכניכון ואמרתון בסני
יי' יתנא אפקנא מארעא דמצרים למימסר יתנא בידא דאמוראה לשיצ'
יתנא ; ותכרמתם פי אכביתכם וקלתם מן שנאה אללה לנא אכרגנא
מן בלד מצר ליסלמנא פי אידי אלאמוריין פינגלנא ; אנה אנחנו עולים
אחינו המסו את לבבנו לאמר עם גדול ורם ממנו ערים גדלות ובצורות
בשמים וגם בני ענקים ראינו שם ; לאן אנחנא סלקין אחנא תברו ית ענקים
ליבנא למימר עם רב ותקיף מננא קרוין רברבן וכריכן עד צית שמיא
ואף בני גיברא חזינא תמן ; אלי אין נחן צאעדין ואכותנא אמאסו
קלובנא בקולהם אן קום אכתר ואעצם מנא ואן קראהם כבאר
חצינה תרני אלסמא חתי בני אלגבאברה ראינאהם הנאך ; ואמר
אלכם לא תערצון ולא תיראון מהם ; ואמרית לכון לא תתברון ולא
תדחלון מנהון ; פקלת לכם לא תרהבוהם ולא תכאפוהם ; יהוה אלהיכם
ההלך לפניכם הוא ילחם לכם ככל אשר עשה אתכם במצרים לעיניכם ;
יי' אלהכון דמדבר קדמיכון מימריה יגיח לכון ככל דעבד עמכון במצרים
לעיניכון ; אללה רבכם אלסאיר בין ידיכם הו יחארב ענכם כנחו מא
צנע מעכם במצר בחצרתכם ; ובמדבר אשר ראית אשר נשאך
יהוה אלהיך כאשר ישא איש את בנו בכל הדרך אשר הלכתם עד באכם
עד המקום הזה ; ובמדברא דחזיתא דסוברך יי' אלהך כמא דמסובר גברא
ית בריה בכל אורחא דהלכתון עד מיתיכון עד אתרא הדין ; וכמא ראיתמ'
אלבר אן אללה רבך חמלך כמא יחמל אלאנסאן ולדה אשנאקאני כל טריק
סרתם אליה אן גיתם אלי הדא אלמוצע ; ובדבר הזה אינכם מאמינים ביי'

דברים

אלהיכם : ובפתגמא הדין ליתכון מהימנין במימרא דיי אלהכון : ופי הדא
אלאמר אנתם לא תומנון באללה רבכם : ההלך לפניכם בדרך לתור לכם מקום
לחנתכם באש לילה לראתכם בדרך אשר תלכו בה ובענן יומם :
ודמדבר קדמיכון באורחא לאתקנא לכון אתר בית משרי לאשריותכון
בעמודא דאישתא בליליא לאחזיותכון באורחא דתהכון בה ובעמודא
דעננא ביממא : אלסאיר גדאה אמאמכם פי אלטריק ליצלח לכם
מכאנא לנזולכם באלנאר לילא לירויכם אלטריק אלדי תסלכונה ובאלגמאם
נהארא : וישמע יי את קול דבריכם ויקצף וישבע לאמר : ושמיע
קדם יי ית קל פתגמיכון ורגיז וקיים למימר : פסמע אללה כלאמכם וסכט
ואקסם קאילא : אם יראה איש באנשים האלה הדור הרע הזה את
הארץ הטובה אשר נשבעתי לתת לאבותיכם : אם יחזי גבר בגבריא
האלין דרא בישא הדין ית ארעא טבתא דקיימית למיתן לאבהתכון :
אן ראי רגל מן הולאי אלקום הדא אלגיל אלרדי אלבלד אלגייד אלדי אקסמת
באעטאיה לאבאיכם : זולתי כלב בן יפנה הוא יראנה ולו אתן את
הארץ אשר דרך בה ולבניו יען אשר מלא אחרי יהוה : אלהין כלב
בן יפנה הוא יחזינה וליה אתן ית ארעא דדריך בה ולבנוהי חלף דאשלים
בתר דחלתא דיי : סוי כלב אבן יפנה פאנה יראהא ולה אעטי אלבלד
אלדי סלכה ולבניה למא אתבע טאעה אללה : גם בי התאנף יהוה
בגללכם לאמר גם אתה לא תבא שם : אף עלי הוה רגז מן קדם יי
בדילכון למימר אף אנת לא תיעול לתמן ועלי איצא וגד אללה
בסבבכם חתי קאל ואנת איצא לא תדכלהא : יהושע
בן נון העמד לפניך הוא יבא שמה אתו חזק כי הוא ינחלנה את ישראל :
יהושע בר נון דקאים קדמך הוא יעול לתמן יתיה תקיף ארי הוא יחסנינה
לישראל : יהושע אבן נון אלקאים בין ידיך הו אלדי ידכלהא פאשדד
טאעה יורתהא לבני אסראיל : וטפכם אשר אמרתם לבז יהיה
ובניכם אשר לא ידעו היום טוב ורע המה יבאו שמה ולהם אתננה
והם יירשוה : וטפלכון דאמרתון לביזא יהון ובניכון דלא ידעו יומא
דין טב וביש אינון יעלון לתמן ולהון אתנינה ואינון יירתונה : ואטפ

וטפלכם אלדי תוהמתם אנהם יכונו גנימה ובנוכם אלדין הם אליום לא
עדני כיד נשר ללחרב הם ירכלונהא ולהם אעטיהא מחוזהא ׃ ואתם
פנו לכם וסעו המדברה דרך ים סוף ׃ ואתון אתפנו לכון וטולו למדברא
אורח ימא דסוף ׃ ואמא אנתם פולו וארחלו אלי אלבר טריק בחר אלקלזם
ותענו ותאמרו אלי חטאנו ליהוה אנחנו נעלה ונלחמנו ככל אשר
צונו יי אלהינו ותחגרו את כלי מלחמתו ותהינו לעלות ההרה ׃
ואתיבתון ואמרתון לי חבנא קדם יי אנחנא נסק ונגיח קרב ככל דפקדנא
יי אלהנא וזרזתון גבר ית מני קרביה ושריתון למסק לטורא ׃ פאגבתמוני
וקלתם לי קד אכטאנא ללה נחן נצעד ונחארב אחלהא כמא יאמרנא
אלה רבנא פתקלד כל ואחד מנכם אלה חרבה ובאדרתם לתצעדון אלגבל ׃
ויאמר יי אלי אמר להם לא תעלו ולא תלחמו כי אינני בקרבכם ולא תנגפו
לפני איביכם ׃ ואמר יי לי אימר להון לא תיסקון ולא תגיחון קרבא ארי
לית שכינתי בניכון ולא תיתברון קדם בעלי דבביכון ׃ פקאל אלה לי קל
להם לא תצעדו ולא תחארבוהם כאנה ליס מעכם ולא תנהזמו בין ידי — פאן נוריליס
אעדאיכם ׃ ואדבר אליכם ולא שמעתם ותמרו את פי יהוה ותזדו ותעלו — הו תנצמו
ההרה ׃ ומלילית עמכון ולא קבילתון וסריבתון על מימרא דיי
וארשעתון וסליקתון לטורא ׃ פקלת לכם דלך ולם תקבלו בל
כאלפתם אמר אלה ותוקחתם עלי צעוד אלגבל ׃ ויצא האמרי
היושב בהר ההוא לקראתכם וירדפו אתכם כאשר תעשינה הדבורים
ויכתו אתכם בשעיר עד חרמה ׃ ונפק אמוראה דיתיב בטורא ההוא
לקדמותכון ורדפו יתכון כמא דנתזן דבריתא וטרדו יתכון בשעיר
עד חרמה ׃ פכרג אלאמוריון אלמקימון פי דלך אלגבל תלקאכם פטלבוכם
כמא ילסע אלנחל וחטמוכם מן סעיר אלי חרמה ׃ ותשבו ותבכו לפני יי
ולא שמע יהוה בקלכם ולא האזין אליכם ׃ ותבתון ובכיתון קדם יי ולא
קביל יי צלותכון ולא אצית למליכון ׃ פרגעתם ובכיתם בין ידי אלה
פלם יסמע צותכם ולא אנצת לכם ׃ ותשבו בקדש ימים רבים כימים
אשר ישבתם ׃ ויתבתון ברקם יומין סגיאין כיומיא דיתבתון ׃ ואקמ...

נירקים מדה טוילה שניה כמא אמר מא אקמתם : ונפן ונסע המדברה
דרך ים סוף כאשר דבר יהוה אלי ונסב את הר שעיר ימים רבים :
ואתפנינא ונטלנא למדברא אורח ימא דסוף כמא דמליל יי עמי ו
ואקפנא ואקמנא יתטורא דשעיר יומין סגיאין : תם ולינא ודחלנא
מיאבר טריק בחר סוף כמא אמרני אללה ואסתדרנא גבל סעיר
מדה טוילה ; ויאמר יהוה אלי לאמר : ואמר יי פ׳
לי למימר : תם קאל לי קאילא : רב לכם סב את ההר הזה פנו
לכם צפנה : סגי לכון דאקיפתון ית טורא הדין אתפנו לכון לציפונא :
חסבכם מן טואפכם בהדא אלגבל ולו עלי אלשמאל : ואת העם צו
לאמר אתם עברים בגבול אחיכם בני עשו הישבים בשעיר וייראו
מכם ונשמרתם מאד : וית עמא פקיד למימר אתון עברין בתחום אחיכון
בני עשו דיתבין בשעיר וידחלון מנכון ותסתמרון לחדא : ומר קומך
וקל להם אנכם גאיזין פי תכם אכותכם בני עשו למקימין בסעיר
וסיכאפונכם ואחדרו גדא : אל תתגרו בם כי לא אתן לכם מארצם
עד מדרך כף רגל כי ירשה לעשו נתתי את הר שעיר : לא תתגרון
בהון ארי לא אתן לכון מארעהון עד מדרך פרסת רגל ארי ירותא לעשו
יהבית ית טורא דשעיר : לא תתחרשו בהם לאני לים אעטיכם מן
בלדהם ולא וטא קדם לאן קבל סעיר קד אעטיתה לעשו ורתא : אכל
תשברו מאתם בכסף ואכלתם וגם מים תכרו מאתם בכסף ושתיתם :
עיבורא תזבנון מנהון בכספא ותיכלון ואף מיא תזבנון מנהון בכספא
ותשתון : בל אשתרו מנהם טעאמא בתמן פכלוה [illegible] מא פאשרבוה :
כי יהוה אלהיך ברכך בכל מעשה ידך ידע לכתך את המדבר הגדול
הזה זה ארבעים שנה יהוה אלהיך עמך לא חסרת דבר : ארי יי אלהך
ברכך בכל עובדי ידך סופיק לך צורכך במהכך ית מדברא רבא הדין
דנן ארבעין שנין מימרא דיי אלהך בסעדך לא חסרת מדעם : לאן
אללה קד בארכך לך פי גמיע אעמלך ואחסן אליך עד מסירך פי הדא רבר
אלבר אלעטים הדה ארבעין סנה אללה רבך מעך לם יעוזך שיא :
מאת אחינו בני עשו הישבים בשעיר מדרך הערבה מאילת
ומעציון

ומעציון גבר ונפן ונעבר דרך מדבר מואב:
ועברנא מלות אחנא בני עשו דיתבין בסעיר מאורח מישרא מאילת
ומעציון גבר ואתפנינא ועברנא אורח מדברא דמואב ; פגזנא מן
אכותנא בני עשו אלמקימין בסעיר מן אלטריק אלבדא ואילת ועציון גבר
וולינא ודכלנא טריק בריה מואב: ויאמר יי אלי אל תצר את מואב ואל
תתגר בם מלחמה כי לא אתן לך מארצו ירשה כי לבני לוט נתתי את ער
ירשה ; ואמר יי לי לא תצור על מואבאי ולא תתגרי למעבד עימהון קרב
ארי לא אתן לך מארעהון ירותא ארי לבני לוט יהבית ית לחית ירותא ;
פקאל לי הלא תחצר אלמואביין ולא תתחרשבהם כאני לא אעטיך מן
בלדהם חוזא אד לבני לוט קד געלת שאר וראתה ; האמים לפנים ישבו לי
בה עם גדול ורב ורם כענקים : אימתני מלקדמין יתיבו בה עם רב וסגי ותקיף
כגבריא ; וכאן אלזוזין אקאמון בהא קבלהם קום כביר כתיר ורפיע ב
כאלגבארין ; רפאים יחשבו אף הם כענקים והמואבים יקראו להם י
אמים ; כגבריא מתחשבין אף אינון כגבריא ומואבאי קרן להון אימתני ;
והם יחקבון איצא כאלגבארין ואלמואביין יסמונהם אלזוזיין ; ובשעיר
ישבו החורים לפנים ובני עשו יירשום וישמידום מפניהם וישבו תחתם
כאשר עשה ישראל לארץ ירשתו אשר נתן יהוה להם ; ובשעיר יתיבו
חוראי מלקדמין ובני תריכונ ושיצי אונון מן קדמיהון ויתיבו באתרהון עשו
כמא דעבד ישראל לארע ירותתיה דיהב יי להון ; ואמא פי סעיר פקאם
אלחוריין קבל בני עשו חתי אתו פקרצוהום ואנגרוהם מן בין ידיהם ואקאמו
מכאנהם כמא צנע אלאסראיל בבעץ חוזה אלדי אעטאהם אללה ; עתה
קמו ועברו לכם את נחל זרד ונעבר את נחל זרד ; כען קומו ועיברו לכון ית
נחלא דזרד ועברנא ית נחלא דזרד ; אלאן קומו ואעברו ואד זרד כ
פעברנאה ; והימים אשר הלכנו מקדש ברנע עד אשר עברנו את נחל
זרד שלשים ושמנה שנה עד תם כל הדור אנשי המלחמה מקרב ה
המחנה כאשר נשבע יי להם ; ויומיא דהלכנא מרקם גיאה עד
דעברנא ית נחלא דזרד תלתין ותמני שנין עד דסף כל דרא גברי מגיחי

דברים

קדבא מנו משריתא כמא דקיים יי׳ להון ׃ ובאנת נמרה אליאם מנך
סרנא מן קדים ברנע אלי אן עברנא ואדרד תמאניה ותלתין סנה אלי אן
פני אלקום מחאדביין מן אלעסכר כמא קסם אללה עליהם ׃ וגם יד יי׳
היתה בם להמם מקרב המחנה עד תמם ׃ ואף מחא מן קדם יי׳ הות בהון
לשיציותהון מגו משריתא עד דשיצינון ׃ ואיצא אפה מן ענד אללה חלת
בהם לאהמאתהם מן אלעסכר אלי אן פנו ׃ ויהי כאשר תמו כל אנשי
המלחמה למות מקרב העם ׃ והוה כד שלימו כל גברי מגיחי קרבא
לממת מגו עמא ׃ פלמא פני גמיעהם מן בין אלאמה ׃
וידבר יי׳ אלי לאמר ׃ ומליל יי׳ עמי למימר ׃
קאל אללה לי קאילא ׃ אתה עבר היום את גבול מואב את ער ׃ את עבר יומא
דין ית תחום מואב ית לחיית ׃ אנת גאיז אליום תכם מואב אעני והו שאר ׃
וקרבת מול בני עמון אל תצורם ואל תתגר בם כי לא אתן מארץ בני עמון
לך ירושה כי לבני לוט נתתיה ירושה ׃ ותתקרב לקבל בני עמון לא תצור
עליהון ולא תתגרי למעבד עמהון קרב ארי לא אתן מארע בני עמון לך
ירותא ארי לבני לוט יהבתה ירותא ׃ פתקרב מן בני עמון פלא תחאצרהם
ולא תחרש בהם פאני לא אעטיך מן בלדהם חוזא אד געלתהא
לבני לוט חוזא ׃ ארץ רפאים תחשב אף היא רפאים ישבו בה לפנים
והעמונים יקראו להם זמזמים ׃ ארע גבריא מתחשבא אף היא גבריא
יתיבו בה מלקדמין ועמונאי קרן להון חשבנאי ׃ והי יתחסב איצא מן
בלד אלגבארין לאן אלגבאברה אקאמו בהא קבלהם ואלעמוניין יסמונהם
דוי אלהמם ׃ עם גדול ורב ורם כענקים וישמידם יהוה מפניהם
ויירשום וישבו תחתם ׃ עם רב וסגי ותקיף כגבריא ושיצינון יי׳ מן
קדמיהון ותריכונון ויתיבו באתרהון ׃ קום כביר רפיע כאלגבארין א
אנגפרהם אללה מן בין ידיהם פקרצוהם ואקאמו מכאנהם ׃ כאשר עשה
לבני עשו הישבים בשעיר אשר השמיד את החרי מפניהם ויירשום
וישבו תחתם עד היום הזה ׃ כמא דעבד לבני עשו דיתבין בסעיר דשיצי
ית חוראי מן קדמיכון ותריכונון ויתיבו באתרהון עד יומא הדין ׃ כמא צנע
לבנו

דברים

לבני עשו אלמקימין בסעיר אד אנטר אלחוריין מן בין ידיהם פקרצוהם
ואקאמו מכאנהם אלי יומנא הדא ׃ והעוים היושבים בחצרים עד עזה
כפתורים היצאים מכפתור השמידום וישבו תחתם ׃ ועוי דיתבין ברפיח
עד עזה קפוטקאי דנפקו מקפוטקיא שיציאונון ויתיבו באתרהון ׃ ואלעוין
אלמקימין ברפח אלי גזה ~~[illegible]~~ אלדי כרגו מן דמיאט קרצוהם ואקאמו ואלדמיאטיין
מכאנהם ׃ קומו סעו ועברו את נחל ארנן ראה נתתי בידך את סיחן מלך חשבון
האמרי ואת ארצו החל רש והתגר בו מלחמה ׃ קומו טולו ועיברו ית נחלא
דארנן חזי דמסרית בידך ית סיחון מלכא דחשבון אמוראה וית ארעיה
שרי לתרכותיה ואתגרי למעבד עמיה קרב ׃ פקומו וארחלו ואעברו
ואד ארנן אנטר קד אסלמת פי ידך סיחון מלך חשבון אלאמורי ובלדה
פאבד בקרצה ותחרש במחארבתה ׃ היום הזה אחל תת פחדך ויראתך על
פני העמים תחת כל השמים אשר ישמעון שמעך ורגזו וחלו מפניך ׃ יומא
דין אשרי למיתן זיעתך ודחלתך על אפי עממיא דתחות כל שמיא דישמעין
שמעך ויזועון ויתברון מן קדמך ׃ ומן הדא אליום אבתדי באיקאע רעבך
וכופך פי קלוב אלאמם אלדי תחת גמיע אלסמא פאדא הם סמעו כברך רגזו וארתעדו
מן בין ידיך ׃ ואשלח מלאכים ממדבר קדמות אל סיחון מלך חשבון דברי
שלום לאמר ׃ ושלחית אזגדין ממדברא דקדמות לות סיחון מלכא דחשבון
פתגמי שלמא למימר ׃ פבעתת ברסול מן בריה קדמות אלי סיחון מלך
חשבון בסלאם וכלאם קלת לה ׃ אעברה בארצך בדרך בדרך אלך לא
אסור ימין ושמאול ׃ אעבר בארעך באורחא באורחא איזיל לא אסטי לימינא
ולשמאלא ׃ אריד אן אגוז פי בלדך פי אלטריק אלנאהג אסיר ולא אמיל ימנה
ולא יסרה ׃ אכל בכסף תשברני ואכלתי ומים בכסף תתן לי ושתיתי רק
אעברה ברגלי ׃ עיבורא בכספא תזבין ואיכול ומיא בכספא תתין לי ואשתי
לחוד אעבר ברגלי ׃ טעאמא בתמן תמירני ואכלה ומא תביעני בתמן
ואשרבה פאעבר ברגלי פקט ׃ כאשר עשו לי בני עשו היושבים בשעיר
והמואבים היושבים בער עד אשר אעבר את הירדן אל הארץ אשר יהוה

אלהינו נתן לנו׃ כמא דעבדו לי בני עשו דיתבין בשעיר ומואבאי דיתבין
בלחיית עד דאעבר ית ירדנא לארעא דיי׳ אלהנא יהב לנא׃ כמא צנעו לי
בנו עשו אלמקימין בשעיר ואלמואביין אלמקימין בער אלי אן אעבר
אלארדן אלי אלבלד אלדי אללה רבנא מעטינאה׃ ולא אבה סיחן מלך חשבון
העבירנו בו כי הקשה יהוה אלהיך את רוחו ואמץ את לבבו למען תתו
בידך כיום הזה׃ ולא אבא סיחון מלכא דחשבון למשבקנא למעבר
בתחומיה ארי אקשי יי׳ אלהך ית רוחיה ותקיף ית ליביה בדיל למימסריה אלהך
בידך כיומא הדין׃ ולא ישא סיחון מלך חשבון אן יגתאזנא פי בלדה לאן
אללה רבך צעב רוחה ושדד קלבה לכי יסלמה בידך כמא תרי אליום׃
ויאמר יהוה אלי ראה החלתי תת לפניך את
סיחן ואת ארצו החל רש לרשת את ארצו׃ ואמר יי׳ לי חזי דשריתי
למימסר קדמך ית סיחון וית ארעיה שרי לתרכותיה למירת ית ארעיה׃
פקאל אללה לי אנטר קד בדית אן אסלם סיחן ובלדה בין ידיך פאבדא בקבצה
וחוז בלדה׃ ויצא סיחן לקראתנו הוא וכל עמו למלחמה יהצה׃ ונפק סיחון
לקדמותנא הוא וכל עמיה לאגחא קרבא ליהץ׃ פברז סיחון תלקאנא הו
וגמיע קומה ללחרב ליהץ׃ פברז סיחון ויתנהו יהוה אלהינו לפנינו ונך
אותו ואת בניו ואת כל עמו׃ ומסריה יי׳ אלהנא קדמנא ומחינא יתיה וית
בנוהי וית כל עמיה׃ פאסלמה אללה רבנא בין ידינא פקתלנאה ובניה וסאיר
קומה׃ ונלכד את כל עריו בעת ההוא ונחרם את כל עיר מתם והנשים
והנשים והטף לא השארנו שריד׃ וכבשנא ית כל קרוהי בעדנא ההוא
וגמרנא ית כל קרויא גבריא ונשיא וטפלא לא אשארנא משיזיב ופתחנא
גמיע קראה פי דלך אלוקת ואתלפנא מן כל קריה אלרגאל ואלנסא ואלאטפאל
לם נבק שרידא׃ רק הבהמה בזזנו לנו ושלל הערים אשר לכדנו׃ לחוד
בעירא בזנא לנא ועדי קרויא דכבשנא׃ גיר אלבהאים גנמנא וסלב אלקרי
אלתי פתחנאהא׃ מערער אשר על שפת נחל ארנן והעיר אשר בנחל
ועד הגלעד לא היתה קריה אשר שגבה ממנו את הכל נתן יהוה אלהינו לפנינו׃

מערער

מערער אשר) דעל כיף נחלא דארנון וקרתא דבנחלא ועד גלעד לא
הות קרתא דתקיפת מננא ית כולא מסר יי אלהנא קדמנא ׃ ומן ערער אלדי
שאטי ואדי ארנן ואלקריה אלתי פי אלואד ואלי גלעד לם תבק קריה מנעת מנא
בל אלכל אסלמה אללה רבנא פי ידנא ׃ רק אל ארץ בני עמון לא קרבת כל
יד נחל יבק וערי ההר וכל אשר צוה יהוה אלהינו ׃ לחוד לארע בני עמון לא
קריבתא כל כיף נחל יבקא וקרוי טורא וכל דפקיד יי אלהנא ׃ שוא אלי בלד
בני עמון פאנך לם תקרבה פגמיע שט ואד יבק וקרי אלגבל וסאיר מא
נהאנא ענה אללה רבנא ׃ ונפן ונעל דרך הבשן ויצא עוג מלך הבשן לקראתנו
הוא וכל עמו למלחמה אדרעי ׃ ואתפנינא וסלקינא לאורח מתנן ונפק
עוג מלכא דמתנן לקדמותנא הוא וכל עמיה לאגחא קרבא לאדרעי ׃ ת
ולינא וצעדנא טריק אלבתניה פברז עוג מלך אלבתניה תלקאנא הו וגמיע
קומה ללחרב באדרעת ׃ ויאמר יהוה אלי אל תירא אותו כי בידך נתתי אתו
ואת כל עמו ואת ארצו ועשית לו כאשר עשית לסיחון מלך האמרי
אשר יושב בחשבון ׃ ואמר יי לי לא תדחל מניה ארי בידך מסרית יתיה
וית כל עמיה וית ארעיה ותעביד ליה כמא דעבדת לסיחון מלכא א
אמוראה דיתיב בחשבון ׃ פקאל אללה לי לא תכאפה לאני קד אסלמתה
פי ידך וגמיע קומה ובלדה פאצנע בה כמא צנעת בסיחון מלך אלאמוריין
אלמקים פי חשבון ׃ ויתן יהוה אלהינו בידנו גם את עוג מלך הבשן ואת
כל עמו ונכהו עד בלתי השאיר לו שריד ׃ ומסר יי אלהנא בידנא אף
ית עוג מלכא דמתנן וית כל עמיה ומחינהי עד דלא אשתאר ליה
משיזיב ׃ פאסלם אללה רבנא פי איצא עוג מלך אלבתניה וקומה
פקתלנאהם חתי לם יבק מנהם שרידא ׃ ונלכד את כל עריו בעת
ההוא לא היתה קריה אשר לא לקחנו מאתם ששים עיר כל חבל
ארגב ממלכת עוג בבשן ׃ וכבשנא ית כל קרווהי בעידנא ההוא לא
הות קרתא דלא נסיבנא מנהון שתין קריין כל בית פלך טרכונא מלכותא

דברים

דעוג במתנן ׃ ופתחנא גמיע קראה פי ד'לך אלוקת לם תכן קריה לם נאכ'דהא
מנהם סתין קריה כל בלד אלארגוב ממלכת עוג פי אלבתניה ׃ כל אלה
ערים בצורות חומה גבהה דלתים ובריח לבד מערי הפרזי הרבה מאד ׃
כל אלין קרוין כריכן מקפן שור רם דילהון דשין ועברין בר מקרוי פצחיא
דסגיאין לחדא ׃ כל הדה קרי חצינה מחאטה בסור שאמך ומצאריע וגור
סוי קרי אלארבאץ' פאנהא כת'ירה גדא ׃ ונחרם אותם כאשר עשינו
לסיחן מלך חשבון החרם כל עיר מתם הנשים והטף ׃ וגמרנא יתהון
כמא דעבדנא לסיחון מלכא דחשבון גמרנא כל קרויא גבריא נשיא
וטפלא ׃ כמא צנענא בסיחון מלך חשבון כד'אך אתלפנא מן כל קריה
רהט ואלנסא ואלאטפאל ׃ וכל הבהמה ושלל הערים בזונו לנו ׃ וכל
בעירא ועדי קרויא בזנא לנא ׃ וכל בהימה וסלב אלקרי גנמנאהא ׃
ונקח בעת ההוא את הארץ מיד שני מלכי האמרי אשר בעבר
הירדן מנחל ארנן עד הר חרמון ׃ ונסיבנא בעידנא ההוא ית ארעא
מיד תרי מלכי אמוראה דבעברא דירדנא מנחלא דארנון עד טורא
דחרמון ׃ פחצל לנא פי ד'לך אלוקת בלד מלכי אלאמוריין אלד'י פי עבר
אלארדן מן ואד ארנון אלי גבל חרמון ׃ צידנים יקראו לחרמון
שריון והאמרי יקראו לו שניר ׃ צידנאי קרן לחרמון סריון ואמוראי
קרן ליה טור תלגא ׃ אלד'י יסמונה אלצידאניון סריון ואלאמוריון סניר ׃
כל ערי המישור וכל הגלעד וכל הבשן עד סלכה ואדרעי ערי ממלכת
עוג בבשן ׃ כל קרוי מישרא וכל גלעד וכל מתנן עד סלכה ואדרעי
קרוי מלכותא דעוג במתנן וגמיע קרוי אלסהל וגרש אלבתניה ואלי סלכה
ואדרעאת הי איצא מן קרי ממלכה עוג פי אלבתניה ׃ כי רק עוג מלך הבשן
נשאר מיתר הרפאים הנה ערשו ערש ברזל הלה הוא ברבת בני עמון
תשע אמות ארכה וארבע אמות רחבה באמת איש ׃ ארי לחוד עוג
מלכא דמתנן אשתאר משאר גבריא הא ערסיה ערסא דברזלא הלא
היא ברבת בני עמון תשע אמין ארכה וארבע אמין פתיה באמת מלך ׃
לאנה

דברים

לאנה בקי מן בקית אלגבאברה והו אלי להסריר מן חדיד פי אלרבה אלתי
לבני עמון טולה תסעה אדרע ועֹרצה ארבע אדרע בדרע אלמלך ; ואת
הארץ הזאת ירשנו בעת ההוא מערער אשר על נחל ארנן וחצי
הר הגלעד ועריו נתתי לראובני ולגדי ; וית ארעא הדא ירתנא בעדנא
ההוא מערוער דעל נחלא דארנון ופלגות טורא דגלעד וקרווהי יהבית
לשיבט ראובן ולשבט גד ; והדה אלבלד אלדי חזנאה פי דלך אלוקת מן
ערער אלדי עלי ואדי ארנון ונצף גבל גרש וקראה דפעתהא אלי אלראובניין
ואלגדיין ; ויתר הגלעד וכל הבשן ממלכת עוג נתתי לחצי שבט המנשה
כל חבל הארגב לכל הבשן ההוא יקרא ארץ רפאים ; ושאר גלעד וכל
מתנן מלכותא דעוג יהבית לפלגות שבטא דמנשה כל בית פלך טרכונא
לכל מתנן ההוא מתקרי ארע גבריא ; ובאקי גרש ותמאם בתניה אלממלכה
עוג דפעתה אלי נצף סבט אלמנשיין וכל כט אלמוגב ואלבתניה דאך יסמאן
בלד אלשגשא ; יאיר בן מנשה לקח את כל חבל ארגב עד גבול הגשורי
והמעכתי ויקרא אתם על שמו את הבשן חות יאיר עד היום הזה ; יאיר
בר מנשה נסיב ית כל בית פלך טרכונא עד תחום גשוראה ואפיקרוס
וקרא יתהון על שמיה ית מתנן כפרני יאיר עד יומא הדין ; ויאיר אבן
מנשה אכד גמיע כט אלמוגב אלי אכר אלגשוריין ואלמעכתין פסמאהא
באסמה סואד יאיר אלי יומנא הדא ; ולמכיר נתתי את הגלעד ; ולמכיר
יהבית ית גלעד ; ודפעת אלי מכיר גרש ; ולראובני ולגדי נתתי מן הגלעד
ועד נחל ארנן תוך הנחל וגבל ועד יבק הנחל גבול בני עמון ; ולשיבטא
דראובן ולשיבט גד יהבית מן גלעד ועד נחלא דארנון גו נחלא ותחומיה
ועד יובקא נחלא תחומא דבני עמון ; ודפעת אלי אלראובניין ואלגדיין
מן גרש ואלי ואדי ארנון וסט אלואדי וחדה אלי ואדי יבק תכם בני עמון
והערבה והירדן וגבל מכנרת ועד ים הערבה ים המלח תחת אשדת
הפסגה מזרחה ; ומישרא וירדנא ותחומיה מגניסר ועד ימא דמישרא

ימא דמלחא תחות משפך מישרתא מדנחא ׃ ואלגור ואלארדן ואחדה מן
גניסר אלי בחר אלגור ואלבחירה אלמאלחה ומן צבב אלקלעה שרקא ׃ ואצו
אתכם בעת ההוא לאמר יהוה אלהיכם נתן לכם את הארץ הזאת לרשתה
חלוצים תעברו לפני אחיכם בני ישראל כל בני חיל ׃ ופקידית יתכון בעדנא
ההוא למימר יי אלהכון יהב לכון ית ארעא הדא למירתה מזרזין תעברון
קדם אחיכון בני ישראל כל מזרזי חילא ׃ פאמרתכם פי דלך אלוקת
קאילא אן אללה רבכם קד אעטאכם הדה אלבלד פחוזוה מגאנבין
מגרדין בין ידי אכותכם בני אסראיל כלכם דוו חיל ׃ רק נשיכם וטפכם
ומקניכם ידעתי כי מקנה רב לכם ישבו בעריכם אשר נתתי לכם ׃ לחוד
נשיכון וטפלכון ובעירכון ידענא ארי בעיר סגי לכון יתבון בקרויכון דיהבית
לכון ׃ ערא נסאכם ואטפאלכם ומואשיכם פאני אעלם אן לכם מואשי
כתירה פליקימו פי קראכם אלתי אעטיתכם ׃ עד אשר יניח יהוה לאחיכם
ככם וירשו גם הם את הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן להם בעבר הירדן
ושבתם איש לירשתו אשר נתתי לכם ׃ עד דיניח יי לאחכון כותכון ויירתון
אף אינון ית ארעא דיי אלהכון יהיב להון בעברא דירדנא ותתובון גבר
לירותתיה דיהבית לכון ׃ אלי אן יקרר אללה אכותכם מתלכם ויחוזון הם
איצא אלבלד אלדי אללה רבכם מעטיהם פי אך גאנב אלארדן פתרגעון
כל אמרי אלי חוזה אלדי אעטיתכם ׃ ואת יהושע צויתי בעת ההוא לאמר
עיניך הראות את כל אשר עשה יהוה אלהיכם לשני המלכים האלה
כן יעשה יהוה לכל הממלכות אשר אתה עבר שמה ׃ ואת יהושע
פקידית בעדנא ההוא למימר עינך חזאה ית כל דעבד יי אלהכון לתרין
מלכיא האילין כין יעביד יי לכל מלכותא דאת עבר לתמן ׃ ואמרת
יהושע כידלך אלוקת וקלת לה עינך קד ראת גמיע מא צנע אללה
רבכם בהאדין אלמלכאן כדאך יצנע אללה בגמיע אלממאלך אלתי אנת
גאיז אליהא ׃ לא תיראום כי יהוה אלהיכם הוא הנלחם לכם ׃ לא תדחלון
מנהון ארי יי אלהכון מימריה מגיח לכון ׃ לא תכאפוהם אן אללה רבכם
מחארב ענכם ׃ ק״ה פסוקים סימן במלה ׃ ואתחנן

ואתחנן אל יהוה בעת ההוא לאמר : וצליתי קדם יי
בעדנא ההוא למימר : תם תחננת בין ידי אללה פי
דלך אלוקת קאילא : אדני יהוה אתה החלות להראות
את עבדך את גדלך ואת ידך החזקה אשר מי אל בשמים ובארץ אשר יעשה
כמעשיך וכגבורתיך : יי אלהים את שריתא לאחזאה ית עבדך ית רבותך
וית ידך תקיפתא דאת הוא אלהא דשכינתך בשמיא מלעילא ושליט בארעא
ולית דיעביד כעובדך וכגבורתך : אללהם יא רב אנת אבתדית אן תרי
עבדך עט'מתך וקדרתך אלשדידה לאנה מן אלה פי אלסמא ולא פי אלארץ יצנע
כצנעך וגברותך : אעברה נא ואראה את הארץ הטובה אשר בעבר
הירדן ההר הטוב הזה והלבנון : אעבר כען ואחזי ית ארעא טבתא דבעברא
דירדנא טורא טבא הדין ובית מקדשא : אסאלך אן אגוז ואנט'ר אלי
אלבלד אלג'ייד אלדי מן וראי נהר אלארדן ודלך אלג'בל אלג'ייד ואללבנאן :
ויתעבר יהוה בי למענכם ולא שמע אלי ויאמר יהוה אלי רב לך אל תוסף
דבר אלי עוד בדבר הזה : והוה רגז מן קדם יי עלי בדילכון ולא קביל מני
ואמר יי לי סגי לך לא תוסיף למללא קדמי עוד בפתגמא הדין : פוגד
אללה עלי בסבבכם ולם יסמע לי בל קאל לי חסבך לא תזיד מן מסאלתי פי
הדא אלבאב : עלה ראש הפסגה ושא עיניך ימה וצפנה ותימנה ומזרחה
וראה בעיניך כי לא תעבר את הירדן הזה : סק לריש רמתא וזקוף עינך
למערבא ולציפונא ולדרומא ולמדינחא וחזי בעינך ארי לא תעבר ית
ירדנא הדין : לכן אצעד אלי ראס אלקלעה וארפע עינך אלי אלגרב ואלשמאל
ואלגנוב ואלשרק ואבצרהא בעינך פאנך לא תגוז הדא אלארדן : וצו את
יהושע וחזקהו ואמצהו כי הוא יעבר לפני העם הזה והוא ינחיל אותם
את הארץ אשר תראה : ופקיד ית יהושע ותקפהי ועלמהי ארי הוא
יעבר קדם עמא הדין והוא יחסין יתהון ית ארעא דתחזי : ומר יהושע
ישדדה ואיידה פאנה יעבר בין ידי האולאי אלקום והו ינילהם אלבלד אלדי
תראה : ונשב בגיא מול בית פעור : ויתיבנא בחילתא לקביל בית פעור :
תם גלסנא פי אלואד ממא ילי בית פעור : ועתה

ואתחנן

ישראל שמע אל החקים ואל המשפטים אשר אנכי מלמד אתכם
לעשות למען תחיו ובאתם וירשתם את הארץ אשר יהוה אלהי אבתיכם
נתן לכם ; וכען ישראל שמע לקימיא ולדיניא דאנא מליף יתכון
למעבד בדיל דתיחון ותעלון ותירתון ית ארעא דיי אלהא דאבהתכון
יהיב לכון ; ואלאן יא אסראיל אסמע אלרסום ואלאחכאם אלתי אנא
מעלמכם לתעמלו בהא לכי תחיו ותדכלו פתחוזו אלבלד אלתי אללה אלה
אבאיכם מעטיכם ; לא תספו על הדבר אשר אנכי מצוה אתכם ולא
תגרעו ממנו לשמר את מצות יהוה אלהיכם אשר אנכי מצוה אתכם ;
לא תוספון על פתגמא דאנא מפקיד יתכון ולא תמנעון מניה למיטר
ית פקודיא דיי אלהכון דאנא מפקיד יתכון ; לא תזידו שיא עלי מא א
אמרכם בה ולא תנקצו מנה בל אחפצו וצאיא אללה רבכם אלתי אנא
אמרכם אליום ; עיניכם הראות את אשר עשה יהוה בבעל פעור כי כל
האיש אשר הלך אחרי בעל פעור השמידו יהוה אלהיך מקרבך ; עיניכון
חזאה ית דעבד יי ית [illegible] ; ועיונכם ראת מא צנע אללה בפעור
אן כל רגל אנקאד ללה רבכם מן בינכם ; ואתם הדבקים ביהוה
אלהיכם חיים כלכם היום ; ואתון דאדבקתון בדחלתא דיי אלהכון
קיימין כלכון יומא דין ; ואנתם אלאזמין טאעת אללה רבכם כלכם
אחיא אליום ; ראה למדתי אתכם חקים ומשפטים כאשר צוני יהוה
אלהי לעשות כן בקרב הארץ אשר אתם באים שמה לרשתה ; חזו
דאליפית יתכון קימין ודינין כמא דפקדני יי אלהי למעבד כין בגו ארעא
דאתון עלין לתמן למירתה ; אנצרו קד עלמתכם רסומא ואחכאמא
כמא אמרני אללה רבי לתצנעוהא פי אלבלד אלתי אנתם צאירין אליה
לתחוזוה ; ושמרתם ועשיתם כי הוא חכמתכם ובינתכם לעיני העמים
אשר ישמעון את כל החקים האלה ואמרו רק עם חכם ונבון הגוי הגדול
הזה ; ותיטרון ותעבדון ארי היא [illegible] ומכל תנותכון לעיני עממיא
דישמעון ית כל קימיא האלין ויימרון לחוד עם חכים וסכלתן עמא רבא
הדין ; ואחפצוהא ואעמלו בהא פאנהא חכמתכם ופהמכם בחצרה
אלאמם

ואתחנן

אמם אד הם סמעו הדה אלרסום יקולון איקינא אן הדא אלקביל אלכביר
שעב חכים פהים : כי מי גוי גדול אשר לו אלהים קרבים אליו כיהוה אלהינו
בכל קראנו אליו : ארי מן עם רב דליה אלה קריב ליה לקבלה צלותיה
בשען עקתיה כיי אלהנא בכל עידן דאנחנא מצלן קדמוהי : לאן אית אמה
כבירה להא אלאה קריב מנהא כאלה רבנא בכלמא דעינאה : ומי גוי גדול
אשר לו חקים ומשפטים צדיקים ככל התורה הזאת אשר אנכי נתן
לפניכם היום : ומן עם רב דליה קיימין ודינין קשיטין ככל אוריתא הדא
דאנא יהב קדמיכון יומא דין : ואית אמה כבירה להא רסום ואחכאם
עאדלה כגמיע הדה אלתוריה אלדי אנא תאליהא עליכם אליום : רק השמר
לך ושמר נפשך מאד פן תשכח את הדברים אשר ראו עיניך ופן יסורו
מלבבך כל ימי חייך והודעתם לבניך ולבני בניך : לחוד אסתמר לך
וטר נפשך לחדא דלמא תתנשי ית פתגמיא דחזאה עינך ודלמא
יעדון מלבך כל יומי חייך ותהודעינון לבנך ולבני בנך : ולכנה אחתרז
ואחפט נפסך גדא כלא תנסא אלכלאם אלדי ראתה עינך ולא יזול מן
קלבך טול איאם חיאתך בל ערפה לאבנך ואבן אבנך : יום אשר עמדת
לפני יהוה אלהיך בחרב באמר יהוה אלי הקהל לי את העם ואשמעם
את דברי אשר ילמדון ליראה אתי כל הימים אשר הם חיים על
האדמה ואת בניהם ילמדון : יומא דקמתא קדם יי אלהך בחורב כד אמר
יי לי כנוש קדמי ית עמא ואשמעינון ית פתגמי דיילפון למדחל
קדמי כל יומיא דאינון קיימין על ארעא וית בניהון ילפון : יום וקפת
בין ידי אלה רבך פי חוריב חין קאל אללה לי אגמע לי אלקום חתי אסמעהם
כלאמי לכי יתעלמו אן יכאפוני טול אלאיאם אלדין הם מקימין עלי
אלארץ ויעלמו בניהם : ותקרבון ותעמדון תחת ההר וההר בער באש
עד לב השמים חשך ענן וערפל : וקרבתון וקמתון בשפולי טורא
וטורא בער באשתא עד צית שמיא חשוכא ענגא ואמיטתא :

כתקדמתם ווקפתם אספל אלגבל ואלגבל משתעל באלנאר אלי כבד
אלסמא יחיט בה סואד אלגים ואלצבאב ׃ וידבר יהוה אליכם מתוך האש
קול דברים אתם שמעים ותמונה אינכם ראים זולתי קול ׃ ומליל יי
עמכון מגו אשתא קל פתגמין אתון שמעין ודמו ליתיכון חזן אלהן
קלא ׃ פכלמכם אללה מן אלנאר פכנתם סאמעין אלכלאם ושבהא לם
תרון סוי אלצות פקט ׃ ויגד לכם את בריתו אשר צוה אתכם לעשות
עשרת הדברים ויכתבם על שני לחות אבנים ׃ וחוי לכון ית קימיה דפקיד
יתכון למעבד עשרה פתגמין וכתבינון על תרין לוחי אבניא ׃
ואכברכם בעהדה אלדי אמרכם אן תעמלו בה והי אלעשר אלכלמאת
וכתבהא עלי לוחי אלחגארה ׃ ואתי צוה יהוה בעת ההוא ללמד אתכם
חקים ומשפטים לעשתכם אתם בארץ אשר אתם עברים שמה
לרשתה ׃ ויתי פקיד יי בעדנא ההוא לאלפא יתכון קימין ודינין
למעבדכון יתהון בארעא דאתון עברין למירתה ׃ ואמרני פי דלך
אלוקת באן אעלמכם רסומא ואחכאמא תעלמוהא פי אלבלד אלדי
אנתם צאירין אליה לתחוזה ׃ ונשמרתם מאד לנפשתיכם כי לא
ראיתם כל תמונה ביום דבר יהוה אליכם בחרב מתוך האש
ותסתמרון לחדא לנפשתכון ארי לא חזיתון כל דמו ביומא דמליל
יי עמכון בחרב מגו אשתא ׃ פאחדרו גדא עלי אנפסכם פאנכם
לם תרו שבהא פי יום כאטבכם אללה פי חריב מן וסט אלנאר ׃ פן
תשחתון ועשיתם לכם פסל תמונת כל סמל תבנית זכר או נקבה ׃
דלמא תחבלון ותעבדון לכון צלם דמות כל צורא דמות דכר או
נקבא ׃ כלא תהלכוא פתצנעו לכם פסלא עלי שכל כל שבה מן
דכר או אנתי ׃ תבנית כל בהמה אשר בארץ תבנית כל צפור כנף אשר
תעוף בשמים ׃ דמות כל בעירא דבארעא דמות כל צפר [illegible]
דפרח באויר רקיע שמיא ׃ או שכל מן בהאים אלארץ או שכל טאיר
רו

ואתחנן

דו גנאח טאיר יטיר פי אלסמא : תבנית כל רמש באדמה תבנית כל דגה
אשר במים מתחת לארץ : דמות כל רחשא דבארעא דמות כל נוני
דבמיא מלרע לארעא : אושבה מא ידב עלי אלארץ אושכל מן
אלסמך אלדי פי אלמא תחת אלארץ : ופן תשא עיניך השמימה וראית את
השמש ואת הירח ואת הכוכבים כל צבא השמים ונדחת והשתחוית להם
ועבדתם אשר חלק יהוה אלהיך אתם לכל העמים תחת כל השמים : ודלמא
תזקוף עינך לשמיא ותחזי ית שמשא וית סיהרא וית כוכביא כל חילי שמיא
ותטעי ותסגוד להון ותפלחינון דפליג יי אלהך יתהון לכל עממיא תחות כל
שמיא : וכלא אתר תרפע עינך אלסמא פתנצר אלשמס ואלקמר ואלכואכב וגמיע
וסאיר ג׳יוש אלסמא פתזול ותסגד להא ותעבדהא אלדי קסמהא אללה רבך לגמיע אלשעוב
אלדי תחת גמיע אלסמא : ואתכם לקח יהוה ויוצא אתכם מכור הברזל ממצרים
להיות לו לעם נחלה כיום הזה : ויתכון קריב יי לדחלתיה ואפיק יתכון
מכורא דברזלא ממצרים למהוי ליה לעם אחסנא כיומא הדין : ואנתם
אצטפאכם אללה ואכרגכם מן שביה בכור אלחדיד מן מצר לתכונו לה
שעבא צפוה כהדא אליום : ויהוה התאנף בי על דבריכם וישבע לבלתי
עברי את הירדן ולבלתי בא אל הארץ הטובה אשר יהוה אלהיך נתן לך
נחלה : ומן קדם יהוה הוה רגז עלי על פתגמיכון וקיים בדיל דלא למעברי
ית ירדנא ובדיל דלא למיעל לארעא טבתא דיי אלהך יהב לך אחסנא :
ואלה קד גצב עלי בסבבכם וקסם ללא אעבר אלארדן וללא אדכל
אלבלד אלגייד אלדי אללה רבך מעטיך נחלה : כי אנכי מת בארץ הזאת
אינני עבר את הירדן ואתם עברים וירשתם את הארץ הטובה הזאת :
ארי אנא מאית בארעא הדא ליתנא עבר ית ירדנא ואתון עברין
ותירתון ית ארעא טבתא הדא : ואנא מאית פי הדא אלבלד לא אעבר
אלארדן ואנתם עאברוה ותחוזו דלך אלבלד אלגייד : השמרו לכם פן
תשכחו את ברית יהוה אלהיכם אשר כרת עמכם ועשיתם לכם פסל
תמונת כל אשר צוך יהוה אלהיך : אסתחפצו לכם דלמא תתנשון ית

קימא דיי׳ אלהכון דגזר עימכון ותעבדון לכון צילם דלמא דמות
כולא דפקדך יי׳ אלהך ; אחדרו אן תנסו עהד אללה רבכם אלדי עהדה
מעכם פתצנעו לכם פסלא שבה כל מא נהאך אללה רבך ; כי יהוה אלהיך
אש אכלה הוא אל קנא ; ארי יי׳ אלהך מימריה אישא אכלא הוא אל
קנא ; לאן עקאב אללה רבך נאר אכלה הו אלטאיק למעאקב ;

ג כי תוליד בנים ובני בנים ונושנתם בארץ והשחתם ועשיתם פסל תמונת
כל ועשיתם הרע בעיני יהוה אלהיך להכעיסו ; ארי תולדון בנין ובני בנין
ותתעתקון בארעא ותחבלון ותעבדון צילם דמות כולא ותעבדון דביש
קדם יי׳ אלהך לארגזא קדמוהי ; ואד אולדתם בנין ובני בנין ועתקתם פי אלבלד
ואפסדתם באן עמלתם פסלא מן כל שבה ופעלתם אלשר בין ידי אללה
רבכם ואסכטתמוה ; העידתי בכם היום את השמים ואת הארץ כי
אבד תאבדון מהר מעל הארץ אשר אתם עברים את הירדן שמה
לרשתה לא תאריכן ימים עליה כי השמד תשמדון ; אסהידית בכון יומא
דין ית שמיא וית ארעא ארי מיבד תיבדון בפריע מעל ארעא דאתון
עברין ית ירדנא לתמן למירתה לא תורכון יומין עלה ארי אשתיצאה
תשתיצון ; קד אשהדת עליכם אלסמא ואלארץ אנכם סתבידון סריעא
מן אלבלד אלדי אנתם עאברין אליה אלארדן לתחוזה ולא תטול מדתכם פיה
בל אנברא תנפרון ; והפיץ יהוה אתכם בעמים ונשארתם מתי מספר
בגוים אשר ינהג יהוה אתכם שמה ; ויבדר יי׳ יתכון ביני עממיא ותשתארון
עם דמנין בעממיא דיבדר יי׳ יתכון לתמן ; ויבדדכם אללה פי מא בין אלאמם
ותבקון רהט דואחצא בין אלאמם אלדי יסוקכם אללה אליהם ; ועבדתם שם
אלהים מעשה ידי אדם עץ ואבן אשר לא יראון ולא ישמעון ולא יאכלון
ולא יריחון ; ותפלחון תמן לעממיא פלחי טעותא עובד ידי אנשא אעא
ואבנא דלא חזן ולא שמעין ולא אכלין ולא מריחין ; ותכרמון תם מעבודאת
מן צנעה ידי אנאס מן כשב וחגארה מא לם תבצר ולא תסמע ולא
תאכל ולא תשתם ; ובקשתם משם את יהוה אלהיך ומצאת כי תדרשנו
בכל

ואתחנן

בכל לבבך ובכל נפשך ; ותתבעון מתמן ית דחלתא דיי׳ אלהך ותשכח
ארי תבעי מן קדמוהי בכל לבך ובכל נפשך ; פתטלבו מן תם טלה רבך תג׳דה
אדא תלתמסה מכלצא בכל קלבך וגמלה נפסך ; בצר לך ומצאוך כל הדברים האלה
באחרית הימים ושבת עד יהוה אלהיך ושמעת בקולו ; כד [illegible] ויעשכחונך
כל פתגמיא האלין בסוף יומיא ותתוב לדחלתא דיי׳ אלהך ותקבל למימריה ;
ואדא צאק בך ותלחקך גמיע הדה טאמור פיאכר לאיאם פתתוב טי אלה
רבך ואקבל אמרה ; כי אל רחום יהוה אלהיך לא ירפך ולא ישחיתך ולא
ישכח את ברית אבתיך אשר נשבע להם ; ארי אלהא רחמנא יי׳ אלהך
לא ישבקנך ולא יחבלנך ולא יתנשי ית קימא דאבהתך דקיים להון ; לאן אלה
רבך טאיק רחים לא יכדלך ולא יהלכך ולא ינסא עהד אבאיך אלדי אקסם להם ;
כי שאל נא לימים ראשנים אשר היו לפניך למן היום אשר ברא אלהים
אדם על הארץ ולמקצה השמים ועד קצה השמים הנהיה כדבר הגדול
הזה או הנשמע כמוהו ; ארי שאל כען ליומיא קדמאי דהוו קדמך למן יומא
דברא יי׳ אדם על ארעא ולמסייפי שמיא ועד סייפי שמיא ההוא כפתגמא רבא
הדין או האשתמע דכותיה ; ואן פסל ען לאואיל אלתי סלפת מן קבלך מן יום
כלק אלה אדם עלי אלארץ ומן טרף אלסמא אלי טרפהא הל כאן קט מתל
הדי לאמר אלעטים או סמע מתלה ; השמע עם קול אלהים מדבר מתוך
האש כאשר שמעת אתה ויחי ; השמע עמא קל מימרא דיי׳ ממליל
מגו אישתא כמא דשמעתא את ואתקיים ; והל סמעת אמה צות אלה
מכלמא מן וסט אלנאר כמא סמעת אנת פעאשת ; או הנסה אלהים
לבוא לקחת לו גוי מקרב גוי במסות באתת ובמופתים ובמלחמה וביד
חזקה ובזרוע נטויה ובמוראים גדולים ככל אשר עשה לכם יהוה
אלהיכם במצרים לעיניך ; או נסין עבד יי׳ לאתגלאה למפרק ליה עם
מגו עם בנסין באתין ובמופתין ובקרבא ובידא תקיפתא ובדרעא מרממא
ובחזונין רברבין ככל דעבד לכון יי׳ אלהכון במצרים לעיניכון ; או רמע
אלה דה עדמא באן יצדר פתכלצה מן בין ידי אכרי באלאם ו

ואתחנן

ואיאת ובראהין ומלחמה ויד שדידה ודראע ממדודה ומכאוף עצימה במא צנע
רבכם לכם במצר בחצרתכם ; אתה הראת לדעת כי יהוה הוא האלהים אין
עוד מלבדו ; את אתה חזית למידע ארי יי הוא אלהים לית עוד בר מניה ;
פאנת יגב עליך אן תערף אן אללה הו אלאלה לא גירה ולא סואה ; מן
השמים השמיעך את קלו ליסרך ועל הארץ הראך את אשו הגדולה
ודבריו שמעת מתוך האש ; מן שמיא אשמעך ית קל מימריה לאלפותך
ועל ארעא אחזיך ית אישתיה רבתא ופתגמוהי שמעת מגו אישתא ;
ומן אסמא אסמעך צותך ליודבך ועל אלארץ אראך נארה אלעצימה
וסמעת כלאמה מן דאכלהא ; ותחת כי אהב את אבתיך ויבחר בזרעו
אחריו ויוצאך בפניו בכחו הגדול ממצרים ; וחלף ארי רחים ית אבהתך
ואתרעי בבניהון בתריהון ואפקך במימריה בחיליה רבא ממצרים ; ודלך
בשר מא אחב אבאיך ואכתאר נסלהם מן בעדהם ואכרגך ברצאה
בקותה אלעצימה מן מצר ; להוריש גוים גדולים ועצומים ממך מפניך
להביאך לתת לך את ארצם נחלה כיום הזה ; לתרכא עממין רברבין
ותקיפין מנך מן קדמך לאעלותך למיתן לך ית ארעהון אחסנא כיומא הדין ;
ליטרד אממא אכתר ואעצם מנך מן בין ידיך וידכלך ויעטיך בלדהם
נחלה כמא תרא אליום ; וידעת היום והשבת אל לבבך כי יהוה הוא האלהים
בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד ; ותידע יומא דין ותתיב ללבבך
ארי יי הוא אלהים דשכינתיה בשמיא מלעילא ושליט בארעא מלרע
לית עוד ; פאעלם דלך ואדרדה פי קלבך אן אללה הו אלאלה פי סמאואת
אלעליא ואלארץ אלספלי לא סואה ; ושמרת את חקיו ואת מצותיו אשר
אנכי מצוך היום אשר ייטב לך ולבניך אחריך ולמען תאריך ימים
על האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך כל הימים ; ותיטר ית קימוהי
וית פיקודוהי דאנא מפקיד לך יומא דין דייטב לך כל יומיא ; ואחפט
רסומה ווצאיאה אלתי אמרך בהא אליום לכי יכאר לך ולבניך מן בעדך
ולכי תטול מדתך פי אלבלד אלדי אללה רבך מעטיך טול אלזמאן ;
אז יבדיל משה שלש ערים בעבר הירדן
מזרחה

ולמען בחלף דבריל
דתוריך יומין על
ארעא דיי אלהך
יהיב לך

ואתחנן

מזרחה שמש : בכן אפריש משה תלת קרוין בעברא דירדנא מדנח שמשא :
חינ׳ד אפרז מוסי תלת קרי פי גאנב אלארדן אלשרקי : לנס שמה רוצח אשר
ירצח את רעהו בבלי דעת והוא לא שנא לו מתמול שלשם ונס אל
אחת מן הערים האל וחי : למערק לתמן קטולא דיקטול ית חבריה בלא מדעיה
והוא לא סני ליה מאתמלי ומדקדמוהי ויערוק לחדא מן קרויא האלין ויתקיים :
לירהב אליהא כל קאתל יקתל צאחבה בגיר קצד והוא גיר שאני מן אמס ומא
קבלה פיהרב אלי ואחד מנהא פיחיא : את בצר במדבר בארץ המישור
לראובני ואת ראמות בגלעד לגדי ואת גולן בבשן למנשי : ית בצר במדברא
בארע מישרא לשיבט ראובן וית ראמות בגלעד לשיבט גד וית גולן במתנן
לשבטא דמנשה : פבצר פי אלבר פי בלד אלסהל מן בלד ראובן וראמות פי
גרש מן בלאד וגולן פי אלבתניה מן בלד מנשה : וזאת התורה אשר שם
משה לפני בני ישראל : ודא אוריתא דסדר משה קדם בני ישראל : והדה אלש׳
שריעה אלתי תלאהא מוסי בחצרת בני אסראיל : אלה העדת והחקים והמשפטים
אשר דבר משה אל בני ישראל בצאתם ממצרים : אלין סהדותא וקימיא
ודיניא דמליל עם בני ישראל במפקהון ממצרים : והדה אלשואהד ואלרסום
ואלאחכם אלתי אמר בהא מוסי בני אסראיל פי כרוגהם מן מצר : בעבר הירדן
בגיא מול בית פעור בארץ סיחון מלך האמרי אשר יושב בחשבון אשר
הכה משה ובני ישראל בצאתם ממצרים : בעברא דירדנא בחילתא לקביל בית
פעור בארעא דסיחון מלכא אמוראה דיתיב בחשבון דמחא משה ובני ישראל
במפקהון ממצרים : פיראך נאנב אלארדן פי אלואד ממא ילי בית פעור פי בלד
סיחון מלך אלאמוריין אלדי קתלה מוסי ובני אסראיל פי כרוגהם מן מצר :
ויירשו את ארצו ואת ארץ עוג מלך הבשן שני מלכי האמרי אשר בעבר
הירדן מזרח שמש : ויריתו ית ארעיה וית ארע עוג מלכא דמתנן תרין מלכי
אמוראה דבעברא דירדנא מדנח שמשא : פחאזו בלדה ובלד עוג מלך
בתניה והמא מלכי אלאמוריין אלדי פי גאנב אלארדן אלשרקי : מערער אשר
על שפת נחל ארנן ועד הר שיאן הוא חרמון : מערער דעל כיף נחלא דארנון
ועד טורא דשיאן הוא חרמון : מן ערער אלתי עלא שאט ואד ארנון ואלי גבל

מאון הוא חרמון ׃ וכל הערבה עבר הירדן מזרחה ועד ים הערבה תחת אשדת
הפסגה ׃ וכל מישרא עברא דירדנא מדנחא ועד ימא דמישרא תחות משפך
מירמתא ׃ וגמיע אלגור גאנב אלארדן אלשרקי ואלי אלבחרה טבריא תחת מצב
אלקלעה ׃

ה ויקרא משה אל כל ישראל ויאמר אליהם שמע ישראל את החקים ואת
המשפטים אשר אנכי דבר באזניכם היום ולמדתם אתם ושמרתם לעשתם ׃
וקרא משה לכל ישראל ואמר להון שמע ישראל ית קימיא וית דיניא דאנא ממליל
קדמיכון יומא דין ותילפון יתהון ותיטרון למעבדהון ׃ תם דעא מוסי בגמיע אסראיל
וקאל להם אסמעו אלרסום ואלאחכאם אלתי אנא אמרכם אליום פתעלמוהא ואחפטוהא
ואעמלו בהא ׃ יהוה אלהינו כרת עמנו ברית בחרב ׃ יי אלהנא גזר עמנא קים
בחורב ׃ אן אללה רבנא עהד מענא עהדא פי חוריב ׃ לא את אבתינו כרת יהוה את הברית
הזאת כי אתנו אנחנו אלה פה היום כלנו חיים ׃ לא עם אבהתנא גזר יי ית
קימא הדין אלהין עמנא אנחנא אלין כא יומא דין כולנא קיימין ׃ וליס מע א
אבאינא פקט עהד אללה דלך אלעהד בל מענא איצא ונחן האהנא כלנא אחיא
אליום ׃ פנים בפנים דבר יהוה עמכם בהר מתוך האש ׃ ממלל עם ממלל
מליל יי עמכון בטורא מגו אשתא ׃ ודלך אן שפאהא כלמכם אללה פי
אלגבל מן וסט אלנאר ׃ אנכי עמד בין יהוה וביניכם בעת ההוא להגיד לכם את
דבר יהוה כי יראתם מפני האש ולא עליתם בהר לאמר ׃ אנא הויתי קאים בין
מימרא דיי וביניכון בעדנא ההוא לחואה לכון ית פתגמא דיי ארי דחלתון
מן קדם אשתא ולא סליקתון בטורא למימר ׃ ואנא כנת קאים בין
אללה ובינכם פי דלך אלוקת אכברכם בכלאמה לאנכם כנתם כאיפין ולם תצעדו
אלגבל פקאל לכם ׃
אנכי יהוה
אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים ׃ אנא יי אלהך דאפקתך
מארעא דמצרים מבית עבדותא ׃ אנא אללה רבך אלדי אכרגתך מן בלד מצר
מן בית אלעבודיה ׃ לא יהיה לך אלהים אחרים על פני ׃ לא תעשה לך פסל
כל תמונה אשר בשמים ממעל ואשר בארץ מתחת ואשר במים מתחת
לארץ ׃ לא תשתחוה להם ולא תעבדם כי אנכי יהוה אלהיך אל קנא פקד עון
אבות על בנים ועל שלשים ועל רבעים לשנאי ׃ ועשה חסד לאלפים לאהבי
ולשמרי מצותי ׃ לא יהוי לך אלה אחרן בר מני ׃ לא תעביד לך צלם כל דמו

דבשמי׳

ואתחנן

דבשמיא מלעילא ודבארעא מלרע ודבמיא מלרע לארעא לא תסגוד להון
ולא תפלחינון ארי אנא יי׳ אלהך אל קנא מסער חובי אבהן על בנין מרדין על
דר תליתי ועל דר רביעי לסנאי כד משלמין בניא למחטי בתר אבהתהון ועביד
טיבו לאלפי דרין לרחמי ולנטרי פקודי ; לא יכון לך מעבוד אכר מן דוני ולא
תצנע לך צנמא ולא שבהא ממא פלסמא פי פוק וממא פי לארץ מן אספל
וממא פי למא תחת לארץ לא תסגד להא ולא תעבדהא לאני אללה רבך אלטאיק
אלמעאקב מטאלב בדנוב אלאבא מע אלבנין ואלתואלת ואלרואבע מן שאני ומכאזי
באלאחסאן אלופא מן מחבי וחאפצ׳י וצאיאי ;

לא תשא את שם יהוה אלהיך לשוא כי לא ינקה
יהוה את אשר ישא את שמו לשוא ; לא תומי בשמא דיי׳ אלהך למגנא ארי
לא יזכי יהוה ית די ימי בשמיה לשקרא ; לא תחלף באסם אללה רבך זורא
לאן אללה רבך לא יברי מן יחלף באסמה זורא ;

שמור את יום השבת לקדשו כאשר צוך יהוה
אלהיך ששת ימים תעבד ועשית כל מלאכתך ויום השביעי שבת ליהוה
אלהיך לא תעשה כל מלאכה אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך ושורך וחמרך
וכל בהמתך וגרך אשר בשעריך למען ינוח עבדך ואמתך כמוך וזכרת כי
עבד היית בארץ מצרים ויצאך יהוה אלהיך משם ביד חזקה ובזרע נטויה
על כן צוך יהוה אלהיך לעשות את יום השבת ; טר ית יומא דשבתא לקדשותיה
כמא דפקדך יי׳ אלהך שתא יומין תפלח ותעבד כל עבידתך ויומא שביעאה שבתא
קדם יי׳ אלהך לא תעביד כל עבידא את וברך וברתך ועבדך ואמתך ותורך
וחמרך וכל בעירך וגיורך די בקרוך בדיל דינוח עבדך ואמתך כותך ותדכר ארי
עבדא הויתא בארעא דמצרים ואפקך יי׳ אלהך מתמן ביד תקיפא ובדרע מרמם
על כן פקדך יי׳ אלהך למעבד ית יומא דשבתא ; אחפט יום אלסבת וקדסה
כמא אמרך אללה רבך סתה איאם תעמל ותצנע גמיע צנאיעך ואליום אלסאבע
סבת ללה רבך לא תעמל שיא מן צנאיע אנת ואבנך ואבנתך ועבדך ואמתך
ותורך וחמארך וסאיר בהאימך וצ׳יפך די מחלך לכי יסתריח עבדך ואמתך
מתלך ואדכר אנך כנת עבדא פי בלד מצר ואכרגך אללה רבך מן תם ביד שדידה

וודאעממדודה ולדלך אמרך אן תקים פיום אלסבת ;
כבד את אביך ואת אמך כאשר צוך יהוה אלהיך
למען יאריכן ימיך ולמען ייטב לך על האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך ;
יקר ית אבוך וית אמך כמא דפקדך יי אלהך בדיל דיורכון יומיך ובדיל דייטב
לך על ארעא דיי אלהך יהב לך ; אכרם אביך ואמך כמא אמרך אללה רבך לכי
תטול איאמך ויכאר לך פי אלבלד אלדי אללה רבך מעטיך ; ס

ס לא תרצח ; לא תקטול נפש ; ולא תקתול אלנפס ; ס

ס ולא תנאף ; ולא תגורף ; ולא תזן ; ס

ס ולא תגנב ; ולא תגנוב ; ולא תסרק ; ס

ס ולא תענה ברעך עד שוא ; ולא תסהידון בחברך סהדותא דשקרא ; ולא
תשהד עלא צאחבך שהאדה זור ; ס ולא תחמד
אשת רעך ולא תתאוה בית רעך שדהו ועבדו ואמתו שורו וחמרו וכל אשר
לרעך ; ולא תחמיד איתת חברך ולא תירוג בית חברך חקליה ועבדיה ואמתיה
תוריה וחמריה וכל דלחברך ; ולא תתמן זוגה צאחבך ולא תתשה מנזלה
וציעתה ועבדה ואמתה תורה וחמארה וגמיע מאלה ; ס

את הדברים האלה דבר יהוה אל כל קהלכם בהר
מתוך האש הענן והערפל קול גדול ולא יסף ויכתבם על שני לחת אבנים
ויתנם אלי ; ית פתגמיא האלין מליל יי עם כל קהלכון בטורא מגו אישתא
ענגא ואמטתא קל רב ולא פסיק וכתבנון על תרין לוחי אבניא ויהבינון
לי ; הדה אלכלמאת אלדי כלם אללה בהא גמיע גוקכם פי אלגבל מן דאכל אלנאר
ואלגמאם ואלצבאב בצות עצים ליד משאור וכתבהא עלי לוחי אלגוהר
ודפעהא לי ; ויהי כשמעכם את הקול מתוך החשך וההר בער באש ותקרבון
אלי כל ראשי שבטיכם וזקניכם ; והוה כמשמעכון ית קלא מגו חשוכא וטורא
בער באישתא וקריבתון לותי כל רישי שבטיכון וסביכון ; ופלמא סמעתם
אלצות מן דאכל אלצלאם ואלגבל משתעל באלנאר תקדם אלי רוסא אספאטכם
ומשאיכם ; ותאמרו הן הראנו יהוה אלהינו את כבודו ואת גדלו ואת קלו
שמענו מתוך האש היום הזה ראינו כי ידבר אלהים את האדם וחי ; ואמרתון הא

אחזיינא

ואתחנן

אחזיננא ייי אלהנא ית יקריה וית רבותיה וית קל מימריה שמענא מגו
אישתא יומא הדין חזינא ארי מליל ייי עם אנשא ויתקיים ׃ כקולתם
הורי קד ארנא אללה רבנא כרמה ועצמתה וסמענא צותה מן דאכל
אנאר פעלמנא אליום אנהו קד יכלם אללה אנסאנא ויחיא ׃ ועתה למה
נמות כי תאכלנו האש הגדלה הזאת אם יספים אנחנו לשמע את קול
יהוה אלהינו עוד ומתנו ׃ וכען למה נמות ארי תיכלינגא אישתא רבתא
הדא אם מוספין אנחנא למשמע ית קל מימרא דייי אלהנא עוד מייתין
אנחנא ׃ פלאן פלא נהלך ולא תאכלנא אלנאר הדה אלעצימה פאנא אן
תעאודנא אן נסמע כלאם אללה רבנא איצא מתנא ׃ כי מי כל בשר
אשר שמע קול אלהים חיים מדבר מתוך האש כמנו ויחי ׃ ארי מן כל
בסרא דשמע קל מימרא דייי קיימא ממליל מגו אישתא כוותנא
ואתקיים ׃ קרב אתה ושמע את כל אשר יאמר יהוה אלהינו ואת תדבר אלינו את כל אשר ידבר יהוה אלהינו אליך ושמענו
ועשינו ׃ קרב את ושמע ית כל דיימר ייי אלהנא ואת תמליל עימנא ית
כל דימליל ייי אלהנא עימך ונקביל ונעביד ׃ תקדם אנת ואסמע גמיע מא
יקולה אללה רבנא ואנת תכלמנא בגמיעה ונסמע ונעמל בה ׃ וישמע יהוה
את קול דבריכם בדברכם אלי ויאמר יהוה אלי שמעתי את קול דברי העם
הזה אשר דברו אליך היטיבו כל אשר דברו ׃ ושמיע קדם ייי ית קל פתגמיכון
במללותכון עמי ואמר ייי לי שמיע קדמי ית קל פתגמי עמא הדין דמלילו
עמך אתקינו כל דמלילו ׃ פסמע אללה כל אמכם אד כלמתמוני פקאל אללה
לי סמעת כלאם האולי אלקום אלדי כלמוך וקד אחסנו פי גמיע מא קאלו ׃ מי
יתן והיה לבבם זה להם ליראה אתי ולשמר את כל מצותי כל הימים למען
ייטב להם ולבניהם לעלם ׃ לוי דיהי ליבא הדין להון למדחל קדמי ולמטר
ית כל פיקודי כל יומיא בדיל דייטב להון ולבניהון לעלם ׃ פליתמנו אן יכון
להם הדי אלקלב אן יכאפוני ויחפצו וצאיא טול אלזמאן לכי יכאר להם
ולבניהם אלי אלדהר ׃ לך אמר להם שובו לכם לאהליכם ׃ איזל אימר להון
תובו לכון למשכניכון ׃ אמץ קל להם ארגעו אלי אכביתכם ׃ ואתה פה עמד
עמדי ואדברה אליך את כל המצוה והחקים והמשפטים אשר תלמדם ועשו

לאנהא בשרי סמע צותה אללה חי מכאטבה מן וסט אלנאר מתלנא פעאש

ואתחנן

בארץ אשר אנכי נתן להם לרשתה ׃ ואנת הכא קום קדמי ואמליל עמך
ואמליל עמך ית כל תפקדתא וקימיא ודיניא דתליפנון ויעבדון בארעא
דאנא יהב להון למירתה ׃ ואנת פקם האהנא בין ידי חתי אכלמך בגמיע
אלוצאיא ואלרסום ואלאחכאם אלתי תעלמהם ויצנעוהא פי אלבלד אלדי אנא
מעטיהם יחוזונה ׃ ושמרתם לעשות כאשר צוה יהוה אלהיכם אתכם
לא תסרו ימין ושמאל ׃ ותטרון למעבד כמא דפקיד יי אלהכון יתכון לא
תסטון לימינא ולשמאלא ׃ פאחפטו ואעמלו כמא אמרכם אללה רבכם
לא תזולו ימנה ויסרה ׃ בכל הדרך אשר צוה יהוה אלהיכם אתכם תלכו
למען תחיון וטוב לכם והארכתם ימים בארץ אשר תירשון ׃ בכל אורחא
דפקיד יי אלהכון יתכון תהכון בדיל דתיחון וייטב לכון ותורכון יומין בארעא
דתירתון ׃ בכל אלטריק אלדי אמרכם אללה רבכם תסירון לכי תחיון ויכאר
לכם ותטול מדתכם פי אלבלד אלדי תחוזונה ׃ וזאת המצוה החקים והמשפטים
אשר צוה יהוה אלהיכם ללמד אתכם לעשות בארץ אשר אתם עברים
שמה לרשתה ׃ ודא תפקידתא קימיא ודיניא דפקיד יי אלהכון לאלפא
יתכון למעבד בארעא דאתון עברין לתמן למירתה ׃ והדה אלוצאיא
ואלרסום ואלאחכאם אלתי אמרני אללה רבכם אן אעלמכמוהא פי אלבלד
אלדי אנתם נאפדין אליה לתחוזוה ׃ למען תירא את יהוה אלהיך לשמור
את כל חקתיו ומצותיו אשר אנכי מצוך אתה ובנך ובן בנך כל ימי חייך
ולמען יאריכן ימיך ׃ בדיל דתדחל קדם יי אלהך למיטר ית כל קימוהי ופקודוהי
דאנא מפקיד לך את וברך ובר ברך כל יומי חייך ובדיל דיירכון יומך ׃ לכי
תכאף אללה רבך ותחפט גמיע רסומה ווצאיאה אלתי אנא אמרך אנת ואבנך
ואבן אבנך טול איאם חיאתך ולכי תטול מדתך ׃ ושמעת ישראל ושמרת
לעשות אשר ייטב לך ואשר תרבון מאד כאשר דבר יהוה אלהי אבתיך
לך ארץ זבת חלב ודבש ׃ ותקביל ישראל ותיטר למעבד דייטב לך ודתסגון
לחדא כמא דמליל יי אלהא דאבהתך לך ארע עבדא חלב ודבש ׃ פאסמע
יא אסראיל ואחפטה ואעמל בה לכי יכיר לך ולכי תתכתר כתירא כמא ועדך
אללה אלאה אבאיך פי בלד יפיץ לבנא ועסלא ׃

פ

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד ׃

ואתחנן

שמע ישראל יי אלהינו יי אחד; שמע ישראל יי אלהנא יי חד; אעלם יא אסראיל אן אללה רבנא אללה ואחד;
ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך; ותרחם ית יי אלהך
בכל ליבך ובכל נפשך ובכל נכסך; ואחבב אללה רבך מכלצא בכל נפסך
וקלבך ומאלך; והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוך היום על לבבך; ויהון
פתגמיא האילין דאנא מפקיד לך יומא דין על ליבך; ולתכן הדה אלכלמאת
אלתי אמרך בהא אליום פי קלבך; ושננתם לבניך ודברת בם בשבתך בביתך ובלכתך
בדרך ובשכבך ובקומך; ותתנינון לבנך ותמליל בהון במיתבך בביתך ובמהכך
באורחא ובמשכבך ובמקימך; ואחכהא לבניך ותדרסהא פי חאל גלוסך פי
מנזלך ומסירך פי טריקך ועגד נאמך וקיאמך; וקשרתם לאות על ידך והיו
לטוטפת בין עיניך; ותקטרינון לאת על ידך ותהון מנשורא בין עיניך;
וכתבתם על מזזות ביתך ובשעריך; ותכתובינון על מזודין ותקבעינון ב
בסיפי ביתך ובתרעך; ואכתבהא עלי סור כתות מנאזלך ואבואבך;

ויהון לתפלין בין עינך

ואעקדהא עלאמה עלא ידך

והיה כי יביאך יהוה אלהיך אל הארץ
אשר נשבע לאבתיך לאברהם ליצחק וליעקב לתת לך ערים גדלת וטובת
אשר לא בנית; ויהי ארי יעלינך יי אלהך לארעא דקיים לאבהתך לאברהם
ליצחק וליעקב למיתן לך קרוין רברבן וטבן דלא בניתא; ואדא אדכלך
אללה רבך אלבלד אלדי אקסם לאבאיך לאברהים ויצחק ויעקוב אן יעטיכהא תלך
קרי כבירה כיאר מא לם תבניהא; ובתים מלאים כל טוב אשר לא מלאת
ובורת חצובים אשר לא חצבת כרמים וזיתים אשר לא נטעת ואכלת
ושבעת; ובתין מלין כל טוב דלא מליתא וגובין פסילן דלא פסלת כרמין
וזיתין דלא נצבת ותיכול ותסבע; וביות ממלוה כל כיר לם תמלהא וצהאריג
מנקורה לם תנקרהא וכרום וזיאתין לם תגרסהא פאכלת ושבעת; השמר
לך פן תשכח את יהוה אשר הוציאך מארץ מצרים מבית עבדים; אסתמר
לך דלמא תתנשי ית דחלתא דיי דאפקך מארעא דמצרים מבית עבדותא ו
פאחדר אן תנסא אללה רבך אלדי אכרגך מן בלד מצר מן בית אלעבודיה; את
יהוה אלהיך תירא ואתו תעבד ובשמו תשבע; ית יי אלהך תדחל וקדמוהי
תפלח ובשמיה תתקיים; בל אללה רבך ואעבדה ואחלף באסמה כאדא;

ואתחנן

לא תלכון אחרי אלהים אחרים מאלהי העמים אשר סביבותיכם : לא תהכון
בתר טעות עממיא מטעות עממיא דבסחרניכון : ולא תתבעו מעבודאת אכר
מן מעבודאת אלאמם אלדי חוליכם : כי אל קנא יהוה אלהיך בקרבך פן יחרה
אף יהוה אלהיך בך והשמידך מעל פני האדמה : ארי אל קנא יי אלהך שכינתיה
ביניך דלמא יתקף רוגזא דיי אלהך בך וישיצינך [redacted] : ארי אל
קנא ... : לאן אללה רבך טאיק מעאקב פימא בינכם לילא ישתד גצבה
עליך פיגתרך ען וגה אלארץ :   לא תנסו את
יהוה אלהיכם כאשר נסיתם במסה : לא תנסון קדם יי אלהכון כמא דנסיתון
בנסיתא : ולא תגרבו אללה רבכם כמא גרבתמוה פי דאת אלמחנה : שמור
תשמרון את מצות יהוה אלהיכם ועדתיו וחקיו אשר צוך : מיטר תיטרון
ית פיקודיא דיי אלהכון וסהדותיה וקימוהי דפקדך : בל אחפצו חפצא
וצאיא אללה רבכם ושואהדה ורסומה אלתי אמרך בהא : ועשית הישר
והטוב בעיני יהוה למען ייטב לך ובאת וירשת את הארץ הטבה אשר
נשבע יהוה לאבתיך : ותעביד דכשר ודתקין קדם יי בדיל דייטב לך ותיעול
ותירת ית ארעא טבתא דקיים יי לאבהתך : ואצנע אלמסתקים ואלגייד
בין ידיה לכי יכאר לך ותדכל ותחוז אלבלד אלגייד אלדי קסם עליה לאבאיך :
להדף את כל איביך מפניך כאשר דבר יהוה : למתבר ית כל בעלי דבבך
מן קדמך כמא דמליל יי : ויהדם גמיע אעדאך מן בין ידיך כמא ועדך :
[redacted] כי ישאלך בנך מחר לאמור מה [redacted]
[redacted] והמשפטים אשר צוה יהוה אלהינו אתכם : ארי ישאלנך ברך מחר
למימר מה סהדותא וקימיא ודיניא דפקיד יי אלהנא יתכון : ואדא סאלך אבנך
גדא קאילא מא הדה אלשואהד ואלרסום ואלאחכאם אלתי אמרכם אללה רבנא :
ואמרת לבנך עבדים היינו לפרעה במצרים ויציאנו יהוה ממצרים ביד חזקה :
ותימר לברך עבדין הוינא לפרעה במצרים ואפקנא יי ממצרים ביד תקיפא :
פקל לה כנא עבידא לפרעון במצר פאכרגנא אללה מן תם ביד שדידה : ויתן
יהוה אותות ומופתים גדולים ורעים במצרים בפרעה ובכל ביתו לעינינו :
ויהב יי אתין ומופתין רברבין ובישין במצרים בפרעה ובכל אנש ביתיה
לעיננא : ואחל איאת ובראהין עטימה צארה במצר בפרעון ובגמיע אלה
בחצרתנא : ואותנו הוציא משם למען הביא אתנו לתת לנו את הארץ אשר
נשבע

ואתחנן

משבע לאבותינו ׃ ויתנא אפיק מתמן בדיל לאעלא יתנא למיתן לנא ית
ארעא דקיים לאבהתנא ׃ ואכרגנא מן תם לכי ידכלנא ויעטינא אלבלד אלדי
קסם עליה לאבאינא ׃ ויצונו יהוה לעשות את כל החקים האלה ליראה את יהוה
אלהינו לטוב לנו כל הימים לחיתנו כהיום הזה ׃ ופקדנא יי למעבד ית כל קימיא
האלין למדחל קדם יי אלהנא דייטב לנא כל יומיא לקיימותנא כיומא הדין ׃ פאמרנא לנא
באן נעמל הדה אלרסום ונכאף אללה רבנא לכי יכיר לנא טול אלזמאן ונחיא כיומנא
הדא ׃ וצדקה תהיה לנו כי נשמור לעשות את כל המצוה הזאת לפני יהוה אלהינו
כאשר צונו ׃ וזכותא תהי לנא ארי ניטר למעבד ית כל תפקדתא הדא קדם יי
אלהנא כמא דפקדנא ׃ וחסנה תכון לנא ארא חפצנא ועמלנא גמיע הדה
אלשריעה בין ידי אללה רבנא כמא אמרנא ׃

כי יביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר אתה

בא שמה לרשתה ונשל גוים רבים מפניך החתי והגרגשי והאמרי והפרזי והחוי והכנעני
והיבוסי שבעה גוים רבים ועצומים ממך ׃ ארי יעילנך יי אלהך לארעא דאת
עליל לתמן למירתה ויתריך עממין מן קדמך חתאי וגרגשאי ואמוראי וכנענאי
ופרזאי וחואי ויבוסאי שבעה עממין סגיאין ותקיפין מנך ׃ ואדא אדכלך
אללה רבך אלי אלבלד אלדי אנת דאכל אליה לתחוזה פיטחטח אממא כתירא
מן בין ידיך אלחתיין ואלגרגשיין ואלאמוריין ואלכנעניין ואלפרזיין ואלחויין ואליבו
סיין סבעה אממא אכתר ואעצם מנך ׃ ונתנם יהוה אלהיך לפניך והכיתם
החרם תחרים אתם לא תכרת להם ברית ולא תחנם ׃ וימסרינון יי אלהך
קדמך ותמחינון גמרא תגמר יתהון לא תגזר להון קים ולא תרחים עליהון ׃
פיסלמהם אללה רבך בין ידיך פאקתלהם ואתלפהם ולא תעהד מעהם עהדא
ולא תרוף עליהם ׃ ולא תתחתן בם בתך לא תתן לבנו ובתו לא תקח לבנך ׃
ולא תתחתן בהון ברתך לא תתין לבריה וברתיה לא תסב לברך ׃ ולא
תצאהרהם פתעטי אבנתך לאבנה או תאכד אבנתה לאבנך ׃ כי יסיר
את בנך מאחרי ועבדו אלהים אחרים וחרה אף יהוה בכם והשמידך
מהר ׃ ארי יטעיין ית ברך מבתר פלחני ויפלחון לטעוות עממיא ויתקף
רוגזא דיי בכון וישיצינך בפריע ׃ פאנהם יזילון אבנך ען טאעתי ויעבדו

אלאהה אכר וישתד גצב אללה עליכם וינפדך סריעא: כי אם כה תעשו
להם מזבחתיהם תתצו ומצבתם תשברו ואשיריהם תגדעון ופסיליהם
תשרפון באש: ארי אם כדין תעבדון להון איגוריהון תתרעון וקמתהון
תתברון ואשיריהון תקצצון וצלמיהון תוקדון בנורא: בל כדא פאצנעו
להם מדאבחהם פאנקצוה ואנצאבהם פכסרו וסואריהם פגדעו ופסולהם פאחרקו
הא באלנאר: כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך בך בחר יהוה אלהיך להיות לו
לעם סגלה מכל העמים אשר על פני האדמה: ארי עם קדיש את קדם יי אלהך בך
אתרעי יי אלהך למהוי ליה לעם חביב מכל עממיא דעל אפי ארעא: לאנך
שעב מקדס ללה רבך ובך אכתאר אן תכון לה אמה כאצה מן גמיע אלשעוב
אלתי עלי וגה אלארץ: לא מרבכם מכל העמים חשק יהוה בכם ויבחר בכם כי
אתם המעט מכל העמים: לא מדסגיאין אתון מכל עממיא צבי יי בכון ואת
רעי בכון ארי אתון זעירין מכל עממיא: וליס מן כתרכם מן גמיע אלאמם
אצטפאכם אללה ואכתארכם בל אנתם אקל מנהם מגמועין: כי מאהבת יהוה
אתכם ומשמרו את השבועה אשר נשבע לאבתיכם הוציא יהוה אתכם ביד חזקה
ויפדך מבית עבדים מיד פרעה מלך מצרים: ארי מדרחים יי יתכון ומדנטר ית
קימא דקיים לאבהתכון אפיק יי יתכון ביד תקיפא ופרקך מבית עבדותא מידא
דפרעה מלכא דמצרים: לכן מן מחבת אללה לכם ומן חפטה אלימין אלדי
קסם בהא לאבאיכם אכרגכם אללה ביד שדידה ופכאך מן בית אלעבודיה מן יד
פרעון מלך מצר: וידעת כי יהוה אלהיך הוא האלהים האל הנאמן שמר הברית
והחסד לאהביו ולשמרי מצותו לאלף דור: ותדע ארי יי אלהך הוא אלהים
אלהא מהימנא נטר קימא וחסדא לרחמוהי ולנטרי פקודוהי לאלף דרין:
פאעלם אן אללה רבך הו אלאלה אלאמין חאפט אלעהד ואלאחסאן
למחביה וחאפטי וצאיאה לאלף גיל: ומשלם לשנאיו אל פניו להאבידו לא
יאחר לשנאו אל פניו ישלם לו: ומשלם לסנאוהי טבון דאינון עבדין קדמוהי
בחייהון לאובדיהון לא מאחר עובד טב לסנאוהי טבון דאינון עבדין קדמוהי
בחייהון משלם להון: ומכאפי שאניה בחצרתה לאנפדה ולא יוכר לה שיא בל
בחצרתה

בחצרתה יכאפיה: ושמרת את המצוה ואת החקים ואת המשפטים אשר אנכי
מצוך היום לעשותם: ותיטר ית תפקידתא וית קימיא וית דיניא דאנא מפקיד
לך יומא דין למעבדהון: ואחפט אלוצאיא ואלרסום ואלאחכאם אלתי אנא אמרך בהא
אליום ואעמל בהא:

פ פ פ פ

ר״ט פיסוקים סמן גל״ט הג״ה

התלה לך בברית

והיה עקב תשמעון את המשפטים האלה ושמרתם ועשיתם אתם ושמר
יהוה אלהיך לך את הברית ואת החסד אשר נשבע לאבתיך: ויהי חלף
דתקבלון ית דיניא האלין ותיטרון ותעבדון יתהון ויטר יי אלהך לך ית קימא וית
חסדא דקיים לאבהתך: ויכון בדל מא תסמעון הדה אלאחכאם ותחפטוהא ותעמלוהא
יחפט אללה רבך לך אלעהד ואלפצל אלדי קסם לאבאיך: ואהבך וברכך והרבך וברך
פרי בטנך ופרי אדמתך דגנך ותירשך ויצהרך שגר אלפיך ועשתרות צאנך
על האדמה אשר נשבע לאבתיך לתת לך: וירחמנך ויברכינך ויברך ולדא ויסגינך
דמעך ואיבא דארעך עבורך חמרך ומשחך בקרי תורך ועדרי ענך על ארעא
דקיים לאבהתך למיתן לך: פיחבך ויבארך פיך ויכתרך ויבארך פי תמרך ותמר
ארצך וברך ועציך ודהנך נתאג בקרך וגנם את גנמך פי אלבלד אלדי קסם
לאבאיך אן יעטיכה: ברוך תהיה מכל העמים לא יהיה בך עקר ועקרה
ובבהמתך: בריך תהי מכל עממיא לא יהי בך עקר ועקרא ובבעירך: ותכון
מבארכא מן גמיע אלאמם ולא יכון פיך עאקר ולא עאקרא ולא פי בהאימך:
והסיר יהוה ממך כל חלי וכל מדוי מצרים הרעים אשר ידעת לא ישימם
בך ונתנם בכל שנאיך: ויעדי יי מינך כל מרעין וכל מכתשי מצרים בישיא
דידעתא לא ישוינון בך ויתנינון בכל סנאך: ויזיל אללה ענך כל מרץ וגמיע אדוא
מצר אלרדייה אלתי תערפהא לא יחל בך שיא מנהא בל יחלהא בשאניך:
ואכלת את כל העמים אשר יהוה אלהיך נתן לך לא תחוס עינך עליהם ולא
תעבד את אלהיהם כי מוקש הוא לך: ותגמר ית כל עממיא דיי אלהך יהיב לך
לא תחוס עינך עליהון ולא תפלח ית טעותהון ארי לתקלא יהון לך: ותפני גמיע
אלשעוב אלתי יעטיכם אללה רבך ולא תשפק עליהם ולא תעבד מעבודאתהם
פיכונו לך והקא: כי תאמר בלבבך רבים הגוים

נא מינך

האלה ממני איכה אוכל להורישם ׃ אריתימר בלבך סגיאין עממיא האלין
מני איכדין איכול לתרכותהון ׃ ואן קלת פי נפסך אן הולאי אלאמם אכתר מני פכיף
אטיק אן אקרצהם ׃ לא תירא מהם זכור תזכור את אשר עשה יהוה אלהיך
לפרעה ולכל מצרים ׃ לא תדחל מנהון אדכרא תדכר ית דעבד יי אלהך לפרעה
ולכל מצראי ׃ לא תכאפהם בל אדכר מא צנע אללה רבך בפרעון ואלמצריין ׃
המסות הגדולות אשר ראו עיניך והאותות והמופתים והיד החזקה והזרע הנטויה
אשר הוציאך יהוה אלהיך כן יעשה יהוה אלהיך לכל העמים אשר אתה ירא
מפניהם ׃ ס נסין רברבין דחזאה עינך ואתיא ומופתיא וידא תקיפתא ודרעא
מרממא דאפקך יי אלהך כין יעביד יי אלהך לכל עממיא דאת דחיל מן
קדמיהון ׃ אלאמתחאנאת אלעטימה אלתי ראיתהא עינאך ואלאיאת ואלבראהין ואליד
אלשדידה ואלדראע אלממדודה כמא אכרגך אללה רבך כדאך יצנע בגמיע
אלשעוב אלדי תכאפהם ׃ וגם את הצרעה ישלח יהוה אלהיך בם עד אבד
הנשארים והנסתרים מפניך ׃ ואף ית ערעיתא יגרי יי אלהך בהון עד
דייבדון דאשתארו ודאטמרו מן קדמך ׃ ויבעת באלשאהה פיהם חתי יביד
אלבאקיין ואלמנסתרין מן בין ידיך ׃ לא תערץ מפניהם כי יהוה אלהיך בקרבך
אל גדול ונורא ׃ לא תתבר מן קדמיהון ארי יי אלהך שכינתה בינך אלהא
רבא ודחילא ׃ לא תרהבהם לאן נור אללה רבך פי מא בינך אלאה אלעטים
אלמכוף ׃ ונשל יהוה אלהיך את הגוים האל מפניך מעט מעט לא תוכל כלותם
מהר פן תרבה עליך חית השדה ׃ ויתריך יי אלהך ית עממיא האלין מן קדמך
זעיר זעיר לא תיכול לשיציותהון בפריע דלמא תסגי עלך חית ברא ׃ והו
יטרד אולאיך אלאמם מן בין ידיך קלילא קלילא אד לא יגוז אן תפניהם
סריעא כלא יכתר עליך וחש אלצחרי ׃ ונתנם יהוה אלהיך לפניך והמם
מהומה גדולה עד השמדם ׃ וימסרינון יי אלהך קדמך וישגש יתהון שגוש
רב עד די שתיצון ׃ פאדא אסלמהם אללה רבך פי ידך [illegible]
[illegible] אלי אנפדהם ׃ ונתן מלכיהם בידך והאבדת את שמם מתחת השמים
לא יתיצב איש בפניך עד השמדך אתם ׃ וימסר מלכיהון בידך ותהובד ית
שומהון מתחות שמיא לא יתעתד אנש קדמך עד דתשיצי יתהון ׃ ואסלם
מלוכהם פי ידך ואבד אסמאהם מן תחת אלסמא ולא אנסאנא לא יקף בין
ידיך

ואהאמהם
אהאמה
עטימה
נ״א

ידך אליהא תנטרהם ׃ פסילי אלהיהם תשרפון באש לא תחמד כסף וזהב
עליהם ולקחת לך פן תוקש בו כי תועבת יהוה אלהיך הוא ׃ צלמי טעותהון ת
תוקדון בנורא לא תחמיד כספא ודהבא דעליהון ותיסב לך דלמא תתקיל ביה
ארי מרחק קדם יי אלהך הוא ׃ ואחרקו פסול מעבודאתהם בנאר ולא תתמני
שיא מן פצה וד'הב אלתי עליהם פתאכדה לך כילא תוהקבה לאנה כריהת
אלה רבך ׃ ולא תביא תועבה אל ביתך והיית חרם כמהו שקץ תשקצנו ותעב
תתעבנו כי חרם הוא ׃ ולא תעיל מרחקא לביתך ותהי חרמא כותיה שקצא
שלה תשקצניה ורחקא תרחקיניה ארי חרמא הוא ׃ ולא תדכל מא יכרהה אלי ביתך
פתציר מתלוטא מתלה בל דנסה דנסא אכרהה כרהא אד הו מחרום ׃

כ כל המצוה אשר אנכי מצוך היום
תשמרון לעשות למען תחיון ורביתם ובאתם וירשתם את הארץ אשר
נשבע יהוה לאבתיכם ׃ כל תפקידתא דאנא מפקיד לך יומא דין תטרון
למעבד בדיל דתיחון ותסגון ותיעלון ותירתון ית ארעא דקיים יי לאבהתכון ׃
גמיע אלוצאיא אלתי אמרכם בהא אליום אחפט'והא ואעמלו בהא לכי תחיו
ברא ותכת'רו ותדכ'לו ותחוזו אלבלד אלדי קסם אללה בה לאבאיכם ׃ וזכרת
את כל הדרך אשר הוליכך יהוה אלהיך זה ארבעים שנה במדבר למען
ענתך לנסתך לדעת את אשר בלבבך התשמר מצותו אם לא ׃ ותדכר ית
כל אורחא דדברך יי אלהך דנן ארבעין שנין במדברא בדיל לענייותך לנסיותך
למידע ית דבלבך התטר פקודוהי אם לא ׃ ואדכר גמיע אלטריק אלדי סיירך
חא פי אלה רבך פי אלבר הדא ארבעין סנה ליתעבך וימתחנך ויצהר לאנאס מא פי
קלבך אתחפט וצאיאה אם לא ׃ ויענך וירעבך ויאכלך את המן אשר לא
ידעת ולא ידעון אבתיך למען הודיעך כי לא על הלחם לבדו יחיה האדם כי
על כל מוצא פי יהוה יחיה האדם ׃ ועניך ואכפנך ואוכלך ית מנא דלא ידעתא
ולא ידעו אבהתך בדיל להודעותך ארי לא על לחמא בלחודוהי מתקיים אנשא
ארי על כל אפקות מימר מן קדם יי חיי אנשא ׃ ואתעבך ואגאעך ואטעמך
אלמן אלדי לם תעדפה ולם יעדפה אבאיך לכי יעלמך אנה ליס באלכבז וחדה
יחיא אלאנסאן בל על גמיע מא אכרגה קול אללה יעיש ׃ שמלתך לא בלתה

מעליך ורגלך לא בצקה זה ארבעים שנה ׃ כסותך לא בליאת מנך וסינך לא ומסנך
יחיפו דנן ארבעין שנין ׃ ותיאבך לם תבל ורגלך לם תתחפ פי הדה תמ׳ ספנה ׃
וידעת עם לבבך כי כאשר ייסר איש את בנו יהוה אלהיך מיסרך ׃ ותידע עם ליבך
ארי כמא דמליף גבר ית בריה יי אלהך מליף לך ׃ פאעלם פי נפסך אנה
כמא יודב אמרו ולדה כדא רבך מודבך ׃ ושמרת את מצות יהוה אלהיך ללכת
בדרכיו וליראה אתו ׃ ותיטר ית פיקודיא דיי אלהך למהך באורחן דתקנן ק
קדמוהי ולמדחל יתיה ׃ פאחפט וצאיאה וסר פי טרקה ואתקה ׃ כי יהוה אלהיך
מביאך אל ארץ טובה ארץ נחלי מים עינת ותהומות יצאים בבקעה ובהר ׃
ארי יי אלהך מעליך לארע טבתא ארע נגדא נחלין דמין מבועי עינון
ותהומין נפקין בבקען ובטורין ׃ פאן אללה רבך מדכלך אלי בלד גייד בלד
אודיה מא ועיון וגמר תפגר פי בקאעה וגבאלה ׃ ארץ חטה ושערה וגפן
ותאנה ורמון ארץ זית שמן ודבש ׃ ארע חטין וסערין וגופנין ותינין ורמונין
ארע דזיתהא עבדין משחא והיא עבדא דבש ׃ בלד חנטה ושעיר וגפן ותין
ורמאן בלד זיתון זית ועסל ׃ ארץ אשר לא במסכנת תאכל בה לחם לא
תחסר כל בה ארץ אשר אבניה ברזל ומהרריה תחצב נחשת ׃ ארע
דלא במסכינו תיכול בה לחמא לא תחסר כל מדעם בה ארעא דאבנהא
ברזלא ומטורהא תפסול נחשא ׃ בלד לא תאכל פיה טעאמך בתקתיר
ולא יעוזך פיה שיא בלד מן חגארתה חדיד ומן גבאלה תקטע נחאס ׃ ואכלת
ושבעת וברכת את יהוה אלהיך על הארץ הטובה אשר נתן לך ׃ ותיכול
ותסבע ותברך ית יי אלהך על ארעא טבתא דיהב לך ׃ פאדא אכלת
ושבעת פבארך אללה רבך עלי אלבלד אלגייד אלדי אעטאך ׃ השמר לך פן
תשכח את יהוה אלהיך לבלתי שמר מצותיו ומשפטיו וחקתיו אשר
אנכי מצוך היום ׃ אסתמר לך דלמא תתנשי ית דחלתא דיי אלהך בדיל
דלא למיטר פקודוהי וקימוהי דאנא מפקיד לך יומא דין ׃ תחרז אן
תנסא אללה רבך פלא תחפט וצאיאה ואחכאמה ורסומה אלתי אמרך ודינוה׳
בהא אליום ׃ פן תאכל ושבעת ובתים טובים תבנה וישבת ׃ דלמא תיכול
ותסבע ובתין שפירין תבני ותתיב ׃ פלא תאכל ותשבע ותבני
ביותא

וביותא חסנא פתסכנהא ׃ ובקרך וצאנך ירבין וכסף וזהב ירבה לך וכל אשר
לך ירבה ׃ ותורך ועאנך יסגון וכספא ודהבא יסגי לך וכל דילך יסגי ׃ ובקרך
וגנמך אדא יכתרון ופצה ודהב יכתר לך וגמיע מא לך יכתר ׃ ורם לבבך ושכחת
את יהוה אלהיך המוציאך מארץ מצרים מבית עבדים ׃ ויירם ליבך ותתנשי
ית דחלתא דייי אלהך דאפקך מארעא דמצרים מבית עבדותא ׃ פירתפע קלבך פתנסא אללה
רבך אלדי אכרגך מן בלד מצר מן בית אלעבודייה ׃ המוליכך במדבר הגדול והנורא
נחש שרף ועקרב וצמאון אשר אין מים המוציא לך מים מצור החלמיש ׃ דדברך
במדברא רבא ודחילא אתר דחיוון קלן ועקרבין ובית צהונא אתר דלית מיא דאפיק
לך מיא מטנרא תקיפא ׃ אלמסלכך פי אלבר אלכביר אלמכוף חיאת אלחיאת אלמחרקה ועקארב
ועטש חית ליס מא אלמכרג לך אלמא מן אלצואן אלצלד ׃ המאכלך מן במדבר
אשר לא ידעון אבתיך למען ענתך ולמען נסתך להיטבך באחריתך ׃ דאוכלך
מנא במדברא דלא ידעו אבהתך בדיל לענויתך ובדיל לנסיותך לאיטבא לך
בסופך ׃ אלמטעמך אלמן פי אלבר אלדי לם יערפה אבאיך ליערבך וימתחנך
ויעטך כירא פי אכרתך ׃ ואמרת בלבבך כחי ועצם ידי עשה לי את החיל הזה ׃
ותימר בליבך חילי ותקוף ידי קנו לי ית נכסיא האלין ׃ פלא תקול פי נפסך אן קותי
ועטם קדרתי אכתסבת לי הדא אליסאר ׃ וזכרת את יהוה אלהיך כי הוא הנתן לך
כח לעשות חיל למען הקים את בריתו אשר נשבע לאבתיך כיום הזה ׃ ותהדכר
ית ייי אלהך ארי הוא יהיב לך עצא למקני נכסין לקיימא ית קימיה דקיים
לאבהתך כיומא הדין ׃ ואדכר אללה רבך פאנה אלמעטיך קוה תכתסב בהא
אליסאר לכי יתם בעהדה אלדי קסם לאבאיך כיומנא הדא ׃
והיה אם שכח תשכח את יהוה אלהיך והלכת אחרי אלהים
אחרים ועבדתם והשתחוית להם העדתי בכם היום כי אבד תאבדון ׃ ויהי אם
אתנשאה תתנשי ית דחלתא דייי אלהך ותהך בתר טעות עממיא ותפלחינון
ותסגוד להון אסהידית בכון יומא דין ארי מיבד תיבדון ׃ פאן נסית אללה רבך
ומצית פעבדת מעבוד אכר וסגדת להא פקד ערתכם מן אליום אנכם סתבידון ׃
כגוים אשר יהוה מאביד מפניכם כן תאבדון עקב לא תשמעון בקול יהוה אלהיכם ׃
כעממיא דייי מוביד מן קדמיכון כין תיבדון חלף דלא קבילתון למימרא דייי
אלהכון ׃ כאלאמם אלדי אללה מבידהם מן בין ידיכם אדא לם תקבלו אמר אללה רבכם ׃

שמע ישראל אתה עבר היום את הירדן
לבוא לרשת גוים גדולים ועצומים ממך ערים גדולות ובצורות בשמים ;
שמע ישראל את עבר יומא דין ית ירדנא למיעל למירת עממין רברבין
ותקיפין מנך קרוין רברבן וכריכן עד צית שמיא ; ואעלם יא אסראיל אנך
גאיז אליום אלארדן לתדכל ותחוז אממא אכתר ואעטם מנך פי קרי
כבירה חצינה תראני לסמא ; עם גדול ורם בני ענקים אשר אתה ידעת
ואתה שמעת מי יתיצב לפני בני ענק ; עם רב ותקיף בני גבריא דאת ידעתא
ואת שמעתא מן יכול למיקם קדם בני גבריא ; קום כביר רפיע בני אלגבאברה
כמא עלמת וסמעת מן יקום בין ידי אלגבאברה ; וידעת היום כי יהוה אלהיך
הוא העבר לפניך אש אכלה הוא ישמידם והוא יכניעם לפניך והורשתם
והאבדתם מהר כאשר דבר יהוה לך ; ותידע יומא דין ארי יי אלהך הוא עבר
קדמך והתכבינון ותתריכנון בפריע כמא דמליל יי לך ; פאעלם אליום אן
אללה רבך נורה כאלנאר בין ידיך כנאר אכלה הו יבידהם והו יהזמהם בין ידיך
פתחקד עליהם ותבידהם סריעא כמא מועדך אללה ; אל תאמר בלבבך בהדף
יהוה אלהיך אתם מלפניך לאמר בצדקתי הביאני יהוה לרשת את הארץ הזאת
וברשעת הגוים האלה יהוה מורישם מפניך ; לא תימר בליבך בדיתבר יי אלהך
יתהון מן קדמך למימר בזכותי אעלני יי למירת ית ארעא הדא ובחובי עממיא
האלין יי מתריך להון מן קדמך ; לא תקול פי נפסך אדא נכמגם אללה מן בין ידיך
אנה בצלאחי אדכלני אללה אחוז בלדהם ובצלם תלך לאמם אללה קארעהם
מן בין ידיך ; לא בצדקתך ובישר לבבך אתה בא לרשת את ארצם כי ברשעת
הגוים האלה יהוה אלהיך מורישם מפניך ולמען הקים את הדבר אשר נשבע
יהוה לאבתיך לאברהם ליצחק וליעקב ; לא בזכותך ובקשיטות ליבך את עליל
למירת ית ארעהון ארי בחובי עממיא האלין יי אלהך מתריך להון מן קדמך ובדיל
לקיימא ית פתגמא דקיים לאבהתך לאברהם ליצחק וליעקב ; כל ליס ב
בצלאחך ואסתקאמת קלבך אנת צאיר לתחוז בלדהם לאכן מע עלם אולאין
לאמם אללה קארצהם מן בין ידיך ולכי יפי באלקול אלדי קאלה לאבאיך אברהים
יצחק ויעקב ; וידעת כי לא בצדקתך יהוה אלהיך נתן לך את הארץ הטובה הזאת
לרשתה כי עם קשה ערף אתה ; ותידע ארי לא בזכותך יי אלהך יהיב לך ית ארעא
טבתא הדא למירתה ארי עם קשי קדל את ; פתיקן אנה ליס בצלאחך אללה
רבך

מימריה אישא אכלא הוא ישיצינון והוא יתריכינון מן קדמך ותתריכנון

תפך מעטיך הדא טכלר לתחודה ארצאנת שעב צעב אלרקאב ׃ זכר אל
תשכח את אשר הקצפת את יהוה אלהיך במדבר למן היום אשר יצאת
מארץ מצרים עד באכם עד המקום הזה ממרים הייתם עם יהוה ׃ הוי דכיר
לא תתנשי ית דארגיזתא קדם יי אלהך במדברא למן יומא דנפקתא מארעא דמצר
עד מיתיכון עד אתרא הדין מסרבין הויתון קדם יי ׃ פארכר ולא תנסא מא
אסכטת אללה רבך פי אלבר ולדלך מן יום כרגת מן בלד מצר אלי אן גיתם אלי הדא
אלמוצע לם תזלו מסכטין ללה ׃ ובחרב הקצפתם את יהוה ויתאנף יהוה בכם
להשמיד אתכם ׃ ובחורב ארגזתון קדם יי ותקיף רוגזא דיי בכון לשיצאה
יתכון ׃ ופי חריב אסכטתם אללה פגצב עליכם וכאד אן יגמרכם ׃ בעלתי
ההרה לקחת לוחת האבנים לוחת הברית אשר כרת יהוה עמכם ואשב בהר
ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא אכלתי ומים לא שתיתי ׃ במסקי
לטורא למיסב לוחי אבניא לוחי קימא דגזר יי עמכון ויתיבית בטורא
ארבעין יממין וארבעין לילון לחמא לא אכלית ומיא לא שתיתי ׃ חין
צערת אלגבל לאכר לוחי אלגוהר לוחי אלשהאדה אלתי עהדהא אללה מעכם
פאקמת פיה מ׳ יומא וארבעין לילה לם אכלת טעאמא ולם אשרב מאא ׃
ויתן יהוה אלי את שני לוחת האבנים כתובים באצבע אלהים ועליהם ככל
הדברים אשר דבר יהוה עמכם בהר מתוך האש ביום הקהל ׃ ויהב יי לי ית
תרין לוחי אבניא כתיבין באצבעא דיי ועליהון ככל פתגמיא דמליל יי
עמכון בטורא מגו אישתא ביומא דקהלא ׃ ואלי אן רפע אללה לי לוחי אלגוהר
אלמכתובין בקדרת אללה ועליהמא מתל גמיע אלכלמאת אלתי כלמכם אללה
בהא פי אלגבל מן וסט אלנאר פי יום אלגמע ׃ ויהי מקץ ארבעים יום וארבעים
לילה נתן יהוה אלי את שני לחת האבנים לחת הברית ׃ והוה מסוף ארבעין
יממין וארבעין לילון יהב יי ית תרין לוחי אבניא לוחי קימא ׃ וכאן ואן ל׳
בעד מ׳ יומא ומ׳ לילה דפעהמא אללה לי לוחי אלגוהר לוחי אלשהאדה ׃ ויאמר
יהוה אלי קום רד מהר מזה כי שחת עמך אשר הוצאת ממצרים סרו מהר
מן הדרך אשר צויתם עשו להם מסכה ׃ ואמר יי לי קום חות בפריע מיכא
ארי חביל עמך דאפיקתא ממצרים סטו בפריע מן אורחא דפקידתינון עבדו
להון מתכא ׃ וקאל לי קם אנחדר סריעא מן הדה נא לאן קומך קד אנפסדו אל־

אברנתהם וצנעו להם מסבוכא ׃ ויאמר יהוה אלי לאמר ראיתי את העם הזה
והנה עם קשה ערף הוא ׃ ואמר יי לי למימר גלי קדמי ית עמא הדין והא
עם קשי קדל הוא ׃ תם קאל לי קד ערפת אנהם קום צעב אלרקאב ׃ הרף
ממני ואשמידם ואמחה את שמם מתחת השמים ואעשה אותך לגוי עצום
ורב ממנו ׃ אנח בעותך מן קדמי ואשיצינון ואמחי ית שומהון מתחות שמיא
ואעביד יתך לעם תקיף וסגי מנהון ׃ פאן כפאת ען אלתשפע אנטרתהם ומחית
אסמאהם מן תחת אלסמא ונעלת מנך אמה אעצם ואכתר מנהם ׃ ואפן וארד
מן ההר וההר בער באש ושני לוחות הברית על שתי ידי ׃ ואתפניתי ונחתית
מן טורא וטורא בער באישתא ותרין לוחי קימא על תרתין ידי ׃ פולית ונזלת
מן אלגבל והו משתעל באלנאר ולוחי אלשהאדה על ידיי ׃ וארא והנה חטאתם
ליהוה אלהיכם עשיתם לכם עגל מסכה סרתם מהר מן הדרך אשר צוה יהוה
אתכם ׃ וחזית והא חבתון קדם יי אלהכון עבדתון לכון עגל מתכא סטיתון בפריע
מן אורחא דפקיד יי יתכון ׃ פנטרת פאדא בכם קד אכטאתם ללה רבכם ו
ואתכדתם עגלא מסבוכא וזלתם סריעא ען אלטריק אלדי אמרכם ׃ ואתפש
בשני הלוחות ואשלכם מעל שתי ידי ואשברם לעיניכם ׃ ואחדית בתרין
לוחיא ורמיתינון מעל תרתין ידי ותברתינון לעיניכון ׃ פקבצת אללוחין וטרחת
תהמא מן ידי וכסרתהמא בחצרתכם ׃ ואתנפל לפני יהוה כראשנה א
ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא אכלתי ומים לא שתיתי על כל
נא שטחית חטאתכם אשר חטאתם לעשות הרע בעיני יהוה להכעיסו ׃ ואשתטחית
קדם יי כיד בקדמיתא לחמא לא אכלית ומיא על כל חובתכון דחבתון למעבד
דביש קדם יי לארגזא קדמוהי ׃ ושפעת בין ידי אללה כאלמרה אלאולי מ יום
ואמ לילה לם אכל טעאמא ולם אשרב מאא בסבב כטייתכם אלדי
אכטאתם וצנעתם אלשר בין ידי אללה ואסכטתמוה ׃ כי יגרתי מפני האף
והחמה אשר קצף יהוה עליכם להשמיד אתכם וישמע יהוה אלי גם
בפעם ההוא ׃ ארי דחילית מן קדם רוגזא וחמתא דרגז יי עליכון לשיצאה
יתכון וקביל יי צלותי אף בזמנא ההוא ׃ לאני חדרת אלגצב ואלחמיה אלדי
סכט אללה עליכם ליגפרכם פסמע אללה לי פי דלך אלוקת ׃ ובאהרן התאנף
יהוה מאד להשמידו ואתפלל גם בעד אהרן בעת ההוא ׃ ועל אהרן הוה
רגז מן קדם יי לחדא לשיציותיה וצליתי אף על אהרן בעדנא ההוא ׃ ועלי

ארבעין יממין וארבעין לילון

הרון ונגד אלה גדא וכאד אן ינפדה פאסתגפרת לה פי דאלך אלוקת׃ ואת
חטאתכם אשר עשיתם את העגל לקחתי ואשרף אתו באש ואכת
אתו טחון היטב עד אשר דק לעפר ואשלך את עפרו אל הנחל הירד
מן ההר׃ וית חובתכון דעבדתון ית עגלא נסיבית ואוקידית יתיה בנורא
ושפית יתיה בשופינא יאות עד דהוה דקיק לעפרא ורמית ית עפריה
לנחלא דנחית מן טורא׃ ואמא כטייתכם והו אלעגל אלדי אתכדתמוה
פאני אכדתה ואחרקתה באלנאר וברדתה באלמברד נעמא חתא דק כאלתראב
וטרחת תראבה פי ואד אלמא אלמנחדר מן אלגבל׃ ובתבערה ובמסה ובקברות
התאוה מקצפים הייתם את יהוה׃ ובדליקתא ובנסיתא ובקברי דמשאלי
מרגזין הויתון קדם יי׃ פי דאת אלאשעאל ודאת אלמחנה וקבור אלמתשהיין לסתם
מסכטין ללאה׃ ובשלח יהוה אתכם מקדש ברנע לאמר עלו ורשו את הארץ
אשר נתתי לכם ותמרו את פי יהוה אלהיכם ולא האמנתם לו ולא שמעתם בקלו׃
וכד שלח יי יתכון מרקם גיאה למימר סקו ואחסינו ית ארעא דיהבית לכון
וסריבתון על מימרא דיי אלהכון ולא הימנתון ליה ולא קבלתון למימריה׃
ולמא בעת אלה בעצכם מן [illegible]ם ברנע קאילא ואנצרו אלארץ אלדי
אעטיתכם כאלפתמוה ולם תומנו בה ולם תקבלו אמרה׃ ממרים הייתם עם
יהוה מיום דעתי אתכם׃ מסרבין הויתון קדם יי מיומא דידעית יתכון׃ ובאלגמלה
לם תזאלו מכאלפין ללה מן יום עפרתכם׃ ואתנפל לפני יהוה את ארבעים היום
ואת ארבעים הלילה אשר התנפלתי כי אמר יהוה להשמיד אתכם׃ וצליתי
קדם יי ית ארבעין יממין וית ארבעין לילון דאשטחית ארי אמר יי לשיצאה
יתכון׃ פלמא שפעת ענדה תלך אלמ יום ומ לילה אד אראד אן תפרכם׃
ואתפלל אל יהוה ואמר אדני יהוה אל תשחת עמך ונחלתך אשר פדית בגדלך
אשר הוצאת ממצרים ביד חזקה׃ וצליתי קדם יי ואמרית יי אלהים לא תחבל
עמך ואחסנתך דפרקתא בתקופך דאפיקתא ממצרים ביד תקיפא׃ וצלית בין ידיה
וקלת אללהם יא רב לא תהלך קומך וצפותך אלדי פככתהם בעצמתך ואכרגתהם
מן מצר ביד שדידה׃ זכר לעבדיך לאברהם ליצחק וליעקב אל תפן אל קשי
העם הזה ואל רשעו ואל חטאתו׃ אדכר לעבידך לאברהם ליצחק וליעקב לא

תתפני לקשיות עמא הדין ולחוביהון ולחטאיהון : אדכר אוליאך אב ויצ ויעקוב
ולא תנטר אלי צעובה הדי אלקום וטלאחה וכטייתה : פן יאמרו הארץ אשר
הוצאתנו משם מבלי יכלת יהוה להביאם אל הארץ אשר דבר להם ומשנאתו
אותם הוציאם להמיתם במדבר : דלמא יאמרון דיירי ארעא דאפיקתנא מתמן
מדלית יכלא קדם יי לאעלותהון לארעא דמליל להון ומדסני יתהון אפקינון
לקטלותהון במדברא : כלא יקולון אהל אלבלד אלדי אכרגתנא מנה ממא
לם יטיק רבהם אן ידכלהם אלבלד אלדי ועדהם בה ומן שנאתה להם אכרגהם
ליקתלהם פי אלבר : והם עמך ונחלתך אשר הוצאת בכחך הגדל ובזרעך הנטויה :
ואנון עמך ואחסנתך דאפיקתא בחילך רבא ובדרעך מרממא : והם קומך
וצפותך אלדי אכרגתהם בקותך אלשדידה ודראעך אלממדודה :

בעת ההוא אמר יהוה אלי פסל לך שני לוחת אבנים כראשנים ועלה אלי ההרה
ועשית לך ארון עץ : בעדנא ההוא אמר יי לי פסול לך תרין לוחי אבניא
כקדמאי וסק לקדמי לטורא ותעביד לך ארונא דאעא : פי דלך אלוקת קאל
אלה לי אנחת לוחי גוהר כאלאולין ואצעד בהמא אלי אלגבל ואצנע
צנדוק מן כשב : ואכתב על הלחת את הדברים אשר היו על הלחת הראשנים
אשר שברת ושמתם בארון : ואכתוב על לוחיא ית פתגמיא דהוו על לוחיא
קדמאי דתברתא ותשוינון בארונא : חתא אכתב עליהמא אלכלמאת אלתי
כאנת עלי אללוחין אלאולין אלדי כסרתהמא וציירתהמא פי אלצנדוק : ואעש
ארון עצי שטים ואפסל שני לחת אבנים כראשנים ואעל ההרה ושני
הלחת בידי : ועבדית ארונא דאעי שטין ופסלית תרין לוחי אבניא כקדמאי
וסליקית לטורא ותרין לוחיא בידי : פצנעת צנדוקא מן כשב אלצנר ונחת לוחי
גוהר כאלאולין וצעדת אלי אלגבל והמא פי ידי : ויכתב על הלחת כמכתב הראשון
את עשרת הדברים אשר דבר יהוה אליכם בהר מתוך האש ביום הקהל
ויתנם יהוה אלי : וכתב על לוחיא ככתבא קדמאה ית עשרא פתגמין
דמליל יי עמכון בטורא מגו אישתא ביומא דקהלא ויהבנון יי לי :
פכתב עליהמא כאלכתאב אלאול אלעשר אלכלמאת אלתי כלמכם אללה בהא
פי אלגבל מן וסט אלנאר פי יום אלגמע ודפעהמא אלי : ואפן וארד מן ההר ואשם
את הלחת בארן אשר עשיתי ויהיו שם כאשר צוני יהוה : ואתפניתי ונחתית

מן טורא ושויתי ית לוחיא בארונא דעבדית והוו תמן כמא דפקדני יי׳
תם וליתי נזלת מן גבל וצייחת ל׳והין פי צנדוק ד׳י צנעת פבקיהא הנאך
כמא אמרני אללה ׃ ובני ישראל נסעו מבארת בני יעקן מוסרה שם מת אהרן
ויקבר שם ויכהן אלעזר בנו תחתיו ׃ ובני ישראל נטלו מבארא בני יעקן
למוסרה [illegible] מית אהרן ואתקבר תמן ושמש אלעזר בריה תחותוהי ׃ ודמאשפעי
אלהפיהרון אקאמטי אן רחל בני אסראל מן בארת בני יעקן מוסרה תם מאת הרון
פדפן ואם ט׳עדר אנגה מכאנה ׃ משם נסעו הגדגדה ומן הגדגדה יטבתה ארץ
נחלי מים ׃ מתמן נטלו [illegible]גדגוד ומן גדגוד ליטבת ארע נגדא נחלין דמיין ׃ ודמא
לחלו מנהא לגדגוד ומנהא לי יטבת ארץ דאת אודיה מא ׃ בעת ההוא הבדיל יהוה
את שבט הלוי לשאת את ארון ברית יהוה לעמד לפני יהוה לשרתו ולברך בשמו עד היום
הזה ׃ בעדנא ההוא אפריש יי׳ ית שבטא דלוי למטל ית ארון קימא דיי׳ למקם
קדם יי׳ לשמשותיה ולברכא בשמיה עד יומא הדין ׃ פי דלך אלוקת אפרד אללה סבט
לוי ליחמלו צנדוק עהדה ויקומו בין ידיה פי כדמה ויבארכו באסמה אלי יומנא
הדא ׃ על כן לא היה ללוי חלק ונחלה עם אחיו יהוה הוא נחלתו כאשר דבר יהוה
אלהיך לו ׃ על כן לא הוה ללוי חולק ואחסנא עם אחוהי מתנן דיהב יי׳ ליה אנון
אחסנתיה כמא דמליל יי׳ אלהך ליה ׃ ולדלך לם יך ללואניין נציב ונחלה מע
אכותהם בל הבת אללה הי נציבהם כמא אמר לה להם ׃ ואנכי עמדתי בהר כימים
הראשנים ארבעים יום וארבעים לילה וישמע יהוה אלי גם בפעם ההוא לא אבה יהוה אלי
השחיתך ׃ ואנא הויתי קאים בטורא כיומיא קדמאי ארבעין יממין וארבעין
לילון וקביל יי׳ צלותי אף בזמנא ההוא לא אבא יי׳ לחבלותך ׃ ואנא אקמת
פי אלגבל מתל אלמדה אלאולא מ׳ יומא ומ׳ לילה פסמע אללה לי אי׳צא פי דלך אלוקת ושא
אן לא יהלך ׃ ויאמר יהוה אלי קום לך למסע לפני העם ויבאו וירשו את הארץ
אשר נשבעתי לאבתם לתת להם ׃ ואמר יי׳ לי קום איזיל למטול קדם עמא ויעלון
ויירתון ית ארעא דקיימית לאבהתהון למתן להון ׃ וקאל לי קום פאמץ בין ידי אלקום פדכלהם
חתי ימצון פירתון אלבלד אלדי אקסמת לאבאיהם אן אעטיהם
פ ועתה ישראל מה יהוה אלהיך שאל מעמך כי אם
ליראה את יהוה אלהיך ללכת בכל דרכיו ולאהבה אתו ולעבד את יהוה אלהיך בכל
לבבך ובכל נפשך ׃ וכען ישראל מא יי׳ אלהך תבע מנך אלהין למדחל קדם יי׳ אלהך למהך
בכל אורחן דתקנן קדמוהי ולמרחם יתיה ולמפלח קדם יי׳ אלהך בכל ליבך ובכל נפשך ׃

ואלאן יא אסראל מא אלדי יטלבה מנך אללה רבך אלא אן תתקאה ותסיר פי טרקה
ותחבבה ותעבדה מכלצא בכל קלבך וכל נפסך ; לשמר את מצות יהוה ואת חקתיו
אשר אנכי מצוך היום לטוב לך ; למטר ית פקודיא דייי וית קימוהי דאנא מפקיד
לך יומא דין דייטב לך ; ותחפט וצאיאה ורסומה אלדי אמרך בהא אליום ליאכרלך ;
הן ליהוה אלהיך השמים ושמי השמים הארץ וכל אשר בה ; הא דייי אלהך שמיא
שמיא ארעא וכל דבה ; הודי ללה רבך אלסמאואת כלהא ואלארץ וגמיע מא פיהא ; ושמי
רק באבתיך חשק יהוה לאהבה אותם ויבחר בזרעם אחריהם בכם מכל העמים כיום
הזה ; לחוד באבהתך צבי ייי למרחם יתהון ואתרעי בבניהון בתריהון בכון מכל עממיא
כיומא הדין ; לכנה אצטפא אבאך פאחבהם ואכתאר בניהם מן בעדהם ואנתם הם
מן גמיע אלשעוב כמא תשאהדון ; ומלתם את ערלת לבבכם וערפכם לא תקשו
עוד ; ותעדון ית טפשות ליבבון וקדלכון לא תקשון עוד ; פאזילו גשי קלובכם
ורקאבכם לא תצעבוהא בעד ; כי יהוה אלהיכם הוא אלהי האלהים ואדני האדנים
האל הגדל הגבר והנורא אשר לא ישא פנים ולא יקח שחד ; ארי ייי אלהכון הוא
אלה דיינין ומרי מלכין אלהא רבא גברא ודחילא דלית קדמוהי מיסב אפין ואף לא
לקבלא שחדא ; לאן אללה רבכם הו רב אלארבאב וסייד אלסאדה אלטאיק אלכביר אלגבאר
אלמכוף אלמהיב אלדי לא יחאבי אלוגוה ולא יאכד אלרשא ; עשה משפט יתום ואלמנה
ואהב גר לתת לו לחם ושמלה ; עביד דין יתם וארמלא ורחים גיורא למיתן ליה
מזון וכסו ; צאנע חכם אליתים ואלארמלה ומחב אלגריב ירזקה טעאמא וכסוה ;
ואהבתם את הגר כי גרים הייתם בארץ מצרים ; ותרחמון ית גיורא ארי דיירין
הויתון בארעא דמצרים ; ואחבבו אלגריב פאנכם כנתם גרבא פי בלד מצר ;
את יהוה אלהיך תירא אתו תעבד ובו תדבק ובשמו תשבע ; ית ייי אלהך תדחל
וקדמוהי תפלח ולדחלתיה תתקרב ובשמיה תתקיים ; ואללה רבך ואלזם
טאעתה ואעבדה ואחלף באסמה בארא ; הוא תהלתך והוא אלהיך אשר עשה אתך
את הגדלת ואת הנוראת האלה אשר ראו עיניך ; הוא תשבחתך והוא אלהך דעבד חסינתא
עמך ית רברבתא וית [illegible] האלין דחזאה עינך ; הו מדחתך והו אלאהך אלדי
צנע מעך תלך אלכב[illegible] אלתי ראתהא עינך ; בשבעים נפש ירדו
אבתיך מצרימה ועתה שמך יהוה אלהיך ככוכבי השמים לרב ; בשבעין נפשן
נחתו אבהתך למצרים וכען שויך ייי אלהך ככוכבי שמיא לסגי ; פמנהא אבאוך
נזלו מצר בע נפסא ואלאן קד צירך אללה רבך ככואכב אלסמא כתרה ; ואהבת

את

את יהוה אלהיך ושמרת משמרתו וחקתיו ומשפטיו ומצותיו כל הימים :
ותרחם ית יי' אלהך ותטר מטרת מימריה וקימוהי ודינוהי ופיקודוהי כל יומיא :
ואחבב אללה רבך ואחפט מא אסתחפטך מן רסומה וגצאיאה ואחכאמה טול
אלזמאן : וידעתם היום כי לא את בניכם אשר לא ידעו ואשר לא ראו את
מוסר יהוה אלהיכם את גדלו את ידו החזקה וזרעו הנטויה : ותדעון יומא
דין ארי לא ית בניכון דלא ידעו ודלא חזו ית אלפנא דיי' אלהכון ית רבותיה ית ידיה
תקיפתא ודרעיה מרממא : ואעלמו מן אליום אן ליס אעני בניכם אלדין
לם יעלמו ולם ירו אדאב אללה רבכם ועצמתה וידה אלשדידה ודראעה אלממדודה :
ואת אותתיו ואת מעשיו אשר עשה בתוך מצרים לפרעה מלך מצרים ולכל
ארצו : וית אתותיה וית עובדוהי דעבד בגו מצרים לפרעה מלכא דמצרים ולכל
ארעה : ואיאתה ואעמאלה אלתי צנעהא פי וסט מצר בפרעון וגמיע ק
קואדה וסאיר אהל בלדה : ואשר עשה לחיל מצרים לסוסיו ולרכבו אשר הציף
את מי ים סוף על פניהם ברדפם אחריכם ויאבדם יהוה עד היום הזה : ודעבד
למשריית מצראי לסוסותהון ולרתכהון דאטיף ית מי ימא דסוף על אפיהון
במרדפהון בתריכון ואבדינון יי' עד יומא הדין : ומא צנע בגנד מצר וכילה
ומראכבה אלדי אטאף מא בחר אלקלזם עלי וגוההם למא כלבו הם פאהלכהם
אללה אלי יומנא הדא : ואשר עשה לכם במדבר עד באכם עד המקום
הזה : ודעבד לכון במדברא עד מיתיכון עד אתרא הדין : ומא צנע בכם
פי אלבר אלי אן גיתם אלי הדא אלמוצע : ואשר עשה לדתן ולאבירם בני
אליאב בן ראובן אשר פצתה הארץ את פיה ותבלעם ואת בתיהם ואת
אהליהם ואת כל היקום אשר ברגליהם בקרב כל ישראל : ודעבד לדתן
ולאבירם בני אליאב בר ראובן דפתחת ארעא ית פומה ובלעתנון
וית אנש בתיהון וית משכניהון וית כל יקומא דעמהון בגו כל ישראל : ומא
צנע בדתן ואבירם אבני אליאב בן ראובן אד פתחת אלארץ פאהא פאבתלע
עתהם ובויותהם ואכביתהם וגמיע נאס אלדין מעהם בין מאבין בני אסראיל :
כי עיניכם הראת את כל מעשה יהוה הגדול אשר עשה : ארי עיניכון הראת
חזאה ית כל עובדא דיי' רבא דעבד : כל עיונכם ראת גמיע צנע אללה
אלעטים אלדי צנעה : ושמרתם את כל המצוה אשר אנכי מצוך היום

למען תחזקו ובאתם וירשתם את הארץ אשר אתם עוברים שמה לרשתה: ותיטרון ית כל תפקידתא דאנא מפקיד לך יומא דין בדיל דתתקפון ותיעלון ותירתון ית ארעא דאתון עברין לתמן למירתה: פאחפטו גמיע אלשראיע אלתי אמרכם בהא אליום לכי תשתדו ותדכלו ותחוזו אלבלד אלדי אנתם צאירון אליה לתחוזה: ולמען תאריכו ימים על האדמה אשר נשבע יהוה לאבותיכם לתת להם ולזרעם ארץ זבת חלב ודבש: ובדיל דתורכון יומין על ארעא דקיים יי לאבהתכון למיתן להון ולבניהון ארע עבדא חלב ודבש: ולכי תטול מדתכם פיה כמא קסם אללה אן יעטיהא לאבאיכם ונסלהם והו בלד יפיץ לבנא ועסלא:

כי הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה לא כארץ מצרים הוא אשר יצאתם משם אשר תזרע את זרעך והשקית ברגלך כגן הירק: ארי ארעא דאת עליל לתמן למירתה לא כארעא דמצרים היא דנפקתון מתמן דתזרע ית זרעך ומשקית ליה ברגלך כגנת ירקא: לאן אלבלד אלדי אנת צאיר אליהא לתחוזה ליס הו כבלד מצר אלדי כרגתם מנה אלדי כנת תזרע זרעך ותסקיה ברגלך כבסתאן אלבקול: והארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה ארץ הרים ובקעת למטר השמים תשתה מים: וארעא דאתון עברין לתמן למירתה ארע טורין ובקען למטר שמיא שתיא מיא: ואלארץ אלדי אנת גאיז אליה לתחוזה ארץ גבאל ובקאע מן מטר אלסמא תשרב מא: ארץ אשר יהוה אלהיך דרש אתה תמיד עיני יהוה אלהיך בה מראשית השנה ועד אחרית שנה: ארעא דיי אלהך תבע יתה תדירא עיני יי אלהך בה מרישא דשתא ועד סופא דשתא: ארץ אללה רבך מתפקדהא ודאימא ענאיתה בהא מן אול אלסנה אלי אכרהא:

והיה אם שמע תשמעו אל מצותי אשר אנכי מצוה אתכם היום לאהבה את יהוה אלהיכם ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם: ויהי אם קבלא תקבלון לפקודיי דאנא מפקיד יתכון יומא דין למרחם ית יי אלהכון ולמפלח קדמוהי בכל ליבכון ובכל נפשכון: פאן סמעתם סמאעא לוצאיאי אלתי אמרכם בהא אליום לתחבו אללה רבכם ותעבדוה מכלצין בכל קלובכם ונפוסכם: ונתתי מטר ארצכם בעתו יורה ומלקוש ואספת דגנך ותירשך ויצהרך: ואתין מטר ארעכון בעידניה בכיר ולקיש ותכנוש עבורך וחמרך ומשחך: ונזלת מטר בלדכם פי וקתה וסמי ולקיש ותגמע ברך ועצירך ודהנך: ונתתי עשב בשדך לבהמתך ואכלת ושבעת: ואתין עסבא בחקלך לבעירך ותיכול ותסבע: ואנבת

ואנבת עשבא פי צחרך לבהאימך ותאכל ותשבע : השמרו לכם פן יפתה לבבכם
וסרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחויתם להם : אסתמרו לכון דלמא יטעי
לבכון ותסטון ותפלחון לטעות עממיא ותסגדון להון : פאחדרו אן תכדע קלובכם
פתזולון ותעבדון מעבודאת אכר ותסגדון להא : וחרה אף יהוה בכם ועצר את
השמים ולא יהיה מטר והאדמה לא תתן את יבולה ואבדתם מהרה מעל הארץ
הטובה אשר יהוה נתן לכם : ויתקף רוגזא דייי בכון ויחוד ית שמיא ולא יהי מטרא
וארעא לא תתין ית עללתה ותיבדון בפריע מעל ארעא טבתא דייי יהב לכון :
פישתד גצב אללה עליכם פיחבס אלסמא פלא יכון מטר ואלארץ לא תכרג
אדאהא פתבידון בסרעה ען אלארץ אלגידה אלדי אללה מעטיכמוהא :
ושמתם את דברי אלה על לבבכם ועל נפשכם וקשרתם אותם לאות
על ידכם והיו לטוטפות בין עיניכם : ותשוון ית פתגמי אילין על ליבכון ועל
נפשכון ותקטרון יתהון לאת על ידכון ויהון לתפלין בין עיניכון : וציירו כלאמי
הדא פי קלובכם ופי נפוסכם ואעקדוהא עלאמה עלי אידכם ותכון מנשורא
בין עיונכם : ולמדתם אותם את בניכם לדבר בם בשבתך בביתך ובלכתך
בדרך ובשכבך ובקומך : ותלפון יתהון ית בניכון למללא בהון במיתבך
בביתך ובמהכך באורחא ובמשכבך ובמקימך : ועלמוהא בניכם ותדרסוהא
[illegible] גלוסך פי מנזלך ומסירך פי טריקך ועגד נאמך וקיאמך : וכתבתם
על מזוזות ביתך ובשעריך : ותכתבינון על מזוזין ותקבעינון בסיפי ביתך
ובתרעך : ואכתבהא עלי כדוד פתוח מנאזלך ואבואבך : למען ירבו ימיכם
וימי בניכם על האדמה אשר נשבע יהוה לאבותיכם לתת להם כימי השמים
על הארץ : בדיל דיסגון יומיכון ויומי בניכון על ארעא דקיים ייי לאבהתכון
למתן להון כיומי שמיא על ארעא : לכי תטול איאמכם ואיאם בניכם עלי
אלבלד אלדי קסם אללה לאבאיכם אן יעטיכם כאיאם אלסמא עלי אלארץ
כי אם שמור תשמרון את כל המצוה הזאת אשר אנכי
מצוה אתכם לעשתה לאהבה את יהוה אלהיכם ללכת בכל דרכיו ולדבקה בו :
ארי אם מטר תיטרון ית כל תפקידתא הדא דאנא מפקיד יתכון למעבדה
למרחם ית ייי אלהכון למהך בכל אורחן דתקנן קדמוהי ולאתקרבא לדחלתיה :
פאנכם אן חפטתם גמיע הדא אלוציא אלתי אנא אמרכם בהא אליום ועמלתם
בהא אן תחבו אללה ותסירו פי גמיע טרקה ותלזמוה : והוריש יהוה את כל הגוים
האלה מלפניכם וירשתם גוים גדלים ועצמים מכם : ויתרך ייי ית כל עממיא

דאינון קדמיכון ותירתון עממין סגיאין ותקיפין מנכון : ויקרץ אללה גמיע
הולאי אלאמם מן בין ידיכם פתרתתם אמאמא אכתר ואעצם מנכם : כל
המקום אשר תדרך כף רגלכם בו לכם יהיה מן המדבר והלבנון מן הנהר נהר
פרת ועד הים האחרון יהיה גבולכם : כל אתרא דתדרוך פרסת רגליכון ביה
דילכון יהי מן מדברא ולבנן מן נהרא נהרא פרת ועד ימא מערבאה יהי
תחומכון : וכל מוצע יטאה קדמכם יכון לכם מן אלבר ואללבנאן אלי אלנהר
אלכביר נהר אלפראת ואלבחר אלאכיר תכמכם : לא יתיצב איש בפניכם
פחדכם ומוראכם יתן יהוה אלהיכם על פני כל הארץ אשר תדרכו בה כאשר
דבר לכם : לא יתעתד אנש קדמיכון דחלתכון ואימתכון יתן ייי אלהכון על
אפי כל ארעא דתדרכון בה כמא דמליל לכון : לא יקף אנסאן בין אידיכם כלכם
וכופכם ילקיה אללה רבכם עלי גמיע אלבלד אלדי תסלכוה כמא ועדכם :

פ קי״ו פיסוקים סימן רעואל נה״ה פ

ראה אנכי נתן לפניכם היום ברכה וקללה : חזו דאנא יהב
קדמיכון יומא דין ברכן ולוטין : אנטרו האנא תאעליכם
בירכאת ולענאת : את הברכה אשר תשמעו אל מצות יהוה אלהיכם אשר
אנכי מצוה אתכם היום : ית ברכן ית תקבלון לפקודיא דייי אלהכון דאנא מפקיד
יתכון יומא דין : פאמא אלברכה כאן קבלתם ועאיא אללה רבכם אלדי אנא א
אמרכם אליום : והקללה אם לא תשמעו אל מצות יהוה אלהיכם וסרתם מן
הדרך אשר אנכי מצוה אתכם היום ללכת אחרי אלהים אחרים אשר לא
ידעתם : ולוטין אם לא תקבלון לפקודיא דייי אלהכון ותסטון מן אורחא דאנא
מפקיד יתכון יומא דין למהך בתר טעות עממיא דלא ידעתון : ואמא אללענאת
אן לם תקבלו ועאיא אללה רבכם וזלתם ען אלטריק אלדי אמרכם בה אליום
ואתבעתם מעבודאת אכר ועברתמוהא :
והיה כי יביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה ונתתה
את הברכה על הר גרזים ואת הקללה על הר עיבל : ויהי ארי יעלנך ייי אלהך
לארעא דאת עליל לתמן למירתה ותתן ית מברכיא על טורא דגריזין וית מלטטיא
על טורא דעיבל : פאדא אדכלך אללה רבך אלי אלבלד אלדי אנת גאיז אליה לתחוזה
פאתל אלברכאת עלי גבל גריזים ואללענאת עלי גבל עיבל : הלא המה בעבר
הירדן אחרי דרך מבוא השמש בארץ הכנעני הישב בערבה מול הגלגל אצל אלוני

מורה: הלא אינון בעברא דירדנא אורח מעלני שמשא בארע כנענאה דיתב
במישרא לקביל גלגלא במטר מישרי מורה: אלא אנהמא פי גאנב אלארדן אלדי
וראפטריק מגיב אלשמש פי בלד אלכנעאני אלמקים פי אלגור ממא ילי אלגלגל שגר
מורה: כי אתם עברים את הירדן לבא לרשת את הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן
לכם וירשתם אתה וישבתם בה: ארי אתון עברין ית ירדנא למיעל למירת ית ארעא
דיי אלהכון יהב לכון ותירתון יתה ותיתבון בה: לאנכם גאיזין אלארדן לתדכלו
אלבלד אלדי אללה רבכם מעטיכם פאדא חזתמוה וגלסתם פיה: ושמרתם
לעשות את כל החקים ואת המשפטים אשר אנכי נתן לפניכם היום: ותיטרון למעבד
ית כל קימיא וית דיניא דאנא יהיב קדמיכון יומא דין: פאחפטו ואעמלו בגמיע
אלרסום ואלאחכאם אלתי אנא אמרכם בהא אליום: אלה החקים והמשפטים אשר
תשמרון לעשות בארץ אשר נתן יהוה אלהי אבתיך לך לרשתה כל הימים אשר
אתם חיים על האדמה: אלין קימיא ודיניא דתיטרון למעבד בארעא דיהב ייי אלהא
דאבהתך לך למירתה כל יומיא דאתון קימין על ארעא: והדה אלרסום ואל
אחכאם אלתי תחפצוהא ותעמלו בהא פי אלבלד אלדי אעטאך אללה אלאה אבאך
אן תחוזה טול אלזמאן אלדי אנתם אחיא עלי אלארץ: אבד תאבדון את כל
המקומות אשר עבדו שם הגוים אשר אתם ירשים אתם את אלהיהם על ההרים
הרמים ועל הגבעות ותחת כל עץ רענן: אבדא תאבדון ית כל אתריא די פלחו
תמן עממיא דאתון ירתין יתהון ית טעותהון על טוריא רמיא ועל רמתא
ותחות כל אילן עבוף: אן תבידון גמיע אלמואצע אלדי עבדו תם אלאמם אלדין
אנתם קארצוהם מעבודאתהם עלי אלגבאל אלרפאע ועלי אלתלאע ותחת כל
שגרה ריאן: ונתצתם את מזבחתם ושברתם את מצבתם ואשריהם תשרפון
באש ופסילי אלהיהם תגדעון ואבדתם את שמם מן המקום ההוא: ותתרעון ית
אגוריהון ותתברון ית קמתהון ואשיריהון תוקדון בנורא וצלמי טעותהון תקצצון
ותובדון ית שומהון מן אתרא ההוא: ואנקצו מדאבחהם וכסרו דכאכהם ואיכאתהם
אחרקוהא באלנאר ופסל מעבודאתהם תגדעוהא ואבידו אסמאהם מן דלך
אלמוצע: לא תעשון כן ליהוה אלהיכם: לא תעבדון כין קדם ייי אלהכון: לא תצנעו
כדאך ללה רבכם: כי אם אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיכם מכל שבטיכם
לשום את שמו שם לשכנו תדרשו ובאת שמה: אלהין לאתרא דיתרעי ייי אלהכון
מכל שבטיכון לאשראה שכינתיה תמן לבית שכינתיה תתבעון ותיתון לתמן: בל אלי

ראה

אמוצ׳ע אלד׳י יכתארה אללה רבכם מן גמיע אסבאטכם ליחל נורה פיה אלתמסו מסכנה
חתי תצירו אליה ׃ והבאתם שמה עלתיכם וזבחיכם ואת מעשרתיכם ואת תרומת
ידכם ונדריכם ונדבתיכם ובכרת בקרכם וצאנכם ׃ ותיתון לתמן עלותכון ונכסת
קודשיכון וית מעשרתכון וית אפרשות ידכון ונדריכון ונדבתכון ובכורי תוריכון ועניכון
ותכל ענמכם ובקרכם ׃ פתחמלון אליה צואעדכם ודבאיחכם ועשורכם ורפאיעכם
ונדורכם ותברעכם ובכור בקרכם וגנמכם ׃ ואכלתם שם לפני יהוה אלהיכם
ושמחתם בכל משלח ידכם אתם ובתיכם אשר ברכך יהוה אלהיך ׃ ותיכלון
תמן קדם יי אלהכון ותחדון בכל אושטות ידכון אתון ואנש בתיכון דברכך יי אלהך ׃
פתאכלוהא תם בין ידי אללה רבכם ותפרחון בגמיע מא אנבסטת לה ידיכם
אנתם וביותכם כמא רזקך אללה רבך ׃ לא תעשון ככל אשר אנחנו עשים פה
היום איש כל הישר בעיניו ׃ לא תעבדון ככל דאנחנא עבדין כא יומא גבר
כל דכשר בעינוהי ׃ ולא תצנעון מת׳ל הדה אלאמור כמא נחן צאנעין אליום
כל אנסאן מא יחסן עגדה ׃ כי לא באתם עד עתה אל המנוחה ואל הנחלה אשר
יהוה אלהיך נתן לך ׃ ארי לא אתיתון עד כען לבית ניחא ולאחסנתא דיי אלהך
יהב לך ׃ פאנכם לם תצירו בעד אלי אלמסתקר ואלנחלה אלדי אללה רבך מעטיך ׃
ועברתם את הירדן וישבתם בארץ אשר יהוה אלהיכם מנחיל אתכם והניח
לכם מכל איביכם מסביב וישבתם בטח ׃ ותעברון ית ירדנא ותיתבון בארעא
דיי אלהכון מחסין יתכון ויניח לכון מכל בעלי דבביכון מסחור סחור ותיתבון
לרחצן ׃ פאדא עברתם אלארדן וגלסתם פי אלבלד אלדי אללה רבכם מנחלכם
וארחכם מן גמיע אעדאכם אלמחיטין בכם וגלסתם ואתקין ׃ והיה המקום
אשר יבחר יהוה אלהיכם בו לשכן שמו שם שמה תביאו את כל אשר אנכי
מצוה אתכם עולתיכם וזבחיכם מעשרתיכם ותרומת ידכם וכל מבחר
נדריכם אשר תדרו ליהוה ׃ ויהי אתרא דיתרעי יי אלהכון ביה לאשראה
שכינתיה תמן לתמן תיתון ית כל דאנא מפקיד יתכון עלותכון ונכסת קודשיכון
מעשריכון ואפרשות ידכון וכל שפר נדריכון דתידרון קדם יי ׃ ואי מוצ׳ע
יכתארה אללה רבכם ליחל נורה פיה אליה תאתו בגמיע מא אמרכם
מן צואעדכם ודבאיחכם ועשורכם ורפאיעכם וכיאר נדורכם אלדי תנדרוהא
לאללה ׃ ושמחתם לפני יהוה אלהיכם אתם ובניכם ובנתיכם ועבדיכם ואמהתיכם
והלוי

ראה

והלוי אשר בשעריכם כי אין לו חלק ונחלה אתכם ׃ ותחדון קדם יי אלהכון אתון
ובניכון ובנתכון ועבדיכון ואמהתכון וליואי דבקרויכון ארי לית ליה חולק
ואחסנא עמכון ׃ ותפרחו בהא בין ידי אללה רבכם אנתם ובניכם ובנאתכם ועבידכם
ואמאכם ואללוי אלדי פי מחאלכם אד ליס לה נציב ולא נחלה מעכם ׃ השמר לך פן תעלה
עלתיך בכל מקום אשר תראה ׃ אסתמר לך דילמא תסיק עלותך בכל אתרא
דתחזי ׃ ואחדר אן תקרב קראבינך פי אי מוצע ראיתה ׃ כי אם במקום אשר
יבחר יהוה באחד שבטיך שם תעלה עלתיך ושם תעשה כל אשר אנכי מצוך ׃
בחרא אלהין באתרא דיתרעי יי במן [illegible] מן שבטך תמן תסיק עלותך ותמן תעביד כל
דאנא מפקיד לך ׃ בל פי אלמוצע אלדי יכתארה אללה רבך מן אחד אסבאטך
תם קרב קראבינך ותם אצנע גמיע מא אמרך בה ׃ רק בכל אות נפשך תזבח
ואכלת בשר כברכת יהוה אלהיך אשר נתן לך בכל שעריך הטמא והטהור
יאכלנו כצבי וכאיל ׃ לחוד בכל רעות נפשך תכוס ותיכול בסרא כברכתא
דיי אלהך דיהב לך בכל קרוך מסאבא ודכיא יאכלניה כבשר טביא ואילא ׃
לכן מתי מא אשתהת נפסך אלחם פאדבח וכל כרזק אללה רבך אלדי אעטאך
פי סאיר קראך ואלנגס אן יאכל אלטאהר ואלנגס כמא יוכלאן לחם אלצבי ואלאיל ׃
רק הדם לא תאכלו על הארץ תשפכנו כמים ׃ לחוד דמא לא תיכלון על ארעא
תשדוניה כמיא ׃ כלא אלדם פלא תאכלה לכן צבה עלי אלארץ כאלמא ׃ לא
תוכל לאכול בשעריך מעשר דגנך ותירשך ויצהרך ובכורת בקרך וצאנך וכל
נדריך אשר תדר ונדבתיך ותרומת ידיך ׃ לית לך רשו למיכל בקרוך מעשר
עבורך וחמרך ומשחך ובכורי תורך ועאנך וכל נדרך דתידר ונדבתך ואפרשות
ידך ׃ ולא יגוז לך אן תאכל פי מחאלך עשור ברך ועצירך ודהנך ובכור בקרך וגנמך
ונדורך אלתי תנדרהא ותברעך ורפאיעך ׃ כי אם לפני יהוה אלהיך תאכלנו ב
במקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי אשר
בשעריך ושמחת לפני יהוה אלהיך בכל משלח ידך ׃ אלהין קדם יי אלהך תיכלינה
באתרא דיתרעי יי אלהך ביה את וברך וברתך ועבדך ואמתך וליואה דבקרוך
ותחדי קדם יי אלהך בכל אושטות ידך ׃ לאכן בין ידי אללה רבך תאכלה פי אלמוצע
אלדי יכתארה אנת ואבנך ואבנתך ועבדך ואמתך ואללוי אלדי פי מחאלך ותפרח
בין ידי אללה רבך במא אנבסטת בה ידך ׃ השמר לך פן תעזב את הלוי כל ימיך

ראה

עַל אַדְמָתֶךָ ׃ אסתמר לך דלמא תשבוק ית ליואי כל יומך על ארעך ׃ ואחדר
אן תג'פו אללוי טול מקאמך פי בלדך ׃
כִּי יַרְחִיב יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת גְּבוּלְךָ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָךְ וְאָמַרְתָּ אֹכְלָה בָשָׂר כִּי תְאַוֶּה נַפְשְׁךָ
לֶאֱכֹל בָּשָׂר בְּכָל אַוַּת נַפְשְׁךָ תֹּאכַל בָּשָׂר ׃ ארי יפתי יי אלהך ית תחומך כמא דמליל
לך ותימר איכול בסרא ארי תתרעי נפשך למיכל בסרא בכל רעות נפשך
תיכול בסרא ׃ ואדא אוסע אללה רבך כמא ועדך פקלת אכל לחמא אד שהיה
מן נפסך להפכלה מתא מא אשתהיתהא ׃ כִּי יִרְחַק מִמְּךָ הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
לָשׂוּם שְׁמוֹ שָׁם וְזָבַחְתָּ מִבְּקָרְךָ וּמִצֹּאנְךָ אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה לְךָ כַּאֲשֶׁר צִוִּיתִךָ וְאָכַלְתָּ
בִּשְׁעָרֶיךָ בְּכֹל אַוַּת נַפְשֶׁךָ ׃ ארי יתרחק מינך אתרא די יתרעי יי לאשראה
שכינתיה תמן ותיכוס מתורך ומענך די יהב יי לך כמא דפקידתך ותיכול בקרויך בכל
רעות נפשך ׃ ואן בעד מנך אלמוצע אלדי יכתארה אללה רבך ליחל נורה פיה פאדבח
מן בקרך וגנמך אלדי ירזקך אללה רבך כמא אמרתך וכלה פי מחאלך מתא
מא אשתהתה נפסך ׃ אַךְ כַּאֲשֶׁר יֵאָכֵל אֶת הַצְּבִי וְאֶת הָאַיָּל כֵּן תֹּאכְלֶנּוּ הַטָּמֵא
וְהַטָּהוֹר יַחְדָּו יֹאכְלֶנּוּ ׃ ברם כמא דמתאכיל בסר טביא ואילא כן תיכלניה מסאבא
ודכיא כחדא ייכלניה ׃ לכן כמא יוכל אלצבי ואלאיל כדאך תאכלה אן ינגד
לנגס ואלטאהר אן יאכלא מנה ׃ רַק חֲזַק לְבִלְתִּי אֲכֹל הַדָּם כִּי הַדָּם הוּא
הַנָּפֶשׁ וְלֹא תֹאכַל הַנֶּפֶשׁ עִם הַבָּשָׂר ׃ לחוד תקיף בדיל דלא למיכל דמא ארי
דמא הוא נפשא ולא תיכול נפשא עם בסרא ׃ לכן תשדד פי אן לא תאכל
אלדם לאנה מסכן אלנפס פלא תאכל אלנפס מע אללחם ׃ לֹא תֹּאכְלֶנּוּ עַל
הָאָרֶץ תִּשְׁפְּכֶנּוּ כַּמָּיִם ׃ לא תיכלוניה על ארעא תישדוניה כמיא ׃ ואר
לא תאכלה פצבה עלי אלארץ כאלמא ׃ לֹא תֹּאכְלֶנּוּ לְמַעַן יִיטַב לְךָ
וּלְבָנֶיךָ אַחֲרֶיךָ כִּי תַעֲשֶׂה הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יְהוָה ׃ לא תיכלניה בדיל דייטב
לך ולבנך בתרך ארי תעביד דכשר קדם יי ׃ ואלא לם תאכלה יכאר לך
ולבניך מן בעדך אד תצנע אלמסתקים ענד אללה ׃ רַק קָדָשֶׁיךָ אֲשֶׁר יִהְיוּ לְךָ
וּנְדָרֶיךָ תִּשָּׂא וּבָאתָ אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה ׃ לחוד קודשך דיהון לך
ונדרך תיטול ותיתי לאתרא דיתרעי יי ׃ עדא אקראבך מא כאן לך מנהא
ונדורך פאחמלהא ואית בהא אלי אלמוצע אלדי יכתארה אללה ׃ וְעָשִׂיתָ עֹלֹתֶיךָ
הַבָּשָׂר וְהַדָּם עַל מִזְבַּח יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְדַם זְבָחֶיךָ יִשָּׁפֵךְ עַל מִזְבַּח יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהַבָּשָׂר

תאכל

תאכל ׃ ותעביד עלותך בסרא ודמא על מדבחא דיי׳ אלהך ודם נכסת
קודשך ישתפיך על מדבחא דיי׳ אלהך ובסרא תיכול ׃ ואצנע צואעדך לחומהא
ודמאיהא כמלא עלי מדבח אללה רבך ומן דם דבאיחך יצב עלי מדבחה וכל
לחומהא ׃ שמור ושמעת את כל הדברים האלה אשר אנכי מצוך למען ייטב
לך ולבניך אחריך עד עולם כי תעשה הטוב והישר בעיני יהוה אלהיך ׃ טר ותקביל
ית כל פתגמיא האילין דאנא מפקיד לך בדיל דייטב לך ולבנך בתרך עד עלמא
ארי תעביד דתקין ודכשר קדם יי׳ אלהך ׃ אחפט ואקבל גמיע הדא אלאמר אלתי
אמרך בה לכי יכאר לך ולבניך מן בעדך אלי אלדהר אד תצנע אלכייר ואלמסתקים
ענד אללה רבך ׃ כי יכרית יהוה אלהיך

את הגוים אשר אתה בא שמה לרשת אותם מפניך וירשת אתם [redacted]
וישבת בארצם ׃ ארי ישיצי יי׳ אלהך ית עממיא דאת עליל לתמן למירת
יתהון מן קדמך ותירת יתהון ותיתב בארעהון ׃ ואדא קטע אללה רבך אלאמם
אלדי הו מפניך ארצהם פקרעהם ומכנת פי קראהם וביותהם ׃ השמר לך פן
תנקש אחריהם אחרי השמדם מפניך ופן תדרש לאלהיהם לאמר איכה יעבדו
הגוים האלה את אלהיהם ואעשה כן גם אני ׃ אסתמר לך דלמא תתקל בתריהון
בתר דישתיצון מן קדמך ודלמא תתבע לטעותהון למימר איכדין פלחין
עממיא האלין ית טעותהון ואעביד כן אף אנא ׃ אחדר אן תוהק פי תבעהם בעד
אנפארהם מן בין ידיך וכילא תלתמס מן מעבודאתהם קאילא כיף כאן
יעבדהא האולי אלאמם פאצנע איצא אנא ׃ לא תעשה כן ליהוה אלהיך כי כל
תועבת יהוה אשר שנא עשו לאלהיהם כי גם את בניהם ואת בנתיהם ישרפו
באש לאלהיהם ׃ לא תעביד כן קדם יי׳ אלהך ארי כל דמרחק קדם יי׳ דסני עבדין
לטעותהון ארי אף ית בניהון וית בנתהון מוקדין בנורא לטעותהון ׃ כדאלך לא
תצנע ללה רבך טאנה כתירא ממא יכרהה אללה וישנאה צנעוה למעבודאתהם
חתי בניהם ובנאתהם קד יחרקוהא באלנאר להם ׃ את כל הדבר אשר אנכי
מצוה אתכם אתו תשמרו לעשות לא תסף עליו ולא תגרע ממנו ׃ ית כל פתגמיא
דאנא מפקיד יתכון יתיה תיטרון למעבד לא תוספון עלוהי ולא תמנעון מניה ׃
פגמיע מא אמרכם בה פאחפטוה ואעמלו בה לא תזידו עליה ולא תנקצו מנה ׃
פ כי יקום בקרבך נביא או חלם חלום ונתן אליך

אות

ראה

אות או מופת׃ ארי יקום בינך נביא או חלים חלמא ויתין לך את או מופתא׃ ואן
אקאם פימא בינכם מדעי נבוה או חלם חלם פאעטאכם איה או ברהאנא ׃
ובא האות והמופת אשר דבר אליך לאמר נלכה אחרי אלהים אחרים א״ד
אשר לא ידעתם ונעבדם ׃ וייתי אתא ומופתא דמליל לך למימר נהך בתר טעות
עממיא דלא ידעתנין ונפלחינון ׃ פלו אתת אלאיה או אלברהאן ממן קאל לך נתש
נטלב מעבודאת אכר מא לם תערפהא פנעבדהא ׃ לא תשמע אל דברי
הנביא ההוא או אל חולם החלום ההוא כי מנסה יהוה אלהיכם אתכם לדעת
הישכם אהבים את יהוה אלהיכם בכל לבבכם ובכל נפשכם ׃ לא תקביל
לפתגמי נביא ההוא ומן חלים חלמא ההוא ארי מנסי יי אלהכון יתכון למידע
האיתיכון רחמין ית יי אלהכון בכל ליבכון ובכל נפשכון ׃ פלא תקבל מן דלך
דלך מדעי אלנבוה ואלדי חלם פאן אללה רבכם ממתחנכם ליעלם הל אנתם ממתחנכם
מחבה מכלצין בכל קלובכם ונפוסכם ׃ אחרי יהוה אלהיכם תלכו ואתו
תיראו ואת מצותיו תשמרו ובקולו תשמעו ואתו תעבדו ובו תדבקון ׃
בתר פולחנא דיי אלהכון תהכון ויתיה תדחלון וית פקודוהי תטרון
ולמימריה תקבלון וקדמוהי תפלחון ולדחלתיה תתקרבון ׃ בל תבע אללה
רבכם תסירון ואיאה פאהרבו ווצאיאה פאחפטו וקולה ואיאה פאעבדו
ובטאעתה פאלזמוהא ׃ והנביא ההוא או חלם החלום ההוא יומת כי דבר סרה
על יהוה אלהיכם המוציא אתכם מארץ מצרים והפדך מבית עבדים להדיחך
מן הדרך אשר צוך יהוה אלהיך ללכת בה ובערת הרע מקרבך ׃ ונביא ההוא
או חלים חלמא ההוא יתקטיל ארי מליל סטיא על יי אלהכון דאפיק יתכון
מארעא דמצרים ודפרקך מבית עבדותא לאטעיותך מן אורחא דפקדך
יי אלהך למהך בה ותפלי עביד דביש מבינך ׃ ודלך אלמדעי אלנבוה או
אלחלם יקתל למא תקול אלמחאל עלי אללה רבכם אלמכרגכם מן בלד מצר
אלפאדיכם מן בית אלעבודיה ליזיחך מן אלטריק אלדי אמרך אללה רבך אן
תסיר פיה ואנף אלשר מן וסטך ׃
כי יסיתך אחיך בן אמך או בנך או בתך או אשת חיקך או רעך אשר כנפשך
בסתר לאמר נלכה ונעבדה אלהים אחרים אשר לא ידעת אתה ואבתיך
ארי ימלכינך אחוך בר אמך או ברך או ברתך או איתת קימך או חברך דכנפשך
בסתרא למימר נהך ונפלח לטעות עממיא דלא ידעת את ואבהתך ׃ ואן אגואך
אכיך

ראה

אביך אבן אמך או אבנך או אבנתך או אמרתך חמיק או צדיקך אלדי
הו כנפסך פי אלסתר כק׳ איא תעאל נעבד מעבוראת אכר מא לם תער פהא אנת
ואבאיך ׃ מאלהי העמים אשר סביבותיכם הקרובים אליך או הרחוקים ממך
מקצה הארץ ועד קצה הארץ ׃ מטעות עממיא דבסחרניכון דקריבין לך או
דרחקין מינך מסיפי ארעא ועד סיפי ארעא ׃ מן מעבודאת אלאמם אלדי חואליכם
אלקריבין אליך או אלבעידין מנך מן טרף אלארץ אלי טרפהא ׃ לא תאבה לו ולא
תשמע אליו ולא תחוס עינך עליו ולא תחמול ולא תכסה עליו ׃ לא תיבי ליה
ולא תקביל מניה ולא תחוס עינך עלוהי ולא תרחים ולא תכסי עלוהי ׃ פלא
תשא דלך ולא תקבל מנה ולא תשפק עליה ולא תרת לה ולא תסתר עליה ׃ כי
הרג תהרגנו ידך תהיה בו בראשונה להמיתו ויד כל העם באחרונה ׃ ארי מקטל
תקטלניה ידך תהי ביה בקדמיתא למקטליה וידא דכל עמא בבתריתא ׃ בל
אקתלה קתלא ויד אול מן תקע בה פתקתלה ויד סאיר אלאמה אכרא ׃ וסקלתו
באבנים ומת כי בקש להדיחך מעל יהוה אלהיך המוציאך מארץ מצרים
מבית עבדים ׃ ותרגמוניה ויתה ארי בעא לאטעיותך מדחלתא דיי׳ דאפקך מארעא
דמצרים מבית עבדותא ׃ פתרגמה באלחגארה חתי ימות למא קצד אן יזיחך ען
אללה רבך אלמכרגך מן בלד מצר מן בית אלעבודיה ׃ וכל ישראל ישמעו ויראון
ולא יוספו לעשות כדבר הרע הזה בקרבך ׃ וכל ישראל ישמעון וידחלון ולא
יוספון למעבד כפתגמא בישא הדין בינך ׃ וסאיר אלאסראיל יסמעון ויכאפון
פלא יעודו אן יצנעון מתל הדא אלאמר אלדי פיך ׃
כי תשמע באחת עריך אשר יהוה אלהיך נותן לך לשבת שם לאמר ׃ ארי תשמע
בחדא מן קרוך דיי׳ אלהך יהב לך למיתב תמן למימר ׃ ואן סמעת ען בעץ
קראך אלדי אללה רבך מעטיכהא אן תסכן תם קול קאיל ׃ יצאו אנשים בני בליעל
מקרבך וידיחו את ישבי עירם לאמר נלכה ונעבדה אלהים אחרים אשר לא
ידעתם ׃ נפקו גברין בני רשעא מבינך ואטעיו ית יתבי קרתהון למימר
נהך ונפלח לטעות עממיא דלא ידעתון ׃ אן קד כרגו קום כפאר מנהא פאצלוא
אהל קריתהם קאילין תעאלו נסיר נעבוד אלאה אכר מא לם תערפוהא ׃ ודרשת
וחקרת ושאלת היטב והנה אמת נכון הדבר נעשתה התועבה הזאת בקרבך ׃
ותתבע ותבדוק ותשאל יאות והא קשטא כיון פתגמא אתעבידת תועבתא
הדא בינך ׃ פאלתמס דלך ואסתברה וקל ענה נעמא פאן כאן אלאמר חקא

בהלכבם

פאעלו

ראה

תאגתא יקד ענעתהדה לכריהה מיוסטן ; הכה תכה את ישבי העיר ההוא
לפי חרב החרם אתה ואת כל אשר בה ואת בהמתה לפי חרב ; ממחא תמחי ית
יתבי קרתא ההיא לפתגם דחרב גמרו יתה וית כל דבה וית בעירה לפתגם דחרב ;
פאקתל קתלא אהל תלך אלקריה בחד אלסיף ואתלפהא וגמיע מא פיהא חתי
בהאימהא בחד אלסיף ; ואת כל שללה תקבץ אל תוך רחבה ושרפת באש את
העיר ואת כל שללה כליל ליהוה אלהיך והיתה תל עולם לא תבנה עוד ;
וית כל עדאה תכנוש לגו פתאה ותוקיד בנורא ית קרתא וית כל עדאה תכנוש
גמיר קדם יי אלהך ותהי תל חרוב לעלם לא תתבני עוד ; וגמיע סלבהא
אגמעה אלי וסט רחאבה או אחראקהא באלנאר תלך אלקריה וגמיע סלבהא
גמלה ללה רבך ותכון תלא אלי אלדהר לא תבנא אבדא ; ולא ידבק בידך
מאומה מן החרם למען ישוב יהוה מחרון אפו ונתן לך רחמים ורחמך והרבך
כאשר נשבע לאבתיך ; ולא ידבק בידך מדעם מן חרמא בדיל דיתוב יי
מתוקף רוגזיה ויתין לך רחמין וירחם עלך ויסגינך כמא דקיים לאבהתך
ולא ילתזק בידך שי מן אלמחרום לכי ירגע אללה מן שדה גצבה ויעטיך
רחמה פירחמך ויכתרך במא קסם לאבאיך ; כי תשמע בקול יהוה אלהיך
לשמר את כל מצותיו אשר אנכי מצוך היום לעשות הישר בעיני יהוה אלהיך ;
ארי תקביל למימרא דיי אלהך למיטר ית כל פקודוהי דאנא מפקיד לך יומא
דין למעבד דכשר קדם יי אלהך ; אד תקבל אמר אללה רבך ותחפט ותעמל בגמיע
וצאיאה וסננה אלתי אמרך בהא אליום ותצנע אלמסתקים ענדה ;

בנים אתם ליהוה אלהיכם לא תתגדדו ולא תשימו
קרחה בין עיניכם למת ; בני אתון קדם יי אלהכון לא תתגודון ולא תשוון מרט בין
עיניכון על מית ; ואנתם אוליא אללה רבכם פלא תתואגו ולא
תגעלו בין עיונכם על אמואתכם ; כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך
ובך בחר יהוה להיות לו לעם סגלה מכל העמים אשר על פני האדמה ; ארי
עם קדיש את קדם יי אלהך ובך אתרעי יי [illegible] למהוי ליה לעם חביב מכל
עממיא דעל אפי ארעא ; לאנך שעב מקדס ללה רבך ואצטפאך אן תכון
לה אמה כאצה מן גמיע אלאמם אלדי עלי וגה אלארץ ;

לא תאכל כל תועבה ; לא תיכול כל דמרחק ; לא תאכל
כל מכרוה ; זאת הבהמה אשר תאכלו שור שה כשבים ושה עזים ; דין

בעירא

בעירא דתיכלון. תורין ואימרין דרחלין וגדיין דעזין ; הדא מא תאכלו מן
בהאים אלבקר ואלצ'אן ואלמאעז ; איל וצבי ויחמור ואקו ודישן ותאו וזמר
אילא וטביא ויחמורא. ויעלא ורימא ותורבלא ודיצא ; ואלאיל ואלצ'בי ואליחמור
ואלעול ואלארוא ואלתיתל ואלזראפה ; וכל בהמה מפרסת פרסה ושסעת שסע
שתי פרסות מעלת גרה בבהמה אתה תאכלו ; וכל בעירא דסדיקא פרסתא ומטלפן
טלפין פרסתה מסקא פשרא בבעירא יתה תיכלון ; וכל בהמה מצ'לפה בצ'לף פרסתה ת"י
ומפרקה אצ'לאפהא תפריקא ומצעדה אגתראר מן אלבהאים פכלוהא ; אך את
זה לא תאכלו ממעלי הגרה וממפריסי הפרסה השסועה את הגמל ואת הארנבת
ואת השפן כי מעלה גרה המה ופרסה לא הפריסו טמאים הם לכם ; ברם ית דין
לא תיכלון ממסקי פשרא ומסדיקי פרסתא מטלפא טלפיא. ית גמלא. וית ארנבא
וית טפזא ארי מסקי פשרא אינון ופרסתהון לא סדיקא מסאבין אינון לכון ;
בלא הדה אלאשכאץ פלא תאכלוהא מן מצעדי אלאגתראר ומצ'לפין באצ'
לאף גיר מפרקה אלגמל ואלארנב ואלובר פאנהא מצעדה אגתראר וגיר מצ'לפה
בצ'לף והי מחרמה עליכם ; ואת החזיר כי מפריס פרסה הוא ולא גרה טמא הוא
לכם מבשרם לא תאכלו ובנבלתם לא תגעו ; וית חזירא ארי סדיק פרסתא הוא
ולא פשר מסאב הוא לכון ומבסרהון לא תיכלון ובנבלתהון לא תקרבון ;
ואלכנזיר פאנה מצ'לף בצ'לף ולא יגתר והו מחרם עליכם לא תאכלו מן ל
לחומהא ולא תדנו מן נבאילהא ללא תנגסכם ;

את זה תאכלו מכל אשר במים כל אשר לו סנפיר וקשקשת תאכלו ; ית דין
תיכלון מכל דבמיא כל דליה ציצין וקלפין תיכלון ; והדא מא תאכלו מן
גמיע מא פי אלמא כל מא לה אגנחה ופלוס פכלוה ; וכל אשר אין לו סנפיר
וקשקשת לא תאכלו טמא הוא לכם ; וכל דלית ליה ציצין וקלפין לא תיכלון
מסאב הוא לכון ; וכל מא ליס לה אגנחה ופלוס פלא תאכלוה והו נגס לכם ;

כל צפור טהרה תאכלו ; כל עוף דכי תיכלון ; וכל
טאיר טאהר פכלוה ; וזה אשר לא תאכלו מהם הנשר והפרס והעזניה והר...
דלא תיכלון מנהון נשרא ועדיא ועזיא ; והדה אלאשכאץ פלא תאכלוהא אן ...
טאיר אלנסר ואלעקאב ואלענקא ; והראה ואת האיה והדיה למינה ; ודתכנטא

ראה

ותרפיתא ודיתא לזנה ׃ ואלגרח ועדא ואלחדא באצנאפהא ׃ ואת כל ערב למינו ׃
וית כל עורבא לזניה ׃ ואלגראביב באצנאפהא ׃ ואת בת היענה ואת התחמס ואת
השחף ואת הנץ למינהו ׃ וית בת נעמיתא וצצא ועיפר שחפא ונצא לזנוהי ׃
ואלנעאמה ו[illegible] ואלסקא ואלבאז באצנאפהא ׃ את הכוס ואת הינשוף והתנשמת ׃ ואלנעאמה ואלכטאף
וקדיא וקפופא ובותא ׃ ואלבום ואלבאשק ואלשאהין ׃ והקאת ואת הרחמה ואת השלך ׃
וקתא ויררקיתא ושלינונא ׃ ואלקוק ואלרכם ואלזמג ׃ והחסידה והאנפה למינה והדוכיפת
והעטלף ׃ וחוריתא ואיבו לזנה ונגר טורא ועטלפא ׃ ואלצרד ואלבבגא באצנאפהא
ואלהדהד ואלכטאף ׃ וכל שרץ העוף טמא הוא לכם לא יאכלו ׃ וכל רחשא דעופא
מסאב הוא לכון לא יתאכלון ׃ וגמיע דביב אלטאיר אלדי הו מחרם עליכם לא
תאכלוה ׃ כל עוף טהור תאכלו ׃ כל עופא דכי תיכלון ׃ וכלמא טאהר מנה
פכלוה ׃ ולא תאכלו כל נבלה לגר אשר בשעריך תתננה ואכלה או מכור לנכרי
כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו ׃ לא תיכלון כל נבילא
לתותב ערל דבקרוך תתנינה וייכלינה או תזבנינה לבר עממין ארי עם קדיש את
קדם יי אלהך לא תיכלון בסר בחלב ׃ ולא תאכלו שי מן נביל בל אעטה ללגריב
אלדי פי מחלך פיאכלהא או תביעהא לאגנבי לאנך שעב מקדס ללה רבך ולא
תטבך לחמא בלבן ׃

עשר תעשר את כל תבואת זרעך היצא השדה שנה שנה ׃ עסרא תעסר ית כל
עללת זרעך דיפוק חקלא שנא בשנא ׃ ועשר תעשירא גמיע גלה זרעך
מא תנבתה אלצחרי סנה סנה ׃ ואכלת לפני יהוה אלהיך במקום אשר יבחר
לשכן שמו שם מעשר דגנך תירשך ויצהרך ובכורת בקרך וצאנך למען
תלמד ליראה את יהוה אלהיך כל הימים ׃ ותיכול קדם יי אלהך באתרא דיתרעי
לאשראה שכינתיה תמן מעשר עיבורך חמרך ומשחך ובכורי תורך ועניך
בדיל דתילף למדחל קדם יי אלהך כל יומיא ׃ וכל בין ידי אללה רבך פי אלמוצע
אלדי יכתארה אללה רבך ליסכן נורה פיה וגמיע עשור ברך ועצירך ודהנך
ובכור בקרך וגנמך לכי תתעלם כיף תעבדה טול אלזמאן ׃ וכי ירבה ממך
הדרך כי לא תוכל שאתו כי ירחק ממך המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשום
שמו שם כי יברכך יהוה אלהיך ׃ וארי תסגי מינך אורחא ארי לא תיכול
למטליה ארי יתרחק מינך אתרא דיתרעי יי אלהך לאשראה שכינתיה
תמן ארי יברכנך יי אלהך ׃ פאן שט עליך אלטריק ולם תטיק אן תחמלה ובעד

ענך

ענך אלמוצ׳ע אלד׳י יכ׳תארה אללה רבך ליחל נורה פיה ובארך לך מעולך : ונתתה
בכסף וצרת הכסף בידך והלכת אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו : ותיתן בכספא
ותצור כספא בידך ותהך לאתרא די יתרעי ייי אלהך ביה : פבעה בתמן וצרר
ורקה פי ידך ואמץ׳ אלי מוצ׳ע אלד׳י יכ׳תארה אללה רבכם פצרפה מן גמיע מא
תשתהי : ונתתה הכסף בכל אשר תאוה נפשך בבקר ובצאן וביין ובשכר
ובכל אשר תשאלך נפשך ואכלת שם לפני יהוה אלהיך ושמחת אתה וביתך :
ותתין כספא בכל די תתרעי נפשך בתורי ובענא ובחמר חדת ועתיק ובכל
די תשאלינך נפשך ותיכול תמן קדם ייי אלהך ותחדי את ואנש ביתך : פאצרפה פי גמיע מא
תשתהי נפסך מן בקר וגנם וכ׳מר ונביד וגמיע מא תחבה וכלה הנאך בין ידי
אללה רבך ואפרח אנת ואהל ביתך : והלוי אשר בשעריך לא תעזבנו כי אין לו
חלק ונחלה עמך : ולויאה די בקרויך לא תשבקיניה ארי לית ליה חולק ואחסנא
עימך : ואללוי אלד׳י פי מחאלך פלא תתרכה אד׳ ליס לה נציב ולא נחלה מעך :

מקצה שלש שנים תוציא את כל מעשר
תבואתך בשנה ההוא והנחת בשעריך : מסוף תלת שנין תפיק ית כל מעסר
עללתך בשתא ההיא ותצע פי מחאלך : ובא הלוי כי אין לו חלק ונחלה עמך
והגר והיתום והאלמנה אשר בשעריך ואכלו ושבעו למען יברכך יהוה אלהיך
בכל מעשה ידך אשר תעשה : ויתי ליואה ארי לית ליה חולק ואחסנא עמך
וגיורא ויתמא וארמלתא דבקרויך ויכלון ויסבעון בדיל דיברכנך ייי אלהך
בכל עובדי ידך דתעביד : פיאתי אללוי אד׳ לא לה נציב ונחלה מעך ואלגריב
ואליתים ואלארמלה אלד׳י פי מחאלך פיאכלון וישבעון לכי יבארך לך אללה
רבך פי גמיע מא תצנעה :

מקץ שבע שנים תעשה שמטה : מסוף שבע שנין תעביד שמטתא : ופי כל סבע
אצנע תסייבא : וזה דבר השמטה שמוט כל בעל משה ידו אשר ישה ברעהו
לא יגש את רעהו ואת אחיו כי קרא שמטה ליהוה : ודין פתגם שמטתא די שמיט
כל גבר מריה שוד די ישי בחבריה לא יתבע מן חבריה ומן אחוהי ארי קרא
שמיטתא קדם ייי : והדא שרח אלתסייב אן יסייב כל ד׳י נפייה ירה ממא ינסא
צאחבה פלא יקתצי מן צאחבה ולא אכיה אד׳ קד רסמאה תסייבא ללה : את
הנכרי תגש ואשר יהיה לך את אחיך תשמט ידך : מן בר עממין תתבע
ודיהי לך עם אחוך תשמוט ידך : אמא אלגריב פגאיז אן תקתציה ואמא מא

בזה

נפשך

ותצנע
בקרויך :
ופי כל גמיע
תכרג גמיע
גלתך פי תלך
אלסנה ואצנעה
פי מחאלך :

ש

באן לך על אחיך תשמיט ידך : אפס כי לא יהיה בך אביון כי ברך יברכך יהוה
אלהיך בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה לרשתה : להוד ארי לא יהי בך מסכנא ארי ברכא יברכנך בארץ אשר יהוה
יי בארעא דיי אלהך יהב לך אחסנא למירתה : ויקינא אנה לא ימונן מסכין
ממא יבארכן לך אלהך [illegible] ארי יעטיכהא נחלה תחוזה : רק אם שמוע
תשמע בקול יהוה אלהיך לשמור לעשות את כל המצוה הזאת אשר אנכי מצוך
היום : להוד אם קבלא תקבל למימרא דיי אלהך למיטר למעבד ית כל תפקידתא
הדא דאנא מפקיד לך יומא דין : מא ימות תסמע יתקבל אמר אלה רבך ותחפט
ותעמל בגמיע הדה שריעה אלתי אמרך בהא אליום : כי יהוה אלהיך ברכך
כאשר דבר לך והעבטת גוים רבים ואתה לא תעבט ומשלת בגוים רבים ובך לא
ימשלו : ארי יי אלהך ברכך כמא דמליל לך ותוזיף לעממין סגיאין ואת לא
תיזיף ותשלוט בעממין סגיאין ובך לא ישלטון : כמא אן אלה רבך קד באדכך
כמא ועדך תעוץ אממא כתירין ואנת לא תתעוץ מנהם ותתסלט על
כי יהיה בך אביון
כתירין מנהם ועליך לא יתסלטון :
מאחד אחיך באחד שעריך בארצך אשר יהוה אלהיך נתן לך לא תאמץ את לבבך
ולא תקפץ את ידך מאחיך האביון : ארי יהי בך מסכינא חד מאחך בחדא מקרוך
בארעך דיי אלהך יהב לך לא תתקיף ית ליבך ולא תקמוץ ית ידך מאחוך מסכינא : מסכינא
ואן כאן פיך מסכין בו נג או מחנה מן בעץ מחטך [illegible] אלה רבך מעטיך
לא תקס קלבך ולא תקבץ ידך ענה : כי פתח תפתח את ידך לו והעבט תעביטנו
די מחסרו אשר יחסר לו : ארי מפתח תפתח ית ידך ליה ואוזפא תוזפיניה כמסת
חסרניה דחסיר ליה : בל אפתחהא לה פתחא ועוצה תעוצה מקדאר מא
יעוזה : השמר לך פן יהיה דבר עם לבבך בליעל לאמר קרבה שנת השבע
שנת השמטה ורעה עינך באחיך האביון ולא תתן לו וקרא עליך אל יהוה
והיה בך חטא : אסתמר לך דלמא יהי פתגם עם לבך בר שעל למימר קריבת
שתא דשביעתא שתא דשמטתא ותבאש עינך באחוך מסכינא ולא תתן
ליה ויקרי עלך קדם יי ויהי בך חובא : ואחדר אן יכון פי קלבך קול נהל פתקול קד
קרובת אלסנה אלסאבעה סנה אלתסביב פתשח עלי אכיך אלמסכין פלא תעטיה
שיא פידעו עליך אלי אלה פתחל בך עקובה : נתון תתן לו ולא ירע לבבך בתתך
לו כי בגלל הדבר הזה יברכך יהוה אלהיך בכל מעשך ובכל משלח ידך : מתן
תתן ליה ולא יבאש לבך במתנך ליה ארי בדיל פתגמא הדין יברכנך יי אלהך
בכל עובדך ובכל אושטות ידך : בל אעטה עטאא ולא תשחבה נפסך
עליה

עליה כאן כנידה הדי דאמר יגארך אללה רבך פי גמיע אעמאלך וגמיע מא
תמד אליה ידך ; כי לא יחדל אביון מקרב הארץ על כן אנכי מצוך לאמר פתח
תפתח את ידך לאחיך לעניך ולאביונך בארצך ; ארי לא יפסוק מסכינא מגו
ארעא· על כן· אנא מפקיד לך למימר· מפתח תפתח ית ידך לאחוך לענייך
ולמסכינך בארעך ; כעלי מאקלת לך אנה ליס יעדם אלבלד מסכין ולדלך
אנא אמרך אליום כאן תפתח ידך לאכיך צעיפך ומסכינך פי בלדך ;
כי ימכר לך אחיך העברי או העבריה ועבדך שש
שנים ובשנה השביעית תשלחנו חפשי מעמך ; ארי יזדבן לך אחוך בר ישראל
או בת ישראל ויפלחנך שית שנין ובשתא שביעתא תפטרניה בר חורין מעמך ;
ואן אסתבעד לך אכיך אלעבראני או אכתך אלעבראניה פליכדמך סת
סנין ופי אלסנה אלסאבעה תטלקה חרא מן ענדך ; וכי תשלחנו חפשי מעמך
לא תשלחנו ריקם ; וארי תפטרניה בר חורין מעמך· לא תפטרניה ריקן ; ואדי
אטלקתה כדאך פלא תטלקה פארגא ; העניק תעניק לו מצאנך ומגרנך
ומיקבך אשר ברכך יהוה אלהיך תתן לו ; אפרשא תפרש ליה מענך
וממאדרך וממעצרתך· דברכך ית אלהך תתן ליה ; כל צלה בצלה מן גנמך
ובאדרך ותנארך חסבמא יזקך אללה רבך פאעטה ; וזכרת כי עבד היית
בארץ מצרים ויפדך יהוה אלהיך על כן אנכי מצוך את הדבר הזה היום ;
ותדכר ארי עבדא הויתא בארעא דמצרים ופרקך ית אלהך· על כן אנא
מפקיד לך· ית פתגמא הדין יומא דין ; ואדכר אנך כנת עבדא פי בלד
מצר ופככך אללה רבך פלדלך אנא אמרך בהדא אלאמר אליום ; והיה כי
יאמר אליך לא אצא מעמך כי אהבך ואת ביתך כי טוב לו עמך ; ויהי ארי
יימר לך· לא אפוק מעמך· ארי ריחמך ולאנש ביתך· ארי טב ליה עמך·
פאן קאל לך לא אכרג מן ענדך לאנה אחבך ואהל מנזלך אד לאצלח
לה אלמקאם מעך ; ולקחת את המרצע ונתתה באזנו ובדלת והיה לך עבד
עולם ואף לאמתך תעשה כן ; ותסב ית מרצעא ותתן באודניה ובדשא
ויהי לך עבד פלח לעלם ואף לאמתך תעביד כן ; פכד אלמכראז ואעמלה
פי אדנה ענד באבך ניכון לך עבד אלדהר ואמתך איצא פעלהא כדאך ; לא

יקשה בעיניך בשלחך אותו חפשי מעמך כי משנה שכר שכיר עבדך
שש שנים וברכך יהוה אלהיך בכל אשר תעשה ׃ לא יקשי בעינך במפטרך
יתיה בר חורין מעמך ארי על חד תרין כאגירא פלחך שית שנין ויברכנך
יי אלהך בכל דתעביד ׃ ולא יצעב עליך אטלאקך עליך לה חרא מן ע
ענדך לאנה יגב אן יכון קד כדמך צעף מא יסאוי אגרה אגיר פי מא כאן
לדאלה רבך פי גמיע מא תצנעה ידך ׃

פ

כל הבכור אשר יולד בבקרך ובצאנך הזכר תקדיש ליהוה אלהיך לא תעבד
בבכור שורך ולא תגז בכור צאנך ׃ כל בוכרא דאתיליד בתורך
ובענך דכרין תקדיש קדם יי אלהך לא תפלח בבוכרא דתורך ולא תגוז בוכרא
דענך ׃ כל בכר יולד לך מן בקרך וגנמך אלדכור פאנך תקדסה ללה
רבך פלא תפלח באלבכר מן בקרך ולא תגז אלבכר מן גנמך ׃ לפני יהוה
אלהיך תאכלנו שנה בשנה במקום אשר יבחר יהוה אתה וביתך ׃ קדם יי
אלהך תיכלניה שנה בשנה באתרא דיתרעי יי את ואנש ביתך ׃ בל כלה
בין ידי אללה רבך סנה בסנה פי אלמוצע אלדי יכתארה אללה אנת ואלך ׃ וכי יהיה
בו מום פסח או עור כל מום רע לא תזבחנו ליהוה אלהיך ׃ וארי יהי ביה
מומא חגיר או עויר כל מום ביש לא תכסניה קדם יי אלהך ׃ ואן כאן פיה עיב
מן זמן או עמא או סאיר אלעיוב אלפאסדה פלא תדבחה ללה רבך ׃
בשעריך תאכלנו הטמא והטהור יחדו כצבי וכאיל ׃ בקרוך תיכלניה
מסאבא ודכיא כחדא כבסר טביא ואילא ׃ ולכן תאכלה פי מחאלך
ואן יאכלה אלנגס ואלטאהר כמא יוכלאן לחם אלצבי ואלאיל ׃ רק את דמו
לא תאכל על הארץ תשפכנו כמים ׃ לחוד ית דמיה לא תיכלון על
ארעא תישדיניה כמיא ׃ מא כלא דמה פלא תאכלה לכן צבה עלי
אלארץ כאלמא ׃ שמור את חדש
האביב ועשית פסח ליהוה אלהיך כי בחדש האביב הוציאך יהוה
אלהיך ממצרים לילה ׃ טר ית ירחא דאביבא ותעביד פסחא קדם יי
אלהך ארי בירחא דאביבא אפקך יי אלהך ממצרים ועבד לך נסין
בליליא ׃ אחפט שהר אלפריך אן תצנע פיה פסחא ללה רבך כמא
אטלקך פיה לאכרוגך מן מצר ליליא ׃ וזבחת פסח ליהוה אלהיך צאן
ובקר

ובקר במקום אשר יבחר יהוה לשכן שמו שם ותכוס פסחא קדם יי אלהך מן
בני ענא ונכסת קודשיא מן תורי באתרא דיתרעי יי לאשראה שכינתיה
תמן ׃ ואדבח פסחא ללה רבך מן גנם ומעה מן בקר פי מוצע אלדי
יכתארה ליחל נורה פיה ׃ לא תאכל עליו חמץ שבעת ימים תאכל עליו מצות
לחם עני כי בחפזון יצאת מארץ מצרים למען תזכור את יום צאתך מארץ
מצרים כל ימי חייך ׃ לא תיכול עלוהי חמיע שבעה יומין תיכול עלוהי
פטירא לחים עני ארי בבהילו נפקתא מארעא דמצרים בדיל דתדכר ית
יום מפקך מארעא דמצרים כל יומי חייך ׃ לא תאכל מעה כמירא בל
כל בעדה סבעה איאם פטירא מן טעאם אלעסר לאנך פי חפז כרגת מן מצר
בחפז ואדכר יום כרוגך מן מצר טול זמאנך ׃ ולא יראה לך שאור בכל
גבולך שבעת ימים ולא ילין מן הבשר אשר תזבח בערב ביום הראשון
לבקר ׃ ולא יתחזי לך חמיר בכל תחומך שבעא יומין ולא יבית מן בשרא
דתכוס ברמשא ביומא קדמאה [illegible] ׃ ולא ירא לך כמיר פי גמיע
תכמך סבעה איאם ולא יבית מן אללחם אלדי תדבחה פי אלגדאה יום אלאול ׃
לא תוכל לזבח את הפסח באחד שעריך אשר יהוה אלהיך נתן לך ׃ לית לך
רשו למכס ית פסחא בחדא מן קרויך דיי אלהך יהב לך ׃ ולא יגוז לך אן תדבח
אלפסח פי בעץ מחאלך אלדי אללה רבך מעטיך ׃ כי אם אל המקום אשר יבחר יהוה
אלהיך לשכן שמו שם תזבח את הפסח בערב כבוא השמש מועד צאתך
ממצרים ׃ אלהין לאתרא דיתרעי יי אלהך לאשראה שכינתיה תמן תכוס ית
פסחא ברמשא כמיעל שמשא זמן מפקך ממצרים ׃ אלא פי אלמוצע אלדי
יכתארה אללה רבך ליחל נורה האנך אדבח אלפסח ענד אלמסא ודלך פי מתל
כרוגך מן מצר ׃ ובשלת ואכלת במקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו ופנית בבקר
והלכת לאהליך ׃ ותבשל ותיכול באתרא דיתרעי יי אלהך ביה ותתפני בצפרא
ותהך לקרוך ׃ ואנצגה וכלה פי אלמוצע אלדי יכתארה אללה רבך תם
באכר אלגדאה וארגע אלי מנזלך ׃ ששת ימים תאכל מצות וביום השביעי
עצרת ליהוה אלהיך לא תעשה מלאכה ׃ שתא יומין תיכול פטירא וביומא
שביעאה כנישין קדם יי אלהך לא תעביד עבידא ׃ וכל בעדה אלפטיר סתה
איאם ופי אליום אלסאבע מגמע פי קדם אללה רבך לא תעמל עמל ׃

לצפרא

שבעה שבעות תספר לך מהחל חרמש בקמה תחל לספר שבעה
שבעות ׃ שבעה שבועין תמני לך משריות מגלא בחצד עומרא
דארמותא תשרי למימני שבעא שבועין ׃ ואחץ סבעה אסאבע מן וקת
אבתדא וקוע אלמנגל פי אלסנבול אבתדי בהא ׃ ועשית חג שבעות ליהוה
אלהיך מסת נדבת ידך אשר תתן כאשר יברכך יהוה אלהיך ׃ ותעביד חגא
דשבועיא קדם יי אלהך מסת נדבת ידך דתתן כמא די יברכינך יי אלהך ׃
ואצנע חג אלסאביע ללה רבך מקדאר מא תהבה ידך ומא תתברע בה
כמא רזקך איאה ׃ ושמחת לפני יהוה אלהיך אתה ובנך ובתך ועבדך
ואמתך והלוי אשר בשעריך והגר והיתום והאלמנה אשר בקרבך במקום
אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו שם ׃ ותחדי קדם יי אלהך את וברך וברתך
ועבדך ואמתך וליואה דבקרויך וגיורא ויתמא וארמלתא דביניך באתרא
דיתרעי יי אלהך לאשראה שכינתיה תמן ׃ ואפרח בין ידי אללה רבך אנת
ואבנך ואבנתך ועבדך ואמתך ואללוי אלדי פי מחאלך ואלגריב ואליתים ואל
ארמלה אלדי פי מא בינכם פי אלמוצע אלדי יכתארה אללה רבך ליחל נורה פיה ׃
וזכרת כי עבד היית במצרים ושמרת ועשית את החקים האלה ׃ ותדכר
ארי עבדא הויתא במצרים ותטר ותעביד ית קימיא האלין ׃ ואדכר אנך כנת
עבדא במצר ואחפט הדה אלרסום ואעמל בהא ׃

חג הסכות תעשה לך שבעת ימים באספך מגרנך ומיקבך ׃ חגא דמטליא
תעביד לך שבעא יומין במכנשך מאדרך וממעצרתך ׃ ואצנע חג
אלמצאל סבעה איאם ענד גמעך גלתך מן בידרך ומעצרתך ׃ ושמחת בחגך
אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך וליואה וגיורא ויתמא וארמלתא דבקרויך
ואפרח פי חגך אהדא אנת ואבנך ואבנתך ועבדך ואמתך ואללוי ואלגריב
ואליתים ואלארמלה אלדי פי מחאלך ׃ שבעת ימים תחג ליהוה אלהיך
במקום אשר יבחר יהוה כי יברכך יהוה אלהיך בכל תבואתך ובכל
מעשה ידיך והיית אך שמח ׃ שבעה יומין תחוג קדם יי אלהך באתרא
דיתרעי יי אלהך בכל עללתך ובכל עובדי ידך ותהי ברם חדי ׃ בראך
תחג סבעה איאם ללה רבך פי אלמוצע אלדי יכתארה ליבארך לך פי גמיע
גלתך ופי מא תמרציה ידך ותכון פרחא מחצא ׃ שלש פעמים
בשנה

והגר והיתום והאלמנה
אשר בשעריך
ותחדי בחגך
וברך וברתך
ועבדך ואמתך

בשנה יראה כל זכורך את פני יהוה אלהיך במקום אשר יבחר בחג המצות
ובחג השבעות ובחג הסכות ולא יראה את פני יהוה ריקם: תלת זמנין בשתא
יתחזון כל דכורך קדם יי אלהך באתרא דיתרעי בחגא דפטיריא ובחגא דשבועיא
ובחגא דמטליא ולא יתחזון קדם יי ריקנין: תלת מראר פי אלסנה יחצר גמיע דכורך
בין ידי אללה רבך פי אלמוצע אלדי יכתארה פי חג אלפטיר וחג אלאסאביע וחג אל
מצאל ולא יחצרו בין ידי אללה פארגא: איש כמתנת ידו כברכת יהוה אלהיך אשר
נתן לך: גבר כמתנת ידיה כברכתא דיי אלהך דיהב לך: בל יאת כל רגל במא
תשיר ידה מן ברכה אללה רבך אלדי אעטאך:

ס ס ס

קכו פסוקים סימן פלאיה

שפטים

שפטים ושוטרים תתן לך בכל שעריך אשר יהוה אלהיך נותן לך
לשבטיך ושפטו את העם משפט צדק: דיינין ופורענין
תמני לך בכל קרוך דיי אלהך יהיב לך לשבטך וידינון ית עמא דין דקשוט:
ואנצב לך חכאמא ועונא פי גמיע מחאלך אלדי יעטיך אללה רבך אספאטך
יחכמון בין אלנאס בחכם עדל: לא תטה משפט לא תכיר פנים ולא
תקח שחד כי השחד יעור עיני חכמים ויסלף דברי צדיקים: לא תצלי דין
לא תשתמודע אפין ולא תקביל שוחדא ארי שוחדא מעור עיני חכימין
ומקלקיל פתגמין תריצין: לא תמילו חכם ולא תחאבו וגוה ולא תאכדו
אלרשא לאן יעמי עיון אלעלמא ען אלחק ויזייף אקאויל אלעדלה: צדק צדק ארשא
תרדף למען תחיה וירשת את הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך: קושטא
קושטא תהי רדיף בדיל דתיחי ותירת ית ארעא דיי אלהך יהיב לך: ואטלב
אלחק באלחק לכי תחיא ותחוז אלבלד אלדי אללה רבך מעטיך:
לא תטע לך אשרה כל עץ אצל מזבח יהוה אלהיך אשר תעשה לך: לא
תצב לך אשרה כל אילן בסטר מדבחא דיי אלהך דתעביד לך: לא תגרס
סארייה מן אלשגר אלי גאנב מדבח אללה רבך אלדי תצנעה: ולא תקים לך
מצבה אשר שנא יהוה אלהיך: ולא תקים לך קמא דרחיק יי אלהך: ולא
תנצב לך רכאה עלי מא ישנאה אללה רבך:
לא תזבח ליהוה אלהיך שור ושה אשר יהיה בו מום כל דבר רע כי תועבת
יהוה אלהיך הוא: לא תכוס קדם יי אלהך תור ואימר דיהי ביה מומא כל מידעם

ביש ארי מרחק קדם יי אלהך הוא ׃ ולא תדבח לה תורא או שאה מא פיה
עיב מן סאיר אלאפסאד פהו ממא יכרהה אללה רבך ׃
כי ימצא בקרבך באחד שעריך אשר יהוה אלהיך נתן לך איש או אשה
אשר יעשה את הרע בעיני יהוה אלהיך לעבר בריתו ׃ ארי ישתכח
בינך בחדא מן קרוך דיי אלהך יהיב לך גבר או אתתא די יעביד ית דביש
קדם יי אלהך למיעבר רגל או אמראה צנע אלשר בין ידי אללה רבך נקץ על קימיה
עהדה ׃ וילך ויעבד אלהים אחרים וישתחו להם ולשמש או לירח או לכל צבא
השמים אשר לא צויתי ׃ ואזל ופלח לטעות עממיא וסגיד להון ולשמשא
או לסיהרא או לכל חילי שמיא דלא פקידית ׃ ומצא פעבד מעבודא אכר
וסגד להא או לשמס או לקמר או לסאיר נגום אלסמא ממא לם אטלק
לה ׃ והגד לך ושמעת ודרשת היטב והנה אמת נכון הדבר נעשתה התועבה
הזאת בישראל ׃ ויתחוה לך ותשמע ותתבע יאות והא קושטא כיון פתגמא
אתעבידת תועבתא הדא בישראל ׃ פאדא אכברת בדלך פאסתמעתה ופת
מסה גידא פאן כאן אלאמר חקא תאבתא וקד צנעת הדה אלכריהה פימא
בינכם ׃ והוצאת את האיש ההוא או את האשה ההוא אשר עשו את הדבר הרע
הזה אל שעריך את האיש או את האשה וסקלתם באבנים ומתו ׃ ותפיק
ית גברא ההוא או ית אתתא ההיא דעבדו ית פתגמא בישא הדין [illegible]
לך ית גברא ההוא או ית אתתא ותרגמנון באבניא וימותון ׃ פאכרג לקרוך
דלך אלרגל או תלך אלמראה אלדי צנעא הדא אלאמר אלכריה אלי אבואבכם
אלרגל וחדה או אלמראה וחדהא וארגמוהמא באלחגארה חתי ימותא ׃ על
פי שנים עדים או שלשה עדים יומת המת לא יומת על פי עד אחד ׃ על
מימר תרין סהדין או תלתא סהדין יתקטיל דחייב קטלא לא יתקטיל על
מימר ׃ בקול שאהדין או תלאתה יקתל למוי קתל ולא יקתל בקול שאהד סהיד חד
ואחד ׃ יד העדים תהיה בו בראשנה להמיתו ויד כל העם באחרנה ובערת
הרע מקרבך ׃ ידא דסהדיא תהי ביה בקדמיתא למקטליה וידא דכל עמא
בבתריתא ותפלי עביד דביש מבינך ׃ ואידי אלשאהדין תבטש בה אולא
לקתלה ואידי סאיר אלנאס אכירא ואנקא אהל אלשר מן וסטך ׃
כי יפלא ממך דבר למשפט בין דם לדם בין דין לדין
ובין נגע לנגע דברי ריבות בשעריך וקמת ועלית אל המקום אשר
יבחר

שפטים

יבחר יהוה אלהיך בו ׃ ארי יתכסא מינך פתגמא דדינא בין דם לדם בין
דין לדין ובין מכתש סגירו למכתש סגירו פתגמי פלוגת דינא בקרוך ותקום יתפרש
ותיסק לאתרא דיתרעי יי אלהך ביה ׃ ואדא כפי ענך אמר מן אלאחכאם
ביין דם ודם ודין ודין וחכם בלא ובלא ואמור כצומאת פי מחלתך
ואצעד אלמוצע אלדי יכתארה אללה רבך ׃ ובאת אל הכהנים הלוים ואל
השפט אשר יהיה בימים ההם ודרשת והגידו לך את דבר המשפט ׃ ותיתי
לות כהניא ליואי ולות דינא דיהי ביומיא האינון ותתבע ויחוון לך ית
פתגמא דדינא ׃ ותצד אלאימה ואלליואניין ואל[redacted]אלדי ידלי פי
דלך אלזמאן פתלתמס מנהם אמר דלך אלחכם פיפתונך בה ׃ ועשית על
כי הדבר אשר יגידו לך מן המקום ההוא אשר יבחר יהוה ושמרת לעשות
ככל אשר יורוך ׃ ותעביד על מימר פתגמא דיחוון לך מן אתרא ההוא
דיתרעי יי ותיטר למעבד ככל דילפנך ׃ פאעמל בחסב אלאמר
אלדי יפתונך בה מן דלך אלמוצע אלדי יכתארה אללה ואחפט לתעמל
בגמיע מא ידולונך ׃ על פי התורה יורוך ועל המשפט אשר יאמרו אשר
לך תעשה לא תסור מן הדבר אשר יגידו לך ימין ושמאול ׃ על מימר
אוריתא דילפנך ועל דינא דיימרון לך תעביד לא תסטי מן פתגמא
דיחוון לך לימינא ולסמאלא ׃ יבחסב אלשריעה אלדי ידולנך יאחכם אלדי
יקולון לך תצנע ולא תזול מן אלאמר אלדי יפתונך בה ימנה ולא יסרה ׃
והאיש אשר יעשה בזדון לבלתי שמע אל הכהן העמד לשרת שם
את יהוה אלהיך או אל השפט ומת האיש ההוא ובערת הרע
מישראל ׃ וגברא דיעביד ברשע בדיל דלא לקבלא מן כהנא דקאים
לשמשא תמן קדם יי אלהך או מן דיינא ויתקטיל גברא ההוא ותפלי עביד
דביש מישראל ׃ ואי רגל יסתעמל אלקחה כילא יקבל מן אלאמאם אלמקים
הנאך ליכדם אללה רבך או מן אלחאכם פיקתל דלך אלרגל ואנפי אהל
אלשר מן אלאסראיל ׃ וכל ישראל והעם ישמעו ויראו ולא יזידון עוד ׃
וכל עמא ישמעון וידחלון ולא ירשעון עוד ׃ וסאיר אלנאס יסמעון
ויכאפון ולא יתקחון איצא ׃ כי תבא אל הארץ
אשר יהוה אלהיך נתן לך וירשתה בה ואמרת אשימה עלי מלך ככל

דהב

הגוים אשר סביבותי ׃ ארי תיעול לארעא דיי׳ אלהך יהיב לך ותירתה ותיתב בה
ותימר אמני עלי מלכא בכל עממיא דבסחרני ׃ ואדא רכלת טלדה [illegible]
אלהרב רמ עציך והזתאה ואקמתניה יקרה אנעב לימלכא כמאיד אמב
ארי חוי ׃ שום תשים עליך מלך אשר יבחר יהוה אלהיך בו מקרב אחיך
תשים עליך מלך לא תוכל לתת עליך איש נכרי אשר לא אחיך הוא
מנאה תמני עלך מלכא דית רעי יי׳ אלהך ביה מגו אחך תמני עלך מלכא
לית לך רשו למנאה עלך גבר נכרי דלא אחוך הוא פיקוה און תנעב לרמלכי
מן יכתארה ארהרנך ורימו למלך ארי תנעבה מן בעץ אבותך ירא ויאיד
און תנעב עליך תרא נריבא מן לים יי׳ אביך ׃ רק לא ירבה לו סוסים ולא
ישיב את העם מצרימה למען הרבות סוס ויהוה אמר לכם לא תוסיפון
לשוב בדרך הזה עוד ׃ להוי לא יסגי ליה סוסון ולא יתיב ית עמא למצרים
בדיל לאסגאה ליה סוסון ויי׳ אמר לכון לא תוספון למתב באורחא הדא
עוד ׃ לבי לא יסתכתר מן אכיל ללאידי אדים א׳ מצר לאסתכותאר
אכיל ואלהקר אט לכם לא תשאידו לי טרניעט ידטר טריך לוטר
ולא ירבה לו נשים ולא יסור לבבו וכסף וזהב לא ירבה לו מאד ׃ ולא יסגי ליה
נשין ולא יטעין לביה וכספא ודהבא לא יסגי ליה לחדא ׃ ולא יסתכתר מו
נקא דלא יזיד קדכה ומו אמעד ידהב לא יסתכתר נרא ׃ והיה כשבתו
על כסא ממלכתו וכתב לו את משנה התורה הזאת על ספר מלפני הכהנים הלוים
ויהי כמתביה על כרסי מלכותיה ויכתוב ליה ית פרשגן אוריתא הדא
על ספרא מן קדם כהניא ליואי ׃ וכמא יגלס עלי אכורסי מלכו
יסתכתב לה נסכה הדה אתורייה מספקיה צאימה ואדיאניין
והיתה עמו וקרא בו כל ימי חייו למען ילמד ליראה את יהוה אלהיו
לשמר את כל דברי התורה הזאת ואת החקים האלה לעשתם ׃ ותהי
עמיה ויהי קרי ביה כל יומי חיוהי בדיל דיילף למדחל קדם יי׳ אלהיה למטר
ית כל פתגמי אוריתא הדא וית קימיא האלין למעבדהון ׃ [illegible] מה יקרא
מהא טול חיאתה לכי יתערפאני כאת טלה רבך ויחפץ [illegible] בלאם
דרד אתורייה והדה ארסום ויעמל כהא ׃ לבלתי רום לבבו מאחיו ולבלתי
סור מן המצוה ימין ושמאול למען יאריך ימים על ממלכתו הוא ובניו
בקרב ישראל ׃ בדיל דלא ירים לביה מאחוהי ובדיל דלא יסטי מן תפקדתא
ימינא

שפטים

קורבנא דיי ואחסנתיה יכלון

דימינא ולא שמאלא בדיל דיוריך יומין על מלכותיה הוא ובנוהי בגו ישראל ;
לא יתעאטם קלבה עלי אכותה ולא יזול מן שריעה ימנה ולא יסרה לכי תטול
איאמה פי מלכה הו ובנוה פימא בין בני אסראיל ;
לא יהיה לכהנים הלוים כל שבט לוי חלק ונחלה עם ישראל אשי יהוה ונחלתו
יאכלון ; לא יהי לכהניא ליואי כל שבטא דלוי חולק ואחסנא עם ישראל ; ואדלא
יכון לאלאימה ולליואניין דיהם סאיר סבט לוי קסם ונחלה מע אספאט
קראבין ללה ונחלה יאכלון ; ונחלה לא יהיה לו בקרב אחיו יהוה הוא נחלתו
כאשר דבר לו ; ואחסנא לא יהי ליה בגו אחוי מתנן דיהב ליה יי אינון אחסנתיה
כמא דמליל ליה ; ונחלה לא תכון להם מן בין אכואנהם טאיע ללה נחלתה
כמא אמר להם בהא ;

וזה יהיה משפט הכהנים מאת העם מאת זבחי הזבח אם שור אם שה ונתן
לכהן הזרע והלחיים והקבה ; ודין יהי חזי לכהניא מן עמא מן נכסי נכסתא
אם תור אם אימר ויתן לכהנא דרעא ולועא וקיבתא ; והדא מא יסתחקה אלאימה
עלי קום מן דאבחי אלדבאיח כאן מן בקר או גנם אן יעטוהם אלדראע ואללחיין
ואלכרש ; ראשית דגנך תירשך ויצהרך וראשית גז צאנך תתן לו ; ריש עבורך
חמרך ומשחך וריש גזת ענך תתין ליה ; ואול ברך ועצירך ודהנך ואול גז
גנמך תעטיה ; כי בו בחר יהוה אלהיך מכל שבטיך לעמוד לשרת בשם יהוה
הוא ובניו כל הימים ; ארי ביה אתרעי יי אלהך מכל שבטך למיקם לשמשא
בשמא דיי הוא ובנוהי כל יומיא ; לאן ללה רבך אכתארה מן גמיע א
אספאטך ליקום ויכדם באסם ללה הו ובנוה טול אלזמאן ;

וכי יבא הלוי מאחד שעריך מכל ישראל אשר הוא גר
שם ובא בכל אות נפשו אל המקום אשר יבחר יהוה ; וארי ייתי ליואה מחד
מקרוך מכל ישראל דהוא דאר תמן וייתי בכל רעות נפשיה לאתרא
דיתרעי יי ; ואדא גא אללוי מן בעץ מחאלך אלתי לגמיע אלאספאט אלתי
הו מקים בהא פי כל אוקת שא אלי אלמוצע אלדי יכתארה ללה ; ושרת
בשם יהוה אלהיו ככל אחיו הלוים העומדים שם לפני יהוה ; וישמש בשמא
דיי אלהיה ככל אחוהי ליואי דמשמשין תמן קדם יי ; ויכדם באסם ללה רבה
כגמיע אכותה אללואניין אלקאימין תם בין ידיה ; חלק כחלק יאכלו לבד
ממכריו על האבות ; חולק כחולק ייכלון בר ממטרתא דיתה שבתא דכי
אתקינו אבהתנא ; ויקתסמו אנצבה מתסאויה מא כלא אתבאת אלאבא

כי אתה בא אל הארץ

מן לנואיב :
אשר יהוה אלהיך נתן לך לא תלמד לעשות כתועבת הגוים ההם : ארי את עליל
לארעא דיהוה אלהך יהיב לך לא תילף למעבד כתועבת עממיא האינון : ואדא
אנת דאכל אלבלד אלדי אללה רבך מעטיך פלא תתעלם תעמל כמתל רגאסאת אולאיך
אלאמם : לא ימצא בך מעביר בנו ובתו באש קסם קסמים מעונן ומנחש ומכשף :
לא ישתכח בך מעבר בריה וברתיה בנורא קסים קסמין מעונן ומנחש וחרש :
ולא יוגד פיכם מן יגיז אבנה ואבנתה באלנאר ולא קאסם קסאמאת ומתנאיד
ומתטאיר וסאחר : וחבר חבר ושאל אוב וידעני ודרש אל המתים : ורטין
רטן ושאיל בבדין ובזכורו ותבע מן מיתיא : ולא ראקי רקא ולא סאיל מש
אשארה ומלתמס מן אלמותא : כי תועבת יהוה כל עשה אלה ובגלל התועבת
האלה יהוה אלהיך מוריש אותם מפניך : ארי מרחק קדם יי כל עביד אלין ובדיל
תועבתא האילין יי אלהך מתריך להון מן קדמך : לאן אללה יכרה כל מן יצנע
הדא וצנאיע ובגריתהא הו טארד הם מן בין ידיך : תמים תהיה עם יהוה א
להיך : שלים תהי בדחלתא דיי אלהך : בל כן מכמלא לאללה רבך : כי הגוים
האלה אשר אתה יורש אותם אל מעננים ואל קסמים ישמעו ואתה לא
כן נתן לך יהוה אלהיך : ארי עממיא האילין דאת ירית יתהון מן מעננייא
ומן קסמיא שמעין ואת לא כין יהב לך יי אלהך : פאן האולאי אלאמם אלדי אנת
וארתהם מן אלמתפאולין ואלקאסמין הם יקבלון ואנת לם יטלק לך דלך אללה
רבך מתל דאך : נביא מקרבך מאחיך כמני יקים לך יהוה אלהיך אליו תשמעון :
נביא מבינך מאחך דכותי יקים לך יי אלהך מניה תקבלון : לכן נבי מן
בעץ אכותך מתלי ינצבה לך אללה רבך מנה תקבלו : ככל אשר שאלת
מעם יהוה אלהיך בחרב ביום הקהל לאמר לא אסף לשמע את קול יהוה אלהי
ואת האש הגדלה הזאת לא אראה עוד ולא אמות : ככל דשאילתא מן קדם יי
אלהך בחורב ביומא דקהלא למימר לא אוסיף למשמע ית קל מימרא דיי
אלהי וית אישתא רבתא הדא לא אחזי עוד ולא אמות : כנחו מא סאלת
מן ענד אללה רבך פי חריב פי יום אלגמע וקלת לא אעוד אן אסמע צות
אללה רבי ולא ארא הדה אלנאר אלעטימה לילא אמות : ויאמר יהוה אלי
היטיבו אשר דברו : ואמר יי לי אתקינו דמלילו : פקאל אללה לי קד
אחסנו מא קאלו : נביא אקים להם מקרב אחיהם כמוך ונתתי דברי בפיו
ודבר אליהם את כל אשר אצונו : נביא אקים להון מבני אחיהון כותך ואתין

ית

ית פתגמי נבואתי בפומיה וימליל עמהון ית כל דאפקדניה : ואני נבי אקים אנעבה
להם מן בין אכותהם מתלך ואגעל כלאמי פי פאה פיכאטבהם בגמיע מא א
אמרה בה : והיה האיש אשר לא ישמע אל דברי אשר ידבר בשמי אנכי
אדרש מעמו : ויהי גברא דלא יקביל לפתגמי דימליל בשמי מימרי
יתבע מניה : ואי אנסאן לא יקבל כלאמי אלדי יוריה עני פאנא אטלבה בה
אך הנביא אשר יזיד לדבר דבר בשמי את אשר לא צויתיו לדבר ואשר
ידבר בשם אלהים אחרים ומת הנביא : ברם נבייא דירשע למללא פתגמא
בשמי ית דלא פקידתיה למללא ודימליל בשום טעות עממיא ויתקטיל נביא
ההוא : ואי מתנבי תוקח פתקול קולא עני מא לם אמרה או יקולה
ומן יתנבא למעבוראת אכר פליקתל דלך אלמתנבי : וכי תאמר ב
לבבך איכה נדע את הדבר אשר לא דברו יהוה : ואדי תימר בליבך איכדין
נידע ית פתגמא דלא מלליה יי : פאן קלת פי נפסך כיף נערף אלקול אלדי
לם יקולה אללה : אשר ידבר הנביא בשם יהוה ולא יהיה הדבר ולא יבוא
הוא הדבר אשר לא דברו יהוה בזדון דברו הנביא לא תגור ממנו : דימליל
ברשע מלליה נבייא לא תדחלון מיניה : פאנה מא יקולה אלמתנבי ען אללה
ולא יכון דלך אלקול ולא יגב טהו אלדי לם יקלה אללה ואנמא קאלה אלמתנבי
בוקאחה פלא תחדרה : כי יכרית יהוה אלהיך את
הגוים אשר יהוה אלהיך נתן לך את ארצם וירשתם וישבת בעריהם ובבתיהם :
ארי ישיצי יי אלהך ית עממיא דיי אלהך יהיב לך ית ארעהון ותירתנון ותיתיב
בקרויהון ובבתיהון : ואדא אסתאצל אללה רבך אלאמם אלדי הו מעטיך בלדהם
פורתתהם וסכנת קראהם ומנאזלהם : שלש ערים תבדיל לך בתוך ארצך
אשר יהוה אלהיך נתן לך לרשתה : תלת קרוין תפריש לך בגו ארעך דיי
אלהך יהיב לך למירתה : אפרז לך תלת קרי פי וסט בלדך אלדי אללה רבך
מעטיך לתחוזה : תכין לך הדרך ושלשת את גבול ארצך אשר ינחילך
יהוה אלהיך והיה לנוס שמה כל רצח : תתקן לך אורחא ותתלית ית תחום
ארעך דיחסנינך יי אלהך ויהי לתמן למערק כל קטול : ואצלח טריקהא
עליהא ותלית תכם ארצך אלדי ינחלך אללה רבך פתכון לך מערה ליהרב אליהא
כל קאתל : וזה דבר הרצח אשר ינוס שמה וחי אשר יכה את רעהו בבלי
דעת והוא לא שנא לו מתמול שלשם : ודין פתגם קטולא דייערוק לתמן
ויתקיים דיקטול ית חבריה בלא מדעיה והוא לא סני ליה מאתמלי ומדקמוהי :
והדא סבב אלקאתל אלדי יהרב אליהא פיחיא מן יקתל צאחבה בלא מערפה

ודינ'ד שאני לה מן אמס ומא קבלה ; ואשר יבא את רעהו ביער לחטב
עצים ונדחה ידו בגרזן לכרות העץ ונשל הברזל מן העץ ומצא את רעהו
ומת הוא ינוס אל אחת הערים האלה וחי ; ודיי עול עם חבריה בחורשא למיקץ מן
אעין ותתמריך ידיה בגרזלא למיקציה אעא וישתלף ברזלא מן אעא וישכח
ית חבריה וימות הוא יערוק לחדא מקרויא האליין ויתקיים ; ודאך כמן יכל
מע צאחבה אלשערא ליקטע חטבא פתמיל ידה באלחדיד ליקטע אלשגר
אוינסל אלחדיד מן אלעוד פיציב צאחבה פימות פהו יהרב אלי מן הדה אלקרי
פיחיא ; פן ירדף גאל הדם אחרי הרצח כי יחם לבבו והשיגו כי ירבה הדרך
והכהו נפש ולו אין משפט מות כי לא שנא הוא לו מתמול שלשם ; דלמא
ירדוף גאיל דמא בתר קטולא ארי ייחם לביה וידבקניה ארי תסגי אורחא
ויקטלניה נפש ולית ליה חובת דין קטול ארי לא סני הוא ליה מאתמלי
ומדקדמוהי ; כלא יכלבו ולי אלדם אלקאתל ממא יחמא קלבה פילחקה
לכתרת אלטריק פיקתלה וליס עליה חכם קתל אד ליס הו שאני לה מן
אמס ומא קבלה ; על כן אנכי מצוך לאמר שלש ערים תבדיל לך ;
על כן אנא מפקיד לך למימר תלת קרוין תפריש לך ; פלדלך אנא אליום אמכן
באמרך לך תלת קרא ; ואם ירחיב יהוה אלהיך את גבולך כאשר נשבע
לאבתיך ונתן לך את כל הארץ אשר דבר לתת לאבתיך ; ואם יפתי יי אלהך ית לך
תחומך כמא דקיים לאבהתך ויתן לך ית כל ארעא דמליל למתן לאבהתך ;
ואן אוסע אללה רבך תכמך כמא קסם לאבאיך ואעטאך גמיע אלבלד
אלדי קסם באן יעטיה אבאיך ; כי תשמר את כל המצוה הזאת לעשתה
אשר אנכי מצוך היום לאהבה את יהוה אלהיך וללכת בדרכיו כל הימים
ויספת לך עוד שלש ערים על השלש האלה ; ארי תיטר ית כל תפקידתא
הדא למעבדה דאנא מפקיד לך ותוסיף לך עוד תלת קרוין על
תלת אליין ; ודלך אדא תחפט גמיע הדא אלשראיע ותעמל בהא אלתי
אנא אמרך אליום באן תחב אללה רבך ותסיר פי טרקה טול אלזמאן וכדר
זדת תלת קרי עלי הדה אלתלת ; ולא ישפך דם נקי בקרב ארצך אשר יהוה
אלהיך נתן לך נחלה והיה עליך דמים ; ולא ישתפיך דם זכי בגו ארעך דיי
אלהך יהיב לך אחסנא ויהי עליך חובת דין דקטול ; ולא יספך דם ברי פי
בלדך אלדי יעטיכה רבך מעטיך נחלה פיכון עליך דמה ;
וכי יהיה איש שנא לרעהו וארב לו וקם עליו והכהו נפש ומת ונס אל אחת מן
הערים

יומא דין למרחם ית יי אלהך ולמהך באורחן דתקנן קדמוהי כל יומיא

הערים האל ; וארי יהי גבר סני לחבריה ויכמון ליה ויקום עלוהי ויקטליניה
נפש וימות ויעירוק לחדא מקרויא האלין ; ואן כאן רגל שאניא לצאחבה
ככמן לה וקאם עליה חתי צרבה מקתלא פמאת תם הרב אלי אחדי הדה
אלקרי ; ושלחו זקני עירו ולקחו אתו משם ונתנו אתו ביד גאל הדם ומת ;
וישלחון סבי קרתיה וידברון יתיה מתמן וימסרון יתיה ביד גאל דמא וימות ; פליתבעו
שיוך קריתה ויאכדוה מן תם ויסלמוה אלי ולי אלדם חתי יקתל ; לא תחוס עינך עליו ה
ובערת דם הנקי מישראל וטוב לך ; לא תחוס עינך עלוהי ותפלי אשדי דם זכי
מישראל וייטב לך ; ולא תשפק עליה ואנף קאתלי אלבריין מן אסראיל
ליכון אלכיר לך ; תנח לא תסיג גבול רעך אשר גבלו ראשנים
בנחלתך אשר בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך לרשתה ; לא תשני תחומא
דחברך דתחימו קדמאי באחסנתך דתחסין בארעא דיי אלהך יהב לך למירתה ;
ולא תנקל תכום צאחבך אלתי תכמהא אלאולון בנחלתך אלתי תנחלהא פי בלד אלדי
אללה רבך מעטיך לתחוזה ; לא יקום עד אחד
באיש לכל עון ולכל חטאת בכל חטא אשר יחטא על פי שני עדים או על
פי שלשה עדים יקום דבר ; לא יקום סהיד חד בגבר לכל עוין ולכל חובין בכל
חיט דיחטי על מימר תרין סהדין או על מימר תלתא סהדין יתקיים פתגמא ; תלת
ולא יקום שאהד ואחד עלי אנסאן פי שי מן אלדנוב ואלכטאיא ואלכטיאת
אלתי יכטאהא בל עלי קול שאהדין או תלאתה שהוד תקום אלאמור ; כי
יקום עד חמס באיש לענות בו סרה ; ארי יקום סהיד שקר בגברא לאסהדא
ביה סטיא ; ואן קאם שאהד צאלם עלי אנסאן לישהד עליה במחאל ; ועמדו
שני האנשים אשר להם הריב לפני יהוה לפני הכהנים והשפטים אשר יהיו
בימים ההם ; ויקומון תרין גוברין דלהון דינא קדם יי קדם כהניא ודיניא דיהון
ביומיא האינון ; פליקף אלרגלאן אלדי אלכצומה להמא בין ידי אללה בין ידי אלאימה
ואלחכאם אלדין פי דלך אלזמאן ; ודרשו השפטים היטב והנה עד
שקר העד שקר ענה באחיו ; ויתבעון דייניא יאות והא סהיד שקרא סהדא
שקרא אסהיד באחוהי ; פליתמכן אלחכאם גידא פאן כאן אלשאהד
שאהד זור וקד שהד בבאטל עלי אכיה ; ועשיתם לו כאשר זמם לעשות
לאחיו ובערת הרע מקרבך ; ותעבדון ליה כמא דחשיב למעבד לאחוהי
ותפלי עביד דביש מביניך ; פאצנעו בה מתל מא הם אן יצנע באכיה
ואנף אהל אלשר מן וסטך ; והנשארים ישמעו ויראו ולא יספו לעשות

עוד כדבר הרע הזה בקרבך ׃ ודישתארון ישמעון וידחלון ולא יוספון למעבד
עוד כפתגמא בישא הדין בינך ׃ ואלבאקון יסמעון ויכאפון ולא יעאודון
מתל הדא אלאמר אלרדי פימא בינכם ׃ ולא תחוס עינך נפש בנפש עין בעין שן
בשן יד ביד רגל ברגל ׃ ולא תחוס עינך נפשא חלף נפשא עינא חלף עינא
שינא חלף שנא ידא חלף ידא רגלא חלף רגלא ׃ ולא תשפק עינך אן
נפס בנפס ועין בעין וסן בסן ויד ביד ורגל ברגל ׃

כי תצא למלחמה על איבך וראית סוס ורכב עם
רב ממך לא תירא מהם כי יהוה אלהיך עמך המעלך מארץ מצרים ׃ ארי
תפוק לאגחא קרבא על בעלי דבבך ותחזי סוסון ורתכין עם סגי מנך
לא תדחל מנהון ארי יי אלהך מימריה בסעדך דאסקך מארעא דמצרים ׃
ואדא כרגת לתחארב עלי אעדאיך פראית כילא ומראכבא קומא אכתר
מנך פלא תכאפהם לאן אללה רבך מעך אלמצעדך מן בלד מצר ׃ והיה
כקרבכם אל המלחמה ונגש הכהן ודבר אל העם ׃ ויהי כמקרבכון לאגחא
קרבא ויתקרב כהנא וימליל עם עמא ׃ ויעני תקדמכם אלי אלחרב פליתקדם
אלאמאם ויכאטב אלקום ׃ ואמר אלהם שמע ישראל אתם קרבים היום
למלחמה על איביכם אל ירך לבבכם אל תיראו ואל תחפזו ואל תערצו
מפניהם ׃ ויימר להון שמע ישראל אתון מתקרבין יומא דין לאגחא ק
קרבא על בעלי דבביהון לא יזוע ליבכון לא תדחלון ולא תתבעתון ולא תתברון
מן קדמיהון ׃ ויקול להם אסמעו יא אל ישראל אנתם אליום מתקדמון אלי חרב
אעדאכם פלא תרק קלובכם ולא תכאפו ולא תחפזו ולא תרהבו מנהם ׃
כי יהוה אלהיכם ההלך עמכם להלחם לכם עם איביכם להושיע אתכם ׃
ארי יי אלהכון מימריה מדבר קדמיכון לאגחא לכון עם בעלי דבביכון למפרק יתכון ׃ לכון
לאן אללה רבכם אלסאיר אמאמכם ליחארב לכם מע אעדאכם ויגיתכם ׃
ודברו השטרים אל העם לאמר מי האיש אשר בנה בית חדש ולא חנכו ילך
וישב לביתו פן ימות במלחמה ואיש אחר יחנכנו ׃ וימללון סרכיא עם עמא
למימר מן גברא דבנא ביתא חדתא ולא חנכיה יהך ויתוב לביתיה דלמא יתקטיל
בקרבא וגבר אחרן יחנכניה ׃ תם יכלם אלשרט אלקום קאילין איכם בנא ביתא
גדידא ולם ישכנה פלימץ וירגע אלי מנזלה כלא יקתל פי אלחרב ויסכנה גיר
אכר ׃ ומי האיש אשר נטע כרם ולא חללו ילך וישב לביתו פן ימות במלחמה
ואיש אחר יחללנו ׃ ומן גברא דנצב כרמא ולא אחליה יהך ויתוב לביתיה

דלמא יתקטיל בקרבא וגבר אחרן יחלינה ؛ ואי רגל גרס כרמא ולם ט
יתברלה פליכץ וירגעי מנדלה כלא יקתל פי אלחרב ויתבדלה רגל אכר ؛
ומי האיש אשר ארש אשה ולא לקחה ילך וישב לביתו פן ימות במלחמה
ואיש אחר [redacted] ؛ ומן גברא די ארס איתא ולא נסבה יהך ויתוב לביתיה
דלמא יתקטיל בקרבא וגבר אחרן יסבינה ؛ ואי רגל אמלך באמראה ולם יזפהא
פלימץ וירגע אלי מנזלה כלא יקתל פי אלחרב ויזפהא רגל אכר ؛ ויספו השוטרים
לדבר אל העם ואמרו מי האיש הירא ורך הלבב ילך וישב לביתו ולא ימס
את לבב אחיו כלבבו ؛ ויוספון סרכיא למללא עם עמא ויימרון מן גברא דדחיל
ותביר ליבא יהך ויתוב לביתיה ולא יתבר ית ליבא דאחוהי כליביה ؛ תם יזיד
אלערפא פי מכאטבה אלקום ויקולו אי רגל כאיף רקיק אלקלב פלימץ וירגע אלי
מנזלה ולא ירק קלב אכותה כקלבה ؛ והיה ככלות השוטרים לדבר אל העם
ופקדו שרי צבאות בראש העם ؛ ויהי כד ישיצון סרכיא למללא עם עמא
וימנון רבני חילא בריש עמא ؛ פענד פראגהם מן מכאטבה אלקום בדלך
ויוכלוהם רויכא אלגיש ؛ כי תקרב אל עיר להלחם
עליה וקראת אליה לשלום ؛ ארי תתקרב לקרתא לאגחא קרבא עלה ותקרי לה
מלין דשלם ؛ ואדא תקדמת אלי קריה לתחארבהא פאנדהא אולא בסלאם ؛
והיה אם שלום תענך ופתחה לך והיה כל העם הנמצא בה יהיו לך למס ועבדוך ؛
ויהי אם שלם תעניכך ותפתח לך ויהי כל עמא דישתכח בה יהון לך מסקי מסין ו
ויפלחנך ؛ פאן אגאבתך בסלאם ופתחת לך פגמיע אלקום אלמוגודין פיהא יכונו
לך דמה ויכדמונך ؛ ואם לא תשלים עמך ועשתה עמך מלחמה וצרת עליה ؛ ואם
לא תשלים עמך ותעביד עמך קרבא ותצור עלה ؛ ואן לם תסאלמך בל חארבתך
פחאצרהא ؛ ונתנה יהוה אלהיך בידך והכית את כל זכורה לפי חרב ؛ וימסרינה
יי אלהך בידך ותגמר ית כל דכורה לפתגם דחרב ؛ פיסלמהא אללה רבך פי
ידך פאקתל גמיע דכורהא בחד אלסיף ؛ רק הנשים והטף והבהמה וכל אשר
יהיה בעיר כל שללה תבז לך ואכלת את שלל איביך אשר נתן יהוה אלהיך לך ؛
לחוד נשיא וטפלא ובעירא וכל די יהי בקרתא כל עדאה תבוז לך ותיכול ית עדי
דסנאך די יהב יי אלהך לך ؛ ואמא אלנסא ואלאטפאל ואלבהאים וגמיע מא פי אלקריה מן
סלבהא פאגנמה לנפסך וכל סלב אעדאיך אלדי רזקך אללה רבך ؛ כן תעשה לכל
הערים הרחקת ממך מאד אשר לא מערי הגוים האלה הנה ؛ כן תעביד דכל קרויא

דחיין מנך להדא דלא מקריי עלמיא האלין אנון ; כרא תצנע בגמיע
אהל בעידה מנך גדא אתי ליס הי מן קרי האולאי אלאמם ; רק מערי
העמים האלה אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה לא תחיה כל נשמה ; להוד
מקרוי עממיא האלין דיי׳ אלהך יהב לך אחסנא לא תקיים כל נשמא ;
ואמא מן קרי האולי אלאמם אלתי אללה רבך מעטיך נחלה פלא תבק מנה בד
נפסה ; כי החרם תחרימם החתי והאמרי הכנעני והפרזי החוי והיבוסי כאשר
צוך יהוה אלהיך ; ארי גמרא תגמרינון חתאי ואמוראי כנענאי ופרזאי
חיואי ויבוסאי כמא דפקדך יי׳ אלהך ; בל אתלפהם אתלאפא אלחתיין ואלאמוריין
ואלכנעניין ואלפרזיין ואלחויין ואליבוסיין כמא אמרך אללה רבך ; למען אשר
לא ילמדו אתכם לעשות ככל תועבתם אשר עשו לאלהיהם וחטאתם ליהוה
אלהיכם ; בדיל דלא ילפון יתכון למעבד ככל תועבתהון דעבדין לטעותהון
ותחובון קדם יי׳ אלהכון ; לכי לא יעלמוכם אן תצנעו כגמיע מכאר ההם אלתי
צנעוהא למעבודאתהם פתכטו ללה רבכם ;
כי תצור אל עיר ימים רבים להלחם עליה לתפשה לא תשחית את עצה לנדח
עליו גרזן כי ממנו תאכל ואתו לא תכרות כי האדם עץ השדה לבא
מפניך במצור ; ארי תצור על קרתא יומין סגיאין לאגחא קרבא עלה
למכבשה לא תחביל ית אילנה לארמא עלוהי ברזלא ארי מנה תיכול
ויתיה לא תקוץ ארי לא כאנשא אילן חקלא למיעל מן קדמך בצירא ;
ואדא חאצרת קריה איאמא כתירה לתחארבהא ותפתחהא פלא תפסד
שגרהא באן תחדר עליה חדיד אד מנה תאכל ולא תקטעה פמא מנך
שגר אלצחרי כאלאנסאן אלדי יקר אבתא מן בין ידך פי אלחצר ; רק עץ
אשר תדע כי לא עץ מאכל הוא אתו תשחית וכרת ובנית מצור על
העיר אשר הוא עשה עמך מלחמה עד רדתה ; להוד אילן דתידע
ארי לא אילן דמיכל הוא יתיה תחביל ותקוץ ותבני כרקומין על קרתא
דהיא עבדא עימך קרב עד דתכבשה ; לאכן אי שגר עלמתה אנה ליס
במטעם פאסדה ויוקטעה ואבן לה אלאחצאר עלי איה קריה חארבתך
חתי אן תהדהא ;
כא כי ימצא חלל באדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך לרשתה נפל בשדה לא נודע
מי הכהו ; ארי ישתכח קטילא בארעא דיי׳ אלהך יהיב לך למירתה רמי בחקלא
לא אתידע מן קטליה ; ואן וגד קתיל פי בלד אללה רבך מעטיך לתחוזה מטרוח

פיטצחרי לם יערף מן קתלה: ויצאו זקניך ושפטיך ומדדו אל הערים אשר
סביבת החלל: ויפקון סבך ודיינך וימשחון לקרויא דבסחרנות קטילא: פליכרג שיוכך
ודנאתך וימסחון טיקרי שתי חולי שקתיל: והיה העיר הקרבה אל החלל ולקחו
זקני העיר ההוא עגלת בקר אשר לא עבד בה אשר לא משכה בעל: ותהי
קרתא דקריבא לקטילא ויסבון סבי קרתא ההיא עגלת תורין דלא אתפלח בהדלא
נגדת בניר: פאיה קריה כאנת אקרב שיה מאכד אהלהא עגלה מן שבקר מאלם
תפלח ולם תמר שנאל: והורדו זקני העיר ההוא את העגלה אל נחל איתן אשר
לא יעבד בו ולא יזרע וערפו שם את העגלה בנחל: ויחתון סבי קרתא ההיא ית
עגלתא לנחל בירדא דלא יתפלח ביה ולא יזדרע ויקפון תמן ית עגלתא בנחלא:
ויחדרוהא שואד צעב מאלם יפלח ולא יזרע ויקטעוא פיה: ונגשו הכהנים בני
לוי כי בם בחר יהוה אלהיך לשרתו ולברך בשם יהוה ועל פיהם יהיה כל ריב
וכל נגע: ויתקרבון כהניא בני לוי ארי בהון אתרעי יי אלהך לשמשותיה
ולברכא בשמא דיי ועל מימרהון יהי כל דין וכל מכתש סגירו: תם יתקדם
משעך שאימה בנילוי לאן אלה יבך אכתארהם ליכדמוה ויבארכו באסמי
ושלי קולהם יפצל כל כצומה וכל בלא: וכל זקני העיר ההוא הקרבים אל החלל
ירחצו את ידיהם על העגלה הערופה בנחל: וכל סבי קרתא ההיא דקריבין לקטילא
יסחון ית ידיהון על עגלתא דנקיפא בנחלא: פארא גמיע שיוך תלך שקריה מן
שקתיל אידהם עלי שעגלה שמקפה פישואד: וענו ואמרו ידינו לא שפכה את
הדם הזה ועינינו לא ראו: ויתיבון ויימרון ידנא לא אשדא ית דמא הדין ועיננא
לא חזאה: אבתדו וקלו אידינא לם תספך שדם ושיוננא לם תראודך: כפר
לעמך ישראל אשר פדית יהוה ואל תתן דם נקי בקרב עמך ישראל ונכפר
להם הדם: כהניא ייאמרון כפר לעמך ישראל דפרקתא יי ולא תתן חובת דם
זכי בגו עמך ישראל ויתכפר להון על דמא: תנוהם וקלו שלהם אגפר לקומך
שאפרתי שלי פריתהם ולם עליהם עקומה תואני פידם ברי פיגפר להם מאתואני
פידלך שדם: ואתה תבער הדם הנקי מקרבך כי תעשה הישר בעיני יהוה:
ואת תפלי אשדי דם זכי מבינך ארי תעביד דכשר קדם יי: ואנת פאנך קאתלי
שברימן בינכם פאנך תצנע שמסתקם ענד אלה:
פ פ פ

כי תצא

למלחמה על איבך ונתנו יהוה אלהיך בידך ושבית שביו:
ארי תיפוק לאגחא קרבא על בעלי דבבך ויימסרינון יי אלהך

טעמך: בידך ותשבי שביהון: ואדא אכרגת ללחרב עלא אעדאיך פאסלמה
אללה רבך פי ידך וסבית סביה: וראית בשביה אשת יפת תאר וחשקת
בה ולקחת לך לאשה: ותחזי בשביא איתתא שפירת ריו ותתרעי בה ותסב
לך לאנתו: וראית פי סבי אמראה חסנה' פתהויה פ[illegible]הא ואתכדתהא
זוגה: והבאתה אל תוך ביתך וגלחה את ראשה ועשתה את צפרניה:
ותעלינה לגו ביתך ותגלח ית רישה ותרבי ית טופריה: פאן תר[illegible]
אליום פאנזלך ותחלק ראסהא ותרבי אצפארהא: והסירה את שמלת
שביה מעליה וישבה בביתך ובכתה את אביה ואת אמה ירח ימים ואחר כן
תבוא אליה ובעלתה והיתה לך לאשה: ותעדי ית כסות שבייה מנה ותיתב
בביתך ותבכי ית אבוהא וית אמה ירח יומין ובתר כן תיעול לותה ותבעלנה
ותהי לך לאנתו: ותנזע תיאב סבאהא ענהא ותקים כלאך פי מנזלך
ותבכי עלי מוהב אביהא ואמהא שהרא תם בעד דלך תדכל אליהא
ותבן בהא ותכון זוגה: והיה אם לא חפצת בה ושלחתה לנפשה ומכר
לא תמכרנה בכסף לא תתעמר בה תחת אשר עניתה: ויהי אם לא
תתרעי בה ותפטרינה לנפשה וזבנא לא תזבנה בכספא לא תתגר בה חלף
דעניתה: פאן לם תרידהא בעד דלך פאטלקהא חרה וביעהא
לא תביעהא בתמן ולא תסתרקהא בעד מא אתיתהא:

כי תהיין לאיש שתי נשים האחת אהובה והאחת
שנואה וילדו לו בנים האהובה והשנואה ~~[illegible]~~
והיה הבן הבכור לשניאה: ארי יהוין לגבר תרתין נשין חדא רחימתא וחדא
סניאתא ויילדן ליה בנין רחימתא וסניאתא ויהי ברא בוכרא לסניאתא: ואן
כאנת זוגתאן לרגל ואחד אחדהמא מחבובה ואכרי משניה פולדא לה
אולאדא וכאן אלאבן אלבכר לאלמשנייה מנהא: והיה ביום הנחילו את בניו
את אשר יהיה לו לא יוכל לבכר את בן האהובה על פני בן השנואה הבכר:
ויהי ביומא דיחסין לבנוהי ית דיהי ליה לית ליה רשו לבכרא ית בר רחימתא
על אפי בר סניאתא בוכרא: פפי יום ינחל בניה מא יכון לה פלא יגוז לה
אן יפצל אבן אלמחבובה עלי אבן אלמשנייה אלבכר: כי את הבכר בן השנואה
יכיר לתת לו פי שנים בכל אשר ימצא לו כי הוא ראשית אנו לו משפט
הבכרה: ארי ית בכרא בר סניאתא יפרש למיתן ליה תרין חולקין בכל

דישתכח

שפטים

וישבה ליה ארי הוא דישתקופיה ליה חהיא במדורא ׃ בל ינב עליה אוישרף
אנאם בטגכר אבן למשנייה ליעטאסהמיין מן נמיעמא יוגר להא הד
טיל נילדה ולא חכם לבכורייה ׃ כי יהיה לאיש בן סורר
ומורה איננו שמע בקול אביו ובקול אמו ויסרו אותו ולא ישמע אליהם ׃ ארי
יהי לגבר בר סטי ומרוד ליתוהי מקבל למימר אבוהי ולמימר אימיה ומלפין יתיה
ולא מקבל מנהון ׃ ואדא כאן לרגל אבן זאיל ומטלק ליס יקבל אמר אביה ואמר אמה
וודבאנה ולם יקבל מנהמא ׃ ותפשו בו אביו ואמו והוציאו אותו אל זקני עירו ואל שער
מקומו ׃ ויחדון ביה אבוהי ואימיה ויפקון יתיה לקדם סבי קרתיה לתרע בית דין אתריה ׃
פליקבץ עליה אבאה ואמה ויכרנהא אלי שיוך קריתה ואלי באב חכאם מוצעה ׃ ואמרו
אל זקני עירו בננו זה סורר ומורה איננו שמע בקלנו זולל וסבא ׃ ויימרון לסבי
קרתא ברנא דין סטי ומרוד ליתוהי מקבל למימרנא זליל בסר וסבי חמר ׃ פיקולא
להם אבננא הדא זאיל מטלק לם יקבל אמרנא והו מסרף ומטרט פי אלחם ׃
ורגמוהו כל אנשי עירו באבנים ומת ובערת הרע מקרבך וכל ישראל ישמעו ויראו ׃
ויאטלונה כל אנשי קרתיה באבניא וימות ותפלי עביד דביש מבינך וכל ישראל
ישמעון וידחלון ׃ פירגמוה גמיע שיוך קריתה באלחגארה חתי ימות ואנת תזיל
אלשר מן בינכם וגמיע אסראיל יסמעון ויכאפון ׃
וכי יהיה באיש חטא משפט מות והומת ותלית אותו על עץ ׃ וארי יהי בגבר חובת
דין דקטול ויתקטיל ותצלוב יתיה על צליבא ׃ ואדא וגבת עלי אנסאן כטייה
חכמהא אלקתל פקתל פאצלבה עלי כשבה ׃ לא תלין נבלתו על העץ כי קבור
תקברנו ביום ההוא כי קללת אלהים תלוי ולא תטמא את אדמתך אשר יהוה
אלהיך נתן לך נחלה ׃ לא תבית נבילתיה על צליבא ארי מקבר תקבריניה ביומא
ההוא ארי על דחב קדם יי אצטליב ולא תסאיב ית ארעך דיי אלהך
יהיב לך אחסנא ׃ לא תביית גתתה עליהא בל אדפנהא רפנא פי דלך אליום אד צלב
למא אפתרא עלי אללה ולא תנגס בלדך בלדך אלדי אללה רבך מעטיך נחלה ׃
לא תראה את שור אחיך או את שיו נדחים והתעלמת מהם השב
תשיבם לאחיך ׃ לא תחזי ית תורא דאחוך או ית אימריה טען ותכבוש מנהון אתבא
תתיבינון לאחוך ׃ ולא תרא תור אכיך או שאתה שאיין פתתגאפל ענהמא בל גרהמא
רדא ׃ ואם לא קרוב אחיך אליך ולא ידעתו ואספתו אל תוך ביתך והיה עמך עד דרש
אחיך אתו והשבתו לו ׃ ואם לא קריב אחוך לותך ולא ידעתיה ותכנשניה לגו ביתך
ויהי עמך עד דיתבע אחוך יתיה ותתיבניה ליה ׃ ואן לם יכן אכוך קריבא אליך או לם
תערפה פצמה אלי מנזלך יך ענדך אלי אן ילתמסה אכיך פתרדה אליה ׃ וכן תעשה

לכל אבדת אחיך אשר תאבד ממנו ומצאתה לא תוכל להתעלם׃ וכן תעביד לחמריה וכן
תעביד לכסותיה וכן תעביד לכל אבידת אחוך דתיביד מניה ותשכחנה לית לך רשו לכסאה׃
וכדא תצנע בחמארה וכדא תצנע בתובה וכדא פי סאיר צ'אלה אכיך אלדי תצ'יע מנה פתגדהא לא יחל
לך אן תתגאפל ענהא׃ לא תראה את חמור אחיך או שורו נפלים
בדרך והתעלמת מהם הקם תקים עמו׃ לא תחזי ית חמרא דאחוך או תוריה רמן באורחא
ותכבוש עינך מנהון אקמא תקים עמיה׃ לא תרא חמאר אכיך או תורה ואקעין פי טריק
פתתגאפל ענהמא בל אקם מעה אקאמה׃
לא יהיה כלי גבר על אשה ולא ילבש גבר שמלת אשה כי תועבת יהוה אלהיך כל
עשה אלה׃ לא יהי תיקון זין דגבר על אתתא ולא יתקן גבר בתיקוני אתתא ארי מרחק
קדם יי אלהך כל עביד אלין׃ ולא תכון לאמראה זי רגל ולא ילבס רגל זי אמראה
לאן אללה רבך יכרה כל מן צנע דלך׃ כי יקרא קן צפור לפניך
בדרך בכל עץ או על הארץ אפרחים או ביצים והאם רבצת על האפרחים או על
הביצים לא תקח האם על הבנים׃ ארי יערע קנא דציפרא קדמך באורחא בכל
אילן או על ארעא אפרוחין או ביעין ואמא רביעא על אפרוחין או על ביעין
~~ואמא רביעא על אפרוחין או על ביעין~~ לא תסב אמא על בניא׃ ואן ואפית
וכרא מן טאיר פי טריק אי שגרה או עלי אלארץ פרכא או ביצא ואלאם
ראבצה עליהם פלא תאכד אלאם מעהם׃ שלח תשלח את האם ואת הבנים תקח
לך למען ייטב לך והארכת ימים׃ שלחא תשלח ית אמא וית בניא תסב לך בדיל
דייטב לך ותוריך יומין׃ בל אטלק אלאם אטלאקא וכד אלבנין לנפסך לכי יכאר לך
ותטול איאמך׃ כי תבנה בית חדש ועשית מעקה ב
לגגך ולא תשים דמים בביתך כי יפל הנפל ממנו׃ ארי תבני ביתא חדתא ותעביד
תיקא לאגרך ולא תשוי חובת קטול בביתך ארי יפול דנפיל מניה׃ ואדא בנית
ביתא גדידא פאצנע דרבזין עלי סטחך ולא תגעל גרמא פי מנזלך יסקט מנה
מן יסקט׃ לא תזרע כרמך כלאים פן תקדש המלאה הזרע אשר תזרע ותבואת
הכרם׃ לא תזרע כרמך עירובין דלמא תסתאב דמעת זרעא דתזרע ועללת
כרמא׃ ולא תזרע כרמך מן נועין כילא תחרם עליך מלא אלזרע אלדי תזרעה
מע גלה אלכרם׃ לא תחרש בשור ובחמר יחדו׃ לא תרדי
בתורא ובחמרא כחדא׃ ולא תעמל בתור וחמאר גמיעא׃ לא תלבש שעטנז
צמר ופשתים יחדו׃ לא תלבש שעטניזא עמר וכיתן מערב כחדא׃ ולא תלבס
מכתלטא מן צוף וכתאן גמיעא׃ גדלים תעשה לך על
ארבע כנפות כסותך אשר תכסה בה׃ כרוספדין תעביד לך על ארבע כנפי כסותך
דתתכסי

לחמורו
וכן תעשה
לשמלתו
וכן תעשה
לכל [illegible]

בה יא צנעלך גראילא עליאדבע אטראף אזדאר עלי תתגטאבה: כי יקח
איש אשה ובא אליה ושנאה: אדי יסב גבר אתתא וייעול לותה ויסנהא: ואן תזווג
רגל באמראה ודכל בהא תם שנאהא: ושם לה עלילת דברים והוציא עליה שם רע ואמר
את האשה הזאת לקחתי ואקרב אליה ולא מצאתי לה בתולים: וישוי לה תסקופי מלין ויפיק
עלה שום ביש ויימר ית אתתא הדא נסיבית ועלית לותה ולא אשכחית לה בתולין:
ונגעל להא עללא מן כלאם ואכלג עליהא אסמא רדייא ויקול אני תזוגת בהדה אלאמראה
ודנות מנהא ולם אגד להא בראה: ולקח אבי הנער ואמה והוציאו את בתולי הנער אל
זקני העיר השערה: ויסב אבוה דעולימתא ואמה ויפקון ית בתולי עולימתא
לקדם סבי קרתא לתרע בית דינא דתמן: תם יאכד אביהא ואמהא ט בראה טאבדנוהא
אלי שיוך אלקריה אלי באב אלחכאם: ואמר אבי הנער אל הזקנים את בתי נתתי לאיש
הזה לאשה וישנאה: ויימר אבוהא דעולימתא לסביא ית ברתי יהבית לגברא הדין לאתו
ושנה: פיקול אבוהא לאשיוך אני זוגת אבנתי להדא אלרגל פשנאהא: והנה הוא שם
עלילת דברים לאמר לא מצאתי לבתך בתולים ואלה בתולי בתי ופרשו השמלה לפני
זקני העיר: והא הוא שוי [redacted] תסקופי מלין למימר לא אשכחית לברתך בתולין
ואלין בתולי ברתי ויפרסון שושיפא קדם סבי קרתא: והודא קד געל להא עללא מן
אלכלאם לם אגד לדא בראה והדה בראתהא ויבסטו אלמנדיל או מקאמה בין
אידיהם: ולקחו זקני העיר ההוא את האיש ויסרו אתו: וידברון סבי קרתא ההיא ית גברא
ויילקון יתיה: פליאכד שיוך אלקריה הדך אלרגל [redacted]: וענשו אתו מאה כסף ונתנו [redacted]
לאבי הנערה כי הוציא שם רע על בתולת ישראל ולו תהיה לאשה לא יוכל ויודבונה
לשלחה כל ימיו: ויגבון מניה מאה סלעין דכסף ויתנון לאבוהא דעולימתא ארי אפיק
שום ביש על בתולתא דישראל וליה תהי לאיתו ליתליה רשו למפטרה כל יומוהי: ויתמוה כ ת
מאיה דרהם וידפעונהא לי אבו אלגאריה למא אכרג אסמא רדייא עלי בכר מן אלאסר
ותכון לה זוגה [redacted] ולא יגוז לה טלאקהא טול עמרה: ואם אמת היה הדבר הזה לא
נמצאו בתולים לנער: ואם קשטא הוא פתגמא הדין לא אשתכחו בתולין לעולימתא הוה
ואן כאן אלאמר חקא ולם תוגד לאלגאריה בראה: והוציאו את הנער אל פתח בית
אביה וסקלוה [redacted] עירה באבנים ומתה (עירה באבנים) כי עשתה נבלה בישראל
לזנות בית אביה ובערת הרע מקרבך: ויפקון ית עולימתא לתרע בית אבוהא ויתרגמונה קרי ת ת
אנשי [redacted] באבניא ותמות ארי עבדת קלנא בישראל לזנאה בית אבוהא ותפלי עביד
דביש מבינך: פלתכרג אלי באב בית אביהא וירגמוהא גמיע אהל קריתהא באלחגארה
אלי אן תמות למא צנעת כסאסה פי אסראיל פגרת מחצנה פי בית אביהא ואנפו אהל
אלשר מן בינכם: כי ימצא איש שכב עם אשה בעלת בעל
ומתו גם שניהם האיש השכב עם האשה והאשה ובערת הרע מישראל: אדי ישתכח

אתת גבר׳ שכיב עם איתתא ואיתתא גבר׳ ויתקטלון אף תרויהון גברא דשכיב עם איתתא
ואתתא ותפלי עביד דביש מישראל ׃ ואן יוגד רגל מצאגעא אמראה ואתבעל מווקרת
נמיעא לרגל למצאגעהא ואנף אהל לשר מן אסראיל ׃
ג כי יהיה נער בתולה מאורשה לאיש ומצאה איש בעיר ושכב עמה ׃ ארי תהוי
עולימתא בתולתא מארסא לגבר וישכחנה גברא בקרתא וישכוב עמיה ׃ ואדא
כאנת גאריה בכר מממלכה לרגל פוגדהא רגל אכר פי קריה פצאגעהא ׃ והוצאתם
את שניהם אל שער העיר ההוא וסקלתם אתם באבנים ומתו את הנער על דבר אשר
לא צעקה בעיר ואת האיש על דבר אשר ענה את אשת רעהו ובערת הרע מקרבך ׃
יז ותפקון ית תרויהון לתרע קרתא ההיא ותרגמון יתהון באבניא וימותון ית עולימתא
[redacted] על עיסק דלא צוחת בקרתא וית גברא על עיסק דעני ית איתת חבריה
ותפלי עביד דביש מבינך ׃ פאכרגוהמא גמיעא אלי באב תלך אלקריה וארגמוהמא
באלחגארה חתי ימותא אמא אלגאריה פבסבב מא לם תצרך והי פי אלקריה ואמא
אלרגל פבסבב מא אתא זוגה צאחבה ואנף אהל לשר מן בינכם ׃
ואם בשדה ימצא האיש את הנער המאורשה והחזיק
בה האיש ושכב עמה ומת האיש אשר שכב עמה לבדו ׃ ואם בחקלא ישכח
גברא ית עולימתא דמארסא ויתקף בה גברא וישכוב עמה ויתקטל גברא
דשכיב עמה בלחודוהי ׃ ואן וגד אלגאריה אלממלוכה פי צחרי פצבטהא וצאגעהא
פליקתל דלך אלרגל למצאגעהא וחדה ׃ ולנער לא תעשה דבר אין לנער חטא
מות כי כאשר יקום איש על רעהו ורצחו נפש כן הדבר הזה ׃ ולעולימתא לא
תעביד מידעם לית לעולימתא חובת דין דיקטול ארי כמא דיקום גברא על חבריה
ויקטלניה נפש כן כפתגמא הדין ׃ ולא בהא שיא אד ליס עליהא כטייה תוגב אלקתל
ואנמא מתל אמרהא הדה כמן יקום עלי צאחבה פיקתלה פיפיתה נפסה ׃ כי
בשדה מצאה צעקה הנער המאורשה ואין מושיע לה ׃ ארי בחקלא אשכחה
צוחת עולימתא דמארסא דלית דפריק לה ׃ ואד וגדהא פי צחרי פימכן אן תכון
קד צרכת ולם יכון להא מגית ׃ כי ימצא איש נער
בתולה אשר לא אורשה ותפשה ושכב עמה ונמצאו ׃ ארי ישכח גבר עולימתא
בתולתא דלא מארסא ויוחדניה וישכוב עמה וישתכחון ׃ ואן וגד רגל גאריה בכרא
לם תמלך פצבטהא וצאגעהא פוגדא ׃ ונתן האיש השכב עמה לאבי הנער חמשים כסף
ולו תהיה לאשה תחת אשר ענה לא יוכל שלחה כל ימיו ׃ ויתן גברא דשכיב עמה לאבוהא
דעולימתא חמשין סלעין דכסף וליה תהי לאנתו חלף דעניה לית ליה רשו למפטרה כל יומוהי ׃
פליעטי ללאביהא כמסין דרהמא ותכון לה זוגה בדל מא אתאהא ולא יגוז לה
ד טלאקהא טול עמרה ׃ לא יקח איש את אשת אביו ולא יגלה
כנף אביו ׃ לא יסב גבר ית איתת אבוהי ולא יגלי כנפא דאבוהי ׃ ולא יתזווג דקל זוגה

אביה ולא יכשף כנף אביה ׃ לא יבא פצוע דכא וכרות שפכה
בקהל יהוה ׃ לא ידכי דפסיק ומחבל למיעל בקהלא דייי ׃ ולא ידכל מטרוג טכצא
ומקטוע טאחלי לפי נוק טלה ׃ לא יבא ממזר בקהל יהוה גם דור
עשירי לא יבא לו בקהל יהוה ׃ לא ידכי ממזירא למיעל בקהלא דייי אף דרא עשירא
לא ידכי ליה למיעל בקהלא דייי ׃ לא ידכל אהנים פינוק טלה חתי גיל טשאשר
מנה לא ידכל פי נוק טלה ׃ לא יבא עמוני ומואבי בקהל
יהוה גם דור עשירי לא יבא להם בקהל יהוה עד עולם ׃ לא ידכון עמונאי ומואבאי
למיעל בקהלא דייי אף דרא עשיראה לא ידכי להון למיעל בקהלא דייי עד עלמא ׃
ולא ידכל עמוני ומאבי פי נוק טלה חתי גיל טשאשר מנהם לא ידכל פי נוק טלה טי
טאבד ׃ על דבר אשר לא קדמו אתכם בלחם ובמים בדרך בצאתכם ממצרים
ואשר שכר עליך את בלעם בן בעור מפתור ארם נהרים לקללך ׃ על עיסק דלא
ערעו יתכון בלחמא ובמיא באורחא במפקכון ממצרים ודיאגר עליך ית
בלעם בר בעור מפתור ארם דעל נהרא ללטטותך ׃ בסבב מא לם יתלקונכם באלכבז
ואלמא פי טריק כרוגכם מן מצר ולמא אסתאגר עליך בלעם בן בעור מן פתור
ארם נהרים לילענך ׃ ולא אבה יהוה אלהיך לשמע אל בלעם ויהפך יהוה אלהיך
לך את הקללה לברכה כי אהבך יהוה אלהיך ׃ ולא אבא ייי אלהך לקבלא מן בלעם והפך ייי
אלהך לך ית לוטין לברכן ארי רחמך ייי אלהך ׃ ולם ישא אללה אן יקבל מן בלעם בל
קלב לך לענה ברכה למא אחבך ׃ לא תדרש שלמם וטבתם כל ימיך לעולם ׃
לא תתבע שלמהון וטבתהון כל יומך לעלם ׃ פלא תלתמס סלאמהם וכירהם
טול זמאנך אבדא ׃ לא תתעב אדמי כי אחיך הוא לא
תתעב מצרי כי גר היית בארצו ׃ לא תרחיק אדומאה ארי אחוך הוא לא תרחיק
מצראה ארי דייר הויתא בארעיה ׃ ולא תכרה אדומי לאנה אכוך ולא תכרה
אלמצרי לאנך כנת דריבא פי בלדה ׃ בנים אשר יולדו להם דור שלישי יבא להם
בקהל יהוה ׃ בנין דיתילדון להון דרא תליתאה ידכון להון למיעל בקהלא דייי ׃
ואלגיל אלתאלת מן אלבנין אלדין יולדון להם ידכלון פי נוק טלה ׃
כי תצא מחנה על איביך ונשמרת מכל דבר רע ׃ ארי תיפוק
משריתא על בעלי דבבך ותסתמר מכל מדעם ביש ׃ ואדא כרגת לטחרב עלי
אעדאיך פאחתרס פצלא מן כל אמר קביח לה ׃ כי יהיה בך איש אשר לא יהיה
טהור מקרה לילה ויצא אל מחוץ למחנה לא יבא אל תוך המחנה ׃ ארי יהי בך גבר
דלא יהי דכי מקרי ליליא ויפוק למברא למשריתא לא יעול לגו משריתא ׃ ואדא
כאן פיכם רגל ליס בטאהר מן שארץ אליל פליכרג אלי כארג מן אלעסכר מן תית
לא ידכל וסטה ׃ והיה לפנות ערב ירחץ במים וכבא השמש יבא אל תוך המחנה ׃

דיר למפני רמשא יסחי במיא וכמעל שמשא ייעול לגו משריתא : טארא גאו שב
אתאגה ביל ירחץ בר מאו ענר מניב ב שמש ירכל ביה ; [redacted]
[redacted] ויד תהיה לך מחוץ למחנה ויצאת שמה חוץ ; ואתר
מתקן יהי לך מברא למשריתא ותיפוק תמן לברא : וליבוי לך מכאן בארג
ראך ב עסכר תבול הנאן כארגר מנה : ויתד תהיה לך על אזנך והיה בשבתך
חוץ וחפרתה בה ושבת וכסית את צאתך : ומיכתא תהי לך על זינך ויהי
במתבך בברא ותחפר בה ותתוב ותכסי ית מפקתך : ויכון לך ותרמעד אחך
פארא תנהית כארנא מנה פאחתר בה ועד פנגטייך ארגיע : כי יהוה אלהיך
מתהלך בקרב מחנך להצילך ולתת איביך לפניך והיה מחניך קדוש ולא
יראה בך ערות דבר ושב מאחריך ; אדייע אהך שכינתיה [redacted]
מהלכא בגו משריתך לשיזבותך ולמ מסר סנאך קדמך ויהי משריתך
קדישא ולא יתחזי בך עבירת מלעם ויתוב מימריה מלאיטבא לך ; לאו ארה
רבך גירה סאך פיומט עסכרי לבר דיסרם אשאיך כיו ירדיר פיכון עסכרך מקדסא
ולא יראניך אמרא קביחא פינצרה ענר ;
לא תסגיר
עבד אל אדניו אשר ינצל אליך מעם אדניו ; לא תמסר עבד עממין ליד רבוניה
דישתיזיב לותך מן קדם רבוניה ; ולא תסלם עבדא טימולאה יתכלץ איר מן דינר
בל תומנה ; עמך ישב בקרבך במקום אשר יבחר באחד שעריך בטוב לו לא תוננו ;
עמך יתיב בינך באתרא דיתרעי חד מן קרויך בד יוטב ליה לא תונניה ; ודיגלס ענרך
פימאבינר פימיצע אדי יכראדה פי אחד מ חדר שאצלח לה ולא תעתהרה ;
לא תהיה קדשה מבנות ישראל ולא יהיה קדש מבני
ישראל ; לא איתתא מבנת ישראל לגבר עבד ולא יסב גברא מבני ישראל איתא
אמה ; ולא תבוי מן בנאת אסראיל זנה ולא מן בני אסראיל מכתע ; לא תביא
אתנן זונה ומחיר כלב בית יהוה אלהיך לכל נדר כי תועבת יהוה אלהיך גם שניהם ;
לא תעיל אגר זניתא וחולפי כלבא לבית מקדשא דיי אלהך לכל נדר ארי מרחק קדם יי אלהך אף תרויהון ; ולא תוכל
שיאמן אגעל אזואני ואתמאן אכלאב איבית אלה רבך פי נדר לאן אלה רבך
יבכרהמא גמיעא ;
לא תשיך לאחיך נשך כסף נשך
אכל נשך כל דבר אשר ישך ; לא תרבי לאחוך רבית כסף רבית עבור רבית כל
מיד עם המהרבי ; לא תשאיו אכיך עינה דראהם עינה טעאם ועינה כל אמר
ישאיין ; לנכרי תשיך ולאחיך לא תשיך למען יברכך יהוה אלהיך בכל משלח ידך
על הארץ אשר אתה בא לרשתה ; לבר עממין תרבי ולאחוך לא תרבי בדיל
דיברכנך יי אלהך בכל אושטות ידך על ארעא דאת עליל לתמן למירתה ; בל
אגריב תשאינה ואכיך לא תשאינה לכי יבארך לך אלה פי גמיע ממד ידך פי
טבדד

ש ש

אכלד אדי אנת דאכל איה לתחוזה ; כי תדר נדר ליהוה
אלהיך לא תאחר לשלמו כי דרש ידרשנו יהוה אלהיך מעמך והיה בך חטא ;
ארי תידר נדר קדם יי אלהך לא תאחר לשלמותיה ארי מתבע יתבעניה יי אלהך מינך
ויהי בך חובא ; ואדא נדרת נדרא ללה רבך פלא תוכר וופאה פאן אללה רבך טאלבה
בה מטאלבה פתחצל בה עקובה ; וכי תחדל לנדר לא יהיה בך חטא ; וארי תתמנע
מלמידר לא יהי בך חובא ; [illegible]
מוצא שפתיך תשמר ועשית כאשר נדרת ליהוה אלהיך נדבה אשר דברת בפיך ;
אפקות ספותך תיטר ותעביד כמא דנדרת קדם יי אלהך נדבתא די מלילתא בפומך ; מאלו
אנתדית אולא מן אכתיאר למא תחלבך עקובה ; לא מא כאן מן שפתיך אחפטה
ואעמל בה כמא נדרת נדרא ללה רבך מתברעא מא קלתה בפאך ; כי תבא
בכרם רעך ואכלת ענבים כנפשך שבעך ואל כליך לא תתן ; ארי תיעול בכרמא
דחברך ותיכול ענבין כנפשך כסבעך ולמנך לא תתן ; ואדא אסתוגרת פי כרם צאחבך
פכל מן אלענב שהותך שבעך ולא תצע מנה פי אניתך ;
כי תבא בקמת רעך וקטפת מלילת בידך וחרמש לא תניף על קמת רעך ; ארי תיעול
בקמתא דחברך ותקטוף דמלין בידך ומגלא לא תרים על קמתא דחברך ; ואדא
אסתוגרת פי סנבל צאחבך פאקטף מא תרבה פי ידך ולא אמנגל עלי צאחבך
לנבסך ; כי יקח איש אשה ובעלה והיה אם לא תמצא
חן בעיניו כי מצא בה ערות דבר וכתב לה ספר כריתת ונתן בידה ושלחה מביתו ;
ארי יסב גבר איתתא ויבעלינה ויהי אם לא תשכח רחמין בעינוהי ארי אשכח
בה עבירת פתגם ויכתוב לה גט פטורין ויתין בידה ויפטרינה מביתיה ; ואדא
תזוג רגל באמראה ומלכהא תם אנהא למתגד חטא ענדה או וגד עליהא
אמרא קביחא פילכתב להא כתאב קטעה וידפעה אליהא ויטלקהא מנה ;
ויצאה מביתו והלכה והיתה לאיש אחר ; ותיפוק מביתיה ותהך ותהי לגבר אחרן ; פאן כרגת
מן ענדה ומצת וצארת לרגל אכר ; ושנאה האיש האחרון וכתב לה ספר כריתת ונתן
בידה ושלחה מביתו או כי ימות האיש האחרון אשר לקחה לו לאשה ; ויסנינה גברא
בתראה [illegible] ; פשנאהא אלרגל אלאכר ויכתוב לה גט פיטורין ויתין בידה
ויפטרינה מביתיה או ארי ימות גברא בתראה דנסבה ליה לאתו ; פשנאהא אלרגל
אלאכר וכתב להא כתאב קטעה ודפעה אליהא וטלקהא מנה או מאת אלרגל אלאכר
אלדי אתכדהא לה זוגה ; לא יוכל בעלה הראשון אשר שלחה לשוב לקחתה
להיות לו לאשה אחרי אשר הטמאה כי תועבה היא לפני יהוה ולא תחטיא את

וארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה ׃ לית לה רשו לבעלה קדמאה דפטרה למיתב
למיסבה למהוי ליה לאתו בתר דאסתאבת ארי מרחקא היא קדם יי ולא תחייב ית ארעא
דיי אלהך יהב לך אחסנא ׃ פלא יחל לבעלהא אלאול אלדי טלקהא אן יעוד ויתזוג בהא
אן תכון קד אזוגת בעד מא מלכהא גירה פאנהא כריהה בין ידי אללה פלא תוקע
כטא עלי בלדך אלדי אללה רבך מעטיך ׃ כי יקח איש אשה
חדשה לא יצא בצבא ולא יעבר עליו לכל דבר נקי יהיה לביתו שנה אחת ושמח את
אשתו אשר לקח ׃ ארי יסב גבר אתתא חדתא לא יפוק בחילא ולא יעבר עלוהי
לכל פתגם פני יהי לביתיה שתא חדא ויחדי ית אתתיה דנסיב ׃ ואדא תזוג גל
באמראה גדידה פלא יכרג פי גיש ולא ימר בהא שיא מן אמרה בל יכון פארגא לביתה
סנה יאחדה יפרח זוגתה אלתי אתכדהא ׃ לא יחבל רחים ורכב כי נפש הוא חבל ׃
לא יתסב משכונא רחיא ורכבא ארי בהון מתעביד מזון לכל נפש ׃ לא יסתרהן
אחד רחא אספלי ולא עליא פאנה יסתרהן קות אנפס ׃
כי ימצא איש גנב נפש מאחיו מבני ישראל והתעמר בו ומכרו ומת הגנב ההוא
ובערת הרע מקרבך ׃ ארי ישתכח גבר גניב נפשא מאחוהי מבני ישראל ויתגר
ביה ויזבניניה ויתקטיל גנבא ההוא ותפלי עביד דביש מבינך ׃ ואן וגד אנסאן קד
סרק נפסא מן אכותה מן בני אסראיל מן בני אסראיל פאסתרקהא או באעהא
פאקתלה דלך אלסארק ואנף אהל אלשר מן בינכם ׃
השמר בנגע הצרעת לשמר מאד ולעשות ככל אשר יורו אתכם הכהנים
[illegible] הלוים כאשר צויתים תשמרו לעשות ׃ אסתמר במכתש סגירו
למיטר לחדא ולמעבד ככל דילפון יתכון כהניא ליואי כמא דפקדית ינון תטרון
למעבד ׃ ותחרז מן בלא אלברץ ואחפץ דסומה גדא ואעמל פיה כמא יפתוכם
אלאימה ואלליואניין כמא אמרתהם ׃ זכור את אשר עשה יהוה אלהיך למרים
בדרך בצאתכם ממצרים ׃ הוי דכיר ית דעבד יי אלהך למרים באורחא כד
במיפקכון ממצרים ׃ ואדכר עלי מא צנע אללה רבך במרים מדה פי טריק
כרוגכם מן מצר ׃ כי תשה ברעך משאת מאומה
לא תבא אל ביתו לעבט עבטו ׃ ארי תרשי בחברך רשות מידעם לא תיעול
לביתיה למיסב משכוניה ׃ ואדא אנסית צאחבך נסייה שי פלא תדכל אלי ביתה
תאכד עצוהא ׃ בחוץ תעמד והאיש אשר אתה נשה בו יוציא אליך את
העבוט החוצה ׃ בברא תקום וגברא דאת רשי ביה יפיק לך ית משכונא לברא ׃
בל קף כארגא ואלרגל אלדי אנסיתה הו יכרג לך אלעוץ אלי כארג ׃ ואם איש עני
הוא לא תשכב בעבטו ׃ ואם גבר מסכין הוא לא תשכב במשכוניה ׃ ואן כאן רגלא
צעיפא פלא תבית ועוצה ענדך ׃ השב תשיב לו את העבוט כבוא השמש ושכב
בשלמתו

בשלמתו וברכך ולך תהיה צדקה לפני יהוה אלהיך : אתבא אתיב ליה ית משכונא
כמיעל שמשא וישכוב בכסותיה ויברכינך ולך תהי זכו קדם יי אלהך : בל רדה
אליה ענד מגיב אלשמס אד ינאם פיה פידעו לך ותכון לך חסנה בין ידי אללה רבך :
לא תעשק שכיר עני ואביון מאחיך או מגרך אשר
בארצך בשעריך : לא תעשק אגירא עניא ומסכינא מאחך או מגיורך דבארעך
בקרויך : ולא תגשם אגירא צעיפא או מסכין מן אכותך או מן מתגירך אלדי
פי בלדך פי מחלך : ביומו תתן שכרו ולא תבוא עליו השמש כי עני הוא ואליו
הוא נשא את נפשו ולא יקרא עליך אל יהוה והיה בך חטא : ביומיה תתן אגריה ולא
תיעול עלוהי שמשא ארי עניא הוא וליה הוא מסר ית נפשיה ולא יקרי עלך קדם יי
ויהי בך חובא : בל אעטה אגרתה פי יומה מן קבל אן תגיב אלשמס אד הו צעיף
ואליה אלאגר כאטר נפסה ולא ידעו עליך אלי אללה פתחל בך עקובה :
לא יומתו אבות על בנים ובנים לא יומתו על אבות איש בחטאו יומתו : לא יקטלון
אבהן על פום בנין ובניא לא ימותון על פום אבהן אנש בחוביה ימותון : ולא יקתל
אלאבא ען אלבנין ולא אלבנין ען אלאבא כל יקתל פלאמר בכטייתה :
לא תטה משפט גר יתום ולא תחבל בגד אלמנה : לא תצלי דין גיור
יתם ולא תיסב משכונא כסות ארמלא : ולא תמיל חכם גריב או יתים ולא תסתרהן
תוב ארמלה : וזכרת כי עבד היית במצרים ויפדך יהוה אלהיך משם על כן אנכי
מצוך לעשות את הדבר הזה : ותדכר ארי עבדא הויתא במצרים ופרקך יי אלהך
מתמן על כן אנא מפקדך למעבד ית פתגמא הדין : ואדכר אנך כנת עבדא
במצר ופכך אללה רבך מן תם ולדלך אנא אמרך באן תצנע הדא אלאמר :
לא תקצור קצירך בשדך ושכחת עמר בשדה לא
תשוב לקחתו לגר ליתום ולאלמנה יהיה למען יברכך יהוה אלהיך בכל מעשה
ידיך : ארי תחצוד חצדך בחקלך ותתנשי עומרא בחקלא לא תתוב למסביה
לגיורא ליתמא ולארמלתא יהי בדיל די יברכנך יי אלהך בכל עובדי ידך : ואדא
חצדת חצאדך פי צ׳יעתך פנסית כדסה מנה פלא תרגע פי אכדהא בל
תכון לגריב ואליתים ואלארמלה לכי יבארך לך אללה רבך פי גמיע עמל ידך :
כי תחבוט זיתך לא תפאר אחריך לגר ליתום ולאלמנה
יהיה : ארי תחבוט זיתך לא תבלי בתרך לגיורא ליתמא ולארמלתא יהי : ואדא
כרטת זיתונך פלא תערץ בעדהא בל יכון לגריב ואליתים ואלארמלה : כי תבצר
כרמך לא תעולל אחריך לגר ליתום ולאלמנה יהיה : ארי תקטוף כרמך לא
תעולל בתרך לגיורא ליתמא ולארמלתא יהי : וזכרת כי עבד היית בארץ

מצרים על כן אנכי מצוך לעשות את הדבר הזה ׃ ותדכר ארי עבדא הויתא בארעא
דמצרים על כן אנא מפקדך למעבד ית פתגמא הדין ׃ ואדכר אנך כנת
עבדא פי בלד מצר ולדלך אנא אמרך באן תצנע הדא אלאמר ׃
כי יהיה ריב בין אנשים ונגשו אל המשפט ושפטום והצדיקו
את הצדיק והרשיעו את הרשע ׃ ארי יהי דין בין גבריא ויתקרבון לדינא
וידינונון ויזכון ית זכאה ויחיבון ית חייבא ׃ אדא כאנת כצומה בין אנאס פליתקדמו
אלי אלחכם יחכמו בינהם וידכו אלזכי ויצלמו אלצאלם ׃ והיה אם בן הכות הרשע
והפילו השפט והכהו לפניו כדי רשעתו במספר ׃ ויהי אם בר חייב לאלקאה
ויבטחניה דיינא וילקיניה קדמוהי כמיסת חובתיה במנין ׃ פאן אסתחק
אלמדנב אלצרב פליבטחה אלחאכם ויצרבה בחצרתה במקדאר כטייתה באחצא ׃
ארבעים יכנו לא יסיף פן יסיף להכותו על אלה מכה רבה ונקלה אחיך לעיניך ׃
ארבעין ילקיניה לא יוסיף דלמא יוסיף לאלקיותיה על אלין מחא רבא ויקל
אחוך לעינך ׃ יגלדה ארבעין גלדה לא יזיד עליהא שיא פאן זאד עליהא
שיא צארת גלדה ליהון אכיך בחצרתך ׃ לא תחסם שור בדישו ׃ לא תיחוד פום
תורא בדיישיה ׃ ולא תכמם אלתור פי דיאסה ׃
כי ישבו אחים יחדו ומת אחד מהם ובן אין לו לא תהיה אשת המת החוצה לאיש
זר יבמה יבא עליה ולקחה לו לאשה ויבמה ׃ ארי יתבון אחין כחדא וימות
חד מנהון ובר לית ליה לא תהי איתת דמיתא לברא לגבר אוחרן יבמה יעול
עלה ויסבה לה לאתו ויבמנה ׃ ואדא אקאם אכואן גמיעא תם מאת אחדהמא
ולם יכון לה ולד פלא תכון זוגה אלמית לרגל גריב כארג ען אכוה בל
סלפהא ידכל אליהא באן יתכדהא לה זוגה ויבנבהא ׃ והיה הבכור אשר תלד
יקום על שם אחיו המת ולא ימחה שמו מישראל ׃ ויהי בוכרא דתיליד יקום
על שמא דאחוהי מיתנא ולא יתמחי שמיה מישראל ׃ פיכון אלבכר אלדי ידנא אן מיתא
תלד מנה הו אלדי יקום עלי אסם אכיה אלמית ללא ינדרס אסמה מן אסראיל ׃ ואם
לא יחפץ האיש לקחת את יבמתו ועלתה יבמתו השערה אל הזקנים ואמרה מאן
יבמי להקים לאחיו שם בישראל לא אבה יבמי ׃ ואם לא יצבי גברא למיסב ית
יבמתיה ותיסק יבמתיה לתרע בית דינא לקדם סביא ותימר לא צבי יבמי לאקמא
לאחוהי שמא בישראל לא אבה ליבמותי ׃ פאן לם ישא אלרגל אן יתזוג
סליפתה פלתצעד אלי באב אלמשאיך ותקול קד אבא סלפי אן יקים לאכיה
אסמא פימא בין אסראיל ולם ישא אן יבנבני ׃ וקראו לו זקני עירו ודברו אליו
ועמד ואמר לא חפצתי לקחתה ׃ ויקרון ליה סבי קרתיה וימללון עמיה ויקום ויימר
לא רעינא למיסבה ׃ פידעובה שיוך קריתה ויכלמוה פי דלך פאדא יקום עלי דלך
ויקול

ויקל אני לא אריד לתזוג בהא ׃ ונגשה יבמתו אליו לעיני הזקנים וחלצה נעלו
מעל רגלו וירקה בפניו וענתה ואמרה ככה יעשה לאיש אשר לא יבנה את בית
אחיו ׃ ותתקרב יבמתיה לותיה לקדם סביא ותשלוף סיניה מעל רגליה ותירוק באפוהי
ותתיב ותימר כדין יתעביד לגברא דלא יבני ית ביתא דאחוהי ׃ תתקדם אליה בחצרת
אלשיוך ותכלע נעלה ען רגלה ותבצק בחצרתהם ואגאבת הכדא יצנע באלרגל
אלדי לם יבני בית אכיה ׃ ונקרא שמו בישראל בית חלוץ הנעל ׃ ויתקרי שמיה
בישראל בית שליף סינא ׃ ויסמא אסמה פי אסראיל בית מכלוע אלנעל ׃

כי ינצו אנשים יחדו איש ואחיו וקרבה אשת האחד להציל את
אישה מיד מכהו ושלחה ידה והחזיקה במבשיו ׃ ארי ינצון גברין כחדא גבר ואחוהי
ותתקרב איתת חד לשיזבא ית בעלה מיד מחוהי ותושיט ידה ותתקף בבית
בהתתיה ׃ ואן תנאזע רגלאן גמיעא פתקרב אחדהמא אליה פתקדמת זוגתה לתכלצה
מן יד צארבה ומדת ידהא ואמסכת אליה ׃ וקצתה את כפה לא תחוס עינך ׃ ותקוץ ית ידה
לא תחוס עינך ׃ פאקטע ידהא לתכליצה מנהא ולא תשפק עליהא ׃

לא יהיה לך בכיסך אבן ואבן גדולה וקטנה ׃ לא יהי לך בכיסך
מתקל ומתקל רב וזעיר ׃ לא יכון לך פי כיסך צנגתאן כברי וצגרי ׃ לא יהיה לך בביתך
איפה ואיפה גדולה וקטנה ׃ לא יהי לך בביתך מכילא ומכילא רבתא וזעירתא ׃ ולא
יכון לך פי ביתך מכילין כביר וצגיר ׃ אבן שלמה וצדק יהיה לך איפה שלמה וצדק יהיה
לך למען יאריכו ימיך על האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך ׃ מתקלין שלמין וקשוט
יהוון לך מכילן שלמין דקשוט יהוון לך בדיל דיורכון יומך על ארעא דיי אלהך יהיב לך ׃
בל צנגאת ואפיאת עאדלאת יכון לך לכי תטול אעמרך פי אלבלד אלדי אללה רבך מעטיך ׃ כי
תועבת יהוה אלהיך כל עשה אלה כל עשה עול ׃ ארי מרחק קדם יי אלהך כל עביד אלין כל עביד
שקר ׃ אן כריה אללה רבך כל צאנע האולי גמיע צאנעי גור ׃

זכור את אשר עשה לך עמלק בדרך בצאתכם ממצרים ׃ הוי דכיר ית דעבד לך עמלק
באורחא במיפקכון ממצרים ׃ ואדכר מא צנע בך עמלק פי טריק פי כרוגכם מן מצר ׃
אשר קרך בדרך ויזנב בך כל הנחשלים אחריך ואתה עיף ויגע ולא ירא אלהים ׃ דערעך
באורחא וקטיל בך כל דהוו מתאחרין בתראך ואת משלהי ולאי ולא דחיל מן קדם יי ׃
אנה ואפאך פי אלטריק ותתרת מנך גמיע אלמנקטעין ורואך ואנת לגב ותעב ולם יכאף אללה ׃
והיה בהניח יהוה אלהיך לך מכל איביך מסביב בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה
לרשתה תמחה את זכר עמלק מתחת השמים לא תשכח ׃ ויהי כד יניח יי אלהך לך מכל
בעלי דבבך מסחור סחור בארעא דיי אלהך יהיב לך אחסנא למירתה תמחי ית דוכרניה
דעמלק מתחות שמיא לא תתנשי ׃ פאדא אראחך אללה רבך מן גמיע אעדאך אלדין חואליך
פי אלבלד אלדי אללה רבך מעטיך נחלה לתחוזה פאמח דכר עמלק מן תחת אלסמא לא תנס
ראך ׃ קי׳ פסוקים סימן עלי׳ כה״ן כי

והיה כי תבא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה וירשתה וישבת
בה ׃ ויהי ארי תעול לארעא דיהוה אלהך יהיב לך אחסנא ותירתה
ותיתיב בה ׃ ואדא דכלת אלבלד אלדי אללה רבך מעטיך נחלה פחזתהא ואקמת פיהא ׃
ולקחת מראשית כל פרי האדמה אשר תביא מארצך אשר יהוה אלהיך נתן לך ושמת
בטנא והלכת אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו שם ׃ ותיסב מריש כל איבא
דארעא דתיעול מארעך דיהוה אלהך יהיב לך ותשוי בסלא ותהך לאתרא דיתרעי יהוה
אלהך לאשראה שכינתיה תמן ׃ פכד מן אואיל תמר אלארץ אלדי תדכלה מן ארצך אלדי
אללה רבך מעטיך וציירה פי סלה ואמץ בה אלי אלמוצע אלדי יכתארה אללה רבך ליחל נורה
פיה ׃ ובאת אל הכהן אשר יהיה בימים ההם ואמרת אליו הגדתי היום ליהוה אלהיך כי
באתי אל הארץ אשר נשבע יהוה לאבתינו לתת לנו ׃ ותיתי לות כהנא דיהי ביומיא
האנון ותימר ליה חויתי יומא דין קדם יהוה אלהך ארי עלית לארעא דקיים יהוה לאבהתנא
למיתן לנא ׃ ותצל בה אלי אלאמאם אלדי יכון פי דלך אלזמאן וקל לה שכרת אליום אללה
רבך אד דכלת אלא אלבלד אלדי קסם אללה לאבאינא אן יעטיה לנא ׃ ולקח הכהן הטנא
מידך והניחו לפני מזבח יהוה אלהיך ׃ ויסב כהנא סלא מן ידך ויחתניה קדם מדבחא
דיהוה אלהך ׃ ויאכד אלאמאם תלך אלסלה מן ידך ויצעהא בין ידי מדבח אללה רבך ׃
וענית ואמרת לפני יהוה אלהיך ארמי אבד אבי וירד מצרימה ויגר שם במתי מעט ויהי
שם לגוי גדול עצום ורב ׃ ותתיב ותימר קדם יהוה אלהך לבן ארמאה בעא לאובדא ית אבא
ונחת למצרים ודר תמן בעם זעיר והוה תמן לעם רב ותקיף וסגי ׃ תם אבתדי
וקל בין ידי אללה רבך אן ארמי כאד אן יביד אבי פנזל אלא מצר ונזל יסכן תם
ברהט קליל פצאר תם אמה כתירה עטימה כבירה ׃ וירעו אתנו המצרים ויענונו
ויתנו עלינו עבדה קשה ׃ ואבאישו לנא מצראי ועניונא ויהבו עלנא פלחנא קשיא ׃
ואסא בנא אלמצריון ועדבונא וגעלו עלינא סכרה צעבה ׃ ונצעק אל יהוה אלהי
אבתינו וישמע יהוה את קלנו וירא את ענינו ואת עמלנו ואת לחצנו ׃ וצלינא
קדם יהוה אלהא דאבהתנא וקביל יהוה צלותנא וגלי קדמוהי עמלנא ולאותנא ודוחקנא ׃
פצרכנא אלי אללה אלאה אבאינא פסמע צותנא ונטר לצעפנא ושקאנא וצנכנא ׃
ויוצאנו יהוה ממצרים ביד חזקה ובזרע נטויה ובמרא גדול ובאותות ובמפתים ׃
ואפקנא ייי ממצרים ביד תקיפא ובדרע מרמם ובחזונא רבא ובאתין ובמופתין ׃
ואכרגנא מן מצר ביד שדידה ודראע ממדודה ותכויף עטים ואיאת וברהין ׃ ויבאנו
אל המקום הזה ויתן לנו את הארץ הזאת ארץ זבת חלב ודבש ׃ ואיתנא לאתרא הדין
ויהב לנא ית ארעא הדא ארע עבדא חלב ודבש ׃ ואדכלנא אלי הדא אלמוצע ואעטאנא
הדא אלבלד בלד יפיץ אללבן ואלעסל ׃ ועתה הנה הבאתי את ראשית פרי האדמה
אשר נתתה לי יהוה והנחתו לפני יהוה אלהיך והשתחוית לפני יהוה אלהיך ׃ וכען הא
איתיתי ית ריש איבא דארעא דיהבתא לי ייי ותחתיניה קדם ייי אלהך ותסגוד קדם ייי אלהך ׃
ויאן

וטאן הורא קד מתמאיל תמר טארץ טרי רזתינהא יארבתם צעה בין ידי
קדס אלה רבך ואסגד בין ידיה ׃ ושמחת בכל הטוב אשר נתן יהוה אלהיך
ולביתך אתה והלוי והגר אשר בקרבך ׃ ותחדי בכל טבתא דיהב לך יי אלהך
ולאנש ביתך את וליואה ונייורא דבינך ׃ ואפרח בכל כיר רזקך אלה רבך אנת ואל
לוי ואלגריב אלדי פי מחלך ׃
כי תכלה לעשר את
כל מעשר תבואתך בשנה השלישית שנת המעשר ונתתה ללוי לגר ליתום
ואכלו בשעריך ושבעו ׃ ארי תשיצי לעסרא ית כל מעסר עללתך בשתא
תליתיתא שנת מעסרא ותיתין לליואה לגיורא ליתמא ולארמלתא וייכלון
בקרויך ויסבעון ׃ ואדא פרגת מן תעשיר גמיע עשור גלתך ודלך פי סנה אלתאלתה
סנה כמאל אלעשור פאדפעה אלי אללוי ואלגריב ואליתים ואלארמלה ויאכלו מנה
פי מחלך וישבעון ׃ ואמרת לפני יהוה אלהיך בערתי הקדש מן הבית וגם נתתיו
ללוי ולגר ליתום ולאלמנה ככל מצותך אשר צויתני לא עברתי ממצותיך ולא
שכחתי ׃ ותימר קדם יי אלהך כליתי ית קודשא מן ביתא ואף יהבתיה לליואה
ולגיורא ליתמא ולארמלתא ככל תפקידתך דפקידתני לא עברית מפקודך ולא
אתנשיתי ׃ פקל בין ידי אלה רבך קד נפית אלאקדאס מן ביתי וקד דפעתהא אלי אללוי
ואלגריב ואליתים ואלארמלה כגמיע וצאיך אלתי אוציתני לם אתגאוז שיא מנהא
ולם אנסאה ׃ לא אכלתי באני ממנו ולא בערתי ממנו בטמא ולא נתתי ממנו
למת שמעתי בקול יהוה אלהי ככל אשר צויתני ׃ לא אכלית באבלי מניה ולא
חליפית מניה במסאב ולא יהבית מניה למית קבילית למימרא דיי אלהי עבדית ככל
דפקידתני ׃ ואלעשר אלדי לם אכל מנה פי חזני ולם אצרף מנה שיא אלי נגס ולא
פי חוא נגס קבלת אמר אלה רבי פיה וצנעת בה כמא אמרתני ׃ השקיפה
ממעון קדשך מן השמים וברך את עמך את ישראל ואת האדמה אשר נתתה
לנו כאשר נשבעת לאבתינו ארץ זבת חלב ודבש ׃ אסתכי ממדור קודשא מן
שמיא וברך ית עמך ית ישראל ואת האדמה אשר נתתה לנו כאשר נשבעת
לאבהתנא וית ארעא דיהבית לנא כמא דקיימתא לאבהתנא ארע עבדא
חלב ודבש ׃ פאטלע מן מוטן קדסך מן אלסמא ובארך פי שעבך אסראיל ופי
אלארץ אלתי אעטיתנאהא כמא קסמת לאבינא אן תכון ארץ תפיץ לבנא ועסלא ׃
ביום הזה יהוה אלהיך מצוך לעשות את
החקים האלה ואת המשפטים ושמרת ועשית אתם בכל לבבך ובכל נפשך ׃
יומא הדין יי אלהך מפקיד לך למעבד ית קימיא האלין וית דיניא ותטר ותעביד יתהון
בכל ליבך ובכל נפשך ׃ ואעלם כאן אלה רבך יאמרך פי הדא אליום בהדה אלרסום
ואלאחכאם ותחפצהא ותעמל בהא בכל קלבך וכל נפסך ׃ את יהוה האמרת היום

להיות לך לאלהים וללכת בדרכיו ולשמר חקיו ומצותיו ומשפטיו ולשמע בקלו:
ית יי חטבתא יומא דין דמהוי לך לאלה ולמהך באורחן דתקנן קדמוהי ולמיטר
קימוהי ופקודוהי ודינוהי ולקבלא למימריה: ואנת ומרת אללה בן אן יכון
לך אלאהא ותסיר פי טריקה ותחפט רסומה ווצאיאה ואחכאמה ותקבל אמרה:
ויהוה האמירך היום להיות לו לעם סגלה כאשר דבר לך ולשמר כל מצותיו:
ויי חטבך יומא דין למהוי ליה לעם חביב כמא דמליל לך ולמיטר כל פקודוהי:
וכדאך ומרך אליום אן תכון לה אמה כאצה כמא ועדך ואן תחפט גמיע
וצאיאה: ולתתך עליון ליהוה אלהיך כאשר דבר: ולמתנך עלאי על כל
עממיא דעבד לתשבחא ולשום ולרבו ולמהוי עם קדיש קדם יי אלהך
כמא דמליל: ואן יגעלך עאליא עלי כאפה אלאמם אלתי כלקהם מדחה
ואסמא ופכרא ואן תכון שעבא מקדסא ללה רבך כמא ועדך:

על כל הגוים אשר עשה לתהלה ולשם ולתפארת ולהיתך עם קדש ליהוה

ויצו משה וזקני ישראל את העם לאמר שמר את כל המצוה אשר אנכי
מצוה אתכם היום: ופקיד משה וסבי ישראל ית עמא למימר טרו ית כל
תפקידתא דאנא מפקיד יתכון יומא דין: תם אמר מוסי ושיוך בני אסראיל
לקום קאילין אחפטו גמיע אלוצאיא אלתי אמרכם בהא אליום: והיה ביום
אשר תעברו את הירדן אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך והקמת
לך אבנים גדלות ושדת אתם בשיד: ויהי ביומא דתעברון ית ירדנא
לארעא דיי אלהך יהיב לך ותקים לך אבנין רברבין ותסוד יתהון בסידא:
ויכון פי יום תעברון אלארדן אלי אלבלד אלדי אללה רבך מעטיך אנצב לך
חגארא עצימה וכלסהא באספידאג: וכתבת עליהן את כל דברי התורה
הזאת בעברך למען אשר תבא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך ארץ
זבת חלב ודבש כאשר דבר יהוה אלהי אבתיך לך: ותכתוב עליהון ית כל פתגמי
אוריתא הדא במעברך בדיל דתיעול לארעא דיי אלהך יהיב לך ארע עבדא
חלב ודבש כמא דמליל יי אלהא דאבהתך לך: ואכתב עליהא גמיע הדה
אלתוריה בעד עבורך לכי תדכל אלבלד אלדי אללה רבך מעטיך בלד יפיץ לבנא
ועסלא כמא ועדך אללה אלה אבאיך: והיה בעברכם את הירדן תקימו את
האבנים האלה אשר אנכי מצוה אתכם היום בהר עיבל ושדתם אתם בשיד:
ויהי כמעברכון ית ירדנא תקימון ית אבניא האלין דאנא מפקיד יתכון יומא
דין בטורא דעיבל ותסוד יתהון בסידא: פמן בעד מא תעברון אלארדן תנצבו
הדה אלחגארה אלתי אמרכם בהא אליום פי גבל עיבל ותכלצהא באספידאג:
ובנית שם מזבח ליהוה אלהיך מזבח אבנים לא תניף עליהם ברזל: ותבני תמן
מדבחא קדם יי אלהך מדבח אבנין לא תרים עליהון ברזלא: ואבן תם מדבחא ללה
רבך

תבא

רבך מדבח מן חגארה לא תחרך עליהא חדידא ׃ אבנים שלמות תבנה את
מזבח יהוה אלהיך והעלית עליו עולת ליהוה אלהיך ׃ אבנין שלמין תבני ית
מדבחא דיי׳ אלהך ותסיק עלוהי עלון קדם יי׳ אלהך ׃ ולתכון מעד׳ אלדאבח צחיחה
ויקרב עליהא צואעדא ללה רבך ׃ וזבחת שלמים ואכלת שם ושמחת לפני יהוה
אלהיך ׃ ותיכוס נכסת קודשין ותיכול תמן ותחדי קדם יי׳ אלהך ׃ ואדבח דבאיח סלאמה
כלאמה וכלהא הנאך ואפרח בין ידי אלה רבך ׃ וכתבת על האבנים את כל דברי
התורה הזאת באר היטב ׃ ותכתוב על אבניא ית כל פתגמי אוריתא הדא פריש
יאות ׃ יקר כתבה על׳ אלחגארה גמיע עין הדא אלתוריה שרחא גיידא ׃
וידבר משה והכהנים הלוים אל כל ישראל לאמר
הסכת ושמע ישראל היום הזה נהיית לעם ליהוה אלהיך ׃ ומליל משה וכהניא
ליואי עם כל ישר׳ למימר אצית ושמע ישר׳ יומא דין הויתא לעם קדם יי׳ אלהך ׃
תם כלם מוסי ואלאימה ואללואניין אלי אסר קאילין ארכן ואסמעיא אל אסראיל
פאלד׳ יומך הדא קד צרת שעבא ללה רבך ׃ ושמעת בקול יהוה אלהיך ועשית
את כל מצותו ואת חקיו אשר אנכי מצוך היום ׃ ותקביל למימרא דיי׳ אלהך ותעביד
ית פקודוהי וית קימוהי דאנא מפקיד לך יומא דין ׃ פאקבל קולה ואעמל גמיע
וצאיאה ורסומה אלתי אמרכה אליום ׃
ויצו משה את העם ביום ההוא לאמר ׃ ופקיד משה ית עמא ביומא ההוא למימר ׃
תם אמר מוסי קומה פי דלך אליום קאילא ׃ אלה יעמדו לברך את העם על הר
גרזים בעברכם את הירדן שמעון ולוי ויהודה ויששכר ויוסף ובנימן ׃ אליין
יקומון לברכא ית עמא על טורא דגריזין במעברכון ית ירדנא שמעון ולוי ויהודא
ויששכר ויוסף ובנימין ׃ הולאי יקומון ליבארכו אלאמה עלי גבל גריזים בעד
עבורכם אלארדן אלי שמעון ולוי ויהודה ויששכר ויוסף ובנימין ׃ ואלה יעמדו
על הקללה בהר עיבל ראובן גד ואשר וזבולן דן ונפתלי ׃ ואליין יקומון על לוטיא
בטורא דעיבל ראובן גד ואשר זזבולן דן ונפתלי ׃ וענו הלוים ואמרו אל כל איש
ישראל קול רם ׃ ויתיבון ליואי ויימרון לכל אנש ישר׳ קל רם ׃ פיבתדי אללואניין ויקולון
לגמיע אל אסראיל בצות שדיד ׃ ארור האיש אשר יעשה
פסל ומסכה תועבת יהוה מעשה ידי חרש ושם בסתר ויענו כל העם ואמרו אמן ׃
ליט גברא די יעביד צלם וצלמא מרחק קדם יי׳ עובד ידי אומנא וישוי בסתרא
ויתיבון כל עמא ויימרון אמן ׃ מלעון רגל יצנע פסלא או מסבוכא מא יבגצה
אללה או יתכרה מן צנעה צאנע ויצירה לה פי סתר ויגב גמיע אלקום ויקולון אמין ׃
ארור מקלה אביו ואמו ואמר כל העם אמן ׃ ליט דיקל

דיקלי אבוהי ואימיה ויימר כל עמא אמן ; מלעון מסתכף באביה ואמה ויקול
גמיע אלקום אמין ; ארור מסיג גבול רעהו ואמר כל
העם אמן ; ליט דישני תחומיה דחבריה ויימר כל עמא אמן ; מלעון מן יזיל
תכם צאחבה ויקול גמיע אלקום אמין ; ארור משגה
עור בדרך ואמר כל העם אמן ; מלעון מצל צאהר פי טריק ויקול גמיע אלקום אמין ;
ליט דיטעי עוירא באורחא ויימר כל עמא אמן ;
ארור מטה משפט גר יתום ואלמנה ואמר כל
העם אמן ; ליט די צלי דין גיור יתם וארמלא ויימר כל עמא אמן ; מלעון מן
ימייל חכם גריב או יתים או ארמלה ויקול גמיע אלקום אמין ;
ארור שכב עם אשת אביו כי גלה כנף אביו ואמר כל
העם אמן ; ליט דישכיב עם אתת אבוהי ארי גלי כנפא דאבוהי ויימר כל עמא
אמן ; מלעון מן יצאגע זוגה אביה למא כשף כנפה ויקול גמיע אלקום אמין ;
ארור שכב עם כל בהמה ואמר כל העם אמן ; ליט
דישכוב עם כל בעירא ויימר כל עמא אמן ; מלעון מן יצאגע שיא מן דואבאם
ויקול גמיע אלקום אמין ; ארור שכב עם אחתו בת
אביו או בת אמו ואמר כל העם אמן ; ליט דישכוב עם אחתיה בת אבוהי או ברת
אימיה ויימר כל עמא אמן ; מלעון מן יצאגע אכתה אבנה אביה או אבנה
אמה ויקול גמיע אלקום אמין ; ארור שכב
עם חתנתו ואמר כל העם אמן ; ליט דישכוב עם חמתיה ויימר כל עמא
אמן ; מלעון מן יצאגע חמאתה ויקול גמיע אלקום אמין ;
ארור מכה רעהו בסתר ואמר כל העם אמן ; ליט
דימחי חבריה בסתרא ויימר כל עמא אמן ; מלעון מן יסעי עלי צאחבה סרא
ויקול גמיע אלקום אמין ; ארור לקח שחד להכות
נפש דם נקי ואמר כל העם אמן ; ליט דיקביל שוחדא למקטל נפש דם זכי
ויימר כל עמא אמן ; מלעון אכד רשוא ליקתל נפסא זכייא ויק גמ אל אמין ;
ארור אשר לא יקים את דברי התורה הזאת לעשות
אותם ואמר כל העם אמן ; ליט דלא יקיים ית פתגמי אוריתא הדא למעבד יתהון
ויימר כל עמא אמן ; מלעון מן לם יתבת כלאם הדה אלתוריה ליעמל בה ויקול
גמיע אלקום אמין ;
והיה אם שמוע תשמע בקול יהוה אלהיך לשמור לעשות את כל מצותיו אשר
אנכי מצוך היום ונתנך יהוה אלהיך עליון על כל גויי הארץ ; ויהי אם קבלא תקבלון
למימרא דיי אלהך למיטר למעבד ית כל פקודוהי דאנא מפקיד לך יומא דין ויתנינך
יי אלהך עילאי על כל עממי ארעא ; ואעלם אנך אן סמעת ואטעת אמר אללה
רבך

רבך לתחפט̇ ותעמל גמיע וצאיאה אלתי אמרך בהא אליום געלך אללה עאליא עלי
סאיר אמם אלארץ׃ ובאו עליך כל הברכות האלה והשיגך כי תשמע בקול יהוה
אלהיך׃ וייתון עלך כל ברכתא האלין וידבקנך ארי תקביל למימרא דיי אלהך׃
ותלחקך גמיע הדה אלברכאת ותדרכך אד אסמעת אמר אללה רבך׃ ברוך אתה
בעיר וברוך אתה בשדה׃ בריך את בקרתא ובריך את בחקלא׃ ותצ̇יר מבארכא
פי אלחצ̇ר ומבארכא פי אלבר׃ ברוך פרי בטנך ופרי אדמתך ופרי בהמתך שגר
אלפיך ועשתרות צאנך׃ בריך ולדא דמעך ואבא דארעך ולדא דבעיר־ך
בקרי תוריך ועדרי ענך׃ ומבארכא תמר נסלך ותמר ארצ̇ך ותמר בהאימך
נתאג בקרך ונפראת גנמך׃ ברוך טנאך ומשארתך׃ בריך סלך ואצותך׃
ומבארכא מא פי גונך ומשאודך׃ ברוך אתה בבאך וברוך אתה בצאתך׃
בריך את במיעלך ובריך את במפקך׃ ותצ̇יר מבארכא פי דכ̇ולך ומבא־
פי כ̇רוגך׃ יתן יהוה את איביך הקמים עליך נגפים לפניך בדרך אחד יצאו
אליך ובשבעה דרכים ינוסו לפניך׃ יתן יי ית בעלי דבבך דקימין עלך תבירין קדמך דבבך
באורחא חדא יפקון לותך ובשבעא אורחן יערקון מן קדמך׃ ויגעל אללה אעדאך
אלקאימין לך מצ̇רומין בין ידיך פיכ̇רגון אליך פי טריק ואחד ויהרבון מן בין ידיך
פי סבע טרק׃ יצו יהוה אתך את הברכה באסמיך ובכל משלח ידך וברכך בארץ
אשר יהוה אלהיך נתן לך׃ יפקיד יי עמך ית ברכתא באוצרך ובכל אושטות ידך
ויברכינך בארעא דיי אלהך יהיב לך׃ ויאמר אללה לך בברכתה פי אהראיך ופי
גמיע ממד ידך ויבארך לך פי אלבלד אלדי אללה רבך מעטיך׃ יקימך יהוה
לו לעם קדוש כאשר נשבע לך כי תשמר את מצות יהוה אלהיך והלכת
בדרכיו׃ יקימינך יי קדמוהי לעם קדיש כמא דקיים לך ארי תיטר ית
פקודיא דיי אלהך ותהך באורחן דתקנן קדמוהי׃ וינצבך אללה שעבא לה
מקדסא כמא ושך אד תחפט̇ וצאיאה ותסיר פי טרקה׃ וראו כל עמי הארץ
כי שם יהוה נקרא עליך ויראו ממך׃ ויחזון כל עממי ארעא ארי שמא דיי
אתקרי עלך וידחלון מנך׃ פינצ̇ר גמיע אמם אלארץ̇ אן אסם אללה קד סמי עליך
פיכ̇אפוך׃ והותרך יהוה לטובה בפרי בטנך ובפרי בהמתך ובפרי אדמתך על
האדמה אשר נשבע יהוה לאבתיך לתת לך׃ ויותרינך יי לטבא בולדא דמעך
ובולדא דבעירך ובאיבא דארעך על ארעא דקיים יי לאבהתך למיתן לך׃
ויזידך אללה כ̇ירא פי תמר נסלך ותמר בהאימך ותמר נבאתך פי אלבלד אלדי
קסם אללה לאבאיך אן יעטיך׃ יפתח יהוה לך את אוצרו הטוב את השמים לתת
מטר ארצך בעתו ולברך את כל מעשה ידיך והלוית גוים רבים ואתה לא תלוה׃

יפתח יי לך ית אוצריה טבא ית שמיא למיתן מטר ארעך בעידניה ולברכא
ית כל עובדי ידך ותוזיף לעממין סגיאין ואת לא תזיף : יפתח אללה לך כזאין
כירה מן אלסמא כי ינזל מטר בלדך פי וקתה ויבארך פי גמיע עמל ידיך חתי
תקרץ אממא כתירה ואנת פלא תקרץ : ונתנך יהוה לראש ולא לזנב
והיית רק למעלה ולא תהיה למטה כי תשמע אל מצות יהוה אלהיך אשר
אנכי מצוך היום לשמר ולעשות : ויתנינך יי לתקיף ולא לחלש ותהי
ברם לעילא ולא תהי לתחתא ארי תקביל לפקודיא דיי אלהך דאנא
מפקיד לך יומא למיטר ולמעבד : ויגעלך אללה ראסא ולא דנבא ותכון
עאליא מחצא ולא תכון מסתספלא אד תקבל וצאיא אללה רבך אלתי אנא אמרך
בהא אליום לתחפצהא ותעמל בהא : ולא תסור מכל הדברים אשר
אנכי מצוה אתכם היום ימין ושמאול ללכת אחרי אלהים אחרים
לעבדם : ולא תסטון מכל פתגמיא דאנא מפקיד יתכון יומא דין לימינא
ולסמאלא למהך בתר טעות עממיא למפלחהון : ולא תזול מן גמיע
אלאמור אלתי אנא אמרך בהא אליום ימנה ולא יסרה פתתבע מעבודאת
אכר פתעבדהא :

והיה אם לא תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר לעשות את כל מצותיו
וחקתיו אשר אנכי מצוך היום ובאו עליך כל הקללות האלה והשיגוך : ויהי
אם לא תקביל למימרא דיי אלהך למיטר למעבד ית כל פקודוהי וקימוהי
דאנא מפקיד לך יומא דין וייתון עלך כל לוטיא האילין וידבקונך : ואן לם
תקבל קול אללה רבך לתחפט ותעמל גמיע וצאיאה אלתי אמרך בהא אליום תלחקך הדה
אללענאת ותדרכך : ארור אתה בעיר וארור אתה בשדה : ליט את בקרתא
וליט את בחקלא : ומלעונא פי אלחצר ומלעונא פי אלבר : ארור טנאך
ומשארתך : ליט סלך ואצותך : ומלעונא מא פי צניך ומשאירך : ארור
פרי בטנך ופרי אדמתך שגר אלפיך ועשתרת צאנך : ליט ולדא דמעך
ואיבא דארעך בקרי תורך ועדרי ענך : ומלעונא תמר נסלך ותמר
ריאעך ונתאג בקרך ונפראת גנמך : ארור אתה בבאך וארור אתה בצאתך :
ליט את במיעלך וליט את במיפקך : וצרת מלעונא פי דכולך ומלעונא
פי כרוגך : ישלח יהוה בך את המארה את המהומה ואת המגערת בכל משלח ידך
אשר תעשה עד השמדך ועד אבדך מהר מפני רע מעלליך אשר עזבתני :
ישלח יי בך ית מאירתא וית שגושיא וית מזופיתא בכל אושטות ידך דתעביד

דתשיצי ועד דתיבד בפריע מן קדם בישות עובדך דשבקתא דחלתי ; ויבעת אללה
עליך אלמרץ ואלאהאמה ואלחקרה פי גמיע ממד ידך אלדי תצנעה אלי אן תנאכד
ואבאדתך סריעא מן קבל שמאילך אלתי תרכתני ; ידבק יהוה בך את הדבר
עד כלותו אתך מעל האדמה אשר אתה בא שמה לרשתה ; ידבק ייי בך ית
מותא עד דישיצי יתך מעל ארעא דאת עליל לתמן למירתה ; וילזמך אללה
אלובא אלי אן יפניך מן אלארץ אלתי אנת דאכל אליהא לתחוזהא ; יככה יהוה
בשחפת ובקדחת ובדלקת ובחרחר ובחרב ובשדפון ובירקון ורדפוך עד
אבדך ; ימחינך ייי בשחפתא ובקדחתא ובדליקתא ובחרחורא ובחרבא
ובשדפונא ובירקונא וירדפונך עד דתיבד ; ויצרבך אללה באלסל ואלחמה
[illegible] גטאת ... ויקאן פיכדבונך אלי אבאדתך ; והיו שמיך
אשר על ראשך נחשת והארץ אשר תחתיך ברזל ; ויהון שמיא דעל
רישך תקיפין כנחשא מלאחתא מטרא וארעא דתחותך תקיפא כברזלא מלעבד
פירין ; ותכון סמאך אלתי פוק ראסך כאלנחאס ואלארץ אלתי תחתך כאלחדיד ;
יתן יהוה את מטר ארצך אבק ועפר מן השמים ירד עליך עד השמדך ; יתן
ייי ית מטר ארעך אבקא ועפרא מן שמיא יחות עלך עד דתשתיצי ; [illegible] אלי
אנפאדך ; יתנך יהוה נגף לפני איביך בדרך אחד תצא אליו ובשבעה דרכים
תנוס לפניו והיית לזעוה לכל ממלכות הארץ ; יתנינך ייי תבירין קדם סנאך
באורחא חדא תיפוק לותיה ובשבעא אורחן תעירוק מן קדמוהי ותהי לזיע
לכל ממלכות ארעא ; ויגעלך אללה מנהזמא בין ידי אעדאיך חתי תכרג
אליהם פי טריק ואחדה ותהרב מנהם פי סבע טרק ... עברה
לגמיע ממאלך אלארץ ; והיתה נבלתך למאכל לכל עוף השמים ולבהמת
הארץ ואין מחריד ; ותהי נבילתך משגרא למיכל לכל עופא דשמיא
ולבעירא דארעא ולית דמניד ; ותציר גתתך מאכלא לטאיר אלסמא
ובהאים אלארץ וליס מזעג להא ; יככה יהוה בשחין מצרים ובטחורים
ובגרב ובחרס אשר לא תוכל להרפא ; ימחינך ייי בשחנא דמצראי ובטחוריא
ובגרבא ובחרס יביש דלא תיכול לאיתסאה ; ויצרבך אללה בקרח מצר
ובאלבואסיר ואלגרב ואלחכה מא לא תסתטיע מדאואתה ; יככה יהוה
בשגעון ובעורון ובתמהון לבב ; ימחינך ייי בטפשותא ובסמיותא
ובשעממות ליבא ; ויצרבך אללה באלגנון ואלעמא ובהתת אלקלב ; והיית
ממשש

והיית ממשש בצהרים כאשר ימשש העור באפלה ולא תצליח את דרכיך
והיית אך עשוק וגזול כל הימים ואין מושיע ; ותהי ממשש בטיהרא
כמא דממשש עוירא בקבלא ולא תצלח ית אורחתך ותהי ברם עשיק ואניס
כל יומיא ולית דפריק ; חתי תציר כמגסס פי צהירה כמא יגסס אלאעמא ופי אלט'לאם
פי אטר ולא תנגח טריקך ותציר מגשומא מגצובא טול זמאנך וליס לך מגית ;
אשה תארש ואיש אחר ישגלנה בית תבנה ולא תשב בו כרם תטע ולא תחללנו ; אתתא
איתתא תירוס וגבר אחרן ישכבינה ביתא תבני ולא תיתב ביה כרמא תיצוב ולא
תחליניה ; כאן תתזוג באמראה פיאתיהא רגל אכר ותבני ביתא ולא תגלס
פיה ותגרס כרמא ולא תתבדלה ; שורך טבוח לעיניך ולא תאכל ממנו חמרך
גזול מלפניך ולא ישוב לך צאנך נתנות לאויביך ואין לך מושיע ; תורך
יהי נכיס לעינך ולא תיכול מניה חמרך יהי אניס מן קדמך ולא יתוב לך ענך
מסירין לבעלי דבבך ולית לך פריק ; ויכון תורך מדבוחא חדא עינאך פלא
תאכל מנה וחמארך מגצובא מן בין ידיך פלא ירגע אליך וגנמך מסלמה אלי
אעדאיך וליס לך מגית ; בניך ובנתיך נתנים לעם אחר ועיניך ראות וכלות
אליהם כל היום ואין לאל ידך ; בנך ובנתך מסירין לעם אחרן ועינך חזין ומתמן
בגלל הון כל יומא ולית חילא בידך ; ובניך ובנאתך מדפועין אליהם אכרין
ועינאך תראהם ותשתאק אליהם טול זמאנך ; והיית משגע ממראה
עיניך אשר תראה ; ותהי משתטי מחיזו עינך דתחזי ; חתי תציר משתוהא
מן נטר עינאך אלדי תראה ; יככה יהוה בשחין רע על הברכים ועל השקים
אשר לא תוכל להרפא מכף רגלך ועד קדקדך ; ימחינך יי בשחנא בישא
על רכוביא ועל שקיא דלא תיכול לאתסאה מפרסת רגלך ועד מוחך ;
ויצ'רבך אללה בקרחה רדיה עלי אלרכב ואלסאקין מא לא תסתטיע מדאואתה
מן אכמץ קדמך אלי האמתך ; יולך יהוה אתך ואת מלכך אשר תקים
עליך אל גוי אשר לא ידעת אתה ואבתיך ועבדת שם אלהים אחרים
עץ ואבן ; יגלי יי יתך וית מלכך דתקים עלך לעם דלא ידעת את ואבהתך
ותפלח תמן לעממיא פלחי טעותא אעא ואבנא ; ויגליך אללה אנת ומלכך
אלדי תקימה עליך אלי אמה לא תעדפהא אנת ואבאיך ותכדם הנאך מעבודאת
אכר מן כשב וחגארה ; והיית לשמה למשל ולשנינה בכל העמים אשר
ינהגך יהוה שמה ; ותהי לשממו למתל ולשועי בכל עממיא דידברינך יי לתמן ;
ותציר וחשה ומתלא וחכאיה פי גמיע אלאמם אלדי יסיקך אללה אליהם ; זרע
רב תוציא השדה ומעט תאסף כי יחסלנו הארבה ; בר זרע סגי תפיק לחקלא
וזעיר

פרי אדמתך
וכל יגיעך יאכל
עם אשר לא
ידעת והיית אך
עשוק ורצוץ

וזעיר תכנוש ארי יחסלינה גובא ׃ ואמא תכרג אלי אלצחרא בדרא כתירא
פקליל מא תגמעה לאן יאכלה אלגראד ׃ כרמים תטע ועבדת ויין לא תשתה
ולא תאגר כי תאכלנו התולעת ׃ כרמין תצוב ותפלח וחמרא לא תשתי ולא
תכנוש ארי תיכלינה תולעתא ׃ ואמא תגרס כרומא ותפלחהא פלא תשרב
מנהא כמרא ולא תוסקהא לאן יאכלהא אלדוד ׃ זיתים יהיו לך בכל גבולך ושמן
לא תסוך כי ישל זיתך ׃ זיתין יהון לך בכל תחומך ומשחא לא תשוף ארי
יתרון זיתך ׃ בנים ובנות תוליד ולא יהיו לך כי ילכו בשבי ׃ בנין ובנן תוליד
ולא יהון לך ארי יהכון בשביא ׃ ואדא תולד בנין ובנאת פלא יבקון לך כי
יגרון פי אלסבי ׃ כל עצך ופרי אדמתך יירש הצלצל ׃ כל אילנך ואיבא דארעך
יחסנינה סקאה ׃ וגמיע שגרך ותמר ארצך יקרצה אלפראש ׃ הגר אשר בקרבך
יעלה עליך מעלה מעלה ואתה תרד מטה מטה ׃ תותבא דבינך יהי סליק עלך
מינך דעילא דעילא ואת תהי נחית לתחתא לתחתא ׃ ואלגריב אלדי פי מא בינכם
יתגלב עליך עליא כבירא ואנת תנחט ספלא ספלא ׃ הוא ילוך ואתה לא תלונו
הוא יהיה לראש ואתה תהיה לזנב ׃ הוא יוזפנך ואת לא תוזפיניה הוא יהי לתקיף
ואת תהי לחלש ׃ הו אן יקרצך ואנת פלא תקרצה הו יציר ראסא ואנת דנבא ׃
ובאו עליך כל הקללות האלה ורדפוך והשיגוך עד השמדך כי לא שמעת בקול יהוה אלהיך
לשמר מצותיו וחקתיו אשר צוך ׃ וייתון עלך כל לוטיא האלין וירדפונך וידבקונך
עד דתשתיצי ארי לא קבילתא למימרא דיי אלהך למיטר פקודוהי וקימוהי
די פקדך ׃ ותחל בך גמיע הדה אללענאת ותלחקך ותדרכך אלי אן תפנא לאנך לם
תקבל אמר אללה רבך פתחפט וצאיאה ורסומה אלתי אמרך בהא ׃ והיו בך לאות ולמופת
ובזרעך עד עולם ׃ ויהון בך לאת ולמופת ובבנך עד עלמא ׃ פתציר פיך איה
וברהאנא ופי נסלך אלי אלדהר ׃ תחת אשר לא עבדת את יהוה
אלהיך בשמחה ובטוב לבב מרב כל ׃ חלף דלא פלחתא קדם יי אלהך בחדוא
ובשפירות ליבא מסגי כלא ׃ בדל מא לם תעבד אללה רבך בפרח וגודה
קלב מן כתרה אלאשיא ׃ ועבדת את איביך אשר ישלחנו יהוה בך ברעב
ובצמא ובעירם ובחסר כל ונתן על ברזל על צוארך עד השמידו אתך
ותפלח ית בעלי דבבך דיגרינון יי בך בכפנא ובצהותא ובערטילותא ובחסירות
כולא ויתן ניר דפרזלא על צורך עד דישיצי יתך ׃ פתכדם עדוך אלדי יבעתה
אללה עליך בגוע ועטש ועריה ועוז כלשי ויגעל טוקא מן חדיד עלי ענקך

צאאן ינפרך ׃ ישא יהוה עליך גוי מרחוק מקצה הארץ כאשר ידאה הנשר גוי
אשר לא תשמע לשנו ׃ יתי יי עלך עם מרחיק מסיפי ארעא כמא דמשתדי
נשרא עמא דלא תשמע לישניה ׃ וינהד אלה קבילא מן בעיד מן טרף אלארץ
כמא יתחלק אלנסר קביל לא תפהם לגתה ׃ גוי עז פנים אשר לא ישא פנים לזקן
ונער לא יחן ׃ עם תקיף אפין דלא נסיב אפי סבא ועל ינקא לא מרחים ׃ קביל
[illegible]תאוגה כאלא יחאבי וגה שיך ולא ירחם עלי צבי ׃ ואכל פרי בהמתך ופרי וקיח
אדמתך עד השמדך אשר לא ישאיר לך דגן תירוש ויצהר שגר אלפיך ועשתרת
צאנך עד האבידו אתך ׃ וייכול וולדא דבעירך ופירי ארעך עד דתשתיצי
דלא ישאר לך עבורא חמרא ומשחא בקרי תורך ועדרי ענך עד דיובדון יתך ׃
פיאכל תמר ותמר אלעד אלאנטאנך ולאיבקי לך ברא ולא עצירא ולאדהנא
ולא נתאג בקרך ולא נפראת גנמך אלי אן יבידך ׃ והצר לך בכל שעריך עד
רדת חמתיך הגבהות והבצורות אשר אתה בטח בהן בכל ארצך והצר לך בכל
שעריך בכל ארצך אשר נתן יהוה אלהיך לך ׃ ויעיק לך בכל קרויך עד
דיכביש שוריך רמיא ותליא דאת רחיץ לאשתזבא בהון בכל ארעך דיהב
יי לך ׃ ויחאצרך פי גמיע מחלך אלי אן יהד סוארך אלשאמכה אלחצינה אלדי הטמך
אנת מתכל בהא פי גמיע בלדך ויחאצרך פי גמיע מחלך פי בלדך
אלדי אעטאך אלהך ׃ ואכלת פרי בטנך בשר בניך ובנתיך אשר נתן ובכתיב
לך יהוה אלהיך במצור ובמצוק אשר יציק לך איבך ׃ ותיכול וולדא דמעך
בסר בנך ובנתך דיהב לך יי אלהך בצירא ובעקא דיעיק לך סנאך ׃ חתי
תאכל תמר בטנך ומן להם בניך ובנאתך אלדי רזקך אללה בחצאר וציק
ממא יחאצרך עדוך ׃ האיש הרך בך והענג מאד תרע עינו באחיו
ובאשת חיקו וביתר בניו אשר יותיר ׃ גברא דרכיך בך ודמפנק לחדא תבאש עיניה
באחוהי ובאיתת קימיה ובשאר בנוהי דישאר ׃ אלרגל אלרכיץ מנכם ואלמדלל
גדא חתי ישח עלי אכיה ועלי חרמתה ובניה אלתי יבקיהם ׃ מתת לאחד מהם
מבשר בניו אשר יאכל מבלי השאיר לו כל במצור ובמצוק אשר יציק לך
איבך בכל שעריך ׃ מלמיתן לחד מנהון מבסר בנוהי דייכול מדלא אשתאר
ליה כולא בצירא ובעקא דיעיק לך סנאך בכל קרויך ׃ אן יעטי ואחדא מנהם
מן לחם בניה ובנאתה אלדי יאכלהם ממא לם יבק לה שי בחצאר וציק ממא
יציק עליך עדווך פי גמיע מחלך ׃ הרכה בך והענגה אשר לא נסתה כף רגלה
הצג על הארץ מהתענג ומרך תרע עינה באיש חיקה ובבנה ובבתה ׃ ודרכיכא
בך ודמפנקא דלא נסיאת פרסת רגלה לאחתא על ארעא מפנקו ומרכיכו תבאש
עינה

שינה כבנה בימיה ובכלה ובברתה ; ובשליתה היוצת מבין רגליה ובבניה אשר
תלד כי תאכלם בחסר כל בסתר במצור ובמצוק אשר יציק לך איבך בשעריך ; אם
לא תשמר לעשות את כל דברי התורה הזאת הכתבים בספר הזה ליראה את השם
הנכבד והנורא הזה את יהוה אלהיך ; והפלא יהוה את מכתך ואת מכות זרעך מכות
גדלת ונאמנות וחלים רעים ונאמנים ; והשיב בך את כל מדוה מצרים אשר
יגרת מפניהם ודבקו בך ; גם כל חלי וכל מכה אשר לא כתוב בספר התורה הזאת
יעלם יהוה עליך עד השמדך ; ונשארתם במתי מעט תחת אשר הייתם ככוכבי
השמים לרב כי לא שמעת בקול יהוה אלהיך ; והיה כאשר שש יהוה עליכם
להיטיב אתכם ולהרבות אתכם כן ישיש יהוה עליכם להאביד אתכם ולהשמיד
אתכם ונסחתם מעל האדמה אשר אתה בא שמה לרשתה ; והפיצך יהוה בכל
העמים מקצה הארץ ועד קצה הארץ ועבדת שם אלהים אחרים
אשר לא ידעת אתה ואבתיך עץ ואבן ; ובגוים ההם לא תרגיע ולא יהיה מנוח לכף
רגלך ונתן יהוה לך שם לב רגז וכליון עינים ודאבון נפש ; והיו חייך תלאים לך מנגד
ופחדת לילה ויומם ולא תאמין בחייך ; בבקר תאמר מי יתן ערב ובערב תאמר מי
יתן בקר מפחד לבבך אשר תפחד וממראה עיניך אשר תראה ; והשיבך יהוה
מצרים באניות בדרך אשר אמרתי לך לא תסיף עוד לראתה והתמכרתם שם
לאיביך לעבדים ולשפחות ואין קנה ; ויתיבינך יי למצרים בספינן באורחא
דאמריתך ;

אלה דברי הברית אשר
צוה יהוה את משה לכרת את בני ישראל בארץ מואב מלבד הברית אשר כרת
אתם בחרב ; אלין פתגמי קימא דפקיד יי ית משה למגזר עם בני ישראל בארעא
דמואב בר מקימא דגזר עמהון בחורב ; הדא כלאם אלעהד אלדי עהד אללה מוסי אן
ישרטה מע בני אסראיל פי בלד מואב סוי אלעהד אלדי שרטה מעהם פי חריב ;

ויקרא משה אל כל ישראל ויאמר אלהם אתם
ראיתם את כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו ;
וקרא משה לכל ישראל ואמר להון אתון חזיתון ית כל דעבד יי לעיניכון בארעא דמצ'
לפרעה ולכל עבדוהי ולכל ארעיה ; תם דעא מוסי גמיע בני אסראיל פקאל להם אנתם
ראיתם גמיע מא צנעה אללה בחצרתכם פי בלד מצר בפרעון ובגמיע קואדה ובסאיר
אהל בלדה ; המסות הגדלת אשר ראו עיניך האתת והמפתים הגדלים ההם ; נסין
רברבין דחזאה עינך אתיא ומופתיא רברביא האינון ; ותלך אלאעלאם אלכבאר
אלתי ראתהא עינאך ואלאיאת ואלבראהין אלעט'אם ; ולא נתן יהוה לכם לב לדעת ועינים
לראות ואזנים לשמע עד היום הזה ; ולא יהב יי לכון ליבא למדע ועינין למחזי

יאדנין לתסמע עד יומא הדין ; ולא יסתקים לכם אלי אליום תשלמו מתחא ולא
תבצרון בעיונכם ולא תסמעון באדאנכם אלי יומנא הדא ; ואולך אתכם ארבעים
שנה לא בלו שלמתיכם מעליכם ונעלך לא בלתה מעל רגלך ; ודברית יתכון ארבעין
שנין במדברא לא בליאת כסותכון מינכון וסנך לא עדו מעל רגלך ; תם סירתכם
ארבעין סנה פי אלבר לם תבל תיאבכם עליכם ונעלכם עלי ארג׳לכם ; לחם לא
אכלתם ויין ושכר לא שתיתם למען תדעו כי אני יהוה אלהיכם ; לחמא לא אכלתון
וחמר חדת ועתיק לא שתיתון בדיל דתידעון ארי אנא יי אלהכון ; וטעאמא
מכם אלדי אשתהיתה לם תאכלוה וכמרא ומסכראלם תשרבו פיקול לכם
אלדי לכי תערפו אני אללה רבכם ; ותבאו אל המקום הזה ויצא סיחן מלך
חשבון ועוג מלך הבשן לקראתנו למלחמה ונכם ; ואתיתון לאתרא הדין
ונפק סיחון מלכא דחשבון ועוג מלכא דמתנן לקדמותנא לאגחא קרבא
ומחינון ; תם יאפיתם הדא אלמוצע פכרג סיחון מלך חשבון ועוג מלך אלבתניה
תלקאנא ללחרב פקתלנאהמא ; ונקח את ארצם ונתנה לנחלה לראובני
ולגדי ולחצי שבט המנשי ; ונסיבנא ית ארעהון ויהבנה לאחסנא לשבט
ראובן ולשבט גד ולפלגות שבטא דמנשה ; ואכדנא בלדהמא ודפענאה
נחלה לאל ראובן ולגד ונצף סבט מנשה ; ושמרתם את דברי הברית הזאת
ועשיתם אתם למען תשכילו את כל אשר תעשון ; ותיטרון ית פתגמי קימא
הדין ותעבדון יתהון בדיל דתצלחון ית כל דתעבדון ; פאחפטו כלאם
הדא אלעהד ואעמלו בה לכי תנגחו בגמיע מא תצנעון ;

פ קמ״ו פסוקים סימן מחנו״ך ע״ז פ

פ

אתם נצבים היום כלכם לפני יהוה אלהיכם ראשיכם שבטיכם
זקניכם ושטריכם כל איש ישראל ; אתון קימין יומא
דין כולכון קדם יי אלהכון רישיכון שבטיכון סביכון וסרכיכון
כל אנש ישראל ; אנתם ואקפון אליום כלכם בין ידי אללה רבכם רוסכם ואסבאטכם
ושיוכ׳כם וסאיר רג׳אל אסראיל ; טפכם נשיכם וגרך אשר בקרב מחניך מחטב
עציך עד שאב מימיך ; טפלכון נשיכון וגיורך דבגו משריתך מלקיט אעך
עד מלי מיך ; ואטפאלכם ונסאכם ואלג׳ריב אלדי וסט עסכרך מן חאטב חטבך
אלי מסתקי מאך ; לעברך בברית יהוה אלהיך ובאלתו אשר יהוה אלהיך כרת עמך
היום ; לאעלותך בקימא דיי אלהך ובמומתיה דיי אלהך גזר עמך יומא דין ;

לאדכאלך

תבא

לארכלך פי עהד אללה רבך ; ופי חלפה אלדי יעהדה מעך אליום ; למען הקים אתך ה
היום לו לעם והוא יהיה לך לאלהים כאשר דבר לך וכאשר נשבע לאבתיך
לאברהם ליצחק וליעקב ; בדיל דיקים יתך יומא דין קדמוהי לעם והוא יהי
לך לאלה כמא דמליל לך וכמא דקיים לאבהתך לאברהם ליצחק וליעקב ; לכי יתבתך לה
אליום אמה ויכון לך אלאהא כמא ועדך וכמא קסם לאבאיך אב' וי' וי' ; ולא אתכם
לבדכם אנכי כרת את הברית הזאת ואת האלה הזאת ; ולא עמכון בלחודיכון אנא
גזר ית קיימא הדא וית מומתא הדא ; וליס מעכם וחדכם אנא עאהד הדא אלעהד
והדא אלחלף ; כי את אשר ישנו פה עמנו עמד היום לפני יהוה אלהינו ואת
אשר איננו פה עמנו היום ; ארי ית מן דאיתוהי הכא עמנא קאים יומא דין קדם יי'
אלהנא וית מן דליתוהי הכא עמנא יומא דין ; בל מע מן הו מוגוד מענא חאצר
אליום בין ידי אללה רבנא ומע מן ליס הו חאצר מענא אליום אלא נסל אליה ; כי אתם
ידעתם את אשר ישבנו בארץ מצרים ואת אשר עברנו בקרב הגוים אשר
עברתם ; ארי אתון ידעתון ית דיתיבנא בארעא דמצרים וית דעברנא בין
עממיא דעברתון ; אנתם תעלמון מא אקמנא פי בלד מצר ומא סלכנא פי מא
בין אלאמם אלדין גזתם פיהם ; ותראו את שקוציהם ואת גלליהם עץ ואבן כסף
וזהב אשר עמהם ; וחזיתון ית שקוציהון וית טעותהון אעא ואבנא כספא ודהבא
דעמהון ; קד ראיתם ארגאסהם וטואגיתהם מן כשב וחגארה ומן פצה ודהב ;
או משפחה פן יש בכם איש או אשה או שבט אשר לבבו פנה היום מעם יהוה אלהינו ללכת
לעבד את אלהי הגוים ההם פן יש בכם שרש פרה ראש ולענה ; דלמא אית בכון גבר
או אתא או זרעית או שבטא דליביה פני יומא דין מדחלתא דיי' אלהנא למהך
גבר מהרהר למפלח ית טעות עממיא האינון דלמא אית בכון [illegible] חטאין או זדונין ; כלא
יוגד פיכם רגל או אמראה או עשירה או סבט מן קלבה מולי אליום ען אללה רבנא
לימצי פי עבאדה מעבוד את אולאיך אלאמם כלא יכון פיכם אצל מתמר קם א'
עלקם ; והיה בשמעו את דברי האלה הזאת והתברך בלבבו לאמר שלום יהיה
לי כי בשררות לבי אלך למען ספות הרוה את הצמאה ; ויהי בשמעיה ית פתגמי
מומתא הדא ויתחשב בליביה למימר שלמא יהי לי ארי בהרהור לבי אנא אזיל בדיל
לאוספא ליה חטאי שלותא על זדונותא ; פאדא סמע כלאם הדא אלחלף יבר פי
נפסה קאילא לא יכון לי אלא סלאם אד אנא אסיר מעהוי קלבי לכי יזיד
עטשה ; לא יאבה יהוה סלח לו כי אז יעשן אף יהוה וקנאתו באיש ההוא ורבצה
בו כל האלה הכתובה בספר הזה ומחה יהוה את שמו מתחת השמים ; לא יבעי יי'

למשבק ליה ארי בכין יתקף רוגזא דיי וקנאתיה בגברא ההוא ותדבק ביה כל
לוטיא דכתיבין בספרא הדין וימחי יי ית שמיה מתחות שמיא : פלא ישא אללה
אן יצפח לה בל חיניד ישתד גצב אללה וחמייתה עליה פליחק בה גמיע אללען
אלמכתוב פי הדא אלספר חתי ימחו אללה אסמה מן תחת אלסמא : והבדילו יהוה לרעה
מכל שבטי ישראל ככל אלות הברית הכתובה בספר התורה הזה : ויפרשיניה יי
לבישא מכל שבטיא דישראל ככל לוטי קימא דכתיבין בספרא אוריתא הדין : ויפרזה
אללה עלי שר מן גמיע אסבאט אסראיל כגמיע חרג עהד אלמכתוב פי ספר
הדה אלתוריה : ואמר הדור האחרון בניכם אשר יקומו מאחריכם והנכרי אשר יבא
מארץ רחוקה וראו את מכות הארץ ההיא ואת תחלאיה אשר חלה יהוה בה : ויימר
דרא בתראה בניכון דיקומון מבתריכון ובר עממין דייתי מארע רחיקא ויחזון ית
מחתא דארעא ההיא וית מרעהא דאמרע יי בה : פיקול אלגיל אלאכיר מן בניכם אלדין
יקומון בעדכם ואלגריב אלדי יאתי מן בלד בעיד בינצרון צרבאת תלך אלארץ ואמראצהא
אלדי אמרצהא אללה : גפרית ומלח שרפה כל ארצה לא תזרע ולא תצמח ולא
יעלה בה כל עשב כמהפכת סדם ועמרה אדמה וצביים אשר הפך יהוה באפו
ובחמתו : גופריתא ומלחא תהי יקידא כל ארעהא לא תזדרע ולא תצמח ולא יסק
בה עיסב כהפיכת סדום ועמורה אדמה וצבויים דהפך יי ברוגזיה ובחימתיה :
והי כאן גמיע ארצהא מחרק בנאר כבריתי ומלחא לא תזרע ולא תנבת ולא יטלע
פיהא שי מן עשב כמנקלב סדום ועמורה ואדמה וצבאים אלדי קלבהא אללה
בגצבה וחמייתה : ואמרו כל הגוים על מה עשה יהוה ככה לארץ הזאת מה חרי
האף הגדול הזה : ויימרון כל עממיא על מא עבד יי כדין לארעא הדא מה
תקוף רוגזא רבא הדין : פיקולון גמיע אלאמם על מא דא צנע אללה כדא
בהדא אלארץ ומא סבב שדה הדא אלגצב אלעטים : ואמרו על אשר עזבו את ברית
יהוה אלהי אבתם אשר כרת עמם בהוציאו אתם מארץ מצרים : ויימרון על
דשבקו ית קיימא דיי אלהא דאבהתהון דגזר [illegible] באפקותיה יתהון מארעא
דמצרים : פיגיבון לאגל מא תרכו עהד אללה אלה אבאיהם אלדי עהדה
מעהם באכראגה להם מן בלד מצר : וילכו ויעבדו אלהים אחרים וישתחוו
להם אלהים אשר לא ידעום ולא חלק להם : ואזלו ופלחו לטעות עממיא וסגידו
להון דחלן דלא ידעונון ולא אוטיבא להון : גמעו ועבדו מעבודאת אכר וסגדו
להא מן מעבודאת לם יערפוהא ולם תנעם להם נעמה : ויחר אף יהוה בארץ ההיא
להביא עליה את כל הקללה הכתובה בספר הזה : ותקיף רוגזא דיי בארעא ההיא

לאיתאה

לאיתאה עלה ית כל לוטיא דכתיבין בספרא הדין ; פאשתד גצ'ב אללה עליהא
ואן יגלב עליהא גמיע אללעאת אלמכתובה פי הדא אלספר ; ויתשם יהוה מעל
מעל אדמתם באף ובחמה ובקצף גדול וישלכם אל ארץ אחרת כיום הזה ; וטלטלינון
וטלטלינון יי מעל ארעהון ברגז ובחימא ובתקוף רגז רב ואגלינון לארע אחרי
כיומא הדין ; פשרדהם אללה ען בלדהם בגצ'ב וחמיה וסכט עט'ים וטרחהם אלי
בלד אכר כמא תראה אליום ; הנסתרות ליהוה אלהינו והנגלות לנו ולבנינו
עד עולם לעשות את כל דברי התורה הזאת ; דמיטמרן קדם יי אלהנא ודגלין
לנא ולבננא עד עלמא למעבד ית כל פתגמי אוריתא הדא ; פיעתברון
בראר אלמתירה ללה רבנא ואלמכשופה גמיעא לנא ולבנינא אלי אלדהר
פאן נעמל גמיע הדה אלתוריה ;

והיה כי יבאו עליך כל הדברים האלה הברכה והקללה אשר נתתי לפניך
והשבת אל לבבך בכל הגוים אשר הדיחך יהוה אלהיך שמה ; ויהי ארי ייתון
עלך כל פתגמיא האילין ברכן ולוטין דיהבית קדמך ותתיב לליבך בכל עממיא
דאגלך יי אלהך לתמן ; פאדא חלת בך גמיע הדה אלאמור מן אלברכאת
ואללעאת אלתי תלותהא עליך פארגעתהא אלי נפסך וענדאנך פימא בין גמיע
אלאמם אלתי דחאך אללה רבך אליהא ; ושבת עד יהוה אלהיך ושמעת בקלו ככל
אשר אנכי מצוך היום אתה ובניך בכל לבבך ובכל נפשך ; ותתוב עד
דיי אלהך ותקביל למימריה ככל דאנא מפקיד לך יומא דין את ובנך בכל
ליבך ובכל נפשך ; ותתוב אלי אללה רבך ואקבל אמרה מתל גמיע מא אמרך
בה אליום אנת ואבנך בכל קלבך וכל נפסך ; ושב יהוה אלהיך את שבותך ורחמך
ושב וקבצך מכל העמים אשר הפיצך יהוה אלהיך שמה ; ויתיב יי אלהך ית
שבי גלותך וירחם עלך ויתוב ויכנשינך מכל עממיא דבדרך יי אלהך לתמן
פאן אללה רבך יתוב עליך וירחמך פי גמעך מן בין גמיע אלאמם אלתי
בדדך אליהא ; אם יהיה נדחך בקצה השמים משם יקבצך יהוה אלהיך
ומשם יקחך ; אם יהון מבדריך בסיפי שמיא מתמן יכנשינך יי אלהך
ומתמן יקרבינך ; חתי ולו מא מנהם לך כאין פי אקצא אלסמא לגמע
שמלך אללה רבך מן תם וידניך ; והביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר
ירשו אבותיך וירשתה והיטבך והרבך מאבותיך ; ויעילינך יי אלהך לארעא
דיריתו אבהתך ותירתה ויוטיב לך ויסגינך מאבהתך ; וידכלך אללה רבך אלי

אלוי
אבדי הוזה אבאיך פקודי וחסיטי ויתרד מ׳ אבאיר ; ומל יהוה אלהיך את
לבבך ואת לבב זרעך לאהבה את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך למען חייך
ויעדי יי אלהך ית טפשות ליבך וית טפשות ליבא דבניך למרחם ית יי אלהך בכל
ליבך ובכל נפשך בדיל חייך ; וישדי אלהיכי צידך וציד נסליך לתחבא לתבי
נמיע בכל קלבך וכל נפסך לכיתהיא ; ונתן יהוה אלהיך את כל האלות האלה
על איביך ועל שנאיך אשר רדפוך ; ויתין יי אלהך ית כל לוטיא האלין על
בעלי דבבך ועל סנאך דרדפוך ; ויתל אלהיכי נמיעה אלה באערא ירושאיג
אדי כיבוד ; ואתה תשוב ושמעת בקול יי ועשית את כל מצותיו אשר אנכי
מצוך היום ; ואת תתיב ותקביל למימרא דיי ותעביד ית כל פקודוהי דאנא מפקיד
לך יומא דין ; ואנת תתיב ותקבל אפי אלא יבר ותענע נמיע יצאיאה את
א טרד כראטיים ; והותירך יהוה אלהיך בכל מעשה ידך בפרי בטנך ובפרי
בהמתך ובפרי אדמתך לטובה כי ישוב יהוה לשוש עליך לטוב כאשר שש
על אבתיך ; וייתרינך יי אלהך בכל עובדי ידך בוולדא דמעיך ובוולדא דבעירך
[illegible] אדעד לטבא ארי יתוב יי למחדי עלך כמא דחדי על אבהתך ;
וידיד ואלדה רבך כי נמיע ענער ידר מי תמר נגמר ות מרגהאימר ותמרי
ארעד כירא אר ירגע לדאלה אויקער בר בירא קער כאאיר ; כי
תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר מצותיו וחקתיו הכתובה בספר התורה
הזה כי תשוב אל יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ; ארי תקביל למימרא
דיי אלהך למיטר פקודוהי וקימוהי דכתיבין בספר אוריתא הדין ארי תתוב
קדם יי אלהך בכל לבך ובכל נפשך ; אר תקבל אמר אלהי רבך כתרבץ
ית עמל בנמיע יצאיאה דמכתיבה פיה דא אספר אתורייה אר ותתוב אלה
רבך בכל גלבך וכל נפסך ; כי המצוה
הזאת אשר אנכי מצוך היום לא נפלאת הוא ממך ולא רחקה היא ;
ארי תפקידתא הדא דאנא מפקיד לך יומא דין לא מפרשא היא מנך ולא
רחיקא היא ; יאעלם אי הרא וציה אדי אמירך כדא אים ליס תבכטייה
ענך ולא כעידה ; לא בשמים היא לאמר מי יעלה לנו השמימה ויקחה
לנו וישמענו אתה ונעשנה ; לא בשמיא היא למימר מן יסק לנא לשמיא
ויסבה לנא וישמענה יתה ונעבדנה ; ולא ספא פי אספאפיגול דאיד
מודאי עד רנאי אמא פינזלהא ויסמעגא נעמל בהא ; ולא
מעבר לים היא לאמר מי יעבר לנו אל עבר הים ויקחה לנו וישמענו אתה
ונעשנה ; ולא מעברא דימא היא למימר מן יעבר לנא לעבר ימא
ויסבה

ויסבר לנא וישמענא יתה ונעבדנה ;
קאיל מן יעבר לנא אלי דאך נאנב ...
קריב אליך הדבר מאד בפיך ובלבבך לעשותו : ארי קריב
וביבך למעבדיה : בל אלאמר קריב אליך גדא ימכנך בפיך ו

ראה נתתי לפניך היום את החיים

המות ואת הרע : חזי יהבית קדמך יומא דין ית חייא וית טבתא
ואנטר אני קד געלת בין ידיך אליום אלחיוה ואלכיר ואלמות ואלשר : א
לאהבה את יהוה אלהיך ללכת בדרכיו לשמר מצותיו וחקותיו ומ
וברכך יהוה אלהיך בארץ אשר אתה בא שמה לרשתה : דאנא
דין למרחם ית יי אלהך ולמהך באורחן דתקנן קדמוהי ולמיטר
דרינוהי ודינוהי ותסגי ויברכינך יי אלהך בארעא דאת עליל תמן למיר
כא אמר אליום אן תחב אללה רבך ותסיר פי טריקה ותחפט וצאיאה ה
ואחכאמה ותכתר ויבארך פיך אללה רבך פי אלבלד אלתי אנת דאכל אליה לתחוזה ;
ואם יפנה לבבך ולא תשמע ונדחת והשתחוית לאלהים אחרים ועבדתם : ואם
יתפני ליבך ולא תקביל ותטעי ותסגוד לטעות עממיא ותפלחינין : ואן תולי
קלבך ולם תקבל ותדך ומלת פסגדת למעבודאת אכר ועבדתהא ;
הגדתי לכם היום כי אבד תאבדון לא תאריכן ימים על האדמה אשר אתה
עבר את הירדן לבוא שמה לרשתה : חויתי לכון יומא דין ארי מיבד
תיבדון לא תורכון יומין על ארעא דאת עבר ית ירדנא למיעל תמן למירתה :
כבר אכברתכם מן אליום אנכם מאבדין ולא תטול מדתכם פי אלבלד אלדי אנת
עאבר אליה אלארדן לתציר אליה לתחוזה : העדתי בכם היום את השמים ואת הארץ
החיים והמות נתתי לפניך הברכה והקללה ובחרת בחיים למען תחיה אתה וזרעך
אסהדית בכון יומא דין ית שמיא וית ארעא חייא ומותא יהבית קדמך בירכן ולוטין ו
ואתרעי בחייא בדיל דתיחי את ובנך : וקד אשהדת עליכם אליום אלסמא ואלארץ
באני קד געלת בין אידיכם אלחיאה ואלמות ואלברכאת ואללענאת ואכתר אלחיאה
אחיא לכי תחיא אנת ונסלך ; לאהבה את יהוה אלהיך לשמע בקלו ולדבקה בו
כי הוא חייך וארך ימיך לשבת על האדמה אשר נשבע יהוה לאבתיך לאברהם
ליצחק וליעקב לתת להם : למרחם ית יי אלהך לקבלא למימריה ולאתקרבא
לדחלתיה ארי הוא חייך ואורכות יומך למיתב על ארעא דקיים יי לאבהתך לא

ין תרבגא אלדי יקרב ותקבל אמרה ותלזם טאעתה

אד הו חיאתכם ... תקים פי אלבלד אלדי קסם אללה לאבאיך אברהים

פ ס פ

וידבר את הדברים האלה אל כל ישראל : ואזל משה ומליל

ית פתגמיא האלין עם כל ישראל : תם מצא מוסי וכלם בני אסראיל

ה': ויאמר אלהם בן מאה ועשרים שנה אנכי היום לא

אוכל עוד לצאת ולבוא ויהוה אמר אלי לא תעבר את הירדן הזה : ואמר להון בר

מאה ועשרין שנין אנא יומא דין לית אנא יכיל עוד למיפק ולמיעל וייי אמר

לי לא תעבר ית ירדנא הדין : וקאל להם מוסי אנא אליום אבן מיה ועשרין סנה לא

אטיק אלכרוג ואלדכול ואללה קד קאל לי אנך לא תעבר הדא אלארדן :

יהוה אלהיך הוא עבר לפניך הוא ישמיד את הגוים האלה מלפניך וירשתם

יהושע הוא עבר לפניך כאשר דבר יהוה : ייי אלהך הוא עבר קדמך הוא ישיצי

ית עממיא האלין מן קדמך ותירתנון יהושע הוא עבר קדמך כמא דמליל ייי :

אללה נידה סאיר בין ידיך הו יבעד האולי אלאמם מן בין ידיך ותרתהם יהושע

הו יעבר בין ידיך כמא קאל אללה : ועשה יהוה להם כאשר עשה לסיחון ולעוג

מלכי האמרי ולארצם אשר השמיד אתם : ויעביד ייי להון כמא דעבד

לסיחון ולעוג מלכי אמוראה ולארעהון דשיצי יתהון : ויצנע אללה בהם כמא

צנע בסיחון ועוג מלכי אלאמוריין ובאהל בלדהם אלדי אבאדהם : ונתנם יהוה

לפניכם ועשיתם להם ככל המצוה אשר צויתי אתכם : וימסרינון ייי קדמיכון

ותעבדון להון ככל תפקידתא דפקידית יתכון : פיסלמהם אללה בין ידיכם ותצנעון

בהם גמיע אלוציה אלתי וציתכם : חזקו ואמצו אל תיראו ואל תערצו

מפניהם כי יהוה אלהיך הוא ההלך עמך לא ירפך ולא יעזבך : תקפו ואתחילו לא

תדחלון ולא תתברון מן קדמיהון ארי ייי אלהך מימריה מדבר קדמך לא ישבקנך

ולא ירחקנך : תשדדו ותאידו לא תכאפוהם ולא תרהבוהם פאן אללה רבך נידה

סאיר בין ידיך הו יכון מעך לא יגיר ולא יתרכך :

ויקרא משה ליהושע ויאמר אליו לעיני כל ישראל חזק ואמץ כי אתה תבוא את

העם הזה אל הארץ אשר נשבע יהוה לאבתם לתת להם ואתה תנחילנה אתם :

וקרא משה ליהושע ואמר ליה לעיני כל ישראל תקף ואתחיל ארי את תיעול עם עמא

הדין לארעא דקיים ייי לאבהתהון למתן להון ואת תחסננה להון : תם דעי מוסי

ביהושע וקאל לה בחצרה גמיע אל אסראיל אשתד ותאייד פאנך תדכל מע הולי

אסר

אסף ליצלה לדיקסם ללה לא מאיהם אן
היא הדה לקנן הואיה עקך לא יתקדם ולא יתאכר
מלכי קדמך מיליה יהי כסעך לא ישבקנך ולא ירחקנך
ולדה לא ינזלך ולא יתרכך הו יכון מעך לא ירער ולא
תירער ׃ ויכתב משה את התורה הזאת ויתנה אל הכהנים בני
לוי הנשאים את ארון ברית יהוה ואל כל זקני ישראל ׃ וכתב משה ית אוריתא הדא
לכהניא בני לוי דנטלין ית ארון קימא דיי ולכל סבי ישראל ׃ תם כתב מוסי
הדה אלתוראה ודפעהא אלי אלאימה בני לוי אלחאמלין צנדוק עהד אללה ולאיר שיוך
בני אסראיל ׃ ויצו משה אותם לאמר מקץ שבע שנים במעד שנת השמטה בחג הסכות ׃ ופקיד משה
יתהון למימר מסוף שבע שנין בזמן שתא דשמטתא בחגא דמטלתא ׃
ואמרהם פי כל ממרה סבע סני פי עיד סנה אלתסביב פי חג אלמצל ׃
בבוא כל ישראל לראות את פני יהוה אלהיך במקום אשר יבחר תקרא את התורה
הזאת נגד כל ישראל באזניהם ׃ במיתי כל ישראל לאתחזאה קדם יי אלהך באתרא דיתרעי
תקרי ית אוריתא הדא קדם כל ישראל ותשמעינון ׃ פי מגי גמיע אל אסראיל לילחצרו בין ידי
אללה רבך פי אלמוצע אלדי יכתארה תקרא הדה אלתוריה עליהם בחצרתהם בין
ידיהם ויסמעונהא ׃ הקהל את העם האנשים והנשים והטף וגרך אשר בשעריך
למען ישמעו ולמען ילמדו ויראו את יהוה אלהיכם ושמרו לעשות את כל דברי
התורה הזאת ׃ כנוש ית עמא גבריא ונשיא וטפלא וגיורא דבקרוך בדיל דישמעון
ובדיל דילפון וידחלון קדם יי אלהכון ויטרון למעבד ית כל פתגמי אוריתא הדא ׃ ואן
באן תגמע אלקום אלרגאל ואלנסא ואלאטפאל ואלגריב אלדי פי מחאלך לכי יסמעו ויתעלמו
אן יכאפו אללה רבהם ויחפצו ויעלמו בגמיע כלאם הדה אלתוריה ׃ ובניהם אשר
לא ידעו ישמעו ולמדו ליראה את יהוה אלהיכם כל הימים אשר אתם חיים על
האדמה אשר אתם עברים את הירדן שמה לרשתה ׃ ובניהון דלא ידעו ישמעון
וילפון למדחל קדם יי אלהכון כל יומיא דאתון קימין על ארעא דאתון עברין ית ירדנא לתמן
למירתה ׃ אמא בניהם אלדין לם יכונו סמעו פיסמעו ויתעלמו פיכאפו אללה רבכם טול
זמאנהם אלדי אנתם אחיא עלי אלארץ אלדי אנתם גאזין אלארדן אליהא לתחוזוהא ׃
ויאמר יהוה אל משה הן קרבו ימיך למות קרא את
יהושע והתיצבו באהל מועד ואצונו וילך משה ויהושע ויתיצבו באהל מועד ׃
ואמר יי למשה הא קריבו יומך לממת קרי ית יהושע ואתעתדו במשכן זמנא
ואפקדניה ואזל משה ויהושע ואתעתדו במשכן זמנא ׃ תם קאל אללה למוסי קד
קרבת איאמך למות אדע יהושע וקפא פי קבה אלמחצר חתי אסתכלפה
וירא יהוה באהל בעמוד ענן ויעמד עמוד הענן על פתח האהל

...א דעננא על תרע משכנא : פתקרי אלך

...בר : ויאמר יהוה אל משה הנך שכב עם אבתיך

נכר הארץ אשר הוא בא שמה בקרבו ועזבני והפר את

אמר יי למשה הא את שכיב עם אבהתך ויקום עמא הד׳

עממי ארעא דהוא עליל לתמן ביניהון וישבקון דחלתי וישנון

קימי : פס כקת אלד איזאדמיסי אנד מנגנשי אבאיך ויקים הדי

עמ עגיאת ארדאבלד אדי יזאיר איתם פימא ביתן בזיתני

דיתה מעים : וחרה אפי בו ביום ההוא ועזבתים והסתרתי פני

ומצאהו רעות רבות וצרות ואמר ביום ההוא הלא על כי אין אלהי

ת האלה : ויתקף רוגזי בהון ביומא ההוא ואשבקינון ואסלק

מימרי ויערעון יתהון בישן סגיאן ועקן ויימר ביומא ההוא הלא

ני ערעוני בישתא אלין : ויישתדנג צבי עליהם פידאר זמאן צא

ביר כי מעיב אשא טאני ידר אבליה : ואנכי הסתר אסתיר פני ביום

ההוא על כל הרעה אשר עשה כי פנה אל אלהים אחרים : ואנא סלקא אסליק

שכינתי מנהון ביומא ההוא על כל בישתא דעבדו ארי אתפניאו בתר טעות עממיא

ואיטר אנאמריס עלו חנגבר חמתי פידאן זמאן ענקם בסבב שר בדי

ענעד אר וכא טא מעבריאת אכר : ועתה כתבו לכם את השירה הזאת ולמדה

את בני ישראל שימה בפיהם למען תהיה לי השירה הזאת לעד בבני ישראל

וכען כתובו לכון ית תושבחתא הדא ואלפה לבני ישראל שויה בפומהון בדיל דתהי

קדמי תושבחתא הדא לסהיד בבני ישראל : ואי טאכתבו רכם הדה אתקבי ויקעא

ב אכף חתי תפרמדיא ניפואיהם לכיתכוי שהאיד : כי אביאנו אל האדמה

אשר נשבעתי לאבתיו זבת חלב ודבש ואכל ושבע ודשן ופנה אל אלהים אחרים

ועבדום ונאצוני והפר את בריתי : ארי אעילינון לארעא דקיימית לאבהתהון עבדא

חלב ודבש וייכלון ויסבעון ויתפנקון ויתפנון בתר טעות עממיא ויפלחונון

וירגזון קדמי וישנון ית קימי : אר איבלדיא טיאבדי צריקסמי לאבאיהם ית

רבנא יעכריא באכל יישבע ייסמיתם יידיאי מעגיאת אכר פיעבריא ויינדי

יפך עהדי : והיה כי תמצאן אתו רעות רבות וצרות וענתה השירה הזאת

לפניו לעד כי לא תשכח מפי זרעו כי ידעתי את יצרו אשר הוא עשה היום בטרם

אביאנו אל הארץ אשר נשבעתי : ויהי ארי יערען יתהון בישן סגיאן ועקן ותתיב

תושבחתא הדא קדמוהי לסהיד ארי לא תתנשי מפום בניהון ארי גלי קדמי יצרהון

דאנון עבדין יומא דין עד לא אעילנון לארעא דקיימית : טארא אצא בתים בטאא

בתיר יעצאיר תצית הדא תפנחד כשאיר עליים אילא תנקא מיאטואר

נכרך

נשלה יאני יאעי׳ בכשאר דמקו׳ים קודם לא אי
משה את השירה הזאת ביום ההוא וילמדה את
ביומא ההוא ואלפה ית בני ישר׳ ופק׳ בכ׳ מימ׳ [illegible]
ויצו את יהושע בן נון ויאמר חזק ואמץ כי אתה תבי׳
נשבעתי להם ואנכי אהיה עמך : ופקיד ית יהושע ב
ית בני ישר׳ לארעא דקיימית להון ומימרי יהי בסעדך : והוה כד
לך אשתו [illegible] תיבל בני [illegible] ליום :
ככלות משה לכתב את דברי התורה הזאת על ספר עד תמם :
ית פתגמי אורייתא הדא על ספרא עד דשלימו : תם למא [illegible]
הדא אורייתא [illegible] : ויצו משה את הלוים נשאי א
יקיר משה ית ליואי נטלי ארון [illegible] דיי׳ למימר : תם אמר [illegible]
ברית יהוה אלהיכם לאמר : לקח את ספר התורה הזה ושמתם אתו מצד
אלהיכם והיה שם בך לעד : סבו ית ספרא דאורייתא הדין ותשוון יתיה מסטר א
דיי׳ אלהכון ויהי תמן בך לסהיד : [illegible] הדא ספר אורייתא [illegible]
בכם יכון תם עליך שאהדא : כי אנכי ידעתי את מריך ואת ערפך הקשה הן בעודני
חי עמכם היום ממרים הייתם עם יהוה ואף כי אחרי מותי : ארי אנא ידענא ית סרבנותך
[illegible]
לאני [illegible] הקהילו אלי את כל זקני שבטיכם ושטריכם ואדברה באזניהם את
הדברים האלה ואעידה בם את השמים ואת הארץ : כנושו לותי ית כל סבי שבטיכון
ואמליל [illegible] ית פתגמיא האלין ואסהיד בהון ית שמיא וית ארעא [illegible]
שיר [illegible] אלהיכם [illegible]
כי ידעתי אחרי מותי כי השחת תשחתון וסרתם מן הדרך אשר צויתי אתכם וקראת אתכם
הרעה באחרית הימים כי תעשו את הרע בעיני יהוה להכעיסו במעשה ידיכם : ארי
ידענא [illegible] אוריתא [illegible]
בישתא בסוף יומיא ארי תעבדון ית דביש קדם יי׳ לארגזא קדמוהי בעובדי ידיכון : [illegible]
[illegible]
[illegible] וידבר משה
באזני כל קהל ישראל את דברי השירה הזאת עד תמם : ומליל משה [illegible]
דישראל ית פתגמי תושבחתא הדא עד דשלימו : [illegible]
[illegible] פ[illegible]
[illegible]

השמים ואדברה ותשמע הארץ אמרי
פי. יערף כמטר לקחי תזל כטל אמרתי
...ים עלי דשא וכרביבים עלי עשב
...ם יהוה אקרא הבו גודל לאלהינו
...ר תמים פעלו כי כל דרכיו משפט
אל אמונה ואין עול צדיק וישר הוא
שחת לו לא בניו מומם דור עקש ופתלתל
הליהוה תגמלו זאת עם נבל ולא חכם
הלא הוא אביך קנך הוא עשך ויכננך
זכר ימות עולם בינו שנות דור ודור
שאל אביך ויגדך זקניך ויאמרו לך
בהנחל עליון גוים בהפרידו בני אדם
יצב גבלת עמים למספר בני ישראל
כי חלק יהוה עמו יעקב חבל נחלתו
ימצאהו בארץ מדבר ובתהו ילל ישמן
יסבבנהו יבוננהו יצרנהו כאישון עינו
כנשר יעיר קנו על גוזליו ירחף
יפרש כנפיו יקחהו ישאהו על אברתו
יהוה בדד ינחנו ואין עמו אל נכר
ירכבהו על במותי ארץ ויאכל תנובת שדי
וינקהו דבש מסלע ושמן מחלמיש צור
חמאת בקר וחלב צאן עם חלב כרים
ואילים בני בשן ועתודים עם חלב כליות חטה
ודם ענב תשתה חמר

...א
...מא
...כורבא
...אר שרוי
...יכל אורחתיה
...יהא מהימנא דמן
...והי עולא לא נפיק מן
קדם דכי וקשיט הוא :
חבילו להון לא ליה בניא
דפלחו לטעותא דרא
דאשני עובדוהי ואשתני :
הא קדם יי אתון גמלין דא
עמא דקבילו אוריתא ולא
חכימו הלא הוא אבוך ואת
דיליה הוא עבדך ואתקנך :
אדכר יומין דמן עלמא
אסתכל בשני דר ודר שאל
אבוך ויחוי לך סבך ויימרון לך : באחסנא עלאה עממיא
כד פרש בני אנשא קיים תחומי עממיא למנין בני ישראל : ארי חולק עמיה דיי
עמיה יעקב עדב אחסנתיה : סופיק צורכיהון בארע מדברא ובית צחונא אתר
דיליליא אשרינון סחור סחור שכנתיה אלפנון פתגמי אוריתיה נטרינון כבבת
עיניהון : כנשרא דמחיש לקניה על בנוהי מתחופף פריס גדפוהי מקבלהון מ
מסובר להון על תקוף אברוהי : יי בלחודיהון עתיד לאשריתהון בעלמא דהוא
לאתחדתא ולא יתקיים קדמוהי פלחן טעון : אשרינון על תקיפי ארעא ואוכלינון
ביזת סנאיהון יהב להון ביזת שליטי קרוין ונכסי יתבי כרכין תקיפין : יהב להון
מלכיהון

א

וישמן ישורון ויבעט שמנת עבית כשית
ויטש אלוה עשהו וינבל צור ישעתו
יקניאהו בזרים בתועבת יכעיסהו
יזבחו לשדים לא אלה אלהים לא ידעום
חדשים מקרב באו לא שערום אבתיכם
צור ילדך תשי ותשכח אל מחללך
וירא יהוה וינאץ מכעס בניו ובנתיו
ויאמר אסתירה פני מהם אראה מה אחריתם
כי דור תהפכת המה בנים לא אמן בם
הם קנאוני בלא אל כעסוני בהבליהם
ואני אקניאם בלא עם בגוי נבל אכעיסם
כי אש קדחה באפי ותיקד עד שאול תחתית
ותאכל ארץ ויבלה ותלהט מוסדי הרים
אספה עלימו רעות חצי אכלה בם
מזי רעב ולחמי רשף וקטב מרירי
ושן בהמות אשלח בם עם חמת זחלי עפר
מחוץ תשכל חרב ומחדרים אימה
גם בחור גם בתולה יונק עם איש שיבה

עבדך: וגלי קדם יי ותקיף רוגזיה מדארגיזו קדמוהי בנוהי ובנתה: ואמר
אסליק שכינתי מנהון גלי קדמי מא יהי בסופהון ארי דרא דשנו אנון בנין
דלית בהון הימנו: אנון אקניאו קדמוהי בדלא אלהא ארגיזו קדמי בטעותהון
ואנא אקנינון בדלא עם בעמא טפשא ארגזינון: ארי קידום תקיף
קדמי נפק ושיצי עד שאול ארעיתא ושיציאת ארעא ועללתה
טוריא: אוסיף עליהון בישן מכתשי אגרי בהון: נפיחי כפן
ואכילי עוף בישין ושן חית ברא אגרי בהון עם חמת תניניא דזחלין
באתתכיל חרבא ומתונא חרגת מותא אף עולימיהון אף עולימתהון
עם סביהון: אמרית יחול רוגזי עליהון ואשיצינון אבטיל מבני אנשא
דוכרנהון: אלולא מן רוגזא דסנאה כניש דלמא יתרברבון בעיל דבבא
דלמא יימרון ידנא תקיפא ולא מן קדם יי הות כל דא: ארי עם מאבדי עיצא
אנון ולית בהון סכולתנו: אלו חכימו אסתכלו בדא סברו מא יהי בסופהון: אכדין

אפאיהם אשביתה מאנוש זכרם
לולי כעס אויב אגור פן ינכרו צרימו
פן יאמרו ידינו רמה ולא יהוה פעל כל זאת
כי גוי אבד עצות המה ואין בהם תבונה
לו חכמו ישכילו זאת יבינו לאחריתם
איכה ירדף אחד אלף ושנים יניסו רבבה
אם לא כי צורם מכרם ויהוה הסגירם
כי לא כצורנו צורם ואויבינו פלילים
כי מגפן סדם גפנם ומשדמות עמרה
ענבמו ענבי ראש אשכלת מררת למו
הלא הוא כמס עמדי חתום באוצרתי
לי נקם ושלם לעת תמוט רגלם כי קרוב יום אידם
וחש עתדת למו כי ידין יהוה עמו ועל
עבדיו יתנחם כי יראה כי אזלת יד ואפס עצור
ועזוב ואמר אי אלהימו צור חסיו בו
אשר חלב זבחימו יאכלו ישתו יין נסיכם
יקומו ויעזרכם יהי עליכם סתרה

[...]נינא כל
[...]ון מתני חוין
[...]הלא כל עובדיהון
גלן קדמי גניזין ליום דינא
באוצרי קדמי פורענותא
ואנא אשלם לשעדן דיגלון
מארעהון ארי קריב יום
תברהון ומבע דעתיד להון:
ארי ידין יי דינא דעמיה ובפורענות עבדוהי צדיקיא יתפרע ארי גלי קדמוהי
דבעדן דתתקף עליהון מחת סנאה יהון מטלטלין ושביקין:
ויימר אן דחלתהון תקיפא דהוו
רחיצין ביה: דתרב נכסתהון
הוו אכלין שתן חמר נסכיהון
יקומון כען ויסעדנכון יהון
עליכון למגין: ארי אתקינית
בשמיא בית שכינתי ואמרית
קיים אנא לעלמין: אם על חד
תרין כחיזו ברקא מסוף שמיא
ישמיה שמיא תתגלי חרבי
ותתקף בדינא ידי אתיב
פורענותא לסנאי ולבעלי דבבי אשלם: ארוי גירי מדמא וחרבי תגמר בבשרהון
מדם קטילין ושבי לאעדאה כתרא מריש סנאה ובעל דבבא: שבחו עממיא עמ[...]
[...]רי פורענות עבדוהי יתפרע ויתיב פורענות לסנאוהי ויכפר על ארעיה ועל עמיה:

ראו עתה כי אני אני הוא ואין אלהים עמדי
אני אמית ואחיה מחצתי ואני ארפא
מידי מציל כי אשא אל שמים ידי
חי אנכי לעלם: אם שנותי
במשפט ידי אשיב נקם ל[...]
אשכיר חצי מדם וחרבי[...]
חלל ושביה מראש פרעות א[...]
גוים עמו כי דם עבדיו יקום ונקם[...]
וכפר אדמתו עמו: